

மகாபாரத சாகரம்

நூல் - 8

கௌரவர் தரப்பு முக்கிய வீரர்கள்

ஆதிரா

மகாபாரத சாகரம்

நூல் - 8

கௌரவர் தரப்பு முக்கிய வீரர்கள்

ஆதிரா

கௌரவர் தரப்பு முக்கிய வீரர்கள்

	பக்க எண்
1. சகுனி	3
2. உலூகன்	23
3. சுசர்மா	26
4. கிருபாசாரியார்	33
5. சல்யன்	61
6. துச்சாதனன்	111
7. ஜயத்ருதன்	126
8. பூரிச்ரவா	135
9. சோமதத்தன்	144
10. பகதத்தன்	147
11. அலாயுதன்	154
12. அலம்புஷன் I	157
13. அலம்புஷன் II	162
14. க்ருதவர்மா	165
15. ச்ருதாயுதன்	174
16. பிற வீரர்கள்	175
17. திருதராஷ்டிரரின் நம்பிக்கைக்குரிய சஞ்ஜயன்	179

1. சகுனி

காந்தார நாட்டு இளவரசன் சகுனி. தனது தங்கை காந்தாரி திருதராஷ்டிர மன்னனுக்குத் திருமணம் செய்ய நிச்சயிக்கப்பட்டவுடன் அவளை அழைத்துக் கொண்டு ஹஸ்தினாபுரம் வந்து திருதராஷ்டிரனுக்கு உரிய முறையில் மணம் செய்து கொடுக்கிறான். உரிய சீர்வரிசைகளையும் அளிக்கிறான். அதன்பின் ஹஸ்தினாபுரத்திலேயே துரியோதனாதியருக்கு உறுதுணையாக இருந்து வருகிறான். துரியோதனன் பாண்டவருக்கு எதிராகச் செய்யும் அனைத்து சதிகளிலும் துணையாகச் செயல்படுகிறான். வாரணாவதத்தில் பாண்டவர்களை அரக்குமாளிகையில் தங்கச் செய்து எரியூட்டியதிலும் சகுனியின் பங்கு இருக்கிறது. பின் திரௌபதி சுயம்வரத்தில் சகுனியும் வில்லேற்றி முயற்சி செய்து தோல்வியடைந்ததாகக் கூறப்படுகிறது. பின்னர் சுயம் வரத்தில் திரௌபதியை அடைந்தது அர்ஜுனனே என்பதும் பாண்டவர்களுக்கும் திரௌபதிக்கும் திருமணம் நடைபெற்றதும் ஒற்றர்களால் அனைவருக்கும் தெரிய வருகிறது. இதனைத் தாங்க முடியாமல் துரியோதனன், திருதராஷ்டிரன், சகுனி, கர்ணன் முதலியோர் பாண்டவரை எவ்வாறு அழிப்பது என ஆலோசனை செய்தனர்.

சகுனி, “குந்தியின் புதல்வர்களை வேரோடு அழிக்க வேண்டும். அவ்வாறு செய்யாவிடில் உலகம் கௌரவர்களைக் கேலி செய்யும். வ்ருஷ்ணி வம்சத்தவர் இதனை அறியுமுன் பாண்டவர்களைக் கொல்ல வேண்டும். ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும், பலராமரும், பாண்டவர்களுடனும், துருபதனுடனும் ஒன்றாகி விட்டால் அவர்களது பலம் பெருகி விடும். அரக்கு மாளிகையில் இருந்து தப்பித்து விட்டார்கள். இப்போது பாண்டவர்களை அழித்தே தீர வேண்டும்” என்று கூறுகிறான். துரியோதனனும் சகுனியும் பாண்டவர்களைக் கொல்ல பல்வேறு உபாயங்களைச் சிந்திக்கிறார்கள். ஆனால் இதனை விரும்பாத திருதராஷ்டிரன் பாதி ராஜ்யத்தைப் பாண்டவர்களுக்கு அளித்துக் காண்டவப்பிரஸ்தத்திலிருந்து நாட்டை ஆண்டு வருமாறு அனுப்பி விடுகிறார். கிருஷ்ணருடைய உதவியால் புதிய தலைநகர் விசுவகர்மாவால் நிர்மாணிக்கப்படுகிறது. யுதிஷ்டிரர் அறவழியில் ஆட்சி புரிகிறார். மயன் அமைத்த சபையின் பிரவேசத்தில் மன்னர்கள் அனைவரும் மகரிஷிகளும் கலந்து கொண்டனர். நாரதர் யுதிஷ்டிரரிடம் அறிவித்தவாறு ராஜகூய யாகம் நடப்பதற்குரிய ஏற்பாடுகள் நடைபெறுகின்றன. ராஜகூயயாகத்தின் செல்வச் சிறப்பினையும், மயன் மாளிகையின் அற்புதங்களையும் கண்ட துரியோதனன் மிகப் பொறாமை கொண்டு தாங்க முடியாதவனாக மன உளைச்சல் கொண்டு தவிக்கிறான். தன் மாமனான சகுனியிடம் தான் உயிர் வாழ விரும்பவில்லை. நான் தீயில் பிரவேசித்தோ,

விஷம் அருந்தியோ, நீரில் மூழ்கியோ உயிர் விடுவேன், என்றெல்லாம் பிரலாபிக்கிறான். சகுனி, துரியோதனனிடம் மிக அமைதியாகப் பேச முற்படுகிறான்.

துரியோதனனிடம் சகுனி உரைப்பவை; சூதாட்டத்திற்கான வித்திடுதல்

“துரியோதனா! நீ யுதிஷ்டிரரிடம் பொறாமை கொள்ளக் கூடாது. நீ அவர்களை அழிப்பதற்குப் பல்வேறு வழிகளை மேற்கொண்டும் அழிக்கமுடியவில்லை. அவர்கள் ஐவரும் திரௌபதியைப் பத்தினியாகப் பெற்றுள்ளனர். துருபதனையும், த்ருஷ்டத்யும்னனையும், மகா பராக்கிரமசாலியான ஸ்ரீ கிருஷ்ணரையும் நட்பாகப் பெற்றுள்ளனர். தேவாசுரர்களாலும் வெல்ல முடியாத ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் உதவியால் யுதிஷ்டிரர் மேன்மை பெற்றுள்ளார். அர்ஜுனன் அக்னி தேவனுக்குக் காண்டவனத்தை எரிக்க உதவி காண்டீபம் என்ற வில், அம்பறாத் தூணி பல திவ்யாஸ்திரங்களையும் பெற்றுள்ளார். இடது கையாலும் அம்பெய்யும் ஸவ்யசாசியான அர்ஜுனன் மயனைக் காண்டவனம் எரிந்தபோது காப்பாற்றினார். அதற்காகவே மயன் அற்புதமான சபையை நிர்மாணித்தார். துரியோதனா, நீ உன் சகோதரர்களின் துணையைப் பெற்றுள்ளாய். துரோணர், அஸ்வத்தாமா, பெரும் வீரன் கர்ணன், கிருபர், எனது சகோதரர்களுடன் நான், மன்னர் பூரிச்ரவா அனைவரும் உனக்குத் துணையாக இருக்கிறோம்” என்று சகுனி கூறுகிறான். துரியோதனன் சகுனி அனுமதித்தால் பெரும் படையுடன் பாண்டவர்களை வெல்லலாம் என்று சொல்லுகிறான்.

ஆனால் சகுனி, “ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், துருபதன் மற்றும் பீமன் அர்ஜுனன் இவர்கள் பெரும் வீரர்கள். இவர்களைப் போரில் வெல்ல முடியாது. யுதிஷ்டிரர் தானே தோற்றுவிடும் ஒரு உபாயத்தைக் கூறுகிறேன். அதைக் கேட்டு அதன்படி நடந்துகொள்”. துரியோதனா, தருமராஜர் யுதிஷ்டிரருக்கு சூதாட்டத்தில் விருப்பம் உண்டு. ஆனால் அதை ஆடத் தெரியாது. யுதிஷ்டிரரை சூதாட்டத்திற்கு அழைத்தால் அழைப்பைக் கட்டாயம் ஏற்பார். நான் சூதாட்டத்தில் மிகவும் நிபுணன். சூதுக்கலையில் எனக்கு நிகராகப் புவியில் மட்டுமல்ல. மூவுலகிலும் யாருமில்லை. எனவே துரியோதனா, நீ சூதாட்டத்திற்காக யுதிஷ்டிரரை அழைத்தால் நான் காய்களை உருட்டி யுதிஷ்டிரரின் அரசையும், ஐஸ்வர்யத்தையும் உனக்குப் பெற்றுத் தருவேன். நீ இதை உன் தந்தை திருதராஷ்டிர மன்னரிடம் தெரிவித்து அவரது அனுமதியைப் பெற்று விடு. அவரது அனுமதி கிடைத்ததும் உறுதியாகப் பாண்டவர்களை வென்று விடுவேன்” எனக் கூறுகிறான். துரியோதனன்,

திருதராஷ்டிர மன்னரிடம் நீங்கள்தான் உசிதமான முறையில் இந்த விஷயங்களை எடுத்துக் கூறி அனுமதி பெறவேண்டும் எனப் பதிலுரைக்கிறான். சகுனி திருதராஷ்டிரனிடம் உங்கள் மூத்த மகன் துரியோதனன் பெரும் துயரத்தில் இருப்பதை நீங்கள் ஏன் அறிந்து கொள்ளவில்லை; அவனது துன்பத்தை ஏன் துடைக்க முடியவில்லை என்று கேட்கிறான். திருதராஷ்டிர மன்னர் சூது நடைபெறுவதை விரும்பாத போதும், சகுனி தான் போர் செய்யாமலே பாண்டவர்களின் செல்வத்தைக் கைப்பற்றியளிப்பேன் என்று துரியோதனனைத் தூண்டிவிடுகிறான். இறுதியில் மகனது பேச்சை மறுக்க முடியாத திருதராஷ்டிரன் சூது நடைபெறுவதற்கான சபையை நிர்மாணிக்கக் கட்டளையிடுகிறார். திருதராஷ்டிரன் ஆணைப்படி விதூரர் இந்திரப்பிரஸ்தம் சென்று யுதிஷ்டிரரை சூதாட்டத்திற்காக ஹஸ்தினாபுரம் அழைத்து வருகிறார்.

சூது தொடங்குதல்

சபையில் பகடை உருட்டும் வஸ்திரம் விரிக்கப்பட்டது. எல்லோரும் உங்களுக்காகக் காத்திருக்கின்றனர். எனவே ஆட்டத்தைக் தொடங்கலாம் என்று சகுனி யுதிஷ்டிரரிடம் கூறுகிறான். யுதிஷ்டிரர், “சூது ஒருவகை கபடம் ஆகும். சூதாட்டக்காரர்களுக்கு ஏமாற்றுவதிலும் கபடமாக நடந்து கொள்ளுவதிலும் தான் கௌரவம் இருக்கிறது. நல்லவர்கள் இதனை ஏற்பதில்லை. சகுனியே! “நீ கொடிய வழியில் எங்களை வெல்ல முயலாதே. கூடித்திரியர்களுக்குப் போர் புரிதலே தர்மம் ஆகும். நாங்கள் எங்கள் செல்வத்தைக் கொண்டு தரும வழியில் அரசு நடத்த முயற்சிக்கிறோம். நான் தீய வழியில் சுகமோ, செல்வமோ பெற விரும்புவதில்லை. நீ சூதாடி எங்கள் செல்வத்தை அபகரிக்க முயற்சிக்காதே” என்று கூறுகிறார். சகுனி, “யுதிஷ்டிரா, சூதில் வெற்றியும் தோல்வியும் பகடைக்காய்களையே சார்ந்துள்ளது. தோற்று விடும் ஐயம் எங்களுக்கும் உண்டு. ஆனாலும் நாங்கள் விளையாடுகிறோம். சூதினை நீ கபடம் என்று கூறுகிறாய். வேதமறிந்தவன் இன்னொரு வேத வித்வானை வெல்லக் கபடமாகவே காரியம் செய்கிறான். போர்வீரன் வீரம் குறைந்தவனிடமும், பலம்மிசுந்தவன் பலமற்றவனை வெல்லுவதற்கும் கபடத்தையே பின்பற்றுகிறார்கள். ஆனால் மக்கள் அதைக் கபடம் என்று கூறுவதில்லை; தங்களிடம் கபடம் செய்யப்படும் என்ற பயம் உங்களுக்கு ஏற்படுமானால் சூதாட்டத்திலிருந்து விலகிக் கொள்ளுங்கள்” என்று கூறுகிறான். யுதிஷ்டிரரின் தன்மானத்தைத் தூண்டிவிட்டு அவரைச் சூதில் ஈடுபட வைக்கிறான்.

சகுனியின் வெற்றி; பெரும்செல்வம், நாடு, பாண்டவர் அனைவரையும் சகுனி வெல்லுதல்

துரியோதனனுக்காக சகுனி பகடை உருட்டுகிறான். தங்க நாணயங்கள் ஐதீரம், என்ற தனது தேர், குதிரைகள், பணியாட்கள், யானைகள், வாகனங்கள், ஐந்து துரோண அளவிலான தங்கம், போர்வீரர்கள், தேர்கள், என்று அனைத்தையும் யுதிஷ்டிரர் சகுனியிடம் இழக்கிறார். இச்சமயம் சூதினால் தீங்கு விளையும் என்று அதைத் தடுக்குமாறு வேண்டிய விதூரரின் சொற்கள் திருதராஷ்டிரனாலும், துரியோதனனாலும் அவமதிக்கப்படுகின்றன. சூது மேலும் தொடருகிறது. சகுனி மிகக் கபடத்துடன் யுதிஷ்டிரரிடம் இதுவரை நீங்கள் பாண்டவர்களுடைய பெரும் செல்வத்தைத் தோற்றுவிட்டீர்; தோற்காத பொருள் ஏதேனும் உண்டா எனக் கேட்கிறான். யுதிஷ்டிரர் தன்னிடம் உள்ள அளவற்ற செல்வத்தைப் பணயம் வைத்து இழக்கிறார். தன் நாட்டில் உள்ள கால்நடைகள் அனைத்தையும் சூதில் இழக்கிறார். பின் பிராமணர்களுக்கு தானமாக அளிக்கப்பட்ட கிராமங்கள் தவிர தனது நாடு, நகரம், பூமி அனைத்தையும் பணயம் வைத்து இழக்கிறார். பாண்டவர்களாகிய தனது சகோதரர்களின் அணிகலன்களைப் பணயம் வைக்கிறார். சகுனி அவற்றையும் வென்றான். அடுத்து நகுலன், சகதேவன், இவர்களைச் சூதில் பணயமாக வைத்து இழக்கிறார். சகுனி மாத்ரி புதல்வர்களை நான் வென்றேன். இனி பீமனும் அர்ஜுனனும் உள்ளனர். இவ்விருவரும் உனக்கு கௌரவம் மிக்கவர் அல்லவா என்று உரைக்கிறான். சகுனியின் கருத்தைப் புரிந்துகொண்ட யுதிஷ்டிரர் சகோதரர்களாகிய எங்களுக்குள் பகை உண்டாக்க விரும்புகிறாய் எனக்கூறி புகழ்மிக்க அர்ஜுனைப் பணயமாக வைக்கிறார். சகுனி மீண்டும் வென்றான். இனி பீமசேனன் மட்டுமே உள்ளதால் அவரையும் பணயம் வையுங்கள் என்று கூறுகிறான். பீமன் பணயப் பொருள் ஆக வைக்கக்கூடியவர் அல்ல என்றாலும் அவரையும் பணயமாக வைத்து விளையாடுவதாகக் கூறிய யுதிஷ்டிரர் பீமனையும் இழக்கிறார். சகுனி, மேலும் அனைத்து செல்வங்களையும் சகோதரர்களையும் தோற்று விட்டீர்கள். இனி உங்களிடம் தோற்காத செல்வம் ஏதேனும் மீதம் இருந்தால் கூறுங்கள் எனக் கேட்கிறான். யுதிஷ்டிரர், “நான் சகோதரர்களுள் மூத்தவன். அனைவருக்கும் பிரியமானவன்; அதனால் என்னையே பந்தயத்தில் வைக்கிறேன். ஒருக்கால் நான் தோற்று விட்டால் அடிமையைப் போல் எல்லாக் காரியங்களும் செய்வேன்” எனக் கூறுகிறார். சகுனி மீண்டும் வென்றான்.

சகுனி தீரௌபதியைப் பணயம் வைக்கக் கூறி வெல்லுதல்

யுதிஷ்டிரரிடம் சகுனி, “நீங்கள் உங்களையே பணயம் வைத்துத் தோற்றது பெரிய அதர்மகாரியம். தன்னைத் தானே தோற்பது பெரிய பாவமாகும்” என்று கூறுகிறான். அதன்பின் சபையில் அமர்ந்திருந்த மன்னர்கள் அனைவருக்கும் பாண்டவர்களின் தோல்வியைத் தனித்தனியாகத்

தெரிவிக்கிறான். அத்துடன் அமையாத சகுனி, யுதிஷ்டிரரிடம், “உங்கள் மனைவி இதுவரை நீங்கள் தோற்காத ஒரு பந்தயப் பொருள். பாஞ்சால ராஜகுமாரி கிருஷ்ணாவைப் பந்தயம் வைத்து உங்களை நீங்கள் ஜெயித்துக் கொள்ளுங்கள்” என்று கூறுகிறான். யுதிஷ்டிரர் சர்வாங்க சுந்தரியான கிருஷ்ணாவைப் பந்தயம் வைப்பதில் பெரும் கஷ்டம் உண்டாகிறது என்றாலும் ஆடுகிறேன் என்று பாஞ்சாலியைப் பணயம் வைக்கிறார். பகடை உருட்டிய சகுனி நானே வென்றேன் என்று பெற்ற வெற்றியால் உன்மத்தன் ஆனான். சபையில் நிந்தனை ஒலி கேட்டது. திருதராஷ்டிரன் மனமகிழ்ச்சி கொண்டார். துச்சாதனனும் கர்ணனும் உவகையுற்றனர்.

கூதில் தோற்ற பாண்டவர் அவமதிப்பு; திரௌபதிக்கு திருதராஷ்டிரர் வரம் பாண்டவர் விடுதலை; தலைநகர் திரும்புதல்

சகுனியால் வெல்லப்பட்ட பாண்டவர் திரௌபதிக்கு இழைக்கப்பட்ட கொடுமை கண்டும் மௌனமாக இருக்கின்றனர். கர்ணன் தூண்டுதால் பாண்டவர் மேலாடை தவிர்க்கின்றனர். திரௌபதியை அவை நடுவில் துச்சாதனன் ஆடையைப்பற்றி இழுத்தும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் கருணையால் அவள் மானம் காக்கப்படுகிறது. பீமன் சபதம் செய்கிறார். துரியோதனனது கீழ்த்தரமான பேச்சால் மீண்டும் பீமன் சபதம் செய்ய, இதை அறிந்து காந்தாரியால் தூண்டப்பட்டும் தீய சகுனங்களுக்கு அஞ்சியும் திருதராஷ்டிரன் திரௌபதிக்கு வரம் அளிக்கிறார். அவ்வரங்களின் படி பாண்டவர் அனைவரும் விடுவிக்கப்பட்டுத் தம் செல்வத்தை மீண்டும் பெற்று இந்திரப்பிரஸ்தம் திரும்புகின்றனர்.

துரியோதனன் அச்சத்தால் திருதராஷ்டிரன் பாண்டவரை மீண்டும் கூதுக்கு அழைத்தல்; சகுனி தெரிவிக்கும் பந்தய விவரம்

பாண்டவர்களால் கௌரவர்களின் அரசுக்கு ஆபத்து நிச்சயமாக நேரும். அர்ஜுனனது பெரும் வீரத்தைக் கண்டு நான் பெரும் அச்சம் கொண்டுள்ளேன் என்று பலவாறாகத் துரியோதனன் தந்தையிடம் பேசுகிறான். மீண்டும் பாண்டவர்களைப் புதிய பந்தயம் வைத்துச் சூதாடி வென்று வனவாசம் அனுப்பிவிடலாம். அவர்கள் திரும்பினால் போரில் வென்று கொன்றுவிடலாம் என்று தந்தையிடம் துரியோதனன் வற்புறுத்துகிறான். ஏற்றுக்கொண்ட திருதராஷ்டிரன் பாண்டவர்களை மீண்டும் சூதாட்டத்திற்கு அழைப்பு விடுக்கிறார். யுதிஷ்டிரரும் அழைப்பை ஏற்று ஹஸ்தினாபுரம் திரும்புகிறார். இந்த ஏற்பாட்டைக் கண்டு அனைவரும் கவலை கொள்ளுகின்றனர்.

யுதிஷ்டிரரிடம் சகுனி தெரிவிக்கும் புதிய பந்தயம்; யுதிஷ்டிரர் ஏற்றல்; தோற்றல்

யுதிஷ்டிரரிடம் சகுனி பேசுகிறான். “மன்னா, கிழவராகி விட்ட எங்கள் மன்னர் தங்களுக்கு அளித்த செல்வம் நல்லதே. இப்போது சூது விளையாட ஒரே பந்தயம் தான். இருவருக்கும், பாண்டவருக்கும் கௌரவருக்கும் பொதுவானது. சூதில் தோற்பவர் மான்தோல் அணிந்து வனத்திற்குச் சென்று 12 ஆண்டுகள் வனவாசம் மேற்கொள்ள வேண்டும். 13 ஆம் ஆண்டு மறைந்து வாழ வேண்டும். ஏதாவது ஒரு நகரத்தில் அஞ்ஞாத வாசம் மேற்கொள்ள வேண்டும். வெளிப்பட்டு விட்டால் மீண்டும் 12 ஆண்டுகள் வனவாசம் மேற்கொள்ள வேண்டும். யாரும் அறியாமல் வாழும் அஞ்ஞாத வாசத்தை வெற்றியுடன் முடித்து விட்டால் காட்டிலிருந்து திரும்பி வந்து தத்தம் ராஜ்யத்தைப் பெற்று ஆளலாம்”, என்று யுதிஷ்டிரரிடம் தெரிவிக்கிறான். சகுனியின் பேச்சைக் கேட்டும் திருதராஷ்டிரனின் ஆணையை நிறைவேற்றவேண்டும் என்ற தருமத்தைப் பின்பற்றியும் யுதிஷ்டிரர் அதனை ஏற்றுக் கொள்ளுகிறார். சகுனி, ஹஸ்தினாபுரத்தில் பெரும் செல்வம் இருந்தாலும் அவை பந்தயப் பொருளல்ல; வனவாசம் மட்டுமே பந்தயமாகும். நீங்களோ, நாங்களோ யார் தோற்றாலும் 12 ஆண்டுகள் வனவாசமும் 13 ஆம் ஆண்டு அஞ்ஞாத வாசமும் மேற்கொள்ளவேண்டும் என்று மீண்டும் நிபந்தனையைத் தெரிவிக்கிறான். யுதிஷ்டிரர் ஒப்புக்கொள்ளுகிறார். பின் சகுனி ஒரே முறை பகடை உருட்டினான்; வெற்றி என்றான்; யுதிஷ்டிரர் தோற்றுப்போனார்.

பாண்டவர் வனம் சென்றபின் துரியோதனன் நிலைகண்டு சகுனி கூற்று

பாண்டவர் வனம் சென்றபின் பாண்டவரை மீண்டும் அழைத்து நாட்டைத் திருப்பிக் கொடுப்பதே நல்லது என விதுரர் கூற திருதராஷ்டிரர் விதுரரை நாட்டிலிருந்து வெளியேற்றுகிறார். விதுரர் பாண்டவரிடத்தில் செல்லுகிறார். இதனால் பாண்டவருக்கு மேன்மையே ஏற்படும் என எண்ணிய மன்னர் சஞ்சயனை அனுப்பி விதுரரை மீண்டும் ஹஸ்தினாபுரம் வரச் செய்கிறார். விதுரரிடம் மன்னிப்பு கேட்கிறார். விதுரருடைய பேச்சினால் மனம் மாறி திருதராஷ்டிரர் மீண்டும் பாண்டவர்களை நாட்டுக்கு அழைத்து வந்துவிட்டால் நான் உயிர்வாழமாட்டேன்; விஷம் குடிப்பேன் தீப்பாய்வேன் என்றெல்லாம் துரியோதனன் கூறுகிறான். சகுனி, “அவர்கள் ஒருபோதும் சபதத்தை மீறி நாடு திரும்பமாட்டார்கள். உனது தந்தையின் பேச்சை ஒருக்காலும் ஏற்கமாட்டார்கள். ஒருவேளை சபதத்தை மீறி இங்கு வந்தால் மன்னரின் ஆணைப்படி ஏற்று மத்யஸ்தராவோம். மறைமுகமாகப் பாண்டவர்களின் சிறிய குற்றத்தையும் பெரிதாக்கித் துன்பம் அளிப்போம்”,

என்று துரியோதனனிடம் கூறுகிறான். இவ்விதம் 12 ஆம் ஆண்டு வந்து விடுகிறது.

பாண்டவர் 12 ஆவது ஆண்டு வனவாசம் அறிந்து திருதராஷ்டிரன் தனிமை உரை; சகுனி துரியோதனனைக் காட்டிற்குச் செல்லத் தூண்டுதல்; கானகம் செல்லுதல்

பாண்டவர்கள் 12 ஆம் ஆண்டு காம்யக வனம் வந்து வசித்தபோது அவர்களிடம் சென்ற பிராமணன் அவர்களைச் சந்தித்த பிறகு திருதராஷ்டிர மன்னரிடம் வந்து அவர்களது துயருற்ற நிலையைக் கூறினான். திருதராஷ்டிரன் அதனைக் கேட்டு மனம் கலங்கி, தனது தீய செயலாலும், சகுனியின் சூது விளையாட்டாலுமே பாண்டவர்கள் இத்தகைய துன்பம் அனுபவிக்கின்றனர். இரவு முடிந்து பகல் வருவதுபோல பாண்டவர்களின் துன்பம் முடிந்து கௌரவர்களின் அழிவுக்காலம் நெருங்கி விட்டது என்று தனக்குத்தானே வருத்தத்துடன் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார். இதனை மறைந்திருந்து கேட்ட சகுனி துரியோதனனிடம் கர்ணனோடு சென்று பின்வருமாறு கூறினான். “பரத நந்தனா! நீ உன்னுடைய பராக்கிரமத்தால் பாண்டவர்களை வனவாசியாக்கி விட்டாய். இப்போது இந்திரனைப் போல இந்த ராஜ்யத்தை அனுபவித்து வா. நான்கு திசை மன்னர்களும் இன்று உனக்கு வரி அளிக்கிறார்கள். பாண்டவர்களிடமிருந்த ராஜ்யலக்ஷ்மி இன்று உன்னிடம் வந்து விட்டாள்.

பாண்டவர்கள் ராஜ்யலக்ஷ்மியால் வஞ்சிக்கப்பட்டுத் தவைய வனத்தில் குளக்கரையில் வாழ்வதாகக் கேள்விப்படுகிறோம். நீ ராஜ்ய லக்ஷ்மியால் சோபையுற்று, சூரியன் தன் வெப்பத்தால் உலகைத் தாப்பப்படுத்துவது போலப் பாண்டவர்களுக்குத் தாபமளிக்கச் செல். நீ நகுஷ்ணுடைய மகன் யயாதியைப் போல விளங்குவதை அவர்கள் பார்க்கட்டும். மலையின் உச்சியில் இருக்கும் மனிதன் புவியில் உள்ள பொருட்களைத் தாழ்ந்ததாகச் சிறியதாகப் பார்ப்பது போலப் பாண்டவர்களைப் பார். பகைவனைச் சங்கடத்தில் பார்ப்பதை விடச் சுகமான விஷயம் வேறு என்ன உண்டு? அர்ஜுனனை ஆசிரமத்தில் மரவுரியும் மான்தோலும் அணிந்திருக்கப் பார்ப்பது எத்தகைய சுகம்? உன்னுடைய மனைவிகள் சிறந்த ஆடைகளை அணிந்து மரவுரிதரித்த கிருஷ்ணாவைப் பார்க்கட்டும். திரௌபதி உன் மனைவியரைப் பார்த்துப் பெரிதும் துயரம் கொண்டு தன் வாழ்க்கையையும் கணவர்களையும் நிந்திக்கட்டும்” என்று சகுனி துரியோதனனைக் காட்டிற்குச் சென்று பாண்டவர்களைக் காணத் தூண்டினான்.

துரியோதனன் இதை விரும்பிய போதும், தன் தந்தை திருதராஷ்டிரர் இதை அனுமதிக்க மாட்டார் என்பதால் வேறு உபாயத்தையே தேடவேண்டும் என்று பதிலளித்தான். கர்ணன் துரியோதனனுடைய, த்வைத வனத்தில் தங்கியுள்ள பசுக்களைக் கணக்கிடுவதற்கான ‘கோஷயாத்ரா’ என்ற பெயரில் நாம் த்வைத வனம் செல்லலாம் என்று யோசனை கூறினான். சகுனியும் இதை ஏற்றுக்கொண்டான். மூவரும் திருதராஷ்டிரரிடம் சென்று பேசலாயினர். அதற்கு முன்பே, ‘சமங்’ என்ற இடையனை திருதராஷ்டிரரிடம் அனுப்பிப் பசுக்கள் ராஜ்யத்தின் அருகில் வந்துள்ளதைக் கூறுமாறு ஏற்பாடு செய்து விட்டனர். சகுனி, மன்னனிடம் “இப்போது நம்முடைய பசுக்கள் அழகான பிரதேசத்தில் உள்ளன. அவற்றின் இனம், ஆயுள், எண்ணிக்கை முதலியவற்றைக் கணக்கெடுக்க வசதியாக இருக்கும். அத்துடன் உமது புதல்வர் வேட்டையாடும் சந்தர்ப்பமும் கிட்டும். எனவே த்வைத வனம் செல்ல அனுமதியளியுங்கள்” என்று கூறினான்.

ஆனால் திருதராஷ்டிரன், இடையர்களின் பேச்சை நம்பக் கூடாது. பாண்டவர்களும் அங்கு அருகில் எங்கோ இருக்கிறார்கள் எனக் கேள்விப்படுகிறேன். அவர்கள் கோபத்தால் உங்களுக்குத் தீங்கு விளைவிக்கலாம் அல்லது உங்கள் வீரர்கள் அவர்களுக்கு ஏதேனும் அவமதிப்பு செய்து விடலாம். அதனால் உங்களுக்கு நஷ்டம் ஏற்படும். எனவே பசுக்களை எண்ணுவதற்கு வேறொருவன் செல்லட்டும்’ என்று மறுப்புத் தெரிவித்தார். ஆனால் சகுனி, “பாண்டவர்கள் தருமப்படி நடப்பவர்கள். 12 ஆண்டுகள் காட்டில் இருப்பதாகச் செய்த சபதத்தை அவர்கள் மீற மாட்டார்கள். எங்களுடைய விருப்பம் கொடிய விலங்குகளை வேட்டையாடுவது மட்டுமே; அத்துடன் பசுக்களை எண்ணுவதே எங்களது நோக்கம். பாண்டவர்களைச் சந்திக்கும் விருப்பம் கிடையாது. நம்மால் எந்த தாழ்ந்த செயலும் நடைபெறாது. பாண்டவர்கள் வசிக்கும் இடத்திற்கு நாங்கள் செல்லவே மாட்டோம்” என உறுதியளித்தான். எனவே இதனை ஏற்று அரைமனதோடு திருதராஷ்டிரர் அவர்களுக்கு அனுமதியளித்தார்.

த்வைத வன நிகழ்வுகள்; ஹஸ்தீனாபுரம் திரும்புதல்

பெரும் படையுடன் கௌரவர்கள் த்வைத வனம் சென்றனர். பசுக்களை எண்ணி முடித்தனர். பின் பாண்டவர் இருந்த இடம் சென்றனர். அங்கு இருந்த கந்தருவர்களோடு போர் ஏற்பட்டது. கர்ணன், சகுனி முதலியோர் கந்தர்வர்களால் தாக்கப்பட்டு காயங்களுடன் தப்பி ஓடினர். எதிர்த்து நின்ற துரியோதனன் கந்தருவர்களால் சிறைப்பிடிக்கப்பட்டான். பின் பாண்டவர்களைச் சரணடைந்தான். யுதிஷ்டிரரது இரக்க சபாவத்தால் பாண்டவ சகோதரர்கள் துரியோதனனைக் கந்தருவர்களிடமிருந்து மீட்டனர்.

பின் துரியோதனன் மிகுந்த அவமானத்துடனும், வெட்கத்துடனும் திரும்பினான். இந்நிலையில் தான் உயிர் வாழ விரும்பவில்லை என்றும் உபவாசம் இருந்து உயிர் விடப் போவதாகவும் துரியோதனன் அனைவரிடமும் தெரிவித்தான். கர்ணன் துரியோதனனுக்கு ஆறுதல் கூறி உபவாச யோசனையைக் கைவிட வேண்டினான்.

சகுனி துரியோதனனிடம் கூறலானான்; “குருந்தனா! கர்ணன் மிகநல்ல சொற்களைக் கூறியுள்ளான். நான் பாண்டவர்களிடமிருந்து உனக்காக ராஜ்யலக்ஷ்மியை அபகரித்தேன். அதை மயக்கத்தால் ஏன் தியாகம் செய்ய எண்ணுகிறாய். நீ ஒரு போதும் முதியவர்களை மதித்ததில்லை. யார் சந்தோஷத்தையும், துக்கத்தையும் கட்டுப்படுத்த அறியாதவனோ, அவன் ராஜ்யத்தைப் பெற்றும் பச்சை மண் நீரில் கரைவதைப் போல நஷ்டமடைந்து விடுகிறான். பாண்டவர்கள் உனக்கு மதிப்பளித்துள்ளார்கள். அதற்காக நீ துயரப்படுகிறாய். அவர்கள் உன்னைத் திரஸ்கரித்திருந்தால் உன் நிலைமை என்னவாகியிருக்குமோ தெரியாது. நீ பாண்டவர்களை உபசரிக்க வேண்டிய இடத்தில் துயரம் அடைகிறாய். எதிர் மாறாகச் செயல்படுகிறாய். உடலைத் தியாகம் செய்யாதே; பாண்டவர்கள் உனக்குச் செய்த நன்மையை நினைத்துக்கொள். மகிழ்ச்சியோடு அவர்களுடைய ராஜ்யத்தை அவர்களுக்குத் திருப்பிக்கொடு. அவ்வாறு செய்து புகழையும் தர்மத்தையும் அடைவாயாக. இதனால் நீ நன்றியுடையவன் என்று கருதப்படுவாய். அவர்களுடைய ராஜ்யத்தைத் திருப்பிக்கொடுத்து அவர்களை அரியணையில் அமர்த்து. இதனால் உனக்குச் சுகம் கிடைக்கும்” என அறிவுரை கூறினான்.

ஆனால் துரியோதனன் அதனை ஏற்கவில்லை. துச்சாதனனிடம் ராஜ்யத்தை ஒப்படைத்து தான் உபவாசம் மேற்கொள்வதில் உறுதிக்கொண்டு தர்ப்பைப் புல்லில் அமர்ந்து உபவாசத்தைத் தொடங்கினான். ஆனால் இரவில் யாரும் அறியாமல் தைத்யர்களிடம் அழைத்துச் செல்லப்பட்டு அவர்களின் ஆதரவால் தான் பாண்டவர்களை வெல்ல முடியும் என்ற செய்திகளை அறிந்தபின், கர்ணனும் பாண்டவரை வெல்ல உறுதியளித்ததால் துரியோதனன் உபவாச முடிவைத் துறந்தான். துரியோதனனுடன் கர்ணன், சகுனி முதலிய அனைவரும் சேனைகளோடு நாடு திரும்பினர்.

மகாபாரதப் போரில் சகுனி

த்தைவத வனப்போரில் பாண்டவர்களுக்கு ராஜ்யத்தைத் திருப்பியளிக்குமாறு கூறிய சகுனி, அதன்பின் துரியோதனனிடம் ஏதும் பேசவில்லை. விராட தேசப் போர் நடந்தது. சுசர்மாவும், கௌரவர்களும்

தோற்கடிக்கப்பட்டனர். பாண்டவர்கள் தம் ராஜ்யத்தைத் திருப்பியளிக்குமாறு தூது முயற்சியை மேற்கொண்டனர். பாண்டவர்களுடைய முயற்சி தோல்வியடைந்தது. போர் தீர்மானிக்கப்பட்டது. குருக்ஷேத்திரத்தில் பாண்டவசேனையும், கௌரவரின் மிகப்பெரிய சேனையும் அணிவகுத்தன. போர் தொடங்கியது. சகுனியும் போரில் பங்கு பெற்றான்.

முதல் நாள் போரில் சகுனி யுதிஷ்டிரரின் புதல்வன் பிரதி விந்தியனைத் தாக்கலானான். சிங்கம் யானையைத் தாக்குவது போலக் கடுமையாகப் போர் புரிந்தான்.

எட்டாம் நாள் போரில் சகுனியின் சகோதரர்கள் இராவானால் கொல்லப்படுதல்

எட்டாம் நாள் போர் தொடங்கியதும், சுபலபுத்திரன் சகுனி பாண்டவரைத் தாக்கலானான். சகுனியின் பெரிய குதிரைப்படையும் இராவானின் குதிரைப்படையும் வேகமாக மோதிக் கொண்டன. இருதரப்பிலும் குதிரை வீரர்களின் சேனை அழிந்தது. சகுனியின் சகோதரர்கள் ஆறு பேர் கஜன், கவாசுஷன், சுகன், வருஷபன், சர்மவான், ஆர்ஜவன் என்பவர்கள் இராவானுடன் போர்புரிய வந்தனர், சகுனி அவர்களைத் தடுத்தும் அவர்கள் நிற்கவில்லை. அவர்கள் பாண்டவர்களின் சேனை வியூகத்தை உடைத்துச் சேனைக்குள் நுழைந்தனர். இராவான் இதனைப்பார்த்துத் தன்னுடைய வீரர்களிடம் அவர்களைக் கொல்லுமாறு ஆணையிட்டார். அவர்கள் அவ்வறுவருடன் வந்த சேனையை வீழ்த்தினர்.

சகுனியின் சகோதரர்கள் ஆறுபேரும் இராவானைச் சூழ்ந்து கொண்டு தாக்கினர். இராவான் அங்குசத்தால் தாக்கப்பட்ட யானையைப் போலானான். இராவான் கோபத்துடன் தன் சரீரத்தில் இருந்த பிராசங்களை எடுத்து அவற்றைக் கொண்டே அந்த ஆறுபேரையும் தாக்கினான். இராவான் தரையில் நின்று கத்தியைக் கொண்டு அவர்களைத் தாக்கினான். சுபல புத்திரர்கள் குதிரைமீது அமர்ந்து இருந்தனர். அவர்கள் இராவானைக் கைது செய்ய முயன்றனர். இராவான் தன் வாளினால் அவர்களுடைய அங்கங்களை வெட்டி அவர்களை யமனுலகு அனுப்பினான். வருஷபன் மட்டுமே உயிர்பிழைத்தான்.

ஒன்பதாம் நாள் போரில் துரியோதனன் ஏற்கனவே கூறியவாறு சகுனி துச்சாதனனுடன் பீஷ்மரைப் பாதுகாத்தான். சகுனி போர்த்திறமை மிக்க வீரர்களுடன் யுதிஷ்டிரருடனும், நகுல-சகதேவர்களுடனும் போரிட்டான். சகுனியின் படையையும் அவனுடன் வந்த துரியோதனனின்

குதிரைப்படையையும் யுதிஷ்டிரர் நகுல சகதேவருடன் சேர்ந்து அழித்துவிட்டார். பாண்டவர்களிடம் தோற்ற அந்தப்படை போர்க்களத்திலிருந்து ஓடத் தொடங்கியது.

பன்னிரண்டாம் நாள் போரில் சகுனியின் மாயையும், தோல்வியும்

பன்னிரண்டாம் நாள் போரில் பகதத்தனை அர்ஜுனன் கொன்றபிறகு அவரைப் போர்க்களத்தில் காந்தார ராஜன் சுபலனின் புதல்வர்களும், சகுனியின் சகோதரர்களுமான வருஷகன், அசலன் என்ற இரட்டையர்கள் எதிர்த்துப் போரிட்டனர். அர்ஜுனன் வருஷகனின் சாரதி, தேர், வில், கொடி, குடை, குதிரைகள் அனைத்தையும் வெட்டிவிட்டார். வருஷகன் தன் சகோதரன் அசலனின் தேரில் ஏறினான். சகோதரர் இருவரும் ஒன்றாக இந்திரனை பகாசுரனும் விருத்தாசுரனும் தாக்கியதைப் போல அர்ஜுனனைத் தாக்கினர். இருவரும் ஒரே தேரில் ஒருவரோடு ஒருவர் ஓட்டி நின்று அர்ஜுனன் மீது பாணங்களைப் பொழிந்தனர். இச்சமயம் ஓட்டி நின்றிருந்த அவர்களை அர்ஜுனன் ஒரே பாணத்தால் கொன்று விட்டார்.

தங்களுடைய இருமாமன்மார்களும் கொல்லப்பட்டதால் திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்கள் கண்ணீர் பெருக்கினர். தன் சகோதரர்கள் கொல்லப்பட்டதால் கோபம் கொண்ட மாயையில் வல்ல சகுனி கிருஷ்ணார்ஜுனர்களின் மீது மாயைகளைப் பிரயோகித்தான். அர்ஜுனன் மீது தடிகள், இரும்பு உருண்டைகள், பாறைகள், சதக்னி, சக்தி போன்ற பல்வேறு வகையான ஆயுதங்கள் நூற்றுக்கணக்கில் தாமாகவே எல்லாத்திசைகளில் இருந்தும் வந்து விழுந்தன. கழுதை, ஓட்டகம், எருமை, சிங்கம், புலி, சிறுத்தை, நாய், அரக்கன், கொடும் பறவைகள் அனைத்தும் சினத்துடன் அர்ஜுனனோடு போரிட்டன. பார்த்தன் தன்னுடைய திவ்யாஸ்திரங்களால் அவை அனைத்தையும் அழித்து விட்டார்.

பிறகு அர்ஜுனனுடைய தேரை இருள் சூழ்ந்தது. நாற்புறமும் இருந்து கொடும் சொற்கள் உச்சரிக்கப்பட்டு அச்சுறுத்தின. அர்ஜுனன் தன் உத்தம பாணத்தால் இருளை விலக்கி விட்டார். இருள் விலகியதும் அர்ஜுனன் மீது பயங்கரமான நீர்ப்பிரவாகம் தோன்றியது. அர்ஜுனன் உடனே ஆதித்யாஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்து நீரை வற்றச் செய்து விட்டார். சகுனி வெளிப்படுத்திய மாயைகள் அனைத்தும் அர்ஜுனனின் திவ்யாஸ்திரங்களால் உடனுக்குடன் அழிக்கப்பட்டன. அர்ஜுனன் செலுத்திய அம்புகளால் காயமடைந்த சகுனி பயம் கொண்டு அதர்ம மனிதரைப் போலத் தேர் ஏறி ஓடி விட்டான்.

14 ஆம் நாள் போர்; சகுனியின் சகோதரர்கள் பீமனால் உயிர் இழத்தல்

14 ஆம் நாள் போர் மிகக்கடுமையாக நடைபெற்றது. ஐயத்ருதன், பூரிச்ரவா இருவரும் கொல்லப்பட்டனர். அஸ்வத்தாமா போரில் தன் பேராற்றலைக் காட்டிப் பாண்டவ சேனையை விரட்டி அடித்தான். இச்சமயம் துரியோதனன் சகுனியிடம், “அறுபதாயிரம் ரதிகளின் சேனையுடன் அர்ஜுனனைத் தாக்கு. நகுல-சகதேவர்களையும், தர்மராஜரையும் வதம் செய்துவிடு. அஸ்வத்தாமா தன் பாணங்களால் காயப்படுத்தியுள்ள அர்ஜுனனைக் கொன்று விடு” என்று கூறினான். துரியோதனனின் சொற்களைக் கேட்ட சகுனி விரைந்து போருக்குச் சென்றான்.

இதே சமயம் சோமதத்தனின் தந்தை வாஹ்லீகன் பீமசேனனால் கொல்லப்பட்டார். அப்போது திருதராஷ்டிரனின் புதல்வர்கள் பத்துப்பேர் பீமனைத்தாக்க வந்தனர். அவர்களுடன் சகுனி தன் மகாரதிகளுடனும், சகோதரர்களுடனும் போருக்கு வந்தான். பீமன் திருதராஷ்டிரன் புதல்வர்கள் பத்துப் பேரையும் வதம் செய்தார். சகுனியின் ஏழு ரதிகளையும், மகாரதி சதசந்திரனையும் கொன்றார். பின்னர் பீமசேனன் மீது தாக்குதல் நடத்திய சகுனியின் சகோதரர்கள் கவாக்ஷன், சரபன், விபு, சுகபன், பானுதத்தன் ஆகிய ஐந்து பேரையும் ஐந்து அம்புகளால் தாக்கி யமனுலகு அனுப்பிவிட்டார். இதனால் கௌரவ சேனை தைரியம் இழந்தது.

சகுனி நகுலனிடம் போர் புரிந்து தோல்வியடைதல்

பிறகு கௌரவ சேனையைச் சம்ஹாரம் செய்து கொண்டிருந்த நகுலனை எதிர்க்க சகுனி தன் சேனையுடன் வந்தான். முதலில் இருந்தே பரஸ்பரம் பகை கொண்ட இருவரும், ஒருவரை ஒருவர் கொல்ல விரும்பினர். இருவரும் அம்புகளைப் பொழிந்து கொண்டனர். இருவரின் கவசங்களும் சின்னாபின்னமாயின. சகுனி கர்ணி என்னும் பாணத்தால் நகுலனின் மாற்பைப் படுகாயப்படுத்தினான். நகுலன் மயக்கமடைந்து தேரின் பின்பக்கம் அமர்ந்தார். சகுனி வெற்றி நாதம் புரிந்தான். இதற்குள் தேறிய நகுலன் மீண்டும் சகுனியை நூறு நாராசங்களால் அடித்து அவனுடைய கொடியையும் வெட்டி வீழ்த்தினார். பிறகு ஒரு கூர்மையான பாணத்தால் சகுனியின் இரு தொடைகளையும் பிளந்துவிட்டார். பெரும் காயமடைந்த சகுனி நிற்கமுடியாமல் தேரின் கொடிக்கம்பத்தைப் பற்றியவாறு தேரினுள் நினைவிழந்து அமர்ந்து விட்டான். சாரதி சகுனியைத் தேரின் மூலம் போர்க்களத்திலிருந்து வெளியே அழைத்துச் சென்றான்.

துரியோதனன் சகுனிக்கு ஆணையிடுதல்

சாத்யகியும், த்ருஷ்டத்யும்னனும் கௌரவ சேனைக்கிடையில் நின்று தனியாகப் போர் புரிந்து வந்தனர். இச்சமயம் அர்ஜுனனின் காண்டீவவில்லினுடைய டங்கார ஒலி கேட்டது. அர்ஜுனன் வருவதற்குள் சாத்யகியையும், துருபத குமாரனையும் கொன்றுவிட வேண்டும் என்று துரியோதனனிடம் கர்ணன் ஆலோசனை கூறினான். கர்ணனின் ஆலோசனையைத் துரியோதனன் ஏற்றுக்கொண்டான். சகுனியிடம் சென்று கூறலானான். “மாமா! நீ ஆற்றல்மிக்க பத்தாயிரம் யானைகளோடும், பத்தாயிரம் தேர்களோடும் பார்த்தனை எதிர்ப்பதற்குச் செல். துச்சாதனன், துர்ஷகன், சுபாகு, துஷ்பிரகர்ஷணன் ஆகிய மகாரதிகள் பெரும் காலாட்படையுடன் உன்னோடு வரட்டும். மாமா! நீ ஸ்ரீ கிருஷ்ணன், அர்ஜுனன், தர்மராஜர், நகுல-சகதேவர் இவர்களுடன் பீமசேனனையும் கொன்று விடு. என் வெற்றி உன்னை நம்பியுள்ளது. ஸ்கந்தன் அசுரர்களை வதைத்தது போல நீ கௌந்தேயர்களை வதைத்து விடு”, என்றான். சகுனியும் துரியோதனன் சொற்படியே பெரும்படையுடன் சாத்யகியை எதிர்க்கச் சென்றான்.

சகுனி அர்ஜுனனிடம் போரிட்டுத் தோல்வியடைதல்

துரியோதனனின் கட்டளைப்படி சகுனி பெரும் சேனையுடன் அர்ஜுனனோடு போரிடச் சென்றான். அர்ஜுனனை நாற்புறமும் சூழ்ந்து கொண்டு வேகமாகத் தாக்கத் தொடங்கினான். கௌரவ சேனையைச் சம்ஹாரம் செய்து களைத்திருந்த போதிலும் அர்ஜுனன் சகுனியின் சேனையை முன்னேறாமல் தடுத்து விட்டார். சகுனி சிரித்தவாறு அர்ஜுனனைத் தாக்கி அவருடைய தேரையும் தடுத்தான். அர்ஜுனன் சகுனியையும், மற்ற வீரர்களையும் அம்புகளால் அடித்து இந்திரன் அசுரர்களை அழித்தது போல அழித்தார். யானைகளின் துதிக்கைகளை வெட்டி வீழ்த்தினார். போர்க்களம் முழுவதும் இறந்தவர்களின் சடலங்களால் நிரம்பியது. அர்ஜுனன் சகுனியையும் அவன் மகன் உலூகனையும் பாணங்களால் காயப்படுத்தினார். காயமடைந்த உலூகன் கர்ஜனையுடன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனை அம்பால் அடித்தான். இதனால் கோபம் கொண்ட அர்ஜுனன் சகுனியின் வில்லை வெட்டிக் குதிரைகளையும் கொன்று விட்டார்.

சகுனி தன் தேரில் இருந்து உலூகனின் தேரில் எறிக் கொண்டான். ஒரே தேரில் நின்ற தந்தையும், மகனும் இருமேகங்கள் மலை மேல் மழை பொழிவது போல் அர்ஜுனன் மீது பாணங்களைப் பொழிந்தனர்; அவர்களுடைய பாணங்களால் காயமுற்ற அர்ஜுனன் நூற்றுக்கணக்கான

அம்புகளை விடுத்துக் கௌரவ சேனையை சின்னாபின்னமாக்கினார். சகுனியுடன் வந்த சேனை பயம் கொண்டு தங்கள் வாகனங்களையும் விட்டு விட்டு ஓடியது. சகுனியை வென்ற ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள் தத்தம் சங்கினை முழங்கினர்.

16 ஆம் நாள் போர்; சகுனி-சுதசோமன் போர்; சுதசோமன் தோல்வி

15 ஆம் நாள் போரில் துரோணவதம் நிகழ்ந்தது. மறுநாள் கர்ணன் சேனாதிபதியாகி கௌரவ சேனையை வியூகத்தில் நிறுத்தினான். மீண்டும் போர் தொடர்ந்தது. கௌரவ பாண்டவ மகாரதிகளுக்கிடையே போர் தீவிரமாக நடைபெறலாயிற்று. ஒருபுறம் சகுனி, பீமனின் புதல்வன் சுதசோமனைத் தன் பாணங்களால் காயப்படுத்தினான். சுதசோமன் தன் தந்தையின் பரமவைரியான சகுனியை ஆயிரக்கணக்கான பாணங்களால் மறைத்து விட்டான். சகுனி தன் பாணங்களால் அவற்றைத் தடுத்து விட்டான். சுதசோமனைக் காயப்படுத்தி, அவனுடைய கொடி, குதிரை, சாரதி அனைத்தையும் அழித்து விட்டான். ரதமிழந்த சுதசோமன் பூமியின் மீது நின்று சகுனியின் மீது பாணங்களைப் பொழிந்தான். சகுனி சுதசோமனின் அம்புகள் அனைத்தையும் அழித்து விட்டான்.

சகுனி வேகமாக பல்லங்களைச் செலுத்தித் சுதசோமனின் வில்லையும் தூணீரையும் பிற ஆயுதங்களையும் அழித்து விட்டான். ரதம் அழிந்து விட்டது. வில்லும் வெட்டப்பட்டது. இந்நிலையில் சுதசோமன் வைடூர்யமணி இழைத்த யானைத் தந்தத்தால் ஆன கைப்பிடியோடு கூடிய கத்தியை எடுத்து ரணபூமியில் சஞ்சரிக்கலானான். வாள்வீச்சின் 14 மண்டலங்களையும், பத்து கதிகளையும் வெளிப்படுத்தினான். சகுனியின் பாணங்களைக் கத்தியால் வெட்டி வீழ்த்தினான். சகுனி பொழிந்த விஷப்பாம்பு போன்ற அம்புகளைச் சுதசோமன் தன் கத்தியால் துண்டு துண்டுகளாக்கிவிட்டான். சகுனி சுதசோமனின் வாளை ஒரு ஷரப்ரத்தால் வெட்டி இரு துண்டுகளாக்கினான். கத்தியின் பாதி பூமியில் விழுந்து விட்டது. சுதசோமன் கைப்பிடியோடு கூடிய பாதி கத்தியுடன் உயரத்தாவி சகுனியின் வில்லை நாணோடு வெட்டி விட்டான். பிறகு ச்ருத கீர்த்தியின் விசாலமான தேரில் எறிக் கொண்டான். வேறொரு வில்லைக் கொண்டு சகுனி ஏராளமான பாண்டவ வீரர்களைக் கர்வத்துடன் விரட்டி விட்டான்.

17 ஆம் நாள் போர்

17 ஆம் நாள் போரில் சல்யன் கர்ணனின் சாரதியானார். இரு தரப்பு சேனைகளுக்கும் இடையில் நடைபெற்ற பயங்கரப் போரில் சகுனியுடன்

சாத்யகி பொருதினார். சகுனியைக் காயப்படுத்திச் சகுனியின் தேர்க்கொடிகளையும் வெட்டி விட்டார். சுபல புத்திரன் சாத்யகியின் கவசத்தைப் பிளந்து விட்ட பின் அவரது கொடியையும் வெட்டி வீழ்த்தினான். சாத்யகி சகுனியையும் அவனுடைய சாரதியையும் காயப்படுத்தினார். சகுனியின் தேர்க் குதிரைகளைக் கொன்று விட்டார். சகுனி தன் தேரில் இருந்து குதித்து உலூகனின் தேரில் ஏறிக்கொண்டான். உலூகன் சகுனியைச் சாத்யகியிடமிருந்து விலக்கி அழைத்துச் சென்றான்.

சகுனி, பீமசேனன் போர்; சகுனி தோல்வி

கர்ணனிடம் தோல்வியுற்ற யுதிஷ்டிரர் மிகுந்த காயங்களுடன் கூடாரம் திரும்பி விட்டார். இச்சமயம் பீமசேனன் கௌரவ சேனையைச் சம்ஹாரம் செய்யலானார். இதனைக் கண்ட துரியோதனன் சகுனியிடம், “மாமா அவர்களே! தாங்கள் போரில் பலசாலியான பீமனைக் கொன்று விடுங்கள். இவன் வெல்லப்பட்டால், பாண்டவர்களின் பெரும் சேனை வெல்லப்பட்டதாகும்” என்று கூறினான்.

துரியோதனனின் ஆணையை ஏற்ற சகுனி படையுடன் பீமனிடம் வந்து கடலைத் தடுப்பது போல அவரைத் தடுத்து விட்டான். பீமன் சகுனியை எதிர் கொண்டார். சகுனி செலுத்திய பல நாராசங்கள் பீமனின் கவசத்தைத் துளைத்து அவருடைய சரீரத்தில் தைத்தன. கோபம் கொண்ட பீமன் சகுனியை நோக்கி விடுத்த தங்க பாணத்தை அவன் ஏழு துண்டாக்கிவிட்டான். பீமன் சகுனியின் வில்லை வெட்டி விட்டார். வெட்டப்பட்ட வில்லை வீசிய சகுனி வேறு வில்லை எடுத்து 16 பல்லங்களைப் பீமன் மீது செலுத்தினான். அவற்றால் பீமனையும் அவருடைய சாரதியையும் சகுனி காயப்படுத்தினான். மேலும் தன் பாணங்களினால் பீமனுடைய கொடியையும், குதிரைகளையும் சேதப்படுத்தினான். சினங்கொண்ட பிரதாபி பீமன் தங்க தண்டமுடைய ஒரு இரும்பு சக்தியைச் சகுனியின் மீது விடுத்தார்.

கோபம் கொண்ட சகுனி அச்சக்தியைக் கையால் பிடித்து அதனையே திருப்பிப் பீமன் மீது அடித்தான். அந்த சக்தி பீமனின் இடது புஜத்தைப் பிளந்து பூமியில் புகுந்தது. அதனைக் கண்ட திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்கள் கர்ஜனை செய்தனர். அதனைச் சகிக்க முடியாத பீமன் வேறு வில்லை எடுத்து, சுபல புத்திரன் சேனையை அம்புகளால் மூடினார். சகுனியின் சாரதியையும், தேரின் நான்கு குதிரைகளையும் கொன்று கொடியையும் வெட்டி விட்டார். குதிரைகள் இல்லாததால், தேரில் இருந்து இறங்கிய சகுனி, தரையில் நின்றவாறு தன் பாணங்களால் பீமசேனைத் தொடர்ந்து அடித்தான்.

ஆனால் பீமசேனன் வேகத்தோடு சகுனியின் அம்புகளைத் தடுத்து, அவனுடைய வில்லையும் வெட்டிவிட்டார். கூரிய பாணங்கள் சகுனியைக் காயப்படுத்த, அவன் அக்கணமே, பூமியில் விழுந்தான். மிகுந்த துன்பத்திற்காளான சகுனியைத் துரியோதனன் தன் தேரின் மீது அமர்த்தி அவனை வேறு இடத்திற்கு எடுத்துச் சென்றான். தன் தேரில் அமர்ந்திருந்த பீமசேனனிடம் பெரும்பயம் கொண்ட திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்கள் அனைவரும் நான்கு திசைகளிலும் ஓடிவிட்டனர். அவர்கள் கர்ணனிடம் சென்று பயமின்றி நின்றனர்.

18 ஆம் நாள் போர்

17 ஆம்நாள் போரில் கர்ணவதம் நிகழ்ந்தது. துரியோதனன் சோகமும் கவலையும் கொண்டான். அஸ்வத்தாமாவின் ஆலோசனைப்படி சல்யன் கௌரவ சேனையின் சேனாதிபதியாக்கப்பட்டார். 18 ஆம் நாள் காலையில் மீண்டும் இருதரப்பிற்கும் இடையில் போர் தொடங்கியது. போரில் சல்யமன்னர் யுதிஷ்டிரரால் கொல்லப்பட்டார். சல்யன் கொல்லப்பட்டதும் மத்ர தேசத்து வீரர்கள் 700 போர் கௌரவ சேனையிலிருந்து பிரிந்து, யுதிஷ்டிரரைக் கொல்லும் நோக்கத்துடன் பாண்டவர்களின் படைக்குள் நுழைந்தனர். துரியோதனன் தடுத்தும் அவர்கள் செவி சாய்க்கவில்லை.

சகுனி-துரியோதனன் உரையாடல்

துரியோதனன் தடுத்தும் மத்ர தேச வீரர்கள் போரிடச் சென்றதைச் சகுனி கண்டான். துரியோதனனிடம், “நீ இருக்கும்போது, மத்ர தேசத்துச் சேனை கொல்லப்படக் கூடாது. நாம் அனைவரும் ஒன்றாகச் சண்டை செய்வோம் என்று சபதம் ஏற்றுள்ளோம். அவ்வாறு இருக்கும் போது பகைவர் நம் சேனையை அழிப்பதை நீ ஏன் சகித்துக் கொண்டிருக்கிறாய்” என்று கேட்டான். துரியோதனன் சகுனியிடம், “நான் இவர்களைத் தடுத்த போதும், இவர்கள் என் பேச்சைக் கேட்காமல் கொல்லப்படுகின்றனர்” என்று பதிலுரைத்தான். சகுனி, துரியோதனனிடம், “மன்னா! கோபம் கொண்ட வீரர்கள், போரில் தலைவனின் கட்டளையை ஏற்பதில்லை. இப்போது இவர்களிடம் கோபம் கொள்ளுவது சரியல்ல; நாம் நம் யானை, குதிரைகள், தேர்களுடன் ஒன்றாகச் சென்று ஒருவரை ஒருவர் காப்பாற்றுவோம்” என்றான். சகுனியின் சொற்களைக்கேட்டுத் துரியோதனன் மத்ர தேச வீரர்களைக் காப்பாற்ற முனைந்தான். ஆனாலும் அவர்கள் அனைவரும் பாண்டவர்களால் கொல்லப்பட்டனர். கௌரவ சேனை மீண்டும் பயந்து ஓடியது.

சகுனி சகதேவன் மற்றும் திரௌபதி புதல்வர்களுடன் போரிடுதல்

தொடர்ந்து நடந்த போரில் துரியோதனனின் பெரும் பராக்கிரமம் வெளிப்பட்டது. சகுனியும் வீரர்களைப் போருக்காகத் தூண்டினான். ஆனால் சிறிது நேரத்திலேயே துரியோதனனின் சேனை பயந்து ஓடியது. அப்போது சகுனி தன் சேனையில் மீதியிருந்த பத்தாயிரம் குதிரை வீரர்களோடு பாண்டவ சேனையை எதிர்த்தான். அப்போரில் பாண்டவர்களின் வியூகம் பிளக்கப்பட்டது. அதனைக் கண்ட யுதிஷ்டிரர் சகதேவனிடம் திரௌபதியின் புதல்வர்களுடன் சென்று சகுனியைக் கொன்று விடுமாறு கட்டளையிட்டார்.

அவரது ஆணைப்படி, சகதேவன், திரௌபதியின் புதல்வர்களோடும் 700 யானைகள், 5000 குதிரை வீரர்கள், 3000 காலாட்படையினருடனும் சென்று சகுனியின் பெரும் சேனை மீது அம்பு மழை பொழிந்தார். சகுனி சிறிது நேரம் போரிட்டான். பிறகு எஞ்சியிருந்த 6000 குதிரை வீரர்களுடன் ஓடிவிட்டான். சகுனி இனி போருக்கு வரமாட்டான் என வீரர்கள் பேசிக் கொண்டதைக் கேட்ட திரௌபதியின் புதல்வர்கள் த்ருஷ்டத்யும்னனிடம் சென்றனர். சகதேவன் யுதிஷ்டிரரிடம் சென்று விட்டார்.

அவர்கள் வேறு இடங்களுக்குச் சென்று விட்டதால் சகுனி மீண்டும் திரும்பி வந்தான். த்ருஷ்டத்யும்னனின் சேனையுடன் போரிடலானான். இரு தரப்பு வீரர்களும் பயங்கரப் போர் புரிந்தனர். வீரர்கள் தங்கள் ஆயுதங்களால் சகோதரர்களையும், நண்பர்களையும், புதல்வர்களையும் கூட அழித்து ஒருவர் மீது ஒருவர் பாய்ந்தனர். கௌரவ சேனையின் வீரர்களும், வாகனங்களும் களைத்து தாகத்தினால் தவித்தனர். அவர்கள் சரீரங்கள் பாணங்களால் பிளக்கப்பட்டுப் பயகாயமடைந்தனர்.

சகுனி தன் குதிரைவீரர்களுடன் மீண்டும் பஞ்சாலர்களோடு போர் புரிந்தான். வெற்றியை விரும்பிய அவர்களும் போரை முடிக்க விரும்பினர். சகுனியை நாற்புறமும் சூழ்ந்து போரிட்டனர். அங்கு அஸ்திர சஸ்திரங்களை இழந்த வீரர்கள் ஒருவரை ஒருவர் முட்டியால் அடித்துக்கொண்டனர். அந்த ரணபூமியில் ஒழுங்கற்ற போரே நடைபெற்றது.

சகுனி துரியோதனனுக்குப் போரிட ஆலோசனை கூறுதல்

அப்போது சகுனி தன்னுடைய சேனையில் மீதமிருந்த 700 குதிரை வீரர்களுடன் கௌரவ சேனையிடம் சென்று போருக்குத் தூண்டினான். அவர்களிடம் துரியோதனன் எங்கே என்று கேட்டான். கௌரவ வீரர்கள், ஒளிமிக்க பெரிய குடை விரிக்கப்பட்டுள்ள இடத்தில், சரீரப் பாது காவலர்களுடன், திரைகளும், கவசமும் மூடப்பட்ட தேரில் அவர் நிற்கிறார்

எனக் கூறினர். சகுனி உடனே துரியோதனனிடம் சென்றான். அவனிடம் “மன்னா! பகைவரின் ரத சேனையை அழித்து விடுங்கள். குதிரைவீரர்கள் அனைவரையும் நான் வென்று விட்டேன். யுதிஷ்டிரர் மூலம் காக்கப்பட்ட இந்த ரத சேனையைச் சம்ஹாரம் செய்து, யானை வீரர்கள், காலாட்படையினர், குதிரை வீரர்கள் அனைவரையும் வதம் செய்து விடுவோம். இன்று யுதிஷ்டிரர் உயிரோடு செல்ல முடியாது” என்று கூறினான். சகுனியின் சொற்களைக் கேட்ட கௌரவ சேனை, பாண்டவ சேனை மீது பாய்ந்தது.

சகுனி சகதேவனோடு போரிடுதல்

எவ்வாறாயினும், கௌரவ சேனையின் யானைப்படை பாண்டவர்களால் அழிக்கப்பட்டது. பீமசேனன் திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்களில் துரியோதனனைத் தவிர எஞ்சியிருந்த 12 பேரையும் வதம் புரிந்து விட்டார். மீதமிருந்த கௌரவ சேனையின் பெரும் பகுதி அவரால் அழிக்கப்பட்டுவிட்டது. த்ரிகர்த்தர்களுடன் போரிட்ட அர்ஜுனன் சுசர்மாவையும், அவன் புதல்வர்களையும் கொன்று த்ரிகர்த்த சேனையை முற்றிலுமாக அழித்துவிட்டார்.

இச்சமயம் சுபல புத்திரன் சகுனி சகதேவனோடு போரிட்டான். சகுனியுடன் உலூகனும் இருந்தான். உலூகன் 3 பாணங்களால் பீமனைக் காயப்படுத்தி 90 பாணங்களால் சகதேவனை மூடிவிட்டான். அந்த வீரர்கள் கூரிய அம்புகளால் பரஸ்பரம் அடித்துக் கொண்டனர். சினம் கொண்ட பீமனும், சகதேவனும் போர்க்களத்தில் பயங்கர அழிவைச் செய்தனர். வீரர்களும், குதிரைகளும், கொல்லப்பட்டு, கவசங்களும், பலவகை ஆயுதங்களும் பூமியை மறைத்து விட்டன. கௌரவ சேனை சிறிதளவே மீதமிருந்த போது, பாண்டவ வீரர்கள் அவர்கள் அனைவரையும் உற்சாகத்துடன் யமலோகத்திற்கு அனுப்பலானார்கள்.

சகுனி தன் பிராசத்தால் சகதேவனின் தலைமீது அடித்தான். சகதேவன் துன்புற்றுத் தேரின் இருக்கையில் அமர்ந்துவிட்டார். அதனைக் கண்டு பீமசேனன் கோபம் கொண்டார். சகுனியின் சேனை மீது ஆயிரக்கணக்கான நாராசங்களைப் பொழிந்து அனைவரையும் பிளந்து விட்டார். பீமசேனைப் பார்த்துப் பயந்த சகுனியின் சேனை ஓடத் தொடங்கியது. அனைவரும் ஓடுவதைக் கண்ட துரியோதனன் ரணபூமியில் புறமுதுகிடாமல் உயிரைத் தியாகம் செய்பவனே உலகில் புகழை நிலைநிறுத்தி, உத்தம லோகத்தை அடைகிறான் எனக்கூறி அவர்களை மீண்டும் போருக்குத் திருப்பினான். அவ்வீரர்கள் இனி நம்மை மரணமே போரிலிருந்து விலக்க முடியும் எனச் சங்கல்பம் செய்து மறுபடியும் பாண்டவருடன் போரைத் தொடர்ந்தனர்.

இதற்குள் நலம் அடைந்த சுகதேவன் பத்து பாணங்களால் சகுனியைத் துளைத்தார். அவனுடைய குதிரைகளைக் கொண்டு, சிரித்தபடியே சகுனியின் வில்லையும் துண்டு துண்டாக்கிவிட்டார். வேறு வில்லை எடுத்த சகுனி நகுலனை எட்டாலும், பீமனை ஏழு பாணங்களாலும் காயப்படுத்தினான். உலாகனும் தந்தையைக் காப்பாற்றி பீமனையும், சுகதேவனையும் தன் அம்புகளால் காயப்படுத்தினான். பீமசேனன் தன் எண்ணெய் பூசிய பாணங்களால் உலாகனையும், சகுனியையும், அவனது பக்கக் காவலர்களையும் காயப்படுத்தினார். பகைவீரர்கள் சினம் கொண்டு சுகதேவனைப் பாணங்களால் மூடினர்.

உலாகன் சுகதேவனால் கொல்லப்படுதல்: சகுனி போரிடுதல்: சகுனி வதம்

இச்சமயம் சுகதேவன் ஒரு பல்லத்தால் தன்னைக் தாக்கிய உலாகனின் தலையை வெட்டித் தேரிலிருந்து கீழே வீழ்த்தி விட்டார். தன் புதல்வன் கொல்லப்பட்டதைக் கண்ட சகுனி துயரத்துடன், பெரு மூச்சு விட்டு விதுரரின் சொற்களை நினைத்தான். சிறிது நேரம் கவலையில் ஆழ்ந்திருந்தான். பின் சுகதேவனிடம் சென்று 3 பாணங்களால் அவரை அடித்தான். சுகதேவன் அவன் அம்புகளை விலக்கி வில்லை வெட்டிவிட்டார். வில் வெட்டுண்டதால் சகுனி ஒரு பெரிய கத்தியால் சுகதேவனை அடித்தான். அக்கத்தி தன்னைத் தாக்கும் முன்பே சுகதேவன் அதனைத் துண்டு துண்டாக்கி விட்டார். தொடர்ந்து சகுனி சுகதேவன் மீது ஒரு பெரிய கதையைச் செலுத்த அது குறி தவறிப் பூமியில் வீழ்ந்தது. கோபம் கொண்ட சுபல புத்திரன் ஒரு பயங்கர சக்தியைச் சுகதேவனைக் குறித்து ஏவினான்.

தன்னை நோக்கிவந்த அந்த சக்தியைச் சுகதேவன் தன் பாணங்களால் மூன்று துண்டுகளாக்கி விட்டார். அது வீணானதைக் கண்ட சகுனி பயத்துடன் போர்க்களத்திலிருந்து விலக முற்பட்டான். அப்போது, சுகதேவன் ஆயிரக்கணக்கான பாணங்களால் அவர்களைப் போர்க்களத்திலேயே தடுத்து நிறுத்தி விட்டார். இதன் பிறகு காந்தார தேசத்துப் புஷ்டியான குதிரைகளாலும், அவற்றின் வீரர்களாலும் காக்கப்பட்டு, வெற்றிக்காகச் சங்கல்பம் செய்து சகுனி போருக்குச் சென்றான். சகுனியைத் தன் பாகமாகக் கருதிய சுகதேவன் தன் தேரின் மூலம் அவனைப் பின் தொடர்ந்தார்.

ஒரு பெரிய வில்லில் நாண் ஏற்றினார். கூராக்கப்பட்ட கழுகுச் சிறகுடைய அம்புகளால் ஆழமான காயத்தை ஏற்படுத்தினார். பிறகு சகுனியிடம் ஓ மூடனே! கூடித்திரிய தர்மத்தில் நிலைத்துப் போரிடு. ஆணாக இரு. தீய அறிவுடைய சகுனி! நீ சபையில் பகடைகளை வீசி குதாடிய

சமயம் மிகவும் மகிழ்ச்சியுடன் இருந்தாய். இன்று அந்தத் தீய கர்மத்தின் பலனைப் பெற்றுக் கொள். எங்களைக் கேலி செய்த தீயவர்கள் அனைவரும் கொல்லப்பட்டுவிட்டனர். இப்போது குலத்திற்குத் தீயைப் போன்ற துரியோதனனும் அவனுடைய மாமாவான நீயும், ஆக இருவர் மட்டுமே மீதமுள்ளீர்கள். தடியால் அடித்து மரத்திலிருந்து பழம் பறிக்கப்படுவதைப் போல இன்று நான் ஷூரப்ரத்தால் உன் தலையை வெட்டி மரணத்திடம் ஒப்படைக்கப் போகிறேன்” என்று கூறினார்.

பலமிகுந்த சகதேவன் சினத்துடன் தன் வில்லை இழுத்தார். பத்துப் பாணங்களால் சகுனியைக் காயப்படுத்தினார். நான்கால் குதிரைகளைத் துளைத்தார். பிறகு சகுனியின் குடை, கொடி மற்றும் வில்லையும் வெட்டிக் கர்ஜித்தார். சகுனியின் மர்மஸ்தானங்களில் காயங்களை ஏற்படுத்தினார். சினம் கொண்ட சகுனி சகதேவனைக் கொல்ல விரும்பிப் பிராசத்தால் தாக்கினான். சகதேவன் அவன் செலுத்திய பிராசத்தையும், அவனது இரு புஜங்களையும் மூன்று பாணங்களால் ஒன்றாகவே வெட்டினார். பிறகு இரும்பாலான உறுதியான பல்லத்தினால் சகுனியின் தலையை உடலில் இருந்து வெட்டி வீழ்த்திப் பூமியில் தள்ளினார்.

சகுனி தலை துண்டாக்கப்பட்டு வீழ்ந்ததும் அவனது வீரர்கள் ஆயுதங்களுடன் போர்க்களத்திலிருந்து ஓடி விட்டனர். சகுனியை வீழ்த்தி மகிழ்ச்சி நிரம்பிய பாண்டவர்கள் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுடன் சிம்மநாதம் செய்தனர். கபட சூதை அமைத்த சகுனியைப் புத்திரனோடு கொன்ற சகதேவனை அனைவரும் புகழ்ந்து பாராட்டினர்.

2. உலூகன்

உலூகன் சகுனியின் புதல்வன். குருகேஷத்திரத்தில் கௌரவர் பாண்டவர் படைகள் அணிவகுத்தபின் துரியோதனன் உலூகனை அழைத்துப் பாண்டவர்களிடம் தூதுவனாக செல்லப் பணிக்கிறான். அச்சமயம் உலூகனிடம் பாண்டவர்களைப் பற்றித் தான் கூறும் செய்திகளைத் தான் கூறியவாறே அவர்களிடம் தெரிவிக்கச் சொல்லுகிறான்”. யுதிஷ்டிரர் வீரமற்றவர், ஆண்மையற்றவர் தர்மம் அறிந்தவரைப் போலப் பாசாங்கு செய்யும் கபடமுடையவர், ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் மாயையில் வல்லவர்; கம்சனின் சேவகன், தற்செயலாகவே ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் உலகில் புகழ்பெற்றுள்ளார்; பீமசேனன் சாப்பாட்டு ராமன்; அதிகம் சாப்பிடுபவன்; அஞ்ஞானி; முட்டாள்; விராடரிடத்தில் பல்லவன் என்ற பெயரில் சமையல் தொழில் புரிந்தவன். நகுலனும் சகதேவனும் முன்பு அடைந்த துன்பங்களை நினைத்துப்பார்க்க வேண்டும்; துருபதர், விராடர் இருவரும் பாண்டவர்களின் நல்ல, தீய குணங்களை அறியாதவர்கள்; த்ருஷ்டத்யும்னன் துரோணாசாரியரோடு போரிட்டுக் குருவைக் கொன்ற பாவத்தைப் பெற்றடும். சிகண்டி பெண் என்று கருதி பீஷ்மர் அவனோடு போரிடமாட்டார். பின்னர் காண்டீபத்தையும் அக்ஷய தூணிர்களையும் பெற்ற அர்ஜுனன் அலி; விராட தேசத்தில் பெண்களைப் போலத் தலையில் பின்னலிட்டு வாழ்ந்தவன். பாண்டவர்கள் கேட்ட ஐந்து கிராமங்களையும் கூட தர மறுத்தது அவர்களின் வீரத்தைத் தூண்டிப் போருக்கு அழைப்பதற்காகவேயாகும். என்னுடைய பெரும் சேனையாகிய கடலை நீந்திக் கடக்க முடிந்தால் நீந்திக் கரையேறு. பாண்டவர்களுக்கு ராஜ்யம் கிடைத்தற்கரியது. போரில் வெற்றி பெற்று மீண்டும் நானே புவியை ஆளப் போகிறேன்” என்று கடுமையான நிந்தனைகளை பாண்டவர்கள் மீது கூறி அவற்றைத் தனது செய்தியாகத் தெரிவிக்குமாறும் உலூகனிடம் கூறினான்.

உலூகன் பாண்டவர் சபையில் துரியோதனன் சொற்களைத் தெரிவித்தல்

சூதாடியின் புதல்வன் உலூகன் பாண்டவர்களிடம் சென்றான். யுதிஷ்டிரரிடம் கூறினான். “மன்னா! தாங்கள் தூதர்களின் சொற்களை அறிந்தவர். துரியோதனன் கூறிய சொற்களை உள்ளவாறே நான் கூறுவேன். அதைக்கேட்டு தாங்கள் என்னைக் கோபிக்கக்கூடாது” என்றும் கூறினான். யுதிஷ்டிரர் உலூகனிடத்தில், உனக்குப் பயம் வேண்டாம்; துரியோதனன் கூறிய செய்தியைச் சொல் என்றார். அங்கிருந்த மன்னர்கள், ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் முன்னிலையில் உலூகன் துரியோதனன் செய்தியைக் கூறலானான். யுதிஷ்டிரர் பீமன், அர்ஜுனன், ஸ்ரீ கிருஷ்ணன், நகுல சகதேவர்கள், துருபதர்,

விராடர் அனைவரையும் பார்த்து துரியோதனன் ஒவ்வொருவருக்கும் தனித்தனியாகத் தெரிவித்ததைக் கூறினான்.

பாண்டவர்களின் செய்தியினை உலூகன் துரியோதனனிடம் கூறுதல்

துரியோதனன் சொற்களை உலூகன் உரைக்கக் கேட்ட பாண்டவர்கள் மிகுந்த கோபத்துடன் அவனுக்குப் பதிலளித்தனர். அர்ஜுனன் தன் காண்டபத்தின் மூலம் துரியோதனனுக்குப் பதில் அளிப்பதாகக் கூறினார். யுதிஷ்டிரர், துரியோதனன் முதியவர்களையும் சிறுவர்களையும் முன்னால் வைத்துப் போர் செய்யாமல் தன் வீரத்தை நம்பியே போர் செய்யட்டும் என்றார். பீமன், யுதிஷ்டிரருடைய மகிழ்ச்சிக்காகத் துரியோதனன் செய்த கொடுமைகளைச் சகித்துக் கொண்டோம். நான் என் சபதப்படி துச்சாதனனின் ரத்தத்தைக் குடிப்பேன்; துரியோதனனின் தொடையை உடைப்பேன் என்று உறுதியாகத் தெரிவித்தார். சகதேவன் உலூகனிடம், உன் தந்தையாலேயே திருதராஷ்டிரருடன் எங்களுக்கு இந்தக் கலகம் ஏற்பட்டுள்ளது. சகுனி குலத்தையே அழிப்பவனாவான். அதனால் நான் உன் தந்தையின் கண் முன்னே உன்னை வதம் செய்து, பின் சகுனியைக் கொன்று விடப்போகிறேன் என்று தெரிவித்தார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும், நான் அர்ஜுனனுக்கு சாரதியாக இருப்பதால் நான் போரிட மாட்டேன் என்று நினைத்துப் பயமின்றி இருக்கிறாய். ஆனால் நான் விரும்பினால் இந்த மன்னர்கள் அனைவரையும் எரித்து விட முடியும், என்று தெரிவித்தார். இவர்கள் அனைவரின் செய்தியையும் உலூகன் துரியோதனனிடம் தெரிவித்தான்.

உலூகன் குருக்ஷேத்திரத்தில் செய்த போர்பற்றிய செய்திகள்

மகாபாரதப் போரில் உலூகனும் கௌரவர்கள் பக்கம் இருந்து போர் புரிந்தான். முதல்நாள் போரில் உலூகன் சேதிராஜன் த்ருஷ்டகேதுவுடன் போரிட்டான் ஐந்தாம் நாள்போரில் சகதேவன் உலூகனைத் தாக்க, உலூகனும் சகதேவனை எதிர்த்துப் போர் செய்தான். பதினாறாம் நாள் போரில் யுயுத்ச கௌரவ சேனையை அடித்து விரட்டிக் கொண்டிருப்பதைக் கண்ட உலூகன் யுயுத்சவுடன் போரிட்டான். அவன் யுயுத்சவின் வில்லை ஒரு பல்லத்தால் வெட்டிக் கர்ணியால் யுயுத்சவை அடித்தான். யுயுத்ச உலூகனை அறுபது பாணங்களால் அடித்து அவனது சாரதியையும் துளைத்து விட்டான். உலூகன் இருபது பாணங்களால் யுயுத்சவைக் காயப்படுத்தி அவன் கொடியையும் வெட்டினான். கோபம் கொண்ட யுயுத்ச உலூகனின் மார்பை ஐந்து பாணங்களால் துளைத்தான். உலூகன் யுயுத்சவின் சாரதியையும், குதிரைகளையும் கொன்று அவனைத் தோல்வியுறச் செய்தான். யுயுத்ச வேறு ஒரு தேரின் மூலம் அங்கிருந்து

அகன்று விட்டான்.

போரின் 17 ஆம் நாளன்று உலாகன் சகதேவனோடு போரிட்டான். சகதேவன் உலாகனின் போர்க்குதிரைகளையும் சாரதியையும் கொன்று விட்டார். உலாகன் சகதேவனிடமிருந்து விலகித் த்ரிகர்த்தர்களின் சேனைக்குச் சென்று விட்டான். போரில் இறுதி நாளான 18ஆம் நாளன்று சல்யன் மரணமடைந்த பின் முதலில் உலாகனும், தொடர்ந்து அவன் தந்தை சகுனியும் சகதேவனால் கொல்லப்பட்டனர்.

3. சுசர்மா

சுசர்மா த்ரிகர்த்த நாட்டு மன்னன்; பலம் மிக்கவன், ரதிகளின் தலைவன். இவன் மத்ஸ்யராஜ சேனாதிபதி கீசகனால் போரில் அடிக்கடி துன்புறுத்தப்பட்டவன். மத்ஸ்ய மன்னர் விராடராலும் தேசத்தை இழந்தவன். துரியோதனன் பாண்டவர்களின் அஞ்ஞாத வாசகாலம் முடிவதற்குள் அவர்களைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டும் என்ற முனைப்புடன் இருந்த நிலையில் சுசர்மா விராடதேசத்தின் மீது படையெடுத்துச் செல்லலாம் என்று ஆலோசனை தெரிவிக்கிறான். சுசர்மா, துரியோதனனிடம், கீசகன் கொல்லப்பட்டு விட்டதால் விராட மன்னரின் கர்வம் கரைந்து போயிருக்கும். இப்போது ஆதாரமற்று உற்சாகம் இழந்திருப்பார். உங்களுக்குச் சரியென்று தோன்றினால் கௌரவ வீரர்களோடு கர்ணன் விராட தேசத்தைத் தாக்கட்டும். நாம் செல்வமும் வளமும் நிறைந்த விராட நாட்டின் மீது படையெடுப்போம். அவரது நாடு முழுவதையும் கைப்பற்றி நமக்குள் பங்கிட்டுக் கொள்வோம். அல்லது அவரிடமிருக்கும் ஆயிரக்கணக்கான பசுக்களை அபகரிப்போம். கௌரவ வீரர்களும், த்ரிகர்த்த சேனையும் சேர்ந்து பசுக்களை அபகரித்து நமக்குள் பிரித்துக் கொள்வோம். விராடனை வென்றால் உங்கள் சேனையும், சக்தியும் பெருகும் என்று கூறினான். கர்ணனும் இதற்கு உடன்படுகிறான். துரியோதனன் இவர்களுடைய ஆலோசனையை ஏற்று தம்பி துச்சாதனனிடத்தில் முதியவர்களின் அனுமதியைப் பெற்று விரைவில் புறப்படுவதற்காக சேனையைத் தயார்படுத்து எனக் கட்டளையிட்டான். இவ்வாறு கர்ணன், துரியோதனன் ஆகியோர் த்ரிகர்த்த மன்னன் சுசர்மாவின் ஆலோசனையை ஏற்றதும் பழைய பகைக்காகப் பழிவாங்க விரும்பிய சுசர்மா தனது சேனையை ஆயத்தம் செய்தான். துரியோதனன், “முதலில் சுசர்மா மத்ஸ்ய தேசத்தைத் தாக்கட்டும். ஒருநாள் கழித்து நாமும் விராடரின் செழிப்பான ராஜ்யத்தின்மீது படையெடுக்கலாம்” என்று தெரிவித்தான். சுசர்மாவும் தீர்மானிக்கப்பட்டவாறு கிருஷ்ணபகூடி சப்தமியன்று அக்னி கோணத்தில் இருந்து விராட நகரின் மீது போர் தொடுத்தான்.

**சுசர்மா விராடரைச் சிறைப்பிடித்தல்; பீமன் விராடரை விடுவித்து
சுசர்மாவைச் சிறைப்படுத்தியது; யுதிஷ்டிரர் சுசர்மாவை விடுவித்தல்**

விராடரின் பசுக்களை சுசர்மா அபகரித்துக் கொண்டான். இச்செய்தி விராட மன்னருக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டது. விராடர் தனது சகோதரர்கள், மூத்த புதல்வன், சேனாதிபதியுடன் போருக்கு ஆயத்தமாகிச் சேனையுடன்

புறப்பட்டார். கங்கர் என்ற பெயரில் இருந்த யுதிஷ்டிரர், பீமன், நகுலன் மற்றும் சகதேவனும் விராடரின் அனுமதியுடன் தனித்தனித் தேரிலேறி விராடரைத் தொடர்ந்து சென்றனர். சுசர்மாவுடன் கடும் போர் நடைபெற்றது. சுசர்மாவும் அவனது சகோதரர்களும் விராடரைச் சுற்றி நின்று அவரைப் பாதுகாத்த வீரர்களையும், சாரதியையும் தாக்கிக் குதிரைகளைக் கொன்று விராடரைச் சிறைப் பிடித்துத் தம் தேரில் ஏற்றிச் சென்றனர். இதைக்கண்ட யுதிஷ்டிரர் பீமனிடம் நகுல சகதேவன் துணையுடன் விராடரை மீட்குமாறு கட்டளையிட்டார். பீமனும் சுசர்மாவின் படையைப் பின் தொடர்ந்து அவனைத் தாக்கினார். விராடர் கைது செய்யப்பட்டதும் சிதறிய விராடர் சேனை பாண்டவர்கள் சுசர்மாவைத் துரத்துவதைக் கண்டு மீண்டும் ஊக்கத்துடன் திரும்பிப் போரில் ஈடுபட்டது. பீமன், நகுலன், சகதேவன் யுதிஷ்டிரர் அனைவரும் கடுமையாகப் போர் புரிந்து விராடரை விடுவித்தனர். பின் பீமன் சுசர்மாவை எதிர்த்து கதைப்போர் புரிந்து அவனைக் கைது செய்தார். விராடரின் பசுக்களையும் செல்வத்தையும் மீட்டார். சுசர்மா கைது செய்யப்பட்டதும் அவனது படை சிதறி ஓடியது. பீமன் சுசர்மாவைத் தேரில் ஏற்றிக் கட்டி இழுத்து வந்தார். ஆனால் யுதிஷ்டிரர் பீமனிடம் சுசர்மாவை விட்டு விடும்படிக் கூறினார். பீமன் சுசர்மாவிடம் இனி அவன் விராடனின் அடிமை என்று சபைகளில் கூறவேண்டும் என்று நிபந்தனை விதித்து விடுதலை செய்தார். யுதிஷ்டிரரும் சுசர்மாவிடம் இனி இத்தகைய வேலைகளைச் செய்யாதே, போ, என எச்சரிக்கிறார். இறுதியில் சுசர்மா விராடரை வணங்கித் திரும்புகிறான்.

மகாபாரதப் போரில் சுசர்மா

த்ரிகர்த்த மன்னன் சுசர்மா பாண்டவர்களோடு பழைய பகைமை கொண்டவன். விராட தேசத்தின்மீது தொடுத்த போரில் தோல்வியடைந்து திரும்பிய பின் கௌரவருக்குத் துணையாகவே இருக்கிறான். மகாபாரதப் போரில் கௌரவர் பக்கம் இருந்து சுசர்மா போரிடுகிறான். முதல் நாள் போரில் சுசர்மா பாண்டவர்களின் மகாரதியான சேகிதானால் தாக்கப்பட்டான். த்ரிகர்த்தன் சுசர்மா ஐந்தாம் நாள் போரில் தன் சேனையுடன் நகுலனை எதிர்த்துப் போரிட்டான்.

ஏழாம் நாள் போரில் அர்ஜுனன் த்ரிகர்த்த மன்னன் சுசர்மாவை அழிக்க விரும்பி அவனோடு போரிட முனைந்தார். த்ரிகர்த்தர்கள் மீது அர்ஜுனன் அம்பு மழை பொழியலானார். த்ரிகர்த்தர்களும் அர்ஜுனனைப் பலமாகத் தாக்கினர். சுசர்மாவின் அம்புகளால் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும் அர்ஜுனனும் மறைக்கப்பட்டனர். கௌரவர்கள் இதனைக் கண்டு பெரும் ஆரவாரம் செய்தார்கள். அர்ஜுனன் சினத்துடன் இந்திராஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்தார்.

த்ரிகர்த்தர்கள் அனைவரையும் காயப்படுத்தினார். த்ரிகர்த்த வீரர்கள் பீஷ்மரைச் சரணடைந்தனர். அர்ஜுனனிடம் தோற்ற சுசர்மா போர்க்களத்தை விட்டு ஓடி விட்டான்.

பன்னிரண்டாம் நாள் போரில் சுசர்மாவின் சபதம்

பத்தாம் நாள் போரில் பீஷ்மர் வீழ்த்தப்பட்டபின் துரோணர் கௌரவர்களின் சேனாதிபதியாக்கப்பட்டார். துரியோதனன் துரோணரிடம் யுதிஷ்டிரரை சிறைப்பிடித்துத் தன்னிடம் ஒப்படைக்குமாறு தெரிவிக்கிறான். துரோணர் அர்ஜுனனைத் தன்னால் போரில் வெல்ல முடியாது என்றும், யாராவது ஒரு வீரன் அர்ஜுனனைப் போர்க்களத்தில் தனியாகப் பிரித்துப் போருக்காக அழைத்துச் சென்று விட்டால் தான் யுதிஷ்டிரரைக் கைது செய்து விடுவேன் என்றும் கூறினார். இச்சமயம் த்ரிகர்த்த மன்னன் சுசர்மா அனைவர் முன்னிலையிலும் கூறினான், “மகாராஜா! அர்ஜுனனால் நாங்கள் எப்போதும் அவமானத்திற்குள்ளாக்கப்பட்டோம். எனக்கும் என் சகோதரர்களுக்கும் தனித்தனியாக செய்யப்பட்ட அந்தக் குற்றங்களை எண்ணித் தகித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இப்போது அர்ஜுனன் ஆயுதம் ஏந்தி எங்கள் முன் வந்துள்ளார். இந்த சமயத்தில் நாங்கள் அர்ஜுனனைப் பழிவாங்கும் காரியத்தை நிச்சயம் செய்ய விரும்புகிறோம். இதனால் உங்களுடைய விருப்பமும் நிறைவேறும். எங்களுக்கும் புகழ் கிடைக்கும். இன்று நாங்கள் அர்ஜுனனைப் போர்க்களத்தில் இருந்து வெளியே இழுத்துச் சென்று கொன்று விடுவோம். இந்த பூமி ஒன்று அர்ஜுனன் இல்லாமல் இருக்கும் அல்லது த்ரிகர்த்தர்களாகிய நாங்கள் ஒருவர் கூட இருக்கமாட்டோம், என்ற சபதத்தைச் செய்து கூறுகிறேன் இந்த சொல் ஒருபோதும் பொய்யாகாது” என துரியோதனனிடம் சத்திய வாக்களித்தான்.

சுசர்மா சகோதரர்களுடன் ‘சம்ஷுப்தம்’ என்ற சபதம் ஏற்றல்

சுசர்மாவுடன் சத்யவ்ரதன், சத்யரதன், சத்யவர்மா, சத்யேஷு, சத்யகர்மா என்ற ஐந்து சகோதரர்களும் இதே உறுதியைத் துரியோதனனுக்கு அளித்தனர். சுசர்மாவுடன் பத்தாயிரம் ரதிகளின் சேனை இருந்தது. பிரஸ்தலாபதி த்ரிகர்த்தன் மூவாயிரம் ரதிகளோடும், மாளவன், துண்டி கேரம், மாவேல்லகம், நலிதம், மத்ரககணம் மற்றும் பத்தாயிரம் ரதிகள் உடைய தன் சகோதரர்களோடும் ஆயத்தமானான்.

இவ்வீரர்கள் அனைவரும் தனித்தனியாக அக்னியைப் பூஜித்து ஹோமம் செய்தனர். குசத்தாலான வஸ்திரமும், விசித்திரமான கவசமும் அணிந்தனர். தங்கள் உடலில் நெய் பூசிக்கொண்டனர். மௌர்வீ என்னும்

புல்லாலான மேகலையைத் தரித்துக் கொண்டனர். முதலில் யாகம் செய்தனர். மிகுந்த தகூழிணைகளை அளித்தனர். புதல்வர்களை உடைய அவர்கள் போரில் மகிழ்ச்சியுடன் தங்கள் உடலைத் தியாகம் செய்யத் தயாராக இருந்தனர். போரின் மூலம் புண்ணிய லோகங்களை அடைய விரும்பினர். பிராமணர்கள் அவர்களுக்கு ஸ்வஸ்திவாசனம் செய்தனர். அவர்களிடம் ஆசிபெற்ற சுசர்மா முதலியோர் அக்னியின் முன் சபதம் செய்தனர்.

நாங்கள் அர்ஜுனனைப் போரில் கொல்லாமல் திரும்பி வந்தாலோ, அல்லது அவரால் தாக்கப்பட்டுப் போரில் இருந்து விலகிவிட்டாலோ எங்களுக்குப் பாவமயமான உலகங்கள் கிடைக்கட்டும்.

விரதத்தைக் கடைப்பிடிக்காதவன், பிராமணனைக் கொலை செய்பவன், மது அருந்துபவன், குருவின் பத்தினியோடு சேருபவன், பிராமணர்களின் செல்வத்தை அபகரிப்பவன், யாசகனை அடிப்பவன், சரணடைந்தோரைக் காப்பாற்றாதவன். வீட்டிற்குத் தீ வைப்பவன், பசுவதை செய்பவன், மற்றவருக்குத் தீங்கு விளைவிப்பவன், பிராமணர்களை வெறுப்பவன், தன்னுடைய வர்ணத்தை மறைப்பவன், அடமானப் பொருளை அபகரிப்பவன், பேடியுடன் போரிடுபவன், நீசர்களோடு சேருபவன், ஈஸ்வரனையும் இறையுலகையும் நம்பாதவன், அக்னி, மாதா, பிதாவின் சேவையைத் துறப்பவன், பயிர்களைக் கால்களால் மிதித்து நாசம் செய்பவன். சூரியனை நோக்கிச் சிறுநீர் கழிப்பவன், ஆகிய பாவங்களில் ஈடுபடும் பாவாத்மாக்கள் அடையும் உலகையே நாங்கள் அடைந்து விடுவோம். இன்று நாங்கள் நிச்சயம் போரில் அர்ஜுனனைக் கொன்று நிகழ் முடியாத காரியத்தைச் செய்து மனம் விரும்பும் புண்ணிய லோகத்தை அடைவோம் என்று 'சம்சப்தகம்' என்ற சபதத்தை ஏற்றனர்.

சம்சப்தகர்கள் அர்ஜுனனை வலுவில் போருக்கு அழைத்தல்; அர்ஜுனன் போர்

இவ்வாறு சபதம் ஏற்ற சுசர்மா உள்ளிட்ட சம்சப்தக வீரர்கள் பன்னிரண்டாம் நாள் போரில் அர்ஜுனனை வலியப் போருக்கு அழைத்துப் பாண்டவ சேனையிலிருந்து தனியே பிரித்தனர். சிங்கம் மான் கூட்டத்தை நோக்கிச் செல்வது போல் அர்ஜுனன் சம்சப்தகர்களை நோக்கிச் சென்றார். அர்ஜுனன் தனியே சென்றதால் துரியோதனன் சேனை மகிழ்ந்தது.

சம்சப்தகர்கள் தங்களுடைய ரதிகளின் சேனையை அர்த்த சந்திர வியூகத்தில் அமைத்தனர். மகிழ்ச்சியுடன் அர்ஜுனனை எதிர் கொண்டனர்.

யாரும் போருக்கு அழைத்தால் அதனை ஏற்காமல் பின்னிடமாட்டேன் என்ற உறுதி பூண்டிருந்த அர்ஜுனன், தன்னுடைய தேவதத்தத்தினை முழங்கினார். சம்சப்தகர்கள் மீது போர் தொடுத்தார். அச்சங்கொலியைக் கேட்டுச் சுசர்மாவின் சேனை ஸ்தம்பித்து விட்டது. சிறிது நேரம் கழித்து சம்சப்தகர்கள் அச்சம் நீங்கி ஒரே நேரத்தில் அர்ஜுனனைத் தாக்கினர். அவர்களுடைய பாணங்கள் அனைத்தையும் அர்ஜுனன் வெட்டி விட்டார். தன் அம்புகளால் அவர்களைக் காயப்படுத்தினார். சம்சப்தகர்கள் பெரும் அம்புக் கூட்டத்தால் அர்ஜுனனையும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனையும் மறைத்து விட்டனர். சுபாகு என்பவன் அர்ஜுனனின் கிரீடத்தின் மீது அம்பினை அடித்தான். அர்ஜுனன் சுபாகுவின் கையுறையை வெட்டி விட்டார். அச்சமயம் சுபாகு, சுசர்மா, சுரதன், சுதர்மா, சுதன்வா என்ற அனைவரும் அர்ஜுனனைத் தாக்கினர்.

கோபம் கொண்ட அர்ஜுனன் சுதன்வாவின் வில், குதிரைகளை வெட்டி அவனது தலையையும் கொய்து பூமியில் வீழ்த்தினார். இதனால் பயந்த சம்சப்தக சேனை துரியோதனன் பக்கம் ஓடிவிட்டது. இந்திர குமாரன் அர்ஜுனன் அம்பு மழை பொழிந்து கொண்டே இருந்தார். அச்சேனை நாற்புறமும் சிதறி ஓடியது. இதனைக் கண்ட த்ரிகர்த்த மன்னன் சுசர்மா, தன் வீரர்கள் ஓடுவதைத் தடுத்தான். “சேனைக்கு முன்னால் சபதம் செய்து விட்டு இப்போது துரியோதனனிடத்தில் ஓடினால் நீங்கள் என்னபதில் அளிப்பீர்கள்? இவ்வாறு செய்து நாம் உலகின் பரிகாசப் பேச்சிற்கு ஆளாகக் கூடாது. திரும்பி வாருங்கள். நாம் இயன்றவரை ஒன்றாகப் போர் புரிய வேண்டும்” என்று கூறினான். முன்பு நாராயணி சேனையின் இடையர்களாக இருந்த சம்சப்தக வீரர்கள் மரணத்தையே போரிலிருந்து துறக்கும் சந்தர்ப்பமாகக் கருதித் திரும்பி வந்தனர்.

மீண்டும் சம்சப்தகர்கள்-அர்ஜுனன் போர்

சம்சப்தகர்கள் மீண்டும் போருக்குத் திரும்பியதைக் கண்ட அர்ஜுனன் தன் தேரை அவர்களை நோக்கித் திருப்புமாறு பகவான் கிருஷ்ணனிடம் கூறினார். சம்சப்தகர்கள் பலவகை ஆயுதங்களுடன் அர்ஜுனனைச் சூழ்ந்து நின்றனர். அர்ஜுனன் ‘த்வாஷ்ட்ர’ என்ற அஸ்திரத்தால் அவர்களைத் தாக்கினார். அதனால் ஆயிரக்கணக்கான உருவங்கள் வெளிப்பட்டன. இதனால் குழப்பமடைந்த சம்சப்தகர்கள் தங்களில் ஒருவரை மற்றவர் அர்ஜுனனாகக் கருதித் தாக்கிக் கொண்டனர். தங்களைத் தாங்களே தாக்கிக் கொண்டு உடலில் குருதி பெருக மலர்ந்த பலாச மரத்தைப் போலக் காட்சியளித்தனர். அர்ஜுனன் விடுத்த அந்த திவ்யாஸ்திரம் சம்சப்தகர்கள் விடுத்த பாணங்களை எரித்துச் சாம்பலாக்கியது. எண்ணற்ற வீரர்கள் யமலோகம் அடைந்தனர். அவர்களும் பலவகை அம்புக் கூட்டங்களை

அர்ஜுனன் மீது பொழிந்தனர். அதனால் அர்ஜுனனும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும் தேர் கொடியுடன் மறைக்கப்பட்டனர். அதனால் சம்சப்தகர்கள் கிருஷ்ணாரஜுனர்களைக் கொன்று விட்டதாகக் கருதிச் சிம்மநாதம் புரிந்தனர். ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் வியர்வையால் வருந்தி அர்ஜுனனிடம் நீ உயிரோடு இருக்கிறாயா? என்று கேட்டார்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் சொற்களைக் கேட்ட அர்ஜுனன் மிக விரைவாக வாயுவாஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்துப் பகைவரின் அம்பு மழையை அழித்தார். அதனால் தோன்றிய பெரும் காற்றின் வேகத்தால் சம்சப்தகர்கள் கூட்டம், தங்கள் குதிரை, தேர், யானை, ஆயுதங்களுடன் உலர்ந்த இலைக்குவியலைப் போலாயினர். மரங்களில் இருந்து பறவைகள் பறப்பதைப் போலக் காற்றால் தாக்கப்பட்டனர். அர்ஜுனனால் ஆயிரக்கணக்கான வீரர்கள் அழிக்கப்பட்டனர். அவர்களின் அங்கங்கள் வெட்டப்பட்டன. தேர்கள், யானைகள், குதிரைகள் அழிக்கப்பட்டன. வீரர்களுடனேயே குதிரைகள் பூமியில் வீழ்ந்து கிடந்தன. ஆயுதங்களும் கவசங்களும் துண்டு துண்டாகின. குருதி மழையால் போர்க்களத்தின் மண் பறக்கவில்லை. நூற்றுக்கணக்கான தலையற்ற உடல்கள் பூமியில் நிறைந்து கிடந்தன. பிரளய காலத்தில் ஜீவன்களைச் சம்ஹாரம் செய்யும் ருத்ரனின் விளையாட்டுக் களம் போலப் போர்க்களம் காட்சியளித்தது.

இச்சமயம் பகதத்தனால் பாண்டவசேனை தாக்கப்பட்டுத் துன்புற்றது. அர்ஜுனன் த்ரிகர்த்தர்களை விட்டுவிட்டுப் பகதத்தனை நோக்கிச் செல்ல எண்ணினார். இதற்குள் ஒன்று திரண்ட சம்சப்தக வீரர்கள் மீண்டும் அர்ஜுனனைப் போருக்கு அழைத்தனர். அர்ஜுனன் யுதிஷ்டிரரைப் பகதத்தனிடம் இருந்து காப்பாற்றச் செல்வதா அல்லது சுசர்மாவோடு போரிடுவதா என்று யோசித்தார். இறுதியில் த்ரிகர்த்தர்களை வெல்லுவதே தன் கடமை என்று தீர்மானித்தார். மீண்டும் சுசர்மா முதலிய சம்சப்தகர்களோடு போரிட ஆயத்தமானார். அதே நேரம் சம்சப்தகர்கள் அர்ஜுனனையும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனையும் லட்சக்கணக்கான பாணங்களால் மறைத்து விட்டனர். பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் வியர்வையையானார்.

பகவான் துன்புறுவதைக் கண்ட அர்ஜுனன் பிரம்மாஸ்திரத்தை ஏவினார். அந்த திவ்யாஸ்திரம் சம்சப்தக வீரர்களில் பெரும்பாலானோரை அழித்து விட்டது. சம்சப்தக வீரர்களின் கொடிகளும் குடைகளும் வெட்டப்பட்டன. தேர்களும், குதிரைகளும் சாரதிகளுடன் அழிக்கப்பட்டன. வீரர்களின் அங்கங்களால் பூமி நிரம்பியது. ஆயிரக்கணக்கான சம்சப்தக மகாரதிகள் பூமியில் ஒன்றாக விழுந்தனர். அர்ஜுனன் துரோணரிடம் செல்லத்

திரும்பினார். அப்போது சுசர்மா அவரைப் பின்னால் இருந்து தாக்கினான். அர்ஜுனன் சுசர்மாவை ஏழு பாணங்களால் காயப்படுத்தி அவனுடைய கொடியையும் வில்லையும் வெட்டி விட்டார். சுசர்மாவின் தம்பியையும் கொன்று விட்டார். சுசர்மா அர்ஜுனன் மீது சக்தியையும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் மீது தோமரத்தையும் ஏவினான். அர்ஜுனன் அவற்றை வெட்டி விட்டார். பின்னர் சுசர்மாவை மிகக் கடுமையாகத் தாக்கலானார். சுசர்மா போர்க்களத்தில் அர்ஜுனுக்கு எதிரில் நிற்க இயலாமல் போர்க்களத்தில் இருந்து ஓடிவிட்டான்.

சுசர்மா புதல்வர்களுடன் அர்ஜுனனால் கொல்லப்படுதல்

பதினெட்டாம் நாள் போரில் கௌரவர்களின் பெரும் சேனை அழிந்துவிட்டது. திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்களில் துரியோதனனைத் தவிர எஞ்சியவர் அனைவரும் பீமசேனனால் கொல்லப்பட்டுவிட்டனர். சகுனியும் அவன் புதல்வர்களும் சகதேவனால் உயிரிழந்தனர். சல்யமன்னரும் யுதிஷ்டிரரால் கொல்லப்பட்டார். இந்நிலையில் சுசர்மா தன் புதல்வர்கள் 45 பேருடன் அர்ஜுனனை எதிர்த்துப் போரிட்டான். பிரதலேஸ்வரனான த்ரிகர்த்தன் சுசர்மா அவனுடைய புதல்வர்களுடன் அர்ஜுனனால் வதம் செய்யப்பட்டான். சம்ஷப்தக சேனை முழுவதும் தனஞ்ஜயனால் அழிக்கப்பட்டு விட்டது.

4. கிருபாசாரியார்

கௌதம முனிவருக்கு ‘சரத்வான் கௌதமம்’ என்ற பெயருடைய மகன் இருந்தார். அந்தணரான போதும் அவர் வேதம் பயிலுவதை விட வில்வித்தையிலேயே அதிகம் நாட்டம் கொண்டார். அவர் தவம் புரிந்து எல்லா அஸ்திர, சஸ்திரங்களையும் பெற்றார். வில் வித்தையில் நிபுணரானார். அதனால் தன்பதவிக்கு ஆபத்து வரும் என்று கருதிய இந்திரன் சரத்வான் தவத்தைக் கலைப்பதற்காக ‘ஜனாபதி’ என்ற பெண்ணை அனுப்பிச் சரத்வான் கௌதமருடைய தவத்தைக் கலைக்க ஆணையிட்டார். அவளைக் கண்ட சரத்வான் வியப்படைந்து அவளது அழகால் கவரப்பட்டார். அவரது உடல் நடுங்கியது. வில்லும் அம்பும் பூமியில் விழுந்தன. ஆனால் தைரியத்தோடு தன் ஒழுங்கில் நிலைத்து நின்றார். ஆனால் மனதின் மாற்றத்தால் அவரது வீரியம் நழுவி நாணற்புதரில் விழுந்தது. இருபகுதியான அதனின்றும் ஒருபெண்ணும், ஆணும் தோன்றினர். அன்று தற்செயலாக வேட்டையாட வந்த சாந்தனு மன்னனின் வீரர்கள் இக்குழந்தைகளைக் கண்டனர். குழந்தைகளுக்கு அருகில் வில், அம்பு, மான்தோல் முதலியவற்றைக் கண்டதால் இவர்கள் வில் வித்தையில் சிறந்த அந்தணரின் குழந்தைகள் என்று அறிந்து அவர்களை மன்னரிடம் ஒப்படைத்தனர்.

சாந்தனு மன்னர் கருணையோடு குழந்தைகளைத்தன் மாளிகைக்கு அழைத்துச் சென்று கிருபன், கிருபி எனப் பெயர் சூட்டி வளர்த்துவந்தார். உரிய வயதில் குழந்தைகளுக்குச் செய்ய வேண்டிய எல்லாவகைச் சடங்குகளையும் செய்வித்தார். தன் தவபலத்தால் குழந்தைகள் சாந்தனு மாளிகையில் வளர்வதை அறிந்த கௌதமர் யாரும் அறியாமல் வந்து மகனுக்கு அவனது கோத்திரம் முதலியவற்றைத் தெரிவித்தார். அத்துடன் நால்வகை தனுர்வேதம், பலவகை சாஸ்திரம் அனைத்தையும் உபதேசித்தார். அதனால் கிருபர் வில் வித்தையில் சிறந்த ஆசாரியரானார். கௌரவர், பாண்டவர், யாதவர் இவர்களோடு மற்றும் பல்வேறு நாட்டு மன்னர்களும் கிருபரிடமே தனுர் வேதத்தைப் பயின்றனர்.

துரியோதனன் அவையில் கிருபாசாரியார் துரியோதனனுக்கு ஆலோசனை

கிருபாசாரியார் கௌரவர்களுக்கும் பாண்டவர்களுக்கும் ஆசாரியராக இருந்து வந்தார். திருதராஷ்டிரன் அவையின் முக்கிய உறுப்பினராகப் பீஷ்மர், துரோணர் இவர்களுடன் இடம் பெற்றார். ஆனாலும் விராட

பருவத்திலேயே துரியோதனனுக்கு அவர் ஆலோசனை வழங்குவதைப் பார்க்க முடிகிறது. 12 ஆண்டுகள் வனவாசம் முடிந்த பாண்டவர்கள் 13 ஆம் ஆண்டு அஞ்ஞாத வாசம் மேற்கொண்டு மறைந்து வாழ்கின்றனர். அவர்களைத் தேடிக் கண்டுபிடிப்பதற்காகத் துரியோதனன் எல்லாத்திசைகளிலும் ஒற்றர்களை அனுப்பியபோதும் யாராலும் எங்கும் பாண்டவர்களைக் காணமுடியவில்லை. எவ்வாறாவது அவர்களை அறிந்து விட்டால், நிபந்தனைப்படி மீண்டும் 12 ஆண்டு வனவாசத்திற்குட்படுத்தலாம் எனத் துரியோதனன் எண்ணுகிறான். அவையில் பீஷ்மர், துரோணர், கிருபர், கர்ணன் மற்றும் சகோதரர்களுடன் ஆலோசனை மேற்கொள்ளுகிறான். துரோணர் பாண்டவர்கள் மரணமடைந்திருக்க வாய்ப்பில்லை, உரிய காலத்திற்காகக் காத்திருக்கின்றனர் எனச் செல்லுகிறார். பீஷ்மர் செழிப்பான, மக்கள் மகிழ்ந்து வாழும், தேசங்களில் அவர் இருக்கக் கூடும் எனக் கூறுகிறார்.

இச்சமயம் கிருபாசாரியரும் துரியோதனனுக்குத் தன் ஆலோசனையைக் கூறுகிறார். “மன்னா! முதியவர் பீஷ்மர் பாண்டவர்களைப் பற்றிக் கூறிய கருத்தை நானும் ஏற்றுக் கொள்ளுகிறேன். இதன்படி நீங்கள் ஒற்றர் மூலம் பாண்டவர்களின் கதி, ஸ்தியைக் கண்டுபிடியுங்கள். சாம்ராட் ஆக விரும்பும் மன்னன் சாதாரண பகைவனைக் கூட அவமதிக்கக் கூடாது. அப்படி இருக்க, போரில் எல்லா அஸ்திர-சஸ்திரங்களையும் பிரயோகிக்கக் கூடிய பாண்டவர்களைப் பற்றி என்ன கூறுவது? தகுந்த சமயத்தில் பாண்டவர்கள் வெளிப்பட்டு விடுவார்கள் என்பதில் ஐயமில்லை. ஆகவே இப்போது நீ சேனை, பொக்கிஷம், நீதி அனைத்தையும் சரியான சமயத்தில் அவர்களோடு முடிந்த வரை உடன்பாடு செய்துகொள்ளும்படி அமைத்துக் கொள்ள வேண்டும். நீ நன்கு யோசித்து உன் முழுசக்தி எவ்வளவு என்பதை அறிந்து கொள். உனது பலவான், பலவீனமான நண்பர்களின் உறுதியான பலத்தையும் அறிந்து கொள்ள வேண்டும். பாரதா! உத்தம, மத்யம, அதமம் என்னும் மூவகை சேனையின் நிலையினையும் அறிந்துகொள். பிறகே நாம் பகைவரோடு உடன்படிக்கை செய்து கொள்ள முடியும். பகைவர்களைத் தாக்கிப் பலவீனர்களைப் பலத்தின் மூலமும், நண்பர்களின் பழக்கத்தின் மூலமும் சொந்தமாக்கிக் கொள்ள வேண்டும். சேனையைப் பேச்சாலும், நல்ல சம்பளம் அளித்தும் அனுகூலமாக்கிக் கொள்ள வேண்டும். பொக்கிஷத்தையும் உரிய வரிகள் மூலம் பெருக்கிக் கொள்ள வேண்டும். பலசாலியான பகைவர்கள் பாண்டவர்களோ, மற்றவரோ, சேனை, வாகனம் முதலியவற்றால் தன்னைக் காட்டிலும் குறைவாக இருந்தால் நீங்கள் அவர்களோடு போர் புரியலாம் மன்னா! தன் தர்மத்திற்கு அனுகூலமான கடமையைத் தீர்மானித்து, தகுந்த சமயத்தில் அவற்றைக் கடைப்பிடித்தால்

நீண்டகாலம் சுகம் அனுபவிப்பாய் என்று கிருபர் படைபலம், செல்வம் இவற்றைப் பெருக்கிக் கொள்ளுமாறு துரியோதனனுக்கு ஆலோசனை கூறினார்.

கிருபாசாரியார் கர்ணனை அதட்டிப் போர் பற்றிய தன் கருத்துக்களைக் கூறுதல்

அவையில் முடிவு செய்தவாறு சசர்மா முதல்நாள் விராட தேசத்தின் மீது படையெடுத்துச் சென்று பசுக்களைக் கவருகிறான். மறுநாள் துரியோதனனுடைய பெரும் சேனை விராடர் சசர்மாவைத் தொடர்ந்து சென்ற நேரத்தில் அவரது நாட்டின் மீது படையெடுத்துப் பசுக்களைக் கவர்ந்தது. விராடரின் மகன் உத்தரனும், அர்ஜுனனும் தனியாகப் போர்க்களம் வருகின்றனர். உத்தரனைச் சாரதியாக்கி அர்ஜுனன் போருக்கு வந்த நேரத்தில் அவரது சங்கநாதமும், காண்டிபத்தின் டங்கார ஓலியும், தேர்ச்சக்கரங்களின் கடகட ஓலியும் கேட்ட துரோணர் வருவது அர்ஜுனனே என முடிவுக்கு வந்தார். போர்க்களத்தில் ஏற்பட்ட அபசகுனங்களைக் கண்டு துரோணர் துரியோதனனிடத்தில் எச்சரிக்கை செய்கிறார். அர்ஜுனன் வீரத்தால் கௌரவ சேனை கலங்கப் போகிறது என்ற அவரது எச்சரிக்கையினைக் கேட்ட கர்ணன் கோபத்துடன் துரியோதனனிடம் தான் அர்ஜுனனைக் கொன்று துரியோதனனிடத்தில் தான்பட்ட கடனைத் தீர்க்கப்போவதாகவும், துரியோதனன் இதயத்தில் நீண்ட நாட்களாகத் தைத்திருந்த முள்ளை வேரோடு களையப்போவதாகவும் வீரவசனம் பேசுகிறான்.

துரோணர் அர்ஜுனன் பால் அன்பு மிக்கவர். அவரைப் படையின் பின்னால் அனுப்பு; அவர் என் வீரமான போரைப் பார்க்கட்டும் என அகங்காரத்துடன் கூறுகிறான். கர்ணனுடைய ஆணவம் நிறைந்த சொற்களைக் கேட்ட கிருபர் அவனை அதட்டி உரைக்கலானார். “ராதேயா! போர் விஷயத்தில் உன் கருத்து எப்போதும் குருரமாகவே உள்ளது. சாஸ்திரத்தில் போர் மிகவும் பாவமான கர்மம் எனக் கூறப்பட்டுள்ளது. தேச காலத்தில் செய்யப்படும் போர் வெற்றி பெறுகிறது. தகுதியற்ற காலத்தில் செய்யப்படும் போர் வெற்றியடைவதில்லை. யோசிக்கும் போது அர்ஜுனனோடு போர் புரிவது நமக்கு ஒருபோதும் உசிதமல்ல என்றே தோன்றுகிறது. அர்ஜுனன் தனியாகவே வடக்கு குருதேசத்தை வென்றுள்ளார். தனியாகவே காண்டவ வனத்தை அழித்து அக்னியைத் திருப்தி செய்துள்ளார். ஐந்தாண்டுகள் கடுமையான தவம் புரிந்துள்ளார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணனை எதிர்த்து சுபத்ராவை அபகரித்தார். கிராதன் உருவில் வந்த சங்கரனோடும் போர் புரிந்தார்.

ஐயத்ருதன் திரௌபதியை அபகரித்தபோது தனியாகவே அவனை வென்று அவளை விடுவித்தார். தனியாக ஐந்து ஆண்டுகள் சொர்க்கத்தில் இருந்து இந்திரனிடம் அஸ்திர சஸ்திரங்களைக் கற்றுள்ளார். கௌரவர்களின் கோஷ யாத்திரையின் போது, கந்தர்வர்களை வென்று கௌரவர்களை விடுவித்தார். தேவர்களாலும் வெல்ல முடியாத நிவாத கவசர்களையும், காலகஞ்சர்களையும் தனியாகவே வென்றார்.

ஆனால் கர்ணா! நீயே கூறு. நீ முன்பு எப்போதாவது தனியாக இருந்து இந்த உலகில் எத்தகைய காரியத்தைச் செய்திருக்கிறாய்? பாண்டவர்களில் ஒவ்வொருவரும் தனித்தனியாக வேறுவேறு திசைகளுக்குச் சென்று மன்னர்களை வென்றுள்ளனர். அர்ஜுனனோடு இந்திரனும் போர்க்களத்தில் மோத முடியாது. சூதபுத்திரா! நீ கோபம் கொண்ட விஷப்பாம்பின் வாயில் வலக்கையை வைக்கவும். அதன் விஷப்பல்லைப் பிடுங்கவும் விரும்புகிறாய். மதங்கொண்ட யானையின் மீதேறிச் செல்ல எண்ணுகிறாய். உடலில் நெய்பூசி, ஜொலிக்கும் அக்னிக்குள் சென்று வர விரும்புகிறாய். கழுத்தில் பெரிய பாறையைக் கட்டிக்கொண்டு கடலை நீந்திக் கடக்க விரும்புகிறாய். 13 ஆண்டுகள் பாண்டவர்களை காட்டுக்கனுப்பிக் கபடமாக நடந்திருக்கிறோம். கட்டில் இருந்து விடுபட்ட சிங்கம் போல் அவர்கள் நம்மை அழித்து விட மாட்டார்களா? இன்று கிணற்றில் மறைந்துள்ள அக்னியைப் போலத் தனிமையில் உள்ள அர்ஜுனனிடம் அறியாமையால் வந்து சேர்ந்துள்ளோம். போர் வெறி கொண்ட அர்ஜுனனோடு அனைவரும் ஒன்று திரண்டு போர் செய்வோம். கர்ணா! நீ அர்ஜுனனோடு போர் புரியும் அசட்டுத் துணிச்சலைச் செய்யாதே. துரோணர், பீஷ்மர், துரியோதனன், அஸ்வத்தாமா, நாம் ஆறு மகாரதிகளும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து அர்ஜுனனோடு போர் செய்வோம். படைகளின் வியூகம் அமைக்கப்பட்டும்” என்று கூறினார்.

அர்ஜுனன் கிருபர் போர்; கிருபர் தோல்வி

கிருபாசாரியாரும், அஸ்வத்தாமாவும் கர்ணனிடத்தில் கோபத்துடன் பேசியதை தொடர்ந்து பீஷ்மர் அனைவருக்கும் இடையில் அமைதியை உண்டாக்கினார். துரியோதனனைக் கால்பங்கு சேனையுடன் அஸ்தினாபுரம் அனுப்பிவைக்கவும் ஆலோசனை கூறினார். எஞ்சிய அரை பங்கு கௌரவ சேனையுடன் குந்தி குமாரன் அர்ஜுனனை எதிர்கொள்ள வியூகம் அமைத்தார். அர்ஜுனன் தேவதத்தத்தை முழங்கி, காண்டிபத்தின் நாணை ஏற்றி போர்க்களத்தில் இந்திரனைப்போல முதலில் கர்ணனுடன் போர் செய்து, அவனைத் தோற்றோடச் செய்தார். அதன்பின் ஆசாரியார்களுடன் போர் செய்வதைத் தவிர்த்துத் துரியோதனன் இடம் நோக்கிச் செல்லுமாறு சாரதி

உத்தரனுக்குக் கட்டளையிட்டார். பசுக்களைப் பாதுகாத்துச் சென்ற சேனையுடன் போர் செய்து அவற்றை மீட்டார். பசுக்கள் விராடதேசத்தை நோக்கி ஓடின. அர்ஜுனன் துரியோதனனைத் தேடிய போது மகாரதிகளுடன் கௌரவ சேனை அர்ஜுனன் இடம் வந்தது. அர்ஜுனன் முதலில் கிருபரை எதிர்க்க விரும்பியதால் உத்தரனிடம் தேரைக் கிருபர் சேனையை நோக்கிச் செலுத்தக் கூறினார். இந்நிலையில் அர்ஜுனனின் அற்புதமான போரைக் காண்பதற்காக வானில் தேவர்கள் கூடினர்.

தேரில் கிருபர் அருகில் சென்ற அர்ஜுனன் முதலில் அவரது தேரை வலம்வந்து வணங்கிப் பின் அவர் எதிரில் நின்று தன் பெயரைக் கூறி சங்கநாதம் செய்தார். கிருபரும் தன் சங்கினை ஒலித்தார். பரஸ்பரம் இருவரும் ஒருவர்மீது ஒருவர் கடுமையான பாணங்களால் தாக்குதல் நடத்தினர். பார்த்தன் கிருபரின் குதிரைகளின் மீது அம்புகளைச் செலுத்தி அவற்றைக் காயப்படுத்தினார். கிருபர் தனது குரு என்பதால் அவரது கௌரவத்தைக் காப்பாற்ற அர்ஜுனன் அவர்மீது அம்பு எய்யவில்லை. கிருபர் அர்ஜுனன் மீது பத்து பாணங்களைச் செலுத்தினார். அர்ஜுனன் பல்லம் என்னும் பாணத்தால் கிருபரின் கையுறையையும், வில்லையும், கவசத்தையும் அழித்தார். ஆனால் கிருபாசாரியாரின் உடலில் சிறிதும் காயம் ஏற்படாமல் பார்த்துக் கொண்டார். கிருபர் வேறு வில்லை எடுத்தார். அர்ஜுனன் அதனையும் கிருபரின் பல்வேறு வில்களையும் அழித்தார். கிருபர் பல்லம் என்ற பாணத்தால் அர்ஜுனனின் கவசத்தைத் துளைத்தார். அர்ஜுனன் கோபத்துடன் 13 பாணங்களைச் செலுத்தினார். ஒருபாணம் தேரின் நுகத்தடியை வெட்டியது. நான்கு பாணங்கள் நான்கு குதிரைகளை வீழ்த்தின. ஆறாவது பாணம் சாரதியின் தலையைத் துணித்தது. மூன்று பாணங்கள் தேரின் மூன்று மூங்கில்களையும், இரண்டு பாணங்கள் தேரின் அச்சையும் முறித்தன. பல்லம் என்ற 12 வது பாணம் தேரின் கொடியை வெட்டியது. 13 ஆவது பாணம் கிருபரின் மார்பைத் துளைத்தது. அனைத்தையும் இழந்த கிருபாசாரியார் கதையினை எடுத்து அர்ஜுனனைத் தாக்கினார். அர்ஜுனன் பாணங்களால் தடுக்கப்பட்டு அது திரும்பி வந்தது. கிருபர் பெரும் கோபம் கொண்டார். கௌரவப்படை பார்த்தனிடம் பயம் கொண்டு போர்க்களத்திலிருந்து கிருபாசாரியாரை விலக்கி அழைத்துச் சென்றது. விராட தேசத்துப் போர் முடிந்தபின் பல்வேறு நிகழ்வுகள் நடந்தேறின. அமைதிக்கான முயற்சிகள் அனைத்தும் தோல்வியடைந்தன; பாரதப் போர் முடிவானது.

குருஷேத்திரத்தில் போரின் தொடக்கம்; யுதிஷ்டிரர் கிருபரிடம் வருதல்

குருஷேத்திரத்தில் கௌரவ, பாண்டவர்களின் பெரும் சேனைகள்

ஒன்று திரண்டன; போருக்கு ஆயத்தமாகி அணிவகுத்து நின்றன. இச்சமயம் போர்க்கவசம் அணிந்து ஆயுதங்களுடன் தேரிலேறி நின்ற யுதிஷ்டிரர் தன் கவசத்தைக் களைந்தார்; ஆயுதங்களைக் கீழே வைத்தார். தேரில் இருந்து இறங்கி, சகோதரர்களும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும் பின் தொடர துரியோதனன் சேனையை நோக்கிக் கால்நடையாகவே வந்தார். முதலில் பிதாமகர் பீஷ்மரிடம், குரு துரோணாசாரியாரிடமும் சென்று அவர்களை வணங்கி வலம்வந்து ஆசிபெற்றார். பின் குரு கிருபாசாரியாரிடம் வந்தார். கிருபரையும் வலம்வந்து வணங்கிப் பாதம் பணிந்து யுதிஷ்டிரர் கூறலானார். “குருதேவா நான் பாவமில்லாமலிருந்து உங்களோடு போர்புரிய தங்களிடம் அனுமதி கேட்கிறேன். தங்களுடைய ஆசியைப் பெற்றே நான் பகைவர்களைப் போரில் வெல்ல முடியும்” என்றார். கிருபாசாரியார் கூறலானார், “மன்னா! போரைத் தீர்மானித்தபின் நீ என்னிடம் வராதிருந்தால் நான் நீ எப்போதும் தோல்வியுறுமாறு உன்னைச் சபித்திருப்பேன். மனிதன் செல்வத்திற்கு அடிமை. செல்வம் யாருக்கும் அடிமையல்ல; நான் கௌரவர்கள் மூலம் பொருளால் கட்டுண்டிருக்கிறேன். அவர்களுக்காகப் போரிடத் தீர்மானித்து விட்டேன். அதனால் உன்னிடம் பேடியைப் போலப் போரிடுவதைத்தவிர வேறு எதை நீ என்னிடம் விரும்புகிறாய்? என்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன்” என்றார்.

யுதிஷ்டிரர் கிருபரிடம், “ஆசாரியரே! நான் தங்களிடம் கேட்கிறேன். தாங்கள் என் பேச்சைக் கேளுங்கள்” என்று கூறிக் கவலையுடன் உணர்வு இழந்தது போல் ஆகிப் பேச இயலாதவரானார். யுதிஷ்டிரர் தன்னை வெல்லும் உபாயத்தை அறிய விரும்புகிறார் என்பதைக் கிருபர் உணர்ந்து கொண்டார். ஆகவே அவர் தர்மராஜரிடம், “மன்னா! நான் வதைக்கப்பட முடியாதவன். போ; போரிடு; வெற்றியடைவாய். மன்னா! உன் வருகைக்காக நான் மகிழ்கிறேன். ஆகவே எப்போதும் எழுந்ததும் நான் உனது வெற்றியையே விரும்புவேன். இது உண்மை” என்று கூறினார். யுதிஷ்டிரரும் கிருபரை வணங்கி அவரது அனுமதியுடன் அங்கிருந்து அகன்றார்.

மகாபாரதப் போரில் கிருபாசாரியார்

போர் தொடங்கியதும் கிருபாசாரியார் போரில் பீஷ்மர், துரோணர் முதலியவர்களைப் பாதுகாத்துப் போர் செய்தார். போர்க்களத்தில் பின்னடைவு ஏற்பட்ட நேரத்தில் கௌரவ மகாரதிகளின் உதவிக்காக விரைந்தார். ஏழாம்நாள் போரில் கிருபாசாரியாருக்கும் வ்ருஷ்ணி வம்சத்துச் சேகிதானுக்கும் பெரும் போர் நடைபெற்றது. சேகிதான் தொடுத்த பாணங்களை அழித்துத்தன் பாணங்களால் சேகிதானைத் தாக்கினார். சேகிதானின் வில்லை அறுத்தார்; சேகிதானுக்கு சாரதியுடன் குதிரைகளையும்

கொன்றார். சேகிதானின் காப்பாளர்களையும் வீழ்த்தி விட்டார். சேகிதான் தன் தேரில் இருந்து குதித்துக் கதையை எடுத்து கொண்டான். கதையால் கிருபாசாரியாரின் குதிரைகளையும், சாரதியையும் வீழ்த்தினான். கிருபர் தரையில் நின்றவாறே சேகிதானை 14 பாணங்களால் தாக்கினார். சேகிதான் கிருபாசாரியாரை வதைக்க விரும்பினான். இரும்பிலான தன் கதையைச் செலுத்தினான். கிருபாசாரியார் அதைத்தடுத்துவிட்டார் சேகிதான் வாளை உருவிக் கிருபாசாரியாரைத் தாக்கினார். கிருபாசாரியாரும் கத்தியை எடுத்துச் சேகிதானுடன் போர் புரியலானார். இருவருமே கத்தியால் பலமாகத் தாக்கிக் கொண்டனர். இருவரும் மூர்ச்சையடைந்து தரையில் விழுந்தனர். இச்சமயம் சகுனி கிருபாசாரியாரின் உதவிக்கு வந்து அவரைத் தன் தேரில் ஏற்றிக் காப்பாற்றி அமர்த்திக் கொண்டான்.

பதினான்காம் நாள் போரில் கிருபாசாரியார், அர்ஜுனன் போர்

பதினான்காம் நாள் போரில் அர்ஜுனனால் சிந்துராஜன் ஐயத்ருதன் வதம் நிகழ்ந்தது. சிந்துராஜன் கொல்லப்பட்டதால் சினம் கொண்ட கிருபாசாரியார் அம்புமழையால் அர்ஜுனனை மறைத்தார். துரோணரின் புதல்வன் அஸ்வத்தாமாவும், தன் மாமன் கிருபாசாரியாரோடு சேர்ந்து அர்ஜுனனுடன் போரிட்டான். அவ்விரு மகாரதிகளும் எதிர் எதிர் திசைகளில் நின்று அர்ஜுனனைத் துன்புறுத்தினர். அவர்களுடைய பாணங்களால் மிகவும் வேதனையடைந்தபோதும் தன் குரு மற்றும் குருவின் புதல்வனை அர்ஜுனன் வதம் செய்ய விரும்பவில்லை. அவ்விருவரின் அஸ்திரங்களையும் விலக்கி அவர்கள் மீது மெதுவான பாணங்களையே செலுத்தினார். பாணங்களின் எண்ணிக்கை அதிகமாக இருந்ததால் அவ்விருவரும் துன்பத்திற்காளாயினர். கிருபாசாரியார் அர்ஜுனனின் பாணங்களால் பீடிக்கப்பட்டு மூர்ச்சையாகித் தேரின் பின்பகுதியில் சென்று அமர்ந்து விட்டார். அவர் இறந்துவிட்டதாகக் கருதிய சாரதி தேரைப் போர்க்களத்தில் இருந்து வெளியே விலக்கிச் சென்றுவிட்டான்.

தனக்கு அஸ்திரவித்தையில் பயிற்சியளித்த கிருபரை, குருவை எப்போதும் அடிக்கக்கூடாது என்ற அவரின் சொல்லை மீறி அம்புமழை பொழிந்ததற்காக அர்ஜுனன் மிகவும் புலம்பித் தாரைதாரையாகக் கண்ணீர் பெருக்கினார்.

கிருபாசாரியார் கண்ணனைக் கேலி செய்தல்

அதன்பிறகு நடந்த போரில், சோமதத்தனின் தந்தை வாஹ்லீகன் பீமனால் கொல்லப்பட்டார். துரியோதனன் சகுனியிடம் பாண்டவ சேனையைத்

தாக்கி அழித்துவிடுமாறு ஆணையிட்டான். சகுனி தன் படையுடன் போருக்கு வந்தான். ஆனால் பீமன் திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்கள் பத்துப்பேரையும், சகுனியின் ஏழு மகாரதிகளையும் ஐந்து சகோதரர்களையும் கொன்று விட்டார். கௌரவ சேனை பெரும் அழிவைச் சந்தித்தது. பாண்டவர்கள் முன்னேறினர். இதனைக் கண்ட துரியோதனன் கர்ணனிடம் அர்ஜுனனைத் தாக்கிக் கொன்றுவிடக் கூறினான். கர்ணனும் தான் நிச்சயம் பாண்டவசேனையைச் சம்ஹாரம் செய்து விடுவேன் என்றும் இந்திரன் அளித்த அமோக சக்தியால் அர்ஜுனனைக் கொன்று துரியோதனனுக்கு ராஜ்யத்தை மீட்டு அளிப்பேன் என்றும் உறுதியளித்தான். கர்ணனுடைய உறுதி மொழிகளைக் கேட்ட கிருபாசாரியார் அவனைக் கேலி செய்து கூறத்தொடங்கினார்.

கிருபாசாரியார் சிரித்தபடி கர்ணனிடம் பேசினார்; “கர்ணா! மிகநன்று மிகநன்று. ராதேயா! பேசுவதாலேயே காரியம் வெற்றியடையும் என்றால், துரியோதனன் நிச்சயம் வெற்றி பெற்றவராவார். கர்ணா! நீ பெரிதாகப் பேசுகிறாய். ஆனால் ஒருபோதும் உன்னுடைய பராக்கிரமத்தை யாரும் பார்க்கவில்லை. அதன் பலனையும் கண்டதில்லை. சூத புத்ரா! பாண்டுவின் புதல்வர்களால் போரில் பலமுறை நீ தோற்கடிக்கப்பட்டுள்ளாய். கர்ணா! நினைவிருக்கிறதா? துரியோதனனைக் கந்தர்வர்கள் சிறைப்பிடித்த போது அனைவரும் போரிட்டுக் கொண்டிருந்தனர். ஆனால் நீ தனியாக எல்லோருக்கும் முன்னால் ஓடிவிட்டாய். விராட நகரத்தில் கௌரவர் அனைவரையும் அர்ஜுனன் தனியாகவே வென்றார். நீ உன் சகோதரர்களோடு தோற்றுவிட்டாய். போர்க்களத்தில் அர்ஜுனனை எதிர்ப்பதற்கு உனக்குச் சக்தியில்லை. பின் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனோடு பாண்டவர் அனைவரையும் வென்று விடுவதாக எவ்வாறு கூறுகிறாய்? நீ அதிகம் பேசுகிறாய். பேசாமல் போரிடு. பேசாமல் பராக்கிரமத்தைக் காட்டுபவனே வீரனாவான்?

கர்ணா! நீ சரத்ருதுவின் பயனற்ற மேகங்களைப் போலக் கர்ஜனை செய்கிறாய். ஆனால் துரியோதனன் இந்த விஷயத்தை அறிந்து கொள்ளவில்லை. அர்ஜுனனின் பாணங்கள் உன்மீது படும்வரை நீ பெரிதாகக் கர்ஜனை செய்து கொண்டிரு. அதன்பின் இது உனக்கு அரியதாகிவிடும். கூடித்திரியர்கள் தங்கள் கைகள் மூலம் வீரத்தை வெளிப்படுத்துகிறார்கள். பிராமணன் வாக்கினால் பிரவசனம் செய்வதில் வீரனாவான். அர்ஜுனன் வில் வித்தையில் சூரன். ஆனால் கர்ணன் மனக்கோட்டை கட்டுவதில் மட்டும் வீரன். தன் பராக்கிரமத்தால் சிவபிரானைத் திருப்தி செய்த அர்ஜுனனை யாரால் கொல்ல முடியும்? என்று கூறிய கிருபாசாரியாரிடம் கர்ணன் கோபத்துடன் பதில் கூறினான்.

கர்ணன் கிருபாசாரியாருக்கு அளித்த பதில்

“சூர வீரர்கள் மழைக்கால மேகங்களைப் போல எப்போதும் கர்ஜிக்கிறார்கள். பருவத்தில் விதைக்கப்பட்ட விதையைப் போலப் பலனும் அளிக்கிறார்கள். போர்க்களத்தில் பெரும் பாரத்தைச் சுமக்கும் வீரன் போர்க்களத்தில் தன் பெரும் புகழுக்குரிய சொற்களைக் கூறுவதில் குற்றம் ஏதும் இல்லை. பிராமணரே! நான் கிருஷ்ணனையும், சாத்யகியோடு பாண்டவர்களையும் கொல்ல தீர்மானித்துக் கர்ஜித்துக் கொண்டிருந்தால் அதில் உங்களுக்கு என்ன நஷ்டம் வந்தது? இன்று நான் ரணபூமியில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களை வென்று விடுவதற்கு உற்சாகம் கொண்டு கர்ஜிக்கிறேன். பிரம்மன்! என்னுடைய இந்த கர்ஜனைக்குப் பலனைப் பார்த்துக் கொள்ளுங்கள். நான் போர்க்களத்தில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன், சாத்யகி உட்பட அனைவரையும் கொன்று ராஜ்யத்தைத் துரியோதனனுக்கு அளிக்கப் போகிறேன்” என்று கர்ணன் கிருபாசாரியாருக்கு பதிலளித்தான்.

கிருபாசாரியார் கர்ணனிடம் பாண்டவர்களின் நற்குணங்களைக் கூறுதல்

கர்ணனின் சொற்களைக் கேட்ட கிருபாசாரியார் அவனிடம் மீண்டும் கூறலானார்; “சூத புத்ரா! உன்னுடைய இந்த மனக்கோட்டை கட்டும் பொருளற்ற பிரவாகம் நம்பத் தகுந்ததல்ல. கர்ணா! நீ எப்போதும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், அர்ஜுனன் மற்றும் யுதிஷ்டிரர் மீது எதிர்ப்பு தெரிவித்து வருகிறாய். ஆனால் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும் அர்ஜுனனும் இருக்கும் இடத்திலேயே வெற்றி உண்டாகும். தேவ, கந்தர்வ, யக்ஷ, மனித, ராக்ஷஸர்கள் அனைவரும் போருக்கு வந்தாலும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களை வெல்ல முடியாது. தருமபுத்திரர் யுதிஷ்டிரர் பிராமண பக்தர், சத்தியவாதி புலன்களை வென்றவர். குருவையும் தேவர்களையும் மதிப்பவர். எப்போதும் தர்மத்தில் ஈடுபடுபவர். அஸ்திர விதையில் சிறந்தவர். தைரியமும், நன்றியும் உடையவர். அவருடைய சகோதரர்கள் அனைவரும் அஸ்திர-சஸ்திரக் கலைகளைப் பாடுபட்டுக் கற்றுத் தேர்ந்தவர்கள். குருவை மதிப்பவர்கள். தர்மத்தில் ஈடுபட்டவர்கள். புகழ் மிக்கவர்கள்.

அவர்களுடைய சம்பந்திகளும் இந்திரனுக்கு இணையான பராக்கிரமம் கொண்டவர்கள். யுதிஷ்டிரரிடம் அன்பு நிறைந்தவர்கள். போரில் சிறந்தவர்கள் த்ருஷ்டத்யுமனன், சிகண்டி, துர்முக புதல்வன் ஜனமேஜயன், சந்திரசேனன், ருத்ரசேனன், கீர்த்தி தர்மா, த்ருவன், தரன், வசுசந்தரன், தானச் சந்திரன், சிம்மச் சந்திரன், சதேஜன், துருபதனின் புதல்வர்கள், துருபதன், விராடரின் சகோதரர்கள் சதாநீகர், சூரியதத்தன், ஸ்ருதாநீகன், பலாநீகன், ஜயாநீகன், ஜயாஸ்வன், ரதவாஹன், சந்த்ரோதயன், ஸ்ருதத்வஜன், சமரதன்

இவர்களுடன் விராடர், நகுல-சுகதேவர், திரௌபதியின் ஐந்து புதல்வர்கள்; ராக்ஷஸன் கடோதகஜன் இவர்களை உதவியாளர்களாகப் பெற்ற பாண்டவர்களுக்கு எப்போதும் எந்தக் குறையும் ஏற்படாது.

யுதிஷ்டிரரிடம் இன்னும் பல நற்குணங்கள் உள்ளன. பீமனும், அர்ஜுனனும் நினைத்தால் தங்கள் அஸ்திர பலத்தால் தேவ, அசுர, மனித, ராக்ஷஸ, யக்ஷ, பூத உலகங்கள் அனைத்தையும் அழிக்க முடியும். யுதிஷ்டிரர் சினங்கொண்டு பார்த்தாலே இந்தப் புவியை எரித்து விட முடியும். யாருக்காகப் பகவான் கிருஷ்ணன் போரிடத் தயாராகிறாரோ அவர்களைப் போரில் வெல்ல நீ எவ்வாறு துணிந்தாய்?” என்று கிருபாசாரியார் கர்ணனிடம் வினவினார்.

கர்ணன் மறுபடியும் கிருபாசாரியாருக்குப் பதில் கூறுதல்

கர்ணன் அட்டகாசமாகச் சிரித்தவாறு மீண்டும் குரு கிருபரிடம் கூறலானான்; “பாபா! பாண்டவர்கள் பற்றி நீ கூறியது முற்றிலும் சத்தியமே. பாண்டவர்களிடம் இன்னும் ஏராளமான குணங்கள் உள்ளன. அவர்கள் போரில் தேவர் முதலிய அனைவரையும் வெல்ல முடியும் என்பது சரியே. ஆனால் பிரம்மன்! நான் இந்திரன் அளித்த அமோக சக்தியால் குந்தி புதல்வர்களைக் கொன்று விடுவேன். அர்ஜுனைக் கொன்று விடுவேன். அர்ஜுனன் கொல்லப்பட்ட பின் அவரின்றி அவருடைய சகோதரர்கள் ராஜ்யத்தைப் பெற விரும்பமாட்டார்கள். ராஜ்யம் துரியோதனன் வசமாகி விடும். இந்த விஷயத்தை அறிந்தே நான் கர்ஜிக்கிறேன். நீ பிராமணன்; அதிலும் கிழவன். உன்னிடம் போர்புரியும் சக்தி இல்லை. அத்துடன் நீ பாண்டவர்களிடம் அன்பு கொண்டே இவ்வாறு பேசுகிறாய். தீய அறிவுடைய பிராமணா! மறுபடியும் இங்கு எனக்குப் பிடிக்காத விஷயத்தைப் பேசினால் என் கத்தியால் உன் நாக்கை வெட்டி விடுவேன். நீ கௌரவ சேனையைப் பயமுறுத்துவதற்காகப் பாண்டவர்களின் புகழைப்பாடுகிறாய்.

துரியோதனன், துரோணர், சகுனி, துர்முகன், ஜயன், துச்சாதனன், சல்யன், நீ, அஸ்வத்தாமா உள்ளிட்ட போரில் தேர்ந்த வீரர்களை யார் வெல்ல முடியும்? இவர்கள் துரியோதனன் வெற்றியையும், பாண்டவர்களின் வதத்தையும், விரும்பிப் போரில் துணிந்து நிற்பார்கள். மிகப்பெரிய பலமுடையவர்களின் வெற்றியும் தெய்வானைமாதிரி நடைபெறுகிறது. பீஷ்மர் இன்று அம்புப் படுக்கையில் சயனிக்கிறார். போர் பூமியில் விகர்ணன், சித்ரசேனன், ஜயத்ருதன், வாஹ்லீகன், பூரிச்ரவா, சலன், ஜலசந்தன், சுதகூஷிணன், பகதத்தன் போன்றவர்களையும், மற்ற, தேவர்களாலும் வெல்ல முடியாத மன்னர்களையும் பாண்டவர்கள் கொன்று விட்டனர். பாண்டவ

சேனையிலும் ஆயிரக்கணக்கானோர் கொல்லப்பட்டுள்ளனர். இது தெய்வச் செயல் அன்றி வேறென்ன? அதமனாகிய பிராமணனே! நீ யாரை எப்போதும் பலசாலியாகக் கருதுகிறாயோ அவர்களுடன் துரியோதனனுக்காக நான் போரிடுவேன். வெற்றி என்பது தெய்வச் செயலாகும்” என்று கர்ணன் கிருபாசாரியாருக்குப் பதிலளித்தான்.

இச்சமயம் தன்மாமனாகிய கிருபரை அவமதித்ததற்காக அஸ்வத்தாமா கர்ணனைக் கொல்ல விரும்பிக் கத்தியுடன் பாய்ந்தான். துரியோதனன் அஸ்வத்தாமாவைத் தடுத்து விட்டான். இனிய இயல்புடைய கிருபரும் கர்ணனை மன்னித்து விட்டார்.

கிருபாசாரியார் அஸ்வத்தாமாவிடம் துரியோதனனுக்காகப் போரிடக் கூறுதல்

கிருபாசாரியாரிடம் கூறியவாறு கர்ணன் போருக்குத் துணிந்து நின்றான். அர்ஜுனன் கர்ணனுடன் போரிட முன் வந்தார். இருவருக்கும் இடையில் நடைபெற்ற அற்புதமான போரில் சாரதியையும், குதிரைகளையும் கொன்று அர்ஜுனன் கர்ணனைத் தேரிழக்கச் செய்தார். கர்ணன் கிருபரின் தேரில் ஏறிக் கொண்டான். கௌரவ சேனை பயந்து ஓடத் தொடங்கியது. இதனைக் கண்ட துரியோதனன் சேனையை ஓடாதவாறு தடுத்தான். தானே குந்தி புதல்வர்களுடன் போரிட்டு அர்ஜுனனைக் கொன்றுவிடுவதாகக் கூறிச் சேனையைத் திருப்பினான். அர்ஜுனனோடு போர் புரிய விரைந்தான்.

இதனைக் கிருபாசாரியார் பார்த்தார். அஸ்வத்தாமாவிடம் சென்று கூறலானார், “அஸ்வத்தாமா! கோபம் கொண்ட துரியோதனன் அறிவிழந்து அர்ஜுனனுடன் போர் புரிய விரும்புகிறான். இவன் அர்ஜுனனோடு போரிட்டு உயிரை இழப்பதற்குள் நீ துரியோதனனைப் போரில் இருந்து தடுத்து விடு. நாம் இருக்கும்போது மன்னனான துரியோதனன் உதவியாளர் யாருமின்றி அர்ஜுனனோடு போரிடச் செய்வது சரியாகாது. அர்ஜுனனோடு போரில் ஈடுபட்டால் துரியோதனனுடைய உயிர் தப்பாது என்று கருதுகிறேன் என்று கூறினார். தன்னுடைய மாமனின் சொற்களைக் கேட்ட அஸ்வத்தாமாவும் துரியோதனனிடம் விரைந்து சென்றான்.

கிருபாசாரியார்-சிகண்டி போர்

போர் தொடர்ந்து நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது. துரோணரோடு போரிட முனைந்த சிகண்டியைச் சரத்வானின் புதல்வர் கிருபாசாரியார் வேகமாகத் தடுக்க வந்தார். துரோணரின் தேர்ச்சக்கரத்தைப் பாதுகாத்துக்

கொண்டிருந்த கிருபாசாரியார் தன்னை நோக்கி வருவதைக் கண்ட சிகண்டி ஒன்பது பல்லங்களால் அவரைத் துளைத்தான். கிருபாசாரியார் முதலில் 5, பிறகு 20 பாணங்களைச் செலுத்திச் சிகண்டியைக் காயப்படுத்தினார். சம்பாசுரனுக்கும் இந்திரனுக்கும் இடையே நடந்ததைப் போன்ற கோரப்போர் அவர்களுக்கிடையில் நடைபெற்றது.

சிகண்டி அர்த்த சந்திர வடிவ பாணத்தால் கிருபாசாரியாரின் வில்லையும் நாணையும் வெட்டிவிட்டான். கிருபாசாரியார், சிகண்டியின் மீது பயங்கர சக்தி ஆயுதத்தைச் செலுத்தினார். சிகண்டி அதனைச் சிதைத்து விட்டான். வேறு வில்லை எடுத்த கிருபர் கணக்கற்ற பாணங்களால் சிகண்டியை மறைத்து விட்டார். தளர்வடைந்த சிகண்டி தேரின் பின்பகுதியில் அமர்ந்து கொண்டான். கிருபர் அவனைக் கொன்று விட விரும்பி ஏராளமான அம்புகளைப் பிரயோகித்தார். சிகண்டி போரிட இயலாமல் இருப்பதைக் கண்ட பாஞ்சாலர்களும், சோமகர்களும் அவனை நடுவில் வைத்துப் பாதுகாப்புடன் சூழ்ந்து கொண்டனர். இதே போல் திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்களும் கிருபாசாரியாரைச் சூழ்ந்து பாதுகாத்தனர்.

துரோணர் வதம் செய்யப்படுதல்

இதற்கிடையில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் ஆலோசனைப்படி யுதிஷ்டிரர் துரோணரிடம் அஸ்வத்தாமா கொல்லப்பட்டதாகப் பொய்யுரைத்தார். மகன் கொல்லப்பட்டதாகக் கேட்டதும் துரோணர் சோகத்துடன் சக்தி இழந்தார். அப்போது துரோணரிடம் வருகை தந்த விசுவாமித்திரர் முதலிய மகரிஷிகள் ஆயுதத்தைத் துறந்து விடும்படி ஆசாரியரிடம் கூறினர். எனவே ஆயுதத்தைத் துறந்து துரோணாசாரியார் தேரின் இருக்கையில் அமர்ந்து சமாத்நிலையில் ஆழ்ந்து ஓம் என்னும் பிரணவ மந்திரத்தை உச்சரித்தவாறு உடலைத்துறந்து பிரம்மலோகம் சென்று விட்டார். உயிர் இழந்த துரோணரின் உடலிலிருந்து த்ருஷ்டத்யும்னன் தலையைத் துணித்து திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்கள் முன்னிலையில் வீசிவிட்டான்.

இச்சமயம், சகுனி, கிருபர், கர்ணன், துரியோதனன் அனைவரும் தத்தம் சேனையுடன் ஓடலாயினர். துரோணர் கொல்லப்பட்டதால் கௌரவர்கள் பயந்து சேனையுடன் ஓடிக் கொண்டிருந்தபோது, சிகண்டியுடன் போர் செய்து திரும்பிய அஸ்வத்தாமா அங்கு வந்தான். கௌரவ சேனை ஓடிக் கொண்டிருப்பதைக் கண்டு சேனை ஓடுவதற்கான காரணத்தைத் துரியோதனனிடம் கேட்டான். எந்த மகாரதி கொல்லப்பட்டதால் இவ்வாறு சேனை ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது என்று வினவிய அஸ்வத்தாமாவிற்குத் துரியோதனனால் பதிலளிக்க முடியவில்லை. தந்தையின் மரணச் செய்தியை

மகனிடம் தெரிவிக்க முடியாமல் நடந்தவற்றையெல்லாம் அஸ்வத்தாமாவிற்குக் கூறுங்கள் எனக் கிருபாரிடம் தெரிவித்தான்.

கிருபாசாரியார் நடந்தவற்றையும், துரோணரின் மரணம் பற்றியும் கூறுதல்

துரியோதனனின் சொற்களைக் கேட்ட கிருபாசாரியார் அஸ்வத்தாமாவிடம் நிகழ்ந்தவற்றைத் தெரிவிக்கலானார், “குழந்தாய்! துரோணரின் தலைமையில் பாஞ்சாலர்களோடு மட்டுமே போரைத் தொடங்கினோம். போரில் கௌரவ வீரர்களுக்குப் பின்னடைவு ஏற்பட்ட நிலையில் உன் தந்தை பிரம்மாஸ்திரத்தை வெளிப்படுத்தி ஆயிரக்கணக்கான வீரர்களையும் யானைகளையும் மரணதேவனிடம் அனுப்பி விட்டார். 400 வயதைக் கடந்த அவர் 16 வயது கிளைஞனைப் போலச் சஞ்சரித்தார். பாஞ்சாலர்கள் நஷ்டமடைந்து போரில் இருந்து விலகினர். அவர்கள் உற்சாகம் இழந்து உணர்வு அற்றவர்களைப் போலானார்கள்.

இச்சமயம் பாண்டவர்களின் வெற்றியை விரும்பிய மதுகுதனன், “துரோணாசாரியரை யாரும் போரில் வெல்ல இயலாது. எனவே, பாண்டவர்களே! நீங்கள் தர்மத்தைக் கைவிட்டு வெற்றி பெற முயற்சியுங்கள். அஸ்வத்தாமா கொல்லப்பட்டால் இவர் போர் புரியமாட்டார். ஆகவே யாரவது இவரிடம் போரில் அஸ்வத்தாமா கொல்லப்பட்டான் என்று பொய் கூற வேண்டும் என ஆலோசனை கூறினார். அர்ஜுனுக்கு இந்த விஷயம் பிடிக்கவில்லை. ஆனால் மற்ற அனைவருக்கும் பிடித்தது. யுதிஷ்டிரர் மிகவும் கஷ்டப்பட்டு இதனை ஏற்றுக் கொண்டார். அப்போது மாளவ மன்னன் இந்திரவர்மாவின் யானை அஸ்வத்தாமனைக் கொன்ற பீமசேனன் உன் தந்தையிடம் சென்று அஸ்வத்தாமா கொல்லப்பட்டான் என்று கூறினார். ஆனால் ஆசாரியார் இதனை நம்பவில்லை. யுதிஷ்டிரர் எப்போதும் உண்மையே பேசும் சத்தியசாலி என்பதால் அவரிடம் இந்த விஷயம் உண்மைதானா என்று கேட்டார்.

யுதிஷ்டிரர் பொய்யுரைக்கப் பயந்தாலும், வெற்றியை விரும்பினார். ஆகவே அஸ்வத்தாமன் என்ற யானை பீமசேனனால் கொல்லப்பட்ட செய்தியை “ஆசாரியாரே! நீர் யாருக்காக உயிர் வாழ்கிறீரோ, அந்த அன்பு மகன் ரணபூமியில் கொன்று வீழ்த்தப்பட்டுள்ளான்” என்று உரத்த குரலிலும் பின் தெளிவில்லாத குரலில் உண்மையில் அந்தப் பெயருடைய யானை கொல்லப்பட்டது என்றும் கூறினார். இவ்வாறு போரில் நீ கொல்லப்பட்டதாகச் சொல்லப்பட்டதைக் கேட்டு உன் தந்தை போரிடுவதை நிறுத்திவிட்டார். இச்சமயம் த்ருஷ்டத்யுமனன் அவரை நோக்கி ஓடினான். பாஞ்சால

ராஜகுமாரனை எதிரில் கண்ட உன் தந்தை அவனால் கொல்லப்பட விரும்பாமல் இறக்கும்வரை உபவாசம் ஏற்றுத் தேரின் பின் இருக்கையில் அமர்ந்து விட்டார். கண்களை மூடிச் சமாதி நிலையில் ஓம் என்னும் பிரணவ மந்திரத்தை சிந்திந்தவாறு அவர் அமர்ந்து விட்டார். உடலில் இருந்து உயிரைப் பிரித்துப் பிரம்மலோகம் சென்று விட்டார்.

அப்போது, துருபத குமாரன் வீரர்கள் அனைவரும் கூவித் தடுத்தும் கூட அதனைச் செவி சாய்க்காமல், இடது கையில் உன் தந்தையின் கேசத்தைப் பற்றி, வலது கையால் அவருடைய தலையை வெட்ட முயன்றான். வீரர்கள் அனைவரும் கொல்லாதே, கொல்லாதே என்று தடுத்தும், அர்ஜுனன் தன் தேரில் இருந்து இறங்கி ஓடி ஆசாரியாரை உயிரோடு கொண்டு வா, கொல்லாதே என்று கூறியும், த்ருஷ்டத்யும்னன் உன் தந்தையின் தலையை வெட்டிவிட்டான். அதனாலேயே சேனையின் வீரர்கள் பயந்து ஓடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நாங்கள் உற்சாகம் இழந்து திரும்பிக் கொண்டிருக்கிறோம்” என்று நடந்த அனைத்தையும் கிருபாசாரியார் அஸ்வத்தாமாவிடம் விவரித்தார்.

கோபம் கொண்ட அஸ்வத்தாமாவால் நாராயணாஸ்திரம் தோற்றுவிக்கப்பட்டது. ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் உபாயத்தால் அதன் முன் அனைவரும் ஆயுதங்களைத் துறந்து, பூமியின் மீது நின்று கைகூப்பி வணங்கிச் சரணடைந்ததும் அவ்வஸ்திரம் அமைதியடைந்தது. அதன் பின் அஸ்வத்தாமாவால் பிரயோகிக்கப்பட்ட ஆக்னேயாஸ்திரம் பாண்டவ சேனையில் பெரும் அழிவைச் செய்தது. ஆனால் ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள் எந்தத் துன்பமும் அடையவில்லை. அதனால் அஸ்வத்தாமா விரக்தியடைந்தான். அன்றைய போரும் முடிவடைந்தது.

16 ஆம் நாள் போர்; கிருபாசாரியார் த்ருஷ்டத்யும்னனைத் தாக்குதல்

துரோணருக்குப்பின் கர்ணன் கௌரவ சேனாதிபதியாக அபிஷேகம் செய்யப்பட்டான். பதினாறாம் நாள் காலை வேளையிலேயே கர்ணன் தன் சேனையை வியூகத்தில் நிறுத்தினான். பாண்டவ சேனையும் போருக்குத் தயாரானது. அதிகாலையில் இருதரப்பு வீரர்களுக்கிடையே போர் தொடங்கியது.

த்ருஷ்டத்யும்னன் முதலிய மகாரதிகள் கர்ணனைச் சூழ்ந்து கொண்டு தாக்கத் தொடங்கினார்கள். அதனைக் கண்ட கிருபாசாரியார் சரபம் சிங்கத்தைத் தடுப்பதைப் போலப் பாஞ்சால ராஜகுமாரனைத் தடுத்து விட்டார். கிருபாசாரியார் த்ருஷ்டத்யும்னனைத் தாக்க வந்ததைக் கண்டு

அனைவரும் பயந்தனர். துரோணர் கொல்லப்பட்டதால் மிகவும் சினம் கொண்ட கிருபாசாரியார் இன்று நிச்சயம் த்ருஷ்டத்யும்னனை அழித்துவிடுவார் என்று அனைவரும் கூறினர். கிருபாசாரியார், பெருமூச்சு விட்டபடி, செயலற்று நின்றிருந்த த்ருஷ்டத்யும்னன் மீது தன் பாணங்களை விடுத்தார். த்ருஷ்டத்யும்னன் பெரும் மயக்கத்துடன் ஏதும் செய்ய முடியாமல் நிற்பதைக் கண்ட அவருடைய சாரதி அவருடைய தேரைப் பீமன் இருந்த இடத்திற்குச் செலுத்தினான். பாஞ்சால ராஜகுமாரன் தன் பாணங்களிலிருந்து தப்பி ஓடுவதைக் கண்ட கிருபாசாரியார் மேலும் அம்புகளைச் செலுத்தியபடி அவனைப் பின் தொடர்ந்தார். மாலைநேரம் வந்ததும் அன்றைய போர் முடிந்தது.

17 ஆம் நாள் போர்; கிருபாசாரியார் சிகண்டி போர்; சுகேது வதம்

17 ஆம் நாள் காலையில் போர் தொடங்கியது. சல்யமன்னர் கர்ணனின் சாரதியானதால் கௌரவ சேனை உற்சாகம் கொண்டது. கர்ணன் பாஞ்சாலர்களையும், பீமசேனன் கௌரவ சேனையையும் சம்ஹாரம் செய்தனர். அர்ஜுனனைக் கண்டு கௌரவ சேனை கடலில் உடைந்த படகைப் போல் ஓடலானது. கிருபாசாரியார், க்ருதவர்மா, அஸ்வத்தாமா, கர்ணன், சகுனி, உலூகன், சகோதரர்களுடன் துரியோதனன் அனைவரும் கௌரவ சேனையைக் காப்பாற்றலானார்கள். இரு நாழிகை நேரம் நடந்த போரில் கிருபாசாரியார் ச்ருஞ்ஜயர்களை அழித்ததைக் கண்ட சிகண்டி கோபம் கொண்டான். கிருபர் மீது அம்பு மழை பொழிந்தான்.

கிருபர் சிகண்டியின் அம்புகளை விலக்கி அவனைக் காயப்படுத்தினார். ராம-ராவணப் போர் போல அவர்களிடையே போர் நடைபெற்றது. சிகண்டி 7 அம்புகளால் கிருபாசாரியாரைக் காயப்படுத்தினான். கிருபர் சிகண்டியின் சாரதியையும், குதிரைகளையும் கொன்று அவனைத் தேரிழக்கச் செய்தார். சிகண்டி தேரில் இருந்து குதித்துக் கத்தியையும், வாளையும் ஏந்திப் பிராமணரான கிருபாசாரியார் மீது அவற்றைச் செலுத்தினான். கிருபர் அவற்றைத் தடுத்துச் சிகண்டியை அம்புகளால் மூடிவிட்டார்.

போர்க்களத்தில் சிகண்டி செயலற்று நின்ற விட்டான். பாறை நீந்துவதைப் போலக் கிருபரின் அற்புதமான விஷயத்தை அனைவரும் கண்டனர். சிகண்டி, துன்பத்தில் இருப்பதைக் கண்ட த்ருஷ்டத்யும்னன் கிருபரின் தேரை நோக்கிச் சென்றார். க்ருதவர்மா அவரைத் தடுத்து விட்டான். கிருபர் சிகண்டியைக் கொல்ல விரும்பிச் செலுத்திய அம்புகளைச் சிகண்டி தன் வாளைச் சுழற்றி வெட்டி விட்டான். கிருபாசாரியார் சிகண்டியின் கேடயத்தை வீணாக்கி விட்டார். சிகண்டி கேடயமின்றிக் கத்தியை மட்டும் கையில்

எடுத்துக் கொண்டு கிருபரை நோக்கி ஓடினான். சிகண்டி கிருபாசாரியாரின் அம்புகளால் துன்புறுவதைக் கண்ட சித்ர கேதுவின் புதல்வன் சுகேது விரைந்து வந்து கிருபருடன் போரிட்டான். கிருபாசாரியாரின் வில்லையும், அம்பையும் வெட்டினான். கிருபாசாரியார் வேறு வில்லை எடுத்து அவனது தலையைக் கவசத்துடன் வெட்டி வீழ்த்தி விட்டார்.

கர்ண வதத்திற்குப் பின் கிருபாசாரியார் துரியோதனனிடம் சமாதனம் செய்து கொள்ளுமாறு கூறுதல்

கர்ணனுக்கும் அர்ஜுனனுக்கும் இடையில் நடைபெற்ற ரதப்போரில் கர்ணனின் தேர்ச் சக்கரம் பூமியில் புதைந்தது. பரகராமரும், பிராமணனும் அளித்த சாபம் பலனளிக்கும் நேரம் வந்துற்றது. அச்சமயத்தில் அர்ஜுனன் கர்ணனின் தலையைத் துணித்து வீழ்த்தினார். போர்க்களத்தில் பெரும் குழப்பம் ஏற்பட்டது. துரியோதனன் கண்ணீர் பெருக்கினான். சல்யமன்னர் அவனுக்கு ஆறுதல் அளித்தார். கர்ணனின் இழப்பினால் சோகத்தில் மூழ்கிய துரியோதனன் சல்யரின் சொற்படி கூடாரம் திரும்பினான். நடந்தவற்றையெல்லாம் கண்ட, உத்தம இயல்புடைய முதியவரான கிருபாசாரியார் மிகுந்த இரக்கம் கொண்டார். பேச்சாற்றல் நிரம்பிய அவர் துரியோதனன் அருகில் வந்து அவனது தீனத்தன்மையைக் கண்டு கூறலானார்.

“குருவம்ச மகாராஜா துரியோதனா! நான் இப்போது கூறுவதைக் கவனமாகக் கேள். என் சொற்கள் உனக்குப் பிடித்திருந்தால் அதன்படி நடந்து கொள். ராஜேந்திரா! போர் தர்மத்தைவிட வேறு ஒரு நன்மையளிக்கும் வழி கூடித்திரியர்களுக்குக் கிடையாது. போரில் பகைவர்களைக் கொல்வதும் அல்லது பகைவர்களால் கொல்லப்படுவதும் இரண்டுமே உத்தம தர்மமாகும். போரிலிருந்து ஓடினால் பெரும் பாவம் உண்டாகிறது. இன்று உனது நன்மைகளுக்கான சொற்களைக் கூறுகிறேன். பீஷ்ம பிதாமகர், துரோணாசாரியார் மகாராதி கர்ணன், ஐயத்ருதன் மற்றும் உன் சகோதரர்கள் அனைவருமே கொல்லப்பட்டுவிட்டனர். ஏராளமான மன்னர்கள் கொல்லப்பட்டு வருந்தத் தக்க நிலையில் நாம் இருக்கிறோம். அர்ஜுனன் அனைவரும் உயிருடன் இருந்த போதே யாரிடமும் தோல்வியடையவில்லை.

அஸ்திரவிதையில் தேர்ந்த அவர் உன் சேனையை, கோடைக்காலத்தில் தீ மிகப்பெரிய காட்டை எரிப்பது போல எரித்து விட்டார். பரஸ்பரம் கொலைக் களத்தை உண்டாக்கிப் போரைத் தொடங்கி இன்று 17 நாட்கள் ஆகிவிட்டன. அர்ஜுனனுடைய அடியால் உன்னுடைய சேனை எல்லாப்பக்கமும் சிதறிவிட்டது. அர்ஜுனன் அன்று தன் பாணங்களால்

ஜெயத்ருதனைக் குறிவைத்த போது உன்னுடைய கர்ணன், துரோணாசாரியார், நான், நீ, துச்சாதனன் உன்னுடைய சகோதரர்கள் அனைவரும் எங்கு சென்றிருந்தோம்? மன்னா! உன்னுடைய சம்பந்தி, சகோதரர், நண்பர், மாமன் அனைவரின் கண்முன்பே, அனைவரின் தலையிலும் காலை வைத்து அர்ஜுனன் ஜயத்ருதனைக் கொன்று விட்டார். இப்போது யார் மீதமுள்ளார்கள்? அர்ஜுனனை வெல்லக்கூடிய எந்தப் புருஷன் உள்ளான்?

அர்ஜுனனுடைய வில்லின் கோஷம் நம்முடைய தைரியத்தை அழிக்கிறது. அவரிடம் பலவகை திவ்யாஸ்திரங்கள் உள்ளன. சேனாதிபதி கொல்லப்பட்டதால் நம்முடைய சேனை ஒளியிழந்து விட்டது. இந்நிலையில் வைக்கோல் போரில் பற்றிய தீயைப்போல அர்ஜுனன் இந்த சேனைக்குள் தன் விருப்பப்படி சஞ்சரிப்பார். சாத்யகியும், பீமசேனனும் மலைகளையும் பிளக்கச் செய்யும் வேகம் உடையவர்கள். பீமசேனன் சூதாட்ட சபையில் தான் செய்த சத்தியத்தை நிறைவேற்றிக் காட்டினார். அர்ஜுனனால் வியூகம் அமைக்கப்பட்ட பாண்டவ சேனையைக் கர்ணனால் வெல்ல முடியவில்லை.

பாண்டவர்கள் சாதுக்கள்; நீங்கள் காரணம் இல்லாமலேயே அவர்களோடு பல உசிதமற்ற நடத்தைகளைச் செய்தீர்கள். அவற்றிற்காகவே உனக்கு இந்த பலன் கிடைத்துள்ளது. பாரதா! நீ உன்னைக் காப்பாற்றிக் கொள்வதற்காக முயற்சியுடன் உலகமக்கள் அனைவரையும் ஒன்று திரட்டினாய். ஆனால் உன்னுடைய வாழ்க்கைதான் ஐயத்தில் சிக்கியுள்ளது. துரியோதனா! நீ உடலைக் காப்பாற்றிக்கொள். ஏன் எனில் சரீரமே எல்லா சுகங்களுக்கும் பாத்திரமாகும். உடல் அழிந்தால் சுகங்களும் அழிந்துவிடும். தன்னுடைய பலம் குறைவாகவோ, அல்லது சமமாகவோ தோன்றினால் பகைவனோடு சமாதானம் செய்து கொள்ள வேண்டும்.

தன்னுடைய சக்தி பகைவனோடு அதிகமாக இருக்கும்போதுதான் போரைத் தொடங்க வேண்டும் என்பது ப்ருகஸ்பதியின் நீதியாகும். நாம் பலத்திலும் சக்தியிலும் பாண்டவர்களை விடக் குறைந்து விட்டோம். ஆகவே இந்நிலையில் பாண்டவரோடு சமாதானம் செய்து கொள்ளுவதே உசிதமானதாகும். நன்மைக்கான விஷயத்தை அறியாமல், சிறந்தவர்களை அவமதிப்பவன் விரைவிலேயே தன் ராஜ்யத்தை இழந்து விடுகிறான். மன்னா! யுதிஷ்டிர மன்னருக்கு முன் தலை வணங்கி நம்முடைய ராஜ்யத்தைப் பெறுவதே புகழுக்குரியதாகும். முட்டாள்தனமாகத் தோல்வியை ஏற்றுக் கொள்பவனுக்கு ஒரு போதும் நன்மை உண்டாகாது.

யுதிஷ்டிரர் இரக்கம் மிகுந்தவர். திருதராஷ்டிரரும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும் கூறினால் அவர் உன்னை ராஜ்யத்தில் நிலைக்கச் செய்வார். பகவான் ஸ்ரீ

கிருஷ்ணன் கூறுவதை யுதிஷ்டிரர், அர்ஜுனன், பீமன் அனைவரும் ஏற்றுக் கொள்வர். யுதிஷ்டிரரின் சொல்லை ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் தட்டமாட்டார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் ஆணையை யுதிஷ்டிரர் ஒருபோதும் மீறமாட்டார் என்பது என் நம்பிக்கை. மன்னா! நான் சமாதானத்தையே உன்னுடைய நன்மைக்கானதாகக் கருதுகிறேன். பாண்டவர்களுடன் செய்யப்படும் போரையல்ல; கோழைத்தனத்தாலோ, உயிரைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளும் எண்ணத்தாலோ, நான் இதைக் கூறவில்லை. உன்னுடைய நன்மைக்கான விஷயத்தையே கூறுகிறேன் என்று இவ்வாறு புலம்பிக் கூறிய கிருபாசாரியார் உஷ்ணப் பெருமூச்சு விட்டுச் சோகத்தில் ஆழ்ந்தார்.

ஆனால் துரியோதனன் அவருடைய ஆலோசனையை ஏற்க வில்லை. பாண்டவர்களின் ராஜ்யத்தைப் பிடுங்கியது; திரௌபதியை அவமானப்படுத்தியது, அபிமன்யுவை அதர்மமாகக் கொன்றது ஆகிய காரணங்களால் பாண்டவர்கள் தன்னை மன்னிக்கமாட்டார்கள் என்றும், உலகு முழுவதையும் ஒரு குடைக்கீழ் அரசு செய்த தான் யுதிஷ்டிரரின் தாசனாக வாழவிரும்பவில்லை என்றும், நண்பர்களும், உறவினர்களும், புதல்வர்களும், சகோதரரும் இன்றித் தான் ராஜ்யத்தைப் பெற விரும்பவில்லை என்றும், சொர்க்கத்தையே விரும்புவதாகவும் தன் குருவிடம் பணிவுடன் தெரிவித்துப் போரையே தீர்மானித்தான்.

18 ஆம் நாள் போர்

போரைத் தீர்மானித்த துரியோதனன் அஸ்வத்தாமாவின் ஆலோசனைப்படி சல்யமன்னரைச் சேனாதிபதியாக அபிஷேகம் செய்தான். சல்யன் பெரும் பராக்கிரமத்தோடு போர்புரிந்த போதும் யுதிஷ்டிரரால் வதம் செய்யப்பட்டார். தொடர்ந்து நடைபெற்ற போரில் கிருபாசாரியார் துரியோதனனைப் பாதுகாத்து வந்தார். க்ருதவர்மா சாத்யகியுடன் போரிட்டுத் தேரை இழந்த நேரங்களில் விரைந்து சென்று க்ருதவர்மாவைத் தன் தேரில் ஏற்றிக் காப்பாற்றினார்.

தொடர்ந்து இருதரப்பு வீரர்களுக்கும் இடையில் போர் நடைபெற்றது. தேகதாரி ஜீவாத்மாவிற்கும் ஐம்புலன்களுக்கும் இடையில் போர் நடைபெறுவதைப் போலக் கிருபாசாரியார் திரௌபதியின் ஐந்து புதல்வர்களுடன் போரிட்டார். புலன்கள் மூடமனிதனுக்குத் துன்பம் அளிப்பது போல அந்து ஐந்து சகோதரர்களும் கிருபாசாரியாரைத் துன்புறுத்தினர். தொடர்ந்து நடந்த போரில் யுதிஷ்டிரர் கிருபாசாரியாரைக் காயப்படுத்தி அவருடைய குதிரைகளையும் கொன்றுவிட்டார். கிருபர் எட்டு பாணங்களால் யுதிஷ்டிரரைத் துளைத்தார். போர்க்களத்தின் ஒருபுறம் கிருபாசாரியார்,

க்ருதவர்மா, அஸ்வத்தாமா மூவரும் பகைவர்களை எதிர் கொண்டனர்.

அதே சமயம் திருதராஷ்டிரரின் பதினொரு புதல்வர்களையும், பீமசேனன் வதம் புரிந்து விட்டார். அர்ஜுனன் த்ரிகர்த்தன் சுசர்மாவையும் அவனுடைய 45 மகாரதி புதல்வர்களையும் யமனுலகு அனுப்பினார். சுதர்சன் மற்றும் துரியோதனன் ஆகிய இரு சகோதரர்கள் மட்டுமே உயிருடன் இருந்தனர். பீமன் சுதர்சனனின் தலையைத் துணித்து வீழ்த்தி விட்டார். சகுனியும் அவன் மகன் உலூகனும் சகதேவனால் கொல்லப்பட்டனர். மீதி இருந்த சகுனியின் படை வீரர்களும் அர்ஜுனனால் உயிரிழந்தனர். கௌரவ சேனை முற்றிலும் அழிந்து விட்டது. தனித்து விடப்பட்ட துரியோதனன் போர்க்களத்தில் தன் உதவியாளர் யாரையும் காணாமல் இறந்த குதிரையை விட்டு விட்டுக் கிழக்குத் திசை நோக்கி ஓடிவிட்டான். அவன் த்வைபாயன் என்ற குளத்திற்கு வந்து மாயையால் அதன் நீரைக்கட்டி நீருக்குள் மூழ்கி ஓய்வெடுக்க எண்ணினான்.

அப்போது சாத்யகியால் கைது செய்யப்பட்டு விடுவிக்கப்பட்ட சஞ்ஜயன் அஸ்தினாபுரம் செல்லும் வழியில் துரியோதனனைச் சந்தித்தான். துரியோதனன் சஞ்ஜயன் மூலம் தன் சகோதரர்கள் அனைவரையும் பீமன் கொன்றதைத் தெரிந்து கொண்டான். தன்னைப் பற்றிய விஷயத்தைத் திருதராஷ்டிரரிடம் தெரிவிக்கக் கூறினான். அத்துடன் தான் குளத்தில் மறைந்திருக்கப் போவதையும் தெரிவிக்குமாறு கூறி, அக்குளத்தில் பிரவேசித்து, மாயையால் அதன் நீரைக்கட்டி ஓய்வெடுக்கலானான்.

கிருபாசாரியார் முதலியோர் சஞ்ஜயனைச் சந்தித்தல்

அங்கு சஞ்ஜயன் தனியாக நின்றிருந்த போது, கிருபாசாரியார், அஸ்வத்தாமா, க்ருதவர்மா மூவரும் வந்தனர். படுகாயங்களுடன் குதிரைமீது அமர்ந்து வந்த அவர்கள் துரியோதனன் பற்றிய விஷயங்களைச் சஞ்ஜயனிடம் கேட்டு அறிந்து கொண்டனர். துரியோதனன் மறைந்திருந்த குளத்தைப் பார்த்து அழுதனர். பாண்டவர்கள் ரணபூமியில் வருவதைக் கண்ட அவர்கள் நால்வரும் கூடாரத்திற்குச் சென்றனர். அதற்குள் திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்களின் அழிவைக் கேட்ட ராஜகுலப் பெண்கள் யுய்த்சுவுடனும், முதிர்ந்த மந்திரிகள் மற்றும் காவலர்களுடனும் அஸ்தினாபுரம் சென்றனர். சூன்யமாக இருந்த கூடாரங்களில் தங்க விரும்பாத கிருபர், அஸ்வத்தாமா, க்ருதவர்மா மூவரும் மீண்டும் துரியோதனன் மறைந்திருந்த குளக்கரைக்கு வந்தனர். அதே சமயம் பாண்டவர்கள் துரியோதனைக் கொல்ல விரும்பித் தேடலானார்கள். துரியோதனன் குளத்தில் மூழ்கி இருந்ததால் பாண்டவர்களுக்குத் தென்படவில்லை.

குளக்கரைக்கு வந்த கிருபாசாரியார், அஸ்வத்தாமா, க்ருதவர்மா மூவரும் துரியோதனனிடம் பாண்டவர்களை எதிர்த்துப் போரிட வருமாறு வேண்டினர். அவர்களைக் கண்டு மகிழ்ந்த துரியோதனன் இன்று இரவு ஓய்வெடுத்து நாளைக் காலையில் போரிடலாம் என்றான். இவ்வாறு அவர்கள் பேசிக் கொண்டிருக்கும் போது பீமனுக்காக மாமிசம் தேடிக் களைத்த பல வேடர்கள் அக்குளத்திற்கு நீர் பருக வந்தனர். அவர்கள் துரியோதனனுக்கும், கிருபாசாரியார் முதலிய மகாரதிகளுக்குமிடையில் நடைபெற்ற உரையாடலைக் கேட்டுவிட்டனர். இச்செய்தியைப் பீமனிடம் தெரிவித்துப் பெரும் செல்வம் பெற விரும்பிய வேடர்கள் பீமனிடம் சென்று துரியோதனன் குளத்தில் மறைந்திருப்பதைத் தெரிவித்து விட்டனர். துரியோதனன் பற்றிய விஷயம் தெரிந்த பாண்டவ மகாரதிகள் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுடன் த்வபாயன குளத்தினை அடைந்தனர்.

பாண்டவர்கள் மகிழ்ச்சியுடன் அக்குளத்தை நோக்கி வருவதைக் கண்ட கிருபர், அஸ்வத்தாமா, க்ருதவர்மா ஆகிய மூன்று மகாரதிகளும் துரியோதனனிடம் அனுமதி பெற்று அங்கிருந்து விலகிச் சென்றனர். வெகு தூரம் சென்ற அவர்கள் ஒரு ஆலமரத்தைக் கண்டு களைப்பைப் போக்கிக் கொள்ள அதனடியில் அமர்ந்து ஓய்வெடுக்கலாயினர். இப்போது துரியோதனனின் நிலை என்னவாகும்? பாண்டவர்கள் துரியோதனன் குளத்தில் மறைந்திருப்பதை எவ்வாறு அறிவார்கள் என்று பல விதமாக யோசிக்கலாயினர்.

துரியோதனன் தன் நண்பர்களுக்குச் செய்தி அனுப்புதல்

இதற்கிடையில் குளத்தில் மறைந்திருந்த துரியோதனனை யுதிஷ்டிரர் போருக்கு அழைத்தார். துரியோதனனும் அதனை ஏற்றுக் கொண்டான். பீமனும் துரியோதனனும் கதைப் போர் செய்வது என்று தீர்மானமாயிற்று. இச்சமயம் தன் சீடர்களின் கதாயுதத்தைக் காணவந்த பலராமரின் ஆலோசனைப்படி சமந்த பஞ்சக தீர்த்தத்தில் போர் நடைபெற முடிவானது. அனைவரும் அங்கு வந்து அடைந்தனர். பீமனுக்கும் துரியோதனனுக்கும் இடையில் நடைபெற்ற போரில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் ஆலோசனைப்படி, அர்ஜுனன் சங்கேதம் செய்ய, பீமன் தன் கதையால், அதர்மமாகத் துரியோதனனின் தொடையில் அடித்து உடைத்துத் துரியோதனனைப் பூமியில் வீழ்த்திவிட்டார். பின்னர் பாண்டவர்கள் அனைவரும் கூடாரம் திரும்பினர். துரியோதனன் தூதுவர்கள் மூலம் தன் நண்பர்களான கிருபாசாரியார், அஸ்வத்தாமா, க்ருதவர்மா மூவருக்கும் தான் அதர்மமாக வீழ்த்தப்பட்ட செய்தியை அனுப்பினான்.

கிருபாசாரியார் முதலிய மூவரும் துரியோதனனிடம் வருதல்; கிருபர் அஸ்வத்தாமாவிற்குச் சேனாதிபதி அபிஷேகம் செய்வித்தல்

துரியோதனனின் தூதுவர்கள் மூலம் செய்தியறிந்த கிருபர் முதலிய மூன்று மகாரதிகளும் துரியோதனன் வீழ்ந்து கிடந்த ரணபூமிக்கு வந்தனர். மன்னன் நிலை கண்டு பரிதவித்து அவனைச் சுற்றிலும் அமர்ந்து கண்ணீர் சிந்தினர். தொடைகள் உடைக்கப்பட்டு வீழ்ந்து கிடந்த துரியோதனன் தான் கூடித்திரிய தர்மத்தில் இருந்து விலகாமல், அதர்மமாகக் கொல்லப்பட்டதை விவரித்தான். தனக்காக வருத்தமும் துயரமும் கொள்ள வேண்டாம் என்றான். அப்போது அஸ்வத்தாமா பாஞ்சாலர்களைக் கொல்லாமல் கவசத்தைக் கழற்ற மாட்டேன் எனச் சபதம் செய்தான். அச்சமயம் துரியோதனன் கூறியவாறு கிருபாசாரியார் அஸ்வத்தாமாவிற்கு சேனாதிபதி அபிஷேகம் செய்து வைத்தார்.

மூன்று மகாரதிகளும் ஒரு காட்டில் ஓய்வெடுத்தல்

அஸ்வத்தாமா சேனாதிபதியாக்கப்பட்ட பின் அந்த மூன்று மகாரதிகளும் குரியன் அஸ்தமிக்கும் வேளையில் பாண்டவர்களின் கூடாரங்களுக்கு அருகிலேயே, சற்றுத் தள்ளி ஓய்வெடுத்தனர். அப்போது பாண்டவர்களின் வெற்றி முழக்கத்தைக் கேட்டுக் கிழக்குத்திசை நோக்கிச் சென்றனர். கூடாரங்களுக்கு அருகில் இருந்த காட்டில் ஓய்வெடுத்தனர். அப்போது பாண்டவர்களின் முழக்கத்தைக் கேட்டு, அவர்கள் தங்களைத் தொடர்ந்து வருகிறார்கள் என அஞ்சினர். அதனால் குதிரைகளைத் தேரில் பூட்டிக் கிழக்குதிசையை நோக்கிச் சென்றனர். மரங்களும், கொடிகளும் நிறைந்த நீர் நிலைகளின் அருகில் உள்ள ஒரு ஆலமரத்தடியில் தங்கினர். குதிரைகளின் தாகம் தணித்தனர். அங்கிருந்த குளத்தின் நீரில் நீராடி சந்தியோபாசனை செய்தனர். இரவின் முதல் ஜாமப்பொழுதில் அருகருகே அமர்ந்திருந்த அம்மூவரும் போரில் கழிந்து போன விஷயங்களுக்காகத் துயரம் கொண்டனர். உறங்க விரும்பிப் பூமியிலேயே படுத்துக் கொண்டனர். க்ருதவர்மாவும், கிருபாசாரியாரும் ஆழ்ந்த உறக்கத்தில் இருந்தனர்.

அஸ்வத்தாமா மட்டும் உறங்கவில்லை. பெரும் சினத்துடன் இருந்த அவன் அந்த ஆலமரத்தின் கிளைகளின் மீது அமர்ந்திருந்த, உறங்கிக் கொண்டிருந்த பல காகங்களை ஆந்தை ஒன்று தாக்கிக் கொன்றதைக் கண்டான். தானும் வெற்றியின் உல்லாசத்தில் உறங்கிக் கொண்டிருக்கும் பாண்டவர்களைக் கொன்று விடத் தீர்மானித்தான். உறங்கிக் கொண்டிருந்த தன் மாமன் கிருபாசாரியாரையும், க்ருதவர்மாவையும் எழுப்பித் தன் எண்ணத்தை வெளியிட்டான். இரவில் உறங்கும் போது பாண்டவர்களையும்,

பாஞ்சாலர்களையும் கொன்றுவிடலாம் என அஸ்வத்தாமா கூறியதைக் கேட்டு அவ்விருவரும் மிகவும் வெட்கம் அடைந்தனர். அவர்களால் எந்தப் பதிலும் அளிக்க முடியவில்லை.

கிருபாசாரியார் அஸ்வத்தாமாவிடம், தெய்வத்தின் பெரும் பலத்தைக் கூறி நல்லவர்களிடம் ஆலோசனை பெறுமாறு அறிவுறுத்தல்

அஸ்வத்தாமா அவர்களிடம், உங்கள் இருவரின் அறிவும் மயக்கமின்றி தெளிவாக இருக்குமானால், கெட்டு விட்ட காரியத்தைச் செய்யும் உத்தேசத்துடன், நாம் எதைச் செய்தால் நன்மை பயக்கும் என்பதைக் கூறுங்கள் என்று கேட்டான். அஸ்வத்தாமாவின் சொற்களைக் கேட்ட கிருபாசாரியார் அவனிடம் கூறலானார். “சக்தி சாலியே! நீ கூறியது அனைத்தையும் நான் கேட்டேன். நான் கூறுவதையும் நீ சிறிது கேள். மனிதர்கள் அனைவரும் விதி, புருஷார்த்தம் என்ற இருவகையான கர்மங்களால் கட்டுண்டிருக்கிறார்கள். அஸ்வத்தாமா! தெய்வத்தால் மட்டுமோ, அல்லது ப்ராப்தத்தாலோ, அல்லது புருஷார்த்தம் ஒன்றினால் மட்டுமோ காரியங்களில் வெற்றி உண்டாவதில்லை. அவை இரண்டோடுமே உத்தம, அதம காரியங்கள் அனைத்தும் கட்டுண்டுள்ளன.

மலைமீது பொழியும் மழை பலனளிப்பதில்லை. அதுவே உழுத வயலில் பொழிந்தால் எந்தப் பலனைத் தோற்றுவிக்க முடியாது? தெய்வம் இல்லாத புருஷனின் புருஷார்த்தம் வீணாகும். புருஷார்த்தமற்று தெய்வமும் பலனளிப்பதில்லை. இவ்விரண்டில் முதலாவதே சிறந்தது. தெய்வத்தின் ஒத்துழைப்பின்றிப் புருஷார்த்தம் பயனளிப்பதில்லை, மேகம் நன்றாக மழை பொழிந்து, வயலும் நன்றாக உழப்பட்டிருந்தால் அதில் நட்டவிதை அதிக லாபம் அளிக்கும். இதே போல மனிதர்களின் சித்தி முழுவதும் தெய்வ-புருஷார்த்தத்தின் ஒத்துழைப்பின் மீதே ஆதாரமாக உள்ளது. தெய்வம், புருஷார்த்தம் இரண்டிலும் தெய்வமே பலசாலியாகும். புருஷார்த்தம் தெய்வத்தின் உதவியாலேயே வெற்றியடைகிறது. தெய்வத்தின் அனுகூலத்தாலேயே செய்பவனுக்கு அவனுடைய கர்மத்தின் பலன் கிடைக்கிறது.

காரியத்தில் தேர்ந்தவன் ஒரு செயலைத் தொடங்கி அதற்கான பலனைப் பெறாவிட்டால் அதற்காக அவனை யாரும் நிந்திப்பதில்லை அல்லது அவன் தன் லக்ஷியத்தை அடைந்து விடுகிறான். ஆனால் இந்த உலகில் எந்த வேலையும் செய்யாமல் உட்கார்ந்தவாறு பலனை அனுபவிப்பவன் நிந்திக்கப்படுகிறான் மற்றவர்களின் துவேஷத்திற்குப் பாத்திரமாகிறான். தெய்வம் அல்லது புருஷார்த்தம் இரண்டின் உதவியையும்

ஏற்றுக் கொள்ளாமல் ப்ராப்தம் ஒன்றையே நம்பி உட்கார்ந்திருப்பவன் தனக்கே அனர்த்தத்தைச் செய்து கொள்கிறான். புருஷார்த்தமின்றி தெய்வம், தெய்வம் இன்றிப் புருஷார்த்தம் என்னும் இரண்டு காரணங்களினாலேயே மனிதனின் உழைப்பு-முயற்சி பலனின்றிப் போகிறது.

பெரியவருக்கும், முதியவருக்கும் சேவை செய்து, அவர்களிடம் நன்மைக்கான விஷயத்தைக் கேட்டு அவர்கள் கூறும் நன்மையளிக்கும் சொற்படி நடந்து கொள்ளும் மனிதனின் செயல்களே நல்லவையென்று கருதப்படுகின்றன. முதியவர்களின் சொல்லைக் கேட்டு அதன்படி காரியத்தைத் தொடங்குவன் அந்தக் கர்மத்தின் சிறந்த பலனை விரைவிலேயே பெற்று விடுகிறான். லோபியும், அதாரதர்சியுமான துரியோதனன் தன்னுடைய முட்டாள் தனத்தால் யாருடைய ஆமோதிப்பையும் பெற்றதில்லை. தானும் அதிகம் ஆலோசித்ததில்லை. அவன் தன் நன்மையை விரும்பியவர்களை அவமதித்து துஷ்டர்களோடு ஆலோசனை நடத்தினான். எல்லோரும் தடுத்தும், மறுத்தும் அதிக நற்குணங்களைக் கொண்ட பாண்டவர்களுடன் பகையை ஏற்படுத்திக் கொண்டான். முதலிலேயே துஷ்டனான அவன் தான் வீண் தைரியத்துடன் இருப்பதை அறியவில்லை. அவன் நண்பர்களின் பேச்சையும் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. ஆனால் இப்போது காரியம் கெட்டதும் பச்சாதாப்பப்படுகிறான். பாவியைப் பின்பற்றும் நாமும் இப்போது பயங்கர அனார்த்தத்தை அடைந்துள்ளோம். இந்த சங்கடத்தினால் முற்றிலும் வருந்தி, எவ்வளவு ஆலோசனை செய்தும் என்னால் நன்மை தரும் காரியத்தை நிர்ணயிக்க முடியவில்லை.

மனிதன் மோக வசப்பட்டு நன்மை-தீமையை நிர்மாணிப்பதில் திறனற்றுப் போவானேயாகில் அவன் தன் நண்பர்களுடன் ஆலோசனை செய்ய வேண்டும். அறிவுமிக்க, நன்மையை விரும்புகிறவர்கள் கூறும் ஆலோசனைப்படி நடந்து கொள்ள வேண்டும். ஆகவே நாம் திருராஷ்டிரர், காந்தாரிதேவி, விதுரர் ஆகியோரிடம் சென்று ஆலோசனை கேட்டு அவர்கள் கூறுவதையே செய்ய வேண்டும் காரியத்தைத் தொடங்காமல் காரியம் வெற்றி பெறுவதில்லை. ஆனால் புருஷார்த்தம் செய்தும் காரியம் சித்தியடையாதவர்கள் தெய்வத்தால் மறுக்கப்பட்டவர்களாவர். இதில் வேறுவகையான கருத்து ஏதும் வேண்டாம்” என்று கிருபாசாரியார் அஸ்வத்தாமாவிடம் எடுத்துரைத்தார்.

அஸ்வத்தாமாவின் குரூரமான தீர்மானம்; கிருபாசாரியார் மறுநாள் காலையில் போரிடலாம் எனக் கூறுதல்

தர்ம அர்த்தமுடைய, நன்மை தரும் கிருபாசாரியாரின் சொற்களைக்

கேட்டு அஸ்வத்தாமா துயரத்தில் மூழ்கினான். ஆனால் கிருபாசாரியாரின் அறிவுரையை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை”. போரில் அநியாயமாகக் கொல்லப்பட்ட என் தந்தைக்காகப் பழிவாங்காவிடில் வீரர்களின் சபையில் என்ன கூறுவேன்? ஆகவே இன்று நான் என் விருப்பத்திற்கேற்ப கூடித்திரிய தர்மத்தைப் பின்பற்றி, என் தந்தை மற்றும் துரியோதனன் பாதையில் செல்லப் போகிறேன். இன்று என்னை வென்றதாகக் கருதிக் கவசங்களைக் கழற்றிக் கவலையின்றித் தூங்கிக் கொண்டிருக்கும் பாஞ்சாலர்களின் கூடாரத்தில் புகுந்து அவர்கள் அனைவரையும் சம்ஹாரம் செய்யப் போகிறேன். எரியும் தீ உலர்ந்த காட்டைச் சாம்பலாக்குவது போல் ஒன்றாகத் தூங்கும் த்ருஷ்டத்யும்னன் முதலிய பாஞ்சாலர் அனைவரையும் தாக்கிக் கொன்றுவிடப் போகிறேன். அவர்களைச் சம்ஹாரம் செய்தால்தான் எனக்கு அமைதி கிடைக்கும். இன்று ரணபூமியில் பாஞ்சாலர் அனைவரையும் கொன்று என் தந்தையின் கடனிலிருந்து விடுபடுவேன்” என்று அஸ்வத்தாமா கிருபரிடம் தன் தீர்மானத்தை உறுதியாகக் கூறினான்.

அஸ்வத்தாமாவின் சொற்களைக் கேட்ட கிருபர் மறுபடியும் அவனிடம் பேசினார். மதிப்புடையவனே! நீ உன் பிடிவாதத்தில் இருந்து விலகுவனல்ல. உன் மனத்தில் பழி வாங்கும் உறுதியான யோசனை தோன்றியுள்ளது. நல்ல விஷயமே. இந்திரனும் இந்தக் காரியத்திலிருந்து உன்னைத் தடுக்க முடியாது. இன்றிரவு கவசத்தைக் களைந்து ஓய்வெடு. நாளை நாங்கள் உன்பின் வருவோம். நாளைக் காலை போரில் எங்கள் இருவரோடும் சேர்ந்து நீ உன் பகைவரான பாஞ்சாலர்களைக் கொன்றுவிடு. நீ வீரத்தால் பகைவரை வதம் செய்யும் திறமை உடையவன். ஆகவே, இன்றிரவு ஓய்வெடு, வெகு நேரமாக விழித்துள்ளாய். இப்போது தூங்கு, களைப்பு நீங்குமாறு உறங்கி விழித்தால் உன் உள்ளம் நலம் பெறும். பிறகு நீ போர்க்களத்தில் பகைவரை நிச்சயம் வென்று விடுவாய்.

ரதிகளில் சிறந்த நீ உத்தமமான ஆயுதங்களை ஏந்திக் க்ருதவர்மாவால் காக்கப்பட்டுக் கிருபாசாரியாரான என்னோடு போருக்குப் புறப்பட்டால் எந்த வீரன் உன்னை எதிர்க்க முடியும்? ஆகவே, இரவில் ஓய்வெடுத்துக் காலையில் நாம் பகைவரைச் சம்ஹாரம் செய்வோம். நம் இருவரிடமும் திவ்யாஸ்திரங்கள் உள்ளன. க்ருதவர்மா போர்க்களையில் தேர்ந்தவர். நாம் அனைவரும் ஒன்று சேர்ந்து போர்க்களத்தில் பகைவரை அழித்துவிட்டு மிகுந்த மகிழ்ச்சியை அடைவோம். பெரும் ஆர்வத்தோடு போரை விரும்பும் என்னோடு நானும் க்ருதவர்மாவும் தேரில் ஏறிப் பகைவரின் கூடாரத்திற்குச் சென்று போருக்கு அழைத்துப் பகைவர்களை அழித்து விடுவோம். இந்திரன் பெரும் அசுரர்களை அழித்தது போல் நீயும் நாளைக் காலை புனிதமான பகலில் பகைவரை அழித்து விருப்பப்படி சஞ்சரிப்பாய்.

போர் பூமியில் நானும் க்ருதவர்மாவும் பாண்டவர்களை வதம் செய்யாமல் ஒரு போதும் பின் வாங்க மாட்டோம். போரில் பகைவர்களைக் கொன்றே ரண பூமியிலிருந்து விலகுவோம் அல்லது நாமே கொல்லப்பட்டு ஸ்வர்க்க உலகம் அடைவோம். நாளைக்காலை எல்லா உபாயங்களாலும் போரில் உனக்கு உதவி செய்வோம்” என்று பகலில் போரிட ஆலோசனை கூறினார்.

அஸ்வத்தாமாவின் பிடிவாதம்; கிருபாசாரியார் மீண்டும் அஸ்வத்தாமாவைத் தடுக்க முயற்சித்தல்

கிருபாசாரியாரின் நன்மை தரும் வாக்கினை மறுத்துச் சினத்துடன் அஸ்வத்தாமா கூறலானான்; “மாமா அவர்களே! சோகத்துடனும், சினத்துடனும் பல வகையாகக் காரியங்களைச் சிந்திப்பவன் எவ்வாறு உறக்கம் வரப் பெறுவான்? என் தந்தையின் வத நிகழ்வை அடிக்கடி நினைத்து இவ்வுலகில் அனுபவிக்காத துயரத்தை நான் அடைந்துள்ளேன். அந்தத் துயரமான தீ இரவும் பகலும் என் இதயத்தை எரித்தவாறு அணையாமல் இருக்கிறது. துரோணாசாரியார் த்ருஷ்டத்யும்னனால் கொல்லப்பட்டார் என்ற சொற்களைப் பாஞ்சாலர்கள் வாயால் கேட்டதால் நான் த்ருஷ்டத்யும்னனை வதம் செய்யாமல் உயிர் வாழ முடியாது.

நான் உயிரோடிருக்கும்போது என் நண்பன் தரப்பினர் தோல்வியடைந்து விட்டனர். அது என் துயரத்தை அதிகரிக்கும்போது எவ்வாறு எனக்கு உறக்கம் வரும்? சத் புருஷர்களில் சிறந்த மாமா அவர்களே! பாண்டவரும், பாஞ்சாலர்களும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களால் பாதுகாப்போடு இருக்கும் சமயம் நான் அவர்களைக் கொல்ல முடியாதவர்களாகக் கருதுகிறேன். இப்போது எனக்கு உண்டாகியுள்ள கோபத்தை என்னாலும் அடக்க முடியாது. என்னைச் சினத்திலிருந்து அமைதிப்படுத்தும் மனிதனும் யாருமில்லை. அதேபோல் சம்ஹாரத்தை நான் உறுதியாகத் தீர்மானித்து விட்டேன். செய்தி தந்த தூதர்கள் என் நண்பர்களின் தோல்வியையும், பாண்டவர்களின் வெற்றியையும் கூறியபோதே என் இதயம் தகித்தது. நான் இன்று உறங்கும் பகைவர்களைச் சம்ஹாரம் செய்து கவலை நீங்கியே ஓய்வெடுப்பேன்; உறக்கம் கொள்வேன்” என்றான்.

அஸ்வத்தாமாவின் பிடிவாதமான சொற்களைக் கேட்ட கிருபர் மீண்டும் அவனுக்கு நன்மை தரும் சொற்களைக் கூறத் தொடங்கினார். “அஸ்வத்தாமா! தீய அறிவுடன் புலன்களை வசப்படுத்தாதவன் தர்ம அர்த்த விஷயங்களைக் கேட்டாலும் அவற்றை அறிய இயலாது. மேதாவியாக இருந்தாலும், விநயம் இல்லாதவன் தர்ம அர்த்தங்களை அறிவதில்லை. அவன், கரண்டி பருப்பில்

இருந்தாலும் ஜடத்தன்மை காரணமாகப் பருப்பின் ருசியை அறியாதது போல, தர்மங்களின் ருசியை அறிவதில்லை. நாக்கு பருப்பின் ருசியை அறிவதைப் போல், அறிவுள்ளவன் சிறிது நேரம் விவேகம் உடையவனின் சேவையில் இருந்தாலும் தர்மங்களை அறிந்து விடுகிறான்.

யாரை நல்வழிக்குக் கொண்டு செல்ல முடியாதோ, எவன் மற்றவரை அவமதிக்கிறானோ, யாருடைய உள்ளம் களங்கமுற்றதோ, அவன் தர்மத்தின் வழியை விட்டுப் பாவகர்மங்களைச் செய்யத் தொடங்குகிறான். அவனுடைய நன்மையை விரும்பும் நண்பர்கள் அவனைத் தாக்கும்போது பாக்கியமுடையவன் பாவகாரியத்திலிருந்து விலகிவிடுகிறான். ஆனால் பாக்கியமில்லாதவன் அதிலிருந்து விலகுவதில்லை.

நண்பர்கள், சொந்தமானவர்களுக்கு நன்கு எடுத்துரைத்தும், அதட்டியும், மிரட்டியும் வசப்படுத்த முயற்சி செய்கிறார்கள். வசப்படுபவன் சுகமடைகிறான். வசப்படாதவன் துயரமடைகிறான். அஸ்வத்தாமா! நீயும் உன் மனத்தை வசப்படுத்தி என் சொற்களைக் கேள். அதனால் நீ பச்சாதாபப்படாமல் இருக்க முடியும். உறங்கியவர்கள், அஸ்திர-சஸ்திரங்களை வைத்து விட்டவர்கள் தேரிலிருந்து இறங்கியவர்கள், சரணடைந்தவர்கள், தலைமுடி அவிழ்ந்தவர்கள், வாகனங்கள் அழிந்து விட்டவர்கள், இவர்களைக் கொல்வது தர்மமாகக் கருதப்படவில்லை. இன்றிரவு கவசத்தைக் களைந்து கவலையின்றிப் பிணம்போல் நினைவிழந்து தூங்கும் பாஞ்சாலர்களைக் குரூரமாகக் கொன்றால் அவன் நரகம் என்னும் பெரிய கடலில் மூழ்கிவிடுவான்.

நீ உலகிலுள்ள அஸ்திர வேதாக்கள் அனைவரிலும் சிறந்தவன். உன் புகழ் எல்லா இடங்களிலும் மண்டியுள்ளது. இதுவரை உன்னுடைய மிகச்சிறிய குற்றம் கூடக் காணக் கிடைக்கவில்லை. இத்தகைய சிறந்த நீ நாளைக்காலை சூரியன் உதித்ததும், சூரியனைப் போல் பிரகாசித்துப் போரைத் தொடங்கி அனைவரின் முன்னும் பகைவரை வெற்றி கொள்ள வேண்டும். வெள்ளைத்துணியில் சிவப்பு நிறக் கறை பட்டுவிடுவது போல் நீ நிந்தைக்குரிய காரியத்தைச் செய்வது நடக்க முடியாத விஷயம் என்பது என் நம்பிக்கை” என்று கிருபர் கூறினார்.

அஸ்வத்தாமாவின் பிடிவாதம்; கிருபாசாரியார் அஸ்வத்தாமாவிற்குத் துணை புரிதல்

கிருபாசாரியாரின் சொற்களைக் கேட்டும் அஸ்வத்தாமா தன் தீர்மானத்தை மாற்றிக் கொள்ளவில்லை. துரோணாசாரியார் ஆயுதங்களைத்

துறந்த பின்னும் கர்ணனின் தேர்ச்சக்கரம் பூமியில் புதைந்தபோதும், பூரிச்ரவா உபவாசம் மேற்கொண்டு அமர்ந்த நிலையிலும், துரியோதனன் தொடைகள் உடைக்கப்பட்டும் அதர்மமாகப் பாண்டவர்களால் கொல்லப்பட்டதைக் சுட்டிக் காட்டினான். கிருபர் ஏன் பாண்டவர்களை நிந்திக்கவில்லை என்றும் வினவினான். தான் தனியாகவே பகைவரை நோக்கிப் புறப்பட்டான்.

கிருபாசாரியார் அஸ்வத்தாமாவிடம், “நாங்கள் இருவரும் உன்னுடைய உதவிக்காக வந்துள்ளோம். உன்னுடைய சக துக்கங்களில் எங்களுக்கும் பங்கு உண்டு; நீ எங்களைச் சந்தேகப்படக் கூடாது” என்று கூறினார். கிருபாசாரியாரும், க்ருதவர்மாவும் அஸ்வத்தாமாவுடன் கவசமணிந்து தேரில் அமர்ந்து பாஞ்சாலர்கள் உறங்கிக் கொண்டிருந்த கூடாரங்களுக்குச் சென்றனர். அஸ்வத்தாமா ஒரு பெரும் அற்புத புருஷன் கூடாரங்களின் வாயிலைத் தடுத்தபடி நிற்பதைக் கண்டு சிவபிரானைத் துதித்து வணங்கித் தன்னையே ஹோமத்தில் ஆகுதியாக அளிக்க முற்பட்டான். சிவபிரான் அவனுக்கு அருள் பாலித்தார். சிவனின் கிருபையால் கூடாரங்களுக்குள் பிரவேசித்த அஸ்வத்தாமா, த்ருஷ்டத்யும்னன், சிகண்டி, யுதாமன்யு, உத்தமௌஜா முதலிய பாஞ்சாலர்களை மிதித்துக் கொன்றான். திரௌபதியின் புதல்வர்களை வெட்டி வீழ்த்தினான்.

இச்சமயம் கிருபாசாரியாரும், க்ருதவர்மாவும் கூடாரங்களின் வாயிலில் நின்று தப்பி வெளியே வந்த வீரர்கள் அனைவரையும் கொன்று குவித்தனர். கூடாரங்களுக்குத் தீயிட்டனர். மூன்று மகாரதிகளும் பாஞ்சாலர்களில் ஒருவரும் மீதமின்றி அழித்து முடித்தனர். பின்னர் மூவரும் துரியோதனன் வீழ்ந்து கிடந்த இடத்திற்கு வந்தனர். துரியோதனன் உயிருடன் இருந்தால் இச்செய்தியை அவனுக்குத் தெரிவிக்க விரும்பினர். சிறிதே மூச்சுவிட்டுக் கொண்டிருந்த துரியோதனனிடம் அஸ்வத்தாமா அனைத்தையும் தெரிவித்தான். நினைவுவரப் பெற்ற துரியோதனன் மகிழ்ச்சியடைந்தான். இனி சுவர்க்கத்தில் நாம் சந்திக்கலாம் என்று கூறி மௌனமானான். அவன் உயிர் பிரிந்தது. மூன்று மகாரதிகளும் துரியோதனன் இறப்பதற்கு முன் அவனை அணைத்துக் கொண்டனர். பின்னர் மூவரும் தேரிலேறிச் சென்று விட்டனர்.

திருதராஷ்டிர மன்னருடன் கிருபாசாரியார் துணையாக இருத்தல்

கிருபாசாரியார், அஸ்தினாபுரம் திரும்பினர். அதன்பின் பல்வேறு நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றன. யுதிஷ்டிரர் அஸ்வமேதயாகம் செய்து குரு

ஜாங்கால தேசத்தைத் தர்மத்தின் வழியில் ஆட்சிபுரிந்தார். யுதிஷ்டிரரின் ஆட்சிக் காலத்தில் திருதராஷ்டிர மன்னரின் சேவையிலேயே கிருபாசாரியர் ஈடுபட்டார். 15 ஆண்டுக்காலம் கழிந்தது. திருதராஷ்டிரர் காந்தாரியுடன் கானகம் செல்ல விரும்பி யுதிஷ்டிரரிடம் அனுமதி பெற்றார். விதூரரும், சஞ்ஜயனும் மன்னருடன் கானகம் சென்றனர். கிருபாசாரியரை யுதிஷ்டிரரின் பாதுகாப்பில் திருதராஷ்டிரர் ஒப்படைத்து விட்டார்.

யுதிஷ்டிரர் கிருபாசாரியாரைப் பரீக்ஷித்தின் குருவாக நியமித்தல்

திருதராஷ்டிரர் கானகம் சென்று மூன்று ஆண்டுகள் கழிந்தபின் காட்டுத்தீயால் சூழப்பட்டு காந்தாரி தேவியுடனும், மருமகள் குந்தியுடனும் சொர்க்கம் அடைந்தார். அதற்குப்பின் யுதிஷ்டிர மன்னர் சகோதரர்களின் துணையுடன் குரு தேசத்தைத் தர்மப்படி ஆண்டுவந்தார். யுதிஷ்டிரரின் பாதுகாப்பில் அவருடைய சபையில் கிருபாசாரியர் இருந்து வந்த காலம் கழிந்தது. மேலும் 17 ஆண்டுகள் சென்றன; மகாபாரதப் போர் முடிந்து 35 ஆண்டுக்காலம் முடிந்து 36 ஆவது ஆண்டு நடந்தது.

அச்சமயம் துவாரகாபுரியில் வருஷணி, அந்தக், போஜ குல யாதவர்கள் விஸ்வாமித்திரர் சாப்படியும், காந்தாரியின் சாப்படியும் தங்களுக்குள் பரஸ்பரம் சண்டையிட்டு மடிந்தனர்; பலராமரும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும் தங்களின் அவதார நோக்கம் நிறைவேறப் பெற்று அவரர் தாமத்திற்குத் திரும்பி விட்டனர். ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் இல்லாத பூமியை ஆள யுதிஷ்டிரர் விரும்பவில்லை. எனவே அவரும் அவருடைய சகோதரர்களும் அரசைத் துறந்து வனம் சென்று தவ வாழ்க்கையில் ஈடுபட முடிவு செய்தனர்.

அதன்படி அபிமன்யு-உத்தரா இவர்களின் குமாரனான பரீக்ஷித் நாட்டின் மன்னனாக அபிஷேகம் செய்யப்பட்டான். யுதிஷ்டிரர் கிருபாசாரியரை பரீக்ஷித்திற்குக் குருவாக நியமித்தார். கிருபாசாரியரும் பரீக்ஷித்திற்கு உரிய முறையில் அஸ்திர சஸ்திரங்களைக் கற்பித்தார். பாண்டவர்கள் மகாப்ரஸ்தான யாத்திரை மேற்கொண்டனர். பரீக்ஷித் மன்னனானான். நாட்டை தர்மப்படி அரசாண்டான். யுயுத்சுவம், கிருபாசாரியரும் பரீக்ஷித் மன்னனின் மந்திரிகளாக இருந்து ஆட்சி அலுவல்களில் துணை புரிந்தனர்.

மகாபாரதப் போரில் பங்கு பெற்று மீண்டும் அஸ்தினாபுரம் திரும்பி, திருதராஷ்டிரருடனும், பிறகு யுதிஷ்டிரருடனும், அதன்பிறகு பரீக்ஷித் மகாராஜாவுடனும் இருந்தவர் சரத்வானின் புதல்வர் கிருபர் மட்டுமேயாவார்.

5. சல்யன்

மத்ரதேசத்து மன்னன் சல்யன்; பாண்டுவின் மனைவி மாத்ரியின் சகோதரன். நகுல-சகதேவர்களின் தாய்மாமன். பாண்டவர்கள் பால் மிகுந்த அன்பு கொண்டவர். பெரும் சேனையை உடையவர். பராக்கிரமசாலி.

சல்யன் பாண்டவர்கள் அழைப்பின்படி யுதிஷ்டிரரிடம் வருதல்;
துரியோதனன் உபசரிப்பு: சல்யனிடம் உதவி பெறுதல்

பாண்டவர்கள் அனுப்பிய தூதர்கள் சல்யமன்னனிடம் சென்று போர்பற்றிய செய்தியைத் தெரிவித்தனர். பாண்டவர்கள் அழைப்பை ஏற்ற சல்யன் தன் புதல்வர்களோடும் படையுடனும் யுதிஷ்டிரரைச் சந்திக்கப் புறப்பட்டார். விசித்திரமான அணிகலன்கள் அணிந்த, அழகிய தேரும், வாகனங்களும் நிரம்பிய சல்யனின் பெரும்படை பூமியே நடுங்குமாறு அணிவகுத்து வந்தது. சல்யமன்னர் தன்னுடைய சேனையை ஆங்காங்கே தங்க வைத்து ஓய்வளித்துப் பயணம் செய்தார். அப்போது சல்யரின் வருகையை அறிந்த துரியோதனன் தானே முன்வந்து அவருக்கு வழிப் பயணத்தில் தேவையான ஏற்பாடுகளைச் செய்தான். மன்னரும் மற்றவர்களும் ஓய்வெடுக்க சபாமண்டபங்களை அழகிய இடங்களில் அமைத்தான். சிறப்பாக அலங்கரிக்கப்பட்ட அம்மண்டபங்களில் ஆடைகளும், மலர்மாலைகளும் வகை வகையான உணவும், ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தன. மிகுந்த நீர்வசதியும் செய்யப்பட்டிருந்தது. சல்யமன்னர் வந்த வழியில் பல்வேறு இடங்களில் இத்தகைய ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருந்தன.

இவற்றையெல்லாம் யுதிஷ்டிரரே ஏற்பாடு செய்ததாகக் கருதிய சல்யர், இவற்றை ஏற்பாடு செய்த யுதிஷ்டிரரின் பணியாட்களுக்குப் பரிசளிக்க விரும்பினார். இதைப் பணியாட்கள் துரியோதனனிடம் தெரிவித்தனர். மகிழ்ச்சியான சல்ய மன்னர் இதற்காகத் தன் உயிரையும் அளிக்கலாம் என்று எண்ணிய சமயம், மறைந்திருந்த துரியோதனன் சல்யரின் முன் சென்றான். அவன்தான் இந்த ஏற்பாடுகளைச் செய்தான் என்று அறிந்த மன்னர் அவனை அணைத்துக் கொண்டு, “நீ உனக்கு விருப்பமான பொருளை என்னிடம் கேள்” என்றார். துரியோதனன் சல்யரிடம், “தாங்கள் அவசியம் எனக்கு வரமளியுங்கள். தங்கள் என் சேனைக்குத் தலைவனாக வேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன். நானும் தங்களுக்குப் பாண்டவர்களைப் போன்றவனே. நான் தங்களுடைய பக்தன். எனவே என்னை ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள் என்றான். சல்யன் துரியோதனனுடைய சொற்களை ஏற்றுக்கொண்டு தான் அவன் படைத்தலைவனாவேன் என

உறுதியளித்தார். பின்னர், துரியோதனனிடம் “நீ உன் நகரத்திற்குச் செல். நான் யுதிஷ்டிரரைச் சந்தித்து விட்டு விரைவில் திரும்பி வருவேன்” என்றார். துரியோதனன் சல்யன் தனக்கு அளித்த வரத்தை நினைவில் வைத்து விரைவில் வந்துவிடுமாறு வேண்டி, தன் நகரத்திற்குத் திரும்பினான்.

சல்யர் பாண்டவர்களைச் சந்தித்தல்

இதன்பிறகு மத்ரராஜன் பாண்டவர்கள் வசித்து வந்த உபப்லவ்யம் என்ற நகருக்குச் சென்றார். பாண்டவர்கள் அவரை முறைப்படி வரவேற்றனர். பாண்டவ வீரர்களிடம் நலம் விசாரித்தபின் சல்யன் பாண்டவர்களையும், திரௌபதி, சுபத்ரா, அபிமன்யு அனைவரையும் கண்டு மகிழ்ச்சி கொண்டார். அன்பு பாராட்டினார். பிறகு சிறந்த சிம்மாசனத்தில் அமர்ந்து கூறத்தொடங்கினார். “குருந்தனா! வனவாச கஷ்டத்திலிருந்து நீங்கள் விடுதலை பெற்றது பெரும் சௌபாக்கியமாகும். இனி நீ பகைவர்களை வென்று சுகம் பெறுவாய். நீ உலக வழக்கினை அறிந்தவன். உன்னிடம் பேராசை இல்லை. பாரதா! பழைய ராஜரிஷிகளின் வழியைப் பின்பற்றி எப்போதும் தானம், தவம் மற்றும் சத்தியத்திலேயே ஈடுபடு. யுதிஷ்டிர மன்னா! பொறுமை, புலனடக்கம், சத்தியம், அகிம்சை அனைத்தும் உன்னிடம் நிலைபெற்றுள்ளன. உலகின் பலதர்மங்களை அறிந்தவன். நீ சகோதரர்களோடு உன்னுடைய சபதத்தை முடித்துவிட்டாய். இந்நிலையில் நான் உன்னைக் காண்பது என்னுடைய பெரும்பாக்கியமாகும்” என்று கூறினார். பிறகு சல்ய மன்னர் தன்னை துரியோதனன் சந்தித்ததையும், சேவை, சிஷ்ருஷை செய்ததையும் அவனுக்குத் தான் வரமளித்ததையும் தெரிவித்தார்.

சல்ய மன்னரிடம் யுதிஷ்டிரர் வேண்டுகூறு: மன்னர் உறுதியளித்தல்

யுதிஷ்டிரர் சல்யரிடம் கூறினார். “வீரமகாராஜா! தாங்கள் துரியோதனனுக்கு உதவி அளிப்பதாக வாக்களித்தது நல்லதே. ஆனால் எனக்காகவும் தாங்கள் ஒரு காரியத்தை, அது செய்யக்கூடாததாக இருந்தாலும் அவசியம் செய்ய வேண்டும். தாங்கள் தேரோட்டுவதில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுக்கு இணையாகக் கருதப்படுகிறீர்கள். கர்ணன், அர்ஜுனன் இருவரும் போர் புரியும்போது நீங்களே கர்ணனின் தேரினை ஓட்ட வேண்டிவரும் என்பதில் ஐயமில்லை. அந்தப் போரில் நீங்கள் அர்ஜுனனைக் காப்பாற்ற வேண்டும். நீங்கள் கர்ணனுடைய உற்சாகத்தைக் குறைத்துக் கொண்டே இருக்க வேண்டும். அதுவே கர்ணனை வெற்றி கொள்ள எங்களுக்குத் துணையாக அமையும். மாமா! எனக்காக செய்யத்தகாத இக்காரியத்தைச் செய்யுங்கள்” என்று யுதிஷ்டிரர் உரைத்தார். இதனைக்கேட்ட சல்யமன்னர் அவரது பேச்சை

ஏற்றுப் பேசலானார். “பாண்டு குமாரா! உனக்கு நன்மை உண்டாகட்டும். போரில் கர்ணனுடைய ஆற்றலைக் குறைக்க நீ வேண்டுவது சரியே. நன் போரில் அவனுக்கு சாரதியாவேன் என்பது உறுதி. கர்ணன் என்னை ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுக்கு இணையான சாரதியாகவே கருதுகிறான். போரில் அவனுக்குப் பிரதிகூலமாக அவனது கர்வத்தையும், வீரத்தையும் அழித்துவிடும் சொற்களைக் கூறுவேன். அவன் போரில் கொல்லப்படுவான். நான் உன் விருப்பத்தை நிச்சயம் நிறைவேற்றுவேன். யுதிஷ்டிரா! நீ சூது சபையில் திரௌபதியோடு அடைந்த துயரம், கர்ணனின் கடுமையான சொற்களால் அடைந்த அவமானம், திரௌபதி ஜடாசுரன், கீசகன் இவர்களால் அடைந்த துன்பம் அனைத்தும் உனக்கு எதிர்காலத்தில் பெரும் சுகமாக மாறப்போகிறது. இதற்காக வருந்தாதே! பாரதா! தேவராஜன் இந்திரனும், மனைவியோடு பெரும் துயரத்தை அனுபவித்தான் என்று கேட்கிறோம்” என யுதிஷ்டிரருக்கு ஆறுதலுடன், யுதிஷ்டிரர் வேண்டியதைச் செய்வதாக வாக்கும் அளித்தார்.

யுதிஷ்டிரருக்கு சல்யர் இந்திரனும் அவர் மனைவி சசிதேவியும் அடைந்த துன்பத்தின் வரலாற்றைக் கூறுதல்

சல்யன் இந்திரவிஜயம் என்ற வரலாற்றை யுதிஷ்டிரரிடம் கூறலானார். “அங்கிராவின் புதல்வர் த்ரிசிரா என்ற மூன்று தலைகளைக் கொண்ட மகனைத் தோற்றுவித்தார். த்ரிசிரா தன் மூன்று முகங்களின் முயற்சியால் இந்திர பதவி அடையக்கூடும் என்று எண்ணிய இந்திரன் அவரைக் கொன்று விட்டார். த்வஷ்டா இந்திரனைக் கொல்ல தன் தவத்தின் மூலம் விருத்திரன் என்ற அசுரனைத் தோற்றுவித்தார். விருத்திராசுரன் இந்திரனைத் தன் வாயில் போட்டு விழுங்கி விட்டான். தேவர்கள் விருத்திரனுக்குக் கொட்டாவியை உண்டுபண்ணினர். இந்திரன் அச்சமயம் அசுரனின் வாயில் இருந்து வெளியேறினார். இந்திரனுக்கும், அசுரனுக்கும் பயங்கரப் போர் நடைபெற்றது. போரில் இந்திரன் தோல்வியடைந்தார். பயம் கொண்ட தேவர்கள் விஷ்ணுவைப் பிரார்த்தனை செய்தனர். விஷ்ணு பகவான் கூறியபடி இந்திரனுக்கும் விருத்திரனுக்கும் தேவர்கள் சமாதானம் செய்வித்தனர். உலர்ந்த, ஈரமான, பாறை, மரம், போன்ற பொருள்களால், இரவு, பகல் வேளைகளில் தான் கொல்லப்படக் கூடாது என்ற நிபந்தனையை அசுரன் விதித்தான். அதன்படியே சமாதானம் ஏற்பட்டது. இந்திரன் விருத்திராசுரனைக் கொல்ல சமயம் பார்த்திருந்தார்.

ஒருநாள் மாலையில், கடற்கரையில், அலைகளின் நுரையினை தன் வஜ்ராயுதத்தில் இருந்த விஷ்ணுவின் சக்தி மூலம் அசுரன் மீது அடித்து இந்திரன் அவனைக் கொன்றார். ஏற்கனவே த்ரிசிராவைக் கொன்றதால்,

ஏற்பட்ட பிரம்மஹத்தி தோஷத்தை மரம், கடல், பெண்களிடம் பிரித்துக் கொடுத்த இந்திரன் விருத்திரனைக் கொன்றதால் மீண்டும் அதே தோஷத்தால் பீடிக்கப்பட்டார். அதனால் தேஜஸ் இழந்து நீருள் மறைந்து வாழ்ந்தார். தேவர் உலகில் இந்திரன் இல்லாததால் நகுஷன் என்ற சொர்க்க லோகவாசியான மன்னன் மறுத்தபோதும் அவனைச் சமாதானம் செய்து, தேவர்களும், ரிஷிகளும் இந்திரனாக நியமித்தார்கள் இந்திரப்பதவி பெற்று ரிஷிகளின் தவத்தால் நகுஷன் சக்தி பெற்று பார்வையிலேயே விஷம் பெற்றான். அனைவரும் அவனிடம் பயந்தனர். அவன் இந்திராணியைத் தனக்குரியவளாக்க விரும்பினான். இந்திராணி பிருகஸ்பதியைச் சரணடைந்தாள். பிருகஸ்பதி நகுஷனிடம் கால அவகாசம் கேட்குமாறு இந்திராணிக்கு ஆலோசனை கூறினார். இந்திராணியும் நகுஷனின் விருப்பத்தை நிறைவேற்றக் கால அவகாசம் கேட்டாள். நகுஷன் சம்மதித்தான். இந்திராணி, உபஸ்ருதி என்ற ராத்ரி தேவியை வணங்கி அவள் உதவியுடன் குளத்து நீரில் தாமரைத் தண்டில் மறைந்திருந்த இந்திரனைத் தேடிக்கண்டுபிடித்தாள். இந்திரனிடம் நகுஷன் தனக்குத் தரும் துன்பத்தைத் தெரிவித்து அழுதாள். இந்திரன் நகுஷனை ரிஷிகளை வாகனமாக்கி தன்னிடம் வருமாறு அவளுக்கு ஆலோசனை கூறினார். இந்திராணியும் இந்திரனைத் தான் சந்தித்ததை யாருக்கும் தெரிவிக்காமல் நகுஷனிடம் ரிஷிகளை வாகனமாக்கிக் கொண்டு வருமாறு கூறினாள். அறிவு மழுங்கிய அவன் ரிஷிகள் மூலம் தன் பல்லக்கைச் சுமக்கவைத்தான். இதற்கிடையில் பிருகஸ்பதியின் முயற்சியால் அக்னி தேவன் இந்திரனைக் கண்டுபிடித்தார். லோகபாலகர்கள் இந்திரனிடம் சென்று மீண்டும் தேவேந்திரனாக வேண்டினர்.

பின்னர் பல்லக்கு சுமந்த அகஸ்தியரின் தலையைத் தன் காலால் உதைத்து அவரது சாபத்தால் நகுஷன் சொர்க்கத்தில் இருந்து நழுவிக்கீழே விழுந்தான். இந்திரனிடம் வந்த அகஸ்தியர் இதனைத் தேவேந்திரன் இடத்தில் தெரிவித்தார். இதனால் நகுஷனால் தேவர்களுக்கும், ரிஷிகளுக்கும், இந்திராணிக்கும் ஏற்பட்ட துன்பம் நீங்கியது. இந்திரன் மீண்டும் தேவலோகத்தின் ஆட்சியைப் பெற்றார்; இந்திராணிதேவியும் மகிழ்ச்சியடைந்தாள். அதைப் போல யுதிஷ்டிரா! நீயும் திரௌபதியுடன் அடைந்த துன்பத்தில் இருந்து விடுபட்டு உன் ராஜ்யத்தை மீண்டும் பெறுவாய். நகுஷன் அகஸ்தியரின் சாபத்தால் பீடிக்கப்பட்டது போல் உன்னுடைய தீய பகைவன் கர்ணன், துரியோதனன் முதலியோரும் அழிவின் வாய்க்குள் செல்லப் போகின்றனர். பகைவரோடு போருக்குச் செல்லும் மன்னன், வெற்றியை விரும்பி இந்திர விஜயம் என்ற இந்த வரலாற்றைக் கேட்க வேண்டும். எனவே நான் இதனை உனக்குக் கூறினேன்” என்று

சல்யமன்னர் யுதிஷ்டிரரிடம் உரைத்தார். பின் விடை பெற்றுத் தன் சேனையுடன் அஸ்தினாபுரம் சென்றார்.

குருக்ஷேத்திரத்தில் யுதிஷ்டிரர் சல்யனிடம் வரம் பெறுதல்

குருக்ஷேத்திரத்தில் கௌரவ பாண்டவப்படைகள் போருக்கு அணி வகுத்தன. போர் தொடங்க சங்கநாதம் செய்யப்பட்டது. இச்சமயம் தர்மராஜர் யுதிஷ்டிரர் தனது கவசம், ஆயுதங்களைத் துறந்து தேரில் இருந்து இறங்கித் தனது சகோதரர்களும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும் பின்தொடர துரியோதனன் சேனையை நோக்கிச் சென்றார். அங்கு பிதாமகர் பீஷ்மரையும், குரு துரோணாசாரியாரையும், குரு கிருபாசாரியாரையும் வணங்கி அவர்கள் ஆசியைப் பெற்றார். பின் சல்லிய மன்னரை அணுகினார். அவரை வணங்கி வலம் வந்து தன் நன்மைக்காகப் பேசினார். அவரை நோக்கி, “அடக்க முடியாத வீரே! நான் பாவமில்லாமல் நிரபராதியாகித் தங்களோடு போர்புரிய விரும்புகிறேன். இதற்காகத் தங்களுடைய அனுமதியை விரும்புகிறேன். தங்களது அனுமதியுடனேயே பகைவர்களைப் போரில் தோற்கச் செய்வேன்” என்றார். சல்லியன் கூறினார், “மன்னா! போர் தீர்மானமானதும் நீ என்னிடம் வராதிருந்தால் நான் போரில் நீ தோல்வியடைய சாபம் அளித்திருப்பேன். இப்போது நான் மிகவும் திருப்தியடைகிறேன். நீ என்னைக் கௌரவித்தாய். நீ விரும்புவது நிறைவேறும். நீ இன்னும் கூறு; நான் உனக்கு என்ன அளிப்பது? இந்தச் சூழ்நிலையில் போரில் உதவுவதைத் தவிர நான் உனக்கு என்ன உதவியைச் செய்ய முடியும்? மனிதன் பொருளுக்கு அடிமை. பொருள் யாருக்கும் அடிமையல்ல; நான் கௌரவர் மூலம் பொருளால் கட்டுண்டிருக்கிறேன். ஆகவே நான் உன்னிடம் பேடியைப் போலக் கேட்கிறேன். போர் உதவியைத் தவிர வேறு என்ன விரும்புகிறாய்? மருமகனே! நான் உன் மன விருப்பத்தை நிறைவேற்றுவேன்” என்றார்.

யுதிஷ்டிரர் கூறினார், “மாமன்னா? தாங்கள் ஒவ்வொரு நாளும் உத்தமமான நன்மை தரும் யோசனை அளித்து வாருங்கள். உங்கள் விருப்பப்படி மற்றவர்களுடன் போரிடுங்கள்” என்றார். சல்லியன் தான் கௌரவருக்காகவே போரிட முடியும் என்றும் தான் எவ்வாறு யுதிஷ்டிரருக்கு உதவ முடியும் என்றும் மீண்டும் கேட்டார். அவ்வளவில் யுதிஷ்டிரர் கூறினார், “போருக்கான முயற்சி நடக்கும்போது தங்கள் எனக்களித்த அதே வரம் இன்று அவசியமாகிறது. கர்ணனோடு அர்ஜுனனின் போர் நடைபெறும் போது தாங்கள் கர்ணனுடைய உற்சாகத்தை அழிக்க வேண்டும். மாமா! அந்தப்போரில் துரியோதனன் தங்களைப்போன்ற சூரவீரரைச் சூதாத்திரன் கர்ணனுக்கு சாரதியாகக் காரியம் ஆற்ற நியமிப்பான் என்பது என்னுடைய உறுதியான நம்பிக்கையாகும்” என்றார். சல்யன், “கௌந்தேயா! உன்னுடைய

இந்த விருப்பம் அவசியம் நிறைவேறும். கவலையில்லாமல் போர்செய்; போரில் நான் உனது சொல்லை நிறைவேற்றச் சபதம் செய்கிறேன்” என யுதிஷ்டிரருக்கு உறுதியளித்தார். கர்ணனின் மனோதிடத்தை அழிக்கும் வரத்தைச் சல்லியனிடம் வேண்டிப்பெற்ற யுதிஷ்டிரர் அவருடைய அனுமதியைப் பெற்றுக் கௌரவ சேனையிலிருந்து வெளியே வந்தார்.

போர்க்களத்தில் சல்லியனின் வீரச் செயல்கள்

முதல் நாள் போரில் சல்யன் இரும்பிலான சக்தி ஆயுதத்தைச் செலுத்தி விராட இளவரசன் உத்திரனைக் கொன்றுவிட்டார். நான்காம் நாள் போரில் அபிமன்யுவுடன் சல்யனின் போர் நடைபெற்றது. அபிமன்யு சல்யனின் வில்லைத் துண்டாக்கிக் குதிரைகளைக் கொன்றான். த்ருஷ்டத்யும்னன் கௌரவபக்க வீரன் சாலனின் புத்திரனைத் தாக்கிக் கொன்றார். சல்லியன் த்ருஷ்டத்யும்னனின் மார்பில் அடித்தார். இந்நிலையில் த்ருஷ்டத்யும்னன் சல்யனைப் பாணங்களால் தாக்கி முன்னேறுவதில் இருந்து தடுத்துவிட்டார். இருவருக்கும் இடையே சமமான போர் நடைபெற்றது. சல்யன் த்ருஷ்டத்யும்னன் வில்லை வெட்டித் துன்புறுத்தினார். இச்சமயம் அபிமன்யு அங்கு உதவிக்கு வந்து அம்புகளால் சல்யனைக் காயப்படுத்தினான். திருதராஷ்டிரன் புதல்வர்கள் அபிமன்யுவைச் சிறைப்பிடிக்கும் நோக்கத்துடன் விரைந்து வந்து சல்யனைச் சூழ்ந்துகொண்டனர், இருதரப்பினருக்கும் கடும் சண்டை நடந்தது. இச்சமயம் மாத்ரி புதல்வர்கள் தங்கள் மாமன் சல்யனைக் கூர்மையான அம்புகளால் காயப்படுத்தினர். சல்யனும் அவர்களைத் தாக்கிக் காயப்படுத்தினார். பீமன் 25 பாணங்களால் சல்யனைத் தாக்கினார். காயம்பட்ட சல்யன் போர்க்களத்திலிருந்து விலகினார்.

ஐந்தாம் நாள் போரில் சல்யனின் போர் யுதிஷ்டிரருடன் நடைபெற்றது. ஏழாம் நாள் மத்ரராஜன் சல்யன் தன் மருமகன்களான நகுல-சகதேவரோடு போர்செய்தார். அவர் நகுல சகதேவர்களை அம்புகளால் கடுமையாகத் தாக்கினார். பாணங்களால் மூடிவிட்டார். சகதேவன் சூரியன் மேகத்தை மறைப்பது போல் சல்யனை அம்புகளால் மறைந்து விட்டார். அந்நிலையிலும் சல்யன் மகிழ்ச்சியே அடைந்தார். நகுலசகதேவரும் சல்யனிடத்தில் அன்பையே கொண்டிருந்தனர். சல்யன் நகுலனின் கொடியையும் வில்லையும் வெட்டிச் சாரதியையும் கொன்றார். நகுலனது குதிரைகளையும் வீழ்த்தினர். நகுலன் தன் தேரில் இருந்து இறங்கிச் சகதேவனின் தேரில் சென்று அமர்ந்தார். நகுல-சகதேவர் எண்ணற்ற பாணங்களால் சல்யனின் தேரை மறைத்து, சல்யனையும் தாக்கினர். சல்யன் அசையாமல் நின்றார். சகதேவன் சினத்துடன் சல்யன் மீது அம்பு எய்தார். அது கருடனையும், வாயுவையும்

போன்ற வேகத்துடன் சென்று மத்ரராஜனைப் பிளந்தது. அதன் ஆழமான அடியால் துன்புற்ற மகாரதி சல்யன் தேரின் பின்பகுதியில் அமர்ந்து நினைவிழந்தார். சல்யனின் சாரதி அவரைப் போர்க்களத்தில் இருந்து விலக்கி அழைத்துச் சென்றான்.

ஒன்பதாம் நாள் போரில் சகுனியின் வீரம் மிக்க படையும், துரியோதனனின் குதிரைப்படையும் யுதிஷ்டிரர் மற்றும் நகுல சகதேவரிடம் தோற்று ஓடியது. இதனைத் துரியோதனன் மத்ரராஜன் சல்யனிடம் தெரிவித்தான். சல்யனும் தன் பெருஞ்சேனையுடன் யுதிஷ்டிரருடன் போரிட வந்தார். யுதிஷ்டிரர் சல்யனின் பெரும்படையைத் தடுத்து விட்டார். சல்யன் மீது யுதிஷ்டிரர் பத்து பாணங்களையும், நகுல-சகதேவர் 7 பாணங்களையும் தொடுத்தனர். சல்யனும் தன் மருமகன்களான நகுல சகதேவரை தனித்தனியாக மூன்று பாணங்களால் அடித்தார். யுதிஷ்டிரர் மீது 60 பாணங்களைச் செலுத்தினார். மேலும் மேலும் யுதிஷ்டிரர் மீது சல்யன் பாணங்களைத் தொடுக்கலானார். யுதிஷ்டிரர் உதவிக்கு பீமசேனன் விரைந்து வந்தார்.

துரோணபருவம்

பத்தாம் நாள் போரில் பீஷ்மர் அர்ஜுனனால் வீழ்த்தப்பட்டு, அம்புப் படுக்கையில் சயனம் கொண்டார். அதன்பிறகு துரோணாசாரியார் கௌரவ சேனையில் சேனாதிபதியானார். யுதிஷ்டிரரை உயிருடன் கைது செய்து தருவதாகத் துரோணர் துரியோதனனுக்கு உறுதியளித்தார். பீஷ்மர் இல்லாத குறையினைப் போக்கக் கர்ணன் கௌரவ சேனையில் போருக்காக இணைந்து விட்டான். யுதிஷ்டிரரைச் சிறைப்பிடிக்கும் நோக்கத்துடன் துரோணரும், அவருக்கு உதவியாக மற்ற முக்கிய வீரர்களும் கடும் போரைச் செய்தனர்.

சல்யன்-அபிமன்யு போர்; சல்யன்-பீமசேனனிடம் தோல்வியடைதல்

அபிமன்யு பெளரவனுடனும், ஜயத்ருதனுடனும் போர் செய்த போது சல்யன் தீக்கொழுந்து போன்ற ஓர் சக்தி ஆயுதத்தை அபிமன்யுமீது செலுத்தினார். கருடன் பறக்கும் நாகத்தைப் பிடிப்பது போல அபிமன்யு ஆகாயத்தில் உயரத் தாவி அச்சக்தி ஆயுதத்தைத் தன் கைகளால் பிடித்து விட்டான். அதே சக்தி ஆயுதத்தைத் திருப்பிச் சல்யன்மீது செலுத்தினான். அது சல்யனின் சாரதியைக் கொன்று சல்யனையும் தேரில் இருந்து வீழ்த்திவிட்டது. இதைக்கண்ட பாண்டவசேனை அபிமன்யுவைப் புகழ்ந்தது. சல்யன் மீண்டும் அபிமன்யுவைத் தாக்கினார். தன்னுடைய இரும்பு கதையை எடுத்துக் கொண்டு அபிமன்யுவை நோக்கி முன்னேறினார். அபிமன்யுவும் ஒரு கதையைக் கையில் ஏந்தி சல்யனை வா வா என்று போருக்கு

அழைத்தான்.

இச்சமயம் பீமசேனன் அபிமன்யுவைத் தடுத்துச் சல்யனுடன் போர் செய்ய ஆயத்தமானார். சல்யனும் பீமசேனனை எதிர்க்க முற்பட்டார். அப்போது சங்குகளும், முரசுகளும் ஒலித்தன. இப்போரில் சல்யனின் வேகத்தைப் பீமசேனனாலும், பீமனின் வேகத்தைச் சல்யனும் அன்றி வேறு யாராலும் தடுக்க இயலாதவாறு இருந்தது. சல்யனின் கதை மின்னலைப்போல ஒளி வீசியது. இருவரும் காளைகளைப் போல் கர்ஜித்தபடி போர் முறைகளை மாற்றி மாற்றிப் போர் புரிந்தனர். இருவருடைய வலிமையும் சமமாகவே இருந்தது. பீமசேனனின் கதை மோதி சல்யனுடைய பெரிய கதை சின்னாபின்னமாகி விட்டது. சல்யன் வேறு கதையை எடுத்துத் தாக்கினான். இரண்டு பெரிய புலிகள் கைகளாலும், இரண்டு பெரிய யானைகள் தந்தங்களாலும் அடித்துக் கொல்வதைப்போல பீமசேனனும், சல்யனும் அடித்துக் கொண்டனர்.

அவ்விருவரின் கதையின் ஒலி இடியின் ஒலியைப் போலக் கேட்டது. இரு பெரும் வீரர்களும் கதையின் அடியால் காயப்பட்டிருந்த போதும் போர்க்களத்தில் அசையாமல் நின்றனர். இருவரும் போரில் வட்ட வடிவமாகச் சஞ்சரித்தனர். திடீரென்று யானைகளைப் போல் பாய்ந்தனர். இருவரும் ஒருவரை ஒருவர் அடித்துக் கொண்டு ஒரே சமயம் பூமியில் விழுந்து விட்டனர். அப்போது சல்யன் மிகவும் சோர்வும், களைப்பும் கொண்டு அடிபட்ட நாகம் போலத் துடித்துக் கொண்டிருந்தார். இச்சமயம் சல்யனின் உதவிக்காக க்ருதவர்மா விரைந்து வந்தார். மத்ரராஜனைத் தன் தேரில் அமரவைத்து போர்க்களத்தில் இருந்து வெளியே அழைத்துச் சென்றார். மத்ரராஜனின் தோல்வியைக் கண்ட கௌரவ சேனை கலங்கியது. பாண்டவர்கள் சல்யனின் தோல்வியால் மகிழ்ந்து சிம்மநாதம் செய்தனர்.

தொடர்ந்த நாட்களில் நடைபெற்ற போரில் மத்ரராஜன் சல்யன் பாண்டவசேனை வீரர்களுடன் வீரத்துடன் போர் புரிந்தார். 14 ஆம் நாள் போரில் ஐயத்ருதனைப் பாதுகாத்த மகாரதிகளுள் சல்யனும் ஒருவராக இருந்தார். ஆனாலும் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் அருளால் ஐயத்ருதன் அர்ஜுனனால் கொல்லப்பட்டு விட்டான்.

சல்யன் விராடருடன் போர் புரிந்து விராடரை வெற்றி கொள்ளுதல்

14 ஆம் நாள் ஐயத்ருதன் வதம் நிகழ்ந்தபிறகு இரு சேனைக்குள்ளும் இரவுப் போர் நடைபெற்றது. விராடருக்கும், மத்ரராஜன் சல்யனுக்கும் இடையே போர் நிகழ்ந்தது. சல்யன் விராடரை நூறு பாணங்களால் அடித்துக்

காயம் செய்தார். விராடரும் சல்யன் மீது 9,73,100 என்ற எண்ணிக்கையில் தொடர்ந்து அம்புகளை அடித்தார். மத்ரராஜன் விராடரின் சாரதியையும் குதிரைகளையும் கொன்று விட்டார். விராடர் தரை மீது நின்று போர் புரியலானார். அச்சமயம் விராடரின் சகோதரர் சதாநீகர் தேரின் மூலம் விராடரிடம் வந்து சேர்ந்தார். சல்யன் சதாநீகரை ஏராளமான அம்புகளால் அடித்துக் கொன்றுவிட்டார். விராடர் சதாநீகரின் தேரில் ஏறிப் போர் புரியலானார். சல்ய மன்னன் மீது பாணங்களைத் தொடுத்து அவரை மறைத்து விட்டார். இதனால் சினம் கொண்ட மத்ரராஜன் வளைந்த பாணங்களால் விராடரின் மார்பில் காயம் விளைவித்தார். விராடர் படுகாயமுற்றார். சாரதி அவரைப் போர்க்களத்தில் இருந்து விலக்கி அழைத்துச் சென்றார்.

துரியோதனன் சல்யனிடம் கர்ணனின் சாரதியாகுமாறு வேண்டதல்

15 ஆம் நாள் போரில் துரோண வதம் நிகழ்ந்தது. 16 ஆம் நாள் கர்ணன் கௌரவரின் சேனாதிபதியாக்கப்பட்டான். கர்ணன் முழு ஆற்றலுடன் போரிட்ட போதும் அன்றைய போரில் கௌரவர்களுக்குப் பெரும் பின்னடைவு ஏற்பட்டது. பாண்டவர்கள் கௌரவ சேனையை அழித்து வெற்றி பெற்று மகிழ்ந்தனர். அன்றைய போரின் முடிவில் கௌரவர்கள் ஒன்று கூடி ஆலோசனை செய்தனர். 17 ஆம் நாள் அதிகாலையிலேயே கர்ணன் சேனையை அணிவகுத்தான். அவன் போரில் தனக்கும், அர்ஜுனுக்கும் இடையில் உள்ள பலம், பலவீனம் இரண்டையும் ஒப்பிட்டான். அர்ஜுனன் தன்னைவிட வீரத்திலும் பலத்திலும் குறைந்திருந்த போதிலும் அவருடைய சாரதியாக ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் இருப்பதையும், அவரிடம் அக்னி தேவன் அளித்த அழிக்கமுடியாத தேரும், அம்புகள் குறையாத தூணீரும் இருப்பதையும் எடுத்துக் கூறினான். தனக்கும் அர்ஜுனைப் போலச் சிறந்த சாரதியும், குறைவில்லாத ஆயுதங்களும் கிடைக்கப் பெற்றால் தான் வெற்றி பெறுவது நிச்சயம் என்று துரியோதனனுக்கு உறுதியளித்தான். எனவே ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுக்குச் சமமான அஸ்வ வித்தையில் சிறந்த சல்யமன்னன் தனக்குச் சாரதியாக ஏற்பாடு செய்யப்பட வேண்டும் என்று கேட்டான். துரியோதனனும் கர்ணனின் சொற்களை ஏற்றுக் கொண்டான். சல்ய மன்னரிடம் சென்று அன்புடனும், பணிவுடனும் இனிமையான சொற்களால் பேசத் தொடங்கினான்.

கர்ணனுக்கு மத்ரராஜனைச் சாரதியாகச் செய்வதாக உறுதியளித்த துரியோதனன், சல்யனிடம் சென்று, வினயத்தோடு அன்பாகக் கூறலானான்; “மகாபாக்யவானே! சத்யவிரதனே! பகைவருக்குத் தாபமளிக்கும் மத்ரராஜனே! ரண வீரனே! பேச்சாளர்களில் சிறந்தவரே! நீங்களும் கர்ணன்

கூறுவதைக் கேட்டீர்கள். அதற்கேற்ப நான் தலை குனிந்து வினயத்தோடு, தங்களிடம் தாங்கள் அர்ஜுனனை அழிக்கவும், என் நன்மைக்காகவும் அன்புடன் கர்ணனின் சாரத்யத்தைச் செய்யுங்கள் என்று யாசிக்கிறேன். நீங்கள் சாரதியானதும் ராதேயன் என் பகைவர்களை வென்று விடுவான்.

பாக்யவானே! தாங்கள் போரில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுக்குச் சமமானவர். பிரம்மா சாரதியாகி மகாதேவனைக் காப்பாற்றியது போலவும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அர்ஜுனனைக் காப்பாற்றுவது போலவும் தாங்கள் கர்ணனை முற்றிலும் காப்பாற்றுங்கள். பீஷ்மர் துரோணர், கிருபாசாரியார், கர்ணன், நீங்கள், க்ருதவர்மா, சகுனி, அஸ்வத்தாமா, நான் ஆகியோரே நம்முடைய பலமாவோம். இவர்களின் பின்னாலேயே என்னுடைய சேனை ஒன்பது பகுதியாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. இப்போது, பீஷ்மர் மற்றும் துரோணரின் பாகம் இல்லை. முதியவர்களான அவர்கள் போரில் பகைவரால் கபடமாகக் கொல்லப்பட்டு விட்டனர். இதே போல என் சேனையின் முக்கியவீரர்கள் கொல்லப்பட்டு விட்டனர். என் சேனையின் பெரும்பாகம் அழிந்துவிட்டது. குறைவான எண்ணிக்கையை உடைய கௌந்தேயர்கள் கௌரவ சேனையை அழித்துவிட்டனர் என்றால் இப்போது என்ன கூறுவது?

மன்னா! குந்தி புதல்வர்கள் மிஞ்சியுள்ள என்னுடைய சேனையை நஷ்டம் செய்ய முடியாதவாறு உபாயம் செய்யுங்கள். பாண்டவர்கள் ரணபூமியில் என் சேனையின் முக்கியவீரர்களைக் கொன்று விட்டனர். முதலாவது நமக்குப் பிரியமானவனும், நம்முடைய நன்மையில் ஈடுபட்டவனுமான மகாபாஹு கர்ணன் ஒருவனே இருக்கிறான். இரண்டாவது தாங்கள் உலகப் பிரசித்தி பெற்ற மகாரதி. இன்று கர்ணன் ரணபூமியில் அர்ஜுனனோடு போரிட விரும்புகிறான். அர்ஜுனனுடைய சிறந்த சாரதி ஸ்ரீ கிருஷ்ணனைப் போல நீங்களும் தேரில் அமர்ந்து கடிவாளத்தைக் கையில் எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்.

அர்ஜுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனோடு இருப்பதால் அவருடைய பராக்கிரமம் அதிகரித்து விட்டது. மத்ரராஜா! ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுடன் அர்ஜுனன் ஒவ்வொரு நாளும் நம் சேனையை அடித்து விரட்டுவதைப் பார்க்கிறோம். அருணனோடு சூரியன் இருளை அழிப்பது போல நீங்களும் கர்ணனோடு இருந்து பார்த்தனை வதம் செய்து விடுங்கள். மதிப்பிற்குரியவரே! சூரியனையும், அருணனையும் பார்த்து இருள் அழிந்துவிடுவதைப் போல உங்கள் இருவரையும் கண்டு கௌந்தேயர்களும், ச்ருஞ்ஜயர்களும் அழிந்துவிட்டீர்கள். கர்ணன் ரதிகளில் சிறந்தவன். தாங்கள் சாரதிகளின் சிரோமணியாவீர். ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் எல்லா நிலைகளிலும் அர்ஜுனனைக் காப்பாற்றுவது போல நீங்கள் போர்க்களத்தில் வைகர்த்தனைக் காப்பாற்றுங்கள். போரில்

கர்ணனின் சாரதியின் காரியத்தைச் செய்யுங்கள்” என்று துரியோதனன் சல்ய மன்னனிடம் பணிந்து கேட்டுக் கொண்டான்.

சல்ய மன்னன் கோபத்துடன் கூறியவை

துரியோதனனின் சொற்களைக் கேட்ட சல்யன் மிகுந்த கோபம் கொண்டார். தன் குலத்திலும், ஐஸ்வர்யத்திலும், சாஸ்திர ஞானத்திலும், பலத்திலும் மிகுந்த கர்வம் கொண்டிருந்த சல்யன் சினத்தால் கண்கள் சிவக்கக் கூறலானார். “காந்தாரி மைந்தா! நீ என்னை அவமானம் செய்து கொண்டிருக்கிறாய். நீ என்னிடம் சந்தேகம் கொள்கிறாய். அதனால் தான் நீ பயமின்றிச் சாரதி காரியத்தைச் செய்யுங்கள் என்று கூறிக் கொண்டிருக்கிறாய். நீ கர்ணனை என்னை விடப் போரில் சிறந்தவனாகக் கருதிப் புகழ்கிறாய். ஆனால் நான் அவனை எனக்குச் சமமாக நினைப்பதில்லை.

மன்னா! நீ பகைவரின் மிக அதிகப் பகுதியை என் பங்காக ஒதுக்கிவிடு. நான் அதை வென்று, வந்தது போலவே திரும்பச் செல்லுகிறேன். அல்லது இன்று நான் தனியாகவே போரிடுகிறேன். கௌரவா! என்னைப் போன்ற மனிதன் தன் மனத்தின் சிறு விருப்பத்திற்காகப் போரிடுவதில்லை. ஆகவே நீ என் மீது ஐயம் கொள்ளாதே. என்னுடைய உறுதியான புஜங்களையும், விசித்திரமான வில்லையும், விஷம் போன்ற பாணங்களையும், வாயுவைப் போன்ற வேகமான குதிரைகள் பூட்டப்பட்ட அலங்கரமான தேரையும், சொர்ணபத்திரத்தால் மூடப்பட்ட கதையையும் பார். மன்னா! நான் புவி முழுவதையும் கலக்க முடியும். மலைகளை உடைக்க முடியும். கடலையும் வற்றச் செய்ய முடியும். பகைவர்களை அடக்குவதில் பெரும் திறமை கொண்ட என்னை நீ எவ்வாறு இந்த நீச சூத புத்திரனின் சாரதியாக நியமிக்க நினைக்கிறாய்?

ராஜேந்திரா! நீ என்னை நீச காரியத்தில் ஈடுபடுத்தக் கூடாது. நான் சிறந்தவன். நீசனும் பாவியுமானவனுக்குப் பணி செய்ய இயலாது. இவ்வாறு தன் ஆணைக்குட்பட்ட ஒரு சிறந்த புருஷனை மிக நீசமான ஒருவனுக்குக் கட்டுப்பாடச் செய்வதால் பெரும் பாவம் உண்டாகிறது. பிரம்மா தன் முகத்திலிருந்து பிராமணர்களையும், புஜங்களில் இருந்து கூடித்திரியர்களையும், தொடையிலிருந்து வைசியர்களையும், காலில் இருந்து சூத்திரர்களையும் தோற்றுவித்தார் என்று ச்ருதி கூறுகிறது. நான்கு வர்ணங்களின் பரஸ்பர சேர்க்கையால் மற்ற ஜாதிகள் தோன்றுகின்றன.

சூத ஜாதி மக்கள் பிராமண, கூடித்திரியர்களின் பணியாட்களாக நியமிக்கப்பட்டவர்கள். கூடித்திரியன் சூத்திரனுக்குச் சேவகனாவதை யாரும்

எங்கும் எந்த வகையிலும் கேட்டிருக்க முடியாது. நான் ராஜரிஷிகளின் குலத்தில் தோன்றிப் பட்டாபிஷேகம் செய்விக்கப்பட்ட மன்னனாவேன். உலகப் புகழ் பெற்ற மகாரதி. சூத்திரர்களால் சேவிக்கப்பட வேண்டியவன். வந்தி ஜனங்களால் துதிக்கத் தகுந்தவன். இத்தகைய மதிப்புடைய, பகைவரின் சேனையை அழிக்கவல்ல நான் போர்க்களத்தில் ஒரு தேரோட்டி மகனின் சாரதியின் பணியை ஒரு போதும் செய்ய இயலாது. காந்தாரி மைந்தா? இன்று இத்தகைய அவமானத்தைப் பெற்று நான் இனிப் போரிட மாட்டேன். எனக்கு என்னுடைய வீட்டிற்கு இன்றே செல்ல அனுமதி கோருகிறேன்” என்று கூறிய சல்ய மன்னன் சினத்துடன் மற்ற மன்னர்களின் நடுவில் இருந்து எழுந்து உடனே சென்று விட்டார். துரியோதனன் அவரைத் தடுத்து இனிய குரலில் தன் சுயநலத்தை நிறைவேற்றிக் கொள்ளும் சொற்களைக் கூறலானான்.

துரியோதனன் சல்யமன்னரைச் சமாதானம் செய்து கூறியவை

துரியோதனன் சல்யமன்னரின் சொற்களைக் கேட்டான். அவரைச் சமாதானம் செய்யும் முயற்சியில் ஈடுபட்டான். “மகாராஜா! சல்யரே! தாங்கள் கூறுவதில் எந்த ஐயமுமில்லை. என்னுடைய அபிப்பிராயம் வேறாகும். அதைக் கவனமாகக் கேளுங்கள். கர்ணன் உங்களை விடச் சிறந்தவனுமல்ல; நான் உங்களைச் சந்தேகிக்கவும் இல்லை. மத்ர தேசத்தின் சுவாமியாகிய சல்ய மன்னன் தன் சத்தியப் பிரதிக்கைக்குப் பொருந்தாத காரியம் எதையும் செய்ய முடியாது. உங்களுடைய முன்னோர்கள் சிறந்தவர்கள்; எப்போதும் சத்தியமே பேசிவந்தவர்கள். அதனாலேயே தாங்கள் ‘ஆர்த்தாயனீ’ என்று அழைக்கப்படுகிறீர்கள். தாங்கள் போர்க்களத்தில் சல்ய (முள்)த்திற்குச் சமமானவர் என்பதாலேயே சல்யன் என்று பெயர் பெற்றீர்கள். தர்மம் அறிந்த மன்னா! தாங்கள் முன்பு கூறியதையும், இப்போது கூறுவதையும் எனக்காக நிறைவேற்றுங்கள்.

உங்களைக் காட்டிலும் ராதேயன் பலவானுமல்ல; நானும் அப்படியே தாங்கள் உத்தமக் குதிரைகளின் மிகச் சிறந்த சாரதி என்பதாலேயே இந்தப் போர்க்களத்தில் தங்களை வரிக்கிறேன். மன்னா! நான் கர்ணனைக் காட்டிலும் தங்களை அதிகக் குணவானாகக் கருதுகிறேன். இந்த உலகம் முழுவதும் தங்களை வாசுதேவனைக் காட்டிலும் சிறந்தவராகக் கருதுகிறது. கர்ணன் அர்ஜுனனைவிட அஸ்திர ஞானத்தில் மட்டுமே உயர்ந்தவன். ஆனால் தாங்கள் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனை விட அஸ்வவித்தை, பலம் இரண்டிலும் பெரியவர். மத்ர ராஜகுமாரா! ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அறிந்ததை விட இருமடங்கு அதிகமாகத் தாங்கள் அஸ்வவித்தையை அறிந்தவர்” என்று சல்யனைப் புகழுரைகளால் நிறைத்தான்.

சல்யன் கர்ணனின் சாரதியாக உடன்படுதல்

துரியோதனன் தன்னை ஸ்ரீ கிருஷ்ணனைக் காட்டிலும் உயர்ந்தவர் என்று புகழ்ந்து பேசியதைக் கேட்ட சல்யன் பெரிதும் மகிழ்ச்சியடைந்தார். அவனிடம் கூறலானார், “கௌரவா! நீ சேனைக்கு நடுவில் என்னை ஸ்ரீ கிருஷ்ணனைக் காட்டிலும் உயர்ந்தவனாகக் கூறுகிறாய். அதனால் நீ விரும்புவது போலவே அர்ஜுனனோடு போரிடும் புகழ்மிக்க கர்ணனின் தேரோட்டி காரியத்தினை இப்போது ஏற்றுக்கொள்கிறேன். ஆனால் ஒரு நிபந்தனை. நான் கர்ணனிடம் என் விருப்பம் போல பேச முடிய வேண்டும்”, என்று நிபந்தனையுடன் கர்ணனின் சாரதியாக உடன்பட்டார். இதனைக் கேட்ட கர்ணனும் துரியோதனனும் “மிகவும் நன்று” என்று கூறிச் சல்யனின் நிபந்தனையை ஏற்றுக்கொண்டனர்.

துரியோதனன் சல்யனிடம் மகேஸ்வரன் திரிபுரம் எரித்த வரலாற்றையும், பரசுராமர் கர்ணனுக்கு வில் அளித்ததையும் கூறுதல்

சல்ய மன்னர் கர்ணனுக்குச் சாரதியாக உடன்பட்டதை அடுத்து, துரியோதனன் அவரிடம் தேவாசுரர்களின் தலைவரான மகேஸ்வரன், தேவர்களின் வேண்டுகலுக்கிணங்க திரிபுரங்களை எரித்த போது பிரம்மா மகேஸ்வரனின் சாரதியாக இருந்ததை விவரித்தான். மிகச் சிறந்த அவினாசி பிதாமகரான பிரம்மா நுத்ரனுக்குச் சாரதியாகக் காரியம் செய்தது போலத் தாங்களும் ராதேயனின் குதிரைகளை வசப்படுத்துங்கள் என்று கூறினான். “மன்னா! தாங்கள் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனைவிடவும், கர்ணனை விடவும், அர்ஜுனனை விடவும் கூடச் சிறந்தவர். இதில் வேறு விதமாக யோசிக்க வேண்டியதில்லை. கர்ணன் போரில் நுத்ரனுக்குச் சமமானவன். தாங்களும் நீதியில் பிரம்மாவிற்கு நிகரானவர். உங்களிடமே கர்ணன், ராஜ்யம், நாங்கள், எங்கள் வெற்றி அனைத்தும் நிலைபெற்றுள்ளன. ஆகவே, இன்று போரில் தாங்கள் இந்த உத்தம குதிரைகளை வசப்படுத்துங்கள்.

மன்னா! தர்மமறிந்த ஒரு பிராமணன் என் தந்தையிடம் மற்றொரு இதிகாச வரலாற்றைக் கூறியதையும் நான் அறிவேன். பரத வம்சத்தில் தோன்றிய ஜமதக்னி முனிவரின் புதல்வன் பரசுராமன் தவம்புரிந்து சிவனை ஆராதித்து அவருடைய அருளால் தைத்யர்களை வதம் புரிந்தார். பரசுராமன் பகைவரை வென்றதால் மகிழ்ந்த சிவபெருமான் பரசுராமருக்குத் தன் திவ்யாஸ்திரங்களை அளித்தார். சிவனிடமிருந்து திவ்யாஸ்திரங்களையும், பல வரங்களையும் பெற்றுப் பரசுராமர் அவரை வணங்கிச் சென்றார். அவர் தான் பெற்ற திவ்யாஸ்திரங்களையே தனுர் வேதத்துடன் கர்ணனுக்கு அளித்துள்ளார்.

மன்னா! கர்ணனிடம் ஏதேனும் பாவம் அல்லது தோஷம் இருந்திருந்தால் பரசுராமர் இவனுக்குத் திவ்யாஸ்திரங்களை அளித்திருக்க மாட்டார். கர்ணன் சூத குலத்தில் தோன்றியவன் என்பதை நான் எந்த வகையிலும் நம்புவதில்லை. நான் இவனை கூடித்திரிய குலத்தில் பிறந்த தேவபுத்திரன் என்றே நம்புகிறேன். இவனுடைய தாய் தன்னுடைய ரகசியத்தை மறைப்பதற்காகவும், இவனை வேறு குலத்தில் பிரசித்தி அடையச் செய்யவுமே சூத குலத்தில் விட்டிருக்கலாம் என்றும் நம்புகிறேன். சூரியனைப் போன்ற தேஜஸ்வியும் குண்டல கவசமும் அணிந்த ஒரு புதல்வனை சூதஜாதிப்பெண் எவ்வாறு பிறப்பிக்க முடியும்? ஒரு மான் தன் வயிற்றிலிருந்து புலிக்குப் பிறப்பளிக்க முடியுமா? யானையின் துதிக்கையைப் போன்ற பருமனான புஜங்களைக் கொண்டவனும் பரசுராமரின் சிஷ்யனும், தைரியமுடைய தர்மாத்மாவும் ஆன வைகர்த்தன் ஒரு பாமர புருஷன் அல்ல என்பதையே இவை அனைத்தும் தெரிவிக்கின்றன” என்று துரியோதனன் சல்யமன்னரிடம் கர்ணனை ஒரு கூடித்திரியன் எனத்தான் நம்புவதைக் கூறினான்.

சல்யன், துரியோதன், கர்ணன் உரையாடல்

துரியோதனன் சல்யனிடம் மேலும் கூறலானான்; “மன்னா! ரதியை விடச் சிறந்தவனையே தேரில் சாரதியாகச் செய்ய வேண்டும். தேவர்கள் பிரம்மாவை வரித்தது போல நாங்களும் கர்ணனை விட அதிக பலசாலியான உங்களைத் தேரோட்டியின் காரியத்திற்காகத் தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறோம். தேவர்கள் ருத்ரனை விடப் பெரியவரான பிரம்மாவை அவருடைய சாரதியாகத் தேர்ந்தெடுத்ததுபோல நாங்களும் உங்களைத் தேர்ந்தெடுத்துள்ளோம். ஆதலால், மன்னா! தாங்கள் போரில் ராதேயனின் குதிரைகளைக் கட்டுப்படுத்துங்கள்” என்றான்.

சல்ய மன்னன் துரியோதனனுக்குப் பதிலளிக்கலானார்; “பாரதா! தேவ சிரேஷ்டர்களான பிரம்மா, மகாதேவனின் இந்த அற்புதமான திவ்ய வியாக்யானத்தை அறிஞர்கள் கூற நானும் கேட்டிருக்கிறேன். பிரம்மா மகாதேவனின் சாரதியாகக் காரியமாற்றியதையும், ஒரே பாணத்தால் அசுரர்கள் அனைவரும் அழிக்கப்பட்டதையும் நானும் அறிவேன். பிரம்மா மகாதேவனின் சாரதியானதை அறிந்தே ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் பார்த்தனுக்குச் சாரதியாகியுள்ளார். கர்ணன் எந்த வகையிலாவது அர்ஜுனைக் கொன்று விடுவானாகில், ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் சங்கு, சக்கரம், கதையை ஏந்தித் தானே போர் புரிந்து உன் சேனையை எரித்துச் சாம்பலாக்கி விடுவார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் சினத்துடன் ஆயுதங்களை ஏந்துவாராகில் உன் தரப்பில் ஒரு மன்னன் கூட அவர்முன் நிற்க முடியாது” என்றார்.

சல்யனின் சொற்களைக் கேட்ட துரியோதனன் மீண்டும் அவரிடம் கர்ணனின் வீரத்தைப் புகழ்ந்து பேசலானான், “மகாபாஹு! நீங்கள் போரில் வைகர்த்தன் கர்ணனை அவமதிக்காதீர்கள். அவன் சஸ்திரதாரிகள் அனைவரிலும் சிறந்தவன். மாயைகளைப் பிரயோகித்த கடோத்கஜன் கர்ணனால் கொல்லப்பட்டதை நீங்கள் உங்கள் கண்களால் பார்த்தீர்கள். இப்போது அர்ஜுனன் எந்த வகையிலும் கர்ணனுக்கு முன்னால் நிற்க முடியாது. மன்னா! பலசாலியான பீமனையும், தன் வில்லின் முனையால் ஸ்பரிசித்தான். அவரை முட்டாள், வயிராளி என்னும் பெயர்களால் அழைத்தான். நகுல-சகதேவர்களையும் தோற்கடித்த கர்ணன் ஏதோ ஒரு காரணத்தினால் அவர்களைக் கொல்லவில்லை. வ்ருஷ்ணி குலத்து முக்கிய வீரரான சாத்யகியையும் கர்ணன் தேரிழக்கச் செய்து விட்டான். இதைத்தவிர த்ருஷ்டத்யும்னன் முதலிய ச்ருஞ்ஜயர்களையும் போர்க்களத்தில் பலமுறை தோற்கச் செய்துள்ளான். இந்திரனைக் கூட வெல்லும் சக்தியுடைய மகாரதி கர்ணனைப் பாண்டவர்கள் எவ்வாறு வெல்ல முடியும்?

மன்னா! நீங்களும் அஸ்திரங்கள் அனைத்தையும் அறிந்தவர். வித்தைகளில் தேர்ச்சி பெற்ற வித்வான். வீரன். இப்புவியில் பாஹுபலத்தில் உங்களுக்கு யார் சமமாக முடியும்? பகைவர்களுக்குத் தாங்கள் முள்ளைப் போன்றவர் என்பதாலேயே தாங்கள் சல்யன் என்று அழைக்கப்படுகிறீர்கள். உங்களுடைய புஜபலத்திற்கு முன் சாத்வத வம்சத்து கூடித்திரியர்கள் அனைவரும் நிற்க முடியாது. உங்களுடைய பாஹு பலத்தைவிட கிருஷ்ணனுடைய பலம் அதிகமா? அர்ஜுனன் கொல்லப்பட்டதும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் பாண்டவசேனையைக் காப்பாற்றுவார். அதே போல ஒருக்கால் கர்ணன் கொல்லப்பட்டால் நீங்களே இந்த பெரிய சேனையைப் பாதுகாக்க நேரும். மன்னா! நான் உங்கள் நம்பிக்கையினாலேயே போரில் கொல்லப்பட்ட என் வீர சகோதரர்கள் மற்றும் மன்னர்கள் பாதையில் செல்ல விரும்புகிறேன்” என்று சல்ய மன்னரின் வீரத்தையும், புஜபலத்தையும் பாராட்டித் துரியோதனன் புகழ்ந்து உரைத்தான்.

சல்ய மன்னர், “காந்தாரி மைந்தா! நீ சேனையின் முன் என்னை தேவகி மைந்தன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனை விடச் சிறந்தவன் என்று கூறிக் கொண்டிருக்கிறாய். இதனால் நான் உன்னிடம் சந்தோஷமடைகிறேன். நீ விரும்புவது போல ராதேயனுக்கு அர்ஜுனனுடன் போர் புரியும் போது சாரத்யம் செய்வேன். ஆனால் வைகர்த்தன் என்னுடைய ஒரு நிபந்தனையை நிறைவேற்ற வேண்டும். நான் இவனிடம் என் மனதில் தோன்றுவது போலப் பேசுவேன் என்றார். துரியோதனனும் சல்யனின் நிபந்தனையை ஏற்றுக்கொண்டான். கர்ணனை அணைத்துக்கொண்டு, “வீரனே! நீ போரில் பார்த்தீர்கள் அனைவரையும் சம்ஹாரம் செய்துவிடு” என்றான்.

கர்ணன் துரியோதனனிடம், மன்னா! மத்ரராஜன் அதிக மகிழ்ச்சியுடன் பேசவில்லை. ஆகவே, இனிய சொற்களால் இவரிடம் ஏதேனும் கூறு”, என்றான். துரியோதனன் தன் கம்பீரமான குரலில் அனைவரும் கேட்குமாறு “சல்யா? இன்று கர்ணன் அர்ஜுனனுடன் போர்புரிய விரும்புகிறான். தங்களிடம், கர்ணனுடைய குதிரைகளின் கடிவாளத்தைச் சமாளிக்கும்படி மீண்டும் மீண்டும் யாசிக்கிறேன். ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அர்ஜுனனுடைய மந்திரியும், சாரதியும் என்பது போலத் தாங்களும் ராதேயனை முற்றிலும் காப்பாற்றுங்கள்” என்றான். சல்ய மன்னன் துரியோதனனை இதயத்துடன் அணைத்துக் கொண்டு, “உன் மூலம் நியமிக்கப்பட்ட காரியத்தை முழு இதயத்தோடு சுமப்பேன். ஆனால் என் நன்மையை விரும்பிக் கர்ணனிடம், பிடித்த அல்லது பிடிக்காத எந்தச் சொற்களைக் கூறினாலும் அவை அனைத்தையும் நீயும் கர்ணனும் முற்றிலும் பொறுத்துக் கொள்ள வேண்டும்” என்று கூறினான்.

கர்ணன் சல்யனிடம், “மகாராஜா! பிரம்மா மகாதேவனுடையதும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அர்ஜுனன் நன்மையிலும் எப்போதும் ஈடுபட்டிருப்பது போலத் தாங்களும் எப்போதும் எங்களுடைய நன்மையில் ஈடுபட வேண்டும்” என்று வேண்டினான். சல்யன் கர்ணனிடம், அறிவாளியே! நான் எச்சரிக்கையுடன் இருப்பது, குதிரை இயக்கம், ஞானம், வித்தை, அஸ்வசிகிச்சை இவற்றில் இந்திரனுடைய சாரதி மாதலியைப் போன்று தகுதியுடையவன். பாவமற்றவனே! நீ போர்க்களத்தில் அர்ஜுனனோடு போர் புரியும் போது, நான் உன்னுடைய குதிரைகளைச் செலுத்துவேன். நீ கவலையற்று இரு” என்றார். துரியோதனனும் கர்ணனிடம், “இந்திரனின் சாரதி மாதலியைப் போல ஸ்ரீ கிருஷ்ணனை விடச் சிறந்த இந்த சல்ய மன்னர் உன்னுடைய தேரின் குதிரைகளைக் கட்டுப்படுத்துவார். இந்தத்தேர் நிச்சயம் பார்த்தர்களைக் கொல்லும்” என்ற உற்சாக மூட்டிப் பேசினான்.

17 ஆம் நாள் போர் தொடங்குதல்

பின்னர் கௌரவ சேனை போருக்கு ஆயத்தமாயிற்று. கர்ணன் தன் தேரோட்டியாக இருக்கச் சல்யமன்னர் ஒப்புதல் அளித்ததால் மிகுந்த மகிழ்ச்சியோடு இருந்தான். அவனுடைய தேரின் சாரதி கர்ணனின் கட்டளையை ஏற்று முறைப்படி மங்களச் சடங்குகள் செய்யப்பட்ட தேரைக் கொண்டு வந்து நிறுத்தினான். தேரை வலம் வந்து, சூரியனை வலம் வந்த கர்ணன் சல்யமன்னரை முதலில் தேரில் அமருமாறு வேண்டினான். சல்யன் தேரில் சிங்கம் பெரிய மலைமீது ஏறுவது போல் அந்தப் பெரிய தேரில் ஏறி அமர்ந்தார். கர்ணனும் மின்னலுடன் கூடிய மேகத்திற்கிடையில் சூரியனும் இருப்பது போலத் தேரில் ஏறினான். வானத்தில் சூரியனும், அக்னியும் ஒன்றாகப் பிரகாசிப்பதைப் போலக் கர்ணனும், சல்யனும் அத்தேரில்

பொலிவுடன் திகழ்ந்தனர்.

கர்ணன்-சல்யன் உரையாடல்

கர்ணன் சல்யரிடம், “மகாபாஹோ! என் குதிரைகளை முன்னால் செலுத்துங்கள். நான் பாண்டவர்கள் ஐவரையும் இன்று வதம் செய்துவிடுவேன் இன்று ஆயிரக்கணக்கான கங்கபத்திர பாணங்களைப் பொழியும் கர்ணனான என்னுடைய பாஹு பலத்தை அர்ஜுனன் பார்க்கட்டும்” என்று கூறினான். சல்யன் கர்ணனிடம், “குதபுத்திரா! நீ எவ்வாறு பாண்டவர்களை அவமதிக்கிறாய்? அவர்கள் அனைவரும் அனைத்து அஸ்திரங்களையும் அறிந்தவர்கள் வில்லாளிகள்; பலசாலிகள்; போரில் பின் வாங்காதவர்கள்; வெல்ல முடியாதவர்கள். எல்லாவற்றையும் விடச் சத்திய பராக்கிரமிகள். ராதேயா! நீ போர்க்களத்தில் காண்டவத்தின் கம்பீர கோஷத்தைக் கேட்கும் போது இவ்வாறு கூற மாட்டாய். பீமசேனன் போர்க்களத்தில் யானைகளின் தந்தங்களை ஓடித்து அழிப்பதைக் காணும்போது இவ்வாறு கூற மாட்டாய். போரில், தருமபுத்திரர் நகுல-சகதேவர், மற்ற வெல்ல முடியாத மன்னர்கள் அனைவரும் விரைந்து அம்பு மழை பொழிந்து பகைவர்களைச் சம்ஹாரம் செய்யும் போது இவ்வாறு கூறமாட்டாய்” என்றார். கர்ணன் மத்ரராஜனின் சொற்களை அலட்சியம் செய்து, “விரைந்து செல்லுங்கள்” என்று மட்டும் கூறினான்.

கௌரவ சேனையில் அபசகுனங்கள் தோன்றுதல்

பெரும் வில்லாளியான கர்ணன் போரை விரும்பிப் போர்க்களத்தில் துணிந்து நின்றபோது கௌரவர் அனைவரும் மிக மகிழ்ச்சியுடன் கோலாஹலம் செய்தனர். கர்ணனும், கௌரவ வீரர்களும் போருக்குப் புறப்பட்டதும் பூமி அசையத் தொடங்கியது. தெளிவற்ற சொற்கள் கேட்கலாயின. சூரிய மண்டலத்திலிருந்து 7 கிரஹங்கள் வெளிப்பட்டுக் காணப்பட்டன. எரி நகூஷத்திரங்கள் விழுந்தன; மழையின்றி இடி இடித்தது. புயல் வீசியது. விலங்குகளும், பறவைகளும் பெரும் துன்பத்தை அறிவித்தவாறு பலமுறை கௌரவர்களின் சேனையை வலமாக்கிச் சென்றன. கர்ணன் புறப்பட்டதுமே அவனுடைய குதிரைகள் பூமியில் விழுந்தன. பயங்கர தொல்லைகள் தோன்றிக் கௌரவர்களின் அழிவை அறிவித்துக் கொண்டிருந்தன. ஆனால் தெய்வத்தால் மோகிக்கச் செய்யப்பட்டதால் அவர்கள் அனைவரும் இத்தீய சகுனங்களைப் பற்றிச் சிந்திக்கவில்லை.

கர்ணனின் தற்புகழ்ச்சி

கர்ணனின் தேர் புறப்பட்டதும் மன்னர்கள் அனைவரும் அவனுக்கு

ஐயகோஷம் செய்தனர். சூரியனைப் போன்ற தேஜஸ்வியும், போரில் வல்லவனுமான கர்ணன், பீஷ்மர், துரோணர் இவர்களின் பராக்கிரமம் வெற்றி பெறாததையும் அர்ஜுனனின் அற்புதமான செயல்களை எண்ணியும், கர்வத்தால் ததிக்கப்பட்டுக் கோபத்தால் பெருமூச்சுவிட்டுச் சல்யரிடம் கூறலானான்; “மன்னா! நான் தேரில் ஆயுதங்களோடு அமர்ந்திருக்கும் போது இந்திரனே போருக்கு வந்தாலும் எனக்குப் பயம் உண்டாகாது. பீஷ்மரும், துரோணரும் பகைவரால் கொல்லப்பட்ட பின்னும் எனக்குப் பயம் உண்டாகவில்லை. என்னைத் தவிர வேறு யாராலும் அர்ஜுனனின் வேகத்தைச் சகிக்க முடியாது.

பலம், தைரியம், அஸ்திர ஞானம் முதலியவை நிரம்பிய ஆசாரியாரும் போரில் கொல்லப்பட்டு விட்டார். துரியோதனனுடைய புருஷார்த்தம் அமுந்தி விட்ட நிலையில் அவனுக்கு என்னுடைய உதவி சிறப்பாகத் தேவைப்படுகிறது. பாண்டவர்களுடன் வாசுதேவனும், சாத்யகியும் இருக்கும் இடத்திற்கு வேறு எந்த வீரன் துணிவுடன் செல்வான்? ஆதலால் மகாராஜா! நீ விரைந்து தேரைச் செலுத்து. நான் அவர்கள் அனைவரையும் கொன்று விடுவேன்; அல்லது அவர்களால் கொல்லப்படுவேன். சல்யா! நான் அந்த வீரர்களுக்கிடையில் போகமாட்டேன் என்று கருதாதே. நான் குந்தி புதல்வர்களுடன் நிச்சயம் போரிடுவேன். துரியோதனனின் வெற்றிக்காக என்னுடைய உயிரையும் கூட நான் தியாகம் செய்து விடுவேன்.

மன்னா! என் குரு பரகராமர் புலித்தோலால் மூடப்பட்ட, உத்தமமான குதிரைகள் பூட்டப்பட்ட இந்தத் தேரை எனக்குக் கொடுத்துள்ளார். இதில் மூன்று தங்கமய கோஷங்களும், வெள்ளிமயமான திரிவேணுவும் உள்ளன. ஏராளமான ஆயுதங்கள் இதில் நிரப்பப்பட்டுள்ளன. வெண் சங்கம் வைக்கப்பட்டுள்ளது. உத்தமமான இந்தத் தேரில் அமர்ந்து நான் அர்ஜுனனைக் கொன்று விடுவேன். அல்லது பீஷ்மருக்கு முன் யமலோகம் சென்று விடுவேன். இந்தப் போரில் தன் கணங்களோடு யமன், வருணன், குபேரன், இந்திரன் அனைவரும் ஒன்றாக வந்து, அர்ஜுனனைக் காப்பாற்ற விரும்பினாலும் நான் அவர்கள் அனைவருடனும் அர்ஜுனனை வென்று விடுவேன்” என்று கர்ணன் கர்வத்துடன் தன்னைத் தானே புகழ்ந்துரைத்துக் கொண்டான்.

சல்யன் கர்ணனை அவமதித்துக் கேலி செய்தல்; கர்ணனின் கோபம்

கர்ணனின் சொற்களைக் கேட்ட மத்ராஜன் அவனை அவமதித்துக் கேலி செய்யலானார்; “கர்ணா! போதும் நிறுத்து. நீ அதிக ஆவேசத்தில் உன்னுடைய சக்தியை விட அதிகமான விஷயங்களைக் கூறிவிட்டாய்.

சிறந்த அர்ஜுனன் எங்கே? அதர்மனான நீ எங்கே? கூறு பார்க்கலாம். இந்திரனின் அமராவதி நகருக்கு இணையாகச் சொல்லப்படும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் நகரத்தைக் கலக்கி அவரது தங்கை சுபத்ராவை அபகரிக்க வேறு எந்த வீரன் உள்ளான்? ஒரு காட்டு விலங்கைக் கொல்லும் விஷயத்தில் ஈஸ்வரர்களுக்கெல்லாம் ஈஸ்வரனான சிவபிரானைப் போருக்காகச் சவால் விட்டு அழைக்கும் வீரன் அர்ஜுனனைத் தவிர வேறு யார் உள்ளார்?

அர்ஜுனன் அக்னியின் கௌரவத்தை ஏற்று, கருட, பிசாசு, யக்ஷ, தேவ, அசுர, நாக, மனிதர்களையும் பாணங்களால் வென்று அக்னிக்கு விருப்பமான ஹவிஸை அளித்தார். குரு ஜாங்கால பிரதேசத்தில் கோஷ யாத்திரையின் போது, கந்தர்வர்களை வென்று அவர்களால் சிறைப் பிடிக்கப்பட்ட துரியோதனனைக் காப்பாற்றியவர் யார்? கர்ணா! நினைவிருக்கிறதா? அந்தப் போரில் நீ தான் எல்லோருக்கும் முதலில் ஓடிவிட்டாய். விராட நகரத்தில் பசுவை அபகரிக்கும் போது அர்ஜுனன் மிகுந்த சேனையுடன் நிரம்பியிருந்த உங்கள் அனைவரையும் பீஷ்மர், துரோணர், அஸ்வத்தாமாவுடன் தோற்கச் செய்தார். அப்போது நீ ஏன் அவரை வெல்லவில்லை?

குதபுத்திரா! இன்று உன்னுடைய வதத்திற்கான இந்த உத்தமமான போர் வந்துள்ளது. நீ பகைவரின் பயத்தோடு ஓடாவிட்டால், அவசியம் கொல்லப்படுவாய்” என்று சல்யமன்னன் பகைவரின் பராக்கிரமம் என்ற மிகவும் கசப்பான உண்மையைக் கூறினார். அவர் இவ்வாறு பேசத் தொடங்கியதும், கர்ணன் கோபத்தால் எரிந்தான். சல்யனிடம் கூறினான்; “இருக்கட்டும், இருக்கட்டும் இப்போது எதற்கு அதிகம் உளறுகிறாய்? இப்போது எனக்கும், அர்ஜுனுக்கும் போர் வந்துள்ளது. ஒருவேளை அர்ஜுனன் போரில் இறந்து விட்டாலோ அல்லது தோற்கச் செய்தாலோ, உன்னுடைய இந்த அதிகப்பிரசங்கித் தனமான பேச்சு சரியாகவும், நல்லதாகவும் இருக்கும், என்றான். கர்ணனின் சொற்களைக் கேட்ட சல்யன் பதிலேதும் பேசவில்லை. பிறகு கர்ணன் கட்டளையிட்டவாறு சல்யன் தேரை முன்னே எடுத்துச் சென்றார்.

கர்ணன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களைப் பற்றிக் கூறுபவர்களுக்கு விரும்பிய செல்வம் அளிப்பதாக அறிவித்தல்

புலித்தோல் திரையிடப்பட்ட, வெண் குதிரைகள் பூட்டப்பட்ட கர்ணனின் தேர் பாண்டவ சேனையை நோக்கி முன்னேறியது. அப்போது கர்ணன் பாண்டவப்படை வீரர்களைக் கண்டு ஒவ்வொருவரிடமும் இன்று எனக்கு யார் அர்ஜுனனைக் காட்டுவானோ அவனுக்கு விரும்பும் செல்வத்தை

அளிப்பேன். 100 பசுக்களையும் பால்கறக்கும் வெண்கலப் பாத்திரங்களையும் அளிப்பேன். 100 பெரிய கிராமங்களை அளிப்பேன். போதாதென்றால் காளைகள் பூட்டப்பட்ட தங்கத் தேரை அளிப்பேன். போதாதென்றால் 100 யானைகளும், 100 கிராமங்களும், தங்கத்தாலான 100 தேர்களும், 10000 குதிரைகளையும் அளிப்பேன்.

அர்ஜுனனைக் காட்டும் மனிதன் இந்தச் செல்வம் போதாதென்று கருதினால் தங்கத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்ட குதிரைகளைத் தருவேன். காபூலி குதிரைகள் பூட்டப்பட்ட தங்கத் தேரை அளிப்பேன். பாகர்களோடு பயிற்றுவிக்கப்பட்ட 100 யானைகளை வழங்குவேன். அவன் திருப்தியடையாவிட்டால் செழிப்புமிக்க 14 கிராமங்களை அளிப்பேன். ஸ்ரீ கிருஷ்ணாரஜுனர்களைப் பற்றித் தெரிவிப்பவர்க்கு அவ்விருவரையும் கொண்டு அவர்களுடைய செல்வம் முழுவதையும் அளித்து விடுவேன்” என்றான். தொடர்ந்து தன் உத்தம சங்கத்தை உரத்த குரலில் ஒலித்தான். கர்ணனின் சொற்களைக் கேட்ட துரியோதனன் மிகவும் மகிழ்ந்தான்.

சல்யன் கர்ணனிடம் மிகவும் ஆட்சேபணைக்குரிய சொற்களைக் கூறுதல்

அப்போது சல்யன் கர்ணனிடம் பேசலானார், “சூத புத்திரா! நீ எந்த புருஷனுக்கும் தங்கத் தேரை அளித்து விடாதே. இன்று நீ நிச்சயம் அர்ஜுனனைப் பார்க்கப் போகிறாய். ராதேயா! நீ முட்டாள் தனத்தால் இங்கு குபேரனைப் போல் செல்வத்தை அள்ளி வீசுகிறாய். எந்த முயற்சியும் இல்லாமலே நீ அர்ஜுனனைக் காணப் போகிறாய். தகுதியற்றவர்களுக்குச் செல்வத்தைத் தானம் அளிப்பதால் உண்டாகும் குற்றங்களை நீ அறியவில்லை என்பது தெரிகிறது. சூதா! நீ பெரும் செல்வத்தை அளிப்பதாகக் கோஷமிட்டுக் கொண்டிருக்கிறாய். அதன் மூலம் நீ யாகங்களை நடத்து. ஸ்ரீ கிருஷ்ணனையும் அர்ஜுனனையும் நீ கொல்ல விரும்பும் மனக்கோட்டை வீணானது. ஒரு நரி போரில் இரு சிங்கங்களைக் கொன்று வீழ்த்திய விஷயத்தை நாங்கள் ஒருபோதும் கேள்விப்பட்டதில்லை.

இதுவரை யாரும் விரும்பாத பொருளை நீ விரும்புகிறாய். எரியும் தீயில் விழுவதில் இருந்து உன்னைத் தடுக்கக்கூடிய நண்பர்கள் யாரும் இல்லை என்று தெரிகிறது. உனக்குக் கடமை, கடமை இல்லாதது என்ற ஞானம் இல்லை. ஐயமின்றிக் காலன் உன்னைப் பழுக்க வைத்துள்ளான். இல்லாவிடில் உயிர் வாழ விரும்பும் எந்தப் புருஷன் இவ்வாறு கேட்கத் தகாத, ஏராளமான, அதிகப் பிரசிங்கித் தனமான சொற்களைக் கூறமுடியும்? ஒருவன் கழுத்தில் பாறையைக் கட்டிக்கொண்டு, இரு கைகளாலும் கடலைக் கடக்க விரும்புவதைப் போல உன்னுடைய செயலும், ஆசையும் உள்ளது.

நீ நன்மையை அடைய விரும்பினால், வியூகம் அமைத்துக் கொண்டு நிற்கும் வீரர்களோடு பாதுகாப்பாக இருந்து அர்ஜுனனோடு போரிடு. துரியோதனனுடைய நன்மைக்காகவே நான் இவ்வாறு கூறுகிறேன். உனக்கு உயிர் வாழ விருப்பம் இருந்தால் என்னுடைய சொல்லை நம்பு” என்று கூறினார்.

கர்ணன் அவரிடம், “சல்யா? நான் என் நலத்தை விரும்பிப் போர்க்களத்தில் அர்ஜுனனைப் பெற விரும்புகிறேன். ஆனால் நீயோ வாயால் நண்பன்; உண்மையில் பகைவன். என்னை இங்கு பயமுறுத்த விரும்புகிறாய். ஆனால் இன்று என்னை என்னுடைய தீர்மானத்திலிருந்து யாரும் அசைக்க முடியாது” எனப் பதிலிறுத்தான். கர்ணன் இவ்வாறு கூறியதும், மத்ரராஜன் சல்யன் கர்ணன் மேலும் கோபம் கொள்ளும்படியான சொற்களைக் கூறத் தொடங்கினார்.

சல்யன் மேலும் கர்ணனை ஆட்சேபித்துக் கூறுபவை

கர்ணா! அர்ஜுனனுடைய கூர்மையான பாணங்கள் உன் உடலில் தைக்கத் தொடங்கும்போது அர்ஜுனனைப் பற்றிக் கேட்டுத் திரிந்ததற்காக நீ வருத்தப்படப் போகிறாய். தன் தாயின் மடியில் தூங்கும் சிறுவன் சந்திரனைப் பிடிக்க விரும்புவதைப் போல, நீ தேரில் அமர்ந்து கொண்டு தேஜஸ்வியான அர்ஜுனனைத் தோற்கடிக்க விரும்புகிறாய். அர்ஜுனனோடு நீ போரிட விரும்புவது கூரிய முனையுடைய திரிகுலத்தால் சரீரத்தைச் சொறிந்து கொள்ளுவது போன்றதாகும். சூத புத்திரா! வேகமாகத் துள்ளிக் குதிக்கும் சிறிய மான் பெரிய உடலும், பிடரியும் கொண்ட சிங்கத்தை வலுவில் போருக்கு அழைப்பதைப்போல இன்று நீ அர்ஜுனனைப் போருக்கு அழைக்கிறாய் தேரோட்டி மகனே! நீ பெரும் பராக்கிரமியான ராஜகுமாரன் அர்ஜுனனை அழைக்காதே. நரி பலமிகுந்த சிங்கத்திடம் சென்று அழிந்துவிடுவது போல நீயும் அர்ஜுனனோடு பொருதி அழிவாகிய பள்ளத்தில் விழாதே.

கர்ணா! ஒரு முயல் ஈஷா தண்டம் போன்ற பெரிய தந்தங்களைக் கொண்ட மதம் ஒழுகும் யானையைப் போருக்கு அழைப்பதைப்போல நீயும் தனஞ்ஜயனைப் போர்க்களத்திற்கு அழைக்கிறாய். புற்றில் இருக்கும் மிக விஷம் கொண்ட கருநாகத்தைத் தடியால் துளைப்பது போல் நீ அர்ஜுனனோடு போரிட விரும்புகிறாய். கர்ணா! நீ முட்டாள். குள்ளநரி சிங்கத்தை மதித்துக் கர்ஜிப்பது போல நீயும் சிங்கம் போன்ற அர்ஜுனனை நோக்கிக் கர்ஜித்துக் கொண்டிருக்கிறாய். கர்ணா! ஒரு பாம்பு தன் வீழ்ச்சிக்காகப் பறவைகளில் சிறந்த வேகமுடைய வைனதேயன் கருடனை அழைப்பது போல நீயும்

உன்னுடைய அழிவிற்காகவே தனஞ்ஜயனைப் போருக்கு அழைக்கிறாய். நீ சந்திரோதய சமயத்தில் வளர்ச்சி பெறும் உயரமான அலைகள் நிரம்பிய ஆழமான கடலைப் படகின்றி இருகைகளின் உதவியால் கடக்க விரும்புகிறாய்.

மகனே கர்ணா! காளையைப் போன்ற பார்த்தன் தனஞ்ஜயனை நீ வலுவில் போருக்கு அழைக்கிறாய். மகாபயங்கரமான மேகத்தை எதிர்த்துத் தவளை கத்துவதைப் போல, நீ அஸ்திரமழை பொழியும் மனித மேகமான அர்ஜுனனைக் குறித்துக் கர்ஜித்துக் கொண்டிருக்கிறாய். தன் வீட்டில் அமர்ந்த ஒரு நாய் காட்டில் வாழும் புலியை நோக்கிக் குரைப்பது போல நீயும் மனித சிங்கமான அர்ஜுனனைப் பார்த்துக் குரைத்துக் கொண்டிருக்கிறாய். காட்டில் முயல்களோடு வாழும் நரி சிங்கத்தைப் பார்க்காத வரை தன்னையே சிங்கம் என்று கருதுவதைப்போல நீயும் போரில் அர்ஜுனனைப் பார்க்காத காரணத்தால் தன்னையே சிங்கம் என்று கருதிக் கொண்டிருக்கிறாய். ஒரே தேரிலமர்ந்து, சூரிய சந்திரரைப் போலச் சோபையுறும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களைப் பார்க்காத வரை நீ தன்னையே புலியாகக் கருதுகிறாய்.

கர்ணா! போரில் காண்டீவத்தின் டங்காரம் கேட்காதவரை நீ விரும்பிய படி உளற முடியும். தன் தேரின் கடகட ஒலியாலும், வில்லின் டங்காரத்தினாலும், பத்து திசைகளும் எதிரொலிக்குமாறு சிங்கம் போல அர்ஜுனன் கர்ஜிக்கும்போது நீ உடனே நரியாகி விடுவாய். ஓ மூடா! நீ எப்போதுமே நரிதான். அர்ஜுனன் எப்போதும் சிங்கம்தான். வீரர்களிடம் த்வேஷம் வைப்பதால் நீ நரியைப் போலக் காணப்படுகிறாய். நீ பலமற்றவன். அர்ஜுனன் பல முடையவர். பொய்யும், உண்மையும், விஷமும்-அமுதமும் தன்னுடைய தனித்தனி ஆளுமையைக் கொண்டவை என்பதைப் போல, நீயும் அர்ஜுனனும் தத்தம் கர்மங்களுக்காக எல்லா இடங்களிலும் பிரசித்தமானவர்கள்” என்று சல்யமன்னன் கூறினார். கர்ணனைப் பாம்பிற்கும், நரிக்கும், நாய்க்கும் சமமானவனாகவும், அர்ஜுனனைக் கருடன், சிங்கம் இவற்றிற்கு இணையாகவும் சல்யன் கூறினார். கடுமையான சொல்லம்புகளால் தன்னை அடித்த சல்யன் மீது கர்ணன் மிகுந்த சினம் கொண்டான். அதனாலேயே இவர் சல்யன் எனப் பெயர் பெற்றார் எனத் தீர்மானித்து அவரிடம் கூறலானான்.

கர்ணன் சல்யனை ஏசுதல்; மத்ரதேசத்தினரை நிந்தித்தல்; கொன்று விடுவதாகப் பயமுறுத்துதல்

சல்யா! குணமுடைய மனிதர்களின் குணங்களைக் குணமுடையவனே

அறிவான். குணமில்லாதவன் அறிய மாட்டான். நீ நற்குணங்களே இல்லாதவன். பிறகு நல்ல குணங்களையும், தீய குணங்களையும் எவ்வாறு அறிவாய்? சல்யா! நான் அர்ஜுனன் மற்றும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் பராக்கிரமத்தை நன்கறிந்தே அவர்களைப் போருக்கு அழைக்கிறேன். என்னுடைய சர்ப்பமயமான, பூஜிக்கப்பட்டு, பாதுகாக்கப்படும் இப்பாணம் அர்ஜுனனையும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணனையும் அழிப்பதற்காகவே என்னால் காப்பாற்றப்படுகிறது. துஷ்டனான நீ பயத்தால் பொருந்தாத சொற்களைக் கூறுகிறாய். துஷ்ட-பாவி தேசத்தில் தோன்றிய நீசனான கூத்திரிய குலத்தின் தீயைப் போன்ற துர்ப்புத்தி சல்யா! நீ அவ்விருவரையும் உன் சுயநலத்திற்காகத் துதிக்கிறாய். இன்று போரில் நான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களைக் கொன்று உன்னையும் வதம் செய்யப் போகிறேன். ஒன்று நான் அவர்களைக் கொல்லுவேன்; அல்லது அவர்களால் கொல்லப்படுவேன்.

நீச தேசத்தில் தோன்றிய முட்டாள் சல்யா? மத்ர தேசத்தினரைப் பற்றி வழங்கும் பாடல்களின் செய்தியை என்னிடமிருந்து கேட்டுச் சகித்துக்கொள். அல்லது பதில் கொடு. மத்ர தேசத்தினன் எப்போதும் நண்பனுக்குத் துரோகம் செய்பவன். நீசத்தனமான சொற்களைப் பேசுபவன்; யாரிடமும் நட்பு கொள்ளாதவன். பொய் பேசுபவன்; எப்போதும் கபடமானவன். மத்ர தேசத்தினர் கடைசிவரை துஷ்டர்களாகவே இருப்பவர்கள். சிஷ்டாசாரம் அற்றவர்கள். கோ மாமிசத்துடன், மதுவைப் பருகி ஆடிப்பாடிக் காமத்துடன் கூடிய காரியங்களில் களிப்படைபவர்கள். பாவச் செயல்கள் மிகுந்த மத்ரவாசிகளிடம் தர்மம் இல்லை. நட்பு செய்யவோ, பகைத்துக் கொள்ளவோ கூடாதவர்கள். தேளின் விஷத்திற்கு ஈடாகச் சொல்லப்படுபவர்கள்.

பெண்கள் அடக்கமின்றி ஆடைகளைக் களைந்து நடனமாடி மரியாதையை இழக்கும் தேசம் மத்ர தேசம். ஒட்டகங்களையும், கழுதைகளையும் போல நின்றவாறே சிறுநீர் கழிக்கும் மத்ரவாசிப் பெண்ணின் புதல்வனான நீ எனக்குத் தர்ம உபதேசம் செய்ய விரும்புகிறாயா? மத்ரவாசி தலை முடியிலிருந்து கால்நகத்தின் நுனி வரை நிந்தைக்குரியவன். மத்ர தேச மக்களைப் பற்றி நானும், பிறரும் இது போன்ற ஏராளமான விஷயங்களைக் கூற முடியும். மத்ர, சிந்து சௌவீர தேசத்துப் பாவம் நிறைந்த தேசங்களின் மிலேச்சர்களுக்கு இவ்வுலகின் தர்மத்தைப் பற்றி எவ்வாறு அறிய முடியும்? போரில் கொல்லப்படுவதே கூத்திரியர்களின் மிகச் சிறந்த தர்மம். நான் போரில் உயிர் துறந்து சொர்க்கத்தை அடைய விரும்புகிறேன். துரியோதனனுக்குப் பிரியமான நண்பனான என்னுடைய செல்வமும் உயிரும் அவனுக்காகவே உள்ளது.

பாவதேசத்தில் பிறந்த சல்யா! பாண்டவர்கள் எங்களுடைய

ரகசியங்களை அறிவதற்காகவே உன்னை இங்கு விட்டிருக்கிறார்கள் என்று தோன்றுகிறது. ஏன் எனில் நீ என்னிடம் பகைவனைப் போலவே பேசிக் கொண்டிருக்கிறாய். உன்னைப் போன்ற நூற்றுக்கணக்கானவர்களாலும் என்னைப் போரில் இருந்து விலக்க முடியாது. நீ வெயிலால் துன்புற்ற மானைப் போல அழவாவது செய். உலர்ந்தாவது போ. கூடித்திரிய தர்மத்தில் நிலைத்த கர்ணனான என்னை அச்சுறுத்த முடியாது. நான் திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்களைக் காப்பாற்றுவதற்காகப் போரில் துணிந்து நிற்கிறேன். சல்யா! பேசாமல் உட்கார்ந்திரு. மத்ர தேசத்து நராதமா! நீ பேசாமலிருக்கா விட்டால் உன்னைத் துண்டு துண்டாக்கி மாமிசம் உண்ணும் பிராணிகளுக்குப் போட்டுவிடுவேன். சல்யா! முதலாவது நான் என் நண்பன் துரியோதனன் மற்றும் திருதராஷ்டிரனின் காரியத்தைப் பார்க்கிறேன். இரண்டு, என் நிந்தைக்காக நான் பயப்படுகிறேன். மூன்றாவதாக நீ விரும்பியவாறு பேசுவதை மன்னிப்பதாக வாக்களித்திருக்கிறேன். இந்த மூன்று காரணங்களாலேயே நீ இதுவரை உயிரோடு இருக்கிறாய். மத்ரராஜா! மறுபடி இவ்வாறு பேசினால் என்னுடைய கதையால் உன்னுடைய தலையைப் பொடிப் பொடியாக்கி விடுவேன். நீச தேசத்தில் பிறந்த சல்யா? இன்று இங்கு ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும், அர்ஜுனனும் கர்ணனைக் கொன்றார்கள்; அல்லது கர்ணன் அவ்விருவரையும் கொன்றான் என்பதைக் கேட்கவும் பார்க்கவும் போகிறார்கள்”, என்ற கர்ணன் சிறிதும் பயமின்றிச் சல்யனிடம் “போ, போ” என்று கூறினான்.

சல்யமன்னன் கர்ணனிடம், சாரதியின் கடமையையும், ஒரு அின்னம் மற்றும் காக்கையின் கதையையும் கூறுதல்

அதிரத புத்திரன் கர்ணனின் பேச்சைக் கேட்ட சல்யமன்னர் தன் குலச்சிறப்பையும், ஒரு சாரதியின் கடமையையும் எடுத்துக் கூறலானார்; “சூத புத்திரா! நான் போரில் புறமுதுகிடாத யக்ஞ, பராயண பட்டம் சூட்டப்பட்ட மன்னர்களின் குலத்தில் தோன்றியவன். தர்மத்தில் ஈடுபட்டவன். மதுவினால் ஒருவன் மதம் கொள்வது போல நீயும் உன்மத்தனாகத் தோன்றுகிறாய். உன் நன்மையை விரும்பும் நண்பன் என்ற முறையில் நான் கூறப்போகும் காக்கையின் கதையை எடுத்துக்காட்டாகக் கொண்டு உன் விருப்பப்படி நடந்து கொள். நீ நிரபராதிமான என்னைக் கொன்று விடும் அளவுக்கு நான் எந்தக் குற்றமும் செய்ததாக எனக்கு நினைவில்லை. நான் துரியோதனனின் நன்மையை விரும்பியே சாரதியாகித் தேரில் அமர்ந்துள்ளேன். உன்னுடைய நன்மை, தீமையை அறிந்த உனக்கு எல்லாவற்றையும் கூறுவது என்னுடைய கடமையாகும்.

சமமான-சமமற்ற நிலை, ரதியின் பலம், பலமின்மை, ரதியோடு

குதிரைகளின் தொடர்ந்த உழைப்பும் கஷ்டமும், அஸ்திரங்களின் இருப்பு பற்றிய அறிவு, வெற்றி-தோல்வியை அறிவிக்கும் பசு, பசுதிகளின் மொழி, பாரம், அதிகபாரம், அறுவை சிகிச்சை, அஸ்திரப் பிரயோகம், போர், சுப, அசுப காரணங்கள் ஆகிய எல்லா விஷயங்களையும் அறிந்து கொள்வது எனக்கு அவசியமாகும். ஏன் எனில் நான் இந்தத் தேரின் ஒரு குடும்பி ஆவேன். கர்ணா! அதனாலேயே உனக்கு எடுத்துக்காட்டாக இந்தக் காக்கையின் கதையைக் கூறுகிறேன். கேள்” என்று சல்யன் கூறத் தொடங்கினார்.

ஒரு தர்மவானான அரசன் ஆண்ட கடற்கரை தேசத்தில், வாழ்ந்துவந்த செல்வம் மிக்க வைசியனின் புதல்வர்கள் உண்டு மிஞ்சிய எச்சிலை ஒரு காக்கை உண்டு வளர்ந்து வந்தது. தான் பெற்ற எச்சில் உணவினால் மிகுந்த கர்வம் கொண்டது. தன்னைத் தானே சிறந்தவனாக நினைத்தது. ஒரு நாள் மாணசரோவரில் வாழ்ந்து வந்த ராஜஹம்சங்கள் அந்தக் கடற்கரைப் பிரதேசத்தை வந்தடைந்தன. எச்சிலை உண்டு வளர்ந்த காகம், அந்த அன்னங்களில் சிறந்த ஒரு அன்னத்திடம், தன்னால் நூறுவகையாகப் பறக்க முடியும் என்று கூறி, அன்னத்தை வலியப் போட்டிக்கு அழைத்தது. அன்னமும் அக்காக்கையின் போட்டியை ஏற்றுக்கொண்டது. இரண்டும் போட்டியிட்டுப் பறக்கத் தொடங்கின.

பறக்கத் தொடங்கியதும் காக்கை பல்வேறு விதமாகப் பறந்து காட்டியது. இச்சமயம் அன்னம் மேற்குத் திசையின் கடலின் மேல் இரு நாழிகை நேரம் பறந்தது. அன்னத்தைப் பின் தொடர்ந்த காகம் பறக்க இயலாமல் சோர்ந்து களைத்துப்போனது. பறக்க இயலாமல் கடல் நீரில் விழுந்து, எழுந்து, பறக்க முயற்சித்தது. அன்னம் காகத்திடம் நீ கூறிய நூறு வகையான பறக்கும் செயலில் இது எந்த வகையைச் சேர்ந்தது என்று கேட்டது காகம் வெட்கத்துடன் மீண்டும் தண்ணீரில் விழுந்து தத்தளித்தது. காகத்தின் பால் கருணை கொண்ட அன்னம் அதனைத் தன் கால்களினால் மெதுவே பற்றித் தூக்கித் தன் சிறகுகளின் மேல் வைத்துக் காப்பாற்றிப் பறந்து வந்து மீண்டும் அதனை அக்கடற்கரையிலேயே சேர்த்தது. பின்னர் தன் இடம் நோக்கிச் சென்று விட்டது. கர்ணா! இவ்விதம் அன்னத்தினால் காப்பாற்றப்பட்ட காக்கை, அன்னத்திடம் தோற்று, எச்சில் சோற்றினால் ஏற்பட்ட தன்னுடைய பல, பராக்ரம கர்வத்தை விட்டு விட்டு அமைதியாகி விட்டது.

சல்யன் காணனை எச்சிலை உண்டு வளர்ந்தவன் என நிந்தித்தல்

கர்ணா! அன்னத்திடம் தோற்ற காகத்தைப் போலவே திருதராஷ்டிரனின்

புதல்வர்கள் உனக்கு எச்சிலை ஊட்டி, ஊட்டி வளர்த்துள்ளார்கள் என்பதில் ஐயம் இல்லை. கர்ணா! இதனாலேயே, நீ உனக்குச் சமமானவர்களையும், உன்னை விடச் சிறந்தவர்களையும் அவமதித்துள்ளாய். விராட நகரத்தில் துரோணர், அஸ்வத்தாமா, கிருபாசாரியார், பீஷ்மர் மற்றும் கௌரவ வீரர்கள் உன்னைக் காப்பாற்றினார்கள். அப்போது தனியாக வந்த அர்ஜுனனை நீ ஏன் வதம் செய்யவில்லை. அப்போது உன்னுடைய பராக்கிரமம் எங்கே போனது? ரண பூமியில் உன்னுடைய சகோதரன் அர்ஜுனனால் கொல்லப்பட்ட போது, கௌரவர்களுக்கு முன்னால், எல்லோருக்கும் முதலில் நீயே ஓடினாய். த்வைத வனத்தில் கந்தர்வர்கள் துரியோதனனைக் கைது செய்தபோது முதலில் நீயே புற முதுகிட்டாய். அங்கு அர்ஜுனன் தான் துரியோதனனைக் காப்பாற்றினார்.

உன்னுடைய குரு பரகராமர் கூட அரச சபையில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களின் பிரபாவத்தை வருணித்தார். பீஷ்மர், துரோணர், முதலியோரும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள் வதம் செய்ய முடியாதவர்கள் என்று கூறியுள்ளனர். எல்லா உயிரினங்களிலும், பிராமணன் சிறந்தவன் என்பது போல, அர்ஜுனன் உன்னை விடச் சிறந்தவராவார். நீ இப்போதே தேரில் அமர்ந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களைப் பார்ப்பாய். காகம் அன்னத்திடம் சரணடைந்து உயிர் பிழைத்தது போல் நீயும் வார்ஷ்ணேயன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடமும், தனஞ்ஜயனிடமும் சரணடைந்து விடு. மின்மினிப் பூச்சி, ஒளி மிக்க சந்திர சூரியர்களைத் திரஸ்கரிப்பது போல, நீ, தேவ, அசுர மனிதரில் சிறந்த அவ்விரு கிருஷ்ணர்களையும் முட்டாள் தனத்தால் அவமதிக்காதே. ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள் தம் தேஜஸால் எல்லா இடங்களிலும் புகழ் பெற்றவர்கள். நீயோ மின்மினிப் பூச்சிக்குச் சமமானவன். சூத புத்திரா! நீ மகாத்மாவான அவ்விருவரையும் அவமதிக்காதே. பெரிதாகப் பேசுவதை நிறுத்திப் பேசாமல் உட்கார்ந்து கொண்டிரு” என்று சல்யன் கர்ணனிடம் கூறினார்.

கர்ணன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களின் பிரபாவத்தை ஏற்றுக் கொள்ளாதல்

மத்ரராஜனின் சொற்களைக் கேட்ட தைரியசாலி கர்ணன் அவரிடம், “சல்யா! ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும் அர்ஜுனனும் எத்தகையவர்கள் என்பது எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். அர்ஜுனனின் சாரதியாகிய ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் பலத்தையும், அர்ஜுனனின் பெரும் திவ்யாஸ்திரங்களையும் நான் நன்றாக அறிவேன். அவ்விரு கிருஷ்ணர்களும் சஸ்திரதாரிகளில் சிறந்தவர்கள் என்றாலும் நான் அவர்களுடன் பயமின்றிப் போரிடுவேன். ஆனால் பரகராமரிடமும் ஒரு பிராமணனிடமும் நான் பெற்ற சாபம் எனக்கு மிகவும் கவலையை அளிக்கிறது”, என்றான்.

பரசுராமர் மற்றும் ஒரு பிராமணன் அளித்த சாபத்தைக் கர்ணன் கூறுதல்

“சல்ய மன்னா! இது முன்பு நடந்த விஷயம். நான் திவ்யாஸ்திரங்களைப் பெரும் விருப்பத்துடன், பிராமண வேடம் பூண்டு பரசுராமரிடம் சென்றேன். ஒரு நாள் குருதேவர் என் மடியில் தலை வைத்துத் தூங்கினார். அப்போது அர்ஜுனனின் நன்மையைக் கருதி, இந்திரன் ஒரு பூச்சியின் உடலில் பிரவேசித்து என் தொடையைக் குடைந்து ஒரு பெரிய காயத்தை ஏற்படுத்தினான். என் தொடையிலிருந்து குருதி பெருகியபோதும், குரு கண் விழித்து விடுவார் என்று அஞ்சி நான் அவ்வேதனையைப் பொறுத்துக் கொண்டேன். குரு கண்விழித்ததும், நான் வேதனையைச் சகித்துக் கொண்டு இருப்பதைக் கண்டு, “அடே! நீ பிராமணன் இல்லை; யார் என்பதைக் கூறு” என்றார். நான் தேரோட்டியின் மகன் என்ற என்னைப் பற்றிய உண்மையைக் கூறினேன். இதனைக் கேட்டுச் சினம் கொண்ட பரசுராமர், என்னிடம், “சூதா! நீ கபடமாகப் பிரம்மாஸ்திரத்தை என்னிடம் இருந்து பெற்று விட்டாய். ஆனால் சமயம் வரும்போது பிரம்மாஸ்திரம் உனக்கு நினைவுக்கு வராது. உன்னுடைய மரண சமயத்தைத் தவிர, மற்ற சந்தர்ப்பங்களில்தான் இந்த அஸ்திரம் உனக்குப் பயன்படும் என்று சாபமளித்து விட்டார்.

நான் ரணபூமியில், கூடித்திரிய சமுதாயத்தில், உற்சாகத்தோடும், மகிழ்ச்சியோடும் அர்ஜுனனுடைய உற்சாகத்தை வருணிக்க முடியும். நீ முட்டாள்தான், பின் ஏன் என்னிடம் அர்ஜுனனின் வீரத்தை வருணித்தாய்? மன்னிக்கும் இயல்பினால் உன்னுடைய நிந்தனைகளை நான் சகித்துக் கொள்ளுகிறேன். சல்யா நான் ஆரிய புத்திரன் யமராஜனிடமோ, பாசதாரி வருணனிடமோ, கதை ஏந்திய குபேரனிடமோ, வஜ்ரதாரி இந்திரனிடமோ ஒரு போதும் பயப்படுவதில்லை. இதனால் எனக்கு ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களிடமும் பயமில்லை. மன்னா! ஒரு சமயம் நடந்த விஷயத்தைக் கேள். நான் விஜயன் என்ற பிராமணனின் ஆசிரமத்திற்கருகில் சஸ்திரப் பயிற்சி மேற்கொண்டிருந்தேன்.

அப்போது நான் அறியாமலேயே, கவனக்குறைவால் அந்த பிராமணனின் ஹோமதேனுவின் கன்றை என் பாணத்தால் கொன்று விட்டேன். அப்போது கதறியவாறு என்னிடம் வந்த அந்த பிராமணன், “நீ தவறாக என்னுடைய ஹோமதேனுவின் கன்றைக் கொன்று விட்டாய். ஆகவே, நீ போர்க்களத்தில் போரிடும் போது, மிகவும் பயந்த சமயம் உன்னுடைய தேரின் சக்கரம் பள்ளத்தில் ஆழ்ந்துவிட்டும்” என்று சாபமளித்து விட்டார். அந்த சாபத்தினால் நான் மிகவும் பயம் கொண்டுள்ளேன். நான் மிகப்பெரிய

தானங்களை அளிக்க முயன்றும் அப்பிராமணனின் அருளைப் பெற முடியவில்லை. உன்னுடைய தானத்தாலும் இரக்கத்தாலும் கன்றைக் கொன்றதற்குப் பிராயச்சித்தம் செய்து விட்டாய். ஆனால் என்னுடைய சாபத்தை மாற்ற முடியாது” என்று கூறிவிட்டார். மத்ரராஜா! நீ என்னை ஆட்சேபித்தாலும், நண்பன் என்று கருதி எனக்களிக்கப்பட்ட சாபங்களை உன்னிடம் கூறிவிட்டேன். ஆனாலும் நீ என்னை நிந்திக்காமல் இருக்கமாட்டாய் என்பதை நான் அறிவேன். என்றாலும் கூறுகிறேன் பேசாமல் உட்கார்; நான் கூறுவதைக் கேள்” என்றான்.

முதலாவதாக நீ எனக்குச் சாரதி; இரண்டாவது நண்பன்; மூன்றாவது துரியோதனனின் விருப்பத்தை நிறைவேற்றும் எண்ணம். இந்த மூன்று காரணங்களாலேயே நீ இன்னும் உயிரோடு இருக்கிறாய். நான் முன்பே உன்னுடைய விரும்பத் தகாத சொற்களை மன்னித்து விடுவேன் என்று கூறியுள்ளேன். மித்ர துரோகம் பெரும் பாவம் என்பதாலேயே நீ உயிரோடு இருக்கிறாய்” என்று கர்ணன் சல்ய மன்னனிடம் கூறினான்.

கர்ணன் மீண்டும் மத்ர, பாஹுக் தேச வாசிகளை நிந்தனை செய்தல்

கர்ணனின் சொற்களைக் கேட்ட சல்யன், “நீ மற்றவர்களை நிந்திப்பது உன்னுடைய புலம்பல் மட்டுமே. உன் போன்ற ஆயிரக்கணக்கான கர்ணர்கள் இல்லாவிட்டாலும் போர்க்களத்தில் பகைவரை வெல்ல முடியும்” என்றார். இவ்வாறு கடுமையாகப் பேசிய சல்யனிடம் கர்ணன் மீண்டும் இருமடங்கு கடுமையான சொற்களைக் கூறத் தொடங்கினான். திருதராஷ்டிர மன்னரின் சபைக்கு வந்த யாத்ரீகர்கள் மத்ர, பாஹுக் தேச வாசிகளைப் பற்றி மிக இழிவாகப் பேசியதை விவரித்தான். மேலும் ஒரு பிராமணன், சிந்து நதியோடு ஐந்து நதங்கள் பெருகும் ஆரட்ட தேசத்தினர் விலக்கப்பட வேண்டியவர்கள் என்பதைத் தெரிவித்ததைக் கூறினான். பியாஸ் நதியில் வசிக்கும் ‘பஹி’ மற்றும் “கீக்” என்னும் இரண்டு பிசாசுகளின் வாரிசுகளே பாஹீகர்கள் என்றும், அவர்கள் பிரம்மாவால் சிருஷ்டிக்கப்படாதவர்கள் என்றும், நீச யோனியில் பிறந்தவர்கள் என்றும் கூறினான்.

மேலும் தங்கள் வீட்டில் தங்கிய பிராமணன் ஒருவன் உலகம் முழுதும் சுற்றியதில் பாஹீக் தேசத்தில் மட்டுமே தர்மத்திற்கு எதிரான ஆசாரங்கள் காணப்பட்டதாகக் கூறியதையும் கர்ணன் சல்யனிடம் கூறினான். அத்துடன், பாஹீகர்கள் பூமியின் மலம் என்று கூறப்படுவதையும் சொன்னான். நன்றியின்மை, பிறர் செல்வத்தை அபகரித்தல், மது அருந்துதல், குருவின் பத்தினியோடு சேருதல், கடுஞ்சொற் பேசுதல், பசுவதம் செய்தல், இரவில் வெளியே திரிதல், பிறர் ஆடையை அணிதல் போன்றவற்றைச் செய்யும்

பஞ்சநத வாசிகளுக்கு அதர்மம் என்று எதுவுமில்லை. பாஹீக தேசத்திற்கு எந்த தெய்வத்தின் அருளும் கிடையாது. எல்லாக்காரியங்களையும் பாஹீக தேச மக்கள் எதிர் மாறாகச் செய்கிறார்கள். மத்ர தேச வாசிகள் எதையும் புரிந்து கொள்வதில்லை. அவர்களுக்கு அதர்மம் என்ற ஒன்று இல்லை. இதையறிந்து நீ பேசாமல் இரு. இனி பிரதிகூலமான எதையும் பேசாதே. இல்லாவிடில் முதலில் உன்னைக் கொன்று விட்டுப் பிறகு கிருஷ்ணார்ஜுனர்களை வதம் செய்வேன்” என்று கர்ணன் சல்யமன்னனிடம் கூறினான்.

சல்யன் மறுமொழி

கர்ணன் தன்னையும் தன் தேசத்தையும் மிகக் கடுமையாகச் சாடியதைக் கேட்ட சல்யன் கர்ணனுக்குப் பதிலுரைத்தார். “கர்ணா! நீ அரசனாக்கப்பட்ட அங்க தேசத்தில் என்ன நடக்கிறது? உற்றார்-உறவினர் பிணியால் பீடிக்கப்படும் பொழுது அவர்கள் துறக்கப் படுகிறார்கள். அங்குள்ளவர்கள் தன்னுடைய மனைவி குழந்தைகளைக் கடைவீதிகளில் விற்கிறார்கள். அன்று ரதி, அதிரதிகளைக் கணக்கிடும்போது, பீஷ்மர் உன்னிடம் கூறியவாறு, நீ அந்தக் குற்றங்களை அறிந்து கோபமின்றி அமைதியுடனிரு. கர்ணா! எல்லா இடங்களிலும் பிராமணர்கள் இருக்கிறார்கள். எல்லா இடங்களிலும் கூடித்திரியர்கள், வைசியர்கள், சூத்திரர்களும் இருக்கின்றனர். எல்லா தேசங்களிலும் உத்தம விரதங்களைப் பின்பற்றும் பதிவிரதைகளும் இருக்கின்றனர்.

எல்லா தேசத்து ஆண்களும், மற்ற புருஷர்களோடு பேசும்போது கேலியுடன் ஒருவருக்கொருவர் காயப்படுத்திக் கொள்ளுகிறார்கள். மற்றவர்களுடைய குற்றங்களைக் கூறுவதில் எல்லோரும் நிபுணர்களாகிறார்கள். ஆனால் தன்னுடைய குற்றம் அவர்களுக்குத் தெரிவதில்லை அல்லது தெரிந்தும் தெரியாதது போல இருக்கிறார்கள். எல்லா தேசங்களிலும் தத்தம் தர்மங்களைக் கடைப்பிடிக்கும் மன்னர்கள் உள்ளனர். அவர்கள் துஷ்டர்களை அடக்குகின்றனர். எல்லா இடங்களிலும் தர்மாத்மாக்கள் வாசம் புரிகின்றனர். கர்ணா! ஒரு தேசத்தில் வசிப்பதால் மட்டுமே எல்லோரும் பாவத்தை ஏற்பதில்லை. அதே தேசத்தில் மனிதர்கள் தம் சிறந்த சீலத்தால் தேவர்களுக்கு நிகரான மகா புருஷர்களாகிறார்கள்” என்று சல்ய மன்னன் கர்ணனுக்கு மறுமொழியளித்தார்.

துரியோதனன் இருவரையும் சமாதானப்படுத்துதல்

இச்சமயம் துரியோதனன் கர்ணனையும், சல்யனையும் அவர்களின்

சொற் போரில் இருந்து தடுத்தான். கர்ணனைத் தன் நட்பு பாவத்தால் தடுத்தான். சல்யனைப் பணிவுடன் கை குவித்து வணங்கித் தடுத்தான். கர்ணன் பதிலேதும் கூறவில்லை. சல்யனும் முகத்தைத் திருப்பிக் கொண்டார். ராதேயன் சிரித்தவாறு சல்யனிடம் தேரை முன்னே செலுத்துமாறு ஆணையிட்டான். கர்ணனைக் கண்ட கௌரவ சேனை மகிழ்ச்சியும், உற்சாகமும் கொண்டது.

பாண்டவ சேனையில் அர்ஜுனனைக் கண்டு சல்யன் கர்ணனிடம் கூறுதல்

பாண்டவ சேனையிலும் சிறந்த வியூகம் அமைக்கப்பட்டது. வியூகத்தின் முன்னால், முற்காலத்தில் பிரம்மா, ருத்ரன், இந்திரன் மற்றும் வருணனின் சவாரியில் வந்த அதே தேரில் அமர்ந்து ஸ்ரீ கிருஷ்ணாரஜுனர்கள் பகைவர்களை நோக்கி வந்தனர். அற்புதமான அந்தத் தேரில் அமர்ந்து அவ்விருவருவம் வருவதைக் கண்ட சல்யன் மறுபடியும் கர்ணனிடம் கூறலானார்.

கர்ணா! நீ யாரை அடிக்கடி கேட்டுக் கொண்டிருந்தாயோ, அதே இந்தக் குந்தி மைந்தன் பகைவர்களை அழித்தவாறு தேரோடு வந்து விட்டார். கர்ணா! இதோ, மேலே எழும்பிய மண் வானத்தை மறைத்து விட்டது. இந்தப்பூமி நடுங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. மாமிசம் உண்ணும் விலங்குகளும், பறவை, பசுக்களும் பேசுகின்றன. மான்கள் அழுது கொண்டிருக்கின்றன. கர்ணா! பயமளிக்கும் மேகத்தைப் போல மிகக் கோரமான கபந்த உருவமுடைய 'கேது' என்னும் கிரகம் சூரிய மண்டலத்தைச் சுற்றி நிற்பதைப்பார். ஆயிரக்கணக்கான கோரமான கமுகுகள் ஒன்றாகச் சேர்ந்து எதிரில் நிற்பதைப் பார். உன்னுடைய தேரில் கட்டியுள்ள வண்ண மயமான சாமரங்கள் திடீரென்று பிரகாசிக்கின்றன. குதிரைகள் கடகடவென்று செல்லுகின்றன. இத்தகைய அபசகுனங்கள் தோன்றுவதால் நிச்சயம் இன்று ஆயிரக் கணக்கான மன்னர்கள் கொல்லப்படப் போகின்றனர்.

சல்யன் அர்ஜுனனின் பராக்கிரமத்தை வருணித்தல்

ராதேயா! எல்லாப்பக்கமும் சங்கு, டோல், மிருதங்க ஒலிகள் மெய் சிலிர்க்க வைக்கின்றன. கர்ணா! அர்ஜுனனுடைய தேரின் கொடிகளில் தங்கமயமான சூரியன், நகூத்திரம் ஆகிய சின்னங்கள் அமைந்துள்ளன. அதோபார்! சிறந்த வானரக் கொடியையுடைய வெல்ல முடியாத வீரர். அர்ஜுனன் தாக்குவதற்காக இங்கு தான் வந்து கொண்டிருக்கிறார். சல்யசாசி அர்ஜுனனுடைய காண்டீவத்தின் ஒலி கேட்கிறது. அவருடைய கையில்

இருந்து விடுபட்ட கூரிய பாணங்கள் பகைவரின் உயிரை எடுத்துக் கொண்டிருக்கின்றன. அஸ்திரம் ஏந்திய போரில் சிறந்த வீரர்களின் பரிகம் போன்ற சந்தனம் பூசப்பட்ட புஜங்கள் வெட்டி வீழ்த்தப்படுகின்றன. மலைச்சிகரம் போன்ற பேருருக் கொண்ட யானைகள் அர்ஜுனனால் கொல்லப்பட்டுச் சின்னாபின்னமாகித் தரையில் சரிந்துள்ளன. கிரீடி அர்ஜுனன், கௌரவ சேனையைச் சிங்கம் மான்களை அச்சுறுத்துவதைப் போல மிகவும் துன்புறுத்துவதைப் பார்.

சூரியன் மேகங்களுக்கிடையில் மறைவதைப்போல, மறைவில் சென்று விட்டதால் அர்ஜுனன் என் கண்களுக்குத் தென்படவில்லை. ஆனால் அவருடைய கொடியின் முனைப்பகுதி தென்படுகிறது. நாணின் டங்காரம் கேட்கிறது. கர்ணா! நீ யாரைக் காண வேண்டும் என்று கேட்டாயோ, அந்த கிருஷ்ணசாரதி ஸ்வேதவாகனன் அர்ஜுனனை இப்போதே காண்பாய். ஸ்ரீ கிருஷ்ணனைச் சாரதியாகவும், காண்டீவத்தை வில்லாகவும் கொண்ட அர்ஜுனனைக் கொன்று விட்டால் நீ எங்களுடைய மன்னனாகி விடுவாய்.

கர்ணா! இதோபார் சம்ஷப்தகர்களின் அழைப்பைக் கேட்டு அர்ஜுனன் அவர்களை நோக்கிச் சென்றுவிட்டார். போரில் அந்தப் பகைவர்களை அவர் அழித்துக் கொண்டிருக்கிறார்” என்று மத்ரராஜன் கர்ணனிடம் கூறினான்.

கர்ணனின் கூற்றும்: சல்யனின் பதில் சொற்களும்

சல்யன் அர்ஜுனனின் பராக்கிரமத்தை வருணித்ததால் கர்ணனுக்கு சினம் ஏற்பட்டது. கர்ணன் சினத்துடன், “சல்யா! நீயே பார்த்துக் கொள். ரோஷம் நிரம்பிய சம்ஷப்தகர்கள் அர்ஜுனன் மீது நான்கு புறமும் இருந்து தாக்கி விட்டார்கள். சல்யா! இதோபார், அர்ஜுனன் இப்போது தென்படவில்லை. அர்ஜுனன் இப்போதே முடிந்து விட்டதாகக் கருது”, என்றான். கர்ணனின் சொற்களைக் கேட்ட சல்யன் மீண்டும் கூறினார், “கர்ணா! நீரால் வருணனையும், நெருப்பால் அக்னியையும் அழிக்கக் கூடிய வீரன் யார் இருக்கிறார்கள்? வாயுவை யார் கைது செய்ய முடியும்? பெரும் கடலை யார் குடிக்க முடியும்? போரில் அர்ஜுனனின் சொருபத்தை நான் இவ்வாறே கருதுகிறேன்.

போர்க்களத்தில் இந்திரன், தேவன், அசுரர் அனைவரும் சேர்ந்தாலும் அர்ஜுனனை வெல்ல முடியாது. அல்லது உனக்குத் திருப்தி கிடைக்குமானால், அர்ஜுனனை வதம் செய்வேன் என்று சொல்லியே மனத்திற்குள் சந்தோஷப்படு. போரில் அர்ஜுனனை யாரும் வெல்ல முடியாது. ஆகவே இனி வேறு ஏதாவது மனக்கோட்டை கட்டிக்கொள். போரில் அர்ஜுனனை

வெல்லுபவன் தன் புஜங்களால் பூமியைத் தூக்க முடியும். தேவர்கள் அனைவரையும் சொர்க்கத்திலிருந்து வீழ்த்த முடியும்.

அதோபார். இரண்டாவது மேருமலையைப் போலப் பெரும் கர்மம் செய்ய கௌந்தேயன் அசையாமல் நின்று பிரகாசிக்கிறார். எப்போதும் கோபத்தில் இருக்கும், நீண்டகாலப் பகையை நினைவில் வைத்திருக்கும் பராக்கிரமியான இந்த பீமசேனன் போரை விரும்பி நிற்கிறார். தர்மராஜர் யுதிஷ்டிரரும் போர் முனையில் நிற்கிறார். அஸ்வினி குமாரர்கள் போன்ற நகுல-சுகதேவரும் போர்க்களத்தில் நிற்கின்றனர். இவர்கள் அனைவரையும் தோற்கச் செய்வது மிகவும் கடினமாகும்.

திரௌபதியின் ஐந்து புதல்வர்களும், துருபத குமாரன் த்ருஷ்டயும்னனும், சாத்வத வம்சத்துச் சிறந்த வீரனான சாத்யகியும் போரின் விருப்பத்துடன் வந்து கொண்டிருக்கின்றனர்” என்று சல்யன் கூறிக் கொண்டிருக்கும் போதே கங்கையும், யமுனையும் சேருவதைப் போலக் கௌரவ-பாண்டவ சேனைகள் இரண்டும் ஒன்று மற்றொன்றோடு வேகமாக மோதத் தொடங்கின.

சல்யன் பீமனிடமிருந்து கர்ணனைக் காப்பாற்றுவது

போர் தொடங்கியதும் கர்ணன் யுதிஷ்டிரரோடு போரிட்டு அவரைப் படுகாயப்படுத்தி, போர்க்கருவிகளைச் சின்னாபின்னமாக்கினான். யுதிஷ்டிரர் கவசம் பிளக்கப்பட்டது. சக்கரக் காவலர்கள் கொல்லப்பட்டனர். சாரதியும் குதிரைகளும் இல்லாத நிலையில் துன்புற்ற தருமராஜரைக் கர்ணன் தன் சொற்களால் நிந்தித்தான். குந்திக்கு அளித்த வாக்கால் அவரைக் கொல்லவில்லை. இந்நிலையில் போரிலிருந்து யுதிஷ்டிரர் விலகினார். யுதிஷ்டிரர் துன்புற்றதைக் கண்ட பீமசேனன் கர்ணனுடன் போரிட விரும்பி அவன் முன் வந்தார். பீமனுக்கும் கர்ணனுக்கும் இடையில் நடைபெற்ற கோரமான யுத்தத்தின் இறுதியில் பீமனுடைய அம்பினால் இடி மலையைப் பிளந்தது போலக் கர்ணன் பிளக்கப்பட்டான். நினைவிழந்த கர்ணன் உயிரற்றவனைப் போலத் தேரின் மீது விழுந்து விட்டான்.

இச்சமயம் பீமசேனன் கர்ணனை நோக்கிக் கோபத்துடன் வருவதை சல்யமன்னன் கண்டார். பீமசேனன் கர்ணனின் நாக்கைத் துண்டிக்க விரும்புகிறான் என்பதை அவர் உணர்ந்து கொண்டார். சல்யமன்னன் பீமசேனனை அமைதிப்படுத்தும் வகையில் பேசத் தொடங்கினார். “மகாபாஹு! பீமசேனா! நான் உன்னிடம் கூறும் சொற்களைக் கேட்டு அதன்படி நடந்து கொள். அர்ஜுனன் கர்ணனை வதம் செய்வதாகச் சபதமிட்டுளார். அவருடைய சபதத்தைப் பயனுள்ளதாகக்” என்று கூறினார்.

பீமசேனன் சல்ய மன்னருக்குப் பதிலளித்தார்.

“மன்னா! நான் அர்ஜுனனின் உறுதியான சபதத்தை அறிவேன். இந்தப்பாவி கர்ணன் என்னிடமே யுதிஷ்டிரரை அவமதித்துப் பேசினான். ராதேயன் தோற்ற போதும் என்னுடைய கோபம் தணியவில்லை. நான் இப்போது இவனுடைய நாக்கை இழுத்துக் கொள்வதையே உசிதமாகக் கருதுகிறேன். மாமா! இந்த நீசன் பல மன்னர்கள் கூடியிருந்த சபையில் எங்கள் முன்பே திரௌபதியைப் பற்றிக் கடுமையான, சகிக்க முடியாத சொற்களைக் கூறினான். மாமா! தாங்கள் நான் இவன் நாக்கை வெட்ட விரும்புவதைப் புரிந்து கொண்டீர்கள். உண்மையில் நான் இவனுடைய நாக்கை அறுக்கவே விரும்பினேன்.

மன்னா! தாங்கள் கூறிய அறிவுடைய சொற்களைக் கசப்பான மருந்தைப் போல நான் ஏற்றுக் கொள்ளுகிறேன். ஏன் என்றால் அர்ஜுனனுடைய சபதம் பங்கப்பட்டு விட்டால் அவர் உயிர் வாழ மாட்டார். அவர் அழிந்து விட்டால் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுடன் நாங்கள் அனைவரும் அழிந்து விடுவோம். இன்று கிரீடி அர்ஜுனனின் பார்வை பட்டதும் இந்தப் பாவி கர்ணன் தோல்வியடையப் போகிறான். இக்கொடியவன் யுதிஷ்டிரரின் கோபத்தால் முதலிலேயே தகிக்கப்பட்டு விட்டான். இப்போது தாங்கள் உசிதமான உபாயத்தால் இவனை என்னிடமிருந்து காப்பாற்றி விட்டீர்கள்” என்று பீமசேனன் சல்யரிடம் கூறினார். பின்னர் உணர்விழந்த கர்ணனைச் சல்ய மன்னர் போர்க்களத்தில் இருந்து விலக்கி அழைத்துச் சென்றார்.

சல்யமன்னர் கர்ணனிடம் இருந்து யுதிஷ்டிரரையும், நகுல சகதேவரையும் காப்பாற்றுதல்

கர்ணனைப் பீமனிடம் இருந்து காப்பாற்றிய சல்ய மன்னர் பின்னர் யுதிஷ்டிரரைக் கர்ணனிடமிருந்து காப்பாற்றினார். பாண்டவ சேனையைத் தன் அம்புகளால் பிளந்த கர்ணன் யுதிஷ்டிரரிடம் வந்து அவரைக் கடுமையாகத் தாக்கினான். யுதிஷ்டிரரைக் காப்பாற்ற விரைந்து வந்து போரிட்ட நகுல சகதேவர்களையும் காயப்படுத்தினான். யுதிஷ்டிரரின் தேர்க் குதிரைகளைக் கொன்று விட்டான். நகுலனின் குதிரைகளைக் கொன்று தேரின் ஈஷா தண்டத்தையும், வில்லையும் வெட்டிவிட்டான். தேரிழந்த அவ்விருவரும் சகதேவனின் தேரில் ஏறிக் கொண்டனர்.

யுதிஷ்டிர மன்னரும், நகுலனும் தேரிழந்ததையும் தருமபுத்திரர் மிகுந்த காயம் அடைந்ததையும் கண்ட சல்யன் அவர்களிடம் கருணை கொண்டார். கர்ணனிடம், “கர்ணா! இன்று நீ குந்தி குமாரன் அர்ஜுனனுடன் போரிட

வேண்டும். பின் எதற்காக மிகுந்த ரோஷத்துடன் தர்மராஜரோடு போர்புரிந்து கொண்டிருக்கிறாய்? அஸ்திர சஸ்திரங்களும், அம்புகளும், தூணீரும் அழிந்து, கவசம் வெட்டப்பட்டுச் சாரதியும், குதிரைகளும் களைத்துள்ள நேரத்தில் நீ இவர்களுடன் போர் செய்தால் அர்ஜுனன் முன் செல்லும்போது, பரிகசிக்கப்படுவாய்” என்று கூறினார். மத்ரராஜன் இவ்வாறு கூறியும், கர்ணன் தொடர்ந்து பாண்டு குமாரர்களைத் துன்புறுத்திக் கொண்டிருந்தான்.

இதனைக் கண்ட சல்யன், கர்ணன் யுதிஷ்டிரரைக் கொன்று விடுவான் என்றே தீர்மானித்தார். மீண்டும் கோபத்துடன் அவனிடம் கூறலானார், “ராதேயா! துரியோதனன் யாரோடு போரிடுவதற்காக உனக்கு எப்போதும் மரியாதை அளித்து வருகிறானோ, அந்த அர்ஜுனனைக் கொல். யுதிஷ்டிரரை வதம் செய்வதால் உனக்கு என்ன லாபம் கிடைக்கப் போகிறது? தர்மபுத்திரர் கொல்லப்பட்டால், அர்ஜுனன் நிச்சயம் நம்முடைய மகாரதிகள் அனைவரையும் கொன்று விடுவார். ஆனால் அர்ஜுனன் கொல்லப்பட்டால், துரியோதனனின் வெற்றி உறுதியாகிவிடும். அர்ஜுனனின் கொடி தென்படுகிறது. ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களின் சங்க நாதம் கேட்கிறது. அர்ஜுனனுடைய காண்டபத்தின் கம்பீர் கோஷம் ஒலிக்கிறது. அர்ஜுனன் மிகப்பெரிய ரதிகளையும் அழித்தபடி, சேனையைக் காலனுக்குக் கவளமாக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்.

சூரவீரனான அர்ஜுனனைத் தேரின் பின்னாலிருந்து யுதாமன்யுவும், உத்தமௌஜாவும் காப்பாற்றிக் கொண்டிருக்கின்றனர். சாத்யகி தேரின் இடது சக்கரத்தையும், த்ருஷ்டத்யும்னன் வலது சக்கரத்தையும் பாதுகாத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் அதோ! பீமசேனன் அனைவரும் பார்க்கும்போதே துரியோதனனைக் கொல்ல முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கிறார். இன்று நமது மன்னனைப் பீமன் கொல்லாதவாறு காப்பாற்று. துரியோதனனைப் பீமசேனன் பிடித்து விட்டதைப் பார். ஒருக்கால் உன்னால் அவன் ஆபத்திலிருந்து விடுபட்டால் அது வியப்பிற்குரியதாகும்.

கர்ணா! நீ விரைந்து சென்று மிகவும் சங்கடத்தில் ஆழ்ந்திருக்கும் துரியோதனனைக் காப்பாற்று, இன்று மாத்ரி குமாரர்களையும், யுதிஷ்டிரரையும் வதம் செய்து என்ன ஆகப் போகிறது?” என்று சல்யன் கர்ணனிடம் எடுத்துரைத்தார். கர்ணனும் சல்யரின் சொற்களை ஏற்றுக் கொண்டு யுதிஷ்டிரரை விட்டு விலகிவிட்டான். சல்யர் சமயோசிதமாகக் கர்ணனைத்தடுத்துயுதிஷ்டிரரையும், நகுல-சகதேவரையும் காப்பாற்றிவிட்டார்.

சல்ய மன்னர் கர்ணனிடம் அர்ஜுனன் வருவதைக் கூறி அவரை வதம்

செய்ய உற்சாகப்படுத்துதல்

யுதிஷ்டிரரைக் காணச் சென்ற ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள், யுதிஷ்டிரர் நலமுடன் இருப்பதைக் கண்டு மகிழ்ந்தனர். அவரிடம் கர்ண வதத்திற்கு அனுமதியும், ஆசியும் பெற்று போர்க்களத்திற்குத் திரும்பினர். கர்ணன் பாண்டவர்களையும், பாஞ்சாலர்களையும் அழித்துக் கொண்டிருந்த அதே நேரத்தில் கௌரவ சேனையைச் சம்ஹாரம் செய்த அர்ஜுனன் கர்ணனை நோக்கி வந்தார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும் அர்ஜுனனும் கர்ணனை நோக்கி வருவதைக் கண்ட மத்ரராஜன் சல்யன் கர்ணனிடம் கூறினார்.

“கர்ணா! நீ யாரைப் பற்றிக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தாயோ, அதே அர்ஜுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனைச் சாரதியாகக் கொண்டு இங்கு வந்து கொண்டிருக்கிறார். கையில் காண்டவத்தை ஏந்தி நிற்கும் தனஞ்ஜயனை இன்று நீ கொன்று விடுவாயாகில் அது நமக்குப் புகழுக்குரியதாகும். அர்ஜுனனின் தேரின் கொடி மின்னலைப் போல ஒளி வீசிக்கொண்டிருக்கிறது. ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் சங்கு, சக்கரம், கதை, சார்ங்கவில் ஆகியவையும் தென்படுகின்றன. காண்டவத்தின் டங்கார ஒலி கேட்கிறது. அர்ஜுனனின் கொடியில் உள்ள வானரம் கௌரவ வீரர்களின் பயத்தை அதிகரித்துக் கொண்டிருக்கிறது. அர்ஜுனனை எதிர்த்துப் போரிடும், மன்னர்களின் தலைகள் பூமியை நிரப்பிக் கொண்டிருக்கின்றன.

அர்ஜுனனால் வெட்டப்பட்ட சந்தனம் பூசப்பட்ட கைகள் பூமியில் கிடக்கின்றன. குதிரைகளும், மலைச்சிகரம் போன்ற யானைகளும் தரையில் படுத்துள்ளன. ராதேயா! அர்ஜுனன் மிகப்பெரிய ரதிகளைச் சம்ஹாரம் செய்தவாறு உன்னிடம் வந்து கொண்டிருக்கிறார். பகைவர்களுக்குச் சகிக்க முடியாத அர்ஜுனனை எதிர்ப்பதற்கு இரக்கத்தை விட்டுவிட்டுப் பரகராமர் அளித்த அஸ்திரத்தை ஸ்மரணம் செய். அவர் உபதேசித்தபடி லக்ஷியத்தைப் பார். வில்லை உன் முஷ்டியால் உறுதியாகப் பிடித்துக் கொள். பீமசேனன் பீடிக்கப்பட்டதால் அர்ஜுனன் அதிகக் கோபம் கொண்டுள்ளார். ஆதலால் இப்போது உன்னைத்தவிர வேறு யாருடனும் அவர் போரிடமாட்டார். நீ தர்மராஜரை மிகவும் துன்புறுத்தித் தேரிழக்கச் செய்தாய். சிகண்டி, த்ருஷ்டத்யும்னன், சாத்யகி, திரௌபதி புதல்வர்கள், உத்தமௌஜா, யுதாமன்யு, நகுல-சகதேவர் அனைவரையும் மிகவும் காயப்படுத்தியுள்ளாய். இவற்றால் பார்த்தன் உன் மீது மிகுந்த சினம் கொண்டுள்ளார்.

கோபத்தால் சிவந்த கண்களுடன், உன்னோடு போர்புரிய அர்ஜுனன் தேரின் மீது ஏறி வந்து கொண்டிருக்கிறார். ஆகவே கர்ணா! நீயும் அவரை எதிர்ப்பதற்கு முன்னேறு. ஏன் எனில் வேறு எந்த வில்லாளியும் அர்ஜுனனை

எதிர்க்கும் திறமையில்லாதவர்கள். போரில் சினங்கொண்ட அர்ஜுனனைத் தடுக்கக்கூடியவராக, உன்னைத் தவிர வேறு வில்லாளியை நான் காணவில்லை. அக்கம் பக்கத்திலோ, பின்புறமிருந்தோ அவரைக் காப்பதற்கான ஏற்பாடு ஏதும் செய்யப்படவில்லை என்பதை நான் காண்கிறேன். அவர் தனியாகவே உன்னுடன் போரிட வந்து கொண்டிருக்கிறார். ஆகவே உனக்கு உன்னுடைய வெற்றிக்கான அழகான சந்தர்ப்பம் கிடைத்துள்ளது. ராதேயா! போரில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களைத் தோற்கச் செய்யும் சக்தி உன்னிடமே உள்ளது. உன் மீதே இந்த பொறுப்பு வைக்கப்பட்டுள்ளது. நீ பீஷ்ம, துரோண, கிருப, அஸ்வத்தாமாவிற்குச் சமமான பராக்கிரமம் உடையவன். ஆகவே அர்ஜுனனைத் தடுத்து நிறுத்து.

கர்ணா! நாவைச் சுழற்றிக் கர்ஜிக்கும் காளையையும், காட்டுப் புலியையும் போன்ற பயங்கர அர்ஜுனனை நீ வதம் செய்துவிடு. போர்க்களத்தில் அர்ஜுனனுக்குப் பயந்து ஓடிக் கொண்டிருக்கும் கௌரவ மன்னர்களின் பயத்தை விலக்கக் கூடியவன் உன்னைத் தவிர வேறு ஒருவன் கிடையாது. ஆண்சிங்கமே! கடல் போன்ற போர்க்களத்தில் நீ தீவிற்குச் சமமானவன். கௌரவர்கள் அனைவரும் உன்னையே சரணடைந்திருக்கிறார்கள். ராதேயா! நீ முன்பு வெல்ல முடியாத அம்பஷ்ட, விதேக, காம்போஜ, நக்னஜித் மற்றும் காந்தார கணங்களைப் போரில் தோல்வியுறச் செய்துள்ளாய். இப்போது மறுபடியும் அதே போல் அர்ஜுனனையும், வ்ருஷ்ணி வம்சத்து வாசுதேவனையும் எதிர்த்து நில். முன்பு நீ தனியாகவே எல்லாத் திசைகளையும் வென்றது போல், இந்திரன் அளித்த சக்தியால் கடோத்கஜனை வதம் செய்தது போல் இன்று பலபராக்கிரமம் நிறைந்த அர்ஜுனனைக் கொன்று விடு” என்று கர்ணனிடம் சல்யன் கூறினார்.

சல்யனின் சொற்களைக் கேட்ட கர்ணன் அவரிடம், அர்ஜுனனின் பல பராக்கிரமத்தையும், வெற்றிகளையும், அவர் சிவனிடமும், லோகபாலர்களிடமும் இருந்து உத்தமமான அஸ்திரங்களைப் பெற்றுள்ளதையும் விவரித்தான். யாராலும் வெல்ல முடியாத ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்களை நான் வென்று விடுவேன் அல்லது அவர்களால் வெல்லப்படுவேன் என்று உறுதிபடக் கூறினான்.

கர்ணனின் கலக்கம்; சல்யமன்னர் கர்ணனுக்கு உற்சாகமளித்தல்

அதன்பின்னர் கர்ணன் ஏராளமான பாஞ்சாலர்களையும், பாண்டவர்களையும் விரட்டலானான். த்ருஷ்டத்யும்னன் முதலிய பாஞ்சால ராஜகுமாரர்கள் ஐவரையும் செயலற்றவர்களாக ஆக்கினான். இச்சமயம்

பீமசேனனுடன் போரிட வந்த துச்சாதனன் பீமனால் கோரமாக வதம் செய்யப்பட்டான். துச்சாதனனின் கரம் பெயர்க்கப்பட்டு, மார்பு பிளக்கப்பட்டு, தலை துணிக்கப்பட்டு அவனது குருதி பீமனால் குடிக்கப்பட்டது. தனது சபதத்தை நிறைவேற்றிய பீமசேனன் தொடர்ந்து தன்னுடன் போரிட வந்த திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்கள் பத்துப் போரையும் காலனிடம் சேர்த்து விட்டார்.

அவர்கள் கொல்லப்பட்டதால் கௌரவ சேனை முழுவதும் கர்ணனின் கண் எதிரிலேயே ஓடிவிட்டது. பீமனின் பராக்கிரமத்தைக் கண்ட கர்ணனின் மனத்தில் பெரும் பயம் உறைந்தது. கர்ணனின் தோற்றத்தைக் கண்டு சல்ய மன்னர் அவனுடைய கருத்தை அறிந்து விட்டார் ஆகவே, கர்ணனிடம் சமயத்திற்கு உசிதமான சொற்களைக் கூறலானார். “ராதேயா! நீ கவலைப்படாதே. உனக்கு இது அழகல்ல. மன்னர்களும் பீமனின் பயத்தால் பீடிக்கப்பட்டு ஓடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். தன் சகோதரனின் மரணத்தால் துயருற்ற துரியோதனனும் செய்வதறியாது இருக்கிறான். பீமசேனன் துச்சாதனனின் குருதியைப் பருகிய போதிலிருந்தே கிருபாசாரியாரும், எஞ்சிய கௌரவ சகோதரர்களும் துயருடன் துரியோதனனைப் பாதுகாத்து நிற்கின்றனர்.

அர்ஜுனன் முதலிய பாண்டவர்கள் தம் லக்ஷியத்தில் வெற்றியடைந்து விட்டனர். இப்போது போரை விரும்பி உன் முன் வந்திருக்கும் அர்ஜுனனோடு ‘நீ உன் புருஷார்த்தத்தை நம்பி, கூடித்திரிய தர்மத்தை முன் வைத்துப் போரிடு. துரியோதனன் உன் மீது வைத்திருக்கும் பாரத்தை நீ உன் சக்திக்கும், பலத்திற்கும் ஏற்பச் சமந்து கொள். வெற்றி பெற்றால் உன்னுடைய பெரும் புகழ் பரவும். தோல்வி என்றால் அழிவற்ற சொர்க்கம் நிச்சயம். ராதேயா! நீ மயக்கத்துடன் நிற்பதால் உன் மகன் வருஷசேனன் மிகவும் சினத்துடன் பாண்டவர்களுடன் போரிட்டுக் கொண்டிருக்கிறான் என்றார். கர்ணன் சல்ய மன்னனின் சொற்களைக் கேட்டுப் போரிட உறுதி பூண்டான்.

நாகாஸ்தீரம் ஏவும் போது சல்யன் கர்ணனுக்குக் கூறிய யோசனை

மனோ தைரியம் பெற்ற கர்ணன் போரைத் தொடர்ந்தான். எனினும் அவன் கண் முன்பே அவனது புதல்வன் வருஷசேனன் அர்ஜுனனால் கொல்லப்பட்டான். கோபம் கொண்ட கர்ணன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனையும், அர்ஜுனனையும், பீமசேனனையும் மிகவும் காயப்படுத்தினான். அர்ஜுனனைக் கொன்று விட எண்ணினான். அர்ஜுனன் மீது சரப்பமுக பாணத்தைப் பிரயோகிக்க எண்ணினான். அர்ஜுன வதத்திற்காகவே, தங்கத் தூணீரில், சந்தனப் பொடிகளுக்குள் வைக்கப்பட்டு நீண்டகாலம் பாதுகாப்பாகப்

பூஜிக்கப்பட்டு வந்த, தூய, ஒளிமிக்க பாணத்தை அர்ஜுனன் மீது குறி வைத்தான். அந்த சர்ப்பமுக பாணத்தில்தான் அர்ஜுனனிடம் பகை கொண்டிருந்த அஸ்வ சேனன் என்ற நாகம் பிரவேசித்திருந்தது.

கர்ணன் அப்பாணத்தை அர்ஜுனனின் கழுத்திற்குக் குறிவைப்பதை அவனுடைய சாரதியான சல்யன் பார்த்தார். மத்ரராஜன் கர்ணனிடம், “கர்ணா! உன்னுடைய இந்தப்பாணம் பகைவனின் கழுத்தில் படாது. ஆகவே யோசித்து மறுபடி பாணத்தைக் குறி வை. அதனால் அவன் தலை வெட்டப்படலாம்” என்று கூறினார். அவருடைய சொற்களைக் கேட்ட கர்ணன் கண்கள் சிவந்தான். மத்ரராஜனிடம், “கர்ணன் இருமுறை அம்பைக் குறிவைப்பதில்லை. என் போன்ற வீரர்கள் கபடமாகப் போர் புரிவதில்லை” என்று கூறி அர்ஜுனனின் கழுத்தைக் குறிவைத்துப் பாணத்தை விடுத்தான். ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அதனைக் கண்டு, தேரினைக் காலால் அழுத்திப் பூமியில் இறங்கச் செய்தார். அதனால் அர்ஜுனனின் மகுடமே வீழ்த்தப்பட்டது. அர்ஜுனன் உயிர் பிழைத்தார். சல்யனின் சொற்களைக் கேளாததால் கர்ணன் கிடைத்தற்கரிய வாய்ப்பையும் வெற்றியையும் இழந்து விட்டான்.

கர்ண வதத்திற்குப் பின் சல்ய மன்னன் துரியோதனனுக்கு ஆறுதல் அளித்தல்

தொடர்ந்து நடந்த போரில் பரசுராமரின் சாபமும், பிராமணனின் சாபமும் பலனளிக்கும் நேரமும், கர்ணனின் மரணகாலமும் வந்துற்றது. கர்ணனின் தேர்ச்சக்கரம் பிராமணன் சாபத்தால் பூமியில் புதைந்தது. பரசுராமர் அளித்த பார்க்கவாஸ்திரம் அவனுக்கு மறந்து போனது. இச்சமயம் அர்ஜுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனால் தூண்டப்பட்டுக் கர்ணனின் தலையைத் துணித்துக் கொன்று வீழ்த்தினார். கர்ணனின் தேரின் கொடியும் வெட்டப்பட்டது. அந்நிலையில் பயம் கொண்ட சல்யன் அத்தேரின் மூலமே துரியோதனனிடம் வந்து சேர்ந்தார் இச்சமயம் துரியோதனன் தன் சேனையின் அழிவையும், கர்ணனின் மரணத்தையும் கண்டு துயரத்துடன் கண்ணீர் பெருக்கியவாறு இருந்தான். அவனிடம் வந்த மத்ரராஜன் துயரக் கண்ணீர் பெருக அவனிடம் ஆறுதல் வார்த்தைகளைக் கூறலானார். “நரேஸ்வரா! உன்னுடைய சேனையின், யானை, குதிரை, தேர், முக்கிய வீரர்கள் அனைவரும் அழிந்து விட்டனர். சேனை முழுவதும் யமராஜனின் ஆட்சி உண்டாகியுள்ளது. பாரதா! இன்று கர்ணனுக்கும் அர்ஜுனனுக்கும் நடந்த போர் போல முன்பு ஒரு போதும் நடந்ததில்லை. கர்ணன் போரிட்டு ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களையும், மற்ற பகைவர்களையும் பிராண சங்கடத்தில் ஆழ்த்தினான். ஆனால் பலன் ஏதும் கிடைக்கவில்லை. தெய்வம் நிச்சயம் பார்த்தர்களுக்குத் துணையாக இருக்கிறது. ஏன் எனில் அது பாண்டவர்களைக்

காப்பாற்றி நம்மை அழித்து விட்டது. இதனாலேயே உன் வெற்றிக்காக முயன்ற வீரர்கள் அனைவரும் பகைவரின் கையால் கொல்லப்பட்டனர்.

மன்னா! உன் சேனையின் சிறந்த வீரர்கள் குபேரனையும், யமனையும் இந்திரனையும் போன்ற வீரம் மிக்கவர்கள். பலம், பராக்கிரமம், தேஜஸ், வீரம் மற்றும் பல குணங்கள் நிரம்பியவர்கள். எந்தெந்த மன்னர்கள் உன்னுடைய வெற்றியை விரும்பினார்களோ, வதம் செய்யப்பட முடியாதவர்களாகக் கருதப்பட்டார்களோ, அவர்கள் அனைவரும் பாண்டவர்களால் போரில் கொல்லப்பட்டு விட்டார்கள். ஆகவே, பாரதா! நீ துயரப்படாதே. எல்லோருக்கும் எப்போதும் வெற்றி கிடைப்பதில்லை என்பதை அறிந்து நீ தைரியமாக இரு” என்று ஆறுதலளித்துக் கூறினார். சல்ய மன்னரின் சொற்களைக் கேட்டும், தன்னுடைய அநியாயத்தை நினைத்தும் துரியோதனன் துயரமும் விரக்தியும் அடைந்தான்.

துரியோதனன் மீண்டும் சேனையைத் திரட்ட விரும்புதல்; சல்யரின் அறிவுரை

இச்சமயம் துரியோதனன் தானே ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள், பீமன் மற்றும் உள்ள பாண்டவ மகாரதிகளுடன் போரிட விரும்பினான். தன் தேரைத் திருப்புமாறு சாரதிக்குக் கட்டளையிட்டான். அப்போது பீமனைப் போருக்கு அழைத்த 25000 காலாட்படை வீரர்களைப் பீமன் கொன்று வீழ்த்தினார். ஒருபுறம் அர்ஜுனன் தேர்ப்படையைத் தாக்கினார். நகுல சகதேவரும் சாத்யகியும் சகுனியை எதிர்த்தனர். துரியோதனன் பாண்டவர்களை வலுவில் போருக்கு அழைத்தான். மீண்டும் தன் சேனையைத் திரட்ட விரும்பினான். பயந்து ஓடிய வீரர்களைத் தடுத்துப் போரிடக் கூறினான். கூடித்திரியர்கள் புறமுதுகிடக் கூடாது என்றும் யுத்தத்தில் மடிவதைவிடச் சொர்க்கம் செல்லும் நல்ல வழி வேறு ஒன்றும் இல்லை என்றும் உரைத்தான். போரில் கொல்லப்பட்டு உத்தம கதியை அடையுங்கள் எனக் கூறினான்.

துரியோதனன் தன் சேனையைப் போருக்குத் திருப்ப நினைப்பதைக் கண்ட சல்ய மன்னன் அவனிடம் கூறலானார்; “வீரமுள்ள மன்னா! இந்தப் போர்க்களத்தின் பயங்கரமான காட்சியைப் பார். கொல்லப்பட்ட மனிதர்களும், வாகனங்களும் நிரம்பி இது கோரமாகக் காட்சியளிக்கிறது. யானைகள் அவற்றின் மணிகள், அங்குசம், கொடி, தோமரம் முதலியவற்றோடு சின்னாபின்னமாகிக் கிடக்கின்றன. குதிரைகள் பாணங்களால் பிளக்கப்பட்டு ரத்தப் பிரவாகத்தில் குளித்தவாறு கண்கள் சுழல, கருணைக்காகத் துயரக் குரல் எழுப்பிக் கொண்டிருக்கின்றன. நால்வகைப் படையும் மிதிக்கப்பட்டு

ரணகளம் வைதரணி நதியைப் போலக் காட்சியளிக்கிறது.

மிகப்பெரிய தேர்கள், அவற்றின் பெரிய சக்கரங்கள், பாணம், நுகத்தடி, பந்தனம் போன்றவை வெட்டப்பட்டு உடைந்து கிடக்கின்றன. காலாட்படை வீரர்களின் கவசங்களும், ஆயுதங்களும், ஆபரணங்களும் சிதைந்து போய்ச் சிதறிக் கிடக்கின்றன. அம்புகளால் அடிக்கப்பட்டு உயிரிழந்த வீரர்கள் வானில் இருந்து விழுந்த கிரகங்களைப் போலக் காட்சியளிக்கின்றனர். இந்த ரணபூமி இரவு நேர வானத்தைப் போலக் காணப்படுகிறது. கர்ண-அர்ஜுனனின் பாணங்களால் சின்னாபின்னமான அங்கங்களும், கொல்லப்பட்ட வீரர்களின் சடலங்களும் நிரம்பிய பூமி யாகத்தில் ஸ்தாபித்த அக்னியால் யக்ஞபூமி சோப்பிப்பது போல் உள்ளது.

வீரர்கள் கொல்லப்பட்ட தேர்களைச் சாரதியின்றிக் குதிரைகள் வேகமாக இழுத்துச் சென்றபோதும், யானை, குதிரை போன்றவை ஓடும் போதும் பல மனிதர்கள் மிதிக்கப்பட்டுத் தூள் தூளாகி விட்டனர். தங்கமயமான அங்கதங்கள், அலங்கரிக்கப்பட்ட வில்கள், தங்கச் சிறகுடைய பாணங்கள், வ்ருஷ்டி, கத்தி, தங்கப் பிடியுடைய பிராசம், குடை, சாமரம், சங்கம், அழகிய மாலைகள் அனைத்தும் சின்னாபின்னமாகி வீசப்பட்டுள்ளன. யானைகள் கம்பளம், முதுகு வஸ்திரம், கொடி, மாலை, மகுடம், வெண் சாமரை, பவழங்கள், முத்துக்கள் நிரம்பிய ஹாரங்கள் அனைத்தும் இங்கு சிதறிக் கிடக்கின்றன.

தலையணி, கேயூரம், அங்கதம், மாலை, பதக்கம், தங்கச் சங்கிலி, மணி, வைரம், தங்கம், முத்து முதலிய சிறிய, பெரிய ரத்தினங்கள், மிகவும் சுகம் அனுபவிக்கத்தக்க சரீரம், சந்திரனும் வெட்கமடையும் படியான அழகிய முகம் கொண்ட தலைகள், உடல், போக வஸ்திரம், மனத்தை மயக்கும் சுகம் இவையனைத்தையும் துறந்து விட்டுத் தம் சுயதர்மத்தைக் கடைப்பிடித்து, உலகில் தன் புகழைப் பரப்பிய வீரர்கள் அனைவரும் திவ்ய லோகங்களுக்குச் சென்று விட்டனர். துரியோதனா! இப்போது திரும்பு, வீரர்களைச் செல்ல விடு. கூடாரத்திற்குச் செல். சூரியனும் அஸ்தாசலம் சென்று கொண்டிருக்கிறார். மன்னா! நீயே இந்த மனிதப் பேரழிவிற்கு முக்கியக் காரணமாவாய்” என்று துரியோதனனிடம் கூறிய சல்யன் மௌனமானார்.

சல்யனின் சொற்களைக் கேட்டுத் துயர் கொண்ட துரியோதனன் கர்ணா! கர்ணா என்றழைத்துக் கண்ணீர் தாரை பெருக்கினான். அஸ்வத்தாமாவும், மற்றவர்களும் அவனைத் தேற்றினர். பின் சல்யன் கூறியவாறு துரியோதனன் சேனையைக் கூடாரம் திரும்பக் கட்டளையிட்டான்.

தூரியோதனன் சல்யமன்னரைத் தன் சேனாதிபதியாக அபிஷேகம் செய்தல்

சல்யரின் ஆலோசனைப்படி அனைவரும் சேனைகளுடன் கூடாரம் திரும்பினர். அந்த இரவுப் பொழுதில் கிருபாசாரியார் தூரியோதனனிடம் பாண்டவர்களுடன் சமாதானம் செய்து கொள்ளுமாறு ஆலோசனை கூறினார். ஆனால் தூரியோதனன் அதனை ஏற்கவில்லை. வீரர்கள் ஒரு சேனாதிபதியை நியமிக்குமாறு தூரியோதன மன்னனிடம் கேட்டனர். தூரியோதனனும் யாரை சேனாதிபதியாக்கலாம் என அஸ்வத்தாமாவிடம் ஆலோசனை கேட்டான். அஸ்வத்தாமா, “சல்யமன்னர் உத்தமகுலமும், அழகிய உருவமும், தேஜஸ் புகழ், ஸ்ரீ முதலிய அனைத்து நற்குணங்களும் நிரம்பியவர். சொந்தமருமகனை விட்டு விட்டு நம் தரப்பிற்கு வந்த நன்றியுடையவர்” என்று சல்யனின் நற்குணங்களைப் பட்டியலிட்டுச் சல்யரையே சேனாதிபதியாக அபிஷேகம் செய்யுமாறு ஆலோசனை அளித்தான்.

அஸ்வத்தாமாவின் சொற்களை ஏற்றுக்கொண்ட தூரியோதனன் தான் பூமியின் மீது நின்று, தேரில் அமர்ந்திருந்த, துரோணர், பீஷ்மருக்குச் சமமான பராக்கிரமம் உடைய சல்ய மன்னரின் முன் சென்று கை குவித்து வணங்கினான். தன் சேனைக்குச் சேனாதிபதியாகுமாறு வேண்டினான். சல்யன் தூரியோதனனுடைய வேண்டுகோளை ஏற்றுக் கொண்டார். தன்னுடைய உயிரும், ராஜ்யமும், செல்வமும் தூரியோதனனுக்குப் பிரியமானதைச் செய்வதற்காகவே உள்ளன என்று கூறினார். அத்துடன் தான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களை விட பலத்தில் சிறந்தவன் என்றும், போர்க்களத்தில் சோமகர்களையும், குந்தியின் புதல்வர்களையும் வெல்வேன் என்றும் வீரனுக்குரிய சொற்களைக் கூறினார்.

தூரியோதனன் சல்யனைச் சாஸ்திர முறைப்படி சேனாதிபதி அபிஷேகம் செய்வித்தான். கௌரவ சேனை சிம்மநாதம் செய்தது. அனைவரும் மத்ர ராஜனை வாழ்த்தினர். அவர்களால் புகழப்பட்ட சல்யன் போர்க்கலை அறியாதவர்கள் அடையும் பெரும் மகிழ்ச்சியை அடைந்தார். “மன்னா! இன்று நான் போர்க்களத்தில் பாஞ்சாலர்கள் அனைவரையும் பாண்டவர்களுடன் கொன்று விடுவேன்; அல்லது நான் கொல்லப்பட்டு சொர்க்கம் அடைவேன். இன்று பாண்டவர்களும், சாரணர்களும், சித்தர்களும் கூட என்னுடைய அஸ்திர பலத்தையும் கை பலத்தையும் பார்க்கட்டும். இன்று நான் பீஷ்மர், துரோணர் மற்றும் கர்ணனை விட அதிக பராக்கிரமத்தை வெளிப்படுத்துவேன் என்று கூறினார்.

சேனை போர்க்களம் வருதல்: வியூகம் அமைத்தல்

இரவு கழிந்தது; பொழுது புலர்ந்தது; துரியோதனன் கட்டளைப்படி கௌரவ சேனை போருக்குத் தயாரானது. கௌரவர்கள் யாரும் தனியாக இருந்து பாண்டவர்களுடன் போரிட வேண்டாம் என்றும், அனைவரும் ஒன்றாக இருந்து ஒருவரை ஒருவர் காப்பாற்றிய படி போரிட வேண்டும் என்றும் தீர்மானம் செய்து கொண்டனர். பாண்டவர்களும் தங்கள் வியூகத்தை அமைத்துக் கொண்டனர். மத்ர ராஜன் சல்யன் தன் சேனையை சர்வோபத்ரம் என்னும் வியூகத்தில் அமைத்தார். வியூகத்தின் முன் பகுதியில் சல்யனும், கர்ணனின் புதல்வர்களும் நின்றனர். இடது புறத்தில் த்ரிகர்த்தர்களுடன் க்ருதவர்மாவும், வலது புறத்தில் யவன, ஷக சேனையுடன் கிருபாசாரியரும் நின்றிருந்தனர். நடுப்பகுதியில் துரியோதனன் சகுனியின் குதிரைப் படை சூழப் பாதுகாப்புடன் நின்றிருந்தான்.

18 ஆம் நாள் போர்

இருதரப்பு சேனைக்கும் இடையில் போர் தொடங்கியது. யுதிஷ்டிர மன்னர் சல்யனைத் தாக்கினார். அர்ஜுனன் க்ருதவர்மாவையும் சம்ஷப்தக கணங்களையும் தாக்கினார். பீமசேனன் சோமகர்களோடு கிருபாசாரியாரை தாக்கினார். சகுனியையும் உலூகனையும் நகுல-சகதேவர் எதிர்த்தனர். அன்று கௌரவ சேனையில் 11 ஆயிரம் தேர்களும், 10700 யானைகளும், 2 லட்சம் குதிரைகளும், 3 கோடி காலாட்படையினரும் இருந்தனர்.

இருதரப்பு சேனைகளின் போர்

இரு தரப்பு சேனைகளுக்கிடையே பயங்கரப் போர் தொடங்கியது. காலாட்படையினரின் கோலாகலம், யானைகளின் பிளிறல், இசைக்கருவிகளின் கம்பீரகோஷம், சங்கொலி ஆகியவற்றால் பூமி இடிஇடிப்பது போல ஒலியை எதிரொலித்தது. யானையின் துதிக்கையைப் போன்ற கைகள் வெட்டுண்டு விழுந்தன. பூமியில் விழும் தலைகளின் ஒலி பனை மரத்திலிருந்து விழும் பழங்களின் ஒலியைப் போலக் கேட்டது. ரண பூமி முழுவதும் நூற்றுக்கணக்கான கபந்தங்கள் சிதறிக் கிடந்தன. வீழ்ந்து கிடந்த யானைகள் வஜ்ரத்தால் பிளக்கப்பட்ட மலைகளைப் போலக் காட்சியளித்தன. ரண பூமியில் ரத்த நதி பெருகியது. ஒழுங்கு முறையற்ற போர் தொடங்கியதும், பயத்தால் பீடிக்கப்பட்ட வீரர்கள் உறவினர்களை அழைக்கலாயினர். பாண்டவர்களால் தொடர்ந்து காயப்படுத்தப்பட்ட கௌரவ சேனை திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்களின் கண் முன்பே ஓடலாயிற்று.

கௌரவ சேனை ஓடுவதைக் கண்ட சல்ய மன்னன், சாரதியிடம் தேரை

யுதிஷ்டிரரிடம் விரைந்து செலுத்துமாறு கூறினார். அங்கு வந்த பாண்டவ சேனையை மத்ரராஜன் தனியாகவே தடுத்து நிறுத்திவிட்டார். அதனைக் கண்ட கௌரவ சேனை மீண்டும் போருக்குத் திரும்பியது. மீண்டும் இரு சேனைகளுக்கும் இடையில் போர் தொடங்கியது. அப்போது தன்னுடன் போரிட்ட கர்ணனின் புதல்வர்கள் சித்ர சேனன், சஷேனன், சத்திய சேனன் ஆகியோரை நகுலன் வதம் செய்து விட்டார். அதனைக் கண்டு பயந்து ஓடிய கௌரவ சேனையை சல்யன் மீண்டும் பாதுகாத்துக் காப்பாற்றினார். யுதிஷ்டிரர், சாத்யகி, பீமன், நகுல-சகதேவர் அனைவரும் சல்யரோடு போரிட்டனர்.

சல்யமன்னன் பராக்கிரமம்

உயிரைப் பணயம் வைத்து இருதரப்பு வீரர்களும் போர் புரிந்தனர். பாண்டவர்களால் சூழப்பட்ட கௌரவ சேனை காட்டுத் தீயில் சிக்கிய பெண் மானைப் போலாகி விட்டது. தன் சேனையைக் காப்பாற்றுவதற்காகச் சல்யமன்னன் வேகமாகப் போரிட்டார். தர்மராஜர் பார்க்கும் போதே அவருடைய சேனையைத் தன் நூற்றுக்கணக்கான பாணங்களால் துளைத்தார். அப்போது பலவகையான அசுபமான நிமித்தங்கள் தோன்றின. எரி நகூத்திரங்கள் விழுந்தன. மான்களும், பறவைகளும் கௌரவ சேனையை வலமாக்கிச் சென்றன. சக்கிரனும் புதனும், மங்களனும் பாண்டவர்களுக்குப் பின்னாலும், கௌரவர்களுக்கு முன்னாலும் தோன்றின.

சல்யமன்னன், பீமசேனன், திரௌபதியின் புதல்வர்கள், மாத்திரி குமாரர்கள் த்ருஷ்டத்யும்னன், சாத்யகி, சிகண்டி ஆகிய ஒவ்வொருவரையும் பத்துப் பத்துப் பாணங்களால் காயப்படுத்தினார். ஆயிரக்கணக்கான பிரபத்தர, சோமக வீரர்கள் சல்யனால் காயப்பட்டு வீழ்ந்தனர். மத்ர ராஜனால் கோபா வேசத்தோடு தாக்கப்பட்ட வீரர்கள் யுதிஷ்டிரரைச் சரணடைந்தனர். சல்யன் யுதிஷ்டிரரையும் காயப்படுத்தினார். யுதிஷ்டிரரும் சல்யனைத் தன் பாணங்களால் தடுத்தார். சல்யர் யுதிஷ்டிரரைத் தம் பாணங்களால் அடித்துத் துன்புறுத்துவதைக் கண்ட பீமன், நகுல-சகதேவர், திரௌபதியின் புதல்வர் அனைவரும் சல்யனைத் தாக்கினர்.

சல்யன் பாண்டவர்களால் சூழப்பட்டதைக் கண்ட க்ருதவர்மா, கிருபாசாரியார், உலூகன், சகுனி, அஸ்வத்தாமா, திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்கள் அனைவரும் விரைந்து வந்து சல்யனைக் காப்பாற்றலாயினர். க்ருதவர்மா பீமனோடும் கிருபாசாரியார் த்ருஷ்டத்யும்னனோடும், சகுனி திரௌபதி புதல்வர்களுடனும் துரியோதனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணாஜ்ஞானர்களுடனும் போரிட்டனர். சல்யன் சகதேவனின் குதிரைகளைக் கொன்று வீழ்த்தினார்.

சகதேவன் சல்யனின் புதல்வனை யமலோகம் அனுப்பினார்.

சல்ய மன்னன் பீமசேனனிடம் தோல்வியடைதல்

சல்யன் மீண்டும் யுதிஷ்டிரரைத் தன் அம்புகளால் துன்புறுத்தினார். அதனைக் கண்ட பீமசேனன் யமதண்டம் போன்ற கதையுடன் சல்யனைக் கொல்லப் பாய்ந்தார். அந்தக் கதை பீமன் கைலாசமலையில் குபேரனை வலுவில் போருக்கழைத்தபோது ஏந்திய அதே கதையாகும். யக்ஷர்களை வதம் செய்த அந்தக் கதையால் சல்யனின் நான்கு குதிரைகளையும் பீமசேனன் கொன்று வீழ்த்தினார். சல்யன் பீமனின் பரந்த மார்பில் ஒரு தோமரத்தைப் புதையச் செய்தார். பீமன் பயமின்றி அதே தோமரத்தால் சல்யனின் சாரதியின் மார்பைப் பிளந்து தேரிலிருந்து கீழே விழச் செய்தார்; சல்யன் அங்கிருந்து விலகிவிட்டார்.

சல்யன் பீமசேனன் இடையிலான கதைப்போர்

பின்னர் மத்ரராஜன் தானும் கதையை ஏந்தி மீண்டும் போருக்காக வந்தார். பீமசேனன் தன்னுடைய மிகப்பெரிய கதையுடன் சல்யன் மீது பாய்ந்தார். மத்ர ராஜன் சல்யன் அல்லது யது நந்தனன் பலராமரைத் தவிர பீமசேனனின் கதையில் வேகத்தைத் தாங்கக் கூடியவர் உலகில் வேறு யாருமில்லை. அதே போல சல்யனின் கதையின் வேகத்தையும் பீமனையன்றி வேறு ஒருவரால் சகிக்கமுடியாது. இருவரும் கதைகளைக் கையில் ஏந்தி, வட்டமிட்டுச் சுற்றியபடி விசித்திரமான கதைப் போர்க் கலையை வெளிப்படுத்தினர். இருவரின் கதைகளும் ஒன்றோடு ஒன்று மோதி தீப்பொறிகளை வெளிப்படுத்தின. இருவரின் சரீரங்களும் கதையின் அடியால் காயப்பட்டு ரத்தத்தைப் பொழிந்தன.

அவ்விரு ஆண் சிங்கங்களின் கதைகள் மோதும் ஒலி எல்லாத் திசைகளிலும் வஜ்ரங்களின் அடியைப் போலக் கேட்டது. போரிடும் போது எட்டு அடி முன்னால் வந்தும், கதைகளை மேலே உயர்த்தியும், பின்னால் திரும்பியும், நடுவில் நின்றும், வட்டமாகச் சுற்றியும், இருவரும் பயங்கரமாகப் போர் புரிந்தனர். இருவரும் கதைகளைப் பரஸ்பரம் அடித்துக் காயப்பட்டு இந்திரக் கொடிகளைப் போல் ஒன்றாகவே பூமியில் விழுந்தனர். ஆழமான காயங்களால் இருவருமே துன்புற்றனர். இச்சமயம் கிருபாசாரியார் சல்யனைத் தன் தேரில் அமர்த்தித் தொலைவில் விலக்கிச் சென்றார்.

சல்யமன்னன்-யுதிஷ்டிரர் போர்

மீண்டும் போருக்கு வந்த சல்யன் யுதிஷ்டிரரைக் கொல்ல விரும்பி

அவரைக் கூரிய பாணங்களால் துளைத்தார். தர்மராஜர் சல்யனின் மர்மஸ்தானங்களைக் குறிவைத்து 16 நாராசங்களை விடுத்தார். சல்யன் யுதிஷ்டிரரைக் கொல்ல விரும்பி, வளைந்த முடிச்சுள்ள பாணங்களால் அவரைக் காயப்படுத்தினார். யுதிஷ்டிரர் 70 பாணங்களால் சல்யனின் சக்கரக் காவலர்களான சந்திர சேனனையும், தரும சேனனையும், சாரதியையும் கொன்று விட்டார். சல்யன் கோபம் கொண்டு 25 சேதி வீரர்களைச் சம்ஹாரம் செய்தார். பிறகு சாத்யகி, பீமசேனன், மாத்ரி புத்திரர்களையும் காயப்படுத்தினார். யுதிஷ்டிரர் சல்யனின் கொடியை ஒரு பல்லத்தால் வெட்டி வீழ்த்தினார். சினம் கொண்ட சல்யன் மேகம் போல அம்பு மழை பொழிந்தார். சாத்யகி, பீமசேனன், மாத்ரி குமாரர்கள் அனைவரையும் ஐந்து, ஐந்து பாணங்களால் காயப்படுத்தி யுதிஷ்டிரரைத் தன் பாணங்களால் முடிவிட்டார்.

மத்ரராஜன் சல்யனின் அற்புதமான பராக்கிரமம்

மத்ரராஜன் யுதிஷ்டிரரைத் துன்புறுத்தியதைக் கண்ட பீமன், சாத்யகி நகுல-சுகதேவர் அனைவரும் தேரின் மூலம் சல்யனைச் சூழ்ந்து கொண்டு போரிட்டனர். அவர் அவர்களோடு தனியாகப் போரிடுவதைக் கண்ட சித்தர்களும், மகரிஷிகளும், ஆச்சரியப்பட்டனர். பீமசேனன் 7, சாத்யகி 100, நகுல-சுகதேவர் 5, 5 பாணங்களை விடுத்து சல்யனைத் துன்புறுத்தினர். சல்யன் பதிலுக்கு சாத்யகி மீது 25, பீமசேனன் மீது 70, நகுலன் மீது 7 பாணங்களை அடித்தார். சுகதேவனின் வில்லையும் அம்பையும் வெட்டி 21 பாணங்களால் அவரைக் காயப்படுத்தினார். சுகதேவன் வேறு வில்லின் மூலம் மத்ரராஜனை ஐந்து பாணங்களால் காயப்படுத்தி அவருடைய சாரதியையும் தாக்கினார்.

பீமசேனன் எழுபதாலும், சாத்யகி ஒன்பதாலும், யுதிஷ்டிரர் அறுபது பாணங்களாலும் சல்யனுக்குக் காயம் விளைவித்தனர். அந்த மகாரதிகள் மூலம் மிகுந்த காயமடைந்து ரத்ததாரை பெருக்கிய போதும் சல்யன் அவர்கள் ஒவ்வொருவரையும் ஐந்தைந்து பாணங்களால் காயப்படுத்தினார். சல்யன் தருமபுத்திரரின் வில்லை நாணுடன் வெட்டிவிட்டார். தர்மபுத்திரரும் வேறு வில்லின் மூலம், குதிரைகள், சாரதி, தேர், கொடியுடன் சல்யனை மறைத்து விட்டார். சல்யன் யுதிஷ்டிரரைத் தன் பாணங்களால் துளைத்தார். இதனைக் கண்ட சாத்யகி மத்ரராஜனைத் தாக்கினார். சல்யன் சாத்யகியின் வில்லை வெட்டிப் பீமசேனன் முதலிய மூன்று மூன்று பாணங்களால் காயப்படுத்தினார்.

சாத்யகி ஒரு தோமரத்தாலும், பீமசேனன் நாராசத்தாலும் நகுலன் சக்தியாலும், சுகதேவன் கதையினாலும் சல்யமன்னரை அடித்தனர்.

யுதிஷ்டிரர் சல்யனைக் கொண்டு விட விரும்பி ஒரு சதக்னியால் அடித்தார். கை தேர்ந்த வீரரான சல்யன் தன் பல்லங்களால் சாத்யகியின் தோமரத்தையும், பீமசேனனின் நாராசத்தையும் துண்டு துண்டாக்கினார். நகுலனின் சக்தியையும் சகதேவனின் கதையையும் விலக்கி விட்டார். இரண்டு பாணங்களால் யுதிஷ்டிரரின் சதக்னியை வெட்டிச் சிங்கம் போலக் கர்ஜனை செய்தார்.

கோபம் கொண்ட சாத்யகி வேறு வில்லை எடுத்துச் சல்யனைத் துளைத்து அவர் சாரதியைக் காயப்படுத்தினார். ஆனால் மத்ரராஜன் எல்லா வீரர்களையும் பத்துப் பாணங்களால் காயம் செய்தார். பாண்டவ மகாரதிகளால் சல்யன் முன் நிற்க முடியவில்லை. அப்போது துரியோதனன் சல்யன் பாண்டவர்களை நிச்சயம் கொண்டு விடுவார் என்று நம்பினான். பீமசேனன் உள்ளிட்ட நான்கு மகாரதிகளோடும் சல்யன் தொடர்ந்து போர் செய்தபோது, யுதிஷ்டிரர் சல்யன் மூலம் தன் சேனை அழிந்து விடக்கூடாதே என்று கவலை கொண்டார். பலம் மிகுந்த மாமா இன்று எங்களை வதம் செய்து விடுவார் போலத் தோன்றுகிறது. ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் சல்யன் என் கையால் கொல்லப்படுவார் என்று கூறிய விஷயம் எவ்வாறு நிறைவேறும் என தருமராஜர் கவலைப்பட்டார்.

பிறகு, தேர், யானை, குதிரைப்படைகளோடு பாண்டவ வீரர்கள் அனைவரும் மத்ரராஜனை நாற்புறமும் சூழ்ந்து துன்புறுத்தினர். காற்று மேகங்களைச் சிதறடிப்பது போலச் சல்யன் அவர்களது சஸ்திர மழையைச் சின்னாபின்னமாக்கி விட்டார். மத்ரராஜனின் அம்புகளால் வானம் மறைக்கப்பட்டது. பாண்டவர்களின் படைக்கடல் தைரியம் இழந்தது. அதைக்கண்ட தேவர்களும், கந்தர்வர்களும், தானவர்களும் மிகுந்த வியப்பு கொண்டனர். சல்யன் வெற்றிக்கு முயன்ற பாண்டவ மகாரதிகள் அனைவரையும் தடுத்து விட்ட போதும், பீமன் முதலியோர் தர்மராஜரை முன்னால் வைத்துச் சல்ய மன்னரை விட்டு விலகாமல் போரிட்டனர்.

சல்ய மன்னர் பாண்டவ மகாரதிகளுடன் போரிடுதல்

பாண்டவ மகாரதிகளுக்கும், கௌரவ மகாரதிகளுக்கும் இடையில் த்வந்த யுத்தம் நடைபெற்றது. இச்சமயம் சல்ய மன்னன், சாத்யகி, பீமசேனன் முதலிய பாண்டவர்களைத் துன்புறுத்திக் கொண்டிருந்தார். யுதிஷ்டிரர் சல்யனின் அடியால் மிகவும் துன்புற்றார். நகுலன் சல்யனின் மார்பில் பத்து பாணங்களை அடித்தார். சல்யன் முடிச்சுள்ள எண்ணற்ற பாணங்களால் நகுலனை ஆழமாகக் காயப்படுத்தினார். தன்னுடன் ஒன்றாகச் சேர்ந்து போரிட்ட யுதிஷ்டிரர், பீமன், சாத்யகி, சகதேவன் அனைவரையும் சல்யன்

தடுத்து விட்டார். அவர்கள் அனைவரையும் சல்யன் காயப்படுத்தினார். பாண்டவர்கள் அனைவரும் ஒன்று சேர்ந்தும் சல்யனைப் போரில் தோற்கச் செய்ய முடியவில்லை.

பாண்டவர்கள் சல்யனால் பீடிக்கப்பட்டதைக் கண்ட சாத்யகி மிக வேகமாக சல்யனைத் தாக்கினார். சல்யனும் சாத்யகியை எதிர்கொண்டார். சாத்யகியால் சல்யனும், சல்யனால் சாத்யகியும் காயம்பட்டனர். இச்சமயம் பெரும் வில்லாளியான அர்ஜுனன் சல்யனை வதம் செய்ய விரும்பித் தேரின் மூலம் அவரைத் தாக்கினார். அங்கு பயங்கரப் போர் தொடங்கியது. பாணங்களால் திசைகள் பிரகாசித்தன. சல்யன் தனியாகவே ஏராளமான வீரர்களோடு போர்புரிந்து, பெரும் அற்புத பராக்கிரமத்தைச் செய்தார். அவருடைய கைகளில் இருந்து வெளிப்பட்ட பாணங்களால் பூமி மூடப்பட்டது.

யுதிஷ்டிரர் சல்ய வதத்திற்காக ஆயத்தம் செய்தல்

கௌரவ வீரர்கள் சல்யனை முன்னால் வைத்துப் பாண்டவர்களை வேகமாகத் தாக்கினர். எண்ணிக்கையில் அதிகமாக இருந்த கௌரவர்கள் போரில் பாண்டவர்களைக் கலக்கினர். சந்திரனுக்கு அருகிலேயே சனைஸ்வரன் இருப்பது போல யுதிஷ்டிரருக்கு அருகிலேயே சல்யன் காணப்பட்டார். சல்யனால் காயமடைந்த வீரர்கள் யுதிஷ்டிரர் தடுத்தும் கூடப் போரை விட்டு ஓடினர். சினங் கொண்ட யுதிஷ்டிரர் மத்ராஜனை தாக்கத் தொடங்கினார். இன்று தான் வெற்றிபெற வேண்டும் அல்லது இறந்துவிட வேண்டும் என்று தீர்மானித்தார்.

தன் மகாரதிகளிடம் கூறலானார், “இன்று போரில் சல்யர் என்னைக் கொல்லட்டும். அல்லது நான் அவரைக் கொன்று விடுவேன். மாத்திரி புதல்வர்கள் இருவரும் என் சக்கரக் காவலர்களாகட்டும். என் தேரில் மிக அதிகமான ஆயுதங்களும் மற்ற அவசியமான பொருட்களும் வைக்கப்பட்டும். சாத்யகி எனக்கு வலப்புறமும், த்ருஷ்டயும்னன் இடப்புறமும் பாதுகாக்கட்டும். அர்ஜுனன் தேருக்கு பின்னாலும், பீமசேனன் எனக்கு முன்னாலும் செல்லட்டும்” என்று தன்னைப் போருக்காக ஆயத்தப்படுத்திக் கொண்டார். அவர் விரும்பிய ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டதும் யுதிஷ்டிரர் சபதம் இட்டுச் சல்ய மன்னருடன் போரைத் தொடங்கினார்.

துரியோதனனும், சல்யனும் பாஞ்சாலர்களையும், பாண்டவர்களையும் முன்னேறாமல் தடுத்தனர். சல்யன், இந்திரன் சம்பாசுரன் மீது அம்பு மழை பொழிந்தது போல யுதிஷ்டிரர் மீது பாணங்களைப் பொழிந்தார். யுதிஷ்டிரர் துரோணர் கற்றுக் கொடுத்தவாறு, அழகிய முறையில் எந்தத் தவறும்

இல்லாமல் பாணமழை பொழிந்தார். அவ்விருவரும் மாமிச ஆசையுடன் போரிட்ட இரு சிங்கங்களைப் போலக் காட்சியளித்தனர்.

யுதிஷ்டிரர் சல்ய மன்னர் போர்

யுதிஷ்டிரர் தன் குதிரைகளைத் தானே செலுத்திக் கொண்டு சல்யருடன் போர் புரிந்தார். மென்மையான இயல்புடைய அவர் அப்போது கடுமையாகக் காணப்பட்டார். தன்னோடு போரிட்ட யுதிஷ்டிரரைக் கண்டு சிறிதும் அச்சமின்றி சல்யன் பதிலுக்குத் தாக்கினார். இருவரும் பரஸ்பரம் அம்புமழை பொழிந்து ஒருவரை ஒருவர் காயம் செய்தனர். இருவரது சரீரத்திலும் குருதி பெருகியது. இருவரும் மலர்ந்த பலாச மரங்களைப் போலக் காணப்பட்டனர். உயிரைப் பணயம் வைத்துப் போரிட்ட இருவரில் யார் வெல்லுவார்கள் என்று தீர்மானிக்க முடியவில்லை. யுதிஷ்டிரர் வெற்றி பெற்று ராஜ்யத்தைப் பெறுவாரா அல்லது சல்யன் யுதிஷ்டிரரைக் கொன்று துரியோதனனுக்கு ராஜ்யத்தை அழிக்கப் போகிறாரா? என்று தெரியாமல் வீரர்கள் யோசிக்கலானார்கள். யுதிஷ்டிரருக்குப் போரில் அனைத்தும் அனுகூலமாக இருந்தது.

சல்யன் யுதிஷ்டிரரின் வில்லை வெட்டி அவர்மீது 100 பாணங்களை அடித்தார். யுதிஷ்டிரர் வேறுவில்லை எடுத்துச் சல்யன் மீது 300 பாணங்களால் அடித்து வில்லைத் துண்டாக்கினார். சல்யனின் கொடியை வெட்டி விட்டார். நான்கு குதிரைகளையும் இரண்டு பக்கக் காவலர்களையும் கொன்று விட்டார். துரியோதனனுடைய சேனை பயந்து ஓடியது. அஸ்வத்தாமா விரைந்து வந்து சல்யனைத் தன் தேரில் ஏற்றிச் சென்று விட்டான். சற்று நேரம் கழித்து, முறைப்படி அலங்கரிக்கப்பட்ட, மேகம் போலக் கம்பீர ஒலியுடன் கூடிய, யந்திரங்களும், போர்க்கருவிகளும் நிறைந்த வேறு ஒரு தேரில் ஏறிச் சல்யன் மீண்டும் போருக்கு வந்தார். வேறு வில்லைக் கையில் ஏந்தி வந்த சல்யன் யுதிஷ்டிரன் சாத்யகி, பீமன், சுகதேவன் அனைவரையும் காயப்படுத்தினார்.

சல்யன், யானைகள், குதிரைகள், தேர்கள் அனைத்தையும் அவற்றின் வீரர்களுடன் ஒன்றாக அழித்தார். பீமசேனன், சாத்யகி, மாத்ரி புதல்வர்கள் அனைவரும் சல்யனை வலியப் போருக்கு அழைத்தனர். சல்யன் அவருடைய பாணங்களால் பீடிக்கப்பட்டார். அதனைக் கண்ட துரியோதனன் கௌரவ வீரர்களிடம் சல்யனைப் பாதுகாக்குமாறு கட்டளையிட்டான். அவர்கள் சல்யனைப் பாதுகாத்து யுதிஷ்டிரருக்கு முன் நின்றனர். சல்யனும், யுதிஷ்டிரரும் ஒருவர் மீது ஒருவர் அம்புகளை விடுத்தனர். ஒருவரை ஒருவர் கொல்லுவதற்கான சந்தர்ப்பத்தை எதிர்பார்த்திருந்தனர். இருவரும் ஒருவரை

ஒருவர் காயப்படுத்தினர். சல்யன் அச்சமயம் யுதிஷ்டிரரின் கவசத்தைப் பிளந்து விட்டார். சல்யன் யுதிஷ்டிரரின் வில்லை வெட்டினார். அத்துடன் பீமன், யுதிஷ்டிரர் இருவரின் கவசத்தையும் பிளந்து விட்டார்.

அப்போது கிருபாசாரியார் யுதிஷ்டிரரின் சாரதியைக் கொன்று விட்டார். சல்யமன்னன் யுதிஷ்டிரரின் குதிரைகளைக் கொன்று விட்டார். மிருதங்கச் சின்னம் கொண்ட கொடியையுடைய யுதிஷ்டிரர், ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் சல்யனைக் கொன்று விடுமாறு கூறியது வீணாகி விடுமோ எனக் கவலை கொண்டார். சல்யன் யுதிஷ்டிரருக்கு இந்த நிலையை உண்டாக்கியதும், பீமன் விரைந்து உதவிக்கு வந்தார். அவர் சல்யனின் வில்லையும், குதிரைகளையும், சாரதியையும் கொன்று விட்டார். சகதேவனும், பீமனும் சல்யன் மீது நூற்றுக்கணக்கான பாணங்களைச் செலுத்தினர்.

கவசம் வெட்டப்பட்டது; சாரதியும் குதிரைகளும் இல்லாத நிலை; அப்போது சல்யன் கேடயத்தையும், கத்தியையும் எடுத்தவாறு தேரில் இருந்து குதித்த யுதிஷ்டிரரை நோக்கி ஓடினார். அவரைத் த்ருஷ்டத்யும்னன், சாத்யகி, சிகண்டி, திரௌபதியின் புதல்வர்கள் அனைவரும் சூழ்ந்து கொண்டனர். பீமன் தன் பாணங்களால் சல்யனின் கேடயத்தைத் துண்டாக்கி விட்டார். அவருடைய கத்தியையும் வெட்டி விட்டார். பீமன் முதலியோரின் பாணங்களால் மறைக்கப்பட்ட போதும், சல்யன் ஒரு சிங்கம் மானைப் பிடிக்க ஓடுவது போல யுதிஷ்டிரரைப் பிடிக்க ஓடினார்.

யுதிஷ்டிரர் சல்யனை வதம் செய்தல்

அப்போது ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் சொற்களை நினைத்த யுதிஷ்டிரர் சல்யனை விரைவாகக் கொன்றுவிடத் தீர்மானித்தார். சாரதியும், குதிரைகளும் கொல்லப்பட்டுத் தேரின் மீது நின்றிருந்த யுதிஷ்டிரர் சல்யனின் வீரத்தைக் கேட்டும், பார்த்தும், அவர் தன் பங்கில் கொல்லப்படாமல் இருப்பதை நினைத்து சல்ய வதத்தைச் சங்கல்பித்தார். மணி தண்டமுடைய ஒரு சக்தி ஆயுதத்தை எடுத்தார். மிக வேகமாக அதனைச் சல்யன் மீது வீசினார். அது எரிநகூத்திரத்தைப் போலப் பிரகாசத்துடன் சல்யனை நோக்கி வந்தது. பிரஜாபதி த்வஷ்டா விஸ்வகர்மாவின் மூலம் தீர்மானித்து, சங்கரனுக்கு அளித்த அந்த சக்தி பிரளய காலத்து சம்வர்த்தக அக்னியைப் போல மிகவும் பயங்கரமாகக் காணப்பட்டது.

யுதிஷ்டிரர், கோரமான மந்திரங்களால் மந்திரித்து “பாவியே! நீ கொல்லப்பட்டாய்” என்று கூறிச் சக்தியைச் செலுத்திய போது திரிபுரம் எரித்த மகேஸ்வரனைப் போலவே தோற்றமளித்தார். சல்யன் அந்தச் சக்தி

ஆயுதத்தைச் சகித்துக் கொள்ள முயன்றார். ஆனால் அந்த சக்தி சல்யனின் மர்ம ஸ்தானங்களைப் பிளந்ததுடன், பரந்த மார்பைக் கிழித்துப் பூமியில் உறைந்து விட்டது. கார்த்திகேயனின் சக்தியால் காயமுற்ற க்ரௌஞ்ச மலை காவி கலந்த அருவி நீரால் நனைந்தது போல, சல்யனின் மூக்கு, கண், காது, வாய் மற்றும் சரீரத்திலிருந்து குருதி பெருகியது. சல்ய மன்னனின் உடல் ரத்தத்தால் குளித்துவிட்டது. இந்திரனின் ஐராவதம் போன்ற பெரிய உருவம் கொண்ட சல்யன் வஜ்ரத்தால் அடிபட்ட மலையைப் போலத் தேரில் இருந்து பூமியில் விழுந்து விட்டார்.

காதலியான பெண் தன் காதலனை அன்போடு வரவேற்பது போல, பூமி தன்மீது விழுந்த சல்ய மன்னரை ஏற்றுக் கொண்டது. யாகத்தில் முறைப்படி நெய் ஆஹூதி பெற்று அமைதியடையும் “ஸ்வஷ்டக்ருது” அக்னியைப் போலச் சல்யன் அமைதியாகிவிட்டார். மத்ரராஜன் சல்யன் கொல்லப்பட்டதும் இளைஞனான அவருடைய தம்பி தேரில் ஏறி, யுதிஷ்டிரரை நாராசங்களால் அடித்துக் காயப்படுத்தினான். தருமராஜர் அவனை ஆறு பாணங்களால் துளைத்து வில்லையும், கொடியையும் வெட்டினார். பிறகு உறுதியான ஒரு பல்லத்தால் அவன் தலையை வெட்டி வீழ்த்தினார். சல்யனும் அவருடைய தம்பியும் கொல்லப்பட்டதால் கௌரவ வீரர்கள் குழப்பமடைந்து ஓடிவிட்டனர். மகாபாரதப் போரின் இறுதிநாளான பதினெட்டாம் நாளன்று பராக்கிரமசாலியும், நகுல-சகதேவரின் மாமனுமான மத்ர ராஜன் சல்யர் யுதிஷ்டிரரால் கொல்லப்பட்டார்.

6. துச்சாதனன்

திருதராஷ்டிரனின் மகன்; துரியோதனனின் தம்பி. யுதிஷ்டிரர் திரௌபதியைச் சூதில் தோற்றபின் துரியோதனன் தன் தம்பி துச்சாதனனிடம் திரௌபதியை சபைக்கு அழைத்துவர ஆணையிடுகிறான். அவ்வாணையின்படி திரௌபதி தங்கியிருந்த மாளிகைக்குச் சென்று திரௌபதியைப் பார்த்து, கிருஷ்ணா! நாங்கள் தர்மத்தின்படி உன்னை அடைந்துள்ளோம். இப்போதே அரசவைக்கு வா என்று துச்சாதனன் அழைக்கிறான். திரௌபதி அரண்மனைப் பெண்கள் இருக்கும் இடம் நோக்கி ஓடுகிறாள். கோபத்தோடு அவளைப் பின்தொடர்ந்த துச்சாதனன் அவளது நீண்ட கருங்கூந்தலைப் பற்றினான். பராக்கிரமம் இல்லாமல் அபலைப் பெண்ணான திரௌபதியை அனாதைபோல் இழுத்து வருகிறான் துச்சாதனன். திரௌபதி தான் ஒற்றை ஆடையில் ரஜஸ்வலையாக இருக்கிறேன்; அவையில் வருவதற்கு உசிதமான நிலையில் இல்லை என்று கூறுவதையும் கெடுமதியாளனான துச்சாதனன் கேட்கவில்லை. நாங்கள் உன்னைச் சூதில் வென்றுள்ளோம்; எனவே நீ எங்கள் வேலைக்காரியாகி விட்டாய் என்று கூறுகிறான். திரௌபதி பலமுறை துச்சாதனனிடம் இப்பாவச் செயலைச் செய்யாதே; என்னை இழுக்காதே; ஆடை நழுவச் செய்யாதே என்று திரும்பத் திரும்பக் கூறுகிறாள். ஆனாலும் துச்சாதனன் திரௌபதியை விடாமல் அவள் கூந்தலைப் பற்றி இழுத்து உலகத்தில் யாரும் செய்யக் கூடாத, செய்ய விரும்பாத கொடுஞ்செயலைச் செய்கிறான்.

துச்சாதனன் காணனின் சொற்படி திரௌபதியின் ஆடையை இழுத்தல்

திரௌபதி அவையில் நீதி கேட்கிறாள். தான் தருமப்படி வெல்லப்பட்டேனா எனப் பலமுறை வினா எழுப்புகிறாள். பீஷ்மர் இயலாமையைப் பதிலாக அளிக்கிறார். மற்றவர் அனைவரும் மௌனம் சாதிக்கின்றனர். விகர்ணன் மட்டும் திரௌபதி தருமநெறிப்படி வெல்லப்படவில்லை என்று கூறுகிறான். உடனே கர்ணன் விகர்ணனை நோக்கி நீ குலத்தின் அழிவிற்காகப் பேசுகிறாய் என்று சினத்துடன் கூறுகிறான். அத்துடன் துச்சாதனனிடம் சொல்லுகிறான். “இவர்கள் அடிமைகள்; இவர்களது ஆடையை அகற்று” என்று கடுமையாகக் கர்ணன் பேசுகிறான். இச்சொற்களைக்கேட்ட பாண்டவர்கள் அனைவரும் தம் மேலாடையைக் கழற்றிவிட்டுச் சபையில் இருந்தனர். கர்ணனின் பேச்சைக் கேட்ட உன்மத்தனான துச்சாதனன், திரௌபதியின் ஆடையைப் பலவந்தமாகப் பற்றி இழுக்கலானான். இந்நிலையில் அபலையாய்ப் பாதுகாப்பவரின்றித் தவித்த திரௌபதி வசிஷ்டர் மிகுந்த ஆபத்துக் காலத்தில் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனை நினைக்கும்படிக் கூறியது

நினைவுக்குவர ஸ்ரீ கிருஷ்ணனைத் துதிக்கலானாள். பகவான் அருளால் அவளது ஆடை இழுக்க இழுக்க வளர்ந்தது. நூற்றுக்கணக்கான ஆடைகள், வண்ணமயமாக வந்து கொண்டே இருந்தன. திரௌபதியின் மீது பரவி அவளைக் காப்பாற்றின. அவையில் பெரும் ஆடைக்குவியல் சேர்ந்தது. ஆடைகளை இழுத்து, இழுத்து கை களைத்துப்போன துச்சாதனன் வெட்கத்துடனும் அவமானத்துடனும் அமர்ந்து விட்டான். தன் செயலைக் கைவிட்டுத் தோற்றுப்போன துச்சாதனனை அவையினர் கடுமையாக நிந்தித்தனர்.

பாண்டவர் விடுதலை; துச்சாதனன் ஆலோசனை கூறுதல்

திருதராஷ்டிரர் திரௌபதிக்கு அளித்த வரங்களின் பயன்களால், பாண்டவர்கள் விடுதலை பெறுகின்றனர். அனைவரும் திருதராஷ்டிரர் கட்டளைப்படி இழந்த அனைத்துச் செல்வங்களையும் பெற்று இந்திரப்பிரஸ்தம் திரும்புகின்றனர். இந்நேரத்தில் துச்சாதனன் துரியோதனனிடம் சென்று துயரத்துடன் பேச முற்படுகிறான். நாம் மிகவும் கஷ்டப்பட்டு அடைந்த செல்வத்தை நம் கிழத்தந்தை நஷ்டமடையச் செய்து விட்டார். பெரும் செல்வத்தை மீண்டும் நம் பகைவரான பாண்டவருக்கே அளித்துவிட்டார். இதனைச் சிந்தித்து நாம் ஏதாவது செய்தாக வேண்டும் எனக் கூறுகிறான். உடனே கர்வம் நிறைந்த கர்ணன், துரியோதனன், சகுனி ஆகியோர் பாண்டவரைப் பழிவாங்க மீண்டும் ஆலோசனை செய்கின்றார்கள். அதன்படி பாண்டவரை மீண்டும் சூதாட அழைப்பதற்கும் அவர்கள் தோற்றதும் வனவாசம் அனுப்புவதற்கும் முடிவெடுத்துத் திருதராஷ்டிரனிடம் தெரிவிக்கின்றனர்.

சூதாடித்தோற்ற பாண்டவர் வனவாசம் மேற்கொள்ளுதல்; துச்சாதனன் பரிகசித்தல்; திரௌபதியை அவமானப்படுத்துதல்

திருதராஷ்டிரன் அழைப்பினை ஏற்று வனவாச நிபந்தனையுடன் மீண்டும் யுதிஷ்டிரர் சூதாடித் தோற்கிறார். நிபந்தனையின்படி பாண்டவர்கள் அனைவரும் வனவாச தீகூடி எடுத்து வரிசைப்படி மான்தோலை மேலாடையாக அணிந்தனர். அவர்கள் புறப்படும் நேரத்தில் துச்சாதனன் அவர்களைக் கேலி செய்து பேசுகிறான். “துரியோதனனின் சாம்ராஜ்யம் பூமண்டலம் முழுவதிலும் விஸ்தரிக்கப்பட்டு விட்டது. முன்பு தம் செல்வத்தால் உன்மத்தமாகி திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்களைக் கேலி செய்த அதே பாண்டவர்கள் இன்று தோல்வியடைந்து தம் செல்வத்தை இழந்து வனம் சென்று கொண்டிருக்கின்றனர். எங்களைப் போல மூவுலகிலும் யாரும் கிடையாது என்று இறுமாந்திருந்த பாண்டவர்கள் இன்று வெறும்

எள்ளைப்போலாகி விட்டனர். இனி இவர்களுக்குத் தம் நிலையின் ஞானம் உண்டாகும். திரௌபதியின் கணவர்களான இந்தக் குந்தி மைந்தர்கள் வெறும் நபும்சகர்கள். திரௌபதி! இந்தப் பாண்டவர்களை, தரித்திரராக கௌரவமற்ற மான்தோல் அணிந்திருப்பதைக் கண்டு உனக்கு மகிழ்ச்சி ஏற்படுமா? இனி நீ வேறு ஒருவனை உன் விருப்பத்தின் படி கணவனாக்கிக்கொள். கௌரவர் அனைவரும் பொறுமையும் புலன் அடக்கமும் கொண்டவர்கள்; செல்வம் கொண்டவர்கள் இவர்களில் ஒருவரை உன் கணவனாகத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொள். வீணான பதரை விதைப்பதால் பயன் ஏதுமில்லை. இந்த நபும்சக பாண்டவர்களுக்கு சேவை செய்வதால் உனக்குப் பயன் ஏதுமில்லை. இவர்களின் வாழ்க்கை அர்த்தமற்றதாகி விட்டது” என்று கெடுமதியாளனான துச்சாதனன் பாண்டவர்களைக் கொடுஞ்சொற்களால் இழிவு படுத்தினான்.

துச்சாதனன் சொற்களைக் கேட்டுப் பீமன் சபதம்

துச்சாதனனது கொடும் சொற்களைக் கேட்டு பீமன் அவனிடம் கூறுகிறார். “நீச துச்சாதனா, போரில் நான் உன் இதயத்தைப் பிளக்கும் சமயம் நீ கூறிய இந்த விஷயங்களை நினைவூட்டுவேன். உன் பின்வருபவர்களை உறவினர்களோடு யமலோகம் அனுப்பி வைப்பேன்” என்று கூறுகிறார். பீமன் இவ்வாறு கூறியதைக் கேட்டும் வெட்கம் அற்றவனான துச்சாதனன் கௌரவர்களின் நடுவில் பீமனைக் கேலி செய்தவாறு நடனமாடுகிறான். பீமனை ஏ! மாடே மாடே என்று அழைத்தான். பீமன் யுதிஷ்டிரரால் தடுக்கப்படுகிறார். ‘துச்சாதனா, உன்னைத் தவிர சூதாடி ஏமாற்றிச் செல்வத்தைக் கைப்பற்றித் தன்னையே புகழ்ந்து கொள்ளுபவன் வேறு யார் இருப்பர். போரில் உன்மார்பைப் பிளந்து உதிரத்தைக் குடிப்பேன். திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்கள் அனைவரையும் வதம் செய்வேன்” என்று பீமன் தன் சபதத்தை மீண்டும் மீண்டும் கூறுகிறார்.

உத்தியோக பருவம்

ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பாண்டவர்களின் தூதராக ஹஸ்தினாபுரம் வந்தார். அமைதியை விரும்பி இருதரப்புக்கும் சமாதானம் செய்விக்க முயற்சித்தார். திருதராஷ்டிரன் கேட்டுக் கொண்டதற்கிணங்க, துரியோதனனுக்கு இதமான இனிய சொற்களால் சமாதானத்தை ஏற்றுக் கொள்ளுமாறும், தந்தை மற்றும் பீஷ்மபிதாமகர் முதலிய பெரியோர்களின் சொற்களைக் கேட்குமாறும் எடுத்துரைத்தார். இச்சமயம் துச்சாதனன் இடையில் குறுக்கிட்டுத் தன் சகோதரனிடம் கூறலானான், “மன்னா! தாங்கள் தங்கள் விருப்பப்படி பாண்டவரோடு சமாதானம் செய்து கொள்ளவில்லை என்றால் இவர்கள்

தங்களைக் கைது செய்து யுதிஷ்டிரன் கையில் ஒப்படைத்து விடுவார்கள் போல் தோன்றுகிறது. பீஷ்மபிதாமகர், துரோணாசாரியார் மற்றும் தந்தையையும் சேர்ந்து என்னையும், கர்ணனையும், தங்களையும் பாண்டவர்களுக்கு உரிமையாக்கிவிடுவார்கள்” என்று உரைத்தான். இதைக் கேட்டவுடன் துரியோதனன் மிகுந்த கோபத்தோடு அவையில் இருந்து வெளியேறினான். இவ்வாறு, சூதாட்டத்தின் போதும், மீண்டும் சமாதானப் பேச்சிலும், துரியோதனனின் கர்வத்தையும், கோபத்தையும் துச்சாதனன் தூண்டிவிடுகிறான்.

போர்க்களத்தில் துச்சாதனன்

சான்றோர்கள், மகரிஷிகள், பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அனைவரின் சமாதான முயற்சியும் தோல்வியடைகிறது. போர் தொடங்குகிறது. பீஷ்மர் துரியோதனனின் சேனையைத் தலைமையேற்றுப் போரை நடத்துகிறார். போரில் பாண்டவதரப்பு வீரர்களைக் கொன்று குவிக்கிறார். துச்சாதனன் தன் சகோதரன் துரியோதனனின் கட்டளைக்கிணங்கப் போர்க்களத்தில் தன் வீரத்தை வெளிப்படுத்துகிறான். துரியோதனன் துச்சாதனனிடத்தில் பீஷ்மரைப் பாதுகாக்குமாறு ஆணையிடுகிறான். துச்சாதனனும் போர்க்களத்தில் பீஷ்மருக்குத் துணையாக அவர் அருகில் இருந்து பாதுகாத்து வருகிறான். ஒன்பதாம் நாள் போர் அன்று பீஷ்மரே தங்களுக்கு ஆதாரமானவர், அவர் வீழ்த்தப்படாமல் அவரைக் காக்க வேண்டும் என்பதால் துச்சாதனன் பீஷ்மரை எதிர்க்க வந்த பாண்டவர்களோடு கடுமையாகப் போரிடுகிறான்.

பத்தாம் நாள் போரில் பீஷ்மரைக் கொல்ல விரும்பிப் பாண்டவர்களும், பீஷ்மரைப் பாதுகாத்து அர்ஜுனனைக் கொல்ல விரும்பிக் கௌரவர்களும் போரில் ஈடுபட்டனர். அர்ஜுனன் சிகண்டியை முன்னிறுத்திப் பீஷ்மரோடு போர்புரிந்தார். இச்சமயம் துச்சாதனன் தன் பயத்தைக் கைவிட்டு விட்டு பீஷ்மரைக் காப்பாற்றுவதற்காக அர்ஜுனனோடு போரிட்டான். துச்சாதனன் தேர் அருகில் சென்ற அர்ஜுனன் அவனால் தடுக்கப்பட்டார். துச்சாதனனும், அர்ஜுனனும் விருத்தாசுரன்-இந்திரனைப் போன்ற வீரர்கள். இந்திரனும் மயாசுரனும் போரிட்டது போல அர்ஜுனனும் துச்சாதனனும் போரிட்டனர். துச்சாதனன் தன் பாணங்களால் அர்ஜுனனையும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணனையும் தாக்கினான். வாசுதேவன் காயப்படுத்தப்பட்டதைக் கண்ட அர்ஜுனன் துச்சாதனனை நூறு நாராசங்களால் காயப்படுத்தினார். துச்சாதனன் அர்ஜுனன் நெற்றியில் அடித்தான். அர்ஜுனன் பெளர்ணமி நாளில் ராகு பூர்ண சந்திரனைப் பிடிப்பது போல துச்சாதனனுக்குத் துன்பம் தரலானார். இருவரும் பரஸ்பரம் தாக்கிக் கொண்டனர். அர்ஜுனன் துச்சாதனனின்

தேரையும் வில்லையும் உடைத்தார். துச்சாதனன் பீஷ்மரைப் பாதுகாத்தவாறு அர்ஜுனனின் புஜங்களிலும், மார்பிலும் தாக்கினான். அத்துடன் அவர் செலுத்திய பாணங்களையும் வெட்டிவிட்டான். அர்ஜுனன் கோபத்துடன் துச்சாதனன் மீது கூரான அம்புகளைச் செலுத்தினார். இதனால் காயம்பட்ட துச்சாதனன் பீஷ்மரின் தேரில் அமர்ந்து களைப்பு நீங்கப்பெற்று மீண்டும் அர்ஜுனனைத் தாக்கலானான்.

பீஷ்ம பிதாமகரை அர்ஜுனனிடமிருந்து பாதுகாப்பதற்காகத் துணிவுடன் துச்சாதனன் எதிர்த்து நின்றான். அவன் தனியாகவே அர்ஜுனனோடும் ஏனைய பாண்டவர்களோடும் போரிடலானான். பாண்டவர்களால் துச்சாதனனைத் தடுக்கமுடியவில்லை. அவன் பாண்டவர் பக்கத்தின் பலரதிகளைத் தேரிழக்கச் செய்தான். ஏராளமான வில்வீரர்களையும், குதிரைப்படையினரையும் பூமியில் விழச் செய்தான். விறகைப் பெற்று எரியும் தீவிரமான தீயைப் போலத் துச்சாதனன் பாண்டவ சேனையைப் பொசுக்கினான். சாரதியான ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும் அர்ஜுனனும் தவிர வேறு யாரும் அவன் முன் நிற்க இயலவில்லை. அர்ஜுனன் வேகத்தோடு போரிட்டுத் துச்சாதனனை வென்றார். அர்ஜுனனிடம் தோற்றுவிட்ட போதும் போரில் இருந்து விலகாமல் அர்ஜுனனோடு அவ்வப்போது போரைத் தொடர்ந்து கொண்டிருந்தான்.

கௌரவர்கள் முயற்சியோடு பீஷ்மரைப் பாதுகாத்தபோதும், பீஷ்மர் தானே போரில் இருந்து விலகி மரணத்தைத் தழுவ முடிவு எடுத்து தன் மரணத்தை விரும்பியே போரைத் தொடர்ந்தார். யுதிஷ்டிரரிடம் விரைவில் தன்னைக் கொல்ல முயற்சிக்குமாறும் கூறினார். பீஷ்மர் விரும்பியவாறே சிகண்டியை முன்னிறுத்தி அர்ஜுனன் செலுத்திய பாணங்கள் அவரை வீழ்த்தி விடுகின்றன. துரியோதனன் பீஷ்மரின் வீழ்ச்சியைத் துச்சாதனன் மூலமாகவே துரோணாசாரியாருக்குத் தெரிவிக்கச் செய்கிறான். துச்சாதனன் துரோணாசாரியரிடம் விரைந்து சென்று செய்தியைக் கூறினான். அதனைக் கேட்ட துரோணர் மூர்ச்சையாகி விட்டார்.

துச்சாதனன் போரின் பதின்மூன்றாவது நாளில் அர்ஜுன குமாரன் அபிமன்யுவுடன் போரிட்டுத் தோல்வியடைந்து விடுகிறான். துச்சாதனன் மகன் கதையால் அபிமன்யுவை அடித்துக் கொன்று விட்டான்.

பதினான்காம் நாள் போர் தொடங்கியது. அர்ஜுனன் ஜயத்ருதனை வதம் செய்ய சபதம் பூண்டார். துரோணர் பிளக்க முடியாத வியூகத்தை வகுத்தார். அர்ஜுனன் வியூகத்தைப் பிளந்து சேனையின் இறுதிப்பகுதியில் பாதுகாப்புடன் இருந்த ஜயத்ருதனை நோக்கி முன்னேறிச் சென்றார்.

இச்சமயம் யுதிஷ்டிரர் சாத்யகியை அர்ஜுனன் உதவிக்குச் செல்லக் கட்டளையிட்டார். சாத்யகி துரோணர் கிருதவர்மாவை வென்று, ஜலசந்தன் மற்றும் சுதர்சனனைக் கொன்றார். தனியாகவே துரியோதனனின் பெரும் சேனையைத் தோற்கடித்து அர்ஜுனனை நோக்கி முன்னேறினார்.

இச்சமயம் துரியோதனனின் தோற்றோடிய சேனை திரும்ப வந்தது. மீண்டும் சாத்யகியுடன் போரிட முனைந்தது. 100 மகாரதிகள், 1000 யானைகள், 2000 குதிரை வீரர்களுடன் துச்சாதனன் சாத்யகியை எதிர்க்கவந்தான். அவன் சாத்யகியைக் கொன்றுவிட விரும்பித் தன் சேனைக்குக் கட்டளையிட்டான். ஆனால் தன் அற்புதமான பராக்கிரமத்தால் சாத்யகி அந்தப் படைகளை அழித்து விட்டார். துச்சாதனனின் படைவீரர்கள் பயந்து ஓடினர். துச்சாதனன் மலைநாட்டு வீரர்களிடம் பாறைகளை எறிந்து சாத்யகியைக் கொல்லுமாறு கட்டளையிட்டான். மலைநாட்டு வீரர்கள் தாக்கத் தொடங்கினர். அவர்கள் பாறைகளை வீசத்தொடங்கியதுமே சாத்யகி அவர்களை அழித்துவிட்டார்.

தொடர்ந்து, தரத, சக, லம்பாக, கங்கண, புலிந்த தேச மிலேச்ச சேனை கைகளில் இரும்பு குண்டுகளையும், திரிகுலங்களையும் ஏந்திப் போருக்கு வந்தது. சாத்யகி அவர்கள் அனைவரையும் நாராசங்களால் அழித்து விட்டார். சாத்யகியின் முன் நிற்கமாட்டாமல் துச்சாதனனுடைய தலைமையில் இருந்த கௌரவ சேனை மீண்டும் துரோணரை அடைக்கலமாகக் கொண்டு அவரிடம் ஓடிவந்தன.

துரோணர் துச்சாதனனை ஏசுதல்; துச்சாதனன் போருக்குத் திரும்புதல்

துச்சாதனன் தன் சேனையுடன் தன்னிடம் வந்து நிற்பதைக் கண்ட துரோணாசாரியார் கோபத்துடன் அவனை ஏசலானார். “துச்சாதனா! ரதிகள் அனைவரும் இங்கு ஓடிவந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். துரியோதனன் நலமாக இருக்கிறானா? ஐயத்ருதன் இன்னும் உயிருடன் இருக்கிறானா? நீ மன்னனின் மகன்; மன்னனின் சகோதரன்; யுவராஜ பதவியைப் பெற்றவன்; மகாரதி வீரன். நீ எதற்காகப் போர்க்களத்தில் இருந்து திரும்பி ஓடி வருகிறாய்?

நீ திரௌபதியைத் தாசி என்றாய்; துரியோதனன் வஸ்திரங்களைச் சுமக்கச் சொன்னாய். உன் கணவர்கள் இல்லாதவர்களாகி விட்டார்கள் என்றாய். இப்போது போரில் ஏன் ஓடுகிறாய்? தானாகவே பாஞ்சாலர்களுடனும், பாண்டவர்களுடனும் பகையை ஏற்படுத்திக்கொண்டு இப்போது தனியாக சாத்யகியோடு போரிட ஏன் பயப்படுகிறாய்? சூதாடும் போது ஒருநாள் பாண்டவர்கள் விஷமுள்ள பாம்பைப் போல் ஆகிவிடுவார்கள் என்று

நினைக்கவில்லையா? திரௌபதிக்கு அளிக்கப்பட்ட துன்பங்கள் அனைத்திற்கும் நீயே வேராக இருந்தாய்? உன்னுடைய கர்வம் எங்கே சென்றது? எங்கே உன்னுடைய பராக்கிரமம்? எங்கு சென்றது உன்னுடைய கர்ஜனை? விஷப்பாம்பைப் போன்ற பாண்டவர்களைக் கோபிக்கச் செய்து விட்டு எங்கு ஓடிக் கொண்டிருக்கிறாய்? சாத்யகியைப் பார்த்தே பயப்படும் நீ அர்ஜுனனைப் பார்த்தால் என்ன செய்வாய்? போ. போய் உன் தாய் காந்தாரியின் வயிற்றில் நுழைந்து கொள். இப்புவியில் உனக்கு வேறு எங்கும் பாதுகாப்பு கிடையாது” என்று பலவாறாகத் துச்சாதனன் செய்த அதர்மச் செயல்களைச் சுட்டிக்காட்டி அவனை ஏசிய துரோணர் இப்போது சாத்யகியிடம் செல்; சாத்யகியோடு போரிடு என்றார். துச்சாதனன் பதில் ஏதும் பேசாமல் மிலேச்சர்களுடன் போரிட்டுக் கொண்டிருந்த சாத்யகியிடம் போரிடச் சென்றான்.

மீண்டும் சாத்யகி துச்சாதனன் போர்; துச்சாதனன் தோல்வி

மீண்டும் சாத்யகியுடன் போரிடவந்த துச்சாதனன் முதலில் 10 பிறகு 60 பாணங்களால் சாத்யகியை அடித்தான். சாத்யகி துச்சாதனனுடன் வந்த கௌரவ வீரர்களைத் தன் அம்புகளால் மூடிவிட்டார். அவ்வீரர்கள் பயந்து துச்சாதனனை விட்டுவிட்டு ஓடிவிட்டனர். துச்சாதனன் ஓடவில்லை. அங்கேயே நின்றான். சாத்யகியின் குதிரைகளையும், சாத்யகியையும் காயப்படுத்திக் கர்ஜனை செய்தான். சினம் கொண்ட சாத்யகி துச்சாதனனின் தேர், சாரதி மற்றும் கொடியைக் காணாமல் செய்து விட்டான். எட்டுக்கால் பூச்சி வலையில் சிக்கியது போல் துச்சாதனன் சாத்யகியின் அம்புவலையில் சிக்கிவிட்டான். இதனைக்கண்ட துரியோதனன் சாத்யகியைத் தாக்குமாறு த்ரிகர்த்தர்களுக்குக் கட்டளையிட்டான்.

போரில் சிறந்த த்ரிகர்த்தர்கள் 3000 பேர் தங்கள் தேர்களுடன் சாத்யகியை சூழ்ந்து கொண்டனர். சாத்யகி புயல் மரத்தை வீழ்த்துவது போலத் தன் அம்புகளால் அவர்களை அடித்து வீழ்த்தினார். கருடனுக்கு அஞ்சிப் பாம்புகள் புற்றுக்குள் புகுந்து கொள்ளுவதைப் போல அவர்கள் சினியின் பேரனுக்கு அஞ்சித் துரோணரை நோக்கி ஓடிவிட்டனர். அப்போது துச்சாதனன் சாத்யகியின் மீது 9 பாணங்களை அடித்தார். சாத்யகி துச்சாதனன் மீது 5 பாணங்களைச் செலுத்திப் பழி தீர்த்துக் கொண்டார். துச்சாதனன் சாத்யகியின் மீது இரும்பாலான சக்தி ஆயுதத்தைச் செலுத்தினான். சாத்யகி அதனை நூறு துண்டுகளாக வெட்டிவிட்டார்.

பின்னர் இருவரும் பரஸ்பரம் பாணங்களால் கடுமையாகத் தாக்கிக் கொண்டனர். யுயுதான் மிகவும் சினத்துடன் துச்சாதனனின் நான்கு

குதிரைகளையும் கூரிய அம்புகளால் கொன்று விட்டார். பிறகு அவனுடைய சாரதியையும் யமனுலகு அனுப்பிவிட்டார். அஸ்திர வேதாவான சாத்யகி ஒரு பலத்தால் துச்சாதனனின் வில்லையும், அவன் கையுறைகளையும், ரத சக்தியையும் துண்டு துண்டாக்கி விட்டார். அவனுடைய தேரின் பக்கக் காவலர்களையும் கொன்றுவிட்டார். வில் வெட்டப்பட்டு, தேர், சாரதி, குதிரைகள் அனைத்தையும் இழந்த துச்சாதனனை த்ரிகர்த்த சேனாதிபதி தன் தேரில் அமர்த்திப் போர்க்களத்தில் இருந்து விலக்கி அழைத்துச் சென்றான். சாத்யகி இரண்டு நாழிகை நேரம் துச்சாதனனோடு போரிட்டார். ஆனாலும் அவனைக் கொல்லவில்லை. பீமசேனன் துச்சாதனனைக் கொல்லுவதாகச் சபதம் செய்திருந்ததால் துச்சாதனன் சாத்யகியிடமிருந்து உயிருடன் மீண்டான்.

துச்சாதனன் யுதிஷ்டிரரின் புதல்வன் ப்ரதிவிந்தியனுடன் போரிடுதல்

அன்றைய தினத்தில் இரவுப் போர் நடந்தது. தீப்பந்தங்கள் மற்றும் தீபங்களின் ஒளியில் இருசேனைகளுக்கும் இடையில் இரவு நேரத்தில் போர் நடைபெற்றது. போர்க்களத்தின் ஒரு புறத்தில் யுதிஷ்டிரரின் புதல்வன் ப்ரதிவிந்தியனுக்கும் துச்சாதனனுக்கும் இடையே கடும்போர் நடைபெற்றது. மேகமற்ற வானில் புதனும், சூரியனும் சேருவதுபோல் அவ்விருவரின் அற்புத சந்திப்பு நிகழ்ந்தது. இருவரும் மூன்று மூன்று பாணங்களை ஒருவர் மீது ஒருவர் செலுத்தினர். துச்சாதனன் அச்சமயம் தன் பராக்கிரமத்தை வெளிப்படுத்தினான்.

துச்சாதனன் ப்ரதிவிந்தியனின் சாரதியையும், குதிரைகளையும் கொன்று கொடியை வெட்டித் தேரைத் தூள் தூளாக்கிவிட்டான். தேரிழந்த ப்ரதிவிந்தியன் தரையின் மீது நின்று துச்சாதனன் மீது நூற்றுக்கணக்கான பாணங்களைச் செலுத்தினான். துச்சாதனன் பத்துப் பாணங்களால் ப்ரதிவிந்தியனைக் காயப்படுத்தினான். ப்ரதிவிந்தியன் தேரிழந்ததைக் கண்ட மற்ற மகாரதி சகோதரர்கள் மிக விரைவாக அவன் உதவிக்கு விரைந்தனர். ப்ரதிவிந்தியன் ச்ருத சோமனின் தேரில் ஏறிக் கொண்டான். அந்த ஐந்து சகோதரர்களுக்கும் துச்சாதனனுக்கும் இடையே போர் தொடரலானது.

இருதரப்பிலும் பெரும் உயிரிழப்புகளும், முக்கிய வீரர்களின் மரணமும் ஏற்பட்டன. இந்நிலையில் 14 ஆம் நாள் இரவுப் போர் முடிந்தது. பொழுது விடிந்தது. கதிர் ஒளி உலகில் பரவியது.

15 ஆம் நாள் போர்; துச்சாதனன் சகதேவனுடன் போரிட்டுத் தோற்றல்

அன்றைய காலைப்பொழுதில் போர்க்களம் யமராஜனின் விளையாட்டுக்

களமானது. துரியோதனன், துச்சாதனன், கர்ணன், துரோணர் ஆகிய நால்வரும், யுதிஷ்டிரரைத் தவிர ஏனைய பாண்டவர்களுடன் போரிட்டனர். துச்சாதனன் சகதேவனோடு போரிட விரும்பித் தன் தேரின் வேகத்தால் பூமி நடுங்குமாறு விரைந்து சகதேவன் முன் வந்தான். துச்சாதனன் தன் எதிரில் வந்ததுமே மாத்ரி புதல்வன் சகதேவன் விரைவாக ஒரு பல்லத்தைச் செலுத்தி, துச்சாதனனின் சாரதியை அவன் தலைக் கவசத்தோடு தலையை வெட்டி விட்டார். துச்சாதனன் தன் சாரதியின் தலை வெட்டப்பட்டதை அறியவில்லை. சாரதியில்லாததால் குதிரைகள் இங்கும் அங்கும் ஓடத் தொடங்கின. அப்போதுதான் துச்சாதனன் தன் சாரதி கொல்லப்பட்டதை அறிந்து கொண்டான். குதிரை செலுத்தும் கலையில் நிபுணான அவன் தானே குதிரைகளின் லகானைப் பிடித்தவாறு போர்புரியலானான். சகதேவன் அந்தக் குதிரைகளின் மீதும் அம்புகளைச் செலுத்தினார். அவை இங்கும் அங்கும் பயந்தோடின. துச்சாதனனால் வில்லையும், குதிரைகளின் லகானையும் ஒரு சேரச் சமாளிக்க முடியவில்லை. அவன் மாறி மாறிக் குதிரைகளைக் கட்டுப்படுத்திப் பின் அம்புகளையும் எய்தான். இச்சமயம் சகதேவன் அவனைப் பாணங்களால் மறைத்து விட்டார். துச்சாதனனைக் காப்பாற்றுவதற்காகக் கர்ணன் இடையில் புகுந்தான். அன்றைய போரில் துரோணவதமும் நிகழ்ந்துவிட்டது.

16ஆம் நாள் போர்; சகதேவனிடம் துச்சாதனன் தோல்வியடைதல்

துரோணாசாரியார் கொல்லப்பட்டபின் அஸ்வத்தாமாவால் விடுக்கப்பட்ட நாராயணாஸ்திரம் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனால் சாந்தமடைந்தது. அதன் பின் அஸ்வத்தாமா செலுத்திய ஆக்னேயாஸ்திரம் பாண்டவ சேனையை எரித்தது, ஆனால் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர்ஜனர்கள் அதனால் துன்புறுத்தப்படவில்லை. அன்றைய போர் முடிந்தது. 16 ஆம் நாள் அதிகாலைப் பொழுதிலேயே கர்ணன் சேனாதிபதியாகத் துரியோதனனால் அபிஷேகம் செய்யப்பட்டான். கர்ணன் தலைமையில் கௌரவ சேனை அணி வகுத்தது. உதயகாலத்திலேயே கௌரவ பாண்டவ சேனைகளுக்கிடையே போர் தொடங்கியது. கர்ணன் பாஞ்சாலர்களைக் கூட்டம் கூட்டமாக வதம் செய்யத் தொடங்கினான். பாண்டவ மகாரதிகள் கர்ணனைச் சூழ்ந்து நின்று தாக்கினர். இதனைக் கண்ட துரியோதனன் பெரிய யானைப் படையைப் பாண்டவ சேனை மீது ஏவினான். அப்பெரும் யானைப்படையும் பாண்டவ மகாரதிகளால் அழிக்கப்பட்டது. எட்டு பெரிய யானைகளைக் கொன்ற சகதேவன் மிகவும் சினத்துடன் கௌரவ சேனையைத் தாக்கலானார்.

இதனைப் பார்த்த துச்சாதனன் சகதேவனுடன் போரிட வந்தான். அவன் சகதேவன் மார்பில் மூன்று பாணங்களை அடித்தான். பதிலுக்குச்

சகதேவன் துச்சாதனை ஒரு நாராசத்தால் காயப்படுத்தி 70 பாணங்களால் அடித்தார் அவனது சாரதியையும் காயப்படுத்திவிட்டார். துச்சாதனை சகதேவனின் வில்லை வெட்டிவிட்டான். சகதேவன் சினத்துடன் கத்தியைச் சுழற்றி வீசி, துச்சாதனை தன்னுடைய வில், அம்பு, நாண் அனைத்தையும் வெட்டிவிட்டார். பிறகு வேறு வில்லை எடுத்துத் துச்சாதனை மீது கூரிய அம்பினைச் செலுத்தினார். துச்சாதனை அதனைத் தன் வாளால் வெட்டிவிட்டான். இவ்வாறு இருவரும் போரில் வேறு வேறு விற்களை எடுத்துக் கணக்கற்ற பாணங்களால் ஒருவரை ஒருவர் அடித்துக் கொண்டனர்.

துச்சாதனை மாத்ரி புதல்வனைக் காயப்படுத்தி அவரது சாரதியையும் 9 பாணங்களால் காயம் செய்துவிட்டான். சகதேவன் பெரும் சினம் கொண்டார். காலனுக்குச் சமமான பாணத்தைத் துச்சாதனை மீது செலுத்தினார். அது அவனது மார்பையும், கவசத்தையும் பிளந்து புற்றில் நுழையும் பாம்பைப் போலப் பூமியில் புகுந்து விட்டது. துச்சாதனை உணர்விழந்து விட்டான். பயம் கொண்ட சாரதி உடனே தேரை ரணபூமியில் இருந்து விரைந்து விலக்கிச் சென்று விட்டான். சகதேவன் கௌரவ சேனையுடன் தன் போரைத் தொடர்ந்தார்.

துச்சாதனைத் த்ருஷ்டத்யும்னன் போர்; த்ருஷ்டத்யும்னனின் தோல்வி

துச்சாதனனுடன் போரிட்ட த்ருஷ்டத்யும்னன் மூன்று பாணங்களால் அவனைக் காயப்படுத்தினார். துச்சாதனை துருபத குமாரனின் இடது புஜத்தைத் துளைத்து விட்டான். காயமடைந்த த்ருஷ்டத்யும்னன் ஒரு பயங்கர பாணத்தைச் துச்சாதனை மீது செலுத்த அவன் அதை வெட்டி விட்டான். பிறகு த்ருஷ்டத்யும்னனை 70 பல்லங்களால் அடித்துக் கைகளிலும், மார்பிலும் காயம் ஏற்படுத்தினான். துருபத குமாரன் ஒரு ஷரப்ரத்தால் துச்சாதனனின் வில்லை வெட்டி விட்டார். துச்சாதனை வேறு வில்லை எடுத்துத் த்ருஷ்டத்யும்னனைத் தடுத்து விட்டான். சிங்கம் யானையை வசப்படுத்துவது போலத் த்ருஷ்டத்யும்னனைத் துச்சாதனை தன் வசப்படுத்தி விட்டான். அப்போது பாஞ்சாலர்கள் நால்வகைப் படைகளோடு துச்சாதனைச் சூழ்ந்து கொண்டனர். மீண்டும் பயங்கரப் போர் தொடங்கியது.

துச்சாதனை, பீமசேனன் இருவரும் கோபத்துடன் பேசிக்கொள்ளுதல்

கர்ணன் பாஞ்சால மகாரதிகளைத் தாக்கிக் கடுமையாகக் காயப்படுத்தி விட்டான். சாத்யகி கர்ணன் செலுத்திய பாணங்களைத் தன் பாணங்களால் வெட்டிவிட்டார். கிருபர், க்ருதவர்மா, துரியோதனை, கர்ணன் ஆகிய நான்கு மகாரதிகளுடனும் தனியாகவே போரிட்டார். பின்னர் காயமடைந்த அவர்

மீண்டும் அங்கு வந்த பாஞ்சால மகாரதிகளால் காப்பாற்றப்பட்டார். பின்னர் இருதரப்பு வீரர்களிடையே நடைபெற்ற கடும் போரில் நால்வகைப் படைகளும் அஸ்திர சஸ்திரங்களால் மூடப்பட்டு, ஒருவரோடு ஒருவர் மோதி, தடுமாறி, துயரக்குரல் எழுப்பி உயிரிழக்கலாயினர்.

இச்சமயம் துச்சாதனன் பயமின்றிப் பாணமழை பொழிந்தவாறு, பீமசேனனோடு போரிடச் சென்றான். பீமசேனனும் சிங்கம் ருரு என்னும் மாணைத் தாக்குவது போல அவனிடம் ஓடினார். பரஸ்பரம் ரோஷம் நிரம்பிய அவ்விருவரும் உயிரைப் பணயம் வைத்துப் போர் என்னும் சூதினை ஆடினார்கள். இருவரும் பரஸ்பரம் காயம் விளைவித்துக் கொண்டனர். இருவரும் தத்தம் சாரதிகளிடம் தேரைத் தன் பகைவனை நோக்கிச் செலுத்தக் கூறினர். பல்வகை அஸ்திர சஸ்திரங்கள் நிரப்பப்பட்ட அவ்விருவரின் தேர்களும் அருகருகே வந்தன.

பீமசேனன் துச்சாதனனிடம், “துச்சாதனா! நீ இன்று என் கண்ணுக்குப் புலப்பட்டது மிகவும் சௌபாக்கியமான விஷயமாகும். கௌரவ சபையில் திரௌபதியைத் தீண்டியதற்கான உன் கடன் நீண்ட நாட்களாக என் மீது ஏறியிருக்கிறது. அதனை இன்று நான் வட்டியோடும் அசலோடும் திருப்பித்தர விரும்புகிறேன். அவை அனைத்தையும் நீ என்னிடமிருந்து பெற்றுக்கொள்” என்றார்.

பீமனின் சொற்களைக் கேட்ட துச்சாதனன், பீமனிடம் கூறலானான். “பீமசேனா! எனக்கு எல்லாமே நினைவில் இருக்கிறது. நான் எதையும் மறப்பதில்லை. நான் கூறுவதை நீ கேள். நான் செய்த எல்லா விஷயங்களையும் நான் நீண்ட நாட்களாக நினைவில் வைத்துள்ளேன். முதலில் நீங்கள் அரக்கு மாளிகையில் இரவும் பகலும் பயத்துடன் வசித்தீர்கள். பிறகு அங்கிருந்து வெளியேறிக் காட்டில் வேட்டையாடி வசிக்கலானீர்கள். பெரும் பயத்தோடு சுகத்திலிருந்தும், போகத்திலிருந்தும் வஞ்சிக்கப்பட்டுக் காடுகளிலும், மலைக் குகைகளிலும் சுற்றித் திரிந்தீர்கள்.

இந்நிலையில் உங்கள் உருவத்தை மறைத்துக் கொண்டு பாஞ்சால ராஜனின் நகரத்தை அடைந்தீர்கள். அங்கு அர்ஜுனனை வரித்த திரௌபதியை பாவிக்கான நீங்கள், உங்கள் தாயின் செயலைப்போல ஐந்து பேரும் மனைவியாக்கிக் கொண்டீர்கள். திரௌபதி ஒருவனைத்தான் வரித்தாள். வெட்கமின்றி அனைவரும் அவளை மனைவியாக்கிக் கொண்டீர்கள். கௌரவ சபையில் சகுனி, திரௌபதியுடன் உங்கள் அனைவரையும் அடிமையாக்கியதும் எனக்கு நினைவுக்கு வருகிறது” என்றான்.

துச்சாதனன், பீமன் பெரும்போர்

துச்சாதனன் இவ்வாறு கூறியதும், பீமன் கோபத்தின் வசப்பட்டார். வருகோதரன் விரைவாக இரு வாள்களின் மூலம் திருதராஷ்டிரப் புதல்வனின் கொடியையும், வில்லையும் வெட்டினார். ஒரு பாணத்தால் அவன் நெற்றியைக் காயப்படுத்தினார். மற்றொரு பாணத்தினால் அவனுடைய சாரதியின் தலையைத் துண்டித்தார். துச்சாதனனும் வேறு வில்லை எடுத்தான். பீமன் மீது 12 பாணங்களைச் செலுத்தி அவர் சரீரத்தைத் துளைத்தான். மேலும் பாணங்களைப் பொழிந்தான். அதன்பின், சூரிய கிரணங்களைப் போன்ற ஒளி மிகுந்த தங்கம், வைரம் போன்ற உத்தம ரத்தினங்கள் அலங்கரித்த பயங்கர பாணத்தால் பீமனின் அங்கங்களைப் பிளந்தான். அதனால் பீமனின் சரீரம் துளைக்கப்பட்டு விட்டது. பீமசேனன் மிகவும் தளர்ந்து, உயிரற்றவரைப் போலக் கைகளை விரித்துத் தன் தேரில் விழுந்து விட்டார். பின் சிறிது நேரத்தில் தளர்ச்சி நீங்கி நினைவு வரப்பெற்றுச் சிங்கத்தைப் போலக் கர்ஜித்தார்.

அங்கு உறுதியாகப் போரிட்ட துச்சாதனன் கடினமான பராக்கிரமத்தை வெளியிட்டான். அவன் ஒரு பாணத்தால் பீமனை வெட்டி, அறுபது பாணங்களால் சாரதியைக் காயப்படுத்தினான். தொடர்ந்து 9 பாணங்களைப் பீமசேனன் மீது அடித்தான். சுறுசுறுப்புடன் பல பாணங்களை விடுத்துப் பீமசேனனைத் துளைத்தெடுத்தான். சினம் கொண்ட, வேகம் கொண்ட பீமசேனன் துச்சாதனன் மீது ஒரு பயங்கர சக்தி ஆயுதத்தை ஏவினார். துச்சாதனன் எரி நகூஷ்திரம் போல் தன்னை நோக்கி வந்த அந்த சக்தியை வெட்டி விட்டான். அதனைக் கண்ட வீரர்கள் அனைவரும் அவனைப் புகழ்ந்தனர். துச்சாதனன் மீண்டும் தன் பாணத்தால் பீமனைக் காயப்படுத்தினான்.

துச்சாதனன் வதம்; பீமசேனன் அவன் அங்கங்களைத் துணித்து உதிரம் பருகுதல்

ரோஷத்தால் தூண்டப்பட்ட பீமசேனன் அவனிடம் “வீரனே? நீ இன்று அம்பால் அடித்து என்னை மிகவும் காயப்படுத்தியுள்ளாய். ஆனால் இப்போது என்னுடைய கதையின் அடியைச் சகித்துக்கொள்” என்று உரத்த குரலில் கூறி ஒரு அச்சம் அளிக்கும் கதையைக் கையில் எடுத்துக் கொண்டார். பிறகு அவனிடம், தீய வீரனே! இன்று இந்தப் போரில் நான் உன்னுடைய உதிரத்தைப் பருகப் போகிறேன்” என்றார். அதனைக் கேட்ட துச்சாதனன் ஒரு கொடிய சக்தியைப் பீமன் மீது வேகமாகச் செலுத்தினான் பீமனும் தன் கோரமான கதையைச் சுழற்றி வீசினார். பீமனின் கதை

துச்சாதனனின் சக்தியைத் துண்டாக்கி அவன் தலையின் மீது தாக்கியது. தன் காயங்களிலிருந்து ரத்தம் பெருக, மதம் கொண்ட யானையைப் போலத் தோற்றமளித்த பீமசேனன் செலுத்திய கதை துச்சாதனனை 40 அடி தூரம் பின்னால் தள்ளிப் பூமியில் விழச் செய்தது. அவன் பூமியில் வீழ்ந்து துடி துடித்தான். அவனுடைய கவசம் உடைந்தது. ஆபரணங்கள் சிதறின. ஆடைகள் கிழிந்து விட்டன.

அக்கதை விழுந்தபோதே துச்சாதனனின் சாரதியையும் குதிரைகளையும் கொண்டு தேரையும் பொடிப்பொடியாக்கியது. இதனைக் கண்ட பாண்டவர்களும், பாஞ்சாலர்களும் மகிழ்ச்சியுடன் சிம்மநாதம் செய்தனர். பீமன் துச்சாதனனைத் தரையில் வீழ்த்தி, மகிழ்ச்சி உல்லாசத்துடன் திசைகளில் எதிரொலிக்குமாறு பெரிதாகக் கர்ஜிக்கலானார். அவருடைய கர்ஜனையைக் கேட்டு அருகில் இருந்த வீரர்கள் உணர்விழந்து விழுந்தனர். பீமசேனன் தன் தேரிலிருந்து இறங்கித் துச்சாதனனை நோக்கி ஓடினார். பீமனுக்கு துச்சாதனன் பகையுடன் தங்களை அவமானப்படுத்தியது எல்லாம் நினைவுக்கு வந்தது.

தேவி திரௌபதி ரஜஸ்வலாவாக இருந்தாள். அவள் எந்தக் குற்றமும் புரியவில்லை. அவளுடைய கணவன் அவளுக்கு உதவ முடியவில்லை. இச்சமயம் துச்சாதனன் நிறைந்த சபையில் திரௌபதியின் கேசத்தைப் பற்றி இழுத்து ஆடைகளை அபகரித்தான். இந்தத் துயர சம்பவங்களையெல்லாம் நினைத்த பீமசேனன் நெய்யின் ஆஹுதியால் எரியும் தீயைப் போலக் கோபத்தால் எரிந்தார். அவர் அந்தப் போர்க்களத்தில் கர்ணன், துரியோதனன், கிருபாசாரியார், அஸ்வத்தாமா, க்ருதவர்மா ஆகியோரை அழைத்துக் கூறினார்; “இன்று நான் பாவி துச்சாதனனைக் கொன்று விடுகிறேன். நீங்கள் அனைவரும் சேர்ந்து அவனைக் காப்பாற்ற முடிந்தால் காப்பாற்றிக் கொள்ளுங்கள் என்றார்.

பின்னர் துரியோதனனுக்கும், கர்ணனுக்கும் எதிரிலேயே, துச்சாதனனைச் சிங்கம் யானையைத் தாக்குவது போல அழுத்தினார். நல்ல கூர்மையான, வெண்மையான வாளை உருவினார். அவன் கழுத்தில் காலால் எட்டி உதைத்தார். துச்சாதனன் கடகடவென்று நடுங்கிக் கொண்டிருந்தான். பீமன் அவனிடம், “தீயவனே! நீ கர்ணனோடும், துரியோதனனோடும் சேர்ந்து மிகவும் மகிழ்ச்சியுடன் என்னை மாடு மாடு என்று கூறிய அந்த நாள் நினைவிருக்கிறது அல்லவா? ராஜகூய யாகத்தை முடித்து அவப்ருத ஸ்நானத்தால் புனிதமான தேவி திரௌபதியின் கேசத்தை நீ எந்தக் கையால் பிடித்தாய். சொல். இன்று பீமசேனன் உன்னிடம் இதைக் கேட்கிறான். இதற்குப் பதிலை எதிர்பார்க்கிறான்” என்று கேட்டார். பீமசேனனின்

சொற்களைக் கேட்டதும், கோபத்தால் எரிந்த துச்சாதனன், சோமகர்களும், கௌரவர்களும் கேட்கும் போதே சிரித்தபடி கோபத்துடன் கூறலானான்.

“இதோ உள்ளது. யானையின் துதிக்கையைப் போன்ற பருமனான என் கை. இது பெண்களின் நகில்களை மர்த்தனம் செய்யவல்லது. ஆயிரக்கணக்கான பசுக்களைத் தானமளித்தது. கூடித்திரியர்களை அழிக்க வல்லது. பீமசேனா! இந்தக் கையாலேயே நான் சபையில் அமர்ந்திருந்த குரு குலத்தின் சிறந்த புருஷர்களும், நீங்களும் பார்க்கும் போதே திரௌபதியின் கேசத்தைப் பற்றி இழுத்தேன்” என்று அவன் கூறினான்.

இவ்வாறு பேசிய துச்சாதனனின் மார்பின் மீது பீமசேனன் ஏறினார். அவனை இரு கைகளாலும் பலமாகப்பற்றினார். உரத்த குரலில் சிம்மநாதம் செய்தார். வீரர்கள் அனைவரிடமும், “இன்று துச்சாதனனின் கை வேரோடு பெயர்க்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. இவன் இப்போது உயிரைவிட விரும்புகிறான். பலம் இருப்பவன் வந்து இவனை என் கையிலிருந்து காப்பாற்றிக் கொள்ளலாம்” என்றார். இவ்வாறு அனைவரையும் வலுவில் அழைத்த பீமசேனன், ஒரே கையால் துச்சாதனனின் கையை வேகமாகப் பெயர்த்து விட்டார்.

வஜ்ரம் போன்ற அந்தக் கையாலேயே வீரர்கள் அனைவர் நடுவிலும் அவனைப் பீமன் அடிக்கலானார். இதன்பின் பூமியில் கிடந்த துச்சாதனனின் மார்பைப் பிளந்து அதில் இருந்து பெருகிய சூடான குருதியைக் குடிக்கலானார். எழுந்திருக்க முயன்ற துச்சாதனனைத் தரையில் வீழ்த்திக் கத்தியால் அவனுடைய தலையை வெட்டிவிட்டார். அவனுடைய சூடான ரத்தத்தை ருசித்துப் பருகலானார். பிறகு சினத்துடன், “நான் தாயின் பாலையும் மதுவையும், நெய்யையும், நன்றாகத் தயாரிக்கப்பட்ட தேன் போன்ற இனிய பருகத்தக்க பொருட்களையும், தயிர் மற்றும் புதிய வெண்ணெயையும் கூட ருசித்திருக்கிறேன். இவை அனைத்தையும் விட, உலகில் உள்ள பருகத் தக்க ருசியான ரசங்கள் அனைத்தையும் விட என்னுடைய இந்தப் பகைவனின் ரத்தத்தின் ருசி அதிகமாக உள்ளது” என்றார்.

துச்சாதனன் உயிரிழந்து விட்டான். பீமசேனனால் மிகக் கோரமாகக் கொல்லப்பட்டான். பீமசேனன், சினத்தால் கலங்கிய உள்ளத்தோடு உயிரிழந்த துச்சாதனனைக் கண்டு, அட்டகாசம் செய்தவாறு, “என்ன செய்வது? மரணம் உன்னைத் துர்தசையிலிருந்து காப்பாற்றி விட்டது”, என்று கூறியவாறு மகிழ்வுடன் அவன் குருதியை மேலும் மேலும் குடித்தவாறு எழும்பிக் குதிக்கலானார். அந்த சமயத்தில், பீமனைப் பார்த்தவர்கள்

பயத்தால் பீடிக்கப்பட்டுப் பூமியில் விழுந்து விட்டனர். பயம் கொள்ளாதவர்கள் கைகளில் இருந்த ஆயுதங்கள் கீழே விழுந்து விட்டன. அவர்கள் மெல்லிய குரலில் உதவியாளர்களை அழைத்தவாறு கண்களை சிறிது மூடியவாறு பார்க்கலானார்கள். பீமசேனனைப் பார்த்துப் பயந்தவர்கள் இவன் மனிதன் அல்ல; ராக்ஷஸன் என்று கூறியவாறு ஓடிவிட்டனர். இவ்வாறு தீமையின் உருவான துச்சாதனனைக் கோரமாகக் கொன்று பீமசேனன் தன் சபதத்தை நிறைவேற்றிவிட்டார். திரௌபதியைத் தீண்டிய துச்சாதனனின் கை பெயர்க்கப்பட்டது.

7. ஐயத்ருதன்

ஐயத்ருதன் சிந்துதேச மன்னன் வருத்த கூடித்திரனின் மகன். இவன் திருதராஷ்டிர மன்னரின் ஒரே மகள் துச்சலாவை மணந்தவன். ஐயத்ருதன் ஒருநாள் சால்வ தேசத்தை நோக்கிப் பல மன்னர்களோடும், ஸௌவீர தேசத்து ராஜகுமாரர்கள் 12 பேருடனும், தனது சேனையுடனும் காம்யக வனத்தின் வழியே யாத்திரை மேற்கொண்டான். அப்போது பாண்டவர்கள் வேட்டைக்குச் சென்று விட்டநிலையில் ஆசிரமத்தின் வாயிலில் தனியே நின்றிருந்த திரௌபதியைத் தூரத்தில் இருந்து பார்த்தான். அவளுடைய அழகால் ஈர்க்கப்பட்டு மோகம் கொண்டான். அவளிடம் சிபி நாட்டு வீரனான கோடிகாஸ்யனை அனுப்பி அவள் யார் என அறிந்துவருமாறு அனுப்பினான். அவன் திரௌபதியிடம் சென்று தங்கள் சேனையில் இருந்த மன்னர்களைப் பற்றிக் கூறினான். பின் ஐயத்ருதனைப் புகழ்ந்துரைத்து திரௌபதியை யார் என்று கேட்டான். திரௌபதி சங்கோஜத்துடன்” என்னைப் போன்ற பதிவிரதைகள் பரபுருஷனோடு உரையாடக் கூடாது. ஆனால் இங்கு பதிலளிக்க வேறு யாருமில்லை. நான் துருபத ராஜகுமாரி. பாண்டவர்களின் பத்தினி. இப்போது நீங்கள் ஓய்வெடுத்துக் கொள்ளுங்கள். என் கணவர் யுதிஷ்டிரர் இப்போது திரும்பி விடுவார். அவரது விருந்துபசாரத்தை ஏற்றுக் கொள்வீர்கள்” எனக்கூறி விருந்திற்கான ஏற்பாடுகளில் முனைந்தாள்.

ஐயத்ருதன் திரௌபதியைக் கவர்ந்து செல்லுதல்

கோடிகாஸ்யன் ஐயத்ருதனிடம் திரும்பி வந்து அவள் திரௌபதி; பாண்டவர்களின் பத்தினி எனத் தெரிவித்தான். ஐயத்ருதன் திரௌபதியின் ஆசிரமத்திற்குள் நுழைந்து நலம் விசாரித்தான். திரௌபதியும் மரியாதை நிமித்தமாக அவன் நலம் விசாரித்து சுத்திகரித்துக் கொள்ள தண்ணீர் அளித்து, ஆசனம் அளித்து உபசரித்தாள். ஐயத்ருதன் செல்வம் இழந்த பாண்டவர்களை விட்டுவிட்டுச் செல்வம் மிகுந்த என்னோடு வந்து சுகமடைவாய் எனத் திரௌபதியிடம் கூறினான். அவனுடைய இந்த தீய சொற்களைக் கேட்டு நடுங்கிய திரௌபதி “நீ திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்களுக்கும் பாண்டவர்களுக்கும் தங்கையான துச்சலாவின் கணவன். எனக்குச் சகோதர முறை உடையவன். நீ என்னைக் காப்பாற்ற வேண்டியவன். நீ அதர்மத்தின் வழியில் செல்லாதே” என்று கூறினாள். ஆனால் ஐயத்ருதன் பெண்கள், ரத்தினங்கள். இவை மன்னருக்குரியன என்பது சான்றோர் கூற்று; எனவே நான் மன்னருக்குரிய தருமத்தையே மேற்கொண்டுள்ளேன் எனச் சொன்னான். திரௌபதி தனது கணவர்களின் வீரத்தை எடுத்துக் கூறி அவர்களால் மரணத்தைப் பெற விரும்பாதே என எச்சரித்தாள். ஆனாலும்

ஐயத்ருதன் அவளை வலியப் பற்றி இழுத்துத் தன் தேரில் ஏற்றிச் சென்றான். இந்நிலையின் வேட்டையாடிய இடத்தில் ஏற்பட்ட தீய சகுனங்களால் ஆசிரமம் திரும்பிய பாண்டவர்கள் பணிப்பெண் மூலம் நடந்ததைத் தெரிந்து கொள்ளுகின்றனர்.

திரௌபதி மீட்கப்படுதல்; ஐயத்ருதன் தண்டிக்கப்படுதல்

ஐயத்ருதன் சென்ற வழியைப் பின்பற்றி விரைந்த பாண்டவர்கள் அவனது சேனை சென்றதால் ஏற்பட்ட புழுதிப்படலத்தைக் கொண்டு விரைவில் அவன்பின் சென்று சேர்ந்தனர். பாண்டவர்கள் விடுத்த பாணங்களால் அவனது சேனை சிதறியது; பலர் கொல்லப்பட்டனர். அவன் செய்த தவறுக்காக அவனது சேனை வீரர்களைக் கொல்ல விரும்பாத பாண்டவர்கள் ஐயத்ருதனின் ரதத்தைச் சூழ்ந்தனர். அஞ்சிய ஐயத்ருதன் திரௌபதியை ரதத்தில் இருந்து இறக்கிவிட்டு விட்டுத் தப்பி ஓடினான். பீமன் அவனைக் கொல்வதாகச் சபதம் செய்தார். யுதிஷ்டிரர் துச்சலாவின் வாழ்வு கருதி அவனைக் கொல்ல வேண்டாம் என்று கூறி, திரௌபதியை அழைத்துக் கொண்டு நகுல சகதேவருடன் ஆசிரமம் திரும்பினார். ஐயத்ருதனைத் துரத்திச் சென்ற பீமனும் அர்ஜுனனும் அவனைப் பிடித்தனர். பீமன் அவன் தலை முடியைப் பற்றி இழுத்து உயரத் தூக்கிப் பூமியின் மீது வீசி அறைந்தார். நசுக்கினார். அவனைத் தரையில் கிடத்திக் கால்களால் அழுத்திக் கொண்டு கைமுஷ்டிகளால் அடிக்கலானார். ஐயத்ருதன் மயக்கமடைந்தான். அர்ஜுனனும் துச்சலாவின் நன்மைக்காக அவனைக் கொல்லவேண்டாம் என்ற யுதிஷ்டிரரின் கட்டளையை பீமனுக்கு நினைவூட்டினார். அதனால் அவனை உயிருடன் விட்ட பீமன் அவனது தலையை அர்த்த சந்திரவடிவில் மொட்டையடித்து ஐந்து குடுமிகள் வைத்துப்பின் அவனிடம் “நீ உன்னை யுதிஷ்டிரரின் அடிமை என்று மன்னர்கள் நிறைந்த சபையில் கூறிக்கொள். இந்த நிபந்தனையின் பேரில் நீ உயிரோடு விடப்படுவாய்” எனக் கூறினார். தரையில் இழுத்துச் செல்லப்பட்ட அவன் பீமனின் நிபந்தனையை ஏற்றுக் கொண்டான்.

பின்னர் முன்னும் பின்னும் பீமனும் அர்ஜுனனும் இருக்க இடையில் அமரவைக்கப்பட்டுத் தேரில் அமர்த்தி அவனை யுதிஷ்டிரரிடம் இழுத்து வந்தனர். யுதிஷ்டிரர் பீமசேனனிடம் இவனை விட்டுவிடு எனக் கூறினார். திரௌபதியும், இவன் தலையை மொட்டையடித்து ஐந்து குடுமிகள் வைத்து மன்னருடைய அடிமையாக்கிவிட்டார்கள். எனவே விட்டுவிடுங்கள் எனக் கூறினாள். ஐயத்ருதன் கட்டிலிருந்து விடுவிக்கப்பட்டு, யுதிஷ்டிரரை வணங்கினான். யுதிஷ்டிரர், இரக்கத்துடன், “சிந்துராஜா! நீ இப்போது அடிமையல்ல; விடுவிக்கப்பட்டாய் மறுபடி ஒருபோதும் இத்தகைய

காரியத்தைச் செய்யாதே! மாற்றான் மனைவியை விரும்புகிறாய். நீயே கீழ்த்தரமானவன். உன்னுடைய துணைவர்களும் அதர்மர்கள். உன்னைத்தவிர வேறு யாரும் இத்தகைய கீழ்த்தரமான காரியத்தைச் செய்யமாட்டார்கள். உலகால் நிந்திக்கப்பட்டதைச் செய்து விட்டாய்” என்றார். ஜயத்ருதன் இதைக் கேட்டு இறந்தவனைப்போல ஆகிவிட்டான். யுதிஷ்டிரர் மேலும் கூறினார். “மனைத அதர்மத்தில் ஈடுபடுத்தாதே. உன் ரதம், தேர், குதிரை, காலாட்கள் அனைத்தையும் பெற்று நலமாகச் சென்று விடு” என்று தெரிவித்தவுடன் ஜயத்ருதன் மிகுந்த வேகத்துடன் தலை குனிந்தவாறு அங்கிருந்து புறப்பட்டான்.

ஜயத்ருதன் கங்காத்வாரத்தில் தவம் செய்து, சிவனிடம் வரம் பெறுதல்

ஜயத்ருதன் தனது தலைநகரம் செல்லாமல் கங்காத்வாரம் சென்றான். முக்கண்ணனான சிவபெருமானை நோக்கித் தவம் புரிந்தான். தவத்திற்கு மகிழ்ந்த சிவபெருமான் அவனுக்குத் தரிசனம் அளித்தார். ஜயத்ருதன் தேரோடு பஞ்ச பாண்டவர்களைப் போரில் வெல்ல வேண்டும் என்ற வரத்தைச் சிவனிடம் வேண்டினான். ஆனால் மகாதேவன் அவ்வாறு நடக்க இயலாது. பாண்டவர்கள் வெல்லமுடியாதவர்கள், வதைக்க முடியாதவர்கள். நீ போரில் ஒருநாள் மட்டும் அர்ஜுனனைத் தவிர மற்ற நான்கு பாண்டவர்களையும் முன்னேறுவதில் இருந்து தடுக்கலாம். தேவேஸ்வரனான நரன்தான் அர்ஜுனனாவார். அவர் பத்ரிகாஸ்ரமத்தில் நாராயணனோடு தவம் புரிபவராவார். அவரை உலகம் முழுதும் சேர்ந்தாலும் வெல்லமுடியாது. நான் அவருக்கு பாசபத அஸ்திரம் என்ற திவ்யாஸ்திரத்தை அளித்துள்ளேன். பகவான் நாராயணனே அர்ஜுனனுக்கு உதவியாக இருக்கிறார். பிரளய காலத்தில் உலகை காலாக்கியால் அழித்துப்பின் தோன்றிய பெரும் மழையால் ஏகார்ணவ நீரில் பூமி மூழ்குகிறது. ஸ்ரீஹரி ஆதிசேஷன் மீது அந்நீரில் சயனிக்கிறார். நீரே அவருடைய சரீரம்; எனவே நாரன் என அழைக்கப்படுகிறார். அந்த நீரே அவருடைய அயனமாகப் படுக்கையாக ஆவதால் நாராயணன் எனப்படுகிறார். அவரே பிரம்மா மூலம் உலகைச் சிருஷ்டி செய்கிறார். பூமி நீரில் மூழ்கியபோது வராஹ அவதாரம் கொண்டு நீருக்குள் இருந்து பூமியை வெளியில் எடுத்து நிலைபெறச் செய்தார். அவரே நரசிம்ம அவதாரம் எடுத்து ஹிரண்யகசிபுவை தன் கூரிய நகங்களால் கிழித்து விட்டார். அவரே கச்யபரின் மகனாக அதிதி தேவிக்கு மகனாக வாமன அவதாரம் எடுத்தார். பின் மஹாபலியிடம் சென்று மூவுலகையும் தனது அடியால் அளந்தார். விசுவரூபம் எடுத்தார். திரிவிக்கரம் அவதாரம் தரித்தார். அந்த விஷ்ணு பகவானே யது குலத்தில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனாக அவதரித்துள்ளார். அர்ஜுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரால் காக்கப்படுகிறார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் ஒரே தேரில் அமர்ந்து அர்ஜுனனுக்கு உதவி புரிகிறார்.

எனவே அருச்சுனனை நீ வெல்ல முடியாது. ஒருநாள் மட்டும் மற்ற பாண்டவர்களை நீ வெல்லலாம்” என்று ஜயத்ருதனிடம் அர்ஜுனன் யார் என்பதையும், பகவான் விஷ்ணுவின் பல அவதாரங்களையும் தெரிவித்துப் பின் மறைந்து விட்டார். ஜயத்ருதனும் தான் பெற்ற வரத்தோடு தன் நாடு திரும்பினான்.

மகாபாரதப் போரில் ஜயத்ருதன்

கௌரவர்க்கும் பாண்டவர்க்கும் இடையே பாரதப்போர் தொடங்கியது. முதல் நாளில் துருபத மன்னருக்கும் ஜயத்ருதனுக்கும் பெரும் போர் நடைபெற்றது. சக்கிரன் செவ்வாயோடு மோதுவதைப்போல இருவரும் போர்புரிந்தனர். ஐந்தாம் நாளில் ஜயத்ருதன் பீமனோடு போர் புரிந்தான். ஜயத்ருதன், துரியோதனன், துச்சகன் மூவரும் சேர்ந்து பீமனைத் தாக்கலாயினர். ஏழாம் நாள் போரிலும் பீமசேனன் ஜயத்ருதனுடன் மோதினார். பீமசேனன் கதையுடன் ஜயத்ருதன் மீது பாய்ந்தார். பீமன் தன்னை நோக்கிக் கதையுடன் வருவதைக் கண்ட ஜயத்ருதன் பீமன் மீது பாணங்களைப் பொழிந்தான். பீமசேனன் அதனைப் பொருட்படுத்தவில்லை. ஜயத்ருதனின் குதிரைகளைக் கொன்று விட்டார். ஜயத்ருதன் தன் தேரை விட்டுவிட்டு, துரியோதனன், சகுனியிடம் சென்று விட்டான். பதினோராம் நாள்போரில் ஜயத்ருதனுக்கும் அபிமன்யுவிற்கும் பெரும் போர் நடைபெற்றது.

பதின் மூன்றாம் நாள்போரில் அபிமன்யு வதத்திற்கு ஜயத்ருதன் காரணமாதல்

பதின்மூன்றாம் நாள் போரில் துரோணர் விரும்பியவாறு சம்சப்தக வீரர்கள் அர்ஜுனனை வலியப் போருக்கு அழைத்துத் தனிமைப்படுத்தி விடுகின்றனர். துரோணர் யாராலும் பிளக்க முடியாத சக்ர வியூகத்தை அமைத்தார். பாண்டவர் தரப்பில் அபிமன்யுவைத் தவிர வேறு யாரும் அவ்வியூகத்தைப் பிளக்க அறியாத நிலை. அப்போது யுதிஷ்டிரர் அபிமன்யுவிடம் அவ்வியூகத்தைப் பிளந்து கௌரவ சேனையில் பிரவேசிக்கும்படியும், தாங்கள் அனைவரும் அபிமன்யு ஏற்படுத்திய வழியில் பின் தொடர்ந்து சேனைக்குள் நுழைவோம், அபிமன்யுவிற்குப் பாதுகாப்பளிப்போம் என்றும் கூறினார். அபிமன்யுவைப் பின்பற்றிக் கௌரவ சேனைக்குள் பிரவேசிக்க முயன்றனர். இச்சமயம் ஜயத்ருதன் தன் சேனையுடன் அபிமன்யு ஏற்படுத்திய வழியை அடைத்துவிட்டான். தான் ஏற்கனவே சிவனிடம் பெற்ற வரத்தின்படி அர்ஜுனன் தவிர ஏனைய பாண்டவர்கள் போரில் முன்னேறாமல் தடுத்துவிட்டான். இதனால் உதவிக்கு ஒருவரும் இல்லாத நிலையில் அபிமன்யு கௌரவ மகாரதிகள் அறுவரால்

சூழப்பட்டு அதர்மமாகக் கொல்லப்பட்டு விடுகிறான். இவ்வாறு அபிமன்யு கொல்லப்படுவதற்கு ஜயத்ருதன் காரணமாகிவிட்டான்.

அர்ஜுனன் சபதமும், ஜயத்ருதனின் அச்சமும்

அபிமன்யுவின் வதம்பற்றி அறிந்த அர்ஜுனன் தன் அருமை மகனின் மரணத்திற்குக் காரணமான ஜயத்ருதனை, மறுநாள் போரில் கொன்று விடுவதாகச் சபதமேற்கிறார். இதனை ஒற்றர்கள் மூலம் ஜயத்ருதன் அறிந்தான். துயரத்தால் இதயம் துடித்தான். பெரும் யோசனையோடு மன்னர்களின் சபையில் சென்று கூறினான், “மன்னர்களே! இந்திரன் புதல்வனான அர்ஜுனன் என்னை மட்டுமே கொன்று விடுவதாகக் கூறியதைக் கேள்விப்பட்டேன். நான் என் உயிரைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள விரும்புகிறேன் நான் என் தலைநகருக்குச் சென்று விடுகிறேன். அர்ஜுனன் என்னைக் கொன்று விடுவதாகச் சபதம் செய்துள்ளார். இந்நிலையில் எனக்கு அபயம் அளியுங்கள். பாண்டவர்களின் மகிழ்ச்சி ஒலியைக் கேட்டு எனக்குப் பெரும் பயம் உண்டாகிறது. என் உடல் தளருகிறது. அர்ஜுனன் என்னைக் கொன்று விடுவார் என்று கருதியே துயரமான நேரத்திலும் பாண்டவர்கள் மகிழ்ச்சியுடன் கர்ஜிக்கிறார்கள். அர்ஜுனனின் சபதத்தை தேவ, கந்தர்வர் உள்ளிட்ட யாராலும் மாற்ற முடியாது. ஆகவே வீரர்களே! உங்களுக்கு நன்மை உண்டாகட்டும். எனக்குச் செல்ல அனுமதி அளியுங்கள். பாண்டவர்கள் என்னைப் பார்க்க முடியாதவாறு நான் மறைவாக ஓடி விடுகிறேன்” என்றான்.

துரியோதனன், துரோணர் ஜயத்ருதனுக்கு ஆறுதல் கூறித் தைரியமூட்டதல்

பயத்தால் கலங்கி நின்ற ஜயத்ருதனைப் பார்த்த துரியோதனன் தன் வெற்றியை விரும்பிப் பேசலானான்; “ஆண்சிங்கமே! நீ பயப்பட வேண்டாம். போர்க்களத்தில் இந்த கூடித்திரிய வீரர்கள் நடுவில் யார் உன்னைக் கொல்லமுடியும்? நான், கர்ணன், சித்ரசேனன், விவிம்சதி, பூரிச்ரவா, சலன், சல்யன், துரோணர், அஸ்வத்தாமா, வ்ருஷசேனன், புருமித்ரன், ஜயன், போஜன், காம்போஜன் சுதகூஷிணன், சத்யவிரதன், விகர்ணன், துர்முகன், துச்சாதனன், சுபாகு, கலிங்கராஜன், விந்த-அனுவிந்தர், சகுனி இன்னும் ஏராளமான மன்னர்களும் உன்னைக் காப்பாற்றுவார்கள். உன் கவலையை விலக்கு, நீ ரதிகளில் சிறந்தவன். பாண்டு புத்திரனிடம் ஏன் பயப்படுகிறாய்? என்னுடைய 11 அக்ஷௌஹிணி சேனைகள் உன்னைக் காப்பாற்றிப் போர் புரியும். எனவே பயப்படாதே” என ஆறுதலும், தைரியமும் அளித்தான்.

பின் இரவில் இருவரும் துரோணரிடம் சென்றனர். ஜயத்ருதன்

முறைப்படி துரோணரின் பாதத்தைத் தொட்டு வணங்கினான். தூரத்திற்கு அம்பு செலுத்துவதிலும், குறி தவறாமல் லக்ஷியத்தை வீழ்த்துவதிலும், சுறுசுறுப்பிலும் தனக்கும் அர்ஜுனுக்கும் உள்ள வித்தியாசத்தை உண்மையாகக் கூறுமாறு ஜயத்ருதன் துரோணரிடம் கேட்டான். துரோணர் ஜயத்ருதனிடம், “மகனே! உனக்கும் அர்ஜுனுக்கும் சமமாகவே நான் குருவாக வித்தையளித்துள்ளேன்; ஆனால் பயிற்சி, திவ்யாஸ்திரங்களைப் பெற்றிருத்தல் ஆகியவற்றால் பார்த்தன் உன்னை விடச் சிறந்தவர் என்றாலும் நீ பயப்பட வேண்டாம். நான் உன்னைக் காப்பாற்றுவேன். அர்ஜுனன் கடக்க முடியாத வியூகத்தை அமைப்பேன். உற்சாகத்துடன் கூடித்திரிய தர்மத்தின்படி போர்புரி. மகாரதி வீரா! நீ உன் முன்னோர்களின் வழியில் செல். மந்த பாக்கியமுடைய மனிதர்களுக்குக் கிடைத்தற்கரிய போரில் மரணமென்னும் சௌபாக்கியத்தைப் பெற்று உத்தமமான திவ்ய லோகத்தை நீ அடைவாய். தவசிகள் கடுமையாகத் தவம் செய்து அடையும் உலகத்தை, கூடித்திரிய தர்மத்தைக் கடைப்பிடிக்கும் கூடித்திரியர்கள் எளிதில் பெற்று விடுகிறார்கள்” என்று தைரியமும், ஆறுதலும் அளித்துப் பேசினார். துரோணர் இவ்வாறு கூறியதும் பயத்தையும், திரும்பிச் செல்லும் எண்ணத்தையும் கைவிட்டு ஜயத்ருதன் போர்புரிய விருப்பம் கொண்டான்.

14 ஆம் நாள் போர் தொடங்குதல்; ஜயத்ருதன் கௌரவ மகாரதிகளால் பாதுகாக்கப்படுதல்

துரியோதனனுக்கும், ஜயத்ருதனுக்கும் உற்சாக மூட்டிய துரோணர் தான் கூறியவாறு மிகச் சிறந்த வியூகத்தை வகுத்தார். 24 கோச நீளமும், 10 கோச அகலமும் கொண்ட சக்ர கர்ப சகட வியூகத்தை நிர்மாணித்தார். அந்தச் சக்ர வியூகத்தின் பாதி வடிவத்திற்குப் பின் பத்மம் என்னும் வியூகமும், அதன் நடுப்பகுதியில் சூசி என்னும் ரகசிய வியூகமும் இருந்தன. துரோணர் ஜயத்ருதனைத் தன்னிடமிருந்து ஆறு கோச தூரத்தில் சூசிமுகம் என்ற ரகசிய வியூகத்தில் நிற்கச் செய்தார். பூரிச்ரவா, மகாரதி கர்ணன், அஸ்வத்தாமா, சல்யன், வ்ருஷசேனன், கிருபாசாரியார், லட்சக்கணக்கான குதிரைவீரர்கள், அறுபதாயிரம் தேர்கள், பதினான்காயிரம் மதம் பொழியும் யானைகள், இருபத்தோராயிரம் காலாட்படை சூழ ஜயத்ருதன் மிகப்பாதுப்பாக நின்றான். அங்கு இந்திரன் முதலிய தேவர்களும் உன்னை எதிர்க்க முடியாது என்ற துரோணரின் சொல்லால் ஜயத்ருதன் கவலையின்றிப் போர்க்களத்தில் நின்றான்.

அர்ஜுனன் ஜயத்ருதன் அருகில் வருதல்

இதற்கிடையில் அர்ஜுனன் போரின் பதினான்காம் நாளன்று சூரியன்

மறைவதற்குள் ஐயத்ருதனைக் கொல்ல விரும்பித் துரோணரை எதிர்த்து வியூகத்தில் நுழைய முயன்றார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அறிவுரைப்படி துரோணருடன் போரிடாமல் அவரை வலம் வந்து வணங்கிக் கௌரவ சேனைக்குள் பிரவேசித்தார். காம்போஜ மன்னன் சுதக்ஷிணன், ச்ருதாயு, அச்யுதாயு, தீர்க்காயு, மிலேச்சர்கள், அம்பஷ்ட மன்னன் ஆகியோரை வதைத்து ஐயத்ருதனை நோக்கி முன்னேறினார். பின்னர் அவந்தி தேசத்து விந்த அனுவிந்தர்களை யமலோகம் அனுப்பினார். இச்சமயம் துரோணரால் பிளக்க முடியாத அற்புத கவசம் அணிந்து போருக்கு வந்த துரியோதனனையும் அவனது நகச் சதையில் அடித்து அர்ஜுனன் தோல்விடையச் செய்தார்.

இச்சமயம் யுதிஷ்டிரரால் முதலில் சாத்யகியும், பின்னர் பீமசேனனும் அர்ஜுனன் இருக்கும் இடத்திற்கு அனுப்பப்பட்டனர். சாத்யகி அர்ஜுனன் அருகில் வந்தபோது பூரிச்ரவாவால் தடுக்கப்பட்டு உயிரிழக்கும் நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டார். அப்போது சாத்யகியைக் காப்பாற்ற விரும்பிய அர்ஜுனன் பூரிச்ரவாவின் வலது கரத்தை வெட்டி வீழ்த்தினார். ஐயத்ருதன் அருகில் வந்து, அவனைக் கொல்ல விரும்பிய அர்ஜுனன் கௌரவ சேனையைச் சம்ஹாரம் செய்தார். தன்னை எதிர்த்த மகாரதிகளுடன் தான் ஒருவராகவே போர் செய்தார்.

ஐயத்ருதனை வதைக்குமாறு ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அர்ஜுனனிடம் கூறுவது

இச்சமயம் கௌரவ மகாரதிகளால் பாதுகாக்கப்பட்ட ஐயத்ருதன் அர்ஜுனன் மீது ஏராளமான பாணங்களை ஏவினான். ஸ்ரீ கிருஷ்ணனையும், அர்ஜுனனையும் குதிரைகளையும் நாராசங்களால் காயப்படுத்தினான். அர்ஜுனன் சிந்துராஜனின் சாரதியின் தலையையும் கொடியையும் வெட்டி வீழ்த்தினார். சூரியன் வேகமாக அஸ்தாசலத்தை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருந்தது. இதனைக் கவனித்த பகவான் அர்ஜுனனிடம் கௌரவ மகாரதிகளுக்கிடையில் பாதுகாப்பாக இருந்த ஐயத்ருதனைக் கொல்ல அர்ஜுனனிடம் ஒரு உபாயத்தைத் தெரிவித்தார். தான் சூரியனை மறைப்பதற்கு ஒரு மாயையைச் செய்வதாகவும், இதனால் ஐயத்ருதன் சூரியன் மறைந்து விட்டது எனக்கருதி கௌரவ மகாரதிகளின் பாதுகாப்பிலிருந்து வெளியே வருவான். அப்போது நீ அவனைக் கொன்றுவிடு; சூரியன் மறைந்து விட்டது என்று நிற்க வேண்டாம் என்றார். அர்ஜுனனும் அவ்வாறே ஆகட்டும் என்றார்.

பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் மாய இருளைச் சிருஷ்டித்துச் சூரியனை மறைத்தார். கௌரவ வீரர்கள் சூரியனைப் பார்க்காமலேயே அவர் அஸ்தமித்து விட்டதாக எண்ணி மகிழ்ச்சியடைந்தனர். ஐயத்ருதன் மட்டும்

முகத்தை நிமிர்த்திச் சூரியனைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். இச்சமயம், ஜயத்ருதன் உன்னிடம் பயம் இன்றிச் சூரியனைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறான். அவன் தலையை வெட்டி விடு என்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அர்ஜுனுக்கு அறிவுறுத்தினார்.

ஜயத்ருதன் தலை அவனுடைய தந்தை வருத்தக்ஷத்ரன் தலையில் விழுதல் தந்தையும் மகனுடன் மரணமடைதல்

அத்துடன் அர்ஜுனனிடம் ஜயத்ருதன் மரணம் பற்றிய முக்கிய செய்தியையும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தெரிவித்தார். பகவான் கூறினார், “பார்த்தா! நீ இதைக்கேள். ஜயத்ருதனின் தந்தை வருத்தக்ஷத்ரன் இவ்வுலகில் புகழ் பெற்றவர். அவர் நீண்டகாலம் மகப்பேறின்றி, பின்னரே ஜயத்ருதனை மகனாகப் பெற்றார். ஜயத்ருதன் பிறந்த போது ஒரு அசரீரி ஒலித்தது. அது மன்னனிடம் “சக்தி மிகுந்த மன்னா! உன் புதல்வன் குலம், சீலம், அடக்கம் முதலிய நற்குணங்களால் நிரம்பப்பெற்று வம்சத்திற்கேற்றாற் போல இருப்பான். கூத்திரியர்களில் சிறந்தவனாக இருப்பான். ஆனால் இறுதிக் காலத்தில் ரணகளத்தில் போரிடும்போது ஒரு கூத்திரிய சிரோமணி இவன் தலையை வெட்டி விடுவான் என்று கூறியது. அதைக்கேட்ட வருத்தக்ஷத்ரன் சிறிது யோசித்துப் பின் என்னுடைய புதல்வனின் தலையை எவன் புவியில் விழச் செய்வானோ, அவனுடைய தலையும் நூற்றுக்கணக்கான துண்டாகிவிடும்” எனச் சாபமளித்தார். பிறகு உரிய காலத்தில் ஜயத்ருதனை மன்னனாக்கித் தான் கானகம் சென்று தவம் மேற்கொண்டார்.

அர்ஜுனா! அந்த வருத்தக்ஷத்ர மன்னர் இப்போது சமந்த பஞ்சகக்ஷேத்ரத்திற்கருகில் கோரமான தவத்தில் ஈடுபட்டுள்ளார். ஆதலால் நீ அற்புதமான செயல் செய்யும் திவ்யாஸ்திரத்தின் மூலம் சிந்துராஜனின் தலையை வெட்டி அதனை வருத்தக்ஷேத்ரன் மடியில் வீழ்த்திவிடு. பாரதா! நீ இவன் தலையைப் பூமியில் வீழ்த்தினால் உன்னுடைய தலையும் நூறு துண்டாகி விடும், என்பதில் ஜயமில்லை. வருத்தக்ஷேத்ர மன்னர் தவத்தில் ஈடுபட்டுள்ளார். நீ திவ்யாஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்து அவர் இந்த விஷயத்தை அறியாமல் பார்த்துக்கொள். இந்திரகுமாரா! மூவுலகிலும் உனக்கு அசாத்தியமான செய்ய முடியாத காரியம் எதுவுமில்லை” என்று பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் கூறினார்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கூறியவாறு அர்ஜுனன் நாள் தோறும் மலர்களால் பூஜிக்கப்பட்ட பாணத்தில் திவ்ய மந்திரங்களை உச்சரித்து அதனை ஜயத்ருதனை நோக்கி விடுத்தார். காண்டபத்தில் இருந்து விடுபட்ட அந்தப்பாணம் சிந்துராஜனின் தலையினை வெட்டிப் பருந்தைப் போல்

வானத்தில் எடுத்துக் கொண்டு சென்றது. அர்ஜுனன் தன் பாணங்களின் மூலம் ஜயத்ருதனின் தலையை ஆகாயத்திலேயே சுமக்கச் செய்தார். ஒன்றன்பின் ஒன்றாகத் தொடர்ந்து பாணங்களைத் தொடுத்தார். அந்தத் தலையைக் கதம்ப மாலையைப் போலச் செய்து விட்டார்.

இதே நேரத்தில் ஜயத்ருதனின் தந்தை வருத்தக்ஷேத்ரன் சந்தியோபாசனையில் ஈடுபட்டிருந்தார். ஜபத்தில் ஈடுபட்டிருந்த அவரது மடியில் ஜயத்ருதனின் தலை விழுந்தது. அவர் அதனைப் பார்க்கவில்லை. ஜபத்தை முடித்து வருத்தக்ஷேத்ரன் எழுந்திருந்த போது அவருடைய மடியில் இருந்து ஜயத்ருதனின் தலை பூமியில் விழுந்தது. மகனின் தலை பூமியில் விழுந்ததுமே, தந்தையின் தலையும் துண்டுகளாயின. இதனைக் கண்ட சேனை முழுவதும் வியப்பில் ஆழ்ந்தது. ஜயத்ருத வதம் நிகழ்ந்ததும் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் ஏற்படுத்திய மாய இருள் அகன்றது. அதன் பின்னரே சூரியன் அஸ்தாசலத்தில் மறைந்தார். கிருஷ்ண பகவானின் மாயச் செயலாலேயே இருள் தோன்றியது என்பதைக் கௌரவர்கள் புரிந்து கொண்டனர். இவ்வாறு ஜயத்ருத வதம் நிகழ்ந்தது. அர்ஜுனன் தன் சபதத்தில் வெற்றி பெற்றார். பாண்டவர்கள் மகிழ்ந்தனர்.

8. பூரிச்ரவா

பூரிச்ரவா சோமதத்தனின் மகன். சோமதத்தன் வாஹ்லீகனின் மகன். கௌரவ சபையில் இடம் பெற்றவர். பூரிச்ரவா, சோமதத்தன் இருவருமே அரசவை ஆலோசனைகளில் பங்கு பெற்றவர்கள். திரௌபதியின் சுயம்வரம் முடிந்து பாண்டவர்கள் அவளை மனைவியாகப் பெற்றனர். அச்சமயம் கௌரவர்கள் பாண்டவர்களை அழிக்க ஆலோசனை செய்தனர். துரியோதனன், சகுனி, கர்ணன் ஆகியோருடன் பூரிச்ரவாவும் ஆலோசனையில் ஈடுபட்டான். அச்சமயம் பூரிச்ரவா துரியோதனனிடத்தில் பாண்டவர்களோடு நட்பு பூணுவதே நன்மை பயக்கும் என்றான். “நம்பக்கம், பகைவரின் பக்கம் இரண்டின் ஏழு இயல்புகளை அறிந்து, ஆறுவகை குணங்களைச் சமயத்திற்கேற்பப் பிரயோகிக்க வேண்டும். பாண்டவர்கள் நண்பர், செல்வம் இரண்டிலும் வளமுடன் உள்ளனர். நற்குணங்கள் உடையவர். நீதியும், தர்மமும் அறிந்தவர்கள். அவர்கள் உதவிக்கு ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும் பலராமரும் உள்ளனர். எனவே நாம் பாண்டவர்களோடு நட்பு பூணுவதே நல்லது” என்று பூரிச்ரவா துரியோதனனிடம் எடுத்துரைத்தான்.

மகாபாரதப் போரில் பூரிச்ரவாவின் பங்கு

மகாரதிகளில் ஒருவனான பூரிச்ரவா பாரதப் போரில் கௌரவர்கள் பக்கம் இருந்து போர் புரிகிறான். முதல்நாள் போரில் விராடரின் புதல்வன் சங்கன் பூரிச்ரவாவின் மீது அம்பெய்து பூரிச்ரவாவின் வலது தோளில் காயம் ஏற்படுத்தினான். பூரிச்ரவா பதிலுக்குச் சங்கனின் மீது அம்புதொடுத்து அவனது கழுத்து எலும்பினைக் காயப்படுத்தினான். மூன்றாம் நாள் போரில் துரியோதனனுடன் சேர்ந்து பீமனுடன் கடும் போர் புரிந்த பூரிச்ரவா, நான்காம் நாள்போரில் தடுக்க முடியாத சாத்யகியை எதிர்த்துப் போரிட்டான். பூரிச்ரவா சாத்யகியின் மீது ஒன்பது பாணங்களைச் செலுத்தினான். சாத்யகி வளைந்த முடிச்சுள்ள பாணங்களைச் செலுத்திப் பூரிச்ரவாவைத் தடுத்து விட்டார். இச்சமயம் துரியோதனன் பூரிச்ரவாவைக் காப்பாற்றி அழைத்துச் சென்றான்.

ஐந்தாம் நாள் போர்; பூரிச்ரவா சாத்யகியின் புதல்வர்களைக் கொல்லுதல்

ஐந்தாம் போரில் சாத்யகி கௌரவ சேனையைக் கடுமையாகத் தாக்கினார். இதனைக் கண்ட பூரிச்ரவா மிகுந்த சினத்துடன் சாத்யகியை நோக்கி ஓடினான். இந்திரவில்லைப் போன்ற பல வண்ணங்கள் கொண்ட வில்லை ஏந்திச் சகிக்க முடியாத பாணங்களைச் சாத்யகி மீது தொடுத்தான். சாத்யகியுடன் இருந்த வீரர்கள் பயத்துடன் அவரை விட்டு ஓடிவிட்டனர். இதே நேரம் சாத்யகியின் வீரமுள்ள பத்துப் புதல்வர்கள் பூரிச்ரவாவிடம்

வந்தனர். தங்களுடன் தனித்தனியாகவோ ஒன்றாகவோ போரிடுமாறு பூரிச்ரவாவை அழைத்தனர். அவர்களின் அழைப்பைப் பூரிச்ரவா ஏற்றுக்கொண்டான். அவர்களிடம், “வீரர்களே, உங்களுடைய கருத்து அதுவானால் நீங்கள் நல்ல விஷயத்தையே கூறியுள்ளீர்கள். நீங்கள் அனைவரும் கவனத்துடன் போரிடுங்கள். நான் உங்கள் அனைவரையும் கொன்று விடப்போகிறேன்” என்றான். சாத்யகியின் புதல்வர்கள் யமதண்டம் போன்றதும், வஜ்ராயுதம் போன்றதுமான அம்புகளைப் பூரிச்ரவா மீது தொடுத்தனர். அவற்றை எல்லாம் தனியாகவே பூரிச்ரவா வெட்டிவிட்டான். பயமின்றிச் சாத்யகியின் பத்துப் புதல்வர்களுடன் போரிட்டான். அவர்கள், பூரிச்ரவாவை நாற்புறமும் சூழ்ந்து கொண்டு தாக்கினர். பூரிச்ரவா சினத்துடன் அவர்களுடைய விற்களையும், தலைகளையும் வெட்டிவிட்டான். அவர்கள் இடியால் தாக்கப்பட்ட மரங்களைப்போல இறந்து விழுந்தனர். இச்சமயம் சாத்யகி கோபத்தால் கர்ஜித்தவாறு பூரிச்ரவாவுடன் போரை விரும்பி வந்தார். சாத்யகியும், பூரிச்ரவாவும் ஒருவரோடு ஒருவர் போர்புரிந்தனர். ஒருவர் மற்றொருவரின் தேரையும், குதிரைகளையும் வெட்டி விட்டனர். தேர்களை இழந்த இரு வீரர்களும் தரையில் நின்று எம்பியும், குதித்தும் கேடயத்தையும் கத்தியையும் ஏந்திப் போரிட்டனர். இருவர் உடலில் இருந்தும் குருதி பெருகலாயிற்று. இதனைக் கண்ட பீமசேனன், சாத்யகியைத் தன் தேரில் ஏற்றி அழைத்துச் சென்றார் துரியோதனன் பூரிச்ரவாவைத் தன் தேரின்மீது ஏற்றிக் கொண்டான். இவ்வாறு ஐந்தாம் நாள் போரில் பூரிச்ரவா சாத்யகியின் பத்துப் புதல்வர்களையும் கொன்று சாத்யகிக்குப் பெரும் துயரத்தை ஏற்படுத்தினான்.

பூரிச்ரவா த்ருஷ்டகேது போர்; த்ருஷ்டகேது தேர் இழத்தல்

ஏழாம் நாள் போரின் போது பூரிச்ரவாவிற்கும், த்ருஷ்டகேதுவிற்கும் கடும் போர் நடைபெற்றது. த்ருஷ்டகேது அம்புகளால் பூரிச்ரவாவின் மார்பில் காயம் ஏற்படுத்தினான். மார்பில் புதைந்த பாணங்களோடு சூரியனைப் போலத் திகழ்ந்த பூரிச்ரவா த்ருஷ்டகேதுவின் குதிரைகளையும், சாரதிகளையும் கொன்றான். தேரின்றி இருந்த த்ருஷ்டகேதுவை அம்பு மழையால் பூரிச்ரவா தாக்கிவிட்டான். துயரமடைந்த த்ருஷ்டகேது சதானீகன் தேரில் வந்து அமர்ந்து விட்டார்.

பதினான்காம் நாள் போர்; பூரிச்ரவா சாத்யகியை எதிர்க்க வருதல்

பதினான்காம் நாள் போரில் ஐயத்ருதனைக் கொல்லுவதற்காக அர்ஜுனன் கௌரவ சேனையில் பிரவேசித்து விட்டார். யுதிஷ்டிரர் அர்ஜுனனிடத்தில் சாத்யகியை அனுப்பினார். வெகு நேரமாகியும்

அர்ஜுனனும், பீமனும், திரும்பாத நிலையில் அவர்களைப்பற்றிய செய்தியறிய யுதிஷ்டிரர் பீமனை அனுப்பினார். பீமன் கௌரவ சேனையைக் கலக்கி, திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்கள் பலரைக் கொன்று அர்ஜுனனை நோக்கி முன்னேறியபோது கர்ணன் அவரைத் தடுத்துத் தேரிழக்கச் செய்தான். சாத்யகி விரைந்து வந்து பீமனைக் காப்பாற்றினார்.

சாத்யகி அர்ஜுனனை நோக்கி முன்னேறிய வேளையில் பூரிச்ரவா சாத்யகியை முன்னே வந்து எதிர்த்தான். சாத்யகி கௌரவ சேனையில் புகுந்து நெடுநேரம் போரிட்டுக் களைத்திருந்த அச்சமயம் பூரிச்ரவா சாத்யகியை எதிர்க்க வந்தான். பூரிச்ரவா சாத்யகியோடு போரிட வந்ததைக் கண்ட அர்ஜுனன் சாத்யகி பூரிச்ரவாவால் கொல்லப்பட்டுவிடக்கூடாது எனக் கவலை கொண்டார்.

பூரிச்ரவா-சாத்யகி இருவரும் போர்க்களத்தில் ரோஷத்துடன் உரையாடுதல்

சாத்யகியைக் கண்ட பூரிச்ரவா அவரைத் திடீரென்று தாக்கினான். சாத்யகியிடம் இவ்வாறு கூறலானான், “யுயுதான்! நீ என் கண்களுக்கு முன்னால் வந்தது சௌபாக்கியமான விஷயமாகும். நான் இன்று போர்க்களத்தில் என்னுடைய நீண்ட நாள் விருப்பத்தை நிறைவேற்றிக் கொள்ளுவேன். நீ போர்க்களத்தில் இருந்து ஓடவில்லை என்றால் நிச்சயம் என்னிடமிருந்து உயிருடன் தப்பமுடியாது. நீ எப்போதும் உன்னைப் பெரிய வீரன் என்று கருதுகிறாய். இன்று நான் உன்னைக் கொன்று துரியோதனனை மகிழ்விப்பேன். அதனை ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும் அர்ஜுனனும் காணப் போகிறார்கள். என் மூலம் நீ கொல்லப்பட்டதைக் கேட்டு இந்த சேனைக்குள் உன்னை அனுப்பிய தர்மராஜர் வெட்கப்படப் போகிறார். இன்று நீ கொல்லப்பட்டதும் அர்ஜுனன் என் வீரத்தை அறிந்து கொள்ளுவார்.

உனக்கும் எனக்கும் இந்திரனுக்கும் பலிக்கும் நடந்த போரைப் போலப் போர் நடைபெற வேண்டும் என்பது என் விருப்பம். இன்று நான் உனக்கு மிகக் கோரமான போருக்குரிய சந்தர்ப்பத்தை அளிப்பேன். முன்பு லக்ஷ்மணன் இந்திர ஜித்தைக் கொன்றது போல இன்று நீ என்னால் கொல்லப்படப் போகிறாய். இன்று நீ கொல்லப்பட்டதும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களும், தர்மராஜரும் உற்சாசகம் இழந்து போரை நிறுத்தப்போகிறார்கள் என்பதில் ஐயமில்லை. இன்று போர்க்களத்தில் உன்னைக் கொன்று உன்னால் கொல்லப்பட்ட வீரரின் மனைவியரை ஆனந்திக்கச் செய்வேன். என் கண்களுக்கு முன் வந்து நீ உயிருடன் தப்பமுடியாது”, என்றான்.

பூரிச்ரவாவின் பேச்சைக்கேட்ட யுயுதான் சிரித்தபடி கூறினார், “குருநந்தனா! போரில் எனக்கு யாரிடமும் எப்போதும் பயம்கிடையாது. வெறும் பேச்சால் என்னை பயமுறுத்த முடியாது. போரில் என்னை ஆயுதம் இழக்கச் செய்பவனே என்னைக் கொல்ல முடியும். என்னை வதம் செய்யக் கூடியவன் எப்போதும் எல்லா இடங்களிலும் பகைவர்களை வதம் செய்யமுடியும். அதிகப் பேச்சினால் பயனில்லை. நீ கூறியதைச் செய்துகாட்டு, உன்னுடைய இந்த கர்ஜனைக்குப் பலன் ஏதுமில்லை. இதைக் கேட்டு எனக்குச் சிரிப்புதான் வருகிறது. எனக்கும் உன்னோடு போரிட நீண்டநாள் விருப்பம் உண்டு. அது இன்று நிறைவேறட்டும். அதமனே! இன்று உன்னைக் கொல்லாமல் போரில் இருந்து விலக மாட்டேன்” என்று சொன்னார்.

இவ்வாறு சபதமிட்டு ஒருவரை ஒருவர் கொல்ல விரும்பிய அவ்விரு வீரர்களும் அம்புகளால் அடித்துக் கொண்டார்கள். மதங்கொண்ட யானைகளைப் போல ஒருவர் மற்றவர் மீது பாய்ந்தனர்.

பூரிச்ரவா-சாத்யகி இடையிலான கோரப்போர்

பூரிச்ரவா சாத்யகி மீது அம்புகளைத் தொடுத்தார். அவற்றை சாத்யகி தன்னிடம் வருவதற்கு முன்பே அழித்துவிட்டார். அவ்விரு வீரர்களும், உத்தம குலத்தினர். ஒருவர் குருகுலத்தின் புகழையும், மற்றவர் வருஷணி குலத்தின் புகழையும் அதிகரித்தவர். இரு சிங்கங்கள் நகத்தாலும், இரு யானைகள் தந்தங்களாலும் பரஸ்பரம் காயப்படுத்துவதைப் போல அவ்விருவரும் ரத சக்தியாலும் அம்புகளாலும் ஒருவரை ஒருவர் காயப்படுத்தினார். அவ்விரு வீரர்களும், ஒருவர் மற்றொருவர் உடலைப் பிளந்தும், ரத்தத்தைப் பெருக்கியும், தடுத்துக் கொண்டும் இருந்தனர்.

இருவரும் குதிரைகளைக் கொன்று விற்களை வெட்டினர். இருவரும் தேரை இழந்து கத்திச்சண்டைக்காக எதிரெதிரே நின்றனர். மாட்டுத் தோலால் அமைந்த விசித்திரமான அழகிய கேடயங்களையும், வாளையும் எடுத்துக் கொண்டு ஒருவரை ஒருவர் காயப்படுத்தினர். பகைவரை அடக்கும் இருவரும், பிராந்த, உத்பிராந்த, ஆவித்த, ஆப்லுத, விப்லுத, ச்ருத, சம்பாத, சமுத்தீர்ண முதலிய கதிகளையும் வழிகளையும் காட்டி வாள்போர் செய்தனர். இருவீரர்களும் மற்ற வரை அழிக்கச் சந்தர்ப்பம் பெற விரும்பினர். இருவரும் தம் பயிற்சியையும், போர்த்திறமையையும் வெளிப்படுத்தி ஒருவரை ஒருவர் இழுத்துக் கொண்டிருந்தனர். ஓய்வெடுத்துக் கொண்டிருந்த சேனை முழுவதும் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் போதே இருவரும் கத்தியையும் கேடயத்தையும் கொண்டு போர் புரிந்தனர். பின் மல்யுத்தத்தில் ஈடுபட்டனர்.

குரு, சாத்வத வம்சத்து முக்கிய வீரர்களான அவ்விருவரும் புஜங்களால் கட்டியும், தலைகளை மோதியும், கால்களால் இழுத்தும், கால்களைப் பின்னியும் எதிரியை நோக்கி முன்னேறியும், பின்னால் திரும்பியும், பூமியில் அறைந்தும் அடித்தும், எழும்பி நின்றும், முதுகைக் காட்டியும், பலவகைப் போர் முறைகளை வெளிப்படுத்தினர். மல்யுத்தத்தின் 32 கலைகளையும் வெளிப்படுத்திப் போரிட்டனர்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் தூண்டுதலால் அர்ஜுனன் பூரிச்ரவாவின் கரத்தை வெட்டிவிடுதல்

பூரிச்ரவா-சாத்யகிக்கிடையிலான கடுமையான போரில் ஏற்கனவே ஆயிரக்கணக்கான வீரர்களைக் கொன்று களைப்படைந்திருந்த சாத்யகி மேலும் களைத்துச் சோர்ந்து விட்டார். அச்சமயம் தன் வருஷ்ணி குலத்து வீரனான சாத்யகியைக் காப்பாற்றுமாறு பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அர்ஜுனனிடம் கூறினார். அர்ஜுனனோ, தன்னுடைய குருவம்சத்துப் பூரிச்ரவாவிடம் சாத்யகி துன்பப்படுவதைக் கண்டு மனத்திற்குள் மகிழ்ச்சி கொண்டார். இச்சமயம் பூரிச்ரவா, சாத்யகியின் குடுமியைப் பிடித்து இழுத்து கத்தியால் அவரது தலையை வெட்ட முயன்றார்.

இதனைக்கண்ட ஸ்ரீ கிருஷ்ணன், அர்ஜுனனிடம் உன் சிஷ்யனும், சிறந்த வீரனுமான சாத்யகியைப் பூரிச்ரவாவிடமிருந்து காப்பாற்று என மீண்டும் கூறினார். தான் ஐயத்ருதனைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்ததால் சாத்யகியைக் கவனிக்கவில்லை என்று கூறிய அர்ஜுனன், இதோ, பூரிச்ரவாவிடம் இருந்து அவரைக் காப்பாற்றுகிறேன் என்று கூறினார். உடனே, விரைந்து தன் காண்டிபத்தில் இருந்து ஒரு ஷார்பரத்தைச் செலுத்தி, சாத்யகியின் தலையை வெட்டுவதற்காக உயர்த்தியிருந்த பூரிச்ரவாவின் கரத்தினைக் கத்தியோடு வெட்டி வீழ்த்தினார். அர்ஜுனன் பாணம் செலுத்தியதைப் பூரிச்ரவா பார்க்கவில்லை. கத்தியோடு கூடிய பூரிச்ரவாவின் கரம் ஐந்து தலை நாகத்தைப் போலப் பூமியில் விழுந்தது.

பூரிச்ரவா பார்த்தனை நிந்தித்துப் பேசுதல்

அர்ஜுனன் தன்னைப் பயனற்றவனாகச் செய்து விட்டதைக் கண்டு வெகுண்ட பூரிச்ரவா ஒரு சிறகுள்ள பறவையைப் போல நின்று அர்ஜுனனை நிந்திக்கலானார்.

“குந்தி மைந்தா! நீ மிகவும் கொடிய காரியத்தைச் செய்துள்ளாய். நான் உன்னைப் பார்க்கவில்லை. வேறு ஒருவரோடு போரில் ஈடுபட்டிருந்தேன். அச்சமயம் நீ என் கையை வெட்டிவிட்டாய். நீ தர்ம புத்திரரிடம் என்ன

சொல்வாய்? பூரிச்ரவா வேறு வேலையில் ஈடுபட்டிருந்தபோது நான் அவரைக் கொன்றுவிட்டேன் என்று கூறுவாயா? இந்த உபதேசம் உனக்கு யார் அளித்தது? சாக்ஷாத் இந்திரன் அல்லது நுத்ரன், துரோணர் அல்லது கிருபாசாரியாரா? நீ இவ்வுலகில் மற்றவர்களை விட அதிகமாக அஸ்திர தர்மத்தை அறிவாய். உன்னோடு போர் செய்யாத என்னை எவ்வாறு நீ அடித்தாய்? வீரபுருஷன், கவனமற்றவன், பயந்தவன், தேரிழந்தவன், உயிர்ப்பிச்சை கேட்பவன், கஷ்டத்தில் சிக்கியவன், இவர்களை அடிப்பதில்லை. நீசர்களும், துஷ்டர்களும் செய்யும் இந்த பாப கர்மத்தை எவ்வாறு ஏற்றாய்?

தனஞ்ஜயா! சிறந்த புருஷர்களுக்குச் சிறந்த காரியங்களே நன்மையைத் தரும். அவனால் நீசகர்மத்தைச் செய்ய இயலாது. மனிதன் எங்கெங்கு எந்தெந்த மனிதர்களுடன் வசிக்கிறானோ அந்த மனிதர்களின் ஒழுக்கமே அவனுக்கும் விரைவில் வரும், என்பதை நீ அறிவாய். அரச வம்சத்தில், சிறந்த குருகுலத்தில் தோன்றிய நீ கூடித்திரிய தர்மத்தில் இருந்து எவ்வாறு விழுந்தாய்? நீ சாத்யகியைக் காப்பாற்றுவதற்காகச் செய்த மிக நீச காரியம் நிச்சயம் வாசு தேவனின் கருத்தாகவே இருக்கும். உன்னிடம் இந்த நீச எண்ணம் இருக்காது. கிருஷ்ணனின் நண்பன் அல்லாதவன் இதைச் செய்யமாட்டான். பார்த்தா! வ்ருஷ்ணி, அந்தக் வம்சத்து மக்கள் சம்சாரத்தில் பிறழ்ந்து ஹிம்சையைப் பிரதானமாக வைத்துக் காரியங்களைச் செய்பவர்கள். அவர்களை எவ்வாறு நீ பிரமாணமாகக் கருதினாய் என்று பூரிச்ரவா கேட்டார்.

அர்ஜுனன் பூரிச்ரவாவிற்குப் பதில் உரைத்தல்

பூரிச்ரவாவின் சொற்களுக்கு அர்ஜுனன் பதிலுரைத்தார், “மனிதன் கிழவன் ஆனதும் அவன் அறிவும் கிழவனாகிவிடுகிறது என்பது உண்மையானது. நீ இப்போது கூறிய அனைத்தும் வீணாகும். நீ பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனையும், என்னையும் நன்கறிவாய். ஆனாலும் எங்களை நிந்திக்கிறாய். நான் போர் தர்மத்தையும், வேத சாஸ்திரங்களின் அர்த்த ஞானத்தையும் நன்கறிவேன். நான் எந்த வகையிலும் அதர்மம் செய்ய முடியாது. கூடித்திரியர்கள், தத்தம் சகோதரன் தந்தை, புதல்வன், சம்பந்தி, உற்றார் உறவினர், நண்பர் ஆகியோர் சூழப் பகைவரோடு போரிடுகிறார்கள்.

அவர்கள் முக்கியமான வீரனையே நம்பிப் போரில் ஈடுபடுகிறார்கள். சாத்யகி என் சீடன், சம்பந்தி, அவன் எனக்காகவே தன் உயிரையும் தியாகம் செய்யத் துணிந்து போரிட்டுக் கொண்டிருக்கிறான். என் வலது கைக்குச் சமமான சாத்யகி போரில் உன்னால் கஷ்டமடைவதைக் கண்டு நான் எப்படி

அவனைக் கைவிட முடியும் நீ அவனை இழுத்துக் கொண்டிருந்தாய். சாத்யகி செயலற்றுப் போயிருந்தான். போர்க்களத்தில் வீரன் தன் உயிரை மட்டுமே காப்பது சரியல்ல; தனக்காகப் போரிடுபவரின் உயிரையும் காக்க வேண்டும். பாதுகாப்புடன் இருக்கும் நண்பர்கள் மன்னரைக் காக்க வேண்டும். என் கண்ணெதிரே சாத்யகி போர்க்களத்தில் இறந்துவிட்டால் எனக்குப் பாவம் ஏற்படும். அதனாலேயே அவனைக் காப்பாற்றினேன். அதற்கு நீ ஏன் என்னிடம் கோபிக்கிறாய்?

வேறு ஒருவனோடு நான் போரில் ஈடுபட்டிருந்தபோது நீ ஏன் என்னை வெட்டினாய் என்று என்னை நிந்திக்கிறாய். நீ கவசமணிந்து தேரில் ஏறி ஏராளமான பகைவரோடு போரிட்டுக் கொண்டிருந்தாய். பலரோடு போர் செய்து சாத்யகியையும் எதிர்த்தாய். இத்தகைய பயங்கரப் போரில் ஒரு வீரன் எப்படி ஒரே வீரனோடு போர் புரிய முடியும்? சாத்யகி ஏராளமான மகாரதிகளோடு போரிட்டுக் களைத்திருந்தார். அவரது குதிரைகளும் சோர்ந்துவிட்டன. அஸ்திர, சஸ்திரங்களால் தாக்கப்பட்டு அவர் மிகவும் துயரமடைந்திருந்த வேளையில் நீ சாத்யகியை விட உன்னைப் பெரிய வீரனாகக் கருதிக் கத்தியால் அவன் தலையை வெட்ட முயன்றாய். சாத்யகியை அந்த நிலையில் கண்டு யாரால் சகிக்க முடியும்?” என்று அர்ஜுனன் பூரிச்ரவாவிற்கு பதிலுரைத்தார்.

பூரிச்ரவா இறக்கும்வரை உண்ணாவிரதம் ஏற்றல்

அர்ஜுனன் இவ்வாறு பதிலளித்ததும், பூரிச்ரவா, சாத்யகியை விட்டு விட்டுப் போர்க்களத்தில் சாகும் வரை உண்ணாவிரதம் இருப்பதாகக் கூறி அமர்ந்து விட்டார். இடது கையால் பாணங்களை விரித்து, பிரம்மலோகம் செல்ல விரும்பி, பிராணா யாமத்தின் மூலம் உயிரை உயிரிலேயே ஹோமம் செய்தார். கண்களைச் சூரியனிலும், மனத்தை நீரிலும் சேர்த்துப் பரப்பிரம்மத்தைச் சிந்தித்தபடி யோக முனிவராகி விட்டார். இச்சமயம் கௌரவ சேனை ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களை நிந்தித்துப் பூரிச்ரவாவைப் புகழ்ந்து பேசியது. அவர்கள் நிந்தித்தபோதும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள் தீய சொல் எதையும் கூறவில்லை. இதனால் பூரிச்ரவா மகிழ்ச்சியடையவுமில்லை. சேனை வீரர்கள் மற்றும் பூரிச்ரவாவின் சொற்களால் அர்ஜுனன் கோபமடையவுமில்லை.

அர்ஜுனன் தன்னிலை விளக்கமளித்தல்

அர்ஜுனன் பூரிச்ரவாவிடமும், கௌரவர்களிடமும் கூறலானார். “எனக்கு எதிரில் என் அம்புகளின் எல்லைக்குள் வரும் பகைவன் வேறு பகைவன்

மூலம் கொல்லப்பட முடியாது என்ற என்னுடைய பெரும் விரதத்தை அறிவீர்கள். அதனால் பூரிச்ரவாவிற்கு நேர்ந்ததற்கு என்னை நிந்திக்கக் கூடாது. தர்மத்தை அறியாமல் யாரையும் நிந்திக்கக் கூடாது. தாங்கள் போர்க்களத்தில் கத்தியைக் கையில் எடுத்துச் சாத்யகியை வதைக்க விரும்பினீர்கள். அந்த நிலையில் உங்களுடைய கையை நான் வெட்டினேன். தன்னிடம் அடைக்கலமானவனைக் காக்கும் தர்மப்படி அது நிந்தைக்குரியது அல்ல.

சிறுவன் அபிமன்யு சஸ்திரம், கவசம், தேர் ஆகியவற்றை இழந்தநிலையில் அவனை வதம் செய்தீர்கள். அதை எந்த தார்மீக புருஷன் புகழ முடியும். சாஸ்திர மரியாதை இல்லாத நீசன் துரியோதனனுக்கு உதவி செய்யும் சோமதத்தனின் புதல்வன் பூரிச்ரவாவின் இந்த வதம் சரியானதே. என் ஆத்மீய ஜனங்களைக் காக்க வேண்டும் என்ற என் விரதத்தின்படி நான் செய்தது தர்மத்திற்குட்பட்டதே. சாத்யகியைப் பூரிச்ரவா வசப்படுத்திய போது என் சபதத்தில் படி நான் சாத்யகியைக் காப்பாற்ற இக்காரியத்தைச் செய்தேன்.

பிறகு பல விஷயங்களை யோசித்த அர்ஜுனன் இரக்கம் கொண்டு சோகத்துடன் பூரிச்ரவாவிடம் கூறலானார். “மற்றவர்களுக்கு அடைக்கலமளிக்கும் தங்களைப் போன்ற மன்னன் இத்தகைய நிலையை அடைவதற்குக் காரணமான அந்த கூடித்திரிய தர்மம் இழித்தற்குரியது. முன்னரே சபதம் ஏற்காமல் இருந்தால் என்னைப் போலச் சிறந்தவன் உங்களைப் போன்ற பெரியவர்கள் எவ்வாறு அடிக்க முடியும்? என்றார். இதனைக் கேட்ட பூரிச்ரவா தன் தலையால் பூமியைத் தொட்டார். தன் இடதுகையால், வெட்டப்பட்டுக் கிடந்த வலது கையை எடுத்து அர்ஜுனனிடம், வீசி எறிந்தார். பிறகு தலை கவிழ்ந்து மௌனமானார். அர்ஜுனன் அவரிடம், “சலனின் மூத்த புதல்வனான பூரிச்ரவா அவர்களே! எனக்கு என் சகோதரர்களிடம் உள்ள அன்பு தங்களிடமும் உண்டு, நானும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும், தாங்கள் சிபிமன்னனைப் போன்ற புண்ணியாத்மாக்கள் செல்லும் லோகத்திற்குச் செல்ல அனுமதியளிக்கிறோம்” என்றார். பகவான் வாசுதேவனும், “தேவேஸ்வரர்கள் செல்ல விரும்பும் நிர்மலமான என்னுடைய லோகங்களுக்கு என்னைப் போலவே கருடனின் முதுகில் அமர்ந்து செல்லுங்கள்” என்று கூறினார்.

பூரிச்ரவா சாத்யகியால் வெட்டிக் கொல்லப்படுதல்

பூரிச்ரவாவிடமிருந்து விடுபட்ட சாத்யகி அர்ஜுனனால் கை வெட்டப்பட்ட அவரைக் கத்தியைக் கொண்டு தலையைத் துணிக்கத் தீர்மானித்தார்.

ஏராளமான தக்ஷிணையளிப்பவரும், பாவமற்றவருமான பூரிச்ரவா இறக்கும் வரை உண்ணாவிரதம் இருக்கத் தீர்மானித்துத் தியானத்தை மேற்கொண்டார். சாத்யகி பூரிச்ரவாவைக் கொல்ல முனைந்தவுடன் அனைவரும் கூச்சலிட்டுச் சாத்யகியை நிந்தித்தனர். ஆனால் சாத்யகியின் மனநிலை தீயதாக இருந்தது. பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும், அர்ஜுனனும் கூட அவரைத் தடுத்தனர். பீமசேனன், யுதாமன்யு உத்தமௌஜா, அஸ்வத்தாமா, கிருபாசாரியார், கர்ணன், வ்ருஷசேனன், ஜயத்ருதன் அனைவரும் சாத்யகியைத் தடுத்தனர். ஆனால் அனைவரும் கூவிக் கொண்டிருக்கும்போதே சாத்யகி விரததாரியான பூரிச்ரவாவை வதம் செய்து விட்டார். சாகும் வரை உண்ணாவிரதம் ஏற்று அமர்ந்த பூரிச்ரவாவின் தலையை வெட்டிவிட்டார். சித்த, சாரண, மனித, தேவர்கள் அனைவரும் பூரிச்ரவாவைப் புகழ்ந்தனர். கௌரவப் படையினரும் சாத்யகிக்கு எதிராகவும் ஆறுதலாகவும் பேசினர். இறுதியில் இது சாத்யகியின் குற்றமல்ல; இவ்வாறு நடக்க வேண்டும் என்று சிருஷ்டிகர்த்தா நியமித்தவாறே நடந்தது என்று ஆறுதலடைந்தனர்.

9. சோமதத்தன்

சாந்தனுவின் சகோதரர் வாஹ்லீகன். வாஹ்லீகனின் புதல்வர் சோமதத்தன். சோமதத்தனின் புதல்வன் பூரிச்ரவா. பூரிச்ரவா மகாபாரதப் போரில் துரியோதனன் தரப்பிலிருந்து போரிடுகிறார். 14 ஆம் நாள் போரில் சாத்யகியோடு போர்புரிந்த பூரிச்ரவா சாத்யகியின் குடுமியைப் பிடித்துத் தலையை வெட்ட முயற்சிக்கும் போது அர்ஜுனன் பூரிச்ரவாவின் வலது கரத்தை வெட்டி வீழ்த்துகிறார். அதன்பின் பூரிச்ரவா சாகும் வரை உண்ணாவிரத நியமம் ஏற்றுப் போர்க்களத்திலேயே தியானத்தில் அமர்ந்து விடுகிறார். அச்சமயம் சாத்யகி பூரிச்ரவாவின் தலையை வெட்டி வதம் செய்து விடுகிறார். சோமதத்தன் தன்னுடைய புதல்வர்கள் சலன், பூரிச்ரவா இருவரையும் இழந்து விட்டார். சாத்யகியிடம் சோமதத்தன் மிகவும் சினம் கொண்டார். அவர் சாத்யகியிடம் வந்து கூறலானார்.

“சாத்வதா! முன்பு மகாத்மாக்களும், தேவர்களும் பின்பற்றிய கூடித்திரிய தர்மத்தை விட்டுக் கொள்ளையர்களின் தர்மத்தில் எவ்வாறு ஈடுபட்டுள்ளாய்? போரில் இருந்து விலகி ஆயுதத்தினைத் துறந்தவனை கூடித்திரியன் எவ்வாறு அடிக்க முடியும்? அர்ஜுனனால் கைவெட்டப்பட்ட என் புதல்வனை நீ எவ்வாறு வீழ்த்தினாய்? முட்டாளே! உன் பாவச் செயலின் பலன் உனக்குப் போர்க்களத்திலேயே கிடைக்கட்டும். நான் என் இரு புதல்வர்கள், யாகம், மற்றும் புண்ணியச் செயல்களின் மீது சபதமிட்டுக் கூறுகிறேன். இன்றிரவு கழிவதற்குள் அர்ஜுனனால் நீ காக்கப்படாத நேரத்தில் உன்னைப் புதல்வர்களோடும் சகோதரர்களோடும் கொல்லாவிட்டால் நான் கோர நகரத்திற்குச் செல்வேன்” என்றார்.

சோமதத்தனின் சொற்களைக் கேட்ட சாத்யகியும் பதிலிறுத்தார். “கௌரவா! உன்னுடனோ அல்லது மற்றவர்களுடனோ போர்புரியும் போது எனக்கு எந்தப் பயமும் இருக்காது. என்னோடு போர்புரிய உனக்கு விருப்பம் என்றால் உன் அம்புகளால் என்னை அடி, நானும் உன்னை அடிக்கிறேன். உன்னுடைய புதல்வர்கள் பூரிச்ரவாவும், சலனும் கொல்லப்பட்டனர். தானம், தவம், அஹிம்சை, வெட்கம், தைரியம், பொறுமை முதலிய நற்குணங்கள் நிறைந்த தர்மராஜரின் தேஜஸால் நீ முதலிலேயே இறந்து விட்டாய். ஆகவே கர்ணனோடும், சகுனியோடும் நீ தான் இங்கு அழிவைப் பெறப் போகிறாய். நான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுடைய திருவடிகளிலும் என்னுடைய இஷ்டா பூர்த்த கருமங்களிலும் சபதமிட்டுக் கூறுகிறேன். நான் போரில் சினம் கொண்டு உன் போன்ற பாவியைப் புதல்வர்களோடு கொல்லாவிடில் எனக்கு உத்தம கதி கிடைக்க வேண்டாம்” என்று சபதம் உரைத்தார்.

பரஸ்பரம் இவ்வாறு கோபம் கொண்டு அவ்விருவரும் ஒருவர் மீது ஒருவர் அம்பு மழை பொழிந்தனர். பிறகு துரியோதனன் தன் யானை மற்றும் தேர்ப்படையுடன் சோமதத்தனின் உதவிக்கு வந்தான். சகுனியும் தன் புத்திர பெளத்திரர்களுடன் வந்து சோமதத்தனைக் காப்பாற்ற முனைந்தான். உதவியாளர்கள் துணைக்கு வந்ததால் சோமதத்தன் சாத்யகியைப் பாணங்களால் மறைத்து விட்டார். இதனைக் கண்ட த்ருஷ்டத்யும்னன் பெரும் படையுடன் சாத்யகியின் துணைக்கு வந்தார். சோமதத்தன் சாத்யகியை ஒன்பது பாணங்களால் துளைத்தார். சாத்யகியும் அவர் மீது ஒன்பது பாணங்களை அடித்துக் காயப்படுத்தினார். பலசாலியான சாத்யகியால் காயமடைந்த சோமதத்தன் தேரின் இருக்கை மீது அமர்ந்து மூர்ச்சையுற்றார். அதனைக் கண்ட அவரது சாரதி விரைவாக அவரைப் போர்க்களத்தில் இருந்து விலக்கி அழைத்துச் சென்றார்.

சோமதத்தன் பீமனால் தாக்கப்பட்டு நினைவிழத்தல்

துருபதன் மற்றும் குந்தி போஜர்களின் புதல்வர்களையும், ஆயிரக்கணக்கான அரக்கர்களையும் அஸ்வத்தாமா கொன்றுவிட்டதால், யுதிஷ்டிரர், பீமசேனன், த்ருஷ்டத்யும்னன் மற்றும் சாத்யகி ஆகியோர் எச்சரிக்கையுடன் போர் புரிந்தனர். சாத்யகியைக் கண்ட சோமதத்தன் கோபத்துடன் அம்புமழை பொழிந்து சாத்யகியை மறைத்து விட்டார். இச்சமயம் பீமசேனன் சாத்யகியின் உதவிக்காக வந்தார். பத்து பாணங்களைச் சோமதத்தன் மீது செலுத்தினார். சோமதத்தன் பீமசேனை நூறு அம்புகளால் தாக்கினார். சாத்யகியும் புத்திர சோகத்தில் இருந்த சோமதத்தனைப் பத்து பாணங்களால் துளைத்தார். பிறகு சக்தியால் அடித்தார். பீமன் பரிகத்தால் சோமதத்தனின் தலைமீது அடித்தார். அந்த பரிகமும், பாணங்களும் ஒன்றாகத் தாக்கியதால் மகாரதி சோமதத்தன் நினைவிழந்து விட்டார்.

சோமதத்தனின் தந்தை வாஹ்லீகன் பீமனால் கொல்லப்படுதல்

தன் புதல்வன் நினைவிழந்ததைக் கண்ட வாஹ்லீகன் சாத்யகியின் மீது அம்புமழை பொழிந்தார். பீமன் சாத்யகியைக் காப்பாற்ற ஒன்பது பாணங்களால் வாஹ்லீகனைக் காயப்படுத்தினார். வாஹ்லீகன் மிகவும் வெகுண்டு பீமசேனன் மார்பில் ஒரு சக்தியால் அடித்தார். பீமன் மூர்ச்சையானார். பிறகு நினைவு திரும்பப் பெற்ற பீமன் வாஹ்லீகரைக் கதையால் அடித்தார். பீமன் அடித்த கதை வாஹ்லீகனின் தலையைப் பறக்கச் செய்தது. அவர் இறந்து விழுந்தார். வாஹ்லீகர் பீமனால் கொல்லப்பட்டார்.

சோமதத்தன் சாத்யகியால் வதம் செய்யப்படுதல்

மீண்டும் சோமதத்தன் போருக்கு விழைந்தார். சாத்யகி சோமதத்தன் போரிட வருவதைக் கண்டு அவரை எதிர்த்தார். சோமதத்தனைக் கொல்லாமல் திரும்ப மாட்டேன் எனச் சபதமிட்ட சாத்யகி தன் பாணங்களால் சோமதத்தனை மூடிவிட்டார். சோமதத்தனும் பாணங்களைச் சாத்யகியின் மீது சொரிந்தார். இருவரும் பரஸ்பரம் பாணங்களால் படுகாயப்படுத்திக் கொண்டனர். அவர்களின் சரீரம் முழுதும் ரத்தத்தால் நனைந்துவிட்டது. சோமதத்தன் சாத்யகியின் வில்லை வெட்டியதோடு அம்புகளால் அவரை அடித்தார். சாத்யகியும் சோமதத்தனின் கொடியையும் வில்லையும் வெட்டிவிட்டார். சோமதத்தன் வேறு வில் கொண்டு சாத்யகியை அடித்தார்.

அச்சமயம் பீமசேனன் சாத்யகியின் உதவிக்காக வந்து போரிட்டார். சோமதத்தன் பயமின்றிப் பீமனையும் அம்புகளால் பீடித்தார். பீமன் சோமதத்தனின் மார்பின் மீது வலுவான ஒரு பரிகத்தைச் செலுத்தினார். இச்சமயம் சாத்யகி சோமதத்தனின் கையுறையைப் பிளந்தார். குதிரைகளைக் கொன்று சாரதியின் தலையைத் துணித்தார். தங்கச் சிறகுள்ள ஒரு பாணத்தால் சோமதத்தனைக் கொன்றார். இவ்வாறு மகன் பூரிச்ரவாவும் தந்தை சோமதத்தனும் சாத்யகியால் கொல்லப்பட்டனர்.

10. பகதத்தன்

பகதத்தன் ப்ரக்ஜோதிஷ்புர மன்னன் நரகாசுரனின் மகன். யானைப் போரில் வல்லவன். இப்பெரு வீரன் பாரதப் போரில் கௌரவர்கள் பக்கம் இருந்து போர்புரிகிறான். பாரதப்போரின் நான்காவது நாளில் பீமசேனன் தன்னோடு போர்புரிய வந்த திருதராஷ்டிரனின் புதல்வர்கள் பலரை வதைத்துவிட்டார். அப்போது பீஷ்மர் பீமசேனைத் தாக்குமாறு தன் சேனையிடம் கட்டளையிட்டார். துரியோதனனுடைய பெரும் சேனையுடன் ப்ரக்ஜோதிஷ்புரத்து மன்னன் தன் பெரிய யானை மீதேறி பீமசேனன் முன் வந்தான். தன் பாணங்களால் பீமனை மறைத்தான். பீமனின் உதவிக்கு வந்த அபிமன்யு முதலிய மகாரதிகள் பகதத்தனின் யானையை அம்புகளால் தாக்கினர். பகதத்தன் யானையை வேகமாகச் செலுத்திப் பீமன் முன் வந்து பீமனைத் தாக்கினான். பீமசேனனின் மார்பில் ஆழமான காயத்தையும் ஏற்படுத்தினான். பீமசேனன் மூர்ச்சையானது போல் மயங்கித் தேரின் கொடிக் கம்பத்தைப் பிடித்துக் கொண்டார். பகதத்தன் வெற்றி முழக்கம் செய்தான் இதனைக்கண்டு பீமனின் புதல்வன் கடோத்கஜன் சினம் கொண்டான். அவன் தன்மையை மூலம் மறைந்துவிட்டான். அரைநிமிடத்தில் வெண்மையான ஐராவதம் போன்ற யானை மீது பயங்கர உருவத்துடன் அங்கு வந்தான். அவன் பின்னால் அஞ்சனன், வாமனன், மகாபத்மன் என்ற திக்கஜங்கள் இருந்தன. அவற்றின் மீது கடோத்கஜனின் ராக்ஷஸ நண்பர்கள் இருந்தனர். அவர்கள் ஒன்று சேர்ந்து பகதத்தனையும், அவனது யானையையும் தாக்கினர். தாக்கப்பட்ட பகதத்தனின் யானை வேதனையுடன் பிளிறியது. இச்சமயம் பீஷ்மர், துரோணர், முதலியோர் துரியோதனனுடன் அங்கு வந்தனர். பீஷ்மர் பகதத்தன் கடோத்கஜனால் கொல்லப்பட்டு விடுவான் என்று அஞ்சினார். பகதத்தனைக் காப்பாற்றிக் கடோத்கஜனை எண்ணி, அஞ்சிப் போரை முடித்துக் கொண்டு திரும்பினார்.

ஏழாம் நாள் போர் பகதத்தன்-கடோத்கஜன் போர்; கடோத்கஜன் தோல்வி

ஏழாம் நாளன்று மீண்டும் கடோத்கஜன் பகதத்தன் இடையேயான போர் நடைபெற்றது. ப்ரக்ஜோதிஷ்புர மன்னனாகிய பகதத்தன் ஐராவதம் போன்ற பெரிய யானையின்மீது ஏறிப் போருக்கு வந்தான். அங்கு போரைப் பார்க்க வந்த தேவர், கந்தருவர், ரிஷிகள் அனைவரும் இருவரையும் வேறு வேறாகப் பார்க்கமுடியவில்லை. இருவரும் சமமான சக்திசாலிகளாக இருந்தனர். பகதத்தன் பாண்டவர் சேனையை இந்திரன் தானவர்களை விரட்டியது போல் விரட்டலானான். பாண்டவ வீரர்களைப் பகதத்தனிடமிருந்து காப்பாற்றுவவர் யாருமில்லை. கடோத்கஜனைத் தவிர மற்ற மகாரதிகள்

அனைவரும் ஓடிவிட்டனர். கடோக்கஜன் மேருமலையை மேகம் மூடுவதைப்போல பகதத்தனைத் தன் பாணங்களால் மூடிவிட்டான். பகதத்தன் கடோக்கஜனின் அம்புகளை வெட்டி, அவனுடைய மர்மஸ்தானங்கள் மீதும் அடித்தான். கடோக்கஜன் கவலையும் கலக்கமும் அடையவில்லை. பகதத்தன் சினத்துடன் கடோக்கஜன் மீது 14 தோமரங்களைச் செலுத்தினான். அவை அனைத்தையும் கடோக்கஜன் வெட்டி விட்டான். கடோக்கஜன் 70 பாணங்களைப் பகதத்தன் மீது செலுத்தினான். பகதத்தன் தன் அம்புகளால் கடோக்கஜனின் தேர்க்குதிரைகளைக் கொன்று வீழ்த்தினான். அதே தேரில் நின்று கடோக்கஜன் பகதத்தன் மீது சக்தி ஆயுதத்தைப் பிரயோகித்தான். அதனைப் பகதத்தன் மூன்று துண்டுகளாக்கி விட்டான். தான் செலுத்திய சக்தி ஆயுதம் வெட்டப்பட்டதைக் கண்ட கடோக்கஜன் பழைய காலத்தில் இந்திரன் முன் நமசி நிற்கமாட்டாமல் ஓடியது போலப் பகதத்தன் முன் நிற்கமாட்டாமல் போர்க்களத்தில் இருந்து ஓடிவிட்டான்.

எட்டாம் நாள் போரில் பகதத்தன் பீமன் மற்றும் கடோக்கஜனுடன் போர் செய்தல்

எட்டாம்நாள் போரில் பீஷ்மர் பகதத்தனைக் கடோக்கஜனுடன் போர் செய்யக் கட்டளையிட்டார். பகதத்தன் தன்னுடைய சுப்ரதீபம் என்ற யானையின் மீது ஏறிப் பாண்டவர்களுடன் போரிட வந்தான். பீமசேனனைத் தாக்கினான். மழைக்கால மேகங்கள் மழை பொழிவது போல பீமசேனன் மீது அம்புமழை பொழிந்தான். பீமசேனன் பகதத்தனைப் பாதுகாத்த நூற்றுக்கணக்கான வீரர்களைக் கொன்று குவித்தார். பகதத்தன் தன் யானையைச் பீமசேனனை நோக்கி வேகமாகச் செலுத்தினான். அந்த யானை பீமசேனனை மிதிக்கும் நோக்கத்துடன் வந்ததைக் கண்ட பாண்டவமகாரதிகள் அந்த யானையைக் கடுமையாகத் தாக்கினர். தகூர்ண தேச மன்னன் தான் ஒரு யானையின் மீதேறிப் பகதத்தனை நோக்கிப் போருக்காகச் சென்றார். பகதத்தன் தகூர்ண மன்னனின் யானையை 14 தோமரங்களால் தாக்கினான். அது வேகமாகத் திரும்பித் தன் சேனையையே மிதித்தது.

இச்சமயம் பாண்டவர்கள் பீமசேனன் தலைமையில் பகதத்தனை பலவகை ஆயுதங்களால் தாக்கினர். பகதத்தன் தன் யானையைப் பாண்டவர்களை நோக்கிச் செலுத்தினான். அந்த யானை பிரளய கால அக்னி போலப் பாண்டவ சேனையைத் தாக்கியது. அச்சமயம் கடோக்கஜன் அந்த யானையைக் கொல்லவிரும்பித் திரிகுலத்தைக் கையில் எடுத்தான். பகதத்தன் ஒரு அர்த்த சந்திர வடிவ பாணத்தைச் செலுத்தித் திரிகுலத்தை இரு துண்டுகளாக வெட்டி விட்டான். பகதத்தன் நீ நில் என்று கூறியவாறு

ஒரு மகாசக்தி ஆயுதத்தை எடுத்துக் கடோத்கஜன் மீது செலுத்தினான். கடோத்கஜன் உயர எழும்பி அச்சக்தி ஆயுதத்தைத் தன் கைகளால் பற்றி முழங்காலில் வைத்து ஓடித்து விட்டான். பாண்டவர்கள் மகிழ்ச்சியுடன் சிம்மநாதம் செய்தனர். இதனைப் பொறுக்க மாட்டாத பகதத்தன் பெரிய வில்லை எடுத்து நாராசங்களைப் பிரயோகிக்கலானான். ஒன்றால் பீமசேனனைக் காயப்படுத்தினான். ஒன்பது பாணங்களால் கடோத்கஜனையும், மூன்றால் அபிமன்யுவையும், ஐந்தால் கேகய ராஜகுமாரர்களையும் காயப்படுத்தினான். கூடூர தேவனின் வலது கரத்தினை வெட்டிவிட்டான். ஐந்து பாணங்களால் திரௌபதியின் புதல்வர்களைக் காயமுறச் செய்தான். பீமசேனனின் சிம்மக்கொடியை வெட்டிக் குதிரைகளையும் கொன்றுவிட்டான். பீமசேனனின் சாரதி விசோகனைப் பிளந்து விட்டான். விசோகன் வலி தாங்காமல் தேரின் பின்பகுதியில் அமர்ந்து கொண்டான். தேரிழந்த பீமசேனன் கையில் கதையுடன் கௌரவர்களை நோக்கி முன்னேறலானார். இதே நேரத்தில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும் அர்ஜுனனும் பீமசேனனுக்கு உதவியாக வந்தனர். அர்ஜுனனும் பகதத்தனோடு போரிடலானார். பகதத்தன் தன் யானையின் மூலம் பாண்டவ சேனையை மிதித்தபடி யுதிஷ்டிரருடனும், பாஞ்சாலர், பாண்டவர், கேகயர்களோடும் பெரும்போர் செய்தான்.

பன்னிரண்டாம் நாள் போரில் பகதத்தன்; யானை சுப்ரதீகன், பீமசேனன் போர்

பன்னிரண்டாம் நாள் போரில் துரியோதனனின் யானைப் படைக்கும் பீமசேனனுக்கும் இடையில் பெரும் போர் நடந்தது. பீமசேனனால் துரியோதனனின் யானைப்படை நாராசத்தால் தாக்கப்பட்டுத் போர்க்களத்தில் இருந்து ஓடிவிட்டது. அச்சமயம் அங்கமன்னன் துரியோதனனுடைய உதவிக்காகத் தன் யானை மீது ஏறி வந்தான். பீமன் அங்கனின் யானையை நாராசத்தால் தாக்கிப் பிளந்ததோடு அங்கமன்னனின் தலையையும் வெட்டிவிட்டான். இதனைக்கண்ட பகதத்தன் தன் யானை சுப்ரதீகனுடன் பீமன் மீது போர் புரிந்தான். யானை சுப்ரதீகன் பீமசேனனின் தேரையும், குதிரைகளையும் பொடிப்பொடியாக்கி விட்டது. பீமசேனன் யானையை வசப்படுத்தும் அஞ்சலிகா வேதம் அறிந்தவராதலால் யானையின் உடலுக்கடியில் ஒளிந்து கொண்டு அதன் கீழ்ப்பகுதியில் கைகளால் தட்டி யானைக்குச் சுகமளித்தார். அப்போது யானை குயவனின் சக்கரத்தைப் போலச் சுற்றலாயிற்று.

சிறிது நேரம் கழித்து சுப்ரதீகன் மீண்டும் பீமசேனனைக் கொல்ல முயற்சித்தது. பீமன் அதன் எதிரில் வந்து நின்றார். யானை தன் துதிக்கையால் பற்றிப் பீமனைக் கொல்ல முயன்றது. அதனிடமிருந்து தன்னை விடுவித்துக்

கொண்ட பீமன் மீண்டும் அதன் உடலின் கீழ் ஒளிந்து கொண்டார். பாண்டவர்கள் பக்கம் இருந்து ஒருயானை பகதத்தனின் யானையை எதிர்க்க வருவதற்காகக் காத்திருந்த பீமசேனன் யானையின் கீழ் இருந்து திடீரென வெளிப்பட்டு ஓடலானார். அப்போது பகதத்தனின் யானை பீமனைக் கொன்றுவிட்டதாகவே அனைவரும் கருதினர். யுதிஷ்டிரரும் அவ்வாறே எண்ணிப் பாஞ்சால நாட்டுப் படையுடன் வந்து பகதத்தனைச் சூழ்ந்து கொண்டார். யுதிஷ்டிரரும் அவர் படையும் பொழிந்த அம்புகளைப் பகதத்தன் தன் அங்குசத்தாலேயே தடுத்து விட்டான். பிறகு சுப்ரதீகனைப் பக்கவாட்டில் தாக்கிய தஷார்ண மன்னனின் யானையை அது பக்கவாட்டிலேயே அடித்துக் கொன்று விட்டது.

பகதத்தன் தன் யானையின் துணையோடு போரிடுதல்

பகதத்தன் தஷார்ண மன்னன் மீது தோமரங்களால் தாக்கினான். பின்னர் தன் யானையைச் சாத்யகியின் தேரை நோக்கிச் செலுத்தினான். சாத்யகி தேரைவிட்டு விலகி விட்டார். யானை அந்தத் தேரைக் குதிரைகளுடன் துதிக்கையால் தூக்கி வீசியது. தேர்களால் சூழப்பட்டிருந்த அந்த யானை வெளியே வந்து மன்னர்களைத் தூக்கி வீசி எறியலாயிற்று. போர்க்களத்தில் அந்த ஒரு யானையே நூற்றுக்கணக்கான யானைகளுக்குச் சமமாக இருந்தது. பகதத்தன் இந்திரன் ஐராவதத்தின் மேலிருந்து தானவர்களை அழித்தது போலப் பாண்டவர்களை அழிக்கலானான். பாண்டவசேனை பகதத்தனால் போர்க்களத்தில் இருந்து அடித்து விரட்டப்பட்டது.

இதனைக்கண்ட பீமசேனன் தன் தேரில் அமர்ந்து மீண்டும் போருக்கு வந்தார். சுப்ரதீகன் பீமசேனனின் தேர்க்குதிரைகள் மீது துதிக்கையால் நீரைப் பாய்ச்சி அடித்துத் தொலைவில் விரட்டிவிட்டது. இச்சமயம் ஆக்ருதியின் புதல்வன் ருசிபர்வா என்பவன் பகதத்தனின் யானைக்கு அம்புகளால் ஆழமான காயம் ஏற்படுத்தினான். பகதத்தன் ஷார்ப்ரம் என்ற பாணத்தால் ருசிபர்வாவைக் கொன்று விட்டான். ருசிபர்வா கொல்லப்பட்டதால் அபிமன்யு, திரௌபதி புதல்வர்கள், யுயுத்சு, சேகிதான், திருஷ்டகேது அனைவரும் பகதத்தனின் யானையைக் கொன்றுவிட விரும்பி அதன்மீது அம்பு மழை பொழிந்தனர். பகதத்தன் தன் குதிகால்களாலும், அங்குசத்தாலும், கட்டை விரல்களாலும் யானையைத் தூண்டி முன்னே செலுத்தினான்.

அந்தயானை விரைவில் யுயுத்சுவின் குதிரைகளை மிதித்துச் சாரதியைக் கொன்றுவிட்டது. யுயுத்சு தன் தேரில் இருந்து இறங்கித் தொலைவில் சென்று அபிமன்யுவின் தேரில் ஏறிவிட்டான். பகதத்தன் தன்னைச் சுற்றியிருந்த பகைவர்மீது அம்புமழை பொழிந்தான். அபிமன்யு, யுயுத்சு, திரௌபதியின்

புதல்வர்கள், த்ருஷ்டகேது அனைவரும் பாணங்களைப் பொழிந்து யானையைக் காயப்படுத்தினர். பாணங்களால் வியாபிக்கப்பட்ட அந்தயானை பகதத்தனால் தூண்டப்பட்டு எதிர்த்த வீரர்களை இடமும் வலமும் தூக்கி வீசலாயிற்று. இடையன் காட்டில் பசுக்களை ஓட்டுவது போல் பகதத்தன் பாண்டவ சேனையை ஓட்டலானான். பருந்தால் தாக்கப்பட்ட காங்களைப் போலப் பயந்து ஓடிய பாண்டவர்கள் அவலக்குரல் எழுப்பினர். சிறகுள்ள சிறந்த மலை முற்காலத்தில் கடல்வியாபாரிகளை அச்சுறுத்தியது போல் அந்த யானை பகைவர்களைப் பயமுறுத்தியது. பகதத்தன் யானையின் மூலம் பகைவர் சேனைக்குள் தேவாசுரப்போரில் தேவர்களுக்கிடையே பலியின் புதல்வன் விரோசனன் பிரவேசித்ததைப் போலப் பிரவேசித்தான். காற்று வேகமாக வீசியது. மண்போர்க்களத்தை மூடிவிட்டது. சுப்ரதீகனின் பிளிறல் ஆகாயத்தில் எதிரொலித்தது. ஒரு யானையே யானைக் கூட்டம் போலத் தோற்றமளித்தது.

பகதத்தனுடன் அர்ஜுனன் போர்

பாண்டவ சேனை பகதத்தனால் சம்ஹாரம் செய்யப்பட்ட போது எழுந்த மண்புழுதியாலும், சுப்ரதீகனின் பிளிறலாலும் பாண்டவ சேனை துன்புறுத்தப்படுகிறது என்பதை சுசர்மாவோடு போர் செய்து கொண்டிருந்த அர்ஜுனன் உணர்ந்தார். அவர் த்ரிகர்த்தர்களை விரைந்து தோல்வியுறச் செய்து விட்டுப் பகதத்தனிடம் வந்தார். பகதத்தன் தன் யானை சுப்ரதீகனுடன் அர்ஜுனனைத் திடீரெனத் தாக்கினான். சாஸ்திர முறைப்படி அமைந்த தேரில் இருந்து தனஞ்ஜயனும், நல்ல பயிற்சிபெற்ற யானையின் மீதிருந்து பகதத்தனும் ஒருவரை ஒருவர் தாக்கிப் போர் செய்தனர். பகதத்தன் அர்ஜுனனின் அம்புகளை விலக்கி அவரையும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணனையும் காயப்படுத்தினான். யமராஜனைப் போன்ற அந்த யானை தனக்கு வலப்பக்கம் வரும்படி பகவான் தேரைச் செலுத்தினார். அந்த யானை அருகில் வந்தும் தர்மத்தைக் கருதி அர்ஜுனன் அதைக் கொல்லவில்லை. ஆனால் யானை சுப்ரதீகன் ஏராளமான யானைகளையும், குதிரைகளையும் தேர்களையும் மிதித்து அழித்தது. இதனைக் கண்டு அர்ஜுனன் கோபம் கொண்டார்.

பகதத்தனோடு போர்புரியத் தொடங்கிய கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள் இருவரும் மரணத்தின் வாயிலை அடைந்து விட்டதாகவே அனைவரும் கருதினர். பகதத்தன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனைக் கூரான அம்புகளால் காயப்படுத்தினான். அப்போது அர்ஜுனன் பகதத்தனின் வில்லை வெட்டி விட்டார். பகதத்தன் செலுத்திய 14 தோமரங்களையும் வெட்டிய அர்ஜுனன் யானை சுப்ரதீகனின் கவசத்தையும் வெட்டிவிட்டார். கவசம் வெட்டப்பட்டதால்

யானையின் மீது செலுத்தப்பட்ட அம்புகள் தைத்து அதன் உடலில் இருந்த ரத்ததாரை பெருகியது. பகதத்தன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் மீது சக்தி ஆயுதத்தைச் செலுத்தினான். அர்ஜுனன் அதனைத் துண்டாக்கிவிட்டார். பகதத்தனின் கொடியையும், குடைகளையும் வெட்டி அம்புகளைப் பிரயோகித்தார். பகதத்தன் கோபத்துடன் அர்ஜுனனின் தலை மீது தோமரத்தால் அடித்தான். அது அர்ஜுனனின் கிரீடத்தைச் சாய்த்தது. அதனைச் சரி செய்து கொண்ட அர்ஜுனன் தான் அவனைக் கொல்லப் போகிறேன் என்ற கருத்துடன் அவனிடம் “மன்னா! இந்த உலகத்தை நன்றாகப் பார்த்துக் கொள்” என்றார்.

தன்னைக் கொல்லப்போவதாக அர்ஜுனன் கூறியதைக் கேட்ட பகதத்தன் வில்லை ஏந்திக் கிருஷ்ணார்ஜுனர்களின் மீது அம்பு மழை பொழிந்தான். அர்ஜுனன் பகதத்தன் மீது 72 பாணங்களை ஏவினார். அவற்றால் காயமுற்ற பகதத்தன் அங்குசத்தில் வைஷ்ணவாஸ்திரத்தை மந்திரித்து அதனை அர்ஜுனன் மார்பின் மீது அடித்தான். பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அர்ஜுனனை விலக்கித் தானே அந்த அஸ்திரத்தைத் தன் மார்பில் ஏற்றார். வைஷ்ணவாஸ்திரம் பகவானின் மார்பில் பட்டதும் வைஜயந்தி மாலையாகிப் பொலிவுடன் திகழ்ந்தது. அர்ஜுனன் பகவான் போர்புரிய மாட்டேன் என்ற சபதத்தை மீறியதைக் கூறி இனி அவ்வாறு செய்ய வேண்டாம் என்றார். பகவான் வைஷ்ணவாஸ்திரம் தன்னால் பூமிதேவியின் புதல்வன் நரகாசுரனுக்கு அளிக்கப்பட்டதையும் அது நரகாசுரனிடமிருந்து பகதத்தனுக்குக் கிடைத்ததையும் விளக்கினார். அவ்வஸ்திரம் மூவுலகிலும் யாராலும் வெல்ல முடியாதது; எனவே தானே அதை ஏற்றதாகக் கூறினார். பகதத்தன் இப்போது வைஷ்ணவாஸ்திரம் இல்லாதவனாகி விட்டான். இப்போது நீ அவனைக் கொன்று விடு என்று அர்ஜுனனிடம் கூறினார்.

பகதத்தன் அர்ஜுனனால் வதைக்கப்படுதல்

கேசவன் இவ்வாறு கூறியதும் அர்ஜுனன் பகதத்தனைக் கடுமையாகத் தாக்கினார். அவனது யானையின் தலை மீது அடித்தார். பகதத்தன் தொடர்ந்து செலுத்தியும் பணியாத அந்த யானை செயல் இழந்து தன் தந்தங்களைப் பூமியில் ஊன்றியவாறு அவலக் குரலுடன் பிளிரியவாறு உயிரை விட்டுவிட்டது. அப்போது ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அர்ஜுனனிடம் பகதத்தன் தனது நெற்றியில் கட்டிவைத்திருக்கும் துணிப்பட்டியைப் பற்றிக் கூறினார். பகதத்தன் வயது முதிர்ந்தவன். நெற்றி முதலியன சுருக்கம் விழுந்ததால் கண் இமைகள் தொங்கி அவன் கண்களை மூடிவிட்டன. எனவே தன் கண்களை இமைகள் மறைக்காமல் இருக்கும் பொருட்டு துணிப்பட்டியால் உயரத்துாக்கி நெற்றியோடு சேர்த்துக் கட்டி வைத்திருக்கிறான் என்று பகவான் அர்ஜுனனுக்குத் தெரிவித்தார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் கூறியதைப் புரிந்து

கொண்டு அர்ஜுனன் அம்பினால் பகதத்தனின் தலையில் இருந்த
துணிப்பட்டியைச் சின்னாபின்னமாக்கினார். அத்துணிப்பட்டி
அறுக்கப்பட்டதுமே பகதத்தனின் கண்கள் மூடிவிட்டன. அவனுக்கு உலகம்
இருண்டுவிட்டது. அப்போது அர்ஜுனன் அர்த்த சந்திர வடிவமான ‘ஷரப்ரம்’
என்ற பாணத்தால் பகதத்தனின் மார்பினை பிளந்து விட்டார். மலைபோன்ற
சுப்ரதீக யானையின் மீதிருந்து பகதத்தன் உயிரிழந்து பூமியில் விழுந்து
விட்டான். இவ்வாறு இந்திரனுக்கு இணையான வீரனும், இந்திரனின்
சகாவுமான பகதத்தன் மகாபாரதப் போரின் பன்னிரண்டாம் நாளன்று
அர்ஜுனனால் கொன்று வீழ்த்தப்பட்டான்.

11. அலாயுதன்

அலாயுதன் என்பவன் அரக்கன். பிராமண பகூதியான பகாசுரனின் உறவினன். ஹிடும்பன், கிரமீர் என்ற அரக்கர்களின் நண்பன். பகாசுரன், ஹிடும்பன் கிரமீர் அனைவரும் பீமசேனனால் கொல்லப்பட்டனர். இந்தப் பழைய விரோதத்தை நினைத்து, இரவில் நடைபெறும் அந்தப் பெரும்போர் பற்றி அறிந்து, பீமனைக் கொன்று விடும் விருப்பத்துடன் அவன் துரியோதனனிடம் வந்தான். அரக்கர்களுடைய பெரும் சேனையுடன் சினம் கொண்ட பாம்பைப் போல அவன் அங்கு வந்தான். துரியோதனனிடம் பீமசேனன் தன்னுடைய அரக்க சகோதர உறவினர்களைக் கொன்றதால், பீமசேனனையும், ஹிடும்பாவின் புதல்வன் கடோதகஜனையும் வதைக்கும் விருப்பத்துடன் வந்ததாகக் கூறினான். ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் யாருக்குத் தலைவரோ, அந்த கௌந்தேயர்கள் அனைவரையும் கொன்று, இன்று பணியாட்களோடு அவர்களைச் சாப்பிட்டு விடுவேன். எனவே தங்கள் சேனையைத் தடுத்து விடுங்கள். பாண்டவர்களோடு நாங்கள் போர்புரிவோம் என்று கூறினான்.

அலாயுதனின் சொற்களைக் கேட்டு மகிழ்ச்சியடைந்த துரியோதனன் அவன் ஆலோசனையை ஏற்றுக் கொண்டான். தன்னுடைய போர்வீரர்கள் போர்க்களத்தில் பேசாமல் நிற்க முடியாது என்பதால் அலாயுதனை முன்னால் வைத்துத் தாங்களும் போர் புரிவதாகத் துரியோதனன் கூறினான். அலாயுதனும் துரியோதனனின் கருத்தை ஏற்றுக் கொண்டான். கடோதகஜனைப் போன்ற நூறு குதிரைகள் பூட்டப்பட்ட 400 அடி நீள, அகலம் கொண்ட தேரில் ஏறிப் போருக்கு வந்தான். கடோதகஜனைப் போன்றே அணிகலன்களை அணிந்திருந்தான். அத்துடன் தலைப்பாகையில் கத்தியைக் கட்டியிருந்தான். தேரை அஸ்திர-சஸ்திரங்களால் நிரப்பியிருந்தான். நரிச்சின்னம் பொறித்த கொடியைக் கொண்டிருந்தான். அவன் பின்னால் கௌரவ மகாரதிகளும் சேனைகளும் அணி வகுத்தனர்.

அலாயுதன் பீமசேனனோடு போரிடுதல்

இரவு நேரத்தில் நடைபெற்ற அப்போரில் துரியோதனன் அலாயுதனிடத்தில், “வீரனே! நீ விரும்புவதால் போரில் கடோதகஜனை உன்னுடைய பாகமாக நியமிக்கிறேன். கடோதகஜன் மாயாபலத்தினால் கர்ணனை அழித்து விடும்படி விட்டுவிடாதே” என்று கூறினான். அலாயுதனும் கடோதகஜனோடு போருக்கு விரைந்தான். கடோதகஜனும் கர்ணனை விட்டுவிட்டு அலாயுதனோடு போரிடவந்தான். கர்ணன் பீமனுடன் போரிட முனைந்தான்.

கடோதகஜனுக்கும் அலாயுதனுக்கும் நடைபெற்ற போரில் அலாயுதனின்

கை ஓங்கியது. கடோத்கஜன் அலாயுதன் பிடியில் சிக்கி, சிங்கத்தின் பிடியில் சிக்கிய காளையைப் போல் துயருற்றான். இதனைக்கண்ட பீமசேனன் கர்ணனை அலட்சியம் செய்து அலாயுதனின் தேரை நோக்கி மிக வேகமாக வந்தார். அலாயுதனும் கடோத்கஜனை விட்டுவிட்டுப் பீமசேனனுக்கு அறைகூவல் விடுத்தான். பீமன் அலாயுதனைத் தன் பாணங்களால் மூடிவிட்டார். அலாயுதனும் பீமன் மீது கூர்மையான அம்புகளை மழையாகப் பொழிந்தான்.

அலாயுதனுடைய அரக்க சேனையும் பீமனைத் தாக்கலாயிற்று. பீமசேனன் அரக்கர்களை அம்புகளால் காயப்படுத்தி ஓடச் செய்தார். அலாயுதன் பீமனைப் பாணங்களால் மறைத்து விட்டான். பீமனும் அலாயுதனைப் படுகாயப்படுத்தினார். அலாயுதன் பீமனின் பாணங்களை வெட்டிவிட்டான். சிலவற்றைத் தன் கைகளால் பிடித்து விட்டான். பீமசேனன் தன் கதையால் அலாயுதனை இடி போலத் தாக்கினார். அலாயுதன் பீமனின் கதையைத் தன் கதையால் அடித்து உடைத்து விட்டான். அத்துடன் பீமன் செலுத்திய பாணங்கள் அனைத்தையும் வீணாக்கி விட்டான்.

அலாயுதனின் சேனையில் இருந்த அரக்கர்கள் பாஞ்சால, ச்ருஞ்ஜய சேனையின் ஏராளமான தேர்களையும், யானைகளையும் அழித்து விட்டனர். இச்சமயம் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் கூறியவாறு பாண்டவ மகாரதிகள் அரக்கர்களின் சேனையை எதிர்க்க வந்தனர். அலாயுதன் பீமன் இடையே போர் தொடர்ந்தது. அலாயுதன் வலிமையான பாணங்களால் பீமனின் உடலில் படுகாயம் செய்தான். பீமனின் சாரதியையும் குதிரைகளையும் கொன்று விட்டான். தேரில்லாத பீமசேனன் பூமியின் மேல் நின்று அலாயுதனைத் தன் கனமான கதையால் அடித்தார். அரக்கன் பீமனின் கதையைத் தன் கதையால் அடித்துப் பெரும் கர்ஜனை செய்தான். பிறகு அவர்கள் இருவரும் உடைந்த தேரின் சக்கரங்கள், அச்ச, நுகத்தடி இருக்கை போன்ற போர்க்களத்தில் கைக்குக் கிடைத்ததை எல்லாம் எடுத்து ஒருவர் மீது ஒருவர் அடித்துக் கொண்டனர்; உதிரதாரை பெருக்கிக் கொண்டனர்.

அலாயுதன், கடோத்கஜன் இடையிலான போர்; அலாயுதன் வதம் செய்யப்படுதல்

இச்சமயம் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனால் அனுப்பப்பட்ட கடோத்கஜன் அலாயுதனிடம் வந்தான்; போரைத் தொடங்கினான். அந்த இரவு நேரத்தில் அலாயுதன் மற்றும் ஹிடம்பாவின் புதல்வன் கடோத்கஜன் ஆகிய இரு அரக்கர்களுக்குமிடையே பயங்கரப் போர் நடைபெற்றது. அச்சமூட்டும் தோற்றம் கொண்ட இருவரும் வில்லைக் கையில் எடுத்து மிகவும்

வேகத்தோடு தாக்கிக் கொண்டனர். அலாயுதன் மிகுந்த கோபத்துடன் ஒரு பரிகத்தைக் கொண்டு கடோக்கஜனின் தலைமீது அடித்தான். அந்த அடியால் சற்றே தடுமாறிய கடோக்கஜன் சமாளித்துக் கொண்டு அக்னியைப் போன்று ஒளிவீசும் தன்னுடைய கதையால் அலாயுதனைத் தாக்கினான். அந்த கதை அலாயுதனின் தேர், சாரதி மற்றும் குதிரைகளையும் பொடிப்பொடியாக்கியது.

சிதறிய தேரில் இருந்து அலாயுதன் அரக்க மாயையால் மேலே பறந்து விட்டான். அவன் மாயையை மேற்கொண்டு ரத்தம் பொழியச் செய்தான். கடோக்கஜனும் அதே மாயையைப் பின்பற்றி மேலே பறந்து அலாயுதனின் மாயையை அழித்துவிட்டான். அலாயுதன் கடோக்கஜன் மீது கல்மழை பொழிந்தான். கடோக்கஜன் தன் அம்புகளால் அதை அழித்துவிட்டான். பிறகு அவர்கள் இருவரும் இரும்பாலான பரிகம், சூலம், கதை, முசலம், தோமரம் உள்ளிட்ட பல்வேறு அஸ்திர சஸ்திரங்களால் ஒருவரை ஒருவர் அடித்துக்கொண்டனர். பின்னர் கிளைகளோடு பெயர்க்கப்பட்ட ஷமி, பீலு, கதம்பம், சம்பா, இங்குதம், பேல், மலர்ந்த கோவிதாரம், அரசு, ஆல் முதலிய மரங்களைக் கொண்டும் தாக்கிக் கொண்டனர்.

மலையைப் பெயர்த்துச் சிகரங்களால் பரஸ்பரம் காயப்படுத்திக் கொண்டனர். வாலி-சுக்ரீவனுக்கிடையே நடைபெற்றதைப் போல அவ்விருவருக்கும் இடையில் போர் நடைபெற்றது. பலவகை ஆயுதங்களால் போரிட்ட அவ்விரு அரக்கர்களும் கூரிய கத்தியைக் கையில் எடுத்தும் போர் புரிந்தனர். இருவரும் இருவரின் கேசத்தைப் பற்றிப் பிடித்தும் போரிட்டனர். இந்நிலையில் கடோக்கஜன் வேகமாகப் பாய்ந்து அலாயுதனைப் பிடித்துக் கைகளால் பலமாகச் சுழற்றி அடித்து விட்டான். பின்னர் அலாயுதனின் பெரிய தலையைத் துணித்து விட்டான். பாண்டவசேனை வெற்றி முழக்கம் செய்தது. தானே முன்வந்து பீமனைக் கொல்லச் சபதம் செய்த அலாயுதன் பீமனின் புதல்வன் கடோக்கஜனால் கொல்லப்பட்டுவிட்டான்.

12. அலம்புஷன் I

அலம்புஷன் என்பான் பீமசேனனால் கொல்லப்பட்ட பகாசுரனின் சகோதரன் ருஷ்யசிருங்கன் என்ற அரக்கனின் மகன். பகாசுரன் கொல்லப்பட்டதால் கோபம் கொண்ட அலம்புஷன் கௌரவர் பக்கம் இருந்து பாண்டவர்களை எதிர்த்துப் போரிட்டான். எட்டாம் நாளன்று நடைபெற்ற போரில் சகுனியின் சகோதரர்கள் ஐந்து பேர் இராவானால் கொல்லப்பட்டனர். இதனால் துரியோதனன் அலம்புஷனிடம் இராவானைக் கொல்லுமாறு அனுப்பினான். பீமனிடம் கொண்ட பகையை எண்ணி இராவானைக் கொன்று விடு என்றான். அலம்புஷனும் தன் சேனையுடன் இராவானைத் தாக்கினான். அலம்புஷன் தன் மாயையால் இரண்டாயிரம் குதிரைகளைத் தோற்றுவித்தான். அவற்றின் மீது பயங்கர ஆயுதங்கள் தாங்கிய ராக்ஷஸர்களையும் உருவாக்கினான். இராவானுடைய வீரர்களோடு அலம்புஷன் உருவாக்கிய சேனை போர்புரிந்தது. இராவான் அலம்புஷனுடைய வில்லையும் வாளையும் வெட்டிவிட்டான். அலம்புஷன் மாயையால் வானத்தில் பறந்துவிட்டான். இராவானும் வானத்தில் எழும்பித் தன் மாயையால் அலம்புஷனை மயங்கச் செய்து அவனது அங்கங்களைச் சின்னாபின்னமாக்கினான்.

விரும்பிய உருவம் தரிக்கும் அலம்புஷன் மீண்டும் சரியாகி விட்டான். அரக்கர்கள் மாயையின் பலத்தால் அவர்கள் விரும்பிய வயதும், உருவமும் தரித்துக் கொள்ளக் கூடியவர்கள். இராவானும் அலம்புஷனைப் பலமுறை கோடாலியால் வெட்டலானான். அலம்புஷனின் உடலில் இருந்து அதிக ரத்தம் பெருகியது. ஆனாலும் அலம்புஷன் மிகப்பயங்கர ரூபம் தரித்து இராவானைக் கைது செய்ய முயற்சித்தான். அலம்புஷனின் மாயையைக்கண்ட இராவானும் மாயையைப் பிரயோகிக்கலானான். இராவானுக்கு நாக சமுதாயம் உதவிக்கு வந்தது. போர்க்களத்தில் ஏராளமான நாகங்களால் சூழப்பட்ட இராவான் சேஷநாகத்தைப் போன்ற பெரிய உருவத்தை எடுத்துக் கொண்டான். சற்றே யோசித்த அலம்புஷன் கருடனின் ரூபத்தைத் தரித்து நாகங்களை உண்டுவிட்டான். இராவானின் தாய்க்குலத்து நாகங்கள் அனைத்தையும் கொன்று வீழ்த்தினான். பின் இராவானையும் வாளால் வெட்டிக் கொன்றான். இராவானின் சந்திரனைப் போன்ற ஒளிமிக்க, குண்டல, மகுடம் அணிந்த தலை அலம்புஷனால் வெட்டி வீழ்த்தப்பட்டது. துரியோதனன் மகிழ்ச்சியடைந்தான்.

ஒன்பதாம் நாளன்று அபிமன்யு கௌரவ சேனையைக் கலக்கிக் கொண்டிருந்ததைக் கண்ட துரியோதனன் அரக்கனான அலம்புஷனை அபிமன்யுவைக் கொன்றுவிட அனுப்பினான். “அர்ஜுனனுடைய இந்தப்

புதல்வன் விருத்தாசுரன், தேவர்களின் சேனையை விரட்டுவது போல் என் சேனையை விரட்டிக் கொண்டிருக்கிறான். உன்னைப் போன்ற எல்லாவித்தைகளிலும் சிறந்தவன் மட்டுமே அபிமன்யுவை எதிர்க்க முடியும். நீ உடனே சென்று சுபத்ரா குமாரனை வதம் செய் என்று துரியோதனன் கூறினான். அலம்புஷணும் பெரும் கர்ஜனையுடன் பாண்டவ சேனையை நோக்கி வந்தான். அவன் அபிமன்யுவுடன் இருந்த சேனையை விரட்டலானான். தாமரைக் குளத்தை யானை கலக்குவது போல் போர்க்களத்தைக் கலக்கினான். திரௌபதியின் ஐந்து புதல்வர்களையும் தாக்கினான். அவர்கள் ஐந்து சகோதரர்களும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து அலம்புஷணுடன் போரிட்டனர். அதனால் அலம்புஷண் மூர்ச்சையடைந்தான். இரு நாழிகைப் பொழுதுக்குப்பின் இருமடங்கு கோபத்துடன் மீண்டும் அவர்களைத் தாக்கினான். அவர்களுடைய குதிரைகளையும் சாரதிகளையும் கொன்று விட்டான். அவர்கள் துன்புற்றதைக் கண்ட அபிமன்யு அலம்புஷணைத் தாக்கலானான்.

அலம்புஷண் அபிமன்யு யுத்தம்

அலம்புஷண் போர்க்களத்தில் மகாரதியான அபிமன்யுவை “நில் நில்” என்று கூறி மிகுந்த வேகத்தோடு தாக்கினான். அபிமன்யுவும் பீமசேனனின் பகைவன் அலம்புஷண் மீது உக்கிரமான போர் தொடுத்தான். மனித-ராக்ஷஸ வீரர்கள் இருவரும் ஒருவரோடு ஒருவர் போர் புரியலாயினர். அலம்புஷண் மாயாவி. அபிமன்யு திவ்யாஸ்திரங்களின் ஞானம் பெற்றவன். முதலில் அபிமன்யு எட்டுப் பாணங்களால் காயப்படுத்தினான். அரக்கன் அபிமன்யுவின் மார்பில் கணக்கற்ற பாணங்களைத் தொடுத்துக் காயம் செய்தான். அபிமன்யு 9 பாணங்களால் அரக்கனின் மர்மஸ்தானங்களை அடித்தான். கோபம் கொண்ட அரக்கன் சிறகுள்ள பாணங்களால் அபிமன்யுவை மறைத்து விட்டான். அபிமன்யு இந்திரன் மயாசுரனை விலக்கியது போல் அலம்புஷணைப் போர்க்களத்தில் இருந்து விலக்கி விட்டான். அரக்கன் அலம்புஷண் தன் மாயையால் பெரும் இருளைத் தோற்றுவித்தான். போர்க்களத்தில் யாரும் யாரையும் பார்க்க முடியவில்லை. அபிமன்யு இச்சமயம் உக்கிரமான ‘பாஸ்கர்’ அஸ்திரத்தைத் தொடுத்தான். இதனால் அலம்புஷண் தோற்றுவித்த இருள் மறைந்து எங்கும் ஒளி பரவியது. அரக்கனுடைய மாயையை அழித்த அபிமன்யு அவன் மீது வளைந்த பாணங்களைச் செலுத்தினான். அலம்புஷண் பல்வேறு மாயைகளைத் தோற்றுவித்த போதும் அபிமன்யு தன் திவ்யாஸ்திர ஞானத்தால் அவனது மாயைகளை அழித்துவிட்டான். தன் மாயைகள் பயனற்றுப் போனதால் அஞ்சிய அலம்புஷண் தன் தேரை விட்டுவிட்டு ஓடிவிட்டான்.

பன்னிரண்டாம் நாள் போரில் மீண்டும் அலம்புஷண் போருக்கு வந்து

பாண்டவ சேனையைத் தாக்கினான். கடோத்கஜன் அவனை எதிர்த்துத் தாக்கி விரட்டினான்.

14 ஆம் நாள் போர்

14 ஆம் நாள் போரில் கௌரவ தரப்பு மகாராதி சலன் கொல்லப்பட்டான். கௌரவசேனை பயந்து பின்வாங்கியது. இதனால் ராக்ஷஸன் அலம்புஷன் கோபம் கொண்ட பீமசேனனுடன் போருக்கு வந்தான். பீமனுக்கும் அவனுக்குமிடையே பயங்கரப் போர் நடைபெற்றது. பீமசேனன் ருஷ்யசிங்க குமாரன் அலம்புஷனை 9 அம்புகளால் காயப்படுத்தினார். தன் படை பின் தொடர வந்த அலம்புஷன் 5 ஷூரப்ரங்களால் பீமசேனைக் காயமுறச் செய்தான். அவருடன் வந்த 300 ரதிகளை அழித்து 450 வீரர்களைக் கொன்றான். மிகவும் காயமடைந்த பீமசேனன் மூர்ச்சையுற்றார். பின் நினைவு வரப்பெற்று தன் உத்தம வில்லினை எடுத்துக் கூரிய அம்புகளைச் செலுத்தி அலம்புஷனின் சேனையைத் தாக்கினார். அலம்புஷன் தன் சகோதரன் பகன் பீமசேனனால் கொல்லப்பட்டதை நினைத்துப் பயங்கர உருவம் தரித்து, “இப்போது ரணகளத்தில் துணிந்து நில். இன்று என் பராக்கிரமத்தைப் பார். பலமிக்க என் சகோதரன் பகனை நீ கொன்றது என் கண்களுக்குப் பின்னால் நிகழ்ந்ததாகும்” என்று கூறி மறைந்து விட்டான். மறைந்திருந்தவாறே பீமசேனன் மீது அம்புமழை பொழிந்தான்.

அரக்கன் மறைந்துவிட்டதால் பீமசேனன் எல்லாத் திசைகளையும் அம்புகளால் மறைத்து விட்டார். அந்த அம்புகளால் அடிக்கப்பட்ட அரக்கன் இமைப்பொழுதில் தன் தேரில் வந்து அமர்ந்தான். திடீரென்று பூமியில் நின்றான். திடீரென்று ஆகாயத்தில் தோன்றினான். சிறிய, பெரிய, பல உருவங்களைத் தரித்தான். எல்லாப் பக்கமும் சுற்றிவந்து பலவகையாகப் பேசினான். அச்சமயம் பீமசேனன் மீது ஆகாயத்தில் இருந்து அம்புத்தாரைகள் விழுந்தன. சக்தி, கணபம், பிராசம், சூலம், பட்டிசம், தோமரம், கத்தி உட்பட்ட ஏராளமான ஆயுத மழை பொழிந்தன. பீமனின் ஏராளமான வீரர்கள் அழிந்தனர். அலம்புஷன் தொடர்ந்து பாண்டவ சேனையின் யானை, குதிரை, காலாட்படை வீரர்களையும் அழித்துவிட்டான். ரதிகள் தேரில் இருந்து விழுந்தனர். அலம்புஷன் போர்க்களத்தில் ரத்த ஆறு பெருகச் செய்தான். அதில் பிராணிகளின் உடல்களும், வெட்டுண்டு அங்கங்களும் நிறைந்து கிடந்தன. இதனைக் கண்டு பாண்டவ சேனை கலங்கின. கௌரவ சேனை கொண்டாடியது.

பீமசேனனால் கௌரவ சேனையின் கோலாகலத்தைச் சகிக்க முடியவில்லை. அவர் மிகுந்த கோபத்துடன் ‘த்வாஷ்ட்ரம்’ என்னும்

அஸ்திரத்தை சாக்ஷாத் 'த்வஷ்டாவே' பிரயோகிப்பது போல் அரக்கன் மீது குறிவைத்தார். அவ்வஸ்திரத்திலிருந்து ஆயிரக்கணக்கான பாணங்கள் வெளிப்பட்டன. கௌரவ சேனை அழியலாயிற்று, அரக்கன் அலம்புஷனின் மாயையும் அழிந்தது. அவன் ஆழமாகக் காயமடைந்தான். பீமனின் அஸ்திரத்தால் அடிபட்ட அலம்புஷன் அவரை விட்டுவிட்டுத் துரோணரிடம் அடைக்கலம் பெறச் சென்று விட்டான்.

கடோத்கஜன்-அலம்புஷன் போர்; அலம்புஷன் வதம் செய்யப்படுதல்

அலம்புஷன் சற்றுநேரம் கழித்து மீண்டும் போருக்குத் திரும்பினான். இச்சமயம் ஹிடம்பாவின் புதல்வன் கடோத்கஜனுடன் போர் தொடுத்தான். இரு அரக்கர்களுக்கும் இடையில் பயங்கரப் போர் தொடங்கியது. இருவரும் பலவித மாயைகளைப் பிரயோகித்தனர். ராம-ராவண போரைப்போல இருவருக்கிடையே போர் நடைபெற்றது. கடோத்கஜன் 20 நாராசங்களால் அலம்புஷனின் மார்பில் அடித்தான். அலம்புஷனும் கடோத்கஜனைக் காயப்படுத்தினான். இருவரும் பரஸ்பர மாயையைப் பிரயோகித்துச் சமமாகப் போரிட்டனர். இருவரும் மாயா யுத்தத்தில் தேர்ந்தவர்கள். ஆதலால் மாயையின் மூலமே போரிட்டனர். கடோத்கஜன் வெளிப்படுத்திய மாயைகள் அனைத்தையும் அலம்புஷன் அழித்துவிட்டான். பாண்டவ சேனை இதனைக்கண்டு சினந்தது. பீமசேனன் முதலியோர் தேர்களில் ஏறி நாற்புறமும் அலம்புஷனைச் சூழ்ந்து கொண்டனர். அவன் மீது அம்பு மழை பொழிந்தான். அலம்புஷன் தன் மாயையால், காட்டுத்தீயில் இருந்து யானை வெளியே வருவதைப் போல அவர்களின் தேர்க்கூட்டத்தில் இருந்து வெளியே வந்து விட்டான். அவன் இந்திரனின் வஜ்ராயுதம் போன்ற அச்சம் தரும் தன் வில்லை எடுத்துப் பீமசேனனையும் கடோத்கஜனையும் தாக்கினான். பிறகு யுதிஷ்டிரர், சகதேவன், நகுலன், திரௌபதி புதல்வர்கள் அனைவரையும் அதிகமான பாணங்களால் காயப்படுத்தினான்.

பாண்டவர்கள் அனைவரும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து அலம்புஷனைத் தாக்கினர். இதனால் அந்த அரக்கனால் ஏதும் செய்ய முடியவில்லை. இச்சமயம் கடோத்கஜன் அலம்புஷனை வதம் செய்யத் தீர்மானித்தான். கடோத்கஜன் தன் தேரில் இருந்து அலம்புஷனின் தேரில் குதித்தான். கருடன் பாம்பைப் பிடித்துத் தொங்க விடுவதைப்போல அலம்புஷனைத் தேரில் இருந்து பிடித்துத் தாக்கினான். இரு கைகளாலும் தலைக்கு மேலே உயர்த்திப் பலமுறை சுழற்றினான். நீர் நிறைந்த பாணை பாறைமீது எறியப் படுவதைப்போல அலம்புஷனைப் பூமியின் மீது அறைந்து கொன்றான். அலம்புஷனின் எலும்புகள் தூள் தூளாயின. அங்கங்கள் சிதைந்து பயங்கரமாகக் காட்சியளித்தன. கௌந்தேயர்கள் மகிழ்ச்சியுடன் துணியை

அசைத்தவாறு சிம்மநாதம் செய்தனர். பூமியில் தற்செயலாக விழுந்து
உடைந்த செவ்வாய்கிரகத்தைப் போலத் தரையில் வீழ்ந்து கிடந்த அரக்கன்
அலம்புஷணை ஏராளமான வீரர்கள் ஆவலுடன் பார்த்தனர். இவ்வாறு
கடோத்கஜன் பாண்டவர்கள் துணையுடன் அலம்புஷணை வதம் செய்தான்.

13. ஜடாசுரன் மகன் அலம்புஷன் II

அலம்புஷன் என்ற பெயரில் மற்றொரு ராக்ஷஸராஜனும் பாரதப்போரில் இடம்பெறுகிறான். ஜடாசுரனின் மகனான அலம்புஷன் என்ற அரக்கன் எட்டு சக்கரங்கள் கொண்ட தேரையுடையவன். அவனுடைய தேரில் குதிரைகளைப் போன்ற முகமுடைய பயங்கரப் பிசாசுகள் பூட்டப்பட்டிருந்தன. தேரின் மீது பறந்த சிவப்பு வண்ணக் கொடியில் விசித்திரமான சிறகுடைய கழுகின் சின்னம் இடம் பெற்றிருந்தது. பயங்கரமான அவனுடைய தேர் கரிய இரும்பால் அமைக்கப்பட்டிருந்தது. கரடித் தோலால் மூடப்பட்டிருந்தது. அத்தேரில் வெட்டப்பட்ட கருப்பு மலையைப் போல அலம்புஷன் நின்றிருந்தான்.

மகாபாரதப் போரின் பதினான்காம் நாளன்று இரவுப் பொழுதில் தீப்பந்தங்களின் ஒளியில் நடைபெற்ற இரவுப் போரில் அலம்புஷன் அர்ஜுனனை எதிர்த்துப் போரிட வந்தான். அர்ஜுனன் மீது நூற்றுக்கணக்கான அம்புகளைப் பொழிந்தான். தன்னை நோக்கி வந்த அர்ஜுனனை இமயம் தீவிரமான காற்றைத் தடுப்பது போலத் தடுத்துவிட்டான். அங்கு மனிதனுக்கும் அரக்கனுக்கும் இடையே கடும்போர் நடைபெற்றது. அர்ஜுனன் நூறு பாணங்களால் அரக்கனைக் காயப்படுத்தினார். ஒன்பது கூரிய பாணங்களால் அவன் கொடியை வெட்டினார். மூன்று பாணங்களால் அவனுடைய சாரதியையும், மூன்றால் தேரின் திரிவேணியையும், ஒரு பாணத்தால் அவனுடைய வில்லையும், நான்கு பாணங்களால் நான்கு குதிரைகளையும் வெட்டி விட்டார். அலம்புஷன் வேறு வில்லில் நாண் ஏற்றினான். பார்த்தன் அதையும் இரு துண்டாக்கினர். அரக்கன் கத்தியை எடுத்தான். அர்ஜுனன் அதனையும் துண்டாக்கி 4 பாணங்களால் ராக்ஷஸ ராஜனைத் துளைத்தார். அலம்புஷன் அர்ஜுனனிடம் தோற்றுப் பயந்து ஓடிவிட்டான்.

அலம்புஷன் கடோத்கஜனுடன் போரிட விரும்பித் துரியோதனனிடம் அனுமதி வேண்டல்

பாண்டவர்கள் வனவாச காலத்தில் பத்ரிகாசிரமத்தில் திரௌபதியையும் நகுல-சகதேவரையும் தூக்கிச் சென்ற ஜடாசுரன் என்ற அரக்கனைப் பீமன் வதம் செய்துவிட்டார். ஜடாசுரன் பிராமண வேடம் தரித்துப் பாண்டவர்களுடனேயே வசித்து ஒரு நேரத்தில் தகாத செயலில் ஈடுபட்டதால் பீமன் அவனைக் கொன்று விட்டார். ஜடாசுரனின் புதல்வன் அரக்கன் அலம்புஷன் தன் தந்தை கொல்லப்பட்டதை நினைத்துப் பழிவாங்க விரும்பினான். கடோத்கஜன் கர்ணனுடன் போரிட முன் வந்தபோது அலம்புஷன் துரியோதனனிடம் தான் கடோத்கஜனுடன் போரிட்டுப் பழிவாங்க

விரும்பியதைத் தெரிவித்தான். போருக்கு அனுமதியளிக்க வேண்டினான். துரியோதனனும் அவனிடம், “வீரனே! நீ கடோத்கஜனிடம் செல்; அவனைக் கொன்றுவிடு. மனித, அரக்கர் என்னும் இரு அம்சத்தில் இருந்தும் தோன்றிய கடோத்கஜன் எப்போதும் பாண்டவர்களின் நன்மையையே கருதுகிறான். நீ அவனைக் கொன்று யமலோகத்திற்கு அனுப்பி விடு” என்று கடோத்கஜனுடன் போரிட அனுமதியளித்தான்.

அலம்புஷன் கடோத்கஜனுடன் போரிடுதல்; கடோத்கஜனால் வதம் செய்யப்படுதல்

பாண்டவர்களைப் பழிவாங்க விரும்பிய ஜடாசுரன் புதல்வன் அரக்கன் அலம்புஷன் கடோத்கஜனை நோக்கி வந்தான். போருக்கு அறை கூவல் விடுத்தான்.

அலம்புஷன் பீமசேனனின் புதல்வன் மீது பல அஸ்திர சஸ்திரங்களைப் பொழிந்தான். அலம்புஷனும், கடோத்கஜனும் மாயைகளைப் பிரயோகித்துப் போரிட்டனர். அலம்புஷனால் பாண்டவ சேனையும், கடோத்கஜனால் கௌரவ சேனையும் கதி கலங்கின. அலம்புஷன் கடோத்கஜனைப் பத்து பாணங்களால் காயப்படுத்தினான். கடோத்கஜன் அலம்புஷனின் சாரதி, குதிரைகள் மற்றும் அஸ்திர சஸ்திரங்களை அழித்துவிட்டான். அவன் கர்ணன், அலம்புஷன் இருவர் மீதும் அம்பு மழை பொழிந்தான். அலம்புஷன் சினத்துடன் கடோத்கஜனை முஷ்டியால் அடித்தான். பூகம்பத்தில் மழை அசைவதைப்போலக் கடோத்கஜன் நடுங்கினான். பிறகு பரிகம் போன்ற பெரிய கைகளால் அலம்புஷனைக் குத்தினான். அவனைத் தூக்கிப் பூமியின் மீது அறைந்து தேய்த்தான்.

அவனிடமிருந்து விடுபட்ட அலம்புஷன் தானும் கடோத்கஜனை எடுத்துப் பூமியில் வீசித் தேய்க்கலானான். பேருருவ அரக்கர்களான அவ்விருவரின் போர் பயங்கரமாக இருந்தது. மாயையின் மூலம் அவர்கள் ஒருவரோடு ஒருவர் போர் புரிந்தனர். அவர்கள் ஒருவன் தீயானால் ஒருவன் கடலாகி அதனை அழித்தான். ஒருவன் தகைகன் என்ற பாம்பானால் மற்றவன் கருடனானான். இவ்வாறே மேகமாகவும் காற்றாகவும், மலையாகவும் மலையைப் பிளக்கும் வஜ்ராயுதமாகவும், யானையாகவும் சிங்கமாகவும், சூரியனாகவும் ராகுவாகவும் மாறி நின்று போர் புரிந்தனர். நூற்றுக்கணக்கான மாயைகளைச் சிருஷ்டித்துப் போரிட்டனர். பல்வேறு ஆயுதங்களால் தாக்கிக் கொண்டனர்.

பிறகு கடோத்கஜன் உயர எழும்பிப் பருந்து பறவை மீது பாய்வது

போல அலம்புஷன் மீது பாய்ந்தான். அலம்புஷனை இரு கைகளாலும் உயரத்தூக்கி, பகவான் விஷ்ணு மயாசுரனை அறைந்தது போல் பூமியின் மீது அறைந்தான். பின் கத்தியை உருவி, அலம்புஷனின் உடலில் இருந்து தலையைத் தனியாகத் துணித்தான். கேசத்தைப் பிடித்து அத்தலையைத் தூக்கிக் கொண்டு துரியோதனனிடம் சென்றான். அலம்புஷனின் தலையைத் துரியோதனனின் தேரின் மீது வீசினான். தர்ம, அர்த்த, காமத்தை விரும்புகிறவன் அரசன், பிராமணன், பெண் ஆகியோரை வெறும் கையால் சந்திக்கக் கூடாது. அதற்காகவே இங்கு இதைக் கொண்டு வந்தேன்” என்று கூறினான். இவ்வாறு ஜடாசுரனின் புதல்வன் அலம்புஷன் கடோத்கஜனால் கொல்லப்பட்டான்.

14. க்ருதவர்மா

க்ருதவர்மா வருஷணி குலவீரர், ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தான் ஒருபக்கமும், தன் பெருஞ்சேனை ஒருபக்கமும் போரில் துணை நிற்போம். இரண்டில் ஒன்றை தெரிந்து எடுத்துக்கொள் என்று துரியோதனனிடம் கூறி விடுகிறார். துரியோதனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் பெருஞ்சேனையை விரும்புகிறான். இதன்படி வருஷணி குல வீரரான க்ருதவர்மா, கௌரவர் பக்கம் இருந்து பாண்டவர்களை எதிர்த்துப் போர்செய்ய நேருகிறது. போரில் தன் ஆற்றலை வெளிப்படுத்திக் கௌரவர்களுக்குத் துணையாகப் போர் புரிந்தான். ஏழாம் நாள் போரில் க்ருதவர்மா பீமசேனனைப் தாக்கித் துன்புறுத்தலானான். மேகம் சூரியனை மறைப்பது போல் பீமசேனனைப் பாணங்களால் மறைத்து விட்டான். பீமன் க்ருதவர்மாவை அம்புகளால் பலமாகத் தாக்கினார். அம்புகளால் பிடிக்கப்பட்டாலும் சாத்யவம்சத்துக் க்ருதவர்மா கலங்கவில்லை. அவன் பீமசேனனை மறுபடியும் அம்புகளால் தாக்கினான். பீமசேனன் க்ருதவர்மாவின் தேர்க் குதிரைகளைக் கொன்றார்; கொடியை வெட்டிவிட்டார். சாரதியை வீழ்த்தினார். பலவகை பாணங்களைச் செலுத்தி க்ருதவர்மாவின் உடல் முழுவதும் படுகாயப்படுத்தினார். படுகாயமடைந்து சின்னா பின்னமான உடலுடன் இருந்த க்ருதவர்மா தனது மைத்துனன் விருஷகனின் தேரில் ஏறித் தப்பினான்.

தொடர்ந்து நடந்த போரில் பாண்டவ மகாரதிகளுடன் த்வந்தயுத்தம் செய்யும் க்ருதவர்மா 14 ஆம் நாள் போரில் சாத்யகியுடனும், பீமசேனுடனும் போரிட்டுத் தன் வீரத்தை வெளிப்படுத்தினான். பதினான்காம் நாள் போரில் ஐயத்ருதனை வதம் செய்யச் சபதமேற்ற அர்ஜுனன் கௌரவ சேனைக்குள் பிரவேசித்து விடுகிறார். யுதிஷ்டிரர் சாத்யகியை அர்ஜுனுக்கு உதவிசெய்ய ஆணையிட்டார். சாத்யகியும் கௌரவ சேனையின் வியூகத்தைப் பிளந்து அர்ஜுனன் இருக்கும் இடம் செல்ல முயற்சித்தார். அச்சமயம் துரோணருடன் போரிட்டு அவரைவிட்டு விலகிவந்த சாத்யகியை க்ருதவர்மா தடுத்து நிறுத்தி விடுகிறான்.

க்ருதவர்மா சாத்யகி போர்

சாத்யகி கௌரவ சேனைக்குள் நுழைந்து கர்ணனின் படையை அழிக்க முற்படுகிறார். அச்சமயம் க்ருதவர்மா சினத்துடன் அவரைச் சூழ்ந்து கொண்டான். சாத்யகி க்ருதவர்மாவின் குதிரைகளைக் காயப்படுத்திப் பாணங்களால் அவன் மார்பில் அடித்தார். இதனைச் சகிக்காத க்ருதவர்மா 'வக்ரதண்டம்' என்னும் பாணத்தை வில்லில் வைத்து அதனைச் சாத்யகியின் மார்பில் அடித்தான். அந்தப்பாணம் சாத்யகியின் கவசம், உடல் இரண்டையும்

பிளந்து ரத்தத்தில் நனைந்து பூமியில் வீழ்ந்தது. பல உத்தம அஸ்திரங்களை அறிந்த க்ருதவர்மா சாத்யகியின் சராசனத்தை வெட்டிவிட்டான். வில் வெட்டுப்பட்டதால் சாத்யகி சக்தி ஆயுதத்தை எடுத்துக் க்ருதவர்மாவின் வலது புஜத்தில் அடித்தார். பிறகு வேறு வில்லை எடுத்துப் பாணங்களைப் பொழிந்து க்ருதவர்மாவை மறைத்து விட்டார்.

பின்னர் க்ருதவர்மாவின் சாரதியின் தலையையும் சாத்யகி வெட்டி விட்டார். சாரதி கொல்லப்பட்டதால் க்ருதவர்மாவின் தேர் கட்டுப்படுத்துவாரின்றி மிக வேகமாக ஓடியது. இதனால் பயந்த க்ருதவர்மா தானே குதிரைகளின் கடிவாளத்தைப் பிடித்து, வில்லையும் எடுத்துப் போருக்குத் துணிந்தான். இந்த சமயத்தைப் பயன்படுத்தி சாத்யகி கௌரவர்களின் சேனையில் முன்னேறிச் சென்றார். இதே நேரம் துரோணாசாரியார் சிதறிய தன் சேனையை ஒன்று திரட்டிக் க்ருதவர்மாவிடம் ஒப்படைத்து சாத்யகியுடன் போரிடவிரும்பி அவர் பின்னால் ஓடினார்.

க்ருதவர்மா பாண்டவர்களைத் தடுத்து விடுதல்

துரோணாசாரியார் சாத்யகியின் பின்னால் ஓடுவதைக் கண்ட பாண்டவர்கள் அவரைத் தடுக்க முயன்றனர். பீமசேனனை முன்னிறுத்தித் தாக்கிய பாஞ்சால, பாண்டவ சேனையின் உற்சாகம் க்ருதவர்மாவிடம் வந்ததும் குறைந்து விட்டது. க்ருதவர்மா மிகுந்த பராக்கிரமத்துடன் அவர்களைத் தடுத்து விட்டான். அந்த வீரர்கள் தளர்ச்சியடைந்து விட்டனர். இருந்தாலும் தங்கள் வெற்றிக்கு முயற்சித்தனர். ஆனால் க்ருதவர்மா எல்லாப்பக்கமும் அம்புகளைப் பொழிந்து வாகனங்களுடன் அவர்களைத் துயருறச் செய்தான். அங்கு க்ருதவர்மாவின் அற்புதமான பராக்கிரமம் வெளிப்பட்டது. பாண்டவர்கள் அனைவரும் ஒன்றாகச் சேர்ந்தும் கூட க்ருதவர்மாவைத் தாண்ட முடியவில்லை.

பீமன் 3, சகதேவன் 20, தர்மராஜன் 5, நகுலன் 100, திரௌபதியின் புதல்வர்கள் 73, கடோதகஜன் 7, த்ருஷ்டத்யும்னன் 3, விராடன், துருபதன், த்ருஷ்டத்யும்னன், சிகண்டி அனைவரும் ஐந்து ஐந்து பாணங்களால் காயப்படுத்தியும் க்ருதவர்மா சளைக்கவில்லை. ஒவ்வொருவர் மீதும் தனித்தனியாக அம்புகளைச் செலுத்திக் காயப்படுத்தினான். பீமசேனனின் வில்லையும் கொடியையும் வெட்டினான். பீமன் மீது 70 பாணங்களை அடித்தான். பீமன் காயப்பட்டு ரத்ததின் உள்ளேயே நடுங்கியவாறு அமர்ந்து விட்டார். பீமனை அந்த நிலையில் கண்ட யுதிஷ்டிரரின் வீரர்கள் க்ருதவர்மாவை வேகமாகத் தாக்கலாயினர்.

க்ருதவர்மா பீமசேனன் போர்

பாண்டவ வீரர்கள் பீமசேனனைக் காப்பாற்றுவதற்குத் தங்கள் தேர்கள் மூலம் க்ருதவர்மாவைச் சுற்றித் தடுத்துப் பாணங்களால் அடிக்கலானார்கள். இந்நிலையில் தளர்ச்சி நீங்கிய பீமன் சொர்ணமயமான தண்டமுடைய இரும்பாலான சக்தி ஆயுதத்தைக் கையில் எடுத்துக் க்ருதவர்மாவின் தேரின்மீது செலுத்தினார். பிரளயகால அக்னி போன்ற அந்த ஆயுதத்தைக் க்ருதவர்மா தன் அம்புகளால் துண்டு துண்டாக்கிவிட்டான். அச்சக்தி ஆயுதம் எரிநட்சத்திரம் கீழே விழுவது போல் விழுந்துவிட்டது. கோபம் கொண்ட பீமசேனன் ஒரு வில்லைக் கையில் எடுத்து ஐந்து அம்புகளைச் செலுத்திக் க்ருதவர்மாவின் உடல் முழுதும் காயப்படுத்தி விட்டார். க்ருதவர்மா சிறிதும் சளைக்காமல் பீமசேனன் மீது 3 பாணங்களைச் செலுத்திக் காயப்படுத்தினான். பாண்டவ மகாரதிகள் அனைவரையும் மூன்று மூன்று பாணங்களால் துளைத்தான். பாண்டவ ரதிகளும் ஏழு, ஏழு பாணங்களால் க்ருதவர்மாவை அடித்தனர்.

க்ருதவர்மா பாண்டவ மகாரதிகள் போர்; க்ருதவர்மாவின் வெற்றி

கோபம் கொண்ட க்ருதவர்மா ஒரு ஷூரப்ரத்தின் மூலம் சிகண்டியின் வில்லை வெட்டி விட்டான். வில் வெட்டப்பட்டதால் சிகண்டி கேடயத்தையும் கத்தியையும் கையில் எடுத்துக் கொண்டான். க்ருதவர்மாவின் வில்லைக் கத்தியால் உடைத்து வீழ்த்தினான். இதே சமயம் பாண்டவ மகாரதிகளும் க்ருதவர்மாவைத் தம் அம்புகளால் காயப்படுத்தினர். பீஷ்மரின் மரணத்திற்குக் காரணமான சிகண்டியை க்ருதவர்மா வேறு வில்லின் துணையுடன் தாக்கினான். இருவரும் பரஸ்பரம் பாணங்களைப் பொழிந்தனர். அவ்விருவீரர்களும் திக்கஜங்களைப் போல ஒருவர் மீது ஒருவர் பாய்ந்தனர். க்ருதவர்மா மகாரதியான சிகண்டியை முதலில் 73 பாணங்களைச் செலுத்திக் காயப்படுத்தினான். சிகண்டி க்ருதவர்மாவிடம் சிக்கித் துயருற்றதைக் கண்ட கௌரவ வீரர்கள் க்ருதவர்மாவைத் புகழ்ந்தனர். சிகண்டியை அவனுடைய சாரதி போர்க்களத்திலிருந்து வெளியே அழைத்துச் சென்றான்.

க்ருதவர்மா தனி ஒருவனாக இருந்து பாண்டவ மகாரதிகள் அனைவருடனும் போர்புரிந்து தன் பராக்கிரமத்தை வெளிப்படுத்தினான். தன்னுடைய சேவகர்களுடன் பாண்டவர்களை வென்றான். சேதிநாட்டு வீரர்களைத் தோல்வியடையச் செய்தான். பிறகு பாஞ்சால, ச்ருஞ்ஜய, கேகய வீரர்களையும் வெற்றி கொண்டான். க்ருதவர்மாவின் அம்புகளால் அடிக்கப்பட்ட பாண்டவவீரர்கள் அங்கும் இங்குமாக ஓடலாயினர். போரில் பீமசேனனையும், மற்றவர்களையும் வென்ற க்ருதவர்மா அக்னியைப் போல்

ஒளிர்ந்தான்.

சாத்யகி - க்ருதவர்மா போர்; க்ருதவர்மாவின் தோல்வி

க்ருதவர்மாவால் பாண்டவ சேனை அடித்து விரட்டப்பட்டுக் கௌரவ சேனை சிம்மநாதம் செய்ததைக் சாத்யகி கேட்டார். தன் சாரதியிடம் தன் தேரைத் திருப்பிக் க்ருதவர்மாவிடம் செல்லுமாறும், க்ருதவர்மாவை வென்ற பிறகே அர்ஜுனனிடம் செல்வேன் என்றும் கூறினார். தாருகனின் தம்பியும் அவ்வாறே தேரைத் திருப்பினான். சாத்யகி சினத்துடன் க்ருதவர்மாவின் மீது பாணங்களைப் பொழிந்தார். க்ருதவர்மா சாத்யகியின் மீது சரமாரியாக அம்புகளைச் செலுத்தினான். சாத்யகி முதலில் க்ருதவர்மாவின் குதிரைகளைக் கொன்றுவிட்டார். பிறகு க்ருதவர்மாவின் பாதுகாவலர்களையும் படுகாயப்படுத்தினர். தேரிழந்த க்ருதவர்மாவின் படையைத் தாக்கினார். க்ருதவர்மாவின் சேனை சாத்யகியின் முன் நிற்கமாட்டாமல் தோற்று ஓடியது. சாத்யகி க்ருதவர்மாவைத் தோற்கடித்தார்.

மீண்டும் சாத்யகி க்ருதவர்மா போர்; க்ருதவர்மா தோல்வி; சாத்யகி முன்னேறுதல்

இச்சமயம் துரோணர் மற்றும் துரியோதனன், அவனுடைய சகோதரர்கள் அனைவருடனும் போர் செய்த சாத்யகி துரியோதனனைத் தோல்வியுறச் செய்தார். சாத்யகியின் வெற்றியால் மகிழ்ந்த பாண்டவ சேனை கோலாகலம் செய்தது. இவ்வொலியைக் கேட்ட க்ருதவர்மா தேரில் ஏறி விரைந்து வந்தான். சாத்யகியுடன் போரிட விரும்பி நின்றான். சாத்யகி தன் சாரதியிடம் க்ருதவர்மாவின் தேரை எதிர் கொள்ளக் கூறினார். அங்கு க்ருதவர்மாவுக்கும், சாத்யகிக்கும் இடையே வேகமான போர் நடைபெற்றது. க்ருதவர்மா சாத்யகியை அம்புகளால் அடித்து அவரது சாரதியையும் காயப்படுத்தினான். அவருடைய சிறந்த குதிரைகளையும் பாணங்களால் துளைத்தான். சாத்யகியை முன்னேறிவிடாமல் தடுத்தான்.

சாத்யகி அர்ஜுனனிடம் விரைந்து செல்ல விரும்பினார். க்ருதவர்மாவின் மீது 80 அம்புகளால் அடித்தார். க்ருதவர்மா மிகவும் காயமடைந்து நடுங்கினான். சத்ய பராக்கிரமியான சாத்யகி அதன் பின் அவனுடைய குதிரைகளையும், சாரதியையும் அம்புகளால் காயப்படுத்தினார். தங்கச் சிறகுள்ள ஒளிமிக்க பாம்பைப் போன்ற கொடிய பாணத்தைக் க்ருதவர்மாவின் மீது செலுத்தினார். அது க்ருதவர்மாவின் தங்கத்தாலான கவசத்தைப் பிளந்து மார்பில் காயப்படுத்திப் பூமியில் விழுந்தது. சாத்யகியின் அம்புகளால் துன்பமுற்ற க்ருதவர்மா வில்லையும், அம்பையும் துறந்து

தேரின் பின் பகுதியில் விழுந்து விட்டான். சிங்கம் போன்ற சாத்யகி க்ருதவர்மாவைத் தோல்வியுறச் செய்து கௌரவ சேனையைக் கடந்து அர்ஜுனனை நோக்கி முன்னேறலானார்.

க்ருதவர்மா யுதிஷ்டிரரைத் தோல்வியுறச் செய்தல்

பின்னர் ஐயத்ருத வதமும் அர்ஜுனனால் நிகழ்ந்தது. இரவு நேரத்தில் போர் தொடர்ந்தது. இரவு நேரப் போரில் தருமபுத்திரர் யுதிஷ்டிரர் துரோணருடன் போரிடுவதைக் கண்ட க்ருதவர்மா அவரைத் தடுத்தான். யுதிஷ்டிரர் க்ருதவர்மாவின் மீது முதலில் 5 பாணங்களையும், பிறகு 20 பாணங்களையும் செலுத்தினார். க்ருதவர்மா யுதிஷ்டிரரின் வில்லை வெட்டி அவரையும் 7 பாணங்களால் துளைத்தான். தர்மபுத்திரர் வேறு வில்லைக் கொண்டு க்ருதவர்மாவின் மார்பில் அடித்தார். க்ருதவர்மா வெகுண்டு யுதிஷ்டிரரைத் திருப்பித் தாக்கினான். யுதிஷ்டிரர் க்ருதவர்மாவின் வில்லையும், கையுறையையும் வெட்டி, 5 பாணங்களால் அவனது கவசத்தையும் பிளந்து விட்டார். மீண்டும் மீண்டும் இருவரும் பாணங்களால் அடித்துக் கொண்டனர்.

யுதிஷ்டிரர் க்ருதவர்மாவின் மீது பாம்பு வடிவ சக்தியை ஏவினார். அது க்ருதவர்மாவின் வலது புஜத்தைக் காயப்படுத்தியது. யுதிஷ்டிரர் தொடர்ந்து க்ருதவர்மாவின் மீது பாணங்களைத் தொடுத்தார். க்ருதவர்மா யுதிஷ்டிரரின் சாரதியையும், குதிரைகளையும் தாக்கி அவர் தேரிழக்குமாறு செய்தான். யுதிஷ்டிரர் கத்தியையும் கேடயத்தையும் எடுத்தார். அக்கத்தியையும் க்ருதவர்மா அழித்து விட்டான். தர்மபுத்திரர் தன்னை நோக்கிச் செலுத்திய தோமரத்தையும் க்ருதவர்மா துண்டு துண்டாக்கினான். பின்னர் கணக்கற்ற பாணங்களால் அவரது கவசத்தையும் சின்னாபின்னமாக்கினான். இவ்வாறு க்ருதவர்மா தர்மபுத்திரரின் வில்லை வெட்டித் தேரை வீணாக்கிக் கவசத்தையும் சின்னாபின்னமாக்கியதால் யுதிஷ்டிரர் போர்க்களத்தில் இருந்து விலகி விட்டார். யுதிஷ்டிரரை வென்ற க்ருதவர்மா துரோணரின் தேர்ச்சக்கரத்தைக் காப்பாற்றலானான்.

16 ஆம் நாள் போர்; க்ருதவர்மா சிகண்டி போர்; சிகண்டி தோல்வி

பதினைந்தாம் நாள் போரில் துரோணாசாரியார் வதம் நிகழ்ந்தது. அதன் பின் கர்ணன் கௌரவ சேனாதிபதியானான். 16 ஆம் நாள் அதிகாலைப் பொழுதிலேயே இரு தரப்புக்கும் இடையே போர் தொடங்கியது. சிகண்டி க்ருதவர்மாவோடு போரிட வந்தான். க்ருதவர்மாவின் கழுத்து எலும்பில் 5 பாணங்களை அடித்தான். மேலும் அவன் செலுத்திய 90 பாணங்கள்

க்ருதவர்மாவின் கவசத்தில் பட்டு வழக்கி விழுந்து விட்டன. உடனே சிகண்டி க்ருதவர்மாவின் வில்லைப் பல துண்டுகளாக்கி விட்டான். க்ருதவர்மா கொம்புடைந்த காளையைப் போலாகி விட்டான். சிகண்டி செலுத்திய பாணங்களால் ரத்த மழையால் நனைந்த க்ருதவர்மா வேறு வில்லைக் கையில் எடுத்துச் சிகண்டியின் தோள்களில் ஆழமாகக் காயம் செய்தான். அவ்விரு பெருவீரர்களும் ஒருவரை ஒருவர் மிகவும் காயப்படுத்தி, ரத்தக் குளத்தில் மூழ்கி எழுந்தவர்களைப் போலாகி விட்டனர். ஒருவர் மற்றவர் வதத்திற்கு முயற்சி செய்தனர். இருவரும் தேர்களின் மூலம் ஆயிரக்கணக்கான முறை போர்க்களத்தை வட்டமடித்தனர். க்ருதவர்மா தங்கச் சிறகுடைய 70 பாணங்களால் சிகண்டியைக் காயப்படுத்தினான். பிறகு சிகண்டியின் மீது உயிரைக் குடிக்க வல்ல ஒரு பாணத்தை விடுத்தான். அதனால் காயமுற்ற சிகண்டி உணர்வற்றது போல் தேரின் கொடி மரத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டு நின்றான். சிகண்டியின் சாரதி சிகண்டியைப் போர்க்களத்தில் இருந்து விலக்கி அழைத்துச் சென்று விட்டான்.

17 ஆம் நாள் போர்; த்ருஷ்டத்யும்னனிடம் க்ருதவர்மா தோல்வியடைதல்

17 ஆம் நாள் போரில் த்ருஷ்டத்யும்னனும் க்ருதவர்மாவும் எதிர் எதிர் நின்றனர். த்ருஷ்டத்யும்னன் க்ருதவர்மாவின் மார்பில் ஒன்பது பாணங்களை அடித்தார். க்ருதவர்மா தன் அம்பு மழையால் துருபத குமாரனைத் தேருடனும், குதிரைகளுடனும் மறைத்து விட்டான். காயமடைந்த போதும் த்ருஷ்டத்யும்னன் க்ருதவர்மாவின் பாணங்களைச் சின்னாபின்னமாக்கி விட்டார். க்ருதவர்மாவின் அருகில் சென்று ஆயுதங்களைப் பொழியலானார். க்ருதவர்மா அவற்றை எல்லாம் தடுத்து விட்டான்.

தன் பாணங்கள் தடுக்கப்பட்டதால் சினம் கொண்ட த்ருஷ்டத்யும்னன் க்ருதவர்மாவைக் கடுமையாகத் தாக்கினார். க்ருதவர்மாவின் சாரதியைக் கொன்று வீழ்த்தினார். க்ருதவர்மாவும் வெகுண்டு அவரைத் தடுத்தான். த்ருஷ்டத்யும்னன் தன் கதையைக் கையில் எடுத்துக் க்ருதவர்மாவின் மீது வேகமாகச் செலுத்திக் காயப்படுத்தினார். க்ருதவர்மா மூர்ச்சையுற்று வீழ்ந்து விட்டான். க்ருதவர்மா உணர்விழந்த க்ருதவர்மாவைத் தன் தேரில் அமர்த்தி ரணபூமியிலிருந்து விலக்கிச் சென்றான்.

18 ஆம் நாள் போர்

17 ஆம் நாள் போரில் கர்ணவதம் நிகழ்ந்தது. சல்யன் கௌரவ தரப்பின் சேனாதிபதியாக அபிஷேகம் செய்யப்பட்டார். 18 ஆம் நாள் காலையில் மீண்டும் போர் தொடங்கியது. இருதரப்பிலும் மகாரதிகள்

மோதிக் கொண்டனர். க்ருதவர்மா பீமனின் தேர்க்குதிரைகளைக் கொண்டு வீழ்த்தினான். பீமசேனன் க்ருதவர்மாவின் தேரையும், குதிரைகளையும் பொடிப்பொடியாக்கி விட்டார். சல்யனுக்குத் துணையாக க்ருதவர்மாவும் யுதிஷ்டிரரைத் தாக்கினார்; பின்னர் கிருபாசாரியாரோடு சிகண்டியுடன் போரிட்டார்.

க்ருதவர்மா-சாத்யகி போர்

சல்யமன்னர் யுதிஷ்டிரரால் கொல்லப்பட்டார். அதனால் பயந்த கௌரவ சேனை ஓடத் தலைப்பட்டது. அச்சேனையைத் தொடர்ந்து சென்று சாத்யகி தாக்க முற்பட்டார். அதனைக் கண்டு விரைந்த வந்த க்ருதவர்மா சாத்யகியைத் தடுத்தான். வருஷணி குல வீரர்களான சாத்யகியும் க்ருதவர்மாவும் மதங்கொண்ட சிங்கங்களைப் போலப் பொருதினர். வெட்டுக்களிக் கூட்டம் போல அம்பு மழை பொழிந்தனர். க்ருதவர்மா சாத்யகியையும் அவர் குதிரைகளையும் காயப்படுத்தி வில்லையும் வெட்டிவிட்டான். சைனேயன் வேறு வில்லை எடுத்துப் பத்துப் பாணங்களை விடுத்துக் க்ருதவர்மாவின் மார்பில் காயப்படுத்தினார். க்ருதவர்மாவின் தேரையும், நுகத்தடியையும், ஈஷா தண்டத்தையும் வெட்டினார். அத்துடன் அவனுடைய குதிரைகளையும் பக்கக் காவலர்களையும் கொன்று விட்டார். தேரிழந்த க்ருதவர்மாவைக் கிருபாசாரியார் தன் தேரில் ஏற்றிச் சென்றார். க்ருதவர்மா தேரிழந்ததும் மீண்டும் கௌரவ சேனை போரிலிருந்து விலகி ஓடியது.

மீண்டும் க்ருதவர்மா-சாத்யகி போர்; க்ருதவர்மா மீண்டும் தேரிழத்தல்

த்ருஷ்டத்யும்னனோடு போரிடவந்த மிலேச்ச மன்னன் சால்வனையும், கேஷமதூர்த்தி மன்னனையும் சாத்யகி கொன்று விட்டார். இதனால் கௌரவ சேனை மீண்டும் சிதறியது. அப்போது க்ருதவர்மா தனியாகவே பாண்டவ மகாரதிகளை எதிர்த்து நின்றான். அதனைக் கண்டு சிதறிய சேனை மீண்டும் திரும்பி வந்தது. க்ருதவர்மாவிற்கும், சாத்யகிக்கும் இடையில் போர் நடைபெற்றது. இருவரும் பல போர்த் தந்திரங்களை வெளிப்படுத்திப் போரிட்டனர். க்ருதவர்மா சாத்யகியின் குதிரைகளைக் கூரிய பாணங்களால் காயப்படுத்தினான். சாத்யகியும் எட்டு பாணங்களால் க்ருதவர்மாவை அடித்தார். க்ருதவர்மா சாத்யகியின் வில்லை வெட்டிவிட்டான். அதனைச் சகிக்காத சாத்யகி வேறு வில்லை எடுத்தார். க்ருதவர்மாவின் கொடி, குடைகள் மற்றும் சாரதியையும் அழித்தார். தேரிழந்த க்ருதவர்மா விடுத்த சூலத்தைச் சாத்யகி துண்டாக்கி விட்டார். அத்துடன் க்ருதவர்மாவின் மார்பில் ஆழமான காயத்தை ஏற்படுத்தினார். தேரிழந்த க்ருதவர்மா பூமியின்

மேல் நின்றான். இதனைக் கண்ட துரியோதனன் பெரும் வேதனையுற்றான். இச்சமயம் கிருபாசாரியார் விரைந்து வந்து க்ருதவர்மாவைத் தன் தேரில் ஏற்றிச் சென்றார்.

க்ருதவர்மா, அஸ்வத்தாமா, கிருபாசாரியாருடன் செல்லுதல்

போர்க்களத்தில் க்ருதவர்மா, கிருபாசாரியார் மற்றும் அஸ்வத்தாமாவுடனேயே செல்லுகிறான். துரியோதனன் தன் நண்பர்கள் அனைவரும் கொல்லப்பட்ட நிலையில், குளத்தில் மறைந்திருந்தபோது மூவரும் அவனைச் சந்திக்கின்றனர். அஸ்வத்தாமா பாஞ்சாலர்களையும், பாண்டவர்களையும் உறங்கும் போது கொல்லத் தீர்மானிக்கிறான். அச்சமயம் கிருபாசாரியாருடன் க்ருதவர்மாவும் உடன் செல்லுகின்றான். அவர்கள் கூடாரங்களின் வெளியே நிற்கின்றனர். அஸ்வத்தாமா கூடாரங்களுக்குள் சென்று பாஞ்சாலர்களைக் கொன்று குவித்த போது தப்பி ஓடிவந்த வீரர்களை வெளியில் நின்று தாக்கிக் கொன்றனர். கூடாரங்களுக்குத் தீ வைத்தனர். பாஞ்சாலர்கள் அனைவரும் கொல்லப்பட்டபின், மீண்டும் துரியோதனன் இருந்த இடத்திற்குத் திரும்பி வருகின்றனர். பகைவர்கள் அனைவரும் கொல்லப்பட்டதைக் கேட்ட துரியோதனன் மகிழ்ச்சியுடன் மூன்று மகாரதிகளையும் அணைத்துக் கொள்ளுகிறான். அவர்களும் அவனை அணைத்துக் கொண்டனர். துரியோதனன் உயிர்பிரிந்த பின்னர் மூவரும் தேரிலேறிச் சென்று விட்டனர். க்ருதவர்மா துவாரகை திரும்பினான்.

க்ருதவர்மா சாத்யகியால் கொல்லப்படுதல்

மகாபாரத யுத்தம் முடிந்து, கௌரவர்கள் அழிவிற்குப்பின், யுதிஷ்டிரர் குரு குல மன்னனாகி 35 ஆண்டுகள் கழிந்தன. போர் முடிந்ததுமே க்ருதவர்மா துவாரகை வந்துவிட்டார். யாதவர்களின் இறுதிக் காலம் நெருங்கியது. யாதவர்கள் மற்றவர்களால் கொல்லப்பட முடியாதவர்கள் என்பதால், அவர்கள் தங்களுக்குள் பரஸ்பரம் உலக்கையால் அடித்துக் கொண்டு மரணமடைய காந்தாரி மற்றும் விஸ்வாமித்திர முனிவரின் சாபங்கள் காரணமாக அமைந்து விடுகின்றன.

துவாரகையில் பெரும் அபசகுனங்கள் தோன்றியதால், வருஷணி, அந்தக் குல வீரர்கள் பிரபாசக்ஷேத்திரம் வந்து கூடாரம் அமைத்துத் தங்கினர். அங்கு அவர்கள் அனைவரும் மதுவருந்தி மதம் கொண்டவர்களாயினர். அளவற்ற மதுவருந்திய சாத்யகி உன்மத்தம் கொண்டு யாதவர்களின் சபையில் க்ருதவர்மாவைப் பரிகாசம் செய்து அவமானப்படுத்தினார்.

ஹார்திக்யா! (ஹ்ருதிக்கின் குமாரன் க்ருதவர்மா) உன்மீது அடிக்கப்படாத போதும், இரவில் பிணங்களைப் போல உறங்கிக் கொண்டிருந்த மனிதர்களை உன்னைத்தவிர வேறு எந்த கூடித்திரியன் கொலை செய்வான்? நீ செய்த அநியாயத்தை யது வம்சத்தினர் ஒரு போதும் மன்னிக்க மாட்டார்கள்” என்றார். ப்ரத்யும்னனும் சாத்யகியின் சொல்லை ஆமோதித்துக் க்ருதவர்மாவைப் பரிகசித்தார்.

இதனால் கோபம் கொண்ட க்ருதவர்மா, இடது கை விரலால் ஜாடை செய்து சாத்யகியை அவமானப் படுத்தும் வகையில் கூறலானார்; “அடே! போரில் பூரிச்ரவாவின் கை வெட்டுப்பட்டது. அவர் சாகும் வரை உபவாசம் மேற்கொண்டு பூமியில் அமர்ந்து கொண்டார். அந்த நிலையில் வீரன் என்று சொல்லிக் கொள்ளும் நீ அவரை ஏன் குரூரமாகக் கொன்றாய்?” என்று கேட்டார். க்ருதவர்மாவின் சொற்களைக் கேட்டு ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும் அவரைச் சினத்துடன் பார்த்தார்.

அப்போது சாத்யகி ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுக்கு சத்ராஜித்திடம் இருந்த சியமந்தக மணி காணாமல் போனதைப் பற்றிக் கூறினார். க்ருதவர்மா சியமந்தக மணிக்காக சத்யபாமாவின் தந்தை சத்ராஜித்தைக் கொலை செய்து விட்டார் என்னும் பொருள்பட சாத்யகி கூறியதைக் கேட்டு சத்யபாமா எல்லையில்லாச் சினம் கொண்டு அழுதவாறு ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடம் சென்று விட்டார்.

சத்யபாமா அழுததைக் கண்ட சாத்யகி சத்யபாமாவிடம், “அழகிய இடை உடையவளே! இதோபார்! நான் திரௌபதியின் ஐந்து புதல்வர்கள், த்ருஷ்டத்யும்னன், சிகண்டி ஆகியோரின் கொலைக்குப் பழிவாங்குகிறேன். எந்தப்பாவி க்ருதவர்மா, துரோண புத்திரன் அஸ்வத்தாமாவின் உதவியுடன் இரவில் தூங்கிக் கொண்டிருந்த அந்த வீரர்களை வதம் செய்தானோ, அவனுடைய ஆயுளையும், புகழையும் இன்று அழித்து விடுகிறேன்” என்று சபதமிட்டார். பிறகு க்ருதவர்மாவின் தலையை வெட்டி வீழ்த்தி விட்டார். இவ்வாறு சாத்யகியின் கையினாலேயே க்ருதவர்மா கொலை செய்யப்பட்டு விடுகிறார்.

பிறகு தன் பிறவிக்கான காரியத்தை நிறைவேற்றியபின் தன் மூலசொருபமான விஸ்வேதேர்களில் அவர் கலந்து விட்டார்.

15. ச்ருதாயுதன்

ச்ருதாயுதன் வருணனின் புதல்வன். குளிர்ந்த நீருடைய மகாநதி பர்ணாஷா அவனுடைய தாயாவாள். ச்ருதாயுதனின் தாய் பர்ணாஷா தன் புதல்வன் உலகில் பகைவர்களால் வதம் செய்யப்படக்கூடாது என்ற வரத்தைக் கேட்டாள். வருணன் “நான் இந்த திவ்ய அஸ்திரத்தை இவனுக்கு நன்மை தரும் வரமாக அளிக்கிறேன். இதன் மூலம் உன்புதல்வன் யாராலும் கொல்லப்பட முடியாதவனாவான். ஆனால் மனிதன் எந்த வகையிலும் அமரனாக முடியாது. பூமியில் பிறந்த மனிதர்கள் கட்டாயம் மரணமடைந்தேயாக வேண்டும். உன்னுடைய புதல்வன் இந்தக் கதையின் பிரபாவத்தால் போர்க்களத்தில் யாருக்கும் அடக்க முடியாதவனாவான்”, என்று கூறிய வருணதேவன் ச்ருதாயுதனிடம், “குழந்தாய்! யுத்தம் செய்யாதவன் மீது இந்தக் கதையை அடிக்கக் கூடாது. அவ்வாறு செய்தால் இது திரும்பி வந்து உன்னையே தாக்கிக் கொண்டு விடும்” என்று கூறினார். அதன்படி வருணதேவனிடம் கதையைப் பெற்ற ச்ருதாயுதன் வெல்ல முடியாதவனாக இருந்தான்.

குருகேஷத்திரப் போரில் ச்ருதாயுதன் கௌரவர் பக்கம் இருந்து போர் புரிந்தான். பாரதப் போரின் 14 வது நாளன்று காண்டிபன் அர்ஜுனனுடன் ச்ருதாயுதன் போரிட்டான். அர்ஜுனன் அவனுடைய குதிரைகளையும், சாரதியையும் கொண்டு விட்டார். அதனால் தேரில் இருந்து இறங்கித் தன் தந்தை வருணபகவான் தனக்களித்த கதையினைக் கையில் ஏந்திப் போருக்கு வந்தான். அச்சமயம் போர் செய்யாதவன் மீது கதையைப் பிரயோகித்தால் அது திரும்பிவந்து தன்னையே அழித்துவிடும் என்பதை அவன் மறந்து போனான். கதையை ஆயுதம் ஏந்திப் போரிடாத பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் மீது பிரயோகித்தான். பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் தன் புஜங்களின் வலிமையால் அதனைச் சகித்துக் கொண்டார். ஆனால் வருணதேவன் அந்தக் கதையின் பிரயோகத்திற்காகக் கூறிய நிபந்தனையை ச்ருதாயுதன் மீறியதால் அது திரும்பிவந்த பிரயோகித்தவனாகிய அவனையே தாக்கிக் கொன்றுவிட்டது. இவ்வாறு அர்ஜுனனோடு போர் செய்ய வந்த ச்ருதாயுதன் தன் கதையால் தானே மாய்ந்து போனான்.

16. கௌரவர் பக்கம் - பிற மன்னர்கள்; வீரர்கள்

திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்கள்

திருதராஷ்டிர மன்னரின் புதல்வர்கள் நூறு பேர் என்பது அறிந்ததே. இவர்களில் ‘ய்யுத்சு’ வைசியப் பெண்ணின் புதல்வன் ஆவார். ய்யுத்சு போரின் போது பாண்டவர்கள் பக்கம் சென்று விட்டார். எஞ்சியவர்கள் போரில் பீஷ்மரைப் பாதுகாத்தனர்; துரோணர், கர்ணன் இவர்களுக்குத் துணையாக, துரியோதனனை பாதுகாத்துப் போரிட்டனர். எஞ்சிய அனைவரும் பீமசேனனால் கொல்லப்பட்டனர். பீமன் இவர்களில் துச்சாதனனைக் கொன்று அவன் குருதியைப் பருகித் தன் சபதத்தை நிறைவேற்றினார். துரியோதனனைத் தொடையில் அடித்து வீழ்த்தித் தலையைத் தன் காலால் இடறித் தன் சபதத்தை மெய்ப்பித்தார். போர் பற்றிய விவரங்களில் திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்களின் வீரச்செயல்களும், மரணமும் விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளன. திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்கள் நூறு பேரும் பீமசேனனால் போரில் கொல்லப்பட்டனர்.

விகர்ணன்

திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்களில் ஒருவன். சூதாட்டத்தின் போது, திரௌபதி துச்சாதனனால் அவமதிக்கப்படுகிறாள். திரௌபதி சபையில் நான் தர்மப்படி வெல்லப்பட்டேனா என்று அவையினரிடம் பலமுறை வினவுகிறாள். பீஷ்மர் பதிலளிக்க இயலவில்லை எனத் தெரிவிக்கிறார். எஞ்சியுள்ளோர் அமைதியாக இருக்கின்றனர். இச்சமயம் விகர்ணன் திரௌபதிக்கு ஆதரவான வாதங்களை அவையின் முன் வைக்கிறான். “மன்னர்களே! திரௌபதியின் வினாவிற்கு விடையளியுங்கள். திருதராஷ்டிரரும், பிதாமகர் பீஷ்மரும் அறிவாளி விதூரரும் ஏன் விடையளிக்கவில்லை?

இங்கு வந்துள்ள மன்னர்கள் அனைவரும் காம-குரோதமின்றி தங்கள் அறிவிற்கேற்றபடி, திரௌபதி பலமுறை கேட்ட வினாவிற்கு ஆலோசித்து விடையளியுங்கள்”, என்று பலமுறை அவையினரிடம் வினவினான். ஆனால் மன்னர்கள் எதையும் கூறவில்லை. பின் விகர்ணன் தனது கருத்தை அவையில் தெரிவிக்கலானான்.

“நீங்கள் திரௌபதியின் வினாவிற்கு எந்த விடை கூறாவிட்டாலும், நான் இதில் நியாயம் என்று கருதுவதைக் கூறுகிறேன். மன்னர்களுக்கு வேட்டை, மதுபானம், சூது, சிற்றின்பத்தில் அதிக நாட்டம் என்ற நான்கு

குற்றங்கள் கூறப்பட்டுள்ளன. இவற்றில் ஈடுபட்டவன் தர்மத்தை அவமதித்து மனம் போனபடி நடந்து கொள்ளுகிறான். இப்படிப்பட்ட தீய பழக்கத்தில் ஈடுபட்டு ஒருவன் செய்யும் செயலை யாரும் மதிப்பதில்லை.

யுதிஷ்டிரர் சூது என்னும் தீய பழக்கத்தில் பற்றுக் கொண்டு சூதாடிகளால் தூண்டப்பட்டு, திரௌபதியைப் பந்தயமாக வைத்து விட்டார். திரௌபதி யுதிஷ்டிரருக்கு மட்டுமல்ல; பாண்டவர் அனைவருக்கும் சமமான பத்தினியாவாள். அத்துடன் தருமர் தன்னைத் தோற்றபின் திரௌபதியைத் தோற்றுள்ளார். அதுவும் சகுனியின் தூண்டுதலின் பேரிலேயே இதைச் செய்துள்ளார். எனவே இவையனைத்தையும் ஆராய்ந்து கிருஷ்ணா சூதில் வெல்லப்பட்டவள் என்பதை நான் மறுக்கிறேன்” என்றான். இதைக் கேட்ட அவையினர் சகுனியை நிந்தித்தனர்; விகர்ணனைப் புகழ்ந்தனர்.

மகாபாரதப் போரில் சுதசோமாவுடனும், சக தேவனுடனும் பெரும்போர் புரிந்தான். அர்ஜுனனையும் எதிர்த்துப் போரிட்டான். பாரதப் போரின் 14 ஆம் நாளன்று தன்னுடைய சகோதரர்கள் ஆறு பேருடன் விகர்ணனும் பீமனால் கொல்லப்பட்டான். தருமம் அறிந்த விகர்ணனைக் கொன்றதற்காகப் பீமசேனன் துயரத்துடன் கண்ணீர் பெருக்கினார்.

வாஹ்லீகர்

பிரதீப மன்னரின் புதல்வர். சாந்தனுவின் சகோதரர். பிரதீப மன்னரின் புதல்வர்கள் மூன்றுபேர். தேவாபி, வாஹ்லீகன், சாந்தனு என்பவர்கள். இவர்களில் மூத்தவரான தேவாபி தோல் நோயால் பீடிக்கப்பட்டிருந்ததால் அவர் மன்னராக முடியவில்லை. அவர் கானகம் சென்று விடுகிறார். அடுத்தவரான வாஹ்லீகர் தன் மாமன் வீட்டிற்குச் சென்று விடுகிறார். பிரதீபரின் மூன்றாவது மகன் சாந்தனுவே மன்னராகிறார். பீஷ்மர் சத்தியவதிக்களித்த உறுதியின்படி சாந்தனு மன்னருக்கு அடுத்து சத்தியவதியின் புதல்வன் விசித்திர வீரியனின் புதல்வர்களான பாண்டுவும், அவருக்குப் பின் திருதராஷ்டிரருமே அஸ்தினாபுரத்து அரியணையில் அமருகிறார்கள். திருதராஷ்டிரன் ஆட்சியில் வாஹ்லீகர் கௌரவர் பக்கம் போரிடுகிறார். வாஹ்லீகரின் மகன் சோமதத்தன்; சோமதத்தனின் மகன் பூரிச்ரவா ஆவர். வாஹ்லீகர் 14 ஆம் நாள் போரில் பீமசேனனால் கொல்லப்பட்டார்.

லக்ஷ்மணன்

லக்ஷ்மணன் துரியோதனனின் புதல்வன்; பெரும் வீரன்; மகாராதி. மகாபாரதப் போர்க்களத்திலேயே லக்ஷ்மணன் அறிமுகம் ஆகிறான். போரில்

பெரும் பராக்கிரமம் காட்டுகிறான். தந்தை துரியோதனனைப் பாதுகாக்கிறான். இரண்டாம் நாள் போரிலும், ஐந்தாம் நாள் போரிலும் லக்ஷ்மணனுக்கும் அபிமன்யுவிற்கும் இடையில் கடும் போர் நடைபெற்றது. அபிமன்யு லக்ஷ்மணனின் சாரதியையும், குதிரைகளையும் கொன்று விடுகிறான். லக்ஷ்மணன் அபிமன்யு மீது சக்தி ஆயுதத்தைப் பிரயோகித்தான். அபிமன்யு அதனைத் துண்டு துண்டாக்கி விட்டான். இச்சமயம் கிருபாசாரியார் லக்ஷ்மணனைத் தன் தேரில் ஏற்றி அழைத்துச் சென்று விடுகிறார். 13 ஆம் நாள் துரோணரின் சக்கர வியூகத்தை உடைத்து கௌரவ சேனைக்குள் நுழைந்த அபிமன்யு கொன்ற கௌரவ மகாரதிகளுள் லக்ஷ்மணனும் ஒருவன் ஆவான்.

அவந்தி தேச ராஜகுமாரர்கள் விந்த-அனுவிந்தர்

விந்த-அனுவிந்தர்கள் துரியோதனனுக்குத் துணையாகப் பாண்டவர்களை எதிர்த்துப் போரிட்டனர். குந்தி போஜன், குந்தி போஜனுடைய மகன், காசிவேந்தன் இவர்களோடு போர் புரிந்தனர். போரின் ஏழாம் நாளன்று விந்த-அனுவிந்தர் அர்ஜுனனின் புதல்வன் இராவானோடு போரிட்டனர். இவர்களிடையே நடைபெற்ற போர் மெய்சிலிர்க்க வைத்தது. இராவான் அனுவிந்தனின் தேர்க் குதிரைகளை வெட்டி விட்டதால் இரு விந்தர்களும் ஒரே தேரில் நின்று போரிட்டனர். இராவான் மீது அம்புமழை பொழிந்தனர். இராவான் அவர்களுடைய தேரின் சாரதியைக் கொன்று விட்டதால் தேரினைக் குதிரைகள் இழுத்துச் சென்று விட்டன. விந்த-அனுவிந்தர் இராவானிடம் தோல்வியடைந்தனர். 17 ஆம் நாளன்று இச்சகோதரர்கள் இருவரும் சாத்யகியால் வதம் செய்யப்பட்டனர்.

ச்ருதாயு

ச்ருதாயு கலிங்க மன்னன். சக்ரதேவன், பானுமான் என்போர் இவன் புதல்வர்கள். முதல் நாள் போரில் ச்ருதாயு இராவானோடு போரிட்டான். இருவரும் அடுத்தவர் தேரின் குதிரைகளைக் கொன்று விட்டனர். இரண்டாம் நாளன்று ச்ருதாயு, நிஷாதராஜன் கேதுமானுடன் சேர்ந்து பீமனுடன் கடும்போர் புரிந்தான். பீமதேவன் ச்ருதாயுவின் மகன் சக்ர தேவனைக் கொன்று வீழ்த்திவிட்டார். தன் மகன் கொல்லப்பட்டதால் கோபம் கொண்ட ச்ருதாயு பீமசேனன் மீது 14 தோமரங்களைச் செலுத்தினான். பீமன் அவற்றைக் கத்தியால் வெட்டிவிட்டார். அத்துடன் தன் மீது சக்தி ஆயுதத்தைச் செலுத்திய ச்ருதாயுவின் புதல்வன் பானுமானை தன் கத்தியால் வெட்டிக் கொன்றார்.

தன் புதல்வர்கள் கொல்லப்பட்டதால் ச்ருதாயு பெரும் சேனையுடன் பீமனை எதிர்த்தான். ச்ருதாயுவிற்கும் பீமனுக்கும் இடையில் கடும் போர் நடைபெற்றது. பீமசேனன் கலிங்கவீரர்கள் சத்யன், சத்ய தேவன் மற்றும் கேதுமானையும் கொன்று விட்டார். ச்ருதாயு தோற்று ஓடிவிட்டான். ஏழாம் நாள் போரில் யுதிஷ்டிரருக்கும் ச்ருதாயுவிற்கும் இடையில் கடும்போர் நடந்தது. யுதிஷ்டிரரின் கவசம் பிளக்கப்பட்டது. யுதிஷ்டிரர் ச்ருதாயுவின் தேரின் கொடியை வெட்டி வீழ்த்தி மார்பில் காயம் ஏற்படுத்தினார்.

ச்ருதாயு ஏழு பாணங்களால் யுதிஷ்டிரரைக் காயப்படுத்தினான். பிரளய கால அக்னி போல, சினம் கொண்ட யுதிஷ்டிரர் ச்ருதாயுவின் வில்லை வெட்டி, அவன் மார்பில் நாராசத்தால் அடித்தார். ச்ருதாயுவின் சாரதியையும், குதிரைகளையும் கொன்று விட்டார். யுதிஷ்டிரரிடம் தோல்வியடைந்த ச்ருதாயு போர்க்களத்தை விட்டு ஓடிவிட்டான். 14 ஆம் நாள் போரில் அர்ஜுனனால் கொல்லப்பட்டான்.

பூரி

குரு குலவீரன் 14 ஆம் நாள் சாத்யகியால் கொல்லப்பட்டான்.

தண்டதாரன்

மகதர்களில் சிறந்தவீரன்; கிரிவ்ரஜத்தின் தலைவன் யானைப் போரில் நிகரில்லாதவன். 16 ஆம் நாள் போரில் அர்ஜுனனால் கொல்லப்பட்டான்.

தண்டன்

தண்டதாரனின் சகோதரன். தண்டதாரன் அர்ஜுனனால் கொல்லப்பட்டபின் ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களுடன் போரிட்டு இருவரையும் காயப்படுத்தினான். இறுதியாக அர்ஜுனன் உடன் போரிட்டு உயிழக்கிறான்.

17. சஞ்ஜயன்

சஞ்ஜயன் திருதராஷ்டிர மன்னரின் புரோகிதர்; சாரதி; உற்ற நண்பனாக விளங்குகிறார். மகாபாரதப் போர் நிகழ்ச்சிகள் அனைத்தும் சஞ்ஜயன் திருதராஷ்டிர மன்னருக்கு விவரிப்பதாகவே கூறப்படுகிறது. வியாச மகரிஷியின் அருளால் ஞான திருஷ்டி பெற்ற சஞ்ஜயன் குருக்ஷேத்திரப் போர்க்களத்தினை திருதராஷ்டிரருக்கு வருணிக்கிறார். மகாபாரத இதிகாசத்தில் வனபருவம் முதல் ஆஸ்ரமவாசிகா பருவம் வரை திருதராஷ்டிர மன்னருடனேயே சஞ்ஜயனைக் காண்கிறோம். திருதராஷ்டிரரின் நம்பிக்கைக்கும் அன்புக்கும் உரியவரான சஞ்ஜயன் மன்னரின் குற்றத்தைச் சுட்டிக்காட்டும் உரிமையைப் பெற்றவராக விளங்குகிறார். இனி நூல் முழுவதும் சஞ்ஜயன் வரும் இடங்களையும், இக்காவியத்தில் அவரது இடம் குறித்தும் விரிவாகக் காண்போம்.

ஆதி பருவத்தில் பாண்டவர், கௌரவர் பிறப்பு முதல் திரௌபதி சுயம்வரம், பாண்டவர் இந்திரப்பிரஸ்தம் சென்று தலைநகரை உருவாக்கி ராஜ்ய நிர்வாகம் செய்து, புகழுடன் விளங்குவது கூறப்படுகிறது. சபா பருவத்தில் ராஜகூய யாகம் செய்து, கௌரவருடன் சூது விளையாடி அனைத்தையும் இழந்துவிடுவது சொல்லப்படுகிறது. வனபருவத்தில் வனவாசம் சென்ற பாண்டவர்களை எண்ணி திருதராஷ்டிர மன்னர் கவலையில் மூழ்குகிறார். அதன்பின் சஞ்ஜயன் மன்னரிடம் வினா விடுக்கும்போது அறிமுகமாகிறார்.

திருதராஷ்டிரரிடம் சஞ்ஜயன் வினா: திருதராஷ்டிரருடன் உரையாடல்

பாண்டவர் வனவாசம் சென்றபின் கவலையில் ஆழ்ந்த திருதராஷ்டிரரிடம் “நீங்கள் விரும்பியவாறு பாண்டவர்களை அவர்கள் நாட்டில் இருந்து வெளியேற்றி அவர்களது செல்வம் மிக்க நாட்டைக் கைப்பற்றிய பின் ஏன் சோகத்தில் உள்ளீர்கள்?” என்று சஞ்ஜயன் கேட்கிறார். “போரில் வல்ல பலசாலிகளும், மஹாரதிகளுமான பாண்டவர்களிடம் பகை கொண்டவர்கள் எவ்வாறு சோகத்தில் மூழ்காமல் இருக்க முடியும்” என்று திருதராஷ்டிரர் பதில் உரைக்கிறார். “மன்னா! இது நீங்கள் தானே தேடிக் கொண்ட வேண்டாத செயல். அதனால் சர்வ நாசம் உண்டாகப் போகிறது. அழிய விரும்பும் மனிதனின் அறிவு முதலில் அழிந்துவிடுகிறது. அறிவு கெட்டபோது அநியாயம் நியாயமாகத் தோன்றும். அழிய இருப்பவன் அர்த்தத்தையே அனர்த்தமாக மாற்றுகிறான். அனர்த்தமே நல்லதாக நினைக்கிறான். காலன் நெருங்கும்போது மனிதனின் அறிவைப் பலவீனமாக்கி விடுகிறார். துரியோதனன் திரௌபதிக்கு இழைத்த கொடுமையே இதற்குச்

சாட்சியாகும். பாஞ்சால ராஜகுமாரி ஒரு மனிதப் பெண்ணின் கர்ப்பத்தில் இருந்து பிறந்தவள் அல்ல. அவள் அக்னியின் குலத்தில் தோன்றியவள். நிறைந்த சபையில் அவளை இழுத்து வந்தவனே பயங்கரப் போர் நிகழ்வதற்குக் காரணம் ஆவான். ரஜஸ் வலையான திரௌபதியை ஒரே புடவையணிந்திருந்த அவளை தருமத்தில் கட்டுண்டிருந்த பாண்டவர்களாலும் காப்பாற்றப்பட முடியவில்லை. கோபத்திலும் துக்கத்திலும் மூழ்கியிருந்த அவளைக் கௌரவ சபையில் துரியோதனனும் கர்ணனும் சுடுசொல்லால் அவமதித்தனர். இவை அனைத்தும் பெரிய துக்கத்திற்கு அழைப்பு விடுப்பதாகும்” என்று அவரது சாரதி சஞ்ஜயன் கூறுகிறார்.

திருதராஷ்டிரர் விதுரை அழைக்கச் சஞ்ஜயனை அனுப்புதல்: சஞ்ஜயன் விதுரை அழைத்து வருதல்

விதுரர் பாண்டவர்களிடம் சென்றதும் கலக்கமடைந்த திருதராஷ்டிரர் விம்மி விம்மி அழுதவாறு சஞ்ஜயனிடம் விதுரை அழைத்து வருமாறு கூறுகிறார். அவரை அழைத்து வரவில்லையென்றால் நான் உயிர் வாழ மாட்டேன் என்று சொல்லுகிறார். மன்னரின் சொற்படி சஞ்ஜயன் பாண்டவர் இருந்த காம்யக வனத்தை விரைவில் சென்று அடைந்தார். யுதிஷ்டிரர் பிராமணர்களும், தன் சகோதரர்களும் சூழ இந்திரனைப்போல் பாதுகாப்பாக இருப்பதை சஞ்ஜயன் கண்டார். சஞ்ஜயன் யுதிஷ்டிரருக்கு உரிய மரியாதையை அளித்து, பாண்டவர்களிடம் பதில் மரியாதையைப் பெற்றார். பின் விதுரரிடம், தான் வந்த காரணத்தைத் தெரிவிக்கிறார். “விதுரரே, அம்பிகாநந்தன் திருதராஷ்டிரர் தங்களை ஸ்மரணம் செய்கிறார். தாங்கள் விரைந்து வந்து மன்னருக்கு உயிர்பிச்சை அளியுங்கள்” என்று சஞ்ஜயன் கூறுகிறார். இதனை ஏற்ற விதுரர் பாண்டவரிடம் விடைபெற்று ஹஸ்தினாபுரம் திரும்பினார்.

சஞ்ஜயன்-திருதராஷ்டிரர் உரையாடல்: ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் சபதத்தைச் சஞ்ஜயன் திருதராஷ்டிரருக்குத் தெரிவித்தல்

திருதராஷ்டிரர் வியாசர் மூலம் அர்ஜுனன் இந்திரலோகம் சென்ற செய்தியை அறிந்து மிகக் கவலையுடன் சஞ்ஜயனிடம் பேசுகிறார். அர்ஜுனனுடைய பெரும் வீரத்தையும், அவரை வெல்லவோ, கொல்லவோ யாராலும் முடியாது என்றும் அர்ஜுனனைப் பற்றிய தன் அச்சத்தை திருதராஷ்டிரர் சஞ்ஜயனிடம் தெரிவிக்கிறார். சஞ்ஜயன், அர்ஜுனன் லோகபாலகர்களின் தரிசனத்தைப் பெற்றதையும், மஹேஸ்வரனுடன் போர் செய்ததையும், வேறு யாராலும் இவற்றைச் செய்ய முடியாது என்றும் திருதராஷ்டிரரிடம் கூறுகிறார். திரௌபதிக்குக் கௌரவர்கள் இழைத்த

கொடுமையையும் அவமானத்தையும் பார்த்துப் பீமன் செய்த சபதத்தை நினைவூட்டினார். அத்துடன் வனத்தில் பாண்டவர்களைச் சந்திக்க, ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், த்ருஷ்டகேது, த்ருஷ்டத்யும்னன் ஆகியோர் வந்ததையும் அங்கே பாண்டவர்கள் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரை அர்ஜுனனின் சாரதியாக இருக்குமாறு வேண்டியதையும், அவ்வேண்டுகோளை பகவான் ஏற்றதையும் சஞ்ஜயன் திருதராஷ்டிரரிடம் தெரிவிக்கிறார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், யுதிஷ்டிரரிடம் பாண்டவர்களுக்குத் துணையாக இருந்து கௌரவர்களைப்போரில் கொன்று ராஜ்யலட்சுமியைத் திரும்ப அளிப்பதாகச் சபதம் இட்டதையும், திரௌபதிக்கு அவள் இட்ட சபதம் நிறைவேறும் என ஆறுதல் அளித்ததையும் சஞ்ஜயன் மன்னருக்குத் தெரிவிக்கிறார். தர்மராஜர் 14 ஆம் ஆண்டில் போர் புரிவதற்காக, கேகயன், துருபதன், மத்ஸ்ய நாட்டு மன்னர், விராடர் ஆகியோர் துணையுடனும் தங்கள் உற்றார் உறவினருடனும் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரை முன்வைத்துப் போர் புரிந்தால் அவரை யார் வெல்ல முடியும் என்று திருதராஷ்டிரரிடத்தில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பாண்டவர்களுக்கு அளித்த உறுதிமொழியினை சஞ்ஜயன் எடுத்துக் கூறினார்.

உத்தியோக பருவம் அத்-23

திருதராஷ்டிரர் கூறியவாறு சஞ்ஜயன் யுதிஷ்டிரரிடம் சென்று கூறும் செய்திகள்

விராட தேசத்தில் பாண்டவர் வெளிப்பட்டு, துருபதனின் புரோகிதர் கௌரவரிடத்தில் பாண்டவர்களின் தூதராக வருகிறார். திருதராஷ்டிரர் இடத்தில் பாண்டவர்களுக்கு அவர்களுக்கு உரிமையான ராஜ்யத்தை அளிக்குமாறு கூறினார். திருதராஷ்டிரர் அவருடைய சொற்களுக்குப் பதில் ஏதும் கூறாமல் தான் சஞ்ஜயனை யுதிஷ்டிரர் இடத்தில் செய்தி கூறி அனுப்புவதாகத் தெரிவித்து விடுகிறார். புரோகிதர் சென்றபின் திருதராஷ்டிரர் சஞ்ஜயனை அழைத்து யுதிஷ்டிரரிடம் தூதுவராகச் சென்று போரை நிறுத்தக் கூடியவாறு பேச அறிவுறுத்துகிறார். சஞ்ஜயனும் பாண்டவர்களைச் சந்திக்க உபல்லவம் சென்றார். யுதிஷ்டிரரைச் சந்தித்து, “மன்னா! இன்று இந்திரனைப்போலத் தங்களை உதவியாளர்களுடன் நலமாகப் பார்ப்பது சௌபாக்கியமே. திருதராஷ்டிரர் தங்கள் நலம் பற்றிக் கேட்டார். பீமசேனனும், அர்ஜுனனும் நகுல சகதேவர்களும் நலமாக இருக்கிறார்களல்லவா? துருபத ராஜகுமாரியான திரௌபதி தன் புதல்வர்களுடன் நலமாக இருக்கிறார்கள்? தங்களுக்கு சுகத்திற்கான தனம், வைபவம், வாகனம் முதலிய சாதனங்கள் நிறைந்துள்ளனவா?” என முதலில் நலம் விசாரித்தார். யுதிஷ்டிரர் சஞ்ஜயனுக்கு நல்வரவு தெரிவித்துப் பின் திருதராஷ்டிரர் முதலான கௌரவர்களின் நலச் செய்தியைக் கேட்டார். அர்ஜுனன் பீமன், நகுல

சகதேவனின் வீரதீரச் செயல்களை எடுத்துரைத்தார். தாங்கள் கௌரவர்களைத் திருத்தப் பல முயற்சிகளை மேற்கொண்டும் திருத்த முடியவில்லை எனக் கூறினார். சஞ்ஜயன் யுதிஷ்டிரரின் வினாக்களுக்குப் பதில் உரைத்துத் திருதராஷ்டிரரின் செய்தியைக் கூறத் தொடங்கினார். “பாண்டவகுமாரா! குரு வம்சத்தவர் அனைவரும் நலமாகவும் ஆனந்தமாகவும் இருக்கின்றனர். துரியோதனன் பிராமணர்களைப் பாதுகாக்கிறான். திருதராஷ்டிரர் துரியோதனன் தங்களுடன் பகைமை கொள்ளுவதால் மிகுந்த துயரம் கொண்டுள்ளார். மன்னா! கௌரவர்கள் யுத்தம் பற்றிய சர்ச்சை நடக்கும்போது உங்களையும், மற்ற பாண்டவர்களையும் நினைக்கிறார்கள். மனிதனின் எதிர்காலம் என்பது அது எதிரில் வரும் வரை யாருக்கும் தெரிவதில்லை. தங்களைப் போன்ற சர்வ தர்மமும் நிறைந்தவர் கூட எதிர்காலத்தைப் பற்றிக் கவலைப்படுகின்றனர். தாங்களே ஆலோசித்து இப்போரைத் தவிர்க்க வழி காண வேண்டும். பாண்டவர்கள் இந்திரனைப் போன்றவர்கள். சுயநலத்திற்காகத் தர்மத்தைத் தியாகம் செய்யமாட்டார்கள். எனவே தாங்களே இப்பிரச்சனையைத் தீர்க்க வேண்டும். தங்களது பெரிய தந்தை அனுப்பிய செய்தியைத் தாங்கள் தெரிந்து கொள்ளுங்கள்.

பாண்டவர்கள், பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், சாத்யகி, விராடர், துருபதன் ஆகிய அனைவரும் கௌரவர்களின் நலன் கருதி நான் கூறுவதைக் கேளுங்கள். திருதராஷ்டிர மன்னர் அமைதியை விரும்புகிறார். பாண்டவர்களும் அமைதியை விரும்பட்டும். குந்தி மைந்தர்களே! நீங்கள் இரக்கம், மென்மை, எளிமை போன்ற உத்தம குணங்களும் தர்மமும் நிரம்பியவர்கள். உத்தம குலத்தில் பிறந்தவர்கள் கொடுமையான எண்ணம் இல்லாதவர்கள். சத்துவ குணம் நிரம்பியவர்கள். அழிவிற்குக் காரணமான போரை எவ்வாறு விரும்புவீர்கள்? ஜாதிக்கும், குடும்பத்திற்கும் நன்மை தரும் காரியங்களைச் செய்பவர்களே உறவினர், நண்பர் ஆவர். பாண்டுவின் புதல்வர்களே! நீங்கள் கௌரவர்களைக் கொன்று பெறும் வாழ்க்கை குடும்பத்து மக்களையே கொன்ற காரணத்தால் நிந்தைக்குரியதாகிவிடும். மரணத்துக்கு நிகரானதாகும். பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், சாத்யகி உங்களுடைய உதவியாளர்கள். துருபத மன்னனின் பலத்தால் பாதுகாப்போடு இருக்கிறீர்கள். இந்நிலையில் யார் உங்களை வெல்லத் துணிவார்? இதேபோல் துரோணர், பீஷ்மர், கர்ணன், கிருபர், அஸ்வத்தாமா ஆகியோர் உடைய கௌரவ சேனையை யார் வெல்லமுடியும்? குந்தியின் மைந்தர்கள் நீச குலத்தினரைப் போல எவ்வாறு உறவினரோடு போர் செய்ய முடியும்? இதனால் தர்மமும், அர்த்தமும் பயனற்றுப் போகும். இங்குள்ள பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரையும், பாஞ்சால மன்னரையும் கை குவித்து வணங்கி, போரைத் தவிர்த்து விட வேண்டுகிறேன். பீஷ்மருக்கும், திருதராஷ்டிரருக்கும் இதே

கருத்து உள்ளது. இப்போது உள்ள நிலையே தொடர வேண்டும். இதனால் அனைவருக்கும் உத்தமமான அமைதி கிட்டும்” என்று சஞ்ஜயன் நாட்டைத் திருப்பி அளிக்கக் கௌரவர்கள் தயாராக இல்லை என்பதையும், பாண்டவர்கள் உறவினர்களுக்காக விட்டுக் கொடுக்க வேண்டும் என்பதையும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் இதற்கு உதவ வேண்டும் என்றும் குறிப்பாகத் தெரிவித்தார்.

யுதிஷ்டிரர் பதினூரை: சஞ்ஜயன் மீண்டும் யுதிஷ்டிரரைப் போரில் இருந்து விலக்க முயற்சித்தல்

சஞ்ஜயனுடைய சாமர்த்தியமான சொற்களை யுதிஷ்டிரர் கேட்டார். பின்னர் பதில் உரைத்தார். பேராசை கொண்ட துரியோதனன் பால் அன்பு கொண்டு திருதராஷ்டிர மன்னர் நடுநிலை தவறி நடப்பதையும், விதுரரின் தர்ம வழியிலான, நியாயமான சொற்களை ஏற்காததையும் உரைத்தார். போரில் அர்ஜுனனைக் கர்ணன் வெல்ல இயலாது என்பதையும், திருதராஷ்டிரர் தன் புதல்வர்களைப் போலவே பாண்டவர்களுக்கும் ராஜ்யம் அளித்துவிட்டால், போரில் கௌரவர்கள் மரணமடைவதைத் தடுக்க முடியும் என்றும் இந்திரப்பிரஸ்தம் பழையபடி தங்களுக்குத் திருப்பி அளிக்கப்படவில்லை என்றால் போர் நிச்சயம்; அமைதிக்கு வழி இல்லை என உறுதியாகச் சஞ்ஜயனிடம் கூறி முடித்தார். யுதிஷ்டிரர் தெளிவாகத் தன் கருத்தைக் கூறிய பின்னும் சஞ்ஜயன் தன் முயற்சியைக் கைவிடவில்லை. போரில் ஏற்படும் குற்றங்களைக் கூறி யுதிஷ்டிரரிடம் நயமாகப் பேசி போரைத் தடுக்க முயற்சித்தார். சஞ்ஜயன் யுதிஷ்டிரரிடம் கூறுகிறார்; “பாண்டுகுமாரா! உங்களுடைய செயல்கள் தர்மத்தின் வழியிலேயே நடக்கின்றன. உலகில் புகழ் பெற்றுள்ளன. வாழ்வின் நிலையாமையை எண்ணுங்கள். உங்கள் புகழை அழியவிடாதீர்கள். கௌரவர்கள் உங்களுக்கு ராஜ்யத்தை அளிக்க மறுத்தாலும் வருஷணி வம்ச கூடித்திரியரிடம் பிச்சை எடுத்து வாழ்வதே தங்களுக்குச் சிறந்தது. போரிட்டு ராஜ்யத்தைப் பெறுவது தங்கள் தர்மத்திற்கு ஏற்றதல்ல; தாங்கள் போர் என்னும் பாவத்தைச் செய்யாதீர்கள். தர்மத்தை வரிப்பவனே ஞானியாவான். தாங்கள் வேதங்களைப் படித்து, யாகங்களைச் செய்துள்ளீர்கள்; பிராமணர்களுக்குத் தானம் அளித்துள்ளீர்கள்; சுகங்களை எப்போதும் விரும்பியதில்லை. உலகில் உங்களுடைய கர்மங்கள் பெரும் புண்ணியம் அளிக்கவல்லன. தங்களது சத்தியம், தமம், எளிமை, தயை என்ற நற்குணங்களை ஒருபோதும் துறக்காதீர்கள். ஆனால் போரைப் போன்ற பாவகர்மத்தின் அருகிலும் செல்ல வேண்டாம். அதற்கு மாறாக துக்கமயமான வனவாச கஷ்டத்தையே ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள். பாண்டவா! வனவாசமே தங்களுக்குத் தர்ம ரூபமாகும்.

முதலிலேயே தாங்கள் காட்டிற்குச் செல்லாமலே இருந்திருக்க முடியும். ஏனெனில் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும், சாத்யகியும், விராடரும், துருபத மன்னரும் அப்போதும் உங்கள் நண்பர்களே. அச்சமயம் ஏராளமான மன்னர்களை வென்று தாங்கள் பலமிக்கவராக இருந்தீர்கள். அன்றே போர் செய்து துரியோதனனை வென்று இருக்க முடியும். பாண்டுகுமாரா! தாங்கள் பகைவர்களின் சக்தி அதிகரிக்க அவகாசம் கொடுத்த காரணம் என்ன? 12 ஆண்டுகள் எதற்காகக் காட்டில் வாசம் புரிந்தீர்கள்? இன்று ஏன் போர்புரிய விருப்பம் கொண்டீர்கள்? பார்த்தா! தாங்கள் ஒருபோதும் அதர்மத்தில் ஈடுபட்டதில்லை; கோபம் கொண்டு பாவங்களைச் செய்வதில்லை. இன்று தர்மத்திற்கு விரோதமான போர் என்னும் இந்தப் பாவச் செயலை ஏன் செய்ய விரும்புகிறீர்கள்? கௌந்தேயா! உங்கள் பார்வையில் பொறுமையே எல்லாவற்றையும் விடச் சிறந்ததாகும். பீஷ்மரையும், துரோணரையும் அவர் மகனையும் கொன்றுவிடுவது போகமல்ல. தாங்கள் கிருபர், சல்யன், பூரிச்ரவா, விகர்ணன், விவிம்சதி, கர்ணன், துரியோதனன் ஆகிய அனைவரையும் வதம் புரிந்து அடைய விரும்பும் சுகம் எத்தகையது என்பதைத் தயவு செய்து கூறுங்கள். மன்னா! இப்புவி முழுவதையும் அடைந்தாலும் முதுமை, மரணம், சுகம்-துக்கம் என்பவற்றில் இருந்து விடுபட முடியாது. தாங்கள் இவற்றை நன்கு அறிவீர்கள். எனவே தாங்கள் போரிட வேண்டாம் என்பது என்னுடைய வேண்டுகோள். ஒருக்கால் தாங்கள் மந்திரிகளின் விருப்பத்திற்கான பாவமயமான போர் மேற்கொள்ள விரும்பினால் உங்களுடைய படை அனைத்தையும் அவர்களுக்கு அளித்து வானப்பிரஸ்தத்தை ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள். ஆனால் தன் குடும்பத்தை வதைத்து தேவமார்க்கத்திலிருந்து பிறழ்ந்து விடாதீர்கள்” என்று மிக நீண்ட உரையை சஞ்ஜயன் நிகழ்த்தினார். தர்மம் என்ற சொல்லையே ஆயுதமாக்கி யுதிஷ்டிரரைப் போரில் இருந்து விலக்கிவிடக் கடுமையான முயற்சியைச் செய்தார்.

சஞ்ஜயனின் சொற்களுக்கு ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் பதில்: திருதராஷ்டிரருக்கு எச்சரிக்கை அளித்தல்

சஞ்ஜயன் எவ்வாறேனும் யுதிஷ்டிரரைப் போரில் இருந்து விலக்கிவிட வேண்டும் என்று எண்ணியதை ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் உணர்ந்தார். யுதிஷ்டிரர் தனது குலத்திற்குரிய கர்மத்தை விடுவது தர்மமாகாது என்று சுட்டிக்காட்டினார். இந்திரன், வாயு பகவான், சூரிய பகவான், சந்திரன், அக்னி, தேவகுரு பிரகஸ்பதி, ருத்ரன், ஆதித்யன், வசு முதலிய தேவனைவரும் சோம்பலின்றித் தமக்குரிய கர்மத்தை நிறைவேற்றியே அப்பதவிகளைப் பெற்றுள்ளனர்; பூமிதேவியும் பொறுமையுடன் பெரும் பாரத்தைச் சுமந்து கொண்டிருக்கிறாள் என்பதை எடுத்துரைத்தார். நான்கு வகை வர்ணங்களுக்கும் விதிக்கப்பட்டுள்ள

கர்மங்களை மேற்கொள்வதே தர்மம்; கூடித்திரியர்களின் தர்மத்தையே யுதிஷ்டிரர் பின்பற்றுகிறார். கொள்ளையர்களை வதைப்பதால் மன்னர்கள் புண்ணியம் அடைகிறார்கள். துரியோதனனும் கொள்ளையனே! பாண்டவர்களின் ராஜ்யத்தைக் கொள்ளையடித்தவன். முன்னோர்களின் ராஜ்யத்தை அடைவதே யுதிஷ்டிரருக்குரிய தர்மம் ஆகும் என்று கூறினார். சூதாட்டத்தின்போது திரௌபதிக்கு இழைக்கப்பட்ட அவமானத்தையும் அநீதியையும் நினைவூட்டினார். தான் ஹஸ்தினாபுரம் வந்து கௌரவர்களைச் சந்தித்து அனைத்தையும் சரி செய்ய முயல்வேன் எனச் சொன்னார். பாண்டவர்கள் அமைதிக்கும் தயார். போருக்கும் தயார். இதனை உன் மன்னனுக்குக் கூறு என ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் சஞ்ஜயனிடம் கூறினார்.

சஞ்ஜயன் விடைபெறுதல்; யுதிஷ்டிரர், அர்ஜுனன் அளித்த செய்தி

ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானின் நீண்ட உரையைக் கேட்டபின் சஞ்ஜயன் விடைபெறத் தயாரானார் “நான் என் மனதின் வேகத்தால் உங்களைப் புண்படுத்தவில்லையே? உங்களுக்குச் சுகமும் நன்மையும் உண்டாகட்டும். பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், பீமசேனன், அர்ஜுனன், நகுல சகதேவன், சாத்யகி மற்றும் அனைவரிடமும் விடை பெற்றுச் செல்கிறேன். மன்னர்களே! தாங்கள் என்னை அன்புடன் விடைகொடுத்து அனுப்புங்கள்” என அனைவரிடமும் வேண்டினார். யுதிஷ்டிரர் சஞ்ஜயனைப் புகழ்ந்துரைத்துப் பாராட்டினார். ஹஸ்தினாபுரத்தில் வாழும் பெரியவர்கள், முதியவர்கள், புரோகிதர்கள், ரித்விஜர்களுக்குத் தன் வணக்கத்தைத் தெரிவிக்குமாறு கூறினார்.

தங்கள் குருவான துரோணர், பிதாமகரான பீஷ்மர், ஆசார்ய புத்திரன் அஸ்வத்தாமா, முதிய மன்னர் திருதராஷ்டிரர், மந்தபுத்தி துரியோதனன், முட்டாள் துச்சாதனன், வாஹ்லீகர், சோமதத்தர், பூரிச்ரவா, மற்றும் மந்திரிகள், சேனைத் தலைவர்கள், வாயிற்காவலர்கள், வைஸ்ய புத்திரன் யுயுத்ச, காந்தாரராஜன் சகுனி, வைகர்த்தன் கர்ணன், தாய் தந்தை மற்றும் மந்திரி போன்ற விதுரர், அரண்மனைப் பெண்கள், யானைப் பாகர்கள், அனைவரிடமும் தான் நலம் விசாரித்ததாகக் கூறுமாறு பணித்தார்.

துரியோதனனிடத்தில் இந்திரப் பிரஸ்தத்தை திருப்பிக் கொடு அல்லது போர் செய் என்று கூறுமாறு தெரிவித்தார். தன்னுடைய சேனையின் பலத்தைக் கௌரவர்கள் தெரிந்து கொள்ள விரும்பினால் அனைத்தையும் கூறுமாறு தெரிவித்தார். கௌரவர்களை வதைக்கக்கூடாது எனப் பல துன்பங்களைத் தாங்கள் சகித்துக் கொண்டதாகக் கூறச் சொன்னார். ராஜ்யத்தின் ஒரு பகுதியைக் கொடுக்கச் சொல். இல்லையென்றால் எங்கள் ஐவருக்கும் ஐந்து கிராமங்களையாவது அளித்துப் போரில்லாமல் செய்யச்

சொல். சஞ்ஜயா! நான் அமைதியை நிலைநிறுத்தும் திறன் உடையவன். போரிடுவதிலும் திறமை மிக்கவன். எனக்கு தர்ம அர்த்த விஷயத்தில் சரியான ஞானம் உள்ளது நான் சமயத்திற்கேற்ப மென்மையாகவும் ஆக முடியும். கடுமையாகவும் ஆக முடியும் என யுதிஷ்டிரர் கௌரவர்களுக்கான தன் செய்தியைச் சஞ்ஜயனிடத்தில் தெரிவித்தார். பின்னர் அர்ஜுனனும் ஹஸ்தினாபுரத்தில் அனைவரிடமும் தனக்காக நலம் விசாரித்து வாழ்த்துக்களைத் தெரிவிக்குமாறு சஞ்ஜயனிடம் கூறினார். பின்னர் சஞ்ஜயன் பாண்டவர்களிடமும், ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானிடமும் விடைபெற்று, திருதராஷ்டிரருடைய கட்டளையை நிறைவேற்றி, ஹஸ்தினாபுரம் நோக்கிப் புறப்பட்டார்.

சஞ்ஜயன் ஹஸ்தினாபுரம் திரும்புதல்; யுதிஷ்டிரரின் செய்தியைத் தெரிவித்தல் திருதராஷ்டிரரை நிந்தித்தல்

சஞ்ஜயன் ஹஸ்தினாபுரம் திரும்பி இரவிலேயே திருதராஷ்டிரரைச் சந்தித்தார். மன்னரை வணங்கி யுதிஷ்டிரர் நலத்தையும், அவர் கௌரவர் நலம் விசாரித்ததையும் தெரிவித்தார். பின்னர் திருதராஷ்டிர மன்னரிடம் தான் யுதிஷ்டிரரைச் சந்தித்து வந்ததைக் கூறலானார். “மன்னா! தங்களுக்கு வணக்கம். பாண்டு புதல்வன் தன் மந்திரிகளோடு நலமாக உள்ளார். தங்களால் முன்பு அவருக்கு ராஜ்யம் கிடைத்தது. அதை மறுபடி பெற விரும்புகிறார். அவர் தர்மத்தை விரும்பி, தைரியமாகவும், தூரதர்சியாக, சீலத்துடன் வாழ்கிறார். செல்வம் சேர்ப்பதை விட தர்மத்தைக் காப்பதையே சிறந்ததாகக் கருதுகிறார். மனிதன் பரமாத்மாவின் தூண்டுதலாலேயே ஒவ்வொரு செயலுக்குமான முயற்சியை மேற்கொள்ளுகிறான். பாண்டுகுமாரரின் இந்தக் கஷ்டத்தைப் பார்த்து தெய்வத்தின் சட்டமே பலமுடையது என்று நான் எண்ணத் தொடங்கிவிட்டேன். உங்களுடைய கர்மதோஷம் மிகப் பயங்கரமானது. எதிர்காலத்தில் பாவத்தையும், துக்கத்தையும் அடையச் செய்வது. யுதிஷ்டிரர் பாவத்தைத் துறந்து அந்தப் பாவத்தைத் தங்கள் மீதே விட்டுவிட்டுத் தன் நன்னடத்தையால் சோபிக்கிறார். பாரதா! தாங்கள் தங்கள் புதல்வரின் வசப்பட்டு பாண்டவர்களைத் தனியாகப் பிரித்து அவர்களுடைய செல்வத்தை அபகரிக்க விரும்புகிறீர்கள். இதனால் தங்களுக்குப் பெரும் நிந்தை உண்டாகப் போகிறது. இது உங்களுக்குத் தகுந்த காரியமல்ல. தாங்கள் சிறந்த மந்திரிகளைப் பெற்றுள்ளீர்கள்; தன்னறிவு மிக்கவர். தங்களைப் போன்ற அறிவுடையவர் இத்தகைய குரூரச் செயலை எவ்வாறு செய்ய முடியும்?

கர்ணன் முதலியோரே ஒன்று கூடி எப்போதும் சபை நடத்துகிறார்கள். பாண்டவருக்கு ராஜ்யம் அளிக்கக்கூடாது என உறுதியாகத்

தீர்மானித்துள்ளார்கள். இது கௌரவர்களின் அழிவிற்கே காரணமாகும். மன்னா! யுதிஷ்டிரர் எல்லாக் குற்றங்களின் பாரத்தையும் உங்கள் மீதே சுமத்துகிறார். பாவத்திற்கு மாற்றாக பாவத்தையே செய்தால் அகாலத்திலேயே அழிய நேரிடும். லோக பாலகர்களால் மரியாதை செய்யப்பட்டு அஸ்திரங்கள் பெற்று வந்த அர்ஜுனன் கஷ்டம் அனுபவிக்க நேரிட்டால், தெய்வ பலத்திற்கு முன் புருஷார்த்தம் ஒன்றுமே இல்லை என்பதே உறுதியாகிறது. மனிதன் புலன்களைக் கட்டுப்படுத்தித் துயரமும், கவலையும் இல்லாமல் ஆசையிலிருந்து விலகி வாழ வேண்டும். இவ்வுலகில் விரும்பியது-விரும்பாதது, சுகம்-துக்கம், நிந்தை-புகழ் என்பவை மனிதனுக்குக் கிடைத்துக் கொண்டுதான் இருக்கின்றன. தாங்கள் பரத வம்சத்தில் விரோதத்தைப் பரப்புவதால் நான் தங்களை நிந்திக்கிறேன். ஏன் எனில் இந்த கௌரவ பாண்டவ விரோதத்தால் மக்கள் அனைவரும் அழிந்து விடுவார்கள். உலகில் தாங்கள் ஒருவரே தன்தோன்றித்தனமான மகனைப் புகழ்ந்து, அவனுக்கு அதீனமாகி, சூதாட்ட சமயத்தில் அவனைப் புகழ்ந்தீர்கள். அதன் பயங்கரமான விளைவை இப்போது உங்கள் கண்களால் பார்த்துக் கொள்ளுங்கள். மன்னா! தாங்கள் நம்பத் தகாதவர்களைச் சேர்த்துக் கொண்டு, நம்பிக்கைக்குரியவர்களைத் தண்டித்துள்ளீர்கள். இப்போது பிரயாணத்தால் நான் களைத்துள்ளேன். காலையில் சபையில் அனைவர் முன்னும் யுதிஷ்டிரரின் சொற்களைத் தெரிவிப்பேன்” என்று கூறிய சஞ்ஜயன் மன்னன் அனுமதியுடன் இல்லம் திரும்பினார்.

திருதராஷ்டிரர் சபையில் சஞ்ஜயன் பாண்டவர்-அர்ஜுனன் செய்தியைக் கூறுதல்

மறுநாள் கௌரவர் சபை கூடியது. திருதராஷ்டிரர், பீஷ்மர், துரோணர், கிருபர், அஸ்வத்தாமா, சோமதத்தன், வாஹ்லீகன், விதுரர், யுயுத்ஸு முதலியோருடன் துரியோதனன், துச்சாதனன், சித்ரசேனன், சகுனி, துர்முகன், கர்ணன், உலாகன், விவிம்சதி ஆகியோரும் அவையில் பிரவேசித்தனர். அவரவர் ஆசனங்களில் அமர்ந்தனர். சஞ்ஜயன் திருதராஷ்டிரர் அனுமதியைப் பெற்று அவையில் நுழைந்தார். கௌரவ சபையில் தான் பாண்டவர்களிடம் சென்று திரும்பிய செய்தியைத் தெரிவித்தார். “கௌரவர்களே! நான் பாண்டவர்களிடம் சென்று திரும்பியுள்ளேன். பாண்டவர்கள் வயதிற்கேற்ப கௌரவர்கள் அனைவரையும் வணங்கினர். பாராட்டினர், பெரியவர்கள் அனைவருக்கும் வணக்கத்தையும், சம வயதுடையவர்களுக்கு நண்பனைப்போல அன்பினையும் தெரிவித்தனர். திருதராஷ்டிர மன்னர் என்னிடம் கூறிய செய்திகளை நான் பாண்டவரிடம் தெரிவித்துவிட்டேன். மன்னர்களே! இப்போது பகவான் கிருஷ்ணரும் அர்ஜுனனும் அளித்துள்ள

தர்மத்திற்கு அனுகூலமான விடையை அனைவரும் கவனத்தோடு கேளுங்கள்” என்றார்.

இச்சமயம் திருதராஷ்டிரர் குறுக்கிட்டு, பல போர்களை நடத்தியவரும் துஷ்டர்களை அழித்தவருமான அர்ஜுனன் எங்களுக்கு என்ன செய்தி அனுப்பியுள்ளார் என்று கேட்டார். சஞ்ஜயன் கூறலானார், மன்னா! போருக்குத் தயாரான அர்ஜுனன் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் முன்னிலையில் இவ்வாறு கூறினார். “துரியோதனன் யுதிஷ்டிரருடைய ராஜ்யத்தை விடாவிடில் முற்பிறவியில் செய்த பாவத்தின் பலனைப் பெற வேண்டியிருக்கும். துரியோதனன் விரும்பினால் கௌரவர்களுடைய போர் நடைபெறும். பாண்டவர்களின் விருப்பம் நிறைவேறும் பாண்டவர்களின் லாபத்திற்காக சமாதானம் செய்யவோ, பாதி ராஜ்யம் அளிக்கவோ முயற்சி செய்யாதே. பாண்டுகுமாரர் காட்டில் வாழ்ந்து எத்தகைய துயரப் படுக்கையில் படுத்தாரோ, துரியோதனன் அதைவிட அதிகமான துயரம் தரும் மரணத்தின் இறுதிப் படுக்கையை ஏற்க வேண்டும். வெட்கம், ஞானம், தவம், புலனடக்கம் முதலிய நற்குணங்களால் பாண்டவர்களின் அன்பைப் பெறட்டும். அநியாயத்தால் அதைப் பெற முடியாது.

எப்போதும் சத்தியமே பேசும் யுதிஷ்டிரர் பல ஆண்டுகளாக அடக்கி வைக்கப்பட்ட கோபத்தைக் கௌவர் மீது காட்டும் சமயத்தில் நடைபெற இருக்கும் பயங்கரமான யுத்தத்தைக் கண்டு துரியோதனன் கழிவிரக்கம் கொள்ள நேரிடும். யுதிஷ்டிரர் துரியோதனனின் சேனையைத் தன் பார்வை ஒன்றாலேயே தகிக்கப் போகிறார்.

பீமசேனன் மற்றும் மற்ற பாண்டவர்களால் போரில் துரியோதனனுக்கு ஏற்படப் போகும் பச்சாதாபத்தை அர்ஜுனன் கூற்றாகச் சஞ்ஜயன் கூறுதல்

கையில் கதையைத் தாங்கிப் பயங்கர வேகத்துடன் தேரின் மீது பீமசேனனைக் காணும்போது யுத்தத்தின் விளைவை எண்ணித் துரியோதனன் கழிவிரக்கம் கொள்ள நேரிடும். பீமசேனன் கவசம் தரித்துப் பகைவர்களை அழித்தவாறு எதிரி சேனையை யமராஜனைப்போல சம்ஹரிக்கும்போது துரியோதனனுக்கு என்னுடைய சொற்கள் நினைவுக்கு வரும். பீமசேனன் கதையால் அடித்து மிகப்பெரிய யானைகளின் தலையில் இருந்து ரத்ததாரை பெருகச் செய்யும்போது துரியோதனன் யுத்தத்தைத் தொடங்கியதற்காகப் பச்சாதாபப்படுவான். பீமசேனன், கையில் கதையுடன் கௌரவர் சேனையை அழிக்கும்போதும், எண்ணற்ற தேர்க்கூட்டங்களையும், காலாட்படை வீரர்களையும் நசுக்கும்போதும், கோடாலியால் காட்டை வெட்டுவது போல்

துரியோதனன் சேனையைச் சின்னாபின்னம் செய்யத் தொடங்கும்போதும் துரியோதனன் பச்சாதாபப்படப் போகிறான். கௌரவ வீரர்கள் பீமசேனனுடைய அஸ்திர சஸ்திர என்னும் தீயால் ஆஹுதி ஆகும்போது போருக்குப் பச்சாதாபம் அடையப் போகிறான்.

ரதிகளில் சிறந்த நகுலன் கௌரவப் படை வீரர்களின் தலையை வெட்டிக் குவிக்கும்போது, கோபத்துடன் பாம்பைப்போல் விஷத்தைக் கக்கத் தொடங்கும்போது, திரௌபதியின் ஐந்து வீரப் புதல்வர்களும் கௌரவசேனையின் மீது பாயும்போதும் துரியோதனன் தன் தவறுக்காக வருந்தப் போகிறான். சுகதேவன் தன் உத்தமஜாதி குதிரைகள் பூட்டப்பட்ட தேரில் ஏறிப் பகைவரைத் தாக்கும்போதும், பயங்கரமான போரில் சகுனியோடு போரிடும் போதும் துரியோதனன் போர் தொடங்கியதற்காக வருத்தப்படப் போகிறான். பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரைப் போன்ற வீரன் அபிமன்யு சேனைக்குள் பிரவேசிக்கும்போதும் அவனைப் போன்ற இளைஞர்கள் கௌரவ சேனையை அடித்து விரட்டும்போதும் துரியோதனன் பச்சாதாபப்படப் போகிறான். மேலும் விராட மன்னர், மதஸ்ய தேச வீரர்களோடு போர்க்களத்தில் நுழையும்போதும், சாந்தனு நந்தன் பீஷ்மர் சிகண்டியால் கொல்லப்படும்போதும், துரோணாசாரியார் தான் தனூர் வேதம் பயிற்றுவித்த திருஷ்டத்யும்னனால் தாக்கப்படும்போதும், துரியோதனன் மிகவும் பச்சாதாபப்படுவான்.

யதுகுல திலகமும், பயமில்லாதவரும், நான்கடி நீள வில்லை ஏந்திய வரும். போரில் சிறந்தவருமான சாத்தியகியைப் போர்க்களத்தில் பார்த்து அதன் விளைவை எண்ணித் துரியோதனன் பச்சாதாபப்படப் போகிறான் அனுமக்கொடி பறப்பதும் ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் சாரதியாக அமர்ந்து செலுத்தப்போவதுமான என்னுடைய தேரைப் பார்க்கும்போதே துரியோதனன் கவலையடையப் போகிறான். என்னுடைய காண்டவ வில்லின் டங்கார ஒலியைக் கேட்கும்போதும் காண்டபத்திலிருந்து விடப்பட்டும் அம்புகள் ஆயிரக்கணக்கானவர்களை மரணத்தின் வாயிலுக்கு அனுப்பும்போதும், என் கைபலத்தால் விடப்படும் விபாட் என்னும் அம்பு மூலம் துரியோதனனுடைய தேர், யானை, குதிரை ஆகிய போர் வீரர்கள் போர்க்களத்தில் இடைவிடாமல் வீழ்வதைப் பார்த்தும் துரியோதனன் மனதில் பச்சாதாபப்படுவான். போர்க்களத்தில் அவனுடைய சேனை திசை புரியாமல் ஓடும்போதும், மடியும்போதும் மந்த புத்திக் காரனான துரியோதனன் தாபம் அடையப் போகிறான். என்னுடைய காண்டவ வில்லையும், சாரதியான பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரையும் அவருடைய பாஞ்சஜன்யம் என்னும் சங்கினையும், தேரில் பூட்டப்பட்ட குதிரைகளையும் அக்ஷய தூணிர்களையும், தேவதத்தம் என்னும் சங்கினையும், என்னையும்

பார்க்கும்போது போரின் முடிவைக் கண்டு துரியோதனன் மிகுந்த தாபமடையப் போகிறான். போருக்காகத் திரண்டுள்ள அந்தக் கொள்ளையர்களைச் சம்ஹாரம் செய்து அக்னியைப் போன்று ஜொலித்துச் சாம்பலாக்கப் போகிறேன். அச்சமயம் திருதராஷ்டிர மன்னருக்கும் பெரும் தாபம் ஏற்படப் போகிறது. எப்போதும் கோபவசப்படும் மூடன் துரியோதனன், சகோதரர்கள், நண்பர்கள், சேனைகளை இழந்து, ஐஸ்வர்யத்திலிருந்து விலகிக் காயம் அடைந்து நடுங்கி அவனது கர்வம் அனைத்தும் பொடிப் பொடியானபின் பெரும் பச்சாதாபம் கொள்ளப் போகிறான்.

தன்னிடம் பிராமணன் கூறியதாக அர்ஜுனன் சஞ்ஜயனுக்குக் கூறியதை சஞ்ஜயன் கௌரவர் சபையில் தெரிவித்தல்

“சஞ்ஜயா, ஒரு நாள் நடந்த விஷயம்; நான் காலை சந்தியா வந்தனம், ஜபம் முடித்து அமர்ந்திருந்தபோது ஒரு பிராமணன் தனிமையில் என்னிடம் வந்து இவ்வாறு கூறினான். “குந்தி மைந்தா! நீ கடினமான காரியத்தைச் செய்ய வேண்டி வரும். நீ உன் பகைவர்களோடு போரிட நேரிடும். நீ என்ன விரும்புகிறாய்? இந்திரன் உச்சைஸ்வரா என்ற குதிரையிலேறி, வஜ்ராயுதம் ஏந்தி உன் சேனைக்குத் தலைமை தாங்க வேண்டுமா? அல்லது சக்ரீவம், ஷைப்யம் முதலிய குதிரைகள் பூட்டப்பட்ட தேரில் அமர்ந்து வசுதேவ கிருஷ்ணன் உன் பின்னால் இருந்து உன்னைக் காப்பாற்ற வேண்டுமா? என்று கேட்டார். நான் இந்திரன் துணையை விட்டு இந்தப் போரில் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் உதவியையே விரும்பினேன். இவ்வாறு இவர்களை வதைப்பதற்காக எனக்காக ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் கிடைத்துவிட்டார். தேவர்களே எனக்காக இத்தகைய ஏற்பாட்டைச் செய்துள்ளனர் என்று தெரிகிறது. பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் போரிடாமல் மனதால் யாருடைய வெற்றியை விரும்புகிறாரோ அவன் பகைவரை எண்ணிக் கவலைப்பட என்ன இருக்கிறது” என்று அர்ஜுனனுக்கு தேவர்களின் உதவி இருப்பதையும் சஞ்ஜயன் கௌரவர்களிடம் தெரிவித்தான்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பிரபாவம்; அர்ஜுனன் கூறியதைச் சஞ்ஜயன் கௌரவர் சபையில் தெரிவித்தல்

சஞ்ஜயன் மேலும் அர்ஜுனனின் செய்தியைக் கூறலானார். அர்ஜுனன் கூறியதாவது; போரின் மூலம் வசுதேவ ஸ்ரீ கிருஷ்ணரை வெல்ல நினைப்பவன் பெருங்கடலைக் கைகளால் நீந்திக் கடக்க விரும்புகிறவனாவான்; கயிலை மலையை உள்ளங்கையால் அடித்துப் பிளக்க விரும்புகிறவனாவான். கொழுந்து விட்டெரியும் தீயைக் கைகளால் அணைக்க முயல்பவனாவான். இந்த பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் காந்தார தேசப் போர் வீரர்களுடன் நக்னஜித்தின்

புதல்வர்களையும் தோற்கடித்தவர். சுதர்சன மன்னரைக் கட்டிலிருந்து விடுவித்தார். பாண்டிய மன்னனைத் தராசுத் தட்டால் கொன்றார். கலிங்க நாட்டு வீரர்களை வென்றார். காசியை எரித்தார். வேடுவ மன்னன் ஏகலைவனைக் கொன்றார். கம்சனைக் கொன்று உக்ர சேனனுக்கு மதுரா ராஜ்யத்தை அளித்தார். ஸௌப விமானத்தில் அமர்ந்து போரிட்ட சால்வ மன்னனோடு போரிட்டார். பிரக்ஜோதிஷபுரம் என்ற நகரில் வாழ்ந்த பூமியின் புதல்வன், தேவர்களாலும் வெல்ல முடியாத நரகாசுரனைக் கொன்று அதிதி மாதாவின் குண்டலங்களை மீட்டளித்தார். பிறகு முரன் என்னும் தைத்தியனையும், ராக்ஷஸ சமூகத்தையும் அழித்தார். போரில் களைப்படையாமல் இருக்கவும், நீரிலும், ஆகாயத்திலும் சஞ்சரிக்கவும், உடலில் ஆயுதங்களால் காயமடையாமல் இருக்கவும் தேவர்களால் வரமளிக்கப் பெற்றார். இத்தகைய எல்லையற்ற பராக்கிரமமுடைய வெல்ல முடியாதவரான ஸ்ரீ கிருஷ்ணரைத் துரியோதனன் வெல்ல விரும்புகிறான். ஆனால் எங்களுக்காக துரியோதனனுடைய குற்றத்தையும் பகவான் சகித்துக் கொண்டிருக்கிறார்.

நான் பீஷ்மரையும், துரோணாசாரியரையும், அஸ்வத்தாமாவையும், கிருபாசாரியரையும் வணங்கிப் போர் புரிவேன். பாண்டவர்களோடு போர் புரிய விரும்பும் மன்னர்களுடைய மரணம் நெருங்கிவிட்டது. 12 ஆண்டுகள் எங்களைக் காட்டிற்கனுப்பி ஓராண்டு அஞ்ஞாத வாசத்தில் துன்புறுத்தினர். மனிதன் செய்த பாவ கர்மம் பலனின்றிப் போவதில்லை; அல்லது புண்ணிய கர்மங்களின் பலன் கிடைக்காமல் போவதில்லை. துரியோதனனுடைய பழைய மற்றும் தற்போதைய பாவங்களால் அவனுடைய தோல்வி தவிர்க்க முடியாதது. கௌரவர்கள் யுத்தத்தில் இருந்து விலகியிருந்தால் அவர்களுடைய வாழ்க்கை பாதுகாக்கப்படும்; போர் மூண்டால் ஒருவனும் மீதம் இருக்க மாட்டான். நான் கர்ணனுடன் திருதராஷ்டிரர் புதல்வர்களை வதம் செய்து குருதேசம் அனைத்தையும் வென்றுவிடுவேன். எங்களுடன் இருக்கும் உத்தம குலத்தினரான ஜோதிட சாஸ்திரத்தையும், கிரக-நக்ஷத்திரங்களின் யோக பலன்களை அறிந்தவர்களுமான வயதான பிராம்மணர்கள் கௌரவர்களுக்குப் பெரும் அழிவு ஏற்படப்போகிறது; இப்பெரும் போரில் பாண்டவர்களுக்கு வெற்றி உண்டாகும் என்றும் கூறியுள்ளனர்.

அஜாத சத்ருவான தர்ம புத்திரர் நான் என் பகைவர்களை அடக்குவதில் நிச்சயம் வெற்றியடைவேன் என்று கருதுகிறார். என்னுடைய நிலையான பார்வை ஒருபோதும் கோணலானதில்லை; என்னுடைய அஸ்திர சஸ்திரங்கள் போரை எதிர் நோக்கியுள்ளன. என்னுடைய கொடியில் அர்ஜுனா! உன்னுடைய தேர் போருக்காக எப்போது பூட்டப்படும் என்ற குரல் கேட்டுக்

கொண்டே இருக்கிறது. வெண்குதிரைகள் பூட்டிய என் தேரைக் கண்டு சொர்ணபத்ரம் என்ற பறவை பின்னாலிருந்து பாய்கிறது. இதனால் நான் தனியாக பாணங்களைச் செலுத்தி அனைவரையும் யமலோகத்திற்கு அனுப்பி விடுவேன் எனத் தெரிகிறது. நான் பகைவர்களை வதைக்கத் தயாரானதும், ஸ்தூணாகர்ணம், பாசபதாஸ்திரம், பிரம்மாஸ்திரம், இந்திராஸ்திரம் ஆகியவற்றைப் பிரயோகித்து இப்போரில் அனைவரையும் அழிப்பேன். சஞ்ஜயா! நீ அவர்களிடம் என்னுடைய இந்த உறுதியான தீர்மானத்தைத் தெளிவாகக் கூறிவிடு. எங்களோடு துரியோதனன் பிடிவாதமாகப் போரிட விரும்புகிறான் இருந்தாலும் பிதாமகர் பீஷ்மர், கிருபாசாரியார், துரோணாசாரியார், அஸ்வத்தாமா, விதுரர் அனைவரும் சேர்ந்து கூறுவதே நடக்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறேன். கௌரவர்கள் அனைவரும் நீண்ட ஆயுளோடு இருக்கட்டும்” என்று அர்ஜுனனின் செய்தியை சஞ்ஜயன் விரிவாக எடுத்துரைத்தார். சஞ்ஜயனின் சொற்களைக் கேட்ட பீஷ்மர் மன்னனிடம் தன் கருத்தை உரைத்தார்.

இந்திரன் முதலிய தேவர்களுக்கும் அசுரர்களுக்கும் இடையில் ஏற்பட்ட போரில் தேவர்களின் வெற்றிக்குக் காரணமாக இருந்த நர-நாராயண ரிஷிகளே உலகில் அர்ஜுனனாகவும், கிருஷ்ண பகவானாகவும் தோன்றியுள்ளனர். உலகில் போர் நிகழும்போது அவதாரம் எடுக்கும் இவர்கள் துஷ்டர்களை அடக்கி, சாதுக்களைக் காத்துத் தரம் பரிபாலனம் செய்வதையே தம் கடமையாகக் கொண்டுள்ளனர். எனவே பாண்டவரோடு சமாதானம் செய்வதே ஏற்றது என்று பீஷ்மர் கூறினார். துரோணரும் இக்கருத்தை ஏற்றார். கர்ணன் குறுக்கிட்டுத்தான் பாண்டவரை வெல்லவேன் என்றான். பீஷ்மர் துரியோதனனின் கோஷயாத்திரை நிகழ்வுகள், விராட தேசத்தில் அர்ஜுனன் மஹாரதிகளைத் தனியே வென்றது அனைத்தையும் எடுத்துரைத்துக் கர்ணனின் தற்புகழ்ச்சியை விலக்கித் திருதராஷ்டிரர் பாண்டவர்களோடு சமாதானமாகச் செல்வதே நல்லது என்றார். ஆனால் மன்னன் திருதராஷ்டிரர் பீஷ்மர், துரோணர் இவர்களை அலட்சியப்படுத்தினார். சஞ்ஜயனிடம் பாண்டவர்களைப் போரில் இருந்து விலக்கி அமைதிப்படுத்துகிறவர் யார் அங்கு இருக்கிறார்கள்? பாண்டவர்களின் சேனை பற்றிய விவரம் இவற்றைக் கேட்டார். திருதராஷ்டிரர் செயலால் அதிர்ச்சியுற்ற சஞ்ஜயன் சபையில் மூர்ச்சையானார். பின் உணர்வு பெற்றுப் பாண்டவர்கள் படை விவரத்தினைத் தெரிவிக்கலானார்.

பாண்டவர்கள் படை விவரம்

“மன்னா! மகாரதிகளான குந்தி புதல்வர்களைத் தரிசித்தேன். விராட தேசத்தில் அஞ்ஞாத வாசத்தினால் மிகவும் உடல் மெலிந்துள்ளனர்.

பாண்டவர்களுக்கு உதவுபவர்களைக் கூறுகிறேன், கேளுங்கள்; முதலில் பெரும் வீரனான திருஷ்டத்யும்னனின் முழு உதவியைப் பாண்டவர்கள் பெற்றுள்ளனர். பலத்தில் தனக்குச் சமமானவர் இல்லாதவரும் காசி, அங்கம், மகதம், கலிங்க தேசங்களை வென்றவருமான பீமசேனன்; அரக்கு மாளிகையிலிருந்தும், தன் சகோதரர்களைக் காத்து, ஹிடும்பனிடம் இருந்தும், பாண்டவர்களைப் பாதுகாத்த பீமசேனன். இவரது பலத்தால் பாண்டவர்கள் போரை விரும்புகின்றனர். கடக்க முடியாத கந்தமாதன மலையில் குரோதவசர்களை வென்ற பீமசேனனே யுதிஷ்டிரரின் பெரும்பலம். ஸ்ரீ கிருஷ்ணரோடு காண்டவ வனத்தை எரித்தவரும், தன்னோடு போர் புரிந்த இந்திரனை வென்றவரும், சாக்ஷாத் மகாதேவனை வென்று பாசபதாஸ்திரம் பெற்றவரும், லோக பாலகர்கள் அனைவரையும் வென்றவருமான அர்ஜுனனே அவர்களின் பெரும் பலம், மேற்கு திசை முழுவதையும் வென்ற நகுலன், வீரனான சகதேவன், பீஷ்மரைக் கொல்வதற்காகவே பிறந்த சிகண்டி, கேகயராஜ குமாரர்களான ஐந்து பேர், விருஷ்ணிகுல வீரர் சாத்யகி, திரௌபதியின் வீரம் மிக்க புதல்வர்கள், பராக்கிரமத்தில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணருக்கும் புலனடக்கத்தில் யுதிஷ்டிரருக்கும் இணையான அபிமன்யு, சிசுபாலனின் மகன் திருஷ்டகேது, சேதிராஜனின் சகோதரன் சரபன், கரகர்ஷன், மாகத வீரர்கள் ஜராசந்தனின் புதல்வர்கள் சகதேவன் ஜயத்சேனன் ஆகியோரும் பாண்டவருக்குத் துணையாக உள்ளனர். இவர்களோடு தேஜஸ்வியான துருபத மன்னர், மேலும் ஏராளமான கிழக்கு, வடக்கு திசையில் வாழும் மன்னர்களும் போருக்கு ஆயத்தமாக வந்து தங்கியுள்ளனர். இவர்களுடைய உதவியோடு யுதிஷ்டிரர் போருக்குத் தயாராக உள்ளார்” என்று சஞ்ஜயன் படை விவரத்தைத் திருதராஷ்டிரரிடம் தெரிவித்தார்.

சஞ்ஜயன் திருதராஷ்டிரது குற்றத்தைச் சுட்டிக்காட்டி, துரியோதனனை அடக்குமாறு ஆலோசனை கூறுதல்

பாண்டவர்களின் படை விவரத்தை சஞ்ஜயனிடத்தில் திருதராஷ்டிரர் கேட்டுத் தெரிந்து கொள்கிறார். பின் பீமனையும், அர்ஜுனனையும் அவர்களின் பலம், வீரச் செயல்களையும் எண்ணிப் புலம்பினார். போர் நிகழ்ந்தால் ஏற்படக்கூடிய விளைவுகளை எண்ணிப் பயந்தார். சபையில் இருப்போர் போரை விரும்பவில்லை என்றால் தான் யுதிஷ்டிரரிடம் அமைதிக்காகப் பிரஸ்தாபிக்க விரும்புவதையும் தெரிவித்தார். இச்சமயம் மீண்டும் சஞ்ஜயன் திருதராஷ்டிரரின் கடந்த காலக் குற்றங்களை எடுத்துரைக்கின்றார். சஞ்ஜயன் கூறலானார். “மகாராஜா! தாங்கள் கூறுவது சரியே! போரில் காண்டபத்தால் கூடித்திரிய சமுதாயம் பேரழிவு படப்

போகிறது. அர்ஜுனன் பராக்கிரமத்தை அறிந்தும் ஏன் உங்கள் புதல்வர்களுக்குக் கட்டுப்பட்டு இருக்கிறீர்கள்? அறிவுடையவரான தங்களின் செயலை என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை.

மன்னா! தாங்கள் எப்போதும் பாண்டவர்களுக்குக் குற்றம் செய்பவர். தங்களது இப்போதையே யோசனை நிலைத்திருக்காது. தொடக்கத்தில் இருந்தே குந்தி மைந்தர்களுடன் கபடமாக நடந்துள்ளீர்கள். தந்தை ஸ்தானத்தில் இருப்பவன் தன்னைச் சார்ந்தவர்களுக்குத் துரோகம் இழைக்கக்கூடாது. சூதாட்ட சமயத்தில் பகடையை உருட்டிப் பாண்டவர்களின் ஒவ்வொரு செல்வத்தையும் சகுனி வென்றபோது தாங்கள் சிரித்தீர்கள். பாண்டவர் கடுமையாக நிந்திக்கப்பட்டபோதும் தடுக்கவில்லை. குருஜாங்கால தேசம் மட்டுமே தங்கள் தந்தை வழி ராஜ்யம். மீதி பூமி அனைத்தும் பாண்டவர் வென்றவை. தாங்களே அதை வென்றது போல எண்ணிவிட்டீர்கள்.

மன்னா! கோஷ யாத்திரையில் கந்தர்வன் சித்திரசேனனால் கைது செய்யப்பட்ட தங்கள் புதல்வர்களை அர்ஜுனனே விடுவித்து அழைத்து வந்தார். பாண்டவர்கள் சூதில் தோற்று வனம் சென்றபோது தாங்கள் அடிக்கடி சிரித்து மகிழ்ந்தீர்கள். அர்ஜுனன் அம்புகளைப் பொழியத் தொடங்கினால் கடலும் வற்றிவிடும். வில்லாளிகளில் சிறந்த அர்ஜுனன், விற்களில் சிறந்த காண்டீபம் அனைவரிலும் சிறந்தவரான ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான், ஆயுதங்களின் சிறந்த சுதர்சனம், கொடிகளில் சிறந்த வானரக்கொடி; இவ்வாறு மிகச் சிறந்த அனைத்தும் ஒன்றாகச் சேர்ந்துள்ளபோது யார் வெல்ல முடியும். உங்கள் சேனையும், புதல்வர்களும், பிறரும் பீமசேனனையும், அர்ஜுனனையும் ஒருபோதும் வெல்ல முடியாது. மத்ஸ்ய, பாஞ்சால, கேகய, சால்வ, சூரசேன நாட்டு மன்னர்கள் உங்களை மதிப்பதில்லை. தர்மாத்மாக்களான பாண்டவர்களுக்கு துரியோதனன் மிகுந்த கஷ்டம் அளித்துள்ளான். இன்று அவர்களிடம் மிகுந்த வெறுப்புக் கொண்டுள்ளான். நீங்கள் துஷ்டனான துரியோதனனையும் அவனது நண்பர்களையும் எல்லா உபாயங்களாலும் உங்கள் கட்டுப்பாட்டிற்குள் வைக்க வேண்டும். தங்களுக்கு சூதாட்ட சமயத்தில் நானும் அறிவாளியான விதுரரும் கூறிய ஆலோசனையை ஏற்காமல், இன்று பாண்டவரின் வீரத்தைக் கண்டு கோழையைப்போல அழுவது வீண்” என சஞ்ஜயன் துரியோதனனைக் கட்டுப்படுத்தக் கூறினார்.

சஞ்ஜயன் அர்ஜுனன் மற்றும் பாண்டவர்களின் கொடி, சூதிரைகளை வர்ணித்தல்

பாண்டவர்களின் சேனை, பீமசேனனின் வீரம், அர்ஜுனனின்

பராக்கிரமம் இவற்றை எடுத்துக்கூறிய சஞ்ஜயன், திருதராஷ்டிரருக்கு அறிவுரையும் கூறினார். துரியோதனன் இச்சமயத்தில் சஞ்ஜயனின் சொற்களைக் கேட்டு பயத்தால் அழுது புலம்பிய திருதராஷ்டிர மன்னருக்கு தைரியம் கூறினான். கௌரவர் பக்கம் இருக்கும் பெரும் வீரர்கள், சேனையின் பலம் இவற்றை விவரித்தான். தன்னுடைய வெற்றி நிச்சயம் என்றான். பிறகு சஞ்ஜயனிடம் பாண்டவர்களின் போருக்கான ஆயத்தம் பற்றித் துரியோதனன் கேட்டான். சஞ்ஜயன் அவற்றை விவரிக்கலானார். “மன்னா! யுதிஷ்டிரரும் மற்ற பாண்டவர்களும் போரை விரும்பி மிகவும் மகிழ்ச்சியடைந்துள்ளனர். அர்ஜுனன் தனது தேரைப் பூட்டித் தனது திவ்யாஸ்திரங்களைப் பிரயோகிப்பதற்கான ஆவலுடன் உள்ளார். தங்கக்கவசம் அணிந்துள்ளார். போரில் எங்கள் வெற்றி நிச்சயம் என்று கூறினார்.

மன்னா! அர்ஜுனனின் கொடி விஸ்வகர்மா த்வஷ்டா, பிரஜாபதி, இந்திரன் இவர்களால் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. தேவ மாயையால் பலவகை சிறிய பெரிய உருவங்கள் கொடியில் நிர்மாணிக்கப்பட்டுள்ளன. போர் சமயத்தில் வாயுபுத்திரன் ஹனுமான் அக்கொடியில் நிலை பெறப் போகிறார். அக்கொடி 1 யோஜனை வரை எல்லாத் திசைகளிலும் வியாபித்துள்ளது. மரங்களாலும் வேறு எதனாலும் தடுக்க முடியாதது. அதன் பல வண்ணங்களால் வானவில் போல பிரகாசிக்கிறது. அதனால் தேரின் பலம் அதிகமாவதில்லை; வேகமும் தடைபடுவதில்லை.

அர்ஜுனனுடைய ஹனுமக்கொடி பறக்கும் தேரில் வெண்மை நிற உத்தம ஜாதிக் குதிரைகள் பூட்டப்பட்டுள்ளன; அவை கந்தர்வ ராஜன் சித்திரசேனன் அளித்தவை. எப்போதும் நூறு குதிரைகள் உள்ளன. ஒன்று கொல்லப்பட்டால் இன்னொன்று அதன் இடத்தை நிரப்பிவிடும். பூமி, ஆகாயம் எந்த இடத்திலும் அக்குதிரைகளின் வேகம் தடைபடுவதில்லை.

யுதிஷ்டிரருடைய தேரிலும் அழகிய வெண்குதிரைகள் பூட்டப்பட்டுள்ளன. பீமசேனனின் குதிரைகள் கருமையானவை. அவையும் வேகமுடையவை. அர்ஜுனன் தன் தம்பி சகதேவனுக்கு அளித்த குதிரைகள் விசித்திர வண்ணங்கள் கொண்டவை. அர்ஜுனனுடைய குதிரைகளைக் காட்டிலும் சிறந்தவை. இந்திரன் அளித்த பச்சை வண்ணக் குதிரைகள் நகுலனுடைய தேரில் பூட்டப்பட்டுள்ளன. அபிமன்யு, மற்றும் திரௌபதியின் ஐந்து புதல்வர்களின் தேரிலும் தேவர்கள் அளித்த குதிரைகளே பூட்டப்பட்டுள்ளன” என்று சஞ்ஜயன் கூறினார்.

திருதராஷ்டிரர் கேட்டவாறு சஞ்ஜயன் யார் யார் எந்த கௌரவருடன் போரிட உள்ளனர் என்பதைத் தெரிவித்தல்

திருதராஷ்டிரர் பாண்டவர்களிடம் சேர்ந்துள்ள ஏழு அக்ஷௌஹிணி சேனை விவரத்தையும், எந்த எந்த பாண்டவர் கௌரவரில் யார் யாருடன் போர் புரியப் போகின்றனர் என்பதையும் சஞ்ஜயனிடம் கேட்டார். சஞ்ஜயன் அதனைத் தெரிவித்தார். சாத்யகி, சேகிதான், பாஞ்சால மன்னர் துருபதன் விராட மன்னர், ஜராசந்தனின் மகன் சகதேவன். சேதிராஜன் திருஷ்டகேது, கேகய ராஜகுமாரர்கள் ஐவர் ஆகிய அனைவரும் தலா ஒரு அக்ஷௌஹிணி சேனையுடன் வந்துள்ளதை சஞ்ஜயன் தெரிவித்தார். மேலும் திருஷ்டத்யும்னன் சேனாதிபதியாகி வியூகங்களை வகுப்பார்; சிகண்டி பீஷ்மரையும், யுதிஷ்டிரர் மத்ரராஜனையும், பீமசேனன் துரியோதனனையும் போர்க்களத்தில் சந்திப்பர். அர்ஜுனன், கர்ணன், அஸ்வத்தாமா, விகர்ணன், ஜயத்ருதன் ஆகியோருடனும், கேகய ராஜகுமாரர்கள் கௌரவ சேனையின் கேகயர்களோடும், அபிமன்யு துரியோதனன், துச்சாதனன் புதல்வர்களுடனும், திருஷ்டத்யும்னன், திரௌபதியின் புதல்வர்கள் துரோணருடனும், சேகிதான் சோமதத்தனுடனும், சாத்யகி கிருதவர்மாவுடனும், சகதேவன் சகுனியுடனும், நகுலன் சகுனியின் புதல்வன் உலாகனுடனும் போர்புரியத் தீர்மானித்துள்ளனர்” என்று திருதராஷ்டிரரிடம் தெரிவித்தார்.

த்ருஷ்டத்யும்னன் பாண்டவர்களுக்கு ஊக்கமளிப்பதைச் சஞ்ஜயன் திருதராஷ்டிரரிடம் தெரிவித்தல்

திருதராஷ்டிரர் பாண்டவர்களுக்கு உற்சாகமளித்துப் போருக்குத் தூண்டிவிடுவது யார் எனச் சஞ்ஜயனிடம் கேட்டார். துருபதன் புதல்வன் த்ருஷ்டத்யும்னன் பாண்டவர்களுக்கு உற்சாகம் அளித்து ஊக்கம் அளிப்பதையும், யுதிஷ்டிரர் த்ருஷ்டத்யும்னனிடம் பெரும் நம்பிக்கை வைத்துத் தங்கள் சேனையை வழிநடத்தும் சேனாதிபதியாக இருக்குமாறு கூறியதையும் சஞ்ஜயன் தெரிவித்தார். அத்துடன் கௌரவர்கள் அனைவரிடமும் கூறுமாறு த்ருஷ்டத்யும்னன் தெரிவித்த செய்தியையும் உரைத்தார். “கௌரவர்களே! யுதிஷ்டிர மன்னரை நல்ல நடத்தையாலேயே வசப்படுத்த முடியும். தேவர்களால் அர்ஜுனன் காக்கப்படுகிறார். அவர் உங்களை வதம் செய்யும் சந்தர்ப்பத்தை வரவிடாதீர்கள். தர்மராஜர் யுதிஷ்டிரரிடம் விரைவில் அவருடைய ராஜ்யத்தை ஒப்படையுங்கள். உலகமனைத்திலும் பிரசித்தி பெற்ற அர்ஜுனனிடம் மன்னிப்பை யாசியுங்கள். சவ்யசாசியான அர்ஜுனன் தேவர்களால் காக்கப்படுகிறார். யாரும் அவரை வெல்ல முடியாது. எனவே மனதாலும் போரை விரும்பாதீர்கள்” என்பது த்ருஷ்டத்யும்னனின் செய்தி; இதனைச் சஞ்ஜயன் கூறினார்.

திருதராஷ்டிரர் கேட்டதால் சஞ்ஜயன் கிருஷ்ணார்ஜுனர்களின் அந்தப்புர செய்தியை உரைத்தல்; துரியோதனன் அலட்சியம்; மன்னர்கள் அவையிலிருந்து வெளியேறுதல்

தருஷ்டத்யும்னன் பாண்டவர்களைப் போருக்குத் தூண்டிவிடுகிறார் என்ற செய்தியைக் கேட்ட திருதராஷ்டிரர் துரியோதனனுக்குப் பாதி ராஜ்யத்தைக் கொண்டு மகிழ்வுடன் வாழ அறிவுறுத்தினார். ஆனால் துரியோதனன் பாண்டவரோடு இணங்கி வாழ்வது முடியாது என்றும் ஊசி முனையளவு நிலம் கூட அவர்களுக்கு அளிக்க முடியாது என்றும் கூறிவிடுகிறான். மனம் உடைந்த திருதராஷ்டிரர் தன் புதல்வனைத் தடுக்க முடியாத நிலையில் கௌரவ சபையில் இருந்த பெரும் வீரர்களையும், மன்னர்களையும் போரில் இருந்து விலகுமாறு வேண்டுகிறார். மீண்டும் சஞ்ஜயனிடம் கிருஷ்ணார்ஜுனர்களின் செய்தியைக் கூறுமாறு கேட்டார்.

சஞ்ஜயன் கூறலானார். “பாரதா! கேளுங்கள். நான் கிருஷ்ணார்ஜுனர்களை அவர்களுடைய அந்தப்புரத்தில் சந்தித்தேன். சந்தனப்பூச்சும், மலர்மாலையும், உயர்ந்த ஆடையும், சிறந்த அணிகலன்களும் அணிந்து இனிய பானம் பருகி அவர்கள் மகிழ்வுடன் இருந்தனர். மணிகள் பதிக்கப் பெற்ற, வேலைப்பாடமைந்த தங்க ஆசனத்தில் அவ்விருவரும் இருந்தனர். படுத்திருந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் பாதங்கள் அர்ஜுனன் மடியிலும், அர்ஜுனனின் பாதங்கள் திரௌபதி மற்றும் சத்தியாமா மடியிலும் இருந்தன. எனக்கு அமர பாத பீடம் அளிக்கப்பட்டது. நான் அதை வணங்கித் தரையில் அமர்ந்தேன். நான் அன்னமும், நீரும் கொடுத்து உபசரிக்கப்பட்டேன். பின் தலைமேல் கைகூப்பி தங்கள் செய்தியைத் தெரிவித்தேன். இந்திரக்கொடியைப் போல ஆசனத்தில் எழுந்து அமர்ந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் முதலில் மென்மையாகவும் இனிமையாகவும் பேசத் தொடங்கினார். பின் மிகவும் பயங்கரத்தொனியில் பேசலானார். “சஞ்ஜயா! பீஷ்மரும், துரோணரும் அறியும்படி திருதராஷ்டிரரிடம் என் சொற்களைக் கூறு. பெரியவர்களை எங்கள் சார்பாக வணங்கி, சிறியவர்களை நலம் விசாரித்ததைச் சொல். கௌரவர்களே, இப்போதே யாகங்களை அனுஷ்டானம் செய்து, பிராமணர்களுக்குத் தகூழிணை வழங்குங்கள். மனைவி மக்களோடு ஆனந்தமாக விரும்பியதைச் செய்யுங்கள். பிரியமானவர்கள் விரும்பியதை அளியுங்கள். ஏனெனில் யுதிஷ்டிரர் உங்களை வெற்றி கொள்ள ஆவலோடு இருக்கிறார். (போருக்குப் பின் சுகங்களை அனுபவிக்க உயிருடன் இருக்க மாட்டீர்கள்) கௌரவ சபையில் திரௌபதியின் ஆடை இழுக்கப்பட்டபோது நான் ஹஸ்தினாபுரத்தில் இருந்து தொலைவில் இருந்தேன். துயரத்தோடு கோவிந்தா என்று அவள் அழைத்த அபயக்குரல் என் மனதில் ஒலித்துக் கொண்டேயிருக்கிறது.

அவளது துயரத்தின் கடனை நான் இன்னும் தீர்க்கவில்லை. அது வளர்ந்து கொண்ட செல்கிறது.

வெல்ல முடியாத காண்டபத்தைக் கொண்ட அர்ஜுனன் என்னை நண்பனாகவும், துணையாகவும் பெற்றுள்ளான். அவனோடு நீங்கள் பகையை வளர்த்துள்ளீர்கள். அர்ஜுனனைப் போரில் வெல்ல முடிந்தவன் இந்தப் பூமியைத் தன் கைகளால் தூக்க முடியும். திசைகளைக் கீழே வீழ்த்த முடியும். தேவ, அசுர, மனித, யக்ஷ, கந்தர்வர்களில் எனக்குத் தெரிந்து அர்ஜுனனை எதிர்க்கக்கூடிய வீரன் யாரும் இல்லை. விராட நகரத்தில் தனியான அர்ஜுனனுக்கும், ஏராளமான கௌரவர்களுக்கும் இடையே நடந்த போரே இதற்குச் சாட்சி. அர்ஜுனனின் பலத்திற்கு இதுவே பிரமாணம். வேகம், சுறுசுறுப்பு, கவலையின்மை, தைரியம் ஆகிய நல்ல குணங்கள் அனைத்தும் அர்ஜுனனைத் தவிர வேறு யாரிடமும் இல்லை” என்று அர்ஜுனன் முன்னிலையிலேயே கூறினார். அர்ஜுனனும் அவரது மெய்சிலிர்க்க வைக்கும் சொற்களையே திரும்பச் சொன்னார்” என்று சஞ்ஜயன் திருதராஷ்டிரரிடம் கிருஷ்ணார்ஜுனர் சந்திப்பைப் பற்றித் தெரிவித்தார். கிருஷ்ண பகவானின் செய்தியைக் கேட்டும் துரியோதனன் மனம் மாறாமல் தன் பக்கத்து பலத்தை எடுத்துரைத்தான். விதுரர் தற்பெருமையைத் தவிர்த்து அடக்கத்துடன் இருக்குமாறு துரியோதனனுக்கு அறிவுறுத்தினார். மேலும் உறவினர்களின் கடமை, குடும்ப ஒற்றுமையின் மேன்மையையும் தெளிவுபடத் தெரிவித்தார். திருதராஷ்டிர மன்னரும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் மேன்மையையும், பீஷ்மர் முதலிய சான்றோர்கள் இருபக்கத்திலும் சம அன்புடன் குலத்தின் மேன்மையையே விரும்புகிறார்கள் என்பதையும், விராட நகரத்தில் அர்ஜுனன் காட்டிய வீரத்தையும் எடுத்துக் கூறினார். பாண்டவர்களிடம் சகோதர பாவத்துடன் இருக்க வலியுறுத்தினார். மீண்டும் அர்ஜுனனின் செய்தியைக் கூறுமாறு சஞ்ஜயனிடம் கேட்டார்.

மன்னரின் கட்டளைப்படி சஞ்ஜயன் கூறலானார்; “மன்னா! ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானிடம் பார்வையாலேயே அனுமதி பெற்று அர்ஜுனன் பேசினார். போர் என்னும் யாகத்தில் கௌரவ சேனை என்னும் ஹவிர் பாகத்தை ஆகுதி அளிக்காமல் இருப்பதற்கு என்னை முயற்சிக்குமாறு கூறினார். யுதிஷ்டிரருக்கு ராஜ்யத்தை திருப்பித்தராவிட்டால் தன் கூரிய பாணங்களால், கௌரவர்களை அனைத்து சேனையோடும் யமனின் திசைக்கு அனுப்பிவிடுவேன் என்ற செய்தியைத் தெரிவிக்கச் சொன்னார்” என்று சஞ்ஜயன் மன்னரிடம் தெரிவித்தார்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களின் இந்த எச்சரிக்கையைத் துரியோதனன் சிறிதும் மதிக்கவில்லை. எனவே மௌனமாகவே இருந்த மன்னர் குழாம்

எல்லாம் சபையிலிருந்து வெளியேறிச் சென்றுவிட்டனர். அப்போது தன் புதல்வர்களின் வெற்றியை விரும்பிய திருதராஷ்டிரர் தனிமையில் பாண்டவர்களின் வெற்றி தோல்வி பற்றிய நிச்சயமான கருத்தை அறிவதற்காகச் சில விஷயங்களைக் கேட்கத் தொடங்கினார்.

திருதராஷ்டிரரிடம் சஞ்ஜயன் தனிமையில் பேச விரும்பாமை; வியாசரும், காந்தாரியும் அழைக்கப்படுதல். அவர்கள் முன் சஞ்ஜயன் உரைத்தவை.

திருதராஷ்டிரர் கூறலானார்; “சஞ்ஜயா! நம் சேனையின் பலம், பலவீனம் நம்முடைய சேனையின் சிறப்புக்கள்; பாண்டவர்களிடம் உள்ள குறைகள் ஆகியவற்றைக் கூறு. நீ இவ்விரு பக்கத்தவரின் பலம், துர்பலம் ஆகியவற்றை அறிவாய். தர்மார்த்த ஞானத்தில் நிபுணன்; சர்வதரிசி; எனவே போரில் ஈடுபட்டதும் எந்தப் பக்கத்து மக்கள் உயிரோடு இருக்க மாட்டார்கள் என்பதைக் கூறு” என்றார். ஆனால் சஞ்ஜயன் திருதராஷ்டிரரிடம் “நான் எந்த விஷயத்தையும் தனிமையில் கூற முடியாது. தாங்கள் குற்றமே காண்பீர்கள். எனவே தர்மத்தை அறிந்தவர்களும், யோசிக்கும் திறனுடையவர்களுமான தங்கள் தந்தை வியாசரையும் மகாராணி காந்தாரியையும் இங்கு அழைக்கச் செய்யுங்கள்” என்றார். அவர் கூறியவாறு விதுரர் வியாசபகவானையும், காந்தாரியையும் திருதராஷ்டிரர் சபைக்கு அழைத்து வந்தார். வியாசர் சஞ்ஜயனிடம் திருதராஷ்டிரர் அறிய விரும்பும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், அர்ஜுனன் விஷயம் அனைத்தையும் எடுத்துக் கூறு என்றார்.

சஞ்ஜயன் கூறத் தொடங்கினார்.

சஞ்ஜயன் கூறிய ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானின் மகிமை

மன்னா! அர்ஜுனன், பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் இருவரும் மதிப்பிற்குரிய வில்லாளிகள். உலக நன்மைக்காக தனித்தனியாகத் தோன்றியுள்ளனர். எல்லாவற்றையும் செய்யும் வல்லமை உடையவர்கள். வாசுதேவனின் சுதர்சனம் என்னும் சக்கரம் மாயையால் மறைந்து அவரிடம் இருக்கிறது. அதனுடைய விட்டம் சுமார் 3 1/2 அடியாகும். அது பகவானுடைய விருப்பத்திற்கேற்ப செயல்படுகிறது. பாண்டவர்களுக்கு அது மிகப்பிரியமானது. அனைவருடைய பலத்தையும் அறியும் வல்லமை உடையது. மிகுந்த பலமுடையவரான பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் நரகாஸூரன், சம்பகாசுரன், கம்சன், சிசுபாலன் போன்றோரை விளையாட்டாகவே வென்றுவிட்டார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் மனதின் சங்கல்பத்தினாலேயே பூமி, வானம், சொர்க்கம் அனைத்தையும் தன் ஆளுமைக்குள் கட்டுப்படுத்தக் கூடியவர்.

மன்னா! தாங்கள் பாண்டவர்களின் பலத்தை அறிய என்னிடம்

அடிக்கடி கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். ஒரு பக்கம் உலகனைத்தும், மறுபக்கம் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் மட்டுமே இருந்தாலும் அவரே உலகனைத்தையும் விடச் சிறந்தவராவார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் மனதில் சங்கல்பம் செய்தாலே இவ்வுலகனைத்தையும் சாம்பலாக்க முடியும். ஆனால் உலகனைத்தும் சேர்ந்தும் அவருக்குத் தீமை செய்ய முடியாது. எந்தப்பக்கம் சத்தியமும் தர்மமும் உள்ளதோ அந்தப்பக்கம் பகவான் இருக்கிறார். பகவான் இருக்குமிடத்தில் வெற்றி உள்ளது.

பிராணிகள் அனைத்தின் ஆத்மாவான பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் விளையாட்டாகவே பூமி, வானம், சொர்க்கம் அனைத்தையும் இயக்குகிறார். அவர் இப்போது பாண்டவர்கள் காரணமாக உங்களுடைய முட்டாள் புதல்வர்களைச் சாம்பலாக்க விரும்புகிறார். இந்த பகவான் கேசவனே தன் யோக சக்தியால் நிரந்தரமாக, கால, சம்சார, யுக சக்கரங்களைச் சுழலச் செய்கிறார். நான் தங்களிடம் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் ஒருவரே காலன், மரணம், உலகின் சுவாமி, ஆள்பவர் என்ற உண்மையைக் கூறுகிறேன். ஸ்ரீ ஹரி உலகனைத்தின் சுவாமியாக இருந்தும் பயிர் வளர்க்கும் உழவனைப்போல் எப்போதும் புதுப்புது கர்மங்களைத் தொடங்கிக் கொண்டிருக்கிறார். தன் மாயையின் பிரபாவத்தால் எல்லா உலகங்களையும் மோகத்தில் ஈடுபடுத்துகிறார். ஆனால் தன்னைச் சரணடைபவர்களை மாயையால் மோகிக்கச் செய்வதில்லை” என்றார்.

சஞ்ஜயன் திருதராஷ்டிரருக்கு ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானை அடைவதற்குரிய தத்துவ ஞானத்தை விளக்குதல்

திருதராஷ்டிரர் சஞ்ஜயனிடம் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் உலகனைத்திற்கும் ஈஸ்வரன் என்பதை எவ்வாறு அறிந்தாய்? நான் ஏன் அறியவில்லை என்பதைக் கூறு என்றார். சஞ்ஜயன், மன்னா! உங்களுக்குத் தத்துவ ஞானம் இல்லாமையால் பகவானை அறிய முடியவில்லை என்றார். திருதராஷ்டிரர் சஞ்ஜயனிடம் நீ எவ்வாறு மதுகுதனின் தத்துவத்தை அறிகிறாய்? என்று கேட்டார். சஞ்ஜயன் நான் ஒருபோதும் மாயையைப் பின்பற்றுவதில்லை, அதர்ம நடத்தையை மேற்கொள்வதில்லை. பக்தியால் தூய்மையான உள்ளத்தோடு பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரை அறிகிறேன் என்றார். திருதராஷ்டிரர் துரியோதனனிடம் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரைச் சரணடைந்து விடு என்றார். துரியோதனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் சாக்ஷாத் பகவான்; உலகை அழிக்கக் கூடியவர் என்றாலும் அவர் அர்ஜுனனுடைய நண்பர் என்பதால் அவரைச் சரணடைய மாட்டேன் என்றான்.

இச்சமயம் திருதராஷ்டிரர் காந்தாரியிடம் உன்னுடைய தீய அறிவுடைய,

கர்வியான, பொறாமையுடைய, துராத்மா புதல்வன் சிறந்த புருஷர்களின் ஆணையை மீறி நரகத்தை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருக்கிறான் என்றார். காந்தாரியும் துரியோதனனிடம் தந்தையின் ஆணையை மீறித் தாய் தந்தையைத் தியாகம் செய்து, பகைவர்களுக்கு மகிழ்வையும் எனக்குச் சோகத்தையும் அளித்து நீ பீமசேனனால் வதைக்கப்படும்போது தந்தையின் அறிவுரையை நினைப்பாய் என்று கோபத்துடன் கூறினாள். இச்சமயம் வியாசர், திருதராஷ்டிரரிடத்தில் நீ கிருஷ்ணருக்குப் பிரியமானவன் ஆதலால் சஞ்ஜயனைத் தூதுவனாகப் பெற்றுள்ளாய். உன்னுடைய நன்மைக்கான முயற்சியைச் சஞ்ஜயன் மேற்கொள்வான். நீ ஒரு மனதோடு சஞ்ஜயனின் சொற்களைக் கேட்டுப் பயத்தில் இருந்து விடுபடு என்றார். திருதராஷ்டிர மன்னரும் சஞ்ஜயனிடம் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரை அடைவதற்குரிய வழியைத் தெரிவிக்க வேண்டினார்.

சஞ்ஜயன், “மகாராஜா! மனத்தை வசப்படுத்தாதவன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரைப் பெற முடியாது. சுகபோகங்களை விரும்பும் புலன்களின் விருப்பத்தைத் தியாகம் செய்தல், குற்றத்திலிருந்து விடுபடுதல், எந்த உயிரையும் இம்சிக்காமல் இருத்தல் என்ற மூன்று விஷயங்களே தத்துவ ஞானத்திற்கு அடிப்படையானவை. மன்னா! தாங்கள் புலன்களை அடக்கி, அறிவைக் கட்டுப்படுத்துங்கள். இதையே பிராமணர்கள் ஞானம் என்கிறார்கள். ஞானம் என்பது ஞானிகள் செல்லும் வழியாகும். புலன்களை வெல்லாமல் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரை அடைய முடியாது. சாஸ்திர ஞானத்தாலும், யோகத்தினாலும் தன் மனதையும் புலன்களையும், யார் வசப்படுத்துகிறானோ அவனே தத்துவ ஞானத்தைப் பெறுகிறான் என்று திருதராஷ்டிரரிடம் கூறினார்.

திருதராஷ்டிரர் கேட்டவாறு சஞ்ஜயன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் நாமங்களை விளக்குதல்; ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் கௌரவர்களிடம் வர இருப்பதைத் தெரிவித்தல்

திருதராஷ்டிரர் சஞ்ஜயனிடம் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் பல்வேறு திருநாமங்களை வருணிக்க வேண்டுகிறார். சஞ்ஜயன் கூறலானார். எல்லா பூதங்களிலும் வசிக்கும் வசு; தேவர்கள் அவரில் வாசம் புரிவதால் தேவன் எனவே வாசுதேவன்; எங்கும் வியாபதித்திருப்பதால் விஷ்ணு, மௌனத்தாலும் யோகத்தாலும் அறிவு பெற்றவர் எனவே மாதவன்; மது என்னும் ஒளியால் கூறப்படும் எல்லா தத்துவங்களின் இருப்பிடம் எனவே மதுகுதனன்; க்ருஷ் என்னும் தாதுவுடன் ண என்னும் சப்தம் ஆனந்த அர்த்தமுடையது. யது குலத்தில் நித்திய ஆனந்த ஸ்வரூபமான ஸ்ரீ விஷ்ணு கிருஷ்ண என்று அழைக்கப்படுகிறார். அழியாத பகவத் தாமம் புண்டரீகம்; அழியாத தன்மையுடன் அதில் இருப்பதால் புண்டரீகாக்ஷன். தஸ்யுக்களுக்கு ஆர்த்தன்

(துன்பம் அளிப்பவன்) ஜனார்த்தனன் ஆவார். சத்தியத்திலிருந்து தவறாததால் சாத்வதன். ஆர்ஷதர்கள் கூறும் வேதத்தில் பிரகாசிப்பதால் ஆர்ஷபன். வருஷபேக்ஷணன் என்பது வேதத்தின் கண் போன்றவன் என்ற பொருள் தரும். பிறப்பில்லாதவர் அஜன். சுயம்பிரகாசத்தாலும் (உதர்) தமம் என்ற குணத்தாலும் தாமோதரன் ஆகிறார். மகிழ்ச்சியும் சுபமும் உடையவர் ஆதலால் ஹ்ருஷீகன்; சுக-ஐஸ்வர்யம் நிறைந்தவர் ஈஷன்; இக்குணங்கள் நிரம்பியதால் ஹ்ருஷீகேசன் ஆகிறார். தன் புஜங்களால் புவியையும், ஆகாயத்தையும் தாங்குவதால் மகாபாஹு ஆகிறார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் ஒருபோதும் தன் நிலையிலிருந்து கீழே இறங்கி கூழ்ணமாவதில்லை. எனவே ‘அதோக்ஷஜன்’ என்றழைக்கப்படுகிறார். நரங்களின் அயனம் ஆதலால் நாராயணன் (ஜீவாத்மாக்களின் உறைவிடம்) ஆனார். எங்கும் நிறைந்து அனைவரின் உறைவிடமாவார். எனவே புருஷன்; புருஷர்களில் உத்தமர் என்பதால் புருஷோத்தமன் என்றழைக்கப்படுகிறார். எப்போதும் அனைத்தையும் அறிகிறார் எனவே ‘சர்வ’ எனப்படுகிறார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் சத்தியத்தில் நிலைபெற்றுள்ளார். சத்தியம் அவரிடம் நிலைபெற்றுள்ளது எனவே அவரது ஒரு பெயர் சத்தியம் என்பதாகும். வாமன அவதாரத்தில் மூவுலகிலும் வியாபித்தால் ‘விஷ்ணு’ ஆனார். எல்லோரையும் வென்றதால் ஜிஷ்ணு ஆவார். நித்தியமாக இருப்பதால் அனந்தன். புலன்களை அறிவதால் ‘கௌ’ பிரகாசிப்பதால் ‘காம் விந்தி’ என்ற பகுதி விகுதிக்கேற்ப கோவிந்தன் எனப்படுகிறார். பகவான் மதுசூதனின் ஸ்வரூபம் இத்தகையதாகும்” என்று கூறிய சஞ்ஜயன் கௌரவர்களுக்கு அருள் புரிவதாகப் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் இங்கு வரப்போகிறார் என்றும் திருதராஷ்டிரரிடம் தெரிவித்தார்.

குருக்ஷேத்திரத்தில் பாண்டவ கௌரவ சேனை அணிவகுத்தல்; திருதராஷ்டிரர் சஞ்ஜயன் உரையாடல்

ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் ஹஸ்தினாபுரம் விஜயம் செய்தார். அவரது சமாதான முயற்சி வெற்றி பெறவில்லை. போர் முடிவானது. இரு பக்கத்து சேனைகளும் குருக்ஷேத்திரத்தில் அணி வகுத்தன. இச்சமயம் திருதராஷ்டிரர் சஞ்ஜயனிடம் பேசினார். “சஞ்ஜயா! போர் பயங்கர அழிவைச் செய்யும் என்பதை அறிவேன். என்றாலும் என் புதல்வன் துரியோதனனை என்னால் தடுக்க முடியவில்லை. இப்போது நடக்க வேண்டியது நடந்தே தீரும். குருக்ஷேத்திரத்தில் நடப்பவற்றை எனக்குத் தெரிவிக்க வேண்டும்” என்று கூறினார். சஞ்ஜயன் மன்னருக்குப் பதில் அளித்தார், “மன்னா! நீங்கள் கேட்டது சரியே! தாங்கள் போரின் குற்றத்தைத் துரியோதனன் மீது சுமத்த வேண்டாம். தன் தீய நடத்தையால் அசுபமான பயனை அடைபவன் காலத்தின்மீதோ, தேவர்களின்மீதோ குற்றம் சுமத்தும் அதிகாரமற்றவனாவான். துரியோதனனின் வஞ்சகத்திற்கும், கபடத்திற்கும் பாண்டவர்கள்

வேட்டைக்களம் ஆனார்கள். தங்கள் முகத்திற்காகவே அவர்கள் எல்லா அவமானத்தையும் சகித்துக் கொண்டனர். தாங்கள் கேட்டவாறு இந்தப் போரின் அனைத்து விவரங்களையும் தங்களிடம் தெரிவிக்கிறேன். உலகனைத்தையும் அழிக்கும் இந்தப் போரின் சம்பவங்களைக் கேட்டுத் தாங்கள் தைரியமாக இருங்கள். மனிதன் தனது புண்ணிய பாவங்களின் பலனை அனுபவிப்பதில் சுதந்திரமானவன் அல்ல. மனிதன் விதிக்குக் கட்டுப்பட்டவன். சிலர் இறைவனுடைய தூண்டுதலால் காரியம் செய்கின்றனர். சிலர் தற்செயலாகக் கர்மங்களில் ஈடுபடுகிறார்கள். பெரும்பாலோர் தனது பூர்வ கருமங்களால் தூண்டப்பட்டுக் காரியம் செய்கின்றனர். இவ்விதம் காரியங்களின் மூன்று நிலைகள் பார்க்கப்படுகின்றன. ஆகவே பெரும் சங்கடங்கள் இருந்தாலும் தாங்கள் திடமான மனதோடு எல்லா விவரங்களையும் தெரிந்து கொள்ளுங்கள்” என்று கூறினார்.

சஞ்ஜயன் திருதராஷ்டிரிடத்தில் தெரிவிப்பவை

திருதராஷ்டிரர் போருக்கான ஆயத்தங்கள் மற்றும் கௌரவர், பாண்டவர்களின் போர் முனைப்பு பற்றிய செய்திகளைச் சஞ்ஜயனிடம் கேட்டார். சஞ்ஜயனும் அவற்றை அறிந்து தெரிவிக்கலானார். துரியோதனன் நிந்தைக்குரிய சொற்களைக் கூறுமாறு உலாகனைப் பாண்டவரிடம் தூது அனுப்பியது; பாண்டவர்களின் பதில் உரை; பீமனின் சபதம், ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் கோபம் அனைத்தையும் உலாகன் மறுபடியும் வந்து துரியோதனனிடம் தெரிவித்தது. திருஷ்டத்யும்னன் பாண்டவர் யார் யார் கௌரவர்கள் யார் யாருடன் போரிட வேண்டும் என்று நியமித்தது அனைத்தையும் சஞ்ஜயன் திருதராஷ்டிரர் இடத்தில் தெரிவித்தார். பின்னர் துரியோதனன் கேட்டுக் கொண்டதற்கிணங்க கௌரவ பகஷத்து அதிரதி-ரதிகளையும் பாண்டவர் பக்கத்து ரதி-அதிரதிகளையும் பற்றிப் பீஷ்மர் கூறியவற்றையும் திருதராஷ்டிரருக்குக் கூறினார்.

சஞ்ஜயன் திருதராஷ்டிரர் கேட்டுக் கொண்டவாறு பூமியை வருணித்தல்

கௌரவர்களும், பாண்டவர்களும் குருக்ஷேத்திரத்தில் போருக்காகத் திரண்டிருந்தனர். இச்சமயம் வியாச மகரிஷி திருதராஷ்டிரரிடம் வந்தார். போர் நிகழ்ச்சிகளைக் காண்பதற்காகத் திருதராஷ்டிரருக்கு திவ்ய திருஷ்டியை அளிப்பதாகக் கூறினார். ஆனால் திருதராஷ்டிரர் தனது மக்களின் போர்க்கள நிகழ்வுகளைக் காண விரும்பவில்லை. கேட்டுத் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன் என்று தெரிவித்தார். எனவே வியாச பகவான் சஞ்ஜயனுக்கு ஞான திருஷ்டியை அளித்தார். சஞ்ஜயன் மூலம் போர்க்களக் காட்சிகளைத் தெரிந்து கொள்ளுமாறு கூறினார். வியாசபகவான்

விடை பெற்ற பிறகு திருதராஷ்டிரர் இந்த அற்புதங்கள் நிறைந்த பூமியை வருணிக்குமாறு சஞ்ஜயனிடம் வேண்டினார். மன்னர் கேட்டுக் கொண்டவாறு சஞ்ஜயன் பூமியை வருணிக்கலானார்.

மன்னா! உங்களுக்கு வணக்கம். நீங்கள் சாஸ்திர திருஷ்டியால் இந்த விஷயத்தைப் பார்த்துப் புரிந்து கொள்ளுங்கள். இப்புவி யில் ஸ்தாவர ஜங்கம் என்னும் இருவகைப் பிராணிகள் உள்ளன. ஜங்கமப் பிராணிகள் அண்டஜ, ஸ்வேதஜ, ஜராயுஜ என்னும் மூன்று இடங்களில் உற்பத்தியாகின்றன. இவற்றில் ஜராயுஜ சிரேஷ்டமாகக் கருதப்படுகிறது. ஜராயுஜத்திலும் மனிதனும் பசுக்களும் உன்னதமானவை. வேதங்களில் இவற்றில் பதினான்கு வகைகள் கூறப்பட்டுள்ளன. நாட்டில் உள்ளவற்றில் மனிதனும் காட்டில் உள்ளவற்றில் சிங்கமும் சிறந்ததாகும். பரஸ்பர ஒத்துழைப்பால் உயிர்களின் வாழ்க்கை நிர்வாகம் நடக்கிறது. தாவரங்களை உத்பிஜம் என்று கூறுகின்றனர். மரம், செடி, கொடி, வல்லி, புதர் என்ற ஐந்து வகை உள்ளன. ஜராயுஜ பிராணிகள் 14 வகையில் காட்டு மிருகங்கள் ஏழு. நாட்டுப் பிராணிகள் ஏழு, சிங்கம், புலி, பன்றி, எருமை, யானை, கரடி, வானரம் என்னும் ஏழும் காட்டு விலங்குகள். பசு, வெள்ளாடு, செம்மறியாடு, மனிதன், குதிரை, கழுதை, கோவேறு கழுதை என்னும் ஏழும் சாதுக்களான வீட்டு விலங்குகளாகும். ஆக தாவர-ஜங்கமம் மொத்தம் 19 அவற்றுடன் ஐந்து மகா பூதங்களும் சேர்ந்து 24 ஆகிறது. காயத்ரியின் அக்ஷரங்கள் 24 ஆகும். ஆதலால் இந்த 24 பூதங்களையும் உலக சம்பந்தமான காயத்ரி என்று கூறப்பட்டுள்ளது. இவை அனைத்தும் இப்புவி யில் தோன்றிப் புவியிலேயே கலந்து விடுகின்றன. பூமியே அனைத்து உயிர்களின் இருப்பிடமாகும். யாருடைய அதிகாரத்தில் பூமி உள்ளதோ, அவனுடைய அதிகாரத்திலேயே சராசர உலகமனைத்தும் உள்ளது. அதனாலேயே மன்னர்கள் பூமியிடம் பற்றுக் கொண்டு ஒருவரை ஒருவர் கொல்லுகின்றனர்.

பஞ்சமகா பூதங்கள் மற்றும் சுதாசன தீவின் வருணனை

திருதராஷ்டிரரின் நதிகள், மலைகள், குடியிருப்புகள் மற்றும் புவியைச் சார்ந்துள்ள மற்ற பொருட்களின் பெயரைக் கூறுமாறு கேட்டார். சஞ்ஜயன் கூறலானார்; “மன்னா! இப்புவி யில் உள்ள பொருட்களனைத்தும், ஆகாயம், காற்று, தீ, நீர், பூமி என்னும் பஞ்சமகா பூதங்களின் சொருபமாகும். அதனால் அறிஞர்கள் அவற்றை “சம” என்று கூறுகிறார்கள். ஆகாயம் முதல் பூமி வரை இப்பஞ்சமகா பூதங்களின் வரிசையில் முன்னதை விட படிப்படியாக எல்லா பூதங்களிலும் ஒவ்வொரு குணம் அதிகமாக உள்ளது. இப்பூதங்களில் பூமியே முதன்மையானது. சப்தம், ஸ்பரிசம், ரூபம், ரசம், கந்தம் இவை ஐந்தும் பூமியின் குணங்கள். கந்தம் தவிர ஏனைய நான்கும்

நீரில் உள்ளன. ஒளி அல்லது தீயில் சப்தம், ஸ்பரிசம், ரூபம் என்ற மூன்று குணங்கள் உள்ளன. வாயு சப்தம், ஸ்பரிசம் என்ற இரண்டு குணங்களையும், ஆகாயம், சப்தம் என்ற ஒரு குணத்தை மட்டுமே பெற்றுள்ளன.

இந்த பஞ்சமகா பூதங்களும் உலகின் பிராணிகள் அனைத்திலும் நிரம்பி உள்ளன. பிராணிகள் பஞ்சமகா பூதங்களில் நிலைத்துள்ளன. இந்த ஐந்து குணங்களும் சமமாக இருக்கும்போது ஒன்று மற்றொன்றுடன் சேருவதில்லை. இவை வேற்றுமையடையும்போது ஒன்று மற்றொன்றோடு சேர்ந்து கொள்ளுகின்றன. அச்சமயத்திலேயே உடல் எடுத்த பிராணிகள் தம் சரீரத்தோடு சேருகின்றன. இந்த பூதங்கள் அனைத்தும் வரிசைப்படி நஷ்டமடைந்து வரிசைப்படியே தோன்றுகின்றன. இவை அனைத்தும் அளவற்றவை. இவற்றின் உருவம் ஈஸ்வரன் அமைத்தது. பல்வேறு உலகங்களில் பஞ்ச, பௌதிக தாதுக்கள் காணப்படுகின்றன. மனிதன் அவற்றைத் தர்க்கத்தால் எடுத்துக் கூறுகிறான். ஆனால் இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட சிந்திக்க முடியாதவற்றைத் தர்க்கத்தால் நிரூபிக்க முயலக் கூடாது.

சஞ்ஜயன் சுதர்சனம் என்னும் தீவை வருணித்தார். “இத்தீவு சக்கரத்தைப் போல வட்டமாக அமைந்துள்ளது. பலவகை நதிகளின் நீரால் பரவியுள்ளது. உயரமான மலைகள் நிறைந்தது. அழகிய ஊர்களும், மலர், கனி, ஆகியவை நிறைந்த மரங்களும் கொண்டது. உப்புக் கடலால் சூழப்பட்ட இத்தீவு பலவகைச் செல்வங்களையும், தன-தான்யங்களையும் கொண்டது. மனிதன் கண்ணாடியில் தன் முகத்தைப் பார்ப்பதுபோல் சுதர்சனத்தீவு சந்திர மண்டலத்தில் பிரதிபலிக்கிறது. இதன் இரண்டு அம்சத்தில் அரசமரம் போன்றும், இரண்டு அம்சத்தில் முயல் குட்டிகள் போலவும் காணப்படுகிறது. மூலிகைகள் நிறைந்துள்ளது. இவற்றைத் தவிர மற்ற இடங்களில் நீர் நிறைந்துள்ளது. பூமி இத்தீவினின்றும் தனியாகக் கூறப்படுகிறது. அதனை நான் தங்களுக்கு வருணிக்கிறேன்.

திருதராஷ்டிரர் பூமியை விரிவாக வருணிக்கக் கூறுதல்; சஞ்ஜயன், மேருவை வருணனை செய்தல்

திருதராஷ்டிரர் சுதர்சனத் தீவு முழுவதையும், பூமியின் வருணனை அனைத்தையும் விரிவாகக் கூற வேண்டினார். சஞ்ஜயன் கூறலானார். “மகாராஜா! கிழக்குத் திசையிலிருந்து மேற்குத்திசை வரை ஆறு மலைகள் பரவியுள்ளன. இவை கிழக்கிலும் மேற்கிலும் கடல்வரை வியாபித்துள்ளன. ஹிமவான், ஹேமகூடம், நிஷேதம், நீலகிரி, ஸ்வேதகிரி, சிருங்கவான்

என்பன. இங்கு சாரணர்கள் வசிக்கின்றனர். இவற்றிற்கிடையே ஆயிரக்கணக்கான யோஜனை விஸ்தாரம் உள்ளது. அவற்றில் ஏராளமான புனிதமான பிரதேசங்கள் உள்ளன. அவற்றில் நாம் இருப்பது பாரதவர்ஷமாகும். இமயத்தின் வடக்கே ஹைமாவத வர்ஷம் உள்ளது. ஹேமகூட பர்வதத்தின் முன்னால் ஹரிவர்ஷம் இருப்பதாகக் கூறப்படுகிறது. நீலகிரியின் தெற்கிலும், நிஷதபர்வதத்தின் வடக்கிலும் கிழக்கிலிருந்து மேற்காக மால்யவான் என்னும் மலை உள்ளது. மால்யவானுக்கு முன்னால் கந்த மாதன மலை உள்ளது. இவ்விரண்டிற்கும் இடையில் வட்டமான தங்கமயமான மேருமலை சூரியனைப் போல ஒளியுடன் திகழ்கின்றது. பூமிக்குள் 84000 யோஜனையும், பூமிக்கு மேல் 24000 யோஜனை உயரமும் கொண்டது. மேருபர்வதத்தின் நான்கு பக்கங்களிலும் பத்ராஸ்வம், கேதுமாலம், ஜம்புத்வீபம், உத்தரகுரு என்ற நான்கு தீவுகள் அமைந்துள்ளன. உத்தரகுருவில் புண்ணியாத்மா புருஷர்கள் வாழ்கிறார்கள்.

மேருமலையை சந்திரனும் சூரியனும் எப்போதும் வலம் வருகின்றன. மேருமலையில் உள்ள மாளிகைகள் ஜம்பூநதம் என்ற தங்கத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்டவை. அந்த மலை மீது தேவ, கந்தர்வ, அஸுர, அரக்க, அப்சரஸுகள் எப்போதும் விளையாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அங்கு பிரம்மாவும், ருத்ரனும், இந்திரனும் ஒன்றாகப் பலவகை யாகங்களைச் செய்கிறார்கள். அப்போது தும்புரு, நாரதர், விஸ்வாவசு, ஹாஹா, ஹுஹு என்ற கந்தர்வர்கள் ஸ்தோத்திரங்களால் அவர்களைத் துதிக்கிறார்கள். மேரு பர்வதத்தின் சிகரத்தின் மீது அரக்கர்களோடு சுக்கிராச்சாரியார் வாசம் புரிகிறார். அங்கு இருக்கும் ரத்தினங்கள் அனைத்தும் சுக்கிராச்சாரியாரின் அதிகாரத்தில் உள்ளது. அவரிடமிருந்தே குபேரன் நான்கில் ஒரு பங்கு செல்வத்தைப் பெற்று, அதில் 16 இல் ஒரு பங்கை மனிதர்களுக்கு அளிக்கிறார்.

மேருமலையின் வடபகுதியில் திவ்யமான ரமணீய கர்ணிகாரவனம் உள்ளது. அங்கு பூத கணங்கள் சூழ சிவபிரான் உமாதேவியோடு விஹாரம் செய்கிறார். அவரது மூன்று கண்களும் சூரியனைப் போல ஒளியைப் பரப்புகின்றன. தவசிகளும், சித்தர்களுமே அவரைத் தரிசிக்கின்றனர். மேருவின் சிகரத்தில் இருந்து சுபசொருபமான பாகீரதி கங்கா பெரும் வேகத்தோடு பவித்திரமான சந்திர குண்டத்தில் விழுகிறாள். அந்த கங்கையைப் பினாக பாணியான சிவபெருமான் தன் தலையில் தரித்துள்ளார்.

பல்வேறு வர்ஷங்களின் வருணனை

மேருவின் மேற்குப் பகுதியில் கேதுமாலத் தீவு உள்ளது. அங்கு தான்

ஐம்புகண்டம் என்ற நந்தவனம் போன்ற மனங்கவரும் பிரதேசம் உள்ளது. இங்கு வாழ்பவர்கள் பத்தாயிரம் ஆண்டுகள் ஆயுள் கொண்டவர்கள். பெண்கள் அழகிகள், அவர்களுக்கு ஒருபோதும் பிணியும், துயரமும் உண்டாவதில்லை. கந்தமாதன மலைச் சிகரங்களின் மீது குஹ்யர்களின் தலைவரான குபேரன் அரக்கர்களோடு வசிக்கிறார். இங்கு வாழும் மக்களின் ஆயுள் 11000 ஆண்டுகள் நீலமலைக்கு வடக்கில் ஸ்வேத வர்ஷமும், ஸ்வேத வர்ஷத்திற்கு வடக்கில் ஹிரண்ய வர்ஷமும் உள்ளது. சிருங்கவான் மலைக்கு முன்னால் பல ஊர்களைக் கொண்ட ஐராவதம் என்னும் வர்ஷம் உள்ளது. தெற்கு வடக்காக பாரதம், ஐராவதம் என்னும் இரு வர்ஷங்கள் வில்லின் இரு முனைகளைப் போல அமைந்துள்ளன. இவற்றிற்கு நடுவில் ஸ்வேத, ஹிரண்யக, இலாங்ருத, ஹரிவர்ஷ, ஹைமவத் என்ற ஐந்து வர்ஷங்கள் உள்ளன. பாரதத்தில் இருந்து தொடங்கி இவ்வர்ஷங்கள் அனைத்தும் ஆயுள், ஆரோக்கியம், தர்ம, அர்த்த, காமம் என்னும் பார்வையிலும் குணங்களிலும் படிப்படியாக வளர்ச்சியடைந்தவை. இந்த வர்ஷங்கள் அனைத்திலும் வாழ்பவர்கள் பரஸ்பரம் சேர்ந்து வசிக்கிறார்கள். ஹேமகூடமே கைலாசம் எனப்படுகிறது. கைலாசத்திற்கும் வடக்கில் மைநாகம்; அதற்கும் வடக்கில் ஹிருண்ய சிருங்கம் உள்ளது. இதன் அருகிலேயே அழகிய பிந்து சரோவர் உள்ளது. பகீரத மன்னர் பாகீரதி கங்கையைத் தரிசனம் செய்வதற்காகப் பல வருஷங்கள் அங்கு வாழ்ந்தார் அங்கேயே உலக மக்கள் அனைவரும் லோகத்தை சிருஷ்டித்தவரான சனாதன பகவான் பூத நாதனை உபாசிக்கிறார்கள். நர-நாராயணர், பிரம்மா, சிவன் ஆகியோர் அங்கு எப்போதும் இருக்கின்றனர்.

பிரம்ம லோகத்தில் இருந்து இறங்கி மூன்று பிரிவாகச் செல்லும் திவ்ய நதி கங்கை முதலில் பிந்து சரோவரிலேயே நிலைபெற்றிருந்தது. அங்கிருந்தே அது ஏழாகப் பிரிந்தது. வஸ்வோகசாரா, நளினி, சரஸ்வதி, ஐம்பூநதி, சீதா, கங்கா, சிந்து என்பதே அவற்றின் பெயராகும். இவை சில இடங்களில் வெளிப்பட்டும் சில இடங்களில் மறைந்தும் காணப்படுகின்றன. ஹிமாலயத்தின் மீது அரக்கர்களும், ஹேமகூடத்தின் மீது குஹ்யர்களும், நிஷத மலை மீது சர்ப்ப நாகங்களும் ஸ்வேத பர்வதத்தின் மீது தேவ, அசுரர்களும் வாழ்வதாகக் கூறப்படுகிறது. கோகர்ணம் தபோ வனமாகும். நிஷத மலைமீது கந்தர்வர்களும், நீலகிரி மீது பிரம்ம ரிஷிகளும், சிருங்கவான் மலை மீது தேவர்களும் வாழ்ந்து வருகின்றனர். இவ்வாறு இரு பகுதியாகச் சந்திர மண்டலத்தில் பிரதிபலிக்கும் முயல்போன்ற உருவம் கூறப்பட்டுள்ளது. வடக்கிலும் தெற்கிலும் கூறப்பட்ட பாரத, ஐராவத எனும் தீவுகள் முயலின் இரு பக்கங்களாகும். நாகத் தீவும் காசியபத் தீவும் அதன் இரு காதுகளாகும். தாமிர வர்ண மரங்களும், இலைகளும் பொலிவு பெறும் மலைய பர்வதமே

இதன் தலையாகும். இவ்விதம் சுதர்சன தீவின் மற்றொரு பாகம் முயலின் உருவத்தில் காணப்படுகிறது.

சஞ்ஜயன் உத்தரகுரு, பத்ராஸ்வம், மால்யவான் ஆகியவற்றை வருணித்தல்

திருதராஷ்டிரர் மேருவின் வடக்கிலும் கிழக்கிலும் உள்ளவற்றையும் மால்யவான் மலையைப் பற்றியும் வருணிக்குமாறு சஞ்ஜயனிடம் கேட்டார். சஞ்ஜயனும் அவற்றைக் கூறலானார். “மன்னா! நீலகிரிக்குத் தெற்கிலும் மேரு மலையின் வடக்கிலும் உத்தரகுரு வர்ஷம் உள்ளது. சித்தபுருஷர்கள் வாசம்புரியும் இவ்வர்ஷத்தில் மலரும் கனியும் நிறைந்த மரங்கள் உள்ளன. ஷீரி என்னும் மரம் அறுவகை ரசங்களோடு ருசியுள்ள பாலைப் பெருக்கிக் கொண்டு இருக்கிறது. இங்கு பூமி மணிமயமானது. தேவலோகத்திலிருந்து புவிக்கு வந்த புண்ணியாத்மா மனிதர்களே இங்கு பிறக்கின்றனர். ஆண்-பெண் ஒன்றாகப் பிறக்கின்றனர். சக்ரவாகப் பறவைகளைப் போல ஒருவருக்கொருவர் அனுசூலமாக இருக்கிறார்கள். 11000 வருடம் உயிர் வாழ்கிறார்கள். பாருண்டம் என்னும் பலம் உடைய பறவை இங்குள்ளது. அவை இறந்துவிட்ட மனிதர்களின் உடலை எடுத்துச் சென்று குகைகளில் வீசிவிடுகிறது.

மேருவின் கிழக்கு திசையில் பத்ராஸ்வ வர்ஷத்தின் உச்சியில் பத்ராசலம் என்னும் ஒரு காடு உள்ளது. அங்கு ‘காலாமர்’ என்னும் பெரிய மரம் உள்ளது. இங்கு வாழும் மனிதர்கள் வெண்மையான நிறமும் குளிர்ச்சியும் கொண்டவர்கள். நடன கீதக் கலையில் தேர்ந்தவர்கள். இவர்கள் காலம்ர மரத்தின் ரசத்தைப் பருகி எப்போதும் வாலிபர்களாகவே இருக்கின்றனர். இவர்களது ஆயுள் 10000 வருடங்களாகும். நீலகிரிக்குத் தெற்கிலும், நிஷதத்தின் வடக்கிலும் ‘சுதர்சன்’ என்ற மிகப்பெரிய நாகமரம் உள்ளது. அது விரும்பியவற்றை அளிக்க வல்லது. அதன் பெயரால் இந்த பிரதேசம் ஜம்புத்வீபம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. மிக உயரமான இந்த மரத்தின் பழங்கள் பழுத்து ரஸத்துடன், பெரும் ஓசையை ஏற்படுத்திப் பூமியில் விழுகிறது. இந்தப் பழங்களின் ரசம் நதியாகி மேருமலையை வலம் வந்து உத்தர குருவை அடைகிறது. இந்த மரத்தின் பழ ரசத்தைப் பருகும் மனிதர்கள் மகிழ்ச்சியும், சாந்தியும் கொண்டு விளங்குகின்றனர். அவர்கள் தாகமோ, முதுமையோ அடைவதில்லை. ஜம்பு நதியிலிருந்தே ஜாம்பூநதம் என்ற உயர்ந்த தங்கம் தோன்றுகிறது. இது தேவர்களின் ஆபரணமாகும். இங்கு வாழும் மக்கள் காலைச் சூரியனைப் போல் ஒளியுடையவர்கள்.

மால்யவான் சிகரத்தின் மீது எப்போதும் சம்வர்த்தக, காலாக்கி என்ற பெயரில் பிரசித்தமான அக்கி பகவான் ஜொலித்துக் கொண்டிருக்கிறார். அங்கிருந்து கிழக்கு நோக்கி நதி பிரவகிக்கிறது. மால்யவான் 6000 யோஜனை விஸ்தாரமுடையது. பிரம்மலோகத்தில் இருந்து கீழே வந்த புண்ணியாத்மாக்களான ஒளி மிக்க மனிதர்கள் வாழ்கிறார்கள். இவர்கள் நைஷ்டிக பிரம்மச்சாரிகளாகக் கடுமையான தவம் மேற்கொண்டு உயிர்களைக் காப்பாற்றுவதற்காக சூரிய லோகத்தில் பிரவேசித்து விடுகிறார்கள். அவர்களில் 66000 பேர் சூரியனைச் சூழ்ந்து அருணனுக்கு முன் 66000 ஆண்டுகள் சென்று பின் சந்திர மண்டலத்தில் பிரவேசிக்கிறார்கள்.

ரமணக, ஹிரண்யக, சிருங்கவான் மலைகள், ஐராவத வர்ஷத்தின் வருணனை

பின்னர் ரமணக முதலிய மலைகளைச் சஞ்ஜயன் வருணிக்கலானார். ஸ்வேத மலையின் தெற்கிலும் நிஷதத்தின் வடக்கிலும் ரமணக என்னும் வர்ஷம் உள்ளது. உத்தம குலம் உடையவரும் பார்வைக்கு இனியவரும் ஆகிய மனிதர்கள் இங்கு மகிழ்ச்சியாக 11,500 ஆண்டுகள் வரை வாழ்கிறார்கள். நீலத்தின் தெற்கிலும், நிஷதத்தின் வடக்கிலும் ஹிரண்மய வர்ஷம் உள்ளது. அங்கு ஹைரண்யவதி நதி பெருகுகிறது. அங்கே பக்ஷிகளின் மன்னனான கருடன் வாழ்கிறார். இங்குள்ள மக்கள் யக்ஷர்களை உபாசிப்பவர்கள். செல்வந்தர்கள். பார்ப்பதற்குப் பிரியமானவர்கள். பலமும் மகிழ்ச்சியும் மிக்க இவர்கள் 12500 ஆண்டுகள் உயிர் வாழ்கிறார்கள்.

சிருங்கவான் மலைக்கு மூன்று விசித்திரமான சிகரங்கள் உள்ளன. ஒன்று மணிமயமானது. இரண்டாவது சொர்ணமயமானது, மூன்றாவது ரத்னமயமானது, அங்கு சுயம்பிரபா என்னும் சாண்டிலிதேவி வாசம் புரிகிறார். சிருங்கவான் மலையின் வடக்கில் கடலுக்கருகில் ஐராவதம் எனும் வர்ஷம் உள்ளது. இது மற்ற வர்ஷங்களை விட உத்தமமானது. இங்கு சூரிய பகவான் தாபமளிப்பதில்லை. சந்திரன் ஒளியோடு எல்லா இடங்களிலும் வியாபித்துள்ளார். இங்கு மனிதர்கள் முதுமையடைவதில்லை; தாமரை போன்ற நிறமும் ஒளியும் உடையவர்கள். இவர்கள் உடலிலிருந்து வியர்வை வருவதில்லை. இவர்கள் தேவலோகத்தில் இருந்து வந்தவர்கள். இவர்கள் 13000 ஆண்டுகள் வாழ்கின்றனர். பாற்கடலின் வடக்குக் கரையில் விஷ்ணு பகவான் வாசம் புரிகிறார். ஜாம்பூநதம் என்னும் தங்கத்தாலான எட்டுச் சக்கரங்கள் கொண்ட தேரின் மீது உள்ளார். சர்வ சக்திமானும்; எங்கும் நிறைந்தவருமான விஷ்ணுபகவான் பிராணிகள் அனைத்தையும் சுருக்கியும் விஸ்தரித்தும் வருகிறார். அவரே செய்பவரும் செய்விப்பவரும் ஆவார். பஞ்ச பூதங்களும் அவரேயாவார். பிராணிகள் அனைத்தின் யக்ரு

சொருபமானவர். அக்னி அவருடைய வாயாகும்.

திருதராஷ்டிரர் கேட்டதற்கிணங்க சஞ்ஜயன் பாரத வர்ஷத்தை வருணித்தல்

திருதராஷ்டிர மன்னர், “எந்த பாரத வர்ஷத்தைப் பெறுவதற்குத் துரியோதனன் பேராசைப்படுகிறானோ, பாண்டவர்கள் எதைப் பெற விரும்புகிறார்களோ, எதனிடம் என் மனம் பெரும் பற்றுக் கொண்டுள்ளதோ, அந்த பாரத வர்ஷத்தை வருணனை செய்” என்று சஞ்ஜயனிடம் கேட்டார். சஞ்ஜயனும் கூறலானார். மன்னா! நான் கூறுவதைக் கேளுங்கள். பாண்டவர்களுக்கு இந்தப் பாரத வர்ஷத்தின் மீது பேராசை கிடையாது. துரியோதனனும், சகுனியுமே அதற்காகப் பெரிதும் விழைகிறார்கள். இந்தப் பாரத தேசத்து கூடித்திரியர்கள் ஒருவர், மற்றவரின் மேன்மையைச் சகித்துக் கொள்ளுவதில்லை. பாரதவர்ஷம் இந்திரனுக்கும், வைவஸ்வத மனுவிற்கும் பிரியமானது. மன்னா! வேனனின் மகன் ப்ருது, மகாத்மா இஷ்வாகு, யயாதி, அம்பரீஷன், மாந்தாதா, நகுஷன், முசகுந்தன் சிபி, ருஷபன், இலா நந்தன், புருரவா, குஷிகன், காதி, சோமகன், திலீபன் மற்றும் பலமிக்க கூடித்திரியர்கள் அனைவருக்கும் பாரத வர்ஷம் மிகவும் பிரியமானதாக இருக்கிறது.

பாரதத்தின் மலைகள் நதிகளாக சஞ்ஜயன் கூறியவை

சஞ்ஜயன் பாரத வர்ஷத்தின் மலைகளை வருணித்தார். மகேந்திர, மலய, சஹ்ய, சுக்திமான், ருக்ஷவான், விந்த்ய, பாரியாத்ர என்னும் ஏழு குல பர்வதங்கள் முக்கியமாகக் கூறப்படுகின்றன. இவற்றிற்கு அருகில் ஒளிமிக்க ஆயிரக்கணக்கான பர்வதங்கள் உள்ளன. அவற்றில் ரத்தினங்கள் முதலியன நிறைந்து காணப்படுகின்றன. இவற்றில் இருந்து வேறான சிறு பிராணிகள் வாழக்கூடிய மலைகளும் உள்ளன. இந்த பாரத வர்ஷத்தில் சூரியர், மிலேச்சர், கலப்பு இன மனிதர்களும் வசிக்கிறார்கள். இங்குள்ள பெரிய நதிகளின் நீரை அவர்கள் குடிக்கின்றனர். அந்நதிகள் கங்கா, சிந்து, சரஸ்வதி, கோதாவரி, நர்மதா, பாகுதா, மகாநதி, ஷதத்ரு, சந்திர பாகா, யமுனா, த்ருஷத்வதி, விபாஷா, விபாபா, வேத்ரவதி, இராவதி, கிருஷ்ணவேணா, தேவிகா, வேதஸ்மிருதா, வேதவதி, கோமதி, வந்தனா, கௌசிகி, சதகும்பா, சரயூ, சர்மண்வதி, வேத்ரவதி, ஷராவதி, வேணா, காவேரி, அசிக்னீ, மகாநதி குஷசீரா, ஹேமா, ஷைப்பா, காபி, சதாகாந்தா தாம்ரா, கிருஷ்ணா, நீலா, க்ருதவதி, தமசி, தூங்கவேணா, பிருகத்வதி, பஞ்சமி, ஜோதிரதா, ஜாம்பூநதி, மானவி பிரம்மமேத்யா, வாரணசி, பிருகத்வனி, ஹிரண்யவதி, வரா, இன்னும் ஏராளமான நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட நதிகள் ஓடுகின்றன. இந்நதிகள் உலகின் தாயார்கள். பெரும் புண்ணிய பலனளிப்பவை. இவையல்லாமல் பரிச்சயமில்லாத

ஆயிரக்கணக்கான நதிகளும் உள்ளன.

சஞ்ஜயன் பாரத வர்ஷத்தின் தேசங்கள், ஊர்களை வருணித்தல்

மன்னா! இப்போது நான் பாரத வர்ஷத்தின் தேசங்களையும் ஊர்களையும் வருணிக்கிறேன். பாரதத்தில் குரு பாஞ்சால, சால்வ, மாத்ரேய, ஜாங்கால, சூரசேன புளிந்த, போத, மால, மத்ஸ்ய, குசல்யா, செளசல்ய, குந்தி, காந்தி, கோசல சேதி, கருஷ, போஜ, சிந்து, புளிந்த, உத்தமாஸ்வ, தஷாரண, மேகல, உத்கல, பாஞ்சால, கைநப்ருஷ்ட, துரந்தர, கோதா, மத்ரகளிங்க, காசி, அபரகாசி, ஜடர, குக்கர, அவந்தி, அபரகுந்தி, கோமந்த், மந்தக, சண்ட, விதர்ப்ப, ரூபவாகிக, அஷ்மக, பாண்டூராஷ்ட்ர, கோபராஷ்ட்ர, மல்லராஷ்ட்ர, ஷக, விதேக, மாகத, ஸ்வகூஷ, மலஜ, விஜய, அங்க, வங்க, கலிங்க, யக்ருலோமா, மல்ல, சுதேஷ்ண, பிரஹ்லாத, மாஹிக, சசிக, வாஹ்லீக, வாடதான, ஆபீர, காலதோயக அபராந்த, பராந்த, சர்மமண்டல், மேருபூத, உபாவ்ருத, அனுபாவ்ருத, ஸ்வாஷ்ட்ர, கேகய, மாஹேய, கட்ச, சாமுத்ர, நிஷ்குட, ஆந்த்ர, பார்க்கவ, புண்ட்ர, பர்க கிராத, நிஷாத, நிஷத, ஆனர்த்த, நைருத, குந்தல, திலபார, மசீர, ஈஜிக, மதுமான், காஷ்மீர, சிந்து, செளவீர, காந்தார, தர்ஷக, அபிசார, உலூத, ஷைவால தார்வீ, வானவ, தர்வ, வாதஜ, ஆமரத, உரக, வனாயூ, சுதாம, சுமல்லிக, வத்ர, கரீஷக, குலிந்த, தஷ, பார்ஷ்வரோம, குஷபிந்து, கச்ச, கோபால கட்ஷ, ஜாங்கல, குருவர்ணக, வைதேக, தாம்ர, லிப்தக, சைசிரித்ர, பார்வதீய ஆகிய இவற்றுடன் தென்திசையில் திராவிட, கேரள, பிராச்ய, பூஷிக, வனவாசிக், கர்நாடக, மகிஷக, கொங்கண, மாலவ, நரசமங்க, கரக, குக்கர, அங்கார, மாரிஷ, புலிந்த, மாளவ, பல்லவ, அபரபல்லவ, குலிந்த முதலிய இன்னும் பல்வேறு தேசங்களும் உள்ளன. (இவ்வாறு 235 தேசங்கள் / பிரதேசங்கள் பெயர்கள் குறிப்பிடப்படுகின்றன)

மன்னா! தன் குண பலத்திற்கேற்ப புவியைக் காப்பாற்றினால் இது விருப்பங்களை நிறைவேற்றும் காமதேனுவாகி தர்ம, அர்த்த, காமம் மூன்றின் பெரும் பயனை அடையச் செய்கிறது. இதனாலேயே இந்த புருஷார்த்தங்களைப் பெற மன்னர்கள் விரும்புகிறார்கள். போருக்குச் சென்று உயிர்த்தியாகம் செய்கிறார்கள். பிராணிகளுக்கும் மனிதர்களுக்கும் அதிக பலனளிக்கும் இந்த பூமி அவர்களின் சிறந்த விருப்பமாகிறது. நாய்கள் மாமிசத் துண்டிற்காகச் சண்டையிடுவது போல் மன்னர்கள் பூமியை அனுபவிக்க விரும்பித் தங்களுக்குள் சண்டையிட்டுக்கொள்ளையடிக்கின்றனர். ஆனால் இன்று வரை யாரும் அதில் திருப்தி அடையவில்லை. இதனாலேயே கௌரவ-பாண்டவர்கள் சாம, தான, பேத, தண்டத்தின் மூலம் புவியின் உரிமையைப் பெற முயற்சி செய்கிறார்கள்.

பாரத வர்ஷத்தில் யுகத்திற்கேற்ப மனிதனின் ஆயுளும், குணமும் கூறப்படுதல்

திருதராஷ்டிரர் சஞ்ஜயனிடத்தில் பாரத வர்ஷ மக்களின் ஆயுள், பலம் குணம் ஆகியவற்றைத் தெரிவிக்க வேண்டினார். சஞ்ஜயன் கூறலானார். “பரதர்ஷபா! பாரத வர்ஷத்தில் நான்கு யுகங்கள் உள்ளன. சத்யயுகம், த்ரேதாயுகம், த்வாபரயுகம், கலியுகம் என்பன. முதலில் சத்யயுகமும், அதனைத் தொடர்ந்து த்ரேதாயுகமும், மூன்றாவதாகத் துவாபரயுகமும், இறுதியாகக் கலியுகமும் தோன்றுகின்றன.

சத்திய யுகத்து மக்களின் ஆயுள் 4000 ஆண்டுகளாகும். சத்ய யுகத்தில் பலமும், சத்வ குணமும், அறிவும், செல்வமும் உடையவரும் பார்வைக்கினியவருமான மனிதர்கள் தோன்றினர். எண்ணற்ற சந்தானங்களைத் தோற்றுவித்தார். பொதுவாக தவச் செல்வர்களான மகரிஷிகள் சத்ய யுகத்தில் பிறக்கின்றனர்.

த்ரேதா யுகத்தில் மனிதர்களின் ஆயுள் 3000 ஆண்டுகள். இவ்யுகத்தில் கூடித்திரியர்கள் புவியில் அதிகம் உற்சாகத்துடனும், தைரியத்துடனும், தர்மாத்மாக்களாகவும், சத்யவாதிகளாகவும், அழகிய சரீரத்துடன் வீரர்களாக, வில்லாளிகளாக, வரம் பெறும் தகுதியுடையவர்களாகவும், மக்களைக் காப்பவர்களாகவும் இருக்கின்றனர்.

த்வாபரயுகத்தில் மக்களின் ஆயுள் 2000 ஆண்டுகள் எல்லா வர்ண மக்களும் தோன்றுகின்றனர். அவர்கள் எப்போதும் உற்சாகத்துடனும், மிகுந்த வீரத்துடனும், ஒருவரை மற்றவர் வெல்லும் விருப்பத்துடனும் இருக்கின்றனர். கலியுகத்தில் மக்களின் ஆயுள் பிரமாணம் ஒழுங்கு முறை இல்லாதது. இங்கு கர்ப்பத்திலுள்ள குழந்தைகளும், பிறந்த குழந்தைகளும் கூட இறக்கின்றன. கலியுகத்தில் பிறக்கும் மக்கள் அற்பமான தேஜஸும், கோபம், லோபம் கொண்டவர்களாகவும் அசத்தியவாதியாகவும் உள்ளனர். இவர்கள் பொறாமை, கர்வம், கோபம், மாயை, தோஷத்ருஷ்டி, அன்பு, லோபம் முதலிய குற்றங்களைக் கொண்டவர்கள். த்வாபரயுகத்திலேயே பாரத வர்ஷத்தில் குணங்கள் குறைந்துவிடுகின்றன. பாரத வர்ஷத்தைக் காட்டிலும் ஹைமவத, ஹரிவர்ஷத்தில் படிப்படியாக அதிக குணங்கள் உள்ளன” என்று சஞ்ஜயன் நான்கு யுக இயல்பினை வருணித்தார்.

சஞ்ஜயன், ஜம்பூத்வீபத்தின் விஸ்தாரத்தையும், சாகத் தீவையும் வருணித்தல்

பிறகு, திருதராஷ்டிரர் ஜம்பு கண்டத்தின் விஸ்தாரத்தையும், கடலின் அளவையும் விளக்குமாறு கேட்டார். அத்துடன் சாகத்தீவு, குஷத்தீவு, சால்மலித் தீவு, க்ரௌஞ்சத் தீவு, சூரிய, சந்திரன், ராகு பற்றிய விஷயங்களையும் தெரிவிக்க வேண்டினார். சஞ்ஜயனும் கூறலானார். மன்னா! ஜம்புத் தீவின் விஸ்தாரம் 18600 யோஜனையாகும். இதனைச் சூழ்ந்துள்ள கடல் இதைப்போல இரு மடங்கு விஸ்தீரணமுடையது. சாகத்தீவு ஜம்புத் தீவைப்போல இருமடங்கு விஸ்தாரமுடையது. அதன் கடலும் அதேபோல இருமடங்காகும். அந்தக் கடலின் பெயர் பாற்கடலாகும். அங்கு புனிதமான ஊர்கள் உள்ளன. அங்கு வசிப்பவர்களுக்கு மரணம் கிடையாது. மணிகள் நிறைந்த ஏழு மலைகள் உள்ளன. அங்குள்ள அனைத்தும் பவித்திரமானவை. தேவர்களும், கந்தர்வர்களும் சேவிக்கும் மேரு இங்குதான் உள்ளது. கிழக்கு மேற்காக உள்ள மலய பர்வதத்திலிருந்தே மேகங்கள் தோன்றி எல்லாப் பக்கங்களிலும் பரவி மழையாகப் பொழிகின்றன. ஜலதாரை என்னும் பெரும் மலையில் இருந்து இந்திரன் நீரை ஏற்றுக் கொண்டு மழை பொழியக் காரணமாகிறார். சாகத்தீவின் உயரமான ரைவத மலையில் ரேவதி என்னும் நகூத்திரம் நிலைபெற்றுள்ளது. அதன் வடக்குப் பகுதியில் 'ஷ்யாம' வண்ண மலை உள்ளது. இங்குள்ள மக்கள் ஷ்யாம வண்ணத்தினர். இங்கு பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் நிவாசம் புரிகிறார். அவருடைய காந்தியாலேயே இங்கு அனைத்தும் ஷ்யாம வண்ணத்தில் உள்ளன. அதன்பின் சைலம் உள்ளது. சைலத்திற்குப் பின் கேசர மணம் வீசும் கேசர பர்வதம் உள்ளது. மகாமேரு பர்வதத்தின் அருகில் மகாகாஷ வர்ஷம் உள்ளது. மலயத்தின் அருகில் குமுதோத்தர வர்ஷமும், ஜலதாரகிரியின் அருகில் சுகுமார வர்ஷமும் உள்ளன. ரைவத மலையில் குமாரவர்ஷமும், ஷ்யாமகிரியில் மணிகாஞ்சன வர்ஷமும் உள்ளன. கேசரத்திற்கு அருகில் மோதாகி என்ற வர்ஷம் உள்ளது. அதற்கு எதிரில் உள்ள மகாபுமான் பிரதேசத்தில் ஷாகம் என்ற மிகப்பெரிய மரம் உள்ளது. அந்தத் தீவில் சிவபிரான் ஆராதிக்கப்படுகிறார். இங்கு நான்கு வர்ண மக்களும் தார்மீகர்களாக உள்ளனர். இங்கு திருடர்கள் இல்லை. இந்தத் தீவுவாசிகள் நீண்ட ஆயுளுடையவர்கள். முதுமை மரணமற்றவர்கள். இந்தத் தீவில் சுகுமாரி, குமாரி, சீகாசி, பேணிகா, மகாநதி, மணிஜலா, சகூர்வர்தனிகா முதலிய புனிதமான நதிகள் ஓடுகின்றன. இந்த நதிகளின் நீரை எடுத்தே இந்திரன் மழையாகப் பொழிகிறார். இத்தீவில் மங்க, மஷக, மானச, மந்தக என்னும் நான்கு ஊர்கள் உள்ளன. மங்க ஊரில் அதிகம் பிராமணர்களும், மஷக ஊரில், தர்மாத்மாக்களான கூத்திரியர்களும், மானசபதத்தில் வைசியர்களும், மந்தக ஜனபதத்தில் சூத்திரர்களும் வாழ்கின்றனர். இவர்கள் அனைவரும் தர்மத்தை அறிந்தவர்கள். இங்கு மன்னன் கிடையாது. தண்டனை அளிப்பவரும், தண்டனையும் இல்லை.

தத்தம் தர்மத்தைக் கடைப்பிடிப்பதன் மூலம் பரஸ்பரம் காப்பாற்றிக் கொள்ளுகிறார்கள்.

குச, க்ரௌஞ்ச, புஷ்கர தீவுகளின் வருணனை

சஞ்ஜயன் மேலும் விவரிக்கலானார். ஷ்ரோத கடலுக்குப் பிறகு க்ருதோத கடல் உள்ளது. பிறகு ததிமண்டோதக் சமுத்திரம் உள்ளது. இதன் பிறகு சுரோத கடலும், பின் இனிப்பான நீருடைய கடலும் உள்ளது. இவற்றின் நடுவில் மனசிலா என்ற மலை கௌர் என்ற பெயரில் பிரசித்தி பெற்றுள்ளது. அதன் மேற்கில் நாராயண பகவானுக்கு உகந்த கிருஷ்ண பர்வதம் உள்ளது. குசத்தீவில் குசங்களின் பெரிய புதர் உள்ளது. மக்கள் அதைப் பூஜிக்கிறார்கள். சால்மலித்தீவில் சால்மலிமரம் (இலவமரம்) பூஜிக்கப்படுகிறது. க்ரௌஞ்சத் தீவில் மஹாக்ரௌஞ்சம் என்ற ரத்தினங்கள் நிரம்பிய மலை உள்ளது. குசத்தீவில் கோமந்த் என்னும் தாதுக்கள் நிரம்பிய மலையில் நாராயணன் எப்போதும் வாசம் புரிகிறார். குசத்தீவில் சுதாமா, குமுதம், புஷ்பவான், ஹரி கிரி, குஷேசய என்னும் மலைகளோடு ஆறு மலைகள் உள்ளன.

குசத்தீவின் முன்னால் உள்ள உத்பித், வேணு மண்டலம், சுரதாகார், கம்பல், த்ருதிமான், பிரபாகர், காபில் என்ற ஏழு வர்ஷங்களிலும் தேவ, கந்தர்வ, மனிதர்கள் மகிழ்ச்சியுடன் வாழ்கின்றனர். இங்கு கொள்ளையர்களோ, மிலேச்ச ஜாதியினரோ கிடையாது. க்ரௌஞ்சத் தீவில் பெரிய க்ரௌஞ்ச மலை, வாமன பர்வம், அந்தகாரம், மைநாகம், கோவிந்தகிரி, நிவிடம் என்னும் மலைகள் உள்ளன. க்ரௌஞ்ச மலைக்கருகில் குசல் என்னும் நாடும் வாமன மலைக்கருகில் மனோனுக தேசமும், பின் உஷ்ணதேசமும், அடுத்து ப்ராவாக், அடுத்து அந்தகாரக், அதன்பின் உத்தம முனி தேசம் இறுதியாக சித்த சாரணர்கள் நிரம்பிய துந்துபிஸ்வன் தேசம் உள்ளது. இங்குள்ள மக்கள் அனைவரும் வெண்மையானவர்கள்.

புஷ்கரத் தீவில் மணிகளும், ரத்தினங்களும் நிரம்பிய புஷ்கரம் என்னும் மலை உள்ளது. அங்கு பிரஜாபதி பகவான் பிரம்மா நித்யவாசம் புரிகிறார். தேவர்களும், மகரிஷிகளும் எப்போதும் அவரைப் பூஜித்து வருகின்றனர். ஜம்பூத் தீவிலிருந்து பலவகை ரத்தினங்கள் பல்வேறு தீவுகளுக்கு அங்குள்ள மக்களின் பயன்பாட்டிற்காக அனுப்பப்படுகின்றன. இந்தத் தேசங்களில் ஒரே ஜனபதம் உள்ளது. பல ஜனபதங்கள் வாசம் செய்யும் தீவுகளிலும் ஒரே வகையான தர்மமே காணப்படுகிறது. எல்லோருக்கும் ஈஸ்வரனான பிரம்மா தானே இத்தீவுகளைக் காத்து நித்யநிவாசம் செய்கிறார். பிரஜாபதியே அவற்றின் மன்னராவார். அவரே தந்தையும், பிதாமகருமாவார். எல்லாப்

பிரஜைகளையும் அவரே காப்பாற்றுகிறார். இங்குள்ள மக்களிடம் எப்போதும் தயாரிக்கப்பட்ட உணவு தானாகக் கிடைத்துவிடுகிறது. அதை உண்டே அவர்கள் வாழ்கிறார்கள். சாமா என்னும் மக்களின் குடியிருப்பு காணப்படுகிறது. 33 மண்டலங்கள் கொண்ட அது நாற்கோணமாக அமைந்துள்ளது.

அங்கு உலகப் புகழ் பெற்ற வாமன, ஐராவத, சுப்ரதீக, அஞ்ஜன எனும் நான்கு திக்கஜங்கள் வாழ்கின்றன. இவற்றில் சுப்ரதீக என்னும் கஜராஜனின் கன்னத்தில் இருந்து மததாரை பொழிந்து கொண்டே இருக்கிறது. அது எல்லாத் திசையிலும் பரவியுள்ளது. எல்லாத் திசைகளில் இருந்தும் வரும் பெரும் காற்றை நான்கு திக்கஜங்களும் தடுத்து தமது துதிக்கையின் முனைப் பகுதியில் அவற்றைப் பிரித்து எல்லாப் பக்கங்களிலும் செலுத்துகின்றன. இந்தக் காற்றினாலேயே மக்கள் அனைவரும் உயிர் வாழ்கின்றனர்.

சூரிய, சந்திர, இராகுவின் வருணனை

சஞ்ஜயன் கூறலானார், “மகாராஜா! நான் தீவுகளை வருணித்தேன். இனி கிரகங்களைக் கூறுகிறேன். ராகு கிரகம் வட்டமாக இருப்பதாகக் கேள்விப் படுகிறேன். ராகுவின் விரிவான விஸ்தாரம் 12000 யோஜனை. வட்ட விஸ்தாரம் 36000 யோஜனை. அதன் பருமன் 6000 யோஜனையாகும். சந்திரனின் சுற்றளவு 33000 யோஜனை. அதன் விஸ்தாரம் 11000 யோஜனை. பருமன் 5900 யோஜனையாகும். சூரியன் 10000 யோஜனை விஸ்தாரம், 30000 யோஜனை சுற்றளவு, பருமன் 5800 யோஜனை என்று சொல்லப்படுகிறது. சூரிய, சந்திரனைக் காட்டிலும் அதிக விஸ்தாரமாக இருப்பதால் ராகு சரியான சமயத்தில் சூரிய சந்திரனை மறைத்துவிடுகிறது. மன்னா! தாங்கள் கேட்டவாறு சாஸ்திரப் பார்வையில் கிரகங்களைப் பற்றிச் சுருக்கமாகக் கூறியுள்ளேன். உலகத்தின் சொருபம், நிர்மாணம் இவற்றையும் சாஸ்திரம் கூறியுள்ளவாறு கூறியுள்ளேன். இனி, தாங்கள் துரியோதனன் பக்கம் கவலை கொள்ளாதிருங்கள்” என்று சஞ்ஜயன் கூறினார்.

பீஷ்ம பருவம்

சஞ்ஜயன் போர்க்களத்தில் இருந்து திரும்பி, பீஷ்மர் கொல்லப்பட்டதைத் திருதராஷ்டிரருக்குத் தெரிவித்தல்

பிறகு ஒருநாள், நிகழ்ச்சிகளை நேருக்கு நேர் காணும் வரத்தைப் பெற்ற சஞ்ஜயன் யுத்த களத்தில் இருந்து திருதராஷ்டிரரிடம் வந்தார். மிகவும் துயரத்துடன் பீஷ்ம பிதாமகர் போரில் கொல்லப்பட்ட செய்தியைக்

கூறினார். சஞ்ஜயன் கூறலானார், “மகாராஜா, உங்களுக்கு வணக்கம். பரத வம்சத்தின் பிதாமகரான பீஷ்மர் இன்றைய போரில் சிகண்டியால் கொல்லப்பட்டுப் போர்க்களத்தில் அம்புப் படுக்கையில் சயனம் கொண்டிருக்கிறார். வீரத்தில் இந்திரனைப் போன்றவரும், இமயம் போன்ற உறுதியுடையவரும், பொறுமையில் பூமிக்குச் சமமானவரும், மனிதர்களில் சிங்கம் போன்றவருமான பீஷ்மர் இன்று பாஞ்சால ராஜகுமாரன் சிகண்டியின் கையால் கொல்லப்பட்டார். போர் தொடங்கிப் பத்து நாட்கள் வரை தங்களின் சேனையைப் பாதுகாத்து மிகுந்த பராக்கிரமத்தைக் காட்டி லட்சக்கணக்கான வீரர்களைக் கொன்ற பீஷ்மர் புயலால் பெயர்க்கப்பட்ட மலையைப் போல இன்று போர்க்களத்தில் அம்புப் படுக்கையில் கிடக்கிறார்” என்ற துயரச் செய்தியைத் தெரிவித்தார்.

திருதராஷ்டிர மன்னர் அழுதபடி பீஷ்மர் கொல்லப்பட்டதை விவரமாகத் தெரிவிக்குமாறு சஞ்ஜயனிடம் கேட்டல்

திருதராஷ்டிரர் இச்செய்தியைக் கேட்டு அழலானார். தன் தந்தைக்குச் சமமானவரும், குருகுலத்தின் மிகச்சிறந்த புருஷரும், தந்தைக்காக வாழ் நாள் முழுவதும் பிரம்மச்சரியத்தைக் கடைப்பிடித்தவரும், இந்திரன் போன்ற பராக்கிரமம் கொண்டவருமான பீஷ்மர் எவ்வாறு கொல்லப்பட்டார்? அவருக்குப் பின்னாலும் முன்னாலும் இருந்த வீரர்கள் யார்? பாண்டவர்கள் எவ்வாறு அவரைத் தடுத்தனர் துரோணாசாரியார் உயிரோடு இருக்கும்போது இது எவ்வாறு நிகழ்ந்தது? என்று பல்வேறு வினாக்களைச் சஞ்ஜயனிடம் கேட்கலானார். அவரது வினாக்கள் அனைத்தையும் கேட்ட சஞ்ஜயன் அவருக்குப் போர்க்களச் செய்தியை வருணித்தார்.

சஞ்ஜயன் திருதராஷ்டிரரிடம் கூறியது

சஞ்ஜயன் கூறலானார், “மகாராஜா! தாங்கள் பல கேள்விகளைக் கேட்டீர்கள். அவை தாங்கள் கேட்கத் தகுந்தவையே யாகும். அந்தக் குற்றங்கள் அனைத்தையும் தாங்கள் துரியோதனன் மீதே சுமத்தக்கூடாது. தன்னுடைய தீய கர்மங்களின் காரணமாக அசுபமான பலனை அனுபவிப்பவன் அந்த பாவத்தின் சமையை மற்றவர் மீது சுமத்தக்கூடாது. பாண்டவர்கள் உங்கள் அனைவரின் மூலம் அவமானத்தையும், கபட நடத்தையையும் நன்கு அறிந்திருந்தனர். ஆனால் அவர்கள் உங்களிடம் நியாயம் கிடைக்கும் என்று உங்களையே நம்பி எல்லாத் துன்பங்களையும் அனுபவித்தார்கள். சகித்துக் கொண்டார்கள்” என்றார். தனக்கு திவ்யதிருஷ்டியும், போரில் எந்தத் துன்பமும் நேராது என்றும் வரமளித்த வியாச பகவானை வணங்கி மேலும் கூறலுற்றார்.

சஞ்ஜயன் போர் விவரங்களை வருணிக்கத் தொடங்குதல்

போரின் விவரங்கள் அனைத்தும் சஞ்ஜயன் திருதராஷ்டிரருக்கு வருணிப்பதாகவே சொல்லப்படுகிறது. முதலில் துரியோதனன் துச்சாதனனிடம் பீஷ்மரைக் காப்பாற்றுவதற்காகச் செய்யச் சொல்லும் ஏற்பாடுகளைப் பற்றியும், அதன்படி பீஷ்மரின் முன்னும், பின்னும் தொடர்ந்து காப்பாற்றுவதற்காகச் சென்ற வீரர்களின் விவரத்தினைச் சஞ்ஜயன் திருதராஷ்டிரனுக்குத் தெரிவித்தார். பிறகு, துரியோதனனுடைய சேனையை சஞ்ஜயன் வருணித்தார். கௌரவ மகாரதிகள் போருக்கு முன்னேறியதையும், அவர்களுடைய வியூகம், வாகனம், கொடி முதலியவற்றை விவரித்தார். பீஷ்மருக்குச் செய்யப்பட்ட பாதுகாப்பினைத் தெரிவித்தார். கௌரவர்களின் சேனையின் வியூக அமைப்பினையும், பாண்டவர்கள் வியூகம் அமைத்ததையும் சஞ்ஜயன் திருதராஷ்டிரரிடம் தெரிவித்தார். இருசேனைகளின் நிலையையும், கௌரவ சேனை புறப்படுவதையும் கூறினார். கௌரவ சேனையைக் கண்டு யுதிஷ்டிரர் கவலையடைதலும், அர்ஜுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் அருளால் வெற்றி பெற முடியும் என ஆறுதல் கூறியதையும் திருதராஷ்டிரரிடம் கூறினார். பிறகு யுதிஷ்டிரர் சேனை வியூகம் வகுத்துப் பிராமணர்களுக்குத் தானம் அளித்து மகரிஷிகளின் ஆசியுடன் தேரில் ஏறியதையும், பீமன் அர்ஜுனன் இருவரின் வீரத்தின் புகழையும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனிடம் கௌரவ சேனையைக் கொண்டு பீஷ்மரைத் தாக்கக் கூறியதையும் துதிக்கும்படி கட்டளையிட்டது; அதன்பின் அர்ஜுனன் துர்காதேவியைத் துதித்து, தேவியிடமிருந்து வரம் பெற்றது ஆகியவற்றையும் சஞ்ஜயன் திருதராஷ்டிரரிடம் தெரிவித்தார். மேலும் சஞ்ஜயன் கூறினார். “மன்னா! உன்னுடைய தீய புதல்வர்கள் இந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும் அர்ஜுனனுமே நர-நாராயணர்கள் என அறியவில்லை. அவர்கள் கால பாசத்தால் கட்டுண்டுள்ளனர். வியாசர், நாரதர், கண்வர், பரசுராமர் அனைவரும் உன்னுடைய புதல்வனைத் தடுத்தனர். ஆனால் துரியோதனன் அவர்களுடைய பேச்சைக் கேட்கவில்லை. எங்கு நியாயமான நடத்தையும் தேஜஸும், காந்தியும் உள்ளதோ, எங்கு ஹ்ரீ, ஸ்ரீ, புத்தி, தர்மம் ஆகியவை உள்ளனவோ அங்கேயே ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் இருக்கிறார். எங்கே ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் இருக்கிறாரோ அங்கேயே வெற்றியும் உள்ளது” எனத் தெரிவித்தார்.

திருதராஷ்டிரர் சஞ்ஜயனிடம் போர்க்கள வருணனையைக் கேட்டல்

சஞ்ஜயன் பதிலுரை

அப்போது திருதராஷ்டிரர் சஞ்ஜயனிடம் கேட்டார், “சஞ்ஜயா! எந்தத்தரப்பு வீரர்கள் முதலிய போரில் ஈடுபட்டனர். யார் யார் தீனர்களாக ஆயினர் யார் முதலில் போரிட்டவர்கள்? என்னுடைய புதல்வர்களா?

பாண்டவர்களா? எந்தத் தரப்பு வீரர்களின் குரல் உற்சாகத்துடன் இருந்தது” என்று கேட்டார். இருசேனைகளின் வீரர்களும் மகிழ்ச்சியோடு இருந்தனர். இருதரப்பு வீரர்களின் போர் தொடங்கியதுமே மிகப்பெரிய உயிரிழப்பு நிகழத் தொடங்கியது. போர்க்களத்தில் ஒலிக்கும் சங்கம், பேரி முதலிய வாத்தியங்களின் ஒலியும் படைவீரர்களின் உச்சக்குரலும் எல்லாப் பக்கமும் வியாபித்துக் கொண்டிருந்தன; என்ற சஞ்ஜயன் பதிலுரைத்தார். அதன்பின் அர்ஜுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் தன் தேரை இரு சேனைகளுக்கும் இடையில் நிறுத்துமாறு கூறியதையும், தன் உறவினர்களைக் கொண்டு தான் பெறப்போகும் ஆனந்தம் என்ன? என்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் வினவி, சோர்வடைந்து போர் செய்ய மறுத்து வில்லையும், அம்பையும் தேர்த்தட்டின் மேல் எறிந்து அமர்ந்து கொண்டதையும், பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனுக்கு பகவத் கீதை என்னும் அரிய அருளுரையை வழங்கி அவரது மனச்சோர்வைப் போக்கித் தேற்றியதையும் சஞ்ஜயன் திருதராஷ்டிரருக்கு விரிவாக எடுத்துரைத்தார். பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணருக்கும் அர்ஜுனுக்கும் இடையில் நடந்த உரையாடல் முழுவதும், பகவத் கீதை நூல் முழுதும் சஞ்ஜயன் திருதராஷ்டிரனிடத்தில் கூறுவதாகவே அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

சஞ்ஜயன் போர் நிகழ்வுகள் முழுவதையும் திருதராஷ்டிர மன்னருக்கு விவரித்தார். பீஷ்மர் அம்புப் படுக்கையில் சயனித்தல், துரோணர் திருஷ்டத்யும்னனால் கொல்லப்பட்டது; கர்ணவதம், பதினெட்டாம் நாளில் சல்யமன்னர் கொல்லப்பட்டது ஆகிய அனைத்துப் போர்க்கள நிகழ்வுகளையும் சஞ்ஜயன் திருதராஷ்டிர மன்னருக்கு வருணித்தார். திருதராஷ்டிரருக்கும் சஞ்ஜயனுக்கும் நடந்த உரையாடல் முழுவதும் திருதராஷ்டிர மன்னர் என்ற தலைப்பில் விரிவாகத் தரப்பட்டுள்ளது. கௌரவ சேனை முழுவதும் அழிக்கப்பட்ட பின் தனியாக இருந்த துரியோதனன் இறந்த தன் குதிரையை அங்கேயே விட்டு விட்டுக் கிழக்குத் திசையை நோக்கி ஓடியதை மன்னருக்குக் கூறிய சஞ்ஜயன் மேலும் விவரிக்கலானார்.

சஞ்ஜயன் கைதும், விடுதலையும்; சஞ்ஜயன் துரியோதனனைக் காணுதல்

“பாரதா! இச்சமயம் சாத்தியகி என்னைக் கைது செய்துவிட்டார். திருஷ்டத்யும்னன் சாத்தியகியிடம், இவனை உயிரோடு வைப்பதால் லாபமேதுமில்லை என்றார். சாத்தியகி என்னைக் கொல்லுவதற்காகக் கத்தியை எடுத்தார். அப்போது மகாஞானியான வியாசர் திடீரென்று அங்கு தோன்றினார். என்னை சாத்தியகி கொல்லாமல் தடுத்துக் கைதில் இருந்து விடுவித்தார். விடுதலை செய்யப்பட்டதும் கவசத்தையும், ஆயுதங்களையும் களைந்து, நான் நகரத்தை நோக்கிப் புறப்பட்டேன். ஒரு கோச தூரம்

வந்ததும் துரியோதனன் கையில் கதையுடன் தனியாக நிற்பதைப் பார்த்தேன். துரியோதனன் தன்னைப் பற்றிய செய்தியை அவரது தந்தையும் மகாராஜாவுமான உங்களிடம் தெரிவிக்கக் கூறினான். பின்னர் அங்கிருந்த த்வையாயன் குளத்தினுள் பிரவேசித்துவிட்டான்” என்றார்.

சஞ்ஜயன் அஸ்வத்தாமா, கிருபாசாரியார், க்ருதவர்மா ஆகியோரைச் சந்தித்தல்

தொடர்ந்து சஞ்ஜயன் திருதராஷ்டிரரிடம் நடந்தவற்றைத் தெரிவித்தார். “குருந்தனா! அங்கு நான் தனியாக நின்றேன். அப்போது அங்கு வந்த அஸ்வத்தாமா, கிருபாசாரியார், க்ருதவர்மா ஆகிய உங்கள் மகாரதிகளிடம் துரியோதனனைப் பற்றித் தெரிவித்தேன். அவர்கள் துரியோதனனின் கூடாரத்திற்குச் சென்றனர். அங்கிருந்த அனைவரும் அஸ்தினாபுரம் சென்றுவிட்டதால் அங்கு தங்க விரும்பாமல் துரியோதனனிடம் மீண்டும் வந்தனர். துரியோதனனைப் பாண்டவர்களுடன் போரிட அழைத்தனர். அஸ்வத்தாமா துரியோதனனிடம் பாஞ்சாலர்களைக் கொல்லாமல் கவசத்தைக் கழற்ற மாட்டேன் எனச் சபதம் உரைத்தான். அப்போது வேடர்கள் மூலம் துரியோதனனின் மறைவிடத்தை அறிந்த பாண்டவர்கள் அங்கு வரும் ஒலிகேட்டு மூவரும் அங்கிருந்து விலகிச் சென்றுவிட்டனர்.

துரியோதனன், பீமசேனன் கதைப்போர்; துரியோதனன் வீழ்த்தப்படுதல்

துரியோதனன் மறைந்திருந்த குளத்தினருகில் வந்து சேர்ந்த யுதிஷ்டிரர் அவனைப் போருக்கழைத்தார். யுதிஷ்டிரரின் சொற்களைச் சகிக்க முடியாத துரியோதனன் நீரிலிருந்து வெளியே வந்தான். பீமசேனனும், துரியோதனனும் கதாயுத்தம் செய்வது என்றும் வெற்றி பெற்றவர் ராஜ்யத்தைப் பெறுவது எனவும் முடிவாயிற்று. இச்சமயம் அங்கு வந்த பலராமர் கூறியவாறு அனைவரும் சமந்த பஞ்சகக் கோத்திரம் சென்றனர். அங்கு பீம, துரியோதன கதாயுத்தம் தொடங்கியது. பயிற்சி பெற்ற துரியோதனனே பலம் மிக்க பீமனை விட முன்னிலையில் இருந்தான்.

இதனைக் கண்ட ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பீமனின் சபதத்தை நினைவூட்டி, துரியோதனன் நியாயமாகப் போரிட்டு வெல்ல முடியாதவன் என அர்ஜுனனிடம் கூறினார். அர்ஜுனனும் தன் தொடைகளைத் தட்டிப் பீமனுக்குச் சங்கேதம் செய்தார். அதனைப் புரிந்து கொண்ட பீமன் துரியோதனனின் தொடைகளில் அடித்து வீழ்த்தி வெற்றி கொண்டார். பின்னர் அனைவரும் கௌரவர்களின் கூடாரங்களுக்குச் சென்று செல்வங்களைக் கைப்பற்றினர்.

தூரியோதனனின் நிலையறிந்த அஸ்வத்தாமா ஆகிய மூவரும் அவனிடம் வருதல்

வீழ்த்தப்பட்ட தூரியோதனன் கண்ணீருடன் தான் அதர்மமாக வீழ்த்தப்பட்டதை என்னிடம் கூறினான். தன் நண்பர்களுக்குச் செய்தி அனுப்பினான் தன் சகோதரி, மனைவி இவர்களின் நிலை என்னவாகும் எனத் துயருற்றான். தன்னைப் பற்றிய செய்தியை உங்களிடமும், தாய் காந்தாரி தேவியிடமும் தெரிவிக்கக் கூறினான். இச்சமயம் செய்தியாளர்கள் மூலம் தூரியோதனன் வீழ்த்தப்பட்டதை அறிந்த அஸ்வத்தாமா, கிருபர். க்ருதவர்மா மூவரும் தூரியோதனனிடம் வந்தனர்; அவறைக் கண்டு கண்ணீர் பெருக்கினர்.

அஸ்வத்தாமாவின் பழி வாங்கும் செயல்

அஸ்வத்தாமா தான் நிச்சயம் பாஞ்சாலர்களைப் பழி வாங்குவேன் எனச் சங்கல்பம் செய்தான். தூரியோதனன் கிருபர் மூலம் அஸ்வத்தாமாவைச் சேனாதிபதியாக அபிஷேகம் செய்வித்தான். பின் மூவரும் அங்கிருந்து புறப்பட்டு ஒரு காட்டில் தங்கினர். அந்த இரவில் ஆந்தை ஒன்று அவர்கள் தங்கியிருந்த ஆலமரத்துக் கிளைகளில் உறங்கிக் கொண்ட காகங்களைக் கொண்டு குவித்ததை அஸ்வத்தாமா கண்டான். தானும் இரவில் உறங்கிக் கொண்டிருந்த பாஞ்சாலர்களையும், பாண்டவர்களையும் கொன்றுவிடத் தீர்மானித்தான். கிருபரிடமும் க்ருதவர்மாவிடமும் தன் முடிவைத் தெரிவித்தான். கிருபாசாரியார் அவனைத் தடுத்து உங்களிடமும், காந்தாரி தேவியிடமும் ஆலோசனை பெற்றுப் பின் செயல்படலாம் என்பதை அஸ்வத்தாமா ஏற்கவில்லை.

பின்னர் அம்மகாரதிகள் மூவரும் பாஞ்சாலர்கள் உறங்கிக் கொண்டிருந்த கௌரவர்களின் கூடாரத்தை அடைந்தனர். சிவபிரானைத் துதித்து அவரது அருளைப் பெற்ற அஸ்வத்தாமா தான் நன்கறிந்திருந்த அக்கூடாரங்களினுள் பிரவேசித்தான். தப்பி வருபவர்களை வெட்டிச் சாய்ப்பதற்கு கிருபரும், க்ருதவர்மாவும் கூடாரங்களின் வெளியே நின்றனர். அஸ்வத்தாமா முதலில் உறங்கிக் கொண்டிருந்த த்ருஷ்டத்யும்னனைக் காலால் மிதித்து எழுப்பினான். பின் உறக்கக் கலக்கத்திலிருந்து பாஞ்சால ராஜகுமாரனை மார்பில் உதைத்தும், கழுத்தில் மிதித்தும் விலங்கைப் போலக் கொன்றுவிட்டான். சிகண்டி, உத்தமௌஜா, யுதாமன்யு மூவரையும் இவ்வாறு மிதித்தே கொன்றான்.

பின்னர் தன்னுடன் போரிட வந்த திரௌபதியின் புதல்வர்கள்

ஐவரையும் கத்தியால் வெட்டிக் கொன்றுவிட்டான். அவனிடம் இருந்து தப்பி வெளியே வந்தவர்களைக் கிருபரும், க்ருதவர்மாவும் கொன்றுவிட்டனர். கூடாரங்களுக்குத் தீயும் வைத்துவிட்டனர். அதனால் ஒரு வீரன் கூட உயிர் பிழைக்க முடியவில்லை. இவ்வாறு இரவு நேரத்தில் அம்மகாரதிகளால் பாஞ்சால வீரர்கள் முற்றிலுமாக அழிக்கப்பட்டனர்.

அஸ்வத்தாமா முதலிய மூவரும் துரியோதனனிடம் வருதல்; துரியோதனன் உயிர் பிரிதல்

தான் விரும்பியதைச் செய்து முடித்த அஸ்வத்தாமா மகிழ்ச்சி கொண்டான். துரியோதனன் உயிருடனிருந்தால் அவனிடம் இதைத் தெரிவிக்க விரும்பி அவர்கள் மூவரும் துரியோதனன் கிடந்த ரணபூமிக்கு வந்தனர். நாய்களும், நரிகளும் சூழ்ந்திருக்க, சிறிதே சுவாசம் கொண்டிருந்த துரியோதனனைக் கண்டனர். அவன் உயிருடன் இருந்தால் கேட்கட்டும் என்று எண்ணி அஸ்வத்தாமா தான் பாஞ்சாலர்களையும், பாண்டவர்களின் புதல்வர்களையும் கொன்று தன் சபதத்தை நிறைவேற்றியதைக் கூறினான்.

அஸ்வத்தாமாவின் சொற்களைக் கேட்ட துரியோதனன் நினைவு வரப் பெற்றான். பீஷ்மரும், கர்ணனும், துரோணரும் கூடச் செய்ய முடியாததைச் செய்து முடித்ததற்காகத் தன் நண்பனைப் புகழ்ந்தான். தான் இதனால் இந்திரனுக்குச் சமமானவனாகி விட்டேன் என்றான். அவனை வாழ்த்தினான். மூவரையும் அணைத்துக் கொண்டான். அவர்களும் அவனை அணைத்துக் கொண்டனர். துரியோதனன் உயிர் பிரிந்தது. அவன் சுவர்க்கம் அடைந்துவிட்டான்” என்று துரியோதனனின் மரணச் செய்தி அனைத்தையும், சஞ்ஜயன் திருதராஷ்டிர மன்னரிடம் விவரித்து முடித்தார். அத்துடன் வியாசபகவான் அவருக்கு அளித்திருந்த திவ்ய திருஷ்டியும் மறைந்தது.

திருதராஷ்டிரரின் துயரமும், சஞ்ஜயனின் ஆறுதல் சொற்களும்

தன் புதல்வர் நூறு பேரும் கொல்லப்பட்டதைக் கேட்ட திருதராஷ்டிர மன்னர் சோகத்தில் மூழ்கினார். புதல்வர்களையும், உறவினர்களையும் இழந்து முதுமையில் சிறகு வெட்டப்பட்ட பறவையைப் போல் வாழ்வதால் என்ன பயன்? பரசுராமரும், நாரதரும், வியாசரும் கூறிய நல்ல சொற்களை நான் கேட்கவில்லை. ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கூறியவற்றையும் ஏற்கவில்லை. பீஷ்மர், கர்ணன், துச்சாதனன், துரோணர் அனைவரும் கொல்லப்பட்டுவிட்டனர். துரியோதனனின் கர்ஜனையையும் நான் இனி கேட்க இயலாது. இத்தகைய துன்பத்தை அனுபவிக்க இப்பிறவியில் நான் செய்த பாவம் ஏதும் எனக்கு நினைவுக்கு வரவில்லை” என்று சோகத்துடன் புலம்பினார்.

சஞ்ஜயன் அவருக்கு ஆறுதல் கூறினார். “மாமன்னா! தாங்கள் ஏன் துயரப்படுகிறீர்கள்? உங்கள் துயரத்தில் உங்களுக்கு உதவி செய்யக் கூடியவர் யாருமில்லை? இனி இறந்தவர்களுக்கு இறுதிச் சடங்குகளைச் செய்யுங்கள் என்றார். திருதராஷ்டிரர் பெரும் சோகத்துடன் மீண்டும் அழலானார். சஞ்ஜயன் மேலும் கூறினார். “மன்னா! ச்ருஞ்ஜய மன்னன் புத்திர சோகத்தால் வருந்தியபோது, முனிவர்கள் கூறிய வேத, ஆகம, சாஸ்திரங்களைத் தாங்கள் கேள்விப்பட்டிருக்கிறீர்கள். துரியோதனன் இளமையில் மனம் போனபடி நடந்து கொண்டான். அப்போது நண்பர்கள் கூறிய நன்மையான சொற்களில் தாங்கள் கவனம் செலுத்தவில்லை.

அவன் மிகுந்த பேராசையுடன், ராஜ்யம் முழுவதையும் தானே அனுபவிக்க விரும்பினான். துச்சாதனன், கர்ணன், சகுனி போன்ற தீயவர்களையே தனக்கு மந்திரிகளாக்கிக் கொண்டான். சான்றோர்களான பீஷ்மர், விதுரர், காந்தாரி, துரோணர், கிருபர், ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், நாரதர், வேத வியாசர் ஆகியோரின் சொற்களை அவன் கேட்கவில்லை. எந்த தர்மத்திற்கும் உங்கள் மகன் மதிப்பளிக்கவில்லை. புத்திர பாசத்தின் காரணமாக அவன் விரும்பியதையே நீங்கள் எப்போதும் செய்து வந்தீர்கள். இப்போது நீங்கள் விருந்தும் சமயம் வந்துள்ளது. எனவே இச்சமயம் சோகம் கொள்ளாதீர்கள்.

புத்திரனோடு, நீங்கள் பேராசை என்னும் நெய்யை ஊற்றி, சொல்லால் அதனைத் தூண்டிவிட்டுப் பார்த்தன் என்னும் தீயைக் கொழுந்துவிட்டு எரியச் செய்தீர்கள். அதே தீயில் உங்கள் புதல்வர்கள் அனைவரும் விட்டில் பூச்சியைப்போல் விழுந்து விட்டார்கள். அம்பாகிய தீயில் எரிந்த சாம்பலான அந்தப் புதல்வர்களுக்காக வருந்தாதீர்கள். கண்ணீர்த் தாரையுடன் மன்னன் திரிவது சாஸ்திரத்திற்கு ஏற்றதல்ல. அறிவாளிகள் இதனைப் புகழ் மாட்டார்கள். உங்கள் கண்ணீர் மக்களை ஐயமின்றி எரிக்கின்றது. எனவே துயரத்தைத் துறந்து அறிவால் மனத்தை நிலைப்படுத்திக் கொள்ளுங்கள்” என்று சஞ்ஜயன் கூறினார்.

சஞ்ஜயன் திருதராஷ்டிர மன்னருடன் கானகம் செல்லுதல்

அதன்பிறகு பல்வேறு நிகழ்வுகள் நடைபெற்றன. யுதிஷ்டிரர் இறந்தவர்களுக்குரிய ஈமச் சடங்குகளைச் செய்து முடித்தார். மருத் மன்னரின் செல்வத்தை இமயத்திலிருந்து எடுத்து வந்து ‘அஸ்வமேதயாகம்’ நடத்திய பெரும் தக்ஷிணையளித்தார். சஞ்ஜயன், விதுரர் மற்றும் கிருபாசாரியார் மூவரும் பெரும்பாலும் திருதராஷ்டிர மன்னரின் சேவையிலேயே ஈடுபட்டு வந்தனர். 15 ஆண்டுக்காலம் யுதிஷ்டிரரின் பாதுகாப்பில் திருதராஷ்டிர மன்னர் சுகமாக வாழ்ந்து வந்தார். பிறகு அவர்

காந்தாரியுடன் கானகம் செல்ல யுதிஷ்டிரரிடம் அனுமதி பெற்றார். அவருடன் சஞ்ஜயனும், விதுரரும் கானகம் சென்று தவ வாழ்க்கையை மேற்கொண்டனர்.

சஞ்ஜயனின் வனவாச வாழ்க்கை

திருதராஷ்டிர மன்னருடன் அனைவரும் கங்கைக் கரையை அடைந்தனர். அனைவரும் அன்றிரவு அங்கேயே தங்கினர். மறுநாள் காலை, காலைக் கடன்களை முடித்து வடக்கு நோக்கி யாத்திரை புரிந்து குருகேஷத்திரத்தை அடைந்தனர். அங்கு கேகய நாட்டு மன்னனாக இருந்து நாட்டைத் துறந்து வனவாசத்தை ஏற்று ராஜரிஷி சத்யுபரின் ஆசிரமத்தின் அருகில் ஆசிரமம் அமைத்தனர். விதிப்படி கானக வாழ்க்கையை மேற்கொண்டனர். சஞ்ஜயனும், விதுரரும் மன்னருக்கு சேவை புரிந்து வந்தனர். அவ்விருவரும் மான் தோலும், மரவுரியும் அணிந்து தாங்களும் கடுந்தவத்தில் ஈடுபட்டனர்.

சஞ்ஜயன் ரிஷிகளிடம் பாண்டவர்கள் மற்றும் அவர்கள் பத்தினிகளை அறிமுகப்படுத்துதல்

சில காலம் கழிந்ததும் பாண்டவர்கள் தம் அரச குலப் பெண்கள், நகர மக்களோடு சேனை, பரிவாரம் புடை சூழ திருதராஷ்டிர மன்னர், காந்தாரி மற்றும் குந்தி தேவியைத் தரிசனம் செய்வதற்காகக் குருகேஷத்திரம் வந்தடைந்தனர். அங்கு அவர்கள் அனைவரும் திருதராஷ்டிர மன்னரையும், காந்தாரி, குந்தி தேவியரையும் வணங்கி முறைப்படி பூஜை செய்தனர். பாண்டவர்கள் அங்கு வருவதையறிந்து அவர்களைப் பார்ப்பதற்காக பல தேசங்களில் இருந்து மக்கள் கூடியிருந்தனர். அவர்கள் யார் யுதிஷ்டிர மன்னர், பீமன், அர்ஜுனன், நகுலன், சகதேவன் அனைவரும் யார்? யார்? புகழ்மிக்க திரௌபதி தேவி யார்? என்பதை அறிய விரும்பினர்.

அந்தப் பிராமணர்களான தவசிகளுக்கு சஞ்ஜயன் அனைவரையும் அறிமுகப்படுத்தினார். “இதோ! தூய தங்கம் போன்ற நிறத்துடனும், கூர்மையான மூக்குடனும், பெரிய செம்மை படர்ந்த கண்களும் உடையவர் சிங்கம் போன்ற குருராஜன் யுதிஷ்டிரர். மதங் கொண்ட யானையைப் போலச் செல்பவரும், வெண்மையான நிறமுடையவரும், பருமனானவரும், அகன்ற கழுத்துடன், பருமனான பெரிய புஜங்களையும் உடையவர் பீமசேனன்.

பீமசேனனுக்கு அருகில் பெரும் வில்லாளியும், சியாம வண்ணமும் உடைய வாலிபரைப் பாருங்கள். யானைகளின் தலைவனைப் போன்ற தோற்றத்துடன், யானையைப் போன்று மகிழ்ச்சியுடன் நடப்பவரும், தாமைர

இதழைப் போன்ற பெரிய கண்களையும் உடைய இவர் அர்ஜுனன் ஆவார். குந்திக்கு அருகில் அமர்ந்திருக்கும் இரண்டு சிறந்த புருஷர்களைப் பாருங்கள். இவர்கள் ஒன்றாகப் பிறந்த நகுல-சகதேவராவர். இவ்விரு சகோதரர்களும் விஷ்ணுவையும் இந்திரனையும் போல சோபிக்கிறார்கள். அழகிலும், பலத்திலும், சீலத்திலும் இவ்விருவரையும் நிகர்த்தவர் வேறு யாரும் இல்லை.

இங்கு சிறிது நடுவயதை நெருங்கிக் கொண்டிருக்கும். நீலத் தாமரையைப் போன்ற பெரிய கண்களுடைய நீலோத்பல மலர் போன்ற ச்யாம வண்ணத்துடன், அழகே உருவான லக்ஷ்மியையும், சசி தேவியைப் போலவும் காணப்படுபவள் மகாராணி துருபத குமாரியாவவார். அவருக்கு அருகில், தங்கம் போலப் பிரகாசிக்கும், சந்திரனே உருவெடுத்தது வந்தது போன்ற தோற்றத்துடன் எல்லாப் பெண்களுக்கும் நடுவில் அமர்ந்திருப்பவர் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் சகோதரி சுபத்ரா ஆவார்.

இங்கு தூய ஜாம்பூநத தங்கம் போல அமர்ந்திருக்கும் வெண்மை நிற தேவி, நாகராஜ கன்னிகை உலாபி. புதிய மதாக மலர்களைப்போல அங்க காந்தியுடன் காணப்படுபவர் ராஜகுமாரி சித்ராங்கதா ஆவார். இவ்விருவரும் அர்ஜுனனின் மனைவியாவார். இதோ இந்தீவர மலர் போன்ற சியாம வண்ணமுடைய அரசகுலப் பெண் பீமசேனனின் மனைவியாவார். இவர் எப்போதும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணருடன் மோதும் மன்னனின் சகோதரி. இதோ சண்பக மலர் மாலையைப் போல வெண்மையான வண்ணமுடைய அழகி மகத மன்னன் ஜராசந்தனின் புதல்வியும் மாத்திரியின் புதல்வன் சகதேவனின் மனைவியுமாவார். இவர் அருகில் அமர்ந்துள்ள நீலத் தாமரையைப் போன்ற நிறத்துடன் அமர்ந்திருப்பவள் மாத்திரியின் மூத்த புதல்வன் நகுலனின் பத்தினி.

இதோ புடமிட்ட தங்கம் போன்ற காந்தியுடன், மடியில் சிறுவனை வைத்துக் கொண்டு அமர்ந்திருப்பவர் விராட மன்னரின் புதல்வி உத்தரா ஆவார். இவள் மகாபாரதப் போரில் துரோணர் முதலிய பல மகாரதிகளால் சூழப்பட்டுக் கொல்லப்பட்ட வீர அபிமன்யுவின் மனைவி. இவர்களைத் தவிர வெள்ளைப் போர்வை போர்த்தி அமர்ந்துள்ள வகிட்டில் சிந்தாரமில்லாத பெண்கள் அனைவரும் துரியோதனன் முதலிய 100 சகோதரர்களின் மனைவியரும் இந்த முதிய மன்னரின் 100 மருமகள்களும் ஆவர். இவர்களுடைய கணவர்களும், புதல்வர்களும் போரில் கொல்லப்பட்டு விட்டனர்.

மகரிஷிகளே! நீங்கள் எல்லோரையும் அறிமுகம் செய்து வைக்கக் கேட்டீர்கள். நான் இவர்களில் முக்கியமானவர்களை அறிமுகம்

செய்துவிட்டேன். இந்தராஜபத்தினிகள் அனைவரும் தூய இதயமுடையவர்கள் ஆவர்” என்று சஞ்ஜயன் தவசிகளிடம் கூறினார். ஒரு மாத காலம் திருதராஷ்டிர மன்னருடன் இருந்து வியாசர் அருளால் போரில் கொல்லப்பட்டவர்களைத் தரிசனம் செய்த பாண்டவர்கள் அனைவரும் பின்னர் அஸ்தினாபுரம் திரும்பினர்.

திருதராஷ்டிர மன்னரின் இறுதியும், சஞ்ஜயன் இமயம் செல்லுவதும்

அதன்பிறகு இரண்டாண்டுக் காலம் கழிந்தது. திருதராஷ்டிரர் மேலும் கடுமையான தவத்தில் ஈடுபட்டார். அவர் வாயில் கல் துண்டுகளை வைத்துக் கொண்டு வாயுவை மட்டுமே பகுதி ஆறு மாதங்கள் இருந்தார். காந்தாரி நீரை மட்டும் பருகி வந்தார். குந்தி ஒரு மாதம் உபவாசம் இருந்து ஒரு நாள் மட்டும் போஜனம் செய்தார். சஞ்ஜயன் இரண்டு நாட்கள் உபவாசம் இருந்து மூன்றாம் நாள் மாலை ஆகாரம் ஏற்று வந்தார். திருதராஷ்டிர மன்னர் பல இடங்களிலும் சஞ்சரித்து வந்தார். காந்தாரியும், குந்தியும் அவரைப் பின் தொடர்ந்தனர். சஞ்ஜயன் இம்மூவருக்கும் உதவியாக அவர்களுடனேயே தவ வாழ்க்கையில் ஈடுபட்டு வந்தார். மேடு பள்ளங்களில் சஞ்ஜயனே திருதராஷ்டிரருக்குத் துணையாக இருந்து வந்தார்.

ஒரு நாள் திருதராஷ்டிர மன்னர் கங்கையில் நீராடித் தன் ஆசிரமத்தை நோக்கித் திரும்பும்போது மிகப்பெரும் காட்டுத் தீ சூழ்ந்து கொண்டது. உபவாசத்தால் பிராண சக்தி குறைந்த திருதராஷ்டிரர் தீயிலிருந்து வெளியேறும் சக்தியற்றவரானார். அப்போது அவர் தங்களுடன் இருந்த சஞ்ஜயனைத் தீயிலிருந்து வெளியேறும்படிக் கூறினார். சஞ்ஜயன் இந்த காட்டுத்தீயிலிருந்து விடுதலை பெற எனக்கு வழி ஏதும் தெரியவில்லை. இப்போது நான் என்ன செய்வது என்று ராஜரிஷி திருதராஷ்டிரரிடம் கேட்டார்.

திருதராஷ்டிரர், சஞ்ஜயனிடம், “நாங்களாகவே இல்லற தர்மத்தை விட்டுத் தவ வாழ்க்கையை மேற்கொண்டு வந்திருக்கிறோம். நீர், அக்னி, அல்லது உபவாசத்தால் உயிர் துறப்பது தவசிகளுக்குப் புகழ் அளிப்பதாகும். எனவே, நீ இங்கிருந்து விரைவில் சென்றுவிடு” என்று கூறினார். சஞ்ஜயன் மனதை ஒருமுகப்படுத்திக் கிழக்கு நோக்கி அமர்ந்த திருதராஷ்டிரரிடம், “இப்போது உங்களை யோகத்தில் ஈடுபடுத்திக் கொள்ளுங்கள்” என்றார். பிறகு அவரை வலம் வந்து காட்டுத் தீயிலிருந்து வெளியேறினார்.

சஞ்ஜயனே திருதராஷ்டிரர் அக்னியால் சூழப்பட்டு உயிர் நீத்ததை கங்கை நதிக்கரையில் இருந்த தவசிகளிடம் தெரிவித்தார். அங்கு தவசிகளின்

நடுவில் நாரத மகரிஷி சஞ்ஜயனைக் கண்டு திருதராஷ்டிரரின் முடிவைப் பற்றி அறிந்து கொண்டார். நாரத மகரிஷி மூலம் யுதிஷ்டிர மன்னரும் இச்செய்தியை அறிந்து கொண்டார். பிறகு சஞ்ஜயன் இமயம் நோக்கிச் சென்றுவிட்ட செய்தியும் நாரதர் மூலம் யுதிஷ்டிரருக்குக் கூறப்படுகிறது. இவ்வாறு திருதராஷ்டிர மன்னருடன் தன் ஆயுள் முழுவதையும் கழித்த சஞ்ஜயன் மன்னரின் இறுதிக்குப் பிறகு இமயம் நோக்கிச் சென்றுவிட்டார்.